

THE
RAKSHANYA YATHRIKUM:

^

TAMIL POETICAL WORK,

BASED ON THE STORY

OF

THE PILGRIM'S PROGRESS

OF

JOHN BUNYAN.

BY

H. A. KRISHNA PILLAI,

PALAMCOTTAH.

First Edition, 1,000 Copies.

M A D R A S:

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY.

S. P. C. K. PRESS, VEPERY.

1894.

(Copyright Registered)

இரகசிய யாத்திரிகம்.

இது

பாளையங்கோட்டை

H. A. கிருஷ்ணபிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டது.

MAHANAHOPADHYAYA
JR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR - 1 MADRAS 41

முதலாம் பதிப்பு

சென்னப்பட்டணம்.

இந்திய கல்வி அபிவிாததி சங்கத்தாரால்

கி. க. அ. சங்கத்தாரது அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க அ க ச .

PREFACE.

IT is an acknowledged fact that the Tamil Christian Church is sadly deficient in vernacular literature of a really high-class order. Many of the works at present in existence are mere translations,—and for the most part very literal ones,—of popular English books. Moreover they are written in a style which, while it is intelligible to the ordinary reader, possesses no pretensions to literary merit and does not attract the attention of the more thoughtful and intelligent section of the Tamil community. The author of the book before us has, therefore, at the cost of much time and pains, laboured to produce something which shall be really worthy, from a literary point of view, of “the glorious Gospel of the blessed God.” The devout and intelligent reader must judge for himself as to the measure of success which has been achieved.

A few remarks are necessary, by way of introduction, in order to elucidate the object and nature of the poem which is now, for the first time, placed before the public.

1. **The author's object.**—As its title implies, the work in question is based, as regards its general plan and structure, on John Bunyan's immortal allegory, “The Pilgrim's Progress.” The aim of the author has been to adopt the plan of that inimitable story, but so to clothe it in new and elegant attire as to present it to us in a really Tamil guise. Those who are acquainted with Tamil poetical compositions and the laws which govern them will be aware that there are certain features, in respect of arrangement and illustration, which are considered indispensable. These fea-

tures will be found to have been faithfully preserved, except where the observance of them would have been inconsistent with the higher laws of Christian truth and purity. The result of our author's labours, spread over a period of no less than 14 years, is a beautiful classic poem, comprised in 5 books, which are divided into 47 sections or cantos and contain in all about 4000 stanzas

2. **Points of contrast with Hindu poems.**—While our author has followed, wherever possible, the accepted laws relating to Tamil poems, it will readily be seen that certain points of difference present themselves, arising, for the most part, from the grand requirements of the Gospel. For example, those impure metaphors and questionable similes which defile the pages of so many Hindu books are conspicuous by their absence here. There is a like omission of that tendency to gross exaggeration and of that puerile fondness for the wonderful and the incredible which form so striking a feature in the famous Indian epics. The mind of the reader is directed here, throughout, to “things that are true, honest, pure, lovely, and of good report.” Attention is also directed to the fact that the author has sought to avoid ambiguity both in style and language. Whereas many Hindu poets labour to obscure their real meaning in difficult and ambiguous stanzas, our author, on the contrary, has stated his intention most clearly in the preface and has written in a style which, while it is distinctly good and classical, will yet be easily intelligible to those who have anything like a fair knowledge of the Tamil language. It ought to be added that the present work differs from the standard Tamil classical poems in the free use it makes of Sanskrit words. The traditional usage of Tamil poetry is to avoid an admixture of foreign words, but, in these days, Sanskrit has so completely permeated the Tamil language and its rich and mellifluous words are in such repute that our author has felt fully justified in adopting an independent course in the matter. .

3. **Features deserving special notice**—Though adopting the main framework of the "Pilgrim's Progress", it will be found that the poem before us is original in many particulars. Every opportunity has been seized, consistently with the continuity of the story, for the introduction of fine passages which clearly enunciate the distinctive truths of the Gospel, as contrasted with the tenets of Hinduism. The existence of a future state,—the true doctrine as to heaven and hell,—the teaching of the Bible as to sin and righteousness,—the consequences attending merit and demerit both in this world and the next,—the Gospel plan whereby Divine justice and mercy meet together in perfect harmony,—the advantages of connexion with the Church of Christ and the bright reality of the 'communion of saints',—the spiritual exercises of Christianity in contrast with the ceremonial observances of Hinduism,—'the means of grace afforded us here and the hope of glory hereafter',—all these themes and topics are finely treated by the author. Quite a number of model sermonettes and exhortations are interspersed throughout the poem. It should be specially noticed also that those attributes which are so highly extolled by the Tamil moral poets (e.g. patience) are here held up to view, so to speak, in the light of the Gospel and transfigured by the glory which falls on them from the face of Jesus Christ. The careful reader will hardly fail to recognise, also, a wealth of illustration and quotation taken both from the inspired pages of Holy Scripture and also from standard Tamil works.

The thanks of all who love the Tamil language, and especially of those who wish to see a vernacular Christian literature worthy of the name, are due to Dr. Murdoch and the Christian Literature Society for their kindness in publishing the book before us. They have never yet published a Tamil book more deserving of patronage and support. I would specially commend this book to all Principals of Mission Colleges and Schools as a class-book to be

studied and as a vehicle for conveying to the minds of Hindu students the great verities of the Gospel in a form which cannot fail to attract and interest. Having read the whole of it myself carefully, and derived much pleasure and benefit therefrom, I can the more readily recommend it warmly to the notice of others, in the earnest hope that God will bless the author's effort and use it to glorify His Holy Name

PAI AMCOIIAH, }
March 31st, 1894. }

T WALKER,
Missionary, C. M. S.

மு க வு ள் ா .

திரியேக தெய்வத்தின் திருவருட் பிரசாதமே பல ஹேதுக்களைக் கொண்டு என்னுள்ளத்தில் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின்மேல் அவாவையும், கவலையையு மூட்டி,

“இருதலைக் கொள்ளி யுற்ற வெறுமபென வேரு மாககம்
ஒருதலை யானுங் காணு துணங்கிய”

எனனை என குடுமபததோடு இரக்ஷணிய பெருமானாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவானுடைய திருவடிகளுக்குக் கொத்தடிமையாகத் தடுத்துக்கொண்டது, இம்மட்டுந் துணை நின்று ஈடேற்ற வழியில் நடத்தி வருகின்றது. அதுவே இரக்ஷாபெருமானின் திவ்விய காருண்யச் செயல்களை எப்போதுஞ் சிந்திக்கவும், சொந்தமிழ்க் கவிமலை சாற்றி அவரது திருவடிகளைத் துதிக்கவும் வேண்டு மென்கிற வாஞ்சையையும், என்னசிலநூலிய இரக்ஷணிய சத்தியத்தை என் சுதேசிகளான

“முத்த மிழத்தனை யினமுறை போகிய
உத்த மக்கவிக்கு”

புபணியாய் வற்புறுத்திக் காட்ட வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை என்னசத்தானறி, மேன்மேலாக வளர்த்து வந்தது. ஆதலின் இரக்ஷணிய வேதத்தின் உததா பாகமாகிய சுவிசேஷ சத்தியத்தையுடைய, அங்கிலேய பக்த சிரேஷ்டனொருவா இங்கிலிஷ் பாஷையில் வாசகமாக, அதி யுசிதமாக, வெகு விரியமாக, வரைந்து தந்த “பில்கி ஸ் புரோகிரஸ்” என்ற கிரந்தமொன்று அநேக பாஷைகளில் மொழியாக்கப்பட்டு வழங்கி வருமாறு தமிழிலு மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகாலமாய் இங்காட்டிற் பயன்பட்டு வருகிற “மோக்ஷ பிரயாம” என்ற புஸ்தகத்தி லடங்கிய அருமையான பொருளையும், அதன் கருத்தையுந் தழுவித் தேவ கிருபையை முன்னிட்டு இரக்ஷணிய யாத்திரிகம் என்ற இரதக் டானியத்தைச் செய்யுட் பாவாகப் பற்றத் துணிந்தேன்.

2. திருவருட பலத்தால் என் உதகியோச விஷயத்திற் செலவிட்ட நேரம் போக மீறத் நேரங்களிலும், விசேஷமாய் வியாதிப்பட்டிருந்த இராக் காலங்களிலும் உளைத்து இராத நூலைச் செய்து முடிக்க அருக னானேன். ஆரம்பந தொடங்கி உததேசம் ஆயிரஞ் செய்யுள முடியு மட்டாக (பபின்னே யெனக்கு ஜீவன கிடைத்தபோதிலும்) இரத நூலைப் பூரணமாய்ப் பாடி முடிப்பேனென்ற நம்பிக்கை கிஞ்சித்து மில்லாநிருந்தது. ஆனபோதிலும், அப்போதப்போது பாடி முடிந்த வற்றில, பாளையங்கோட்டையில் மாஸந்தோறும் பிரகாசமாகி “நற போதகம்” எனணும் பத்திரிகையில், கொஞ்சக கொஞ்சம் அச்சிடு வித்து வந்ததினால, அம்மட்டில் விதவானகளான சில சிநேகிதா வாசித் துப் பார்த்துத் ‘தமிழ் நாட்டில் இது பிரயோஜனப்படக் கூடியது, இளக்கரியாது பாடி முடிக்கவே வேண்டும்’ எனறு பலவாறிய வற புறத்திச் சொல்லி வந்ததினாலும், எனக்குள் ஆதிதொ நிகதுள்ள பிரீதி வரவாக கந்திற் வந்ததினாலும், காலங் குறுகாது நீடித்ததினாலும் சுமமா விண் காலம் போகருவதில் இஷ்டமில்லாததினாலும், இத் தைதிக் காலகேசுபமாக வாய்த்ததினாலும், மனசில் ஊக்கமுண்டா கித் தொடாசியாய் விடாப்பிடியாய் முழு பலந்தோடு முயற்சித்து வந்தேனென்றும், ஆண்டாண்டு நேரத் பல விககினங்கள் இடை பூறுகளால் தடுக்காறாற இடைக்கிடை சிறிது காலம் ஒரு செய்யுள் ஸ் நுகவும வரியசகாமற் கழிந்து போனதுமுண்டு. ஆயினும் ஸ் நுகவும முற்றுப்பெறச் செய்தது. கடவுளுக்கே ஸ்தோ த்நம்.

3. இரகநிய யாததிரிகம்’ என்ற தென்ணையெனில் —ஆன் டாடேறறத்தை விருப்பியோருடைய உள்ளத்து அப்பேறு லபிகர மட்டாக வையக் காலகத்தது நிகழும் சிந்தா யாததிரையின் ஆதிதே டந்தமான சம்பவங்களின் விததாரதத்தை விளக்கிக் காட்டுகிறது. என்பதேயாம் அஃது எவ்வாறெனில், அதன் பொழிப்பு வ மாறு —

அந்தித்திரிய ஸ்வயம்புவாய், அண்ட பரிபூரண வஸ்துவா அனந்த கலயாண குண சமீதராயச, சகலலோக தூரநாராய, வ் றிருக்கிற திரியேத் தெய்வமாகிய கடவுள்வேந்தன், பூமண்டல தைச சிருஷ்டித்தது, அதில் தம்முடைய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து

பிரஜைகளுக்கு விதிநிஷேதங்களை ஏற்படுத்திச், சகல நன்மைகளை யும் பிரதிதினமும் அருளிச்செய்து, செங்கோல செலுத்தி, அர சாண்டு வருகிறாரென்பதையும்,—பூர்வந தொடுதது, ராஜ துரோகி யாய், ராஜப னிரோதியாய், ஏறபட்ட பைசாஸ்த தலைவன இவவுலகத் துப பூவருடிகளாகிய மனுப பிரதமனாயும், அவா வழிப்பட்ட சகல சந்தநி பரமபராகளாயும், வஞ்சிதந, மருட்டித, தூபபோதனை செய்து, பரலோக ராஜரிகப பிரமாணங்களை மீறும்படியேன், உலக சமுத்திரின்பங்களை யுட்டித, தன்னுடைய அரசாட்சியை ஸ்தாபித்தா ராய், பசாசடிப்பட்ட தமமுடைய பிரஜைகளை மீட்கக் கருதி, ஆரம்ப ருடிகத்தி 'கிரியை யுடம்படிகை' என்ற பூவ பிரமாணத்தைச் செய்து, தமமுடைய பரமராஜயக் குடிகளாய் மனநகிருமபி யதை யடையத்ககந்தாகத் காம ஏற்படுத்திய பூவ பாதையைப் பற் றிச் சொன்னோருக்கு இன்ன பிரதாரம் அவர்களு நிறுதல்களெல்லாம ன்னிதகபாடுமென்றும், நித்திய பேரின்பம் அருளப்படுமென்றும், னம்பரப்படுத்திப், பூவ ஏற்பாட்டை ஸ்தாபகரு செய்தாரென்ப தையும்,—பின்பு தக்க காலத்தில் தமமுடைய குமாரனாகிய இளவர னா நிலவுலகத்தில் விடுதது, அவா முலமாய்ச் 'கிருபை யுடம்படிகை'யை விளம்பரப்படுத்திப், பசாசையும மனநகிருமபி வராத யுடன் சைரியங்களையும் ஜெயித்தது, உலகத்திற் பிரதமத்தில் வித்தித் தாமதத்தை கிழைப்படுத்திப், பூவ ராஜபாதையைப் புதுக்கி, அவ ருதி பிடித்துப் பரலோக யாததினா செய்ய வருவோருக்குக் கடைசி யுடடுந துணை நின்று, நித்திய பேரின்ப ராஜபுத்தை யடைவிக் கிறு துபபதையும்,—அதிபூவந தொடங்கி ராஜபாதை பிடித்துப் பிரயா னஞ்செய்து பரம ராஜயத்தை யடைநதவர்களில் முக்கியமான ராஜ யத்தா இன்னினனா, அவருடைய விர்த்தாரத மிதுவிது வென்ப தையும்,—ஏகதேச வருவகமாய்ப் புலப்படுத்தி, இரக்ஷணிய சிந்தா யத்தினாயினுடைய விசேஷ தருமங்கள் இதக்கையன் வென்று உல கத்துக்குத் தெளிவாய்த தெரிவிக்கும் பொருட்டே திருச்சபையிலுள னார அவரவரே தனித்தனி செய்துவருகு சிந்தா யாததினாபை யல்ல, பராதுவில் உலகஞானி யாவாஞ்ஞருவனமேற் சாட்டி, அவன் பரம ருண்ணியாகிய கிரியேக கடவுளாரசனின் பேருள்ளினை மாட்சியால

தன்னையும் தன்னுடைய அகோர பாவத்தின் நிரப்பந்த நிலைமையையும் அதனிமித்தம் தனக்கு வரவிருக்கிற அதிபயங்கரமான முடிவையுமுணர்ந்து, மலங்குக, கலங்கி, மயங்கித், தியங்கி, ஆனம ரகைக்கு நான் இனி பெண்ண ரெயவேனெனக் கவன்று, பரிதபிக்கச்சே, இஃக பா சாவாதத சாதனமாகத் தனக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற இரக்ஷைய சுருதியைக் கருத்தோடு வாசித்தும், குருமுன விலையிற் கேட்டும், இரக்ஷைய முாததியாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவான் ஒருவரே பாவ விராச ரென்றும், அவாது பிராயச்சித்த மகத்தான புண்ணியம் தனக்குக் கதியென்றும், அவரைப் பற்றும் அன்பின் கிரியை செய்கிற தீட்ச விசுவாசமே இரக்ஷப்புகு தோதுவென்றும் அறிந்து, சிந்தை தெளிந்து, சாவ பரிதபியாகத் செயது, பாம குருவின் திருவடிசுளுக்கு விரத தையோடு தொழுதுப் பூண்டு, பிரிந்தனா பண்ணி, ப்ரணதிக்ஷ பெற்றத, கிறிஸ்தவனான பிறகு, பரிசுத்தாவிரின் அங்கிருந்தன, கயடைந்து, ஜெப தப விரத சீலனப், இயன்றமட்டிம் சனமார நெறி பிசகாது நடந்து, பாவமன்னிப்பையும உலகந் தாக்கடாத தே சமாதானதையு மடைந்து, சித்த சா ந்சலபாகிதனாய் ஸ்தவிரய ப பட்டியுடன் காலங் கழித்த வருஷையில் அவனுக்கு இடைக்கல் யுண்டுபட்ட பல, னேழும், சோதனையும், அவற்றா னுண்டிடத் தியும், நோந்த பல தீங்கும், இதனிமித்தம் அவனுக்குள் ஞாண்ட பரதாபங்களும், ஆண்டாண்டு கிடைத்த தேவ ஓததாசைகளும், அது கொண்டடைந்த விசுவாச உரமும், நன்றியறிந்த அவனது அபினை கிரியைகளும், கடைசியில் வயோதிகனாகத் தேக்கியோ மடைபுரு சந்தாபம், அவனுக்குள் ஞாண்டான கலக்கங்களும், அபொழுது பக்தவற்சலராகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பெருமான பிரசன்னராகி, தமது ஐங்காயத் திருக்கோலக் காட்சி யளித்து, அஞ்சேல அஞ் லென்று திருவாய் மலர்ந்து, அன்பின் திருக்கரம் நீட்டி, ஆவசை பற்றிப் பிடித்து, ஆதரவு புரிந்து, தமது சான்றவிரந்தத்தை யடைவி, ருளிய சமயம், கிறிஸ்தவனடைந்த பரமானந்தமு மாகிய இதய புனித விஷயங்களை யாததிராளுமாக இயற்றிய சொப்ப பாவுஞ் சரிதமாம்.

4. இந்த நூல்—

“பெருங்காப பியமே காபிய மென்றாந்

கிரண்டா யியலும் பொருடடொடா நிலையே”

என்ற பிரமாணப்படி அமைக்கப்பட்ட பெருங்காப்பியமாம்

ஆயின், அதற்குரிய அங்கங்கள் யாவு மோருங்கே யமைந்துள்ள
னவாவெனில், அப்படியன்று. இரக்ஷணிய சமயக் கொள்கைக்கு
அடாததும் அநாவலியகமானதுமான சில அங்கங்களையும், அநுசித்
மான புனைநதுகையுந் தவிதது, உத்கிருஷ்டமுள்ள

‘தன்னிக ரில்லாத தலைவனை யுடைத்தா!’

‘நாற்பொருட் பயக்கு நடைபெறித் தாகி’

என்று இதயாதி புனித அங்கங்க ளெல்லாவற்றையுந் தழுவி இயற்
றப்பட்டது.

‘கூறிய வறுபயிற் சிலகுறை தியலினும்

கேறுபா டினறென விளம்பினா புலவர்”

எனத்திறை பெருநாடபியமே யாமெனந். இந்நூலின் செய்யுள்
நயம் பெருமபா யும ஸ்ரீமத கம்பராமாயணச் செய்யுள் நடையையும்,
ந் போகக்கூடிய அபரகித்தே இயனநாதத்திரம், அமைநகப்பட
வெனினில், கம்பராமாயணமொன்றே சுற்றேறெவரும் வியநது,
நது, மெச்சுத தக்கது.

கம்ப நாடன கவிதைப்பை போற்ற சுற்றோர் கிதயங் களியாதே”

■ உண்மைமொழி யனனே’ புல்லாமல்—

“முன்னோ மொழிபொருளே யன்றி யவாமொழியும்

பொன்னே போற்றோற்று வம்”

மவண்ணம் கம்பா, திருவள்ளுவ நாயனா முதலிய சில மகா
னின் கருத்தும், பொருளும், சிறுசிறு சொற்றொடர்களும், இந்
நத்து அரதந் கசிதம் போலப் பொருநதப் பதிக்கப்பட்டன.
வகள் இடைக்கிட மிளிரக் காணலாம்.

இது பொருட்டொடாநிலைச் செய்யுளாயினும், அநதச் சரித்
ராததையொட்டி, இடமிடந்தோறும், கிறிஸ்து சமயத்துக்கே
தந்திரியமானவும், அநிதூல்யமானவும் சனமாக்கப் பிரமாணங்
—தேவ சித்தத்துக்கு அமைதலாகிய பொறுமை முதலிய சகு
ள்,—நீதியிர்க்க சமாசம் முதலிய சில முக்கியமான உபதேசங்
—விதிநிஷேதங்கள்,—பாவ புண்ணிய விவரணங்கள்,—மோக்ஷ
நிலைவாங்கள்,—தர்மாதாம விசேஷங்கள்,—இமமை மறுமைப்
பலங்கள்,—சாதுசங்கக் கூட்டுறவின் பிரயோஜனங்கள்,—உப
ரங்கள்,—ஆன்னிகங்கள்,—பகதிமாரக உபகரணங்கள்,—துன

மார்க்கப் பிரதி பலன்கள், — முதலிய சத்விஷயங்களே இதில் யாரு
டுத் தெளிவாய்ப் புலப்படாததகது.

6. இத்தால வாகிகிறவர்கள் மனைசசன்மாகத்ததில்முட
சிப்படுத்துவது, தேவப்பததில் வளாகாத தக்கது, துப்புரவான டே
தீய்னயுள்ளது. இயல்புக்கு விரோதமான அபார கற்பனைகளு
அபுத்தாபாசங்களை யுள்ளிட்ட வாணனைகளேனும், இந்நூலில் யாரு
டுங் கிட்டாது கிரமமான கற்பனாவுநாரங்களும, உதாகரித்து
பேரத்தக சமயோசிக்களுநம் படியாய்க்கரு முள்ளது என்பை
நடுவில் விலகாது வாசிப்போர் பொருள் மறுக்கார்.

இந்நூல் முழுதகவும் ஏகதேசம் 3,500 கவிதாநுள்ளன . அவு
றுநாயமகம், திரிபு, சிலேஷை, மடக்கு முதலிய கவிதா எல்லா
அவற்றிற்குப் பஸ்தகத்தின் கடைசியில் தெளிவாய்ப் பொரு
முதிரியிருக்கிறது உலகத்துக்குப் பெருமாயும் பிரயோஜன
யிருக்கவேண்டுமெனாத புத்தேசித்தே கூடியவரை இயற்
களைக் கொண்டும், வெரும் முன்பின் எப்பருத்ததைக் கவன்
தெளிவாய்ப் பொருநாற்றது கொளத்தகத் தீர்ச்சாறக்களைக்
டும், தாக்கால வறக்கத்தை அனுரரித்து இடைக்கடை சா
மான வடசொறக்களைக் கொண்டும், இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

7. 'தெளிந்த வாசகநடையுள்ள புஸ்தகங்கள் போலச் செய்
லமைந்த நூல்கள் கலப்பாய்ப் பொருள் விளங்கக் கூடிய வ
ஆதலின், அவற்றால் அடிகுப் பிரயோஜன மிதாது' என்று தாத
தில் இவ்விஷய பாண்டியமுள்ள சில ஆக்கேடுகவுங் கூடும்.
படியல்ல, தெளிந்த வாசகம்போலவே சிறந்த செய்யுளும் அ
தன் ஸ்தானத்தில் சிறப்புத் தருகிறதடைததாம். எப்படியு
சாந்திரம், சரித்திரம், சமாராம் முதலிய அறிவு விததித்
விஷயங்கள் தெளிந்த வாசகநடையி லிருப்பது சிறப்பும், அ
முமாம். வாசக மெவவனவு தெளிவுள்ளதாயினும், சிறந்த செ
போலக் கேட்போருள்ளத்தைக் கவரவும், மனைதப் பரவச
வும், எப்போதுநு சிந்தையை விட்டகலாமல் அதிற் பகிறது
பயனை விளைவிக்கவும், போதுமான சக்தியுடையதல்ல. ஆத
எக்காலத்த மறவாமல், மனசில் வைத்து உயிரிலும் அருமைய
பாதுகாத்துப் பேணவேண்டிய பக்தி, உணர்ச்சி, ஒழுக்கம் முத

-சேம எல்லாருக்கும் பொருள் விளங்குமாறு அமைந்திருக்க வேண்டுகிற என்கிற கொள்கை தவறு—

தி “எல்லாருக்கு நன்றா யிருப்பதிலை யாதொன்றும் எல்லாருக்கும் பொலவாத தில்”

பெரிய பத பெரியோருடைய கொள்கை.

இங்கிலிஷ் பாஷையையே கறகும் அநேகர் தமிழ் சுய பாஷையானதால் அது தானே வாததகது, பிரயாசப்பட்டுப் படிக்க வேண்டியதில்லை என்கிற எண்ணத்தினாலும், படித்தாலும் தாதகாலத்திற் பயனில்லை யென்கிற வெறுப்பினாலும், கறக வேண்டிய காலத்திற் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்றையாவது கற்றுக்கொள்ளக் கவலை படாமல் மெத்த அசட்டை செயது விட்டுவிட்டு, அப்புறம் ஏதே ஒரு காலத்தில் சமயம் நேரிடுமபோது தமிழ்ச் செய்யுட்களில் இரண்டொன்றை மட்டுமே வாசித்துப் பார்த்து, அது தாருக்கு விளங்குமையி னிரிமித்தம் பிரயோஜன மில்லையென மெறிந்துவிடுகிறார்களே இது தமிழ்ச் செய்யுளின் குற்றமல்ல. இங்கிலிஷ் இலக்கியத்திற் தேறுவதற்குச் செல்லுங் காலத்திலும், படும பிரயாசத்திலும், பல லொருபாகமாவது தமிழ் இலக்கியத்திற்கு உபயோகப்படுத்தி, அப்பேரிற குறை சொல்வார்களானால், அது ஒருவேளை நியாயமாயிருக்கும். அப்படிக்கின்றிக், தமிழில ஒரு ஆலையாவது ஒரு வருமாவது தீர்த தெளியச் செவ்வையாய்ப் படியாமல், எடுத்த செய்தனக்கு விளங்கவில்லை யென்று குறை சொல்வது சரியல்ல. மைப் புத்தையுடைய எவராவது இரண்டு வருஷம் தமிழ் இலக்கியங்களிற் பழகுவாரானால் எடுத்த காவியத்தாக்கு அத்தகு செ அருகராவா என்பது யாவரும் அறுபவமா யற்பக்கூடிய விஷய அநநிய பாஷைக்காரருங்கூடத், தங்களுக்குப் போதுமான யிருக்கும் விஷயத்தில், அதிகுலபமாய்த் தமிழ் நூல்களிற் பார்த்திய மடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகலால், தமிழ் இலக்கியத்திற் ச பிரியமுள்ளவர்களுக்கு ‘இரஷணிய யாததிரிகம்’ என்னும் இவெகு சுலபமாய் விளங்கக் கூடியதேயன்றிக் கஷ்டமாய் தென்று கைவிடக் கூடிய நூல் அன்று.

8. நற்போதகத்திற் பிரசித்தப்படுத்தியிருந்த செய்யுட்கடத்துப் பார்த்து வந்த அநேகர் நூல் முற்றுப்பெற்ற தென்றிற்

வற்றிற்குரிய விஷயங்கள் சிறந்த செய்யுளில் அமைந்த க்கத்தில்முடி
சிறப்புத் தகுதியுடையதாயினால், பிரயோஜனமு மிகுதியே. 'பிரவானே
பாஷையின் தூல்களாக கற்றறிந்த சகலரும் இதற்குச் சாக்ஷிகளான
வராகள. ஆதலால், இப்பிரபந்தம் செய்யுளி லிருப்பது பகதி உலகம
நிகழும், நல்லொழுக்கத்திற்கும் அநிக அங்குலமென்பது பிராக்ஷ
மாயிருக்கிறது

என்பது

தமிழ்ப் பிரதோதத்தில் 'வீவக சந்தாமணி' முதலிய பஞ்ச சாவ
பாகங்களும், 'நிருதகுறள்' முதலிய நீதிநூல்களும், 'கம்பராமாயணம்' அ
முதலிய இலக்கியங்களும், 'கேவாசம்', 'திருவாய்மொழி' முதலிய நாம
தீவனிய பிரபந்தங்கள் மெல்லாம் எவருந் தெளிவாய்ப் பொருந்
ளறிந்து கொள்ளத்தக்க நூல்களா? அவைகளெல்லாம் உலகத்தில் ந
வ்வளவு காலமாக நிலைபெற்று, யாவாலும் அபிமானிக்கப்பட்டு, ந
வழங்குவருகின்றன! பிரயோஜனப்படாமலா போயிற்று? கற்றுவல்ல
சான்றோர் எவ்வளவு முயற்சிப் பொருள் விரித்துரைக்கின்றனர்.
உதாரணமாக கேட்டு மகிழ்கின்றனர் எவ்வளவு, யாண்டும், இவ
விருத்தாதாரம் முன். அல்லாமல், இவ்விஷயப் பாஷையிலுள்ள
வாசக நூல்களெல்லாம் எவரும் தாமாயப் பொருளறிந்து கொள்ளத்
தக்க நூல்கள்தான்! விதியாசன்களிற படித்ததே தேவகிற சேவா
போகட்டும். B. A. பரீக்ஷை கொடுத்த கல்விமான்களாவது M. A.
பரீக்ஷைக்குக் குறிப்பிட்ட பாடங்களைத் தாமாயப் படித்துக்கொள்
ளக் கூடாதா? பிறகுதவியை நாடுவதென்னை? வாசக பிரதோதானே,
கிறிஸ்துவேத புஸ்தகம், யாவரும் பொருளறிந்து கொள்ளத்தக்க
தேவையத் தெளிவான வாசகநடைநிலைதானே யமைந்திருக்கிறது,
தற்கென் வியாசகியானம வேண்டும்? "பட்டாஸ் அனாலஜி" என்ற
கப் புஸ்தகம் எத்தகையதென்று அறிவீர்களே. அதுவும் பிர
தோதம் தூல்தானா? தாமாய்க் கற்றறிந்த கல்வியறிவிலும், தமிழி
கற்றுவல்ல சான்றோராத கேட்டற்கிற கேள்வியறிவுதான் சிலாக
தையது. அதுவே சந்தேக விபரீதமில்லாத மெய்யறிவு. ஆத

என—

"தாநில னுரினுந் கேட்க வந்தொருவன்

கொற்கத்தி னுற்றான் துணை"

நூற் திருக்குறள் விளம்புகின்றது. உண்மையிதுவாதலால், எல்லா

முத

தப் பிரபந்த முழுதும் அச்சிடுவிக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டதினால், அச்சிடுஞ் செலவுக்குப் போதுமான பிரதிகள் முந்திக் கையொப்பமாகிறதா வென்றறிந்து, அதன்மேல் அச்சிடுவிக்கும் நோக்கமாக, மாதிரிக்குச் சில பாடல்களைக் காட்டிச் சென்ற 91-ம் ஸ்ரீ நவம்பர் மாஸத்தில் பிராஸ்பெக்டஸ் ஒன்று அச்சிடுவித்துக் குருமாரா, வித்துவான்கள், கல்விமான்கள் பலருக்கும் அனுப்பியிருந்தேன். ந. லுறு பிரதிக்கு அதிகமாகக் கையொப்பம் கிடைத்தது. அததோடு அவரவரே தங்கள் தங்கள் விருப்பதையும் வெளியிட்டார்கள்.

பிராஸ்பெக்டனை யனுப்பி யதன் மூலமாய்க் கிடைத்த கையொப்பத்தை ஆதரவாக இந்நூலை யச்சிடுவிக்க முயன்று கொண்டிருக்கையில், நான் வசிக்கிற திருநெல்வேலி நாட்டுக் கிறிஸ்து சபைக்குப் பிராதானிகமுள்ள ரெவரென்று டி. உவாக்கார் (Rev. T. Walker, M.A.) என்ற குருதுவா தமிழில் நல்ல தோரணியுடையராதலின், இந்நூலை எப்படியும் சீக்கிரத்தில் பிரசுரமாகிப் பயன்படச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி, என்னுடைய செலவில் அச்சிடுவதைப் பராக்ஷும ஓர் சங்கத்தாரா மூலமாய் அப்படிச் செய்தால் புத்தகத்தின் விலை மெத்தச சஹாயமாகவும், அதனால் வெகு கலப்பமாக நூல பல இடங்களிலும் பரம்பவும், கூடியதென்று உத்தேசித்து, ராபர்ட் மர்ட்டாக் (R. Murdock) துனையோடு பேசி முதற் பதிப்புக்கு அவர்கள் செலவில் அச்சிடுவதற்கு உடனடி நடவடிக்கை படுத்திக் கொள்ளுமாறு ஏற்பாடு செய்து என்னிடம் வந்ததில் பிற்பில், அதற்கு இணங்கப் பிரதியை அவர்களுக்கு அனுப்பினேன். ந. வாரற்றனும், புத்தகம் பூரணமாய் அச்சிட்டு முடிய என் கண்கள் நல்ல டைட் இது விஷயத்திற் கிடைத்த தேவ இரக்கம் பெரிது.

இந்த நூல் தமிழ் நாட்டுக்குப் பிரயோஜனமுள்ள தென்று கண்டு அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்க நெத முயன்று, தக்கவாறு உதவி புரிந்து, வெளிப்படுத்திய ரெவரென்று டி. உவாக்கார் என்கிற குரு தீக்ஷருக்கும், வைதிகப் பிரபந்தகார டாக்ட்டர் மாடாக துரைக்கும் ஸ்ன்றியறிந்த வந்தனம் கொடுத்துகிறேன்.

அருட்பத அகராதியில் சில முக்கியமான பதங்கள் விடுபட்டுப் பிரயோஜனவென்று பின்னாத தெரியாவந்தது. இரண்டாம் பதிப்புக்

காலத்தில இந்தப் பதிப்பில் விடுபட்ட அரும்பதங்களையும், திருத் தானு தவறிநின்ற பிழைகளையும் திருத்திச் சேர்த்து அச்சிடுவிக்கக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்

இவ்வாறு, இரக்ஷணிய புண்ணியம் தமிழ்நாட்டில் வெளியாக, அந் பக் கருவியாக என்னை யுருப்படுத்தித் தொடங்கிய வேலையை முடி யுப்பெறச் செய்த தணிகரிலலாப பாட்டுடைத் தலைவனாகிய பூ கிறிஸ்து பகவானுடைய உபய சாராவிரதங்களுக்கு அனைத் ஸ்தே ததிரம்.

“குணநாடிக குற்றமு நாடி யவற்றான
மிகைநாடி மிக்க கொளல்”

“காய்த லுவதத லகற்றி யொருபொருட்கண
ஆபத லறிவுடையா கண்ணதே”

பாண்டிச்சேரி
மேற்கு 10 1994

II A கிருஷ்ணபிள்ளை

படல அட்டவணை.

பெயர்	பக்கம்	கவி	தேவாரம்
பாயிரம்....	1	16	
பதிகம்	3	3	
1-வது. ஆதி பருவம்.			
வரலாற்றுப் படலம்	4	10	
மெய்யுணர்ச்சிப் படலம்	6	48	
குரு தரிசனப் படலம் ..	12	15	
புடராஜ்யப் படலம் .	14	66	
அரீகைப் படலம்	23	14	
நெடுகூழ்ப் படலம்..	25	19	
ராஜகுமாரகப் படலம்	28	16	
பூம்பாளையப் படலம் ..	30	39	
சுருதிசேஷமாரகப் படலம் ..	35	174	
பாடி ரம்பப் படலம் ..	60	32	
அவதாரபதிகைப் படலம் ..	64	50	
செவ்வகைப் படலம் ..	70	86	
சுருதிசேஷமாரகப் படலம்..	81	56	
சுருதிசேஷமாரகப் படலம் ..	87	210	
சுருதிசேஷமாரகப் படலம் ..	114	32	11
சுருதிசேஷமாரகப் படலம் ..	119	26	
அமரகைப் படலம் ..	123	41	
ஜீவபுஷ்பகரிணிப் படலம் .	128	43	10
உபாதிமலைப் படலம்..	135	120	10
ஆதி பருவம் கவி		1116	31
2-வது. குமார பருவம்.			
சுருதிசேஷமாரகப் படலம் ..	153	112	
சுருதிசேஷமாரகப் படலம் ..	167	495	
சுருதிசேஷமாரகப் படலம் ..	230	21	23
சுருதிசேஷமாரகப் படலம் ..	236	86	
குமார பருவம் கவி		714	23
3-வது. மூல பருவம்.			
வனம்புகு படலம் ..	247	13	
அழிம்பன ஞாலவிப் படலம் ..	249	109	
மரணசூழ் விறுதத படலம் ..	263	79	
சிதானி நடப்புப் படலம் ..	273	96	

	பெயர்	பக்கம்	கவி	தே
■	அலப்பனை வரைந்த படலம்.... ..	285	101	
■	ஞானசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம்	298	82	
7	மாயாபுரிப் படலம்	302	93	
8	நகர்புரு படலம்	314	47	
9	இரக்ஷணிய நவநீதப் படலம்	320	100	
10	சிறைப்படு படலம்..	332	58	1
11	நிதானி கதிகூடு படலம்	342	75	
நிதான பருவம் கவி			803	1
4-வது. ஆரணிய பருவம்.				
■	நம்பிக்கை நன்னெறி பிடிசை படலம் ...	351	31	
■	கிறிஸ்தவன் கதிவழி கூடிய படலம் ..	355	80	
3	சுரங்கப் படலம்	365	26	
4	விடாதகண்டப் படலம்	368	175	1
5	ஆனந்த சைலப் படலம்	392	100	
6	விசுவாச விளக்கப் படலம்	404	60	
7	கார்வண்ணப் படலம்	412	31	
■	சோகபூமிப் படலம்	416	90	
■	அறிவின் வர்ச்சிதப் படலம்	427	114	
10	நிலைகேடகுதியா விவரணப் படலம் ..	442	32	
ஆரணிய பருவம் கவி			739	
5-வது. இரக்ஷணிய பருவம்.				
1	தர்மக்ஷேத்திரப் படலம்	447	86	
2	இகபரசநதிப் படலம்..	458	54	
3	சுவர்க்காரோகணப் படலம்	470	110	
	முடிவுரைத் தேவாரம்.... ..	484		
இரக்ஷணிய பருவம் கவி			250	
மொத்தம் கவி.			3624	
	சில கவிகளுக்கு அந்தம்.. ..	187		
	அரும்பத அகராதி	495		
	பிழை திருத்தம்	513		

இரகசுணிய யாத்திரிகம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து

பூதபென நிகங்க ளாய புனனோ சாங்கட் கெல்லாப
அதியாய முழுமு லதங்க நாதியா யகண்டா கா
ஜோதியாய விளங்கி நிறகுந் தூயசை தர்ப வாழவைக்
காதலாப்ப பாவி நாளுந் நருந்தனுள ளிருந்தி வாழ்வாம். 1

முனறிலே மூன்றும் மூன்று மொனறதா யுலப்பி ளாதாய
நினறுல கணைதந் தூப நினைவுமாத சினையிற் றந்து
னறென வுவந்தி ளைக் கல்குமெயரு ஞான னந்தக்
குன்றினை யகததுத தாங்கிச் சூதனை ஸ்பத வாழ்வாம். 2

சேவறு.

மூல காண முதற்பொரு ளெவற்றிற்கு முமைக்
கால மாநிரி நிகந்துள வநாதியங் கடவுள்
கோல் பாபறை குணிபபருங் குணங்குறி யமைந்த
சில நாயகன் றிருவருட் பரவுநர் தினமே. 3

சேவறு

ஆதி மெய்தநிரு வாகுகொளி யாய்வுருந்
காதன் மைந்தனைத் தந்து கருணையாற
பூத லததுக கிரைக் புறங்கிய
தாதை பாதந் தலைக்கனி யாக்குவாம். 4

சேவறு.

கன்னி பாலனாய்க் காசினி தனிலவ தரித்து
பான்று ஜீவகோ டிகளெலாம் வானநி மருவத்
தன்னு றிப்பாரித் தியாகமுரு சிலுவையிற் றந்த
என்னு பாசனா ஸுபக்தியை யருளலித் திடுவாம். 5

வேறு

வானமும பூமியும் மகிழ்கொண் டோங்கிட
ஞானமு நனமைபு நனிசி றநநிட
ஊனமும பாவமு மொழியத தோன்றிய
நினர கூதனபதஞ் சிந்திந் தேடி வவாம.

6

வேறு

கருதியொளி யகந்திகழ்தநி யருஞான திமிமறத
தூநதெழு ஞானம
ஒருதனிர கூணியவழித நுணையாடு யடியோபை
யுயயக கொண்டு
கருதியற கருமமெலாங் கைகூடப் பெருக கருணைக்
கடைக்கண னேறுகரு
கருதியே நததொருந லாணிநரு வடிககமலந
தலைமேற் கொள்வாம.

வேறு

புகழ் பாலனஞ் செய்திருள் பாரிட
விகழ் சுச்சுடா வீசி விளங்கும
மெய்தநி ருச்சரை மெய்ததிருத தொண்டரை
சிகழ் பிது திகழ்தநி விளம்புவாம

காணம்

பூவரு மெய்ம்மறைத னுணிநின் பொறபுறமு
ஜீவர கூணியயாத் திரிகர சேபபொருள
பாவரு சேநதமிழ்ப் பனுவ லாகருவான
ஆவஸிற் றுணிநதன வருட் டிணைகடுவோடே.

வேறு

என்னனைய பாபியநி சிலவுலகில் பாணடுமில
ரேனினு நாயேன
தன்னையொரு பொருளாகத தநிதநி ன்நட கிறிஸ்தியேசு
சாமி செய்ய
பொன்னனைய திருவடிகுச டெநதமிழ்பா லிகையொன்ட்
புனைவா னெண்ணித
தூனறுவா டகூணிய யாதநிரி மலரெடுத்துத்
தொநிக வுறறேன.

சிறப்புப் பாயிரம்

வழி, எலலை

வித்தக கறிந்து வேத விழுத்தகு பொருளை யாய்ந்து
நித்திய ஜீவ மாகக நிண்ணயம் பிடித்த தேவ
பத்தமை பணியன் மேனாட பாவனா சரித மாகச
சத்திபந திகழத்தி யுத்தத தகைமையே தகைமை யாமால் 11

ஆதகிய பாவைக கன்றி யவனிரிற் பலபா வைகஞ்சும
பாககியம் பயந்த தென்னப பாகசஞ் சமைந்த தாக
மேகருபா நாத லாலவ வித்தக ரித்தஞ் சொலவான
ஊககனன மமிழில யானு முசிதமாண பொருளை யுள்ளி. 12

ஒண்டமிழ் வலவா வாககி னுரங்கொண்டில் வுலக காதை
எனாடிசை புழந் நிற்கு மிரகூண்ப வேத போதக
கொண்டபே ராற்ற லாலே கூறுமிப பனுவ லெனறுந்
தெண்டினா வாககத தோங்கித் திகழாதற கெவனகொ லையம் 13

நுதலியபொருள்

வெற்று கோடபோத காய்புகல விரோதமு மனறு
புறற ராவிடா பொருநகசெப பெனக்கவி புனைநு
சிறுநிப பத்திறந் திருந்நிய காதைபு மனறு
மறறி தாததம ரகூணை வழங்குமோ மருந்தாம 14

நூற்பயன்

தீவினை ஜலகிவிழ்ந் தழியும் ஜீவனா
விவிஸாக கநககனா வீடு கோருமோ
தாவரு புண்ணியத தனி மாககலம்
ஜீவர கூணியபாத திரிகந் தோமினே 15

யாப்பு

முநிரக தெதழை நுகாந்நிடு மொட்டையின் முநிரகா
கநிவ முககிய பாழங்கதை கற்றுநாட் கழிப்பா
புதிய தேனாக ரளியெனப புனிதா யாதநிரிகம
மநிக லநகரு மமிழ்தெனப் புசித்தனா மகிழ்வா. 16

சிறப்புப் பாயிரம் முற்றிற்று

ப தி க ம் .

கண்ணியர கூணியபாத் திரிக மென்னக
கழுகுகின்ற காவியத்தின் பொருளா டக்கம்
நண்ணியதன் வரலாறு மெய்யு ணாசகி
நலத்தகுரு தரிசனமா பரம ராஜயம்

புண்ணியவேந தியல்கிருஷ்டி ராஜ தரோகம்
 பூயவழி கவிசேஷ புனித மாரகம
 எண்ணியரு ணேறிபிடித்த லவநம பிசுதை
 யிலென்கூக கடைநிறப்பு மறைவி ளக்கம. 1

அருஞ்சுமைநீங் கியபேறு துயிலி னாதது
 லமர நகவியல் புஷ்கரிணி யுபாதி யோநரல்
 விருமபுரமபா ஷண்பிரைக்ஷ விசேநத விரா
 விசிராந்தி காட்சிவன மழிம்பன் றோலவி
 நெருங்குமா ணைசூழல் நிதானி நடபு
 நெறியிலலப பனைவரைதல் குருவை நோதல்
 மருங்குமா யானகரி நகருட் போதல்
 மானவா கூணைவகுத்தல் சிறைமகுள் ளாதல். 2

நாறவனி தானிகநி நனைம பிசுதை
 நல்வழிவே தியனமீட்சி பொறக ரங்கம்
 ரெற்றழுது விடாதாண்டி சிறையா நாதர
 சிவநிலை வரணியல் திமிர எண்ணை
 குறறமிது கோகநில மறியீ னறகு
 மறுமுறை நிலைதேன் றரும சேத்தாய
 முறையிசு பாரநதி கவாக்கப பேறு
 முறைவைபா நிசுழிடல நாற்படி தேழே. 3

புகிய முற்றிதழ்.

முதிர்வது ஆதிபருவம்.

—o—o—o—

வாலாற்றுப் படலம்.

—◆—

உலகம் யாவும் புரந்தரு னுன்னது
 அலகில் ஜோதி யருட்கட லாணத
 திலகு மெய்தநிரி யேகா பதததுணை
 குலவி யென்னெஞ் சிடங்குடி கொண்டவே 1

மைக்க டற்புவிக் கெத்துணை வான்கதிர்
 தநந தத்துணைச சால்புடைத் துத்தம
 பெயக கிறிஸ்தவ வேதியா தாங்குழீஇக
 தொக்க தாயமெய்த தூய கிருசாபை 2

மலையுற் றேங்கு சுடரினிவ வையகத்
தலையுற் றுனம் விரகை தயங்கிட
மலையுற் றேங்கு ததிரமதி விறசடை
நிலையுற் றேங்கு பெருகு சிலாவுமே.

3

சென்னி தேவ குமாரன் திருசாபை
சுநதி லதநிருத் தொண்டரெல் லாபுடல்
அனன வாபபரி கதத வயி கக்யம்
மனனி நினை வனாகருந தருமமே.

4

பேறு

சுநதி யநதரு மம பாறை தயவுகண் ணைட்டம்
சுநதி சுநதிமொபப பசுநியென றிதகரு சீல்
விதத கநநிழ சாதுக நொரொனும் விரசை
இதத ராதல் முனதில் செனிலில் தாமால்

5

பண்டு கோவையுங் குடுமபமுங் கலம்புசுப பாவை
மண்ட லத்தைவாய் மடுதததே மயலு வானமுத
நண்டு கேட்டறிந தின்னமு முயவழி கருநித
தொண்டு பட்டிடா ருலகரி நெனகொலேர றுணிவே.

6

இனைய தன்மைய சாதுசங் கததருந் நென்றும
முனைவ னீந்தருள் கருநியே முதகிசா நனமாம்
அனைய நூல்வழிப படாதலே யான்மர கூணிய
நினைவு கொண்டுடன் சிந்தைபாத நினைசெயு நீமை.

7

ஆப விதகரு சிந்தையாத திரைபெரி தாற்றி
நாயகன் கிறிஸ் தியேசவுக கணபுரெய நண்பன்
துய ஜீவிய நடைகடைப் பிடிததவோர சுருதன
மாயி ருமபுவி மயககறு மாணபுடை ஞானி.

8

எமபி ரான்றிருச் சித்தமே யெனதுபாக் கியமென
றுமபா நாயகன் பணிபுரிந தொழுகுமவ வரவோன
இமப ரோசிறை யிருந்துழி யோகநித திராயில
தமபி ரானருள சமைத்தது தரிசன மொன்றை.

9

தன்ன சத்துளே தோன்றிய தரிசனந தரணி
மன்னு யாககிர கூணைவழி மரபினை வகுக்கும
என்ன வுன்னிததன் னினததருக கெழுதுபா சுரமாய்
பன்னு வேன்வெளிப படையிலென் றாககின் பகர்வான்

10

மெய்யுணர்ச்சிப் படலம்.

வஞ்சமே பயில் ப்ரபஞ்ச வனத்திலே நெடுநா ளாகச்
சஞ்சரித திடுமடோ தாண்டோ தடமலை சாரல வைகி
நெஞ்சளே நிமலன் பாது நிறுவிதித திரிக்குங் காலை
விஞ்சியோ கனவு கண்ட விதந்தனைப் பகரு வேனே. 1

வண்டினம் பாயில்ச் செய்ய மலாமுகை யவிழ்ந்து செநதேன்
ஒண்டுளி பிவிற்றி பெங்கு முறுமணங் கமழ வோங்குந்
தண்டலைப் பரபரி னாடே தனிதொரு மனித னிறக்க
கண்டனன் கனவி லன்னே னிலையிது கழறுங் காலை. 2

வாடிய முகத்தன் செனனி வணங்கியோன் மலங்கி வாரீர்
ஒடிய விழியன் கந்தை யுடையின் னொருங்கு பாவங்
கூடிய சுமமை தாங்கிக் கூறுறு முறுகன் பல்கால்
வீடிய னெறியை நாமும் விருப்பினன் வெருண்ட நெஞ்சன். 3

கையுறு புத்த கததைக் கருத்துற விரித்து நோக்கி
மெய்யுற நடுங்கி விமயி வேதனை பொறுக்க லாற்றா
தையகோ வையகோ வென மலறிநெட டியிரத்தி யாது
செய்யுறு கரும் மென்று திகைத்துநின் மயரு நீரான 4

இருதலைக் கொள்ளி யுற்ற வெறுமபென வேகு மார்க்கம்
ஒருதலை யானுங் காணு துணங்கியோ னுலவை யுற்ற
சருகெனச் சுழலவன யாண்டுந் தரிககிலன் மேலுங் கீழுங்
கருதிநோக கிடுவ னுள்ளங் கசந்தழு திடுவன் மன்னோ. 5

சங்கிவ னிலவா ருந் விருந்துயாக கிறுதி காணான்
ஆங்கொரு நெறியைக் கூடி யடனீர்த் தசத்தை யண்மித
தாங்கரி தாகி நின்ற தற்பரி பவங்க ளெல்லாம்
பூங்குழன் மனைம காக்குப் புகனரிடா துளத்துக் காததான். 6

அயலுறு நிழலைப் போக்க லாவதோ வகத்துள் ளோங்கி
உயவொரு புகலின் மெனனா அறுததின் றுடற்று கின்ற
துயாபிற ரறியா வண்ணந் துடைத்திட முயன்றான் வாளா
வியனகத தியன்மு கதது விளங்குமென் றுணரான் போலும். 7

விளளரும் ஜீவ சாக்ஷி விளைத்திடு முபாதிச் சும்மை
தள்ளரு நீமைத தாகச் சமழ்த்தலாற் பரிநதில் லானோ
எள்ளரு மகாராக கூவி ரினிதரு கிருத்தி யென்றன்
உள்ளுயி ரீனையீ ருற்ற தொன்றியா னுணாக்கக் கேண்மின். 8

பரிபவ மொருங்கு கூடித் திரண்டவோரா பாரச சும்மை
வெரிதூறீஇ யமிழ்த்த வாற்றேன் மிகமெனீர தயாரதேன் மேலும்
எரிதரு தேவ கோப விருங்கனன் மாரி பெயது
விரிதிரை யுலகும் யாமும் வெந்தழிந தொழிவே மனறே. 9

இந்திற நிகழு மென்றற் கெட்டுணை யைய மில்லை
எத்திறந தப்பி யுய்து மென்பது டுறியே மின்னே
நித்திய ஜீவ மாகக நெறியறிந தோடே மாயிற
சத்திய நாகத தீயிற சாவது சரத மாதோ. 10

ராசனா கோபத் தாலே யெரிந்தரீ றுரு மிகந
நாசதே சததை விட்டு நடப்பதே கரும மனறேல
மோசமவந் தடையும் பின்னா முயலவது விருதா வென்று
பேசினுன பலநாற் தன்னைப் பிணித்தபே ரன்பி னுலே. 11

இன்னண நிகழும் வேலை யினததவா பலருந் கூடி
என்னவோ பித்த மேலிட் டிவையெலாம் பிதற்று கின்றாய்
உன்னது தலையாயத் தினனே யுறங்குதி புலரி தோன்று
முன்னரே கசமுண் டாகு மென்றின மொழிந்து போனா. 12

என்னுறு வருத்தந தோர திகழ்த்துநா யாடு கின்ற
இன்னாபுன் மதிதா னென்னென் றிங்கிதித் திரைசற் றின்றிப்
பன்னருந் துயர முற்றான பகலிலும் பதின மடங்காக்
கன்னலோ ருந் தாகக் கழிந்தன வவற்குந் கங்குல். 13

கனையிருட் பிழம்பை நூறிக் கதிரவன் குணபாற் றேன்ற
வினேசுமந் தலறி யுள்ள மெலியுமாந் துமவி சாரி
மனைவயிற் குறுகி யுய்யு மதியிலா நிருவி சாரா
அனைவவ னுதம் சோக மதிகரித் ததனைக் கண்டார். 14

கண்டன ருண்மை தேரார் கவல்கின்ற ரல்லா வேரி
உண்டுவா யுமுறு வாரபோ லுணர்வின்றி யுரைக்க லுற்ற
மிண்டருக் கிரங்கி நேரு மெய்மமையைத் தெரித்தல் நனறென்
றண்டார்நா யகனை யுள்ளி யாதனும் விசாரி சொல்வான். 15

திருவருண் மலிந்து செங்கோல் செலுத்தியிச சுகத்தை முற்றும்
ஒருகுடை நிழற்கீ ழாக்கி யுவந்துகாத் தளிகரும் வேந்தன்
மருவுதங் குடைநி ழற்கீழ் வாழுமன னுயிர்கட் கெல்லாம்
தருபிர மாணம பதநாந் தனித்தனி சாற்றக் கேண்மின். 16

நம்மையே வணங்கல் வேண்டு நமக்கினை யாக வேறோ
பொம்மையைப் புனைந்து தாழ்ந்து போற்றிடா திருங்கள் வீடு
நமமது நாமஞ் செப்பி னுசமே வருந்தப் பாது
செமமைசே ரோய்வு நாளைச் சிந்தையாற் றாய்மை செய்மின்.

நலத்தொடு தந்தை தாயை நனியுப் சரித்தல நன்றும்
கொலைத்திறந் துரிசைசை நீசங் களவுபொய்க் கூற்றென் றுய
புலைத்தொழில் புரிய லாகா புறத்தவன் பொருளயா தொன்னை,
அலைத்தப் கரிகக வெண்ணு மாசையை யடாததல வேண்மே.

என்றிவை சிலையிற ிட்டி யெமமனோ காதது நல்கி
நன்றுநீ ரடைய வேண்டி யைந்ததுட டியுமிப் பததில
ஒன்றுமீ றிடினு மந்தோ வொருங்குநீச சிறைக்குள் ளாவீர
இன்றுமீட் பென்று சொன்னா ரிறையவன் யானுங் கேட்டேன்.

புலனமன் னுயிராக ளிந்தப் பொதுவிதிப் பிரமா னத்தை
அவமதித தொழுகுங் காலை யவரவ ரகதது வாழந்
தவலரும் ஜீவ சாக்ஷி தடுப்பனத தடையை மீற்ற
குலவயா திபனுங் கெல்லாங் கூறிமுன னிற்பன் மாதோ.

ஆதலாற் பரம ராஜ னருடச விதினைக் கொண்டு
மேதகு ஜீவ சாக்ஷி விரோதமின றுக லோமபித
திதொரீஇ நனமை செய்து செமமுறை திறமப் லின்றிக்
கோதறு நெறியி னிறறல குடிகடங் கடமை யாமால்.

நாமு நாம வசிக்கு மிந்த நாசதே சத்து ளாருட
கோமுறை வழுவாத தூய கொற்றவன் றனைப்போற் றுமல்
திமுறை துணிந்து செய்யுந் ஜெகப்புலை யனுககாட பட்டுச்
சாமுறை துணிந்து நின்று சருவசண டாள ரானோம்.

நீணிலத் தவாந கைக்க நினைப்பினறி யிறைவன் பேரை
வீணிலே யுழறி யந்தோ வீணற்குள் வீண ரானேன்
மாணுறு மோயவு நாளை மதியாது மதியுங் கெட்டோம்
பேணிநோ மிலைப்பெற் றோரைப் பேயறிய பேயர் யாமே.

நன்மைசெய் தோழு மில்லை நன்மைசெய் வதற்குத் தக்க
தனமையு நமக்கு ளில்லை சார்வதா நன்றி கெட்ட
புன்மையுங் களவுஞ் சூதும் பொருமைபும புரட்டுந் பொய்யு
வன்முழுப் பையு முள்ளே மறத்தொழில் பயின்று வாழ்வோம்.

நம்பர மாக வைத்த நலனுறு பொருளைப் பேணி
இம்பரு தியஞ்செய் யாம லிருநிலம் புதைத்து வைத்தேம்
அம்பர லோக ராஜ னனுநிநங் கணககை யாயில
வம்பரில வம்ப ரென்று மாதண்டம் விதிப்ப ரன்றோ. 25

அச்சுத னாய வேந்த னருளிது லுபக ரிக்கும்
உச்சிக மான வாழ்வை யுவகிகிலே முலாந்த வென்பை
நச்சியிங் குழலு நாய்போ னலமிலா நாச தேசக்
குச்சித வாழ்வை நச்சிக கொண்டலை கின்றேம யாமே. 26

வென்றிசே ரரசன் றந்த விடுவிலக் கெவையு மீறிக்
கனறிய மனதத ராகிக் காமியச சுவையை நாடிச்
சென்றனங் கடிந்து கூறும ஜீவசா கியையுந் தேய்த்துக்
கொன்றுளே யடக்கி வைத்தேனுகொடுமையிங்கிதிலவேறுண்டோ. 27

மருங்கெரி கதுவத துங்கு மாசுண முணரா தாங்கு
நெருங்கிப் வாசன சீறற நெருப்பினு னை தேசம
ஒருங்கவிர தொழியுங் கால முறறதை யுணரே மாகி
நருங்குடற் போக மொன்றே நச்சிநாட் கழித்தல் நன்றோ. 28

நந்துநான் யாரே னிங்கு நாடினே னலமே நல்கி
இந்தமட் டெனைப்பு ரந்தாற் கென்கடன் யாவென் செய்தேன்
வந்திடுங் கதியென் னென்று மாவிசா ரஞ்செய் யாது
சிறதையற் றுழலு மாந்தர் ஜென்மமும் ஜென்ம மாமோ. 29

காட்சியாற் கருத்தாற் காணுங் காசினிப் பொருள்கள் யா
தாட்சியற் றவாகருச சொந்த மாயகா ரணமே தமமான்
மாட்சிசால் குணமெவ் வாறு வந்திடுங் கதியென னென்று
குஞ்சகியற் றிருக்கு மாந்தா சுமையன்றோ நிலத்துக் கமமா. 30

தன்னைத்தன் னிலையை மேலார் தலைவனை யவன்சித் தத்தை
முன்னைத்தா னறிந்து பின்னா முறையறிந் தொழுகல வேண்டும்
பின்னைத்தா னறிது மென்றல் பெருமபிழை பெரிது மோசம்
என்னத்தான் கவலு கின்றேன் யாதுநீர் கவலு கிலலீர். 31

வித்தக வரசன் றந்த விளம்பரத் தொனிகேட் டின்னும்
இத்தகலத் திருந்து நாச மெய்துத லினிதன் றென்று
சுத்தசத் தியமு மக்குச் சொல்லிவற் புறத்து மென்னைப்
பித்தனென் றிகழ்கின் றீர்தும் பேதைமை பெரிது மாதோ. 32

இழவுவர் திடுமென் றெங்கி யீனாமப் திருபா னுண்டு
கிழமுனி பகர்ந்த நீதி கேட்டுண ராத மூடப்
பழவுல கததை மேனாட பயோத்திப பரப்பு மேலிட்
டழவுழ வமிழத்திக கொன்ற வறபுத மறிக லீரோ.

திதோடு நின்றீ ரின்னே திருமபுமின வேந்தன சீற்றம்
போதோடிங் கெழுமபு மெனற புங்கவ னுளையத தள்ளி
வாதாடு மூடா பொன்ற வயங்கனன மாரி கிந்திச
சோதோமைச சுடுகா டாககித தொலைத்தமை தோன்று தென்னே

அடல்கெழு மிறைசீற் றததா லகோரவா தைகளே மூம்பிப்
படருநீஇ யெகிபது நாடு பட்டபாடு ணிரி கொல்லோ
மிடலுடைப பாவோன றுனுநு சேனையும் விரைந்து கிட்டிக்
கடலிடைக குளித்த மாற்றங் கதையெனக கருதி னீரோ.

வருமுன்னர்க் காவா தார்க்கு வாழ்க்கையெத் துணைய வேனு
ளரிமுன்ன ருற்ற லைததா றெனக்கெடு மென்ப ரினனல்
பொருமுன்னா விலகி யோடிப புகலிட மாய கோமான்
திருமுனை ரடைரி னிதய ஜீவனை யடைதல திண்ணம்.

ரண்டுநா னுரைத்த மாற்றம் யாவுமிப புதத ததத
தாண்டகை யருளி னுலே யடுதததென் கதது முன்னம்
காண்டகு மிதனை நீவி கருததுற வாசிட துயமின
வேண்டுமேற் றருவல் ராஜ விளம்பரம் வெறுத்தி டாதீர்.

ஆவது கருது வ்ரே லகைக்கண் முாதா ழாத
தீவர விருந்த நாச தேசத்தை யொருவி றின்னே
ஜீவனே யென்று கூவித தீவரித் தோடல வேண்டும்
சாவது துணிந்தீ ராயிற் றகருமித தேயத தென்றான.

இந்தவா றுரைத்த வெல்லா மிருஞ்சிலை மீது தாககும்
பந்தனை லாய தன்றிப் பாமரா பழுது மல்குஞ்
சிந்தையு ணிலையா தாகச சினைதவ மதிக்க லுறறார்
பந்தமே கொளுத்தி னுலும பயனுண்டோ குருடாக் கமமா.

என்னைப்போற் பரம் ஞானி றிலலையென் றெமை யிகழ்ந்த
உன்னைப்போற் பிதத னிரத வுலகத்தி லிலலை யென்பா
பொன்னிததான் மாத னாத்தான் பூவைத்தான் புறக்க ணித்த
பின்னைத்தா னெய்து மின்பம் பிறிதுண்டோ பேசு கென்பார்.

பதறிவாய் குழறி நீசொல் பழங்கதை தனைமுன் சில்லோர்
கதறினா தெருக்க டோறுங் கதிததெழுந் துருத்தி யாங்கள்
சிதறிட வடிததோ மென்பா செவிகொடா துவன்வீண் பேச்சை
உதறிவிட் டேகு வோநம முறையுளை நாடி யென்பா. 41

ஜீவசா க்ஷியஸாக் கொன்று சேமித்தோ மென்று நமமேல
தாவரும் பழியைச சாடடித தனைச்சுத்த னாகக் காட்டும
பாவகா ரியைப்போல் யாரோ பாதக ரென்பா மேலை
திவரும் வருமென் றெமமைத திகைப்பிப்பா னிவனோ வென்பா. 42

சேய்கொண்ட மனையா னுறற சினேகரை வெறுப்பா னேதோ
பேய்கொண்டா னென்ப் ரோது பிறிதிலே பித்த மிககு
நோய்கொண்ட கோல மென்பா துணித்திடு மதியற றினன
வாய்கொண்ட மட்டும் பேசி வாயடி யடித்தா மனனோ. 43

கண்ணினை கலுழி காலக் கணவனுக் குளம் ருட்சி
நண்ணிய தினியென செய்கோ நானெனக் கவன்று னைந்தாள்
துண்ணறி வுடைய நீரா நூலொடு பழகித் தேராய்
பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம பேதைமை யுடைத்தா மன்றே. 44

பொற்றொடி யினையு மாறும புறக்கணித் தகந்தை பேசி
உறவ விரிழ்ந்த வாறு முணர்ந்தவாத துமவி சாரி
எற்றிவா தனமை யந்தோ வென்னினிச செய்வ லென்று
சுறுநின் தேகார தத்திற மடபிரான றிருமுன் கிடடி. 45,

சருவலோ கத்தை யாளுந் தயாபரா தமியேற் சூழ்ந்த
நிருவிசா ரிகளசன் மாக்க நெறியறி யாது செய்யும்
பொருவரும் பிழைக் கெல்லாம பொறுத்தருள புரியுந் தாய்
திருவுள மிரங்கி யென்று ஜெபித்தனன சிந்தை யொன்றி. 46

அறங்கிளர் பரலோ கத்துக் கரசனைப் பரவிப் போந்து
புறங்கிளா வெளியு லாவிப் புத்தகச் சுருளை நாடி.
இறங்கிய முகத்த னாகி யென்செய்கே னிரைகைக் கென்று
கறங்கெனச் சுழலு நெஞ்சுன கவனறனன் கலக்க முற்றான். 47

தேசநா 'சத்தை யெண்ணித் திகிற்படும் பிணிதது நின்ற
பாசவெவ கிளையின் மிகக் பாரத்தா லமுநதம் யாரோ
நீசனே னுய்யு மாறு நெறிதெரித் திடுவ ரொனனும்
மாசறு முயினைக் கூவி வாய்திறந் தாறறு மாதோ. 48

மெய்யுணர்ச்சிப படலம் முற்றிற்று

குருதரிசனப் படலம்.

வித்தக வாததம விசாரி யிவ்வணம்
தததுற லடைநதுயிர தன்னை நாடியிங்
கெய்ததிடு முடலென வினைநது சிலபகல்
மததரிற கழித்தன னுண்டொர வைகலவாய்.

தண்ணளி தயங்கிய முகத்துத் தாமரைக்
கண்ணினை மலகிய கருணை காட்டிட
உண்ணிறை யனபுமிக கொழுநிற நென்னவே
வண்ணவான் மொழிச்சுவை யமிரது வார்ந்துக.

எண்ணநூந் துயர்க்கெலா மிறுதி காட்டுமெய்ப்
புண்ணிய முருககொடு பொலிநதி லங்கிய
வண்ணமென னுணர்வுளார் மனங்க னிபபுற
நண்ணின னிருஞ்சுவி சேஷ நாமத்தன.

உருகிமெய் விசாரியை யுற்று நோக்கின்
றருகணைந தியாரை யவலிக கிணை
பெருகுமித துயருனக குற்ற பெறறியென்
திருகலில சிந்தையாய் செபபு கெனறனன்.

ஐயகேள் நாசுதே சத்த னுங்கமா
வெய்யரில வெய்யனையான வெகுளித் தீவிழந்
தொய்யென விவணைலா மொருங்க விநதபின்
மெய்யுற வருநடுத தீரவை வேந்தனால.

ஆயிடைக் கருணைவேந் தாணை மீறிய
தீயரைத் தீச்சிறைப் படுததல் திண்ணமென்
றேயுமிச சுருதிநா லியம்பு கின்றதை
ஆயுளித துயாககட லமிழ்ந்தி னேனரோ.

நன்றிகொன் றிறைவனை மறந்து நாடொறும்
புன்றொழில புரிநதுவிண் பொழுது போக்கிய
வன்றலைப் புலையனென் மருவு தண்டனைக்
கின்றுதின் றிரங்குவ தியாவ தாங்கொலோ.

சாகவு மணமிலைத் தண்டனைக் கெதிர்
போகவுந் துணிவிலைப் புறத்து ளாணாப்போல்
ஏகவும புகலிலை யீடு செய்யவோர்
பாகமும் பலமிலைப் பதைக்கின் றெனென்றான்.

அஞ்சுவி சேஷநீ யறைந்த யாவையும்
வஞ்சமின றுண்மையே மருவு மிமமையில்
எஞ்சுற வேதனை யியைதல கண்டுமேன
அஞ்சுதி சாவதற் கமைதி கூறெனா. 9

ஜென்மநாட் டொடங்கியான் செய்த தீவினை
எனமுது குளுக்கற விறுத்ததாம் புலைக
கனமிகள குழுமுதிக கடறகி டங்கிடை
அமமையி லமிழத்துமென றஞ்சு கினைனன். 10

பல்கலை சுற்றுணா பரம யோகியிவ்
வுலகமன் னவரெமை பொறுத்தற கஞ்சுதும்
நிலவுல கியாவையு நிறுத்த நீதமன
அலகறு தண்டனைக கஞ்சிடேங கொலோ. 11

இணையகிந தனையென திகயத தூன்றலால்
வனைபொலன கழலினாய வருந்து வேனென
அணையவை யறிந்தத் தவாகு நனமையே
நினைசுவி சேஷனு நிகழ்த்து வானரோ. 12

நன்றுநன் றுன்னிலை நாச தேசத்து
நின்றுகினை நிகதுனை தாழ்த்த நீதியோ
பொன்றிடா வருமுனம புகலி டம்பெறச்
சென்றிடா திவனுமல சிறதை யெனனென்றுன. 13

உய்வழி யிதுவிதென் றுமுறும் பல்வழி
பொய்வழி யவவழி போருவே னலன
தெய்வநா யகனறிநு நகாகுச செல்வழி
எவவழி யவவழி யினனுந தோகிலேன. 14

ஆதியான் றிருநக ருக்கும் ஜீவநம்
பாகைநீ யறிதியேற பகாதி யாலென
வேதியர் குரவனை வினவி னுனவன
ஓதுவல கேட்டியென் றுனாததன் மேயினான். 15

குருதரிசனப் படலம் முற்றிற்று.

பரமராஜ்யப் படலம்.

திருநாட்டுச் சிறப்பு

உன்னத பரலோகத்தி லொருதனிச செங்கோ லோசசி
மன்னர சாட்சி செய்யு மகததுவ கடவுள் வேந்தன்
பன்னரும் புனித நீதி பரமகா ருணியம பூதத
சன்னிதி மகிமைச செலவந தழைப்பது திருநா டென்றும்.

அருண்முகில் கிளம்பி யன்பி னூர்கலி யமுத மொண்டு
திருமலி தருர ஈணய திவனிய சிகரி போததுப்
பொருவருவ கருணை மாரி பொழிந்தபுண் ணியமா நீத்தம்
ஒருமுக மாகி ஜீவ கங்கையா யுலாய தன்மே.

சேணுற நிவந்த மேருச சிகரிநின் நிழிந்து மணனோ
காணரும் புனித ஜீவ கற்பக மலரை யேந்தி
மாணுறு பரம ஞான மணியனிக குவைவ ரான்றி
நீணிலஞ் செழிப்புற் றுய்ய நீதமாயப பரந்த மாடோ.

முத்தலைச சிகரி நின்ற முனைததவிச சீவ கங்கை
வித்தக விமல ஞான போனகம வினைவித தூட்டிப்
பித்தலை யுலகைத் தூய்மை பிறங்குபொன னுலக மாக்கி
உத்தமந் திகழ்த்துஞ் சோசா லொழுககுடைத் தின்று மென்ற

ஒருநெறித் தாங்கி தூய்தா யுளளுறத் தெளிந்த பாவத்
தருவன முறித்துச் சாடித் தருமச்செஞ் சாலி நீடப்
பெருவளம் படுதது ந்தய பேரின்ப ஜலநி கடும்
திருவுடைத் தாத லாலித் தீர்த்திகை சுருதி போலும்.

தண்ணளி மருவி யான்ம தாரகத் துருவம் வாய்த்து
விண்ணிழி புதுமை காட்டி விதிவரம் பொழுககம் பூண்டு
கண்ணகன ஞால முய்யக கனிதெயி ரளிததுக காததுப
புண்ணியன் கிருபை யேயாய்ப் பொலிந்தது ஜீவ வாரி.

மானிட ஜீவ தோட மலினத்தைக் கழுவித் தூய
போனக மாகித் தாகம் போகதுபா னமுமா யென்றும்
ஞானஜீ வனைவ ளாதது நற்கதிப பயனநர் துய்க்கும்
மாதுவேல் குருதி போலு மானத் ஜீவ கங்கை.

வீற்றுவீற் றுகிச் சென்றை வகைநில வேறு பாட்டை
மாறறிந் மருத வைப்பா வளம்படுத தறத்தை யோம்பி
ஏற்றமுந் தாழ்வு மிணற யெங்குமோர் சமமா யீண்டும்
ஆறறல்சூல் கடவுள் வேந்த னுணையைப் பொருவும் வாரி.

அழ்ப்புத ஜீவ கங்கை யாற்றிலே யகண்ட வானத
துற்பவித தூழி யூழி யுலவினை றொடுங்கித் தோன்றும்
பற்பல பேத மாய பகிரண்ட கோடி யெலலாம
பொறப்புற மிதப்ப வேயாம புறப்புத சாலம போன்றே. 9

நிறைவளம் படுகருந் தூய நித்திய ஜீவ கங்கை
துறைதொறும் பிரிந்து போந்து தொடுகுள மடுத்த டாகம்
குறைவற நிரப்பி யுண்மை குலவுநீண் மருத வைப்பின்
கறைதுடைத திதய மெனலுங் கழனிபுக் கனோந்த தன்றே. 10

நீர்வளங் கண்டு கோமா னிலவளம் படுக்கு மாக்கள்
ஏர்வளம் பெறத்தி ருத்தி யிறைவனை வழுத்தி யேத்திச
சோவ்ஸ்ந் தருநல வித்தத தெளித்துநீர் பாய்ச்சி நாளும்
பார்வளம் பெறச்செஞ் சாஸிப் பயிர்வளம் படுபா மன்னே. 11

இருவகைப் பவுத்தா றோங்கி யிருடைபே ரடவி முற்றும்
கருவறச சுருதி யென்னுங் கட்கங்கொண் டெறிந்து போககித்
திருவளா புனித நிதய ஜீவநீரக காலகொண் டுயத்துப்
பொருவரு மருத வைப்பாப புதுவலபண் படுத்த வாரும். 12

ஏர்விச வாச மாக வெருதவா லுக்க மாகச்
சோதுகங் கடப்பா டாகச செறிவடஞ் சிந்தை யாகக்
கூத்துதிக கொழுவும பெமமான் திருமொழிக் கூற தாகப்
பாரற வழுது செய்கா லாககிமெய்ப் பணிசெய் வாரும். 13

குளங்கரை பேணி ஜீவ நீர்குறிக கொண்டுய்ப் பாரும்
வளங்கெழு மருத வைப்பா வறநிலந் திருத்து வாரும்
விளங்குவித் தொளிரக கண்டு மேலுற வளாககின் றாரும்
இளங்கரை கட்டு நீரகால யாததினி தோமபு வாரும். 14

பழநறை பருகிச் சிந்தை பரவச ராகிச செய்ய
மழகனி ருனைய மள்ளர் வரன்முறை சுருதி கூட்டிக்
கொழுநிலை வைகிக் கோமான குணங்குறி விதந்து பேசி
எழுமிடற் றிசையிற் பாடி யிதயநெக குருகு வாரும். 15

மேவருந் திருநா டெங்கும் வித்தக வழுவர் வேலை
ஒவற விசவா சத்தி னெண்கருப் பொதிந்து முற்றிக்
காவல னருளால் ஜீவமணிக்கதிர் களுவி யின்ற
தாயில்பெ் றின்ப போகம் விளைப்பது தருமச் சாஸி. 16

எண்படு மிதய மென்னுஞ் செறுவிடை டெயலி ராவாப்
பண்படுத் துன்று சதயப பைங்கழைக் கருமபு பலகிக்
கண்டைத் தோங்கி யுய்த்த நறுஞ்சுவை கணிந்த பாகின்
விண்படு போகந் துய்ப்பார வேதியா குழுக்கண மாதோ.

வீறுகொள் மதுரச் செந்தென் விளைக்குமுந் திரிகை வாய்ந்த
தாறுகள் பிதிராநது சிந்தித் தலைதலை பெருந் யோடுந்
தேறலபுக் களைத் தாலே தெளித்தசித் திரபபூம் பண்ணை
நாறுகள் குலவி யோங்கி வளாவுறு நலத்த நாளும்.

புண்ணிய நதிதீ ரததுப பொருவரு மருத வைப்பில்
நண்ணிய படியாவ ருக்கந் தருக்குலம் பிறவு நலகும்
எண்ணரும் பயனை யீட்டி யிறைவனைப் பரவித் துப்ததாக
கண்ணகன் றிருந் டென்குந் கடிவிழாக கொள்ளு மனமே.

ஜீவரீத் தடங்க டோறுஞ் செழும்புனல் குடைவோ ரீட்டம்
தாவருங் கழனி தோறுந் தருமச்செரு சாலி யீட்டம்
பூவலர் பொய்கை தோறும் புதுபுதுத் திவலை யீட்டம்
மீவரு மெழிலி தோறும் வேந்தனோ கருணை யீட்டம்.

வேறு .

முத்தி நாட்டெழின் முயங்கக் காட்டவில்
நதய ஜீவரீ நிலைய கனறிடா
துதக மககுலத் தோதிக குழாம்
பத்தி செயதவப பள்ளி போலுமால்.

மாக மீதுநேர் கருணை மாரிபெய்
மேகங் கண்டுகண் டுவந்து வித்தகத்
தோகை மாமயி லகவுஞ் சூழலவாய்
நாக மாயுமே நாக மாயுமே.

ஆத பன்கதி ரலருங் காலையில்
மாதர் வாண்முக வாரி சங்களும்
சித் வாவியின செய்ய பங்கயப
போத லாந்திடும் போத லாந்திடும்.

இன்ன லுற்றவர்க் கிரங்கி யாண்டுமெய்
நனைர் வாசக நவிறறி யாதரித்
துன்ன ருங்குணத் துதவி செய்திடும்
அந்ந லாரொலா மந்ந லார்களே.

மாரி சங்களை மாத வததரும
நாரி சங்கமு நண்ணி யங்கிரு
பாரி சங்களும படியுங் காண்முக
வாரி சங்குலாம வாரி சங்கமே. 25

மரும விர்தபூம் பொழிலின மைந்தாதாம
திரும விர்தமங் கையாசி றுரோடும்
நிரும லாதிபன் பணிசெய் நித்திய
கருமஞ் சாலுமே கருமஞ் சாலுமே. 26

மூசு பைமபுயன் முயங்கு சோலைவாய
ஆசி யமபனி யலருந தண்டலை
காசில் ஜீவபுஷ் கரிணி யாடுவார
தேசு மல்கெழிற் றேநங் கூடுவார். 27

துன்று காவகசு சூழ லெங்கணும
மன்ற லாரந்ததண் மலர்ப்பொ துமபரும
தெனறல வநதுவந் துலவுரு செவ்வியாற்
பொன்று வாரெலா மடைவர் புத்துயிர். 28

நாட ருந்திரு நாட்டு வைபவம்
ஊட றிந்தறிந தும்ப ரின்னிசை
பாடு வாரமுழு துணரற் பாலரோ
வாடு மாணிடம் வகுப்ப தெங்ஙனம். 29

திருநகரச் சிறப்பு

நித்தியமாய்ப் பூரணமாய் நின்மலமா யானந்த
நிலையமாகுசு
சத்தியஞ் னந்தருமந் தயைசாந்தம் பரிசுத்தஞ்
சாவசுத்தி
இத்தகைய வனந்தகலி யானகுணத் திறைமகிழை
யிலங்குநதானம்
முத்திரக ரெனத்திகழ்த்தி முதியதிரு வருட்சருந்
மொழியுமன்றே. 30

வாக்குமன மெட்டாத பரமசுகா னந்தபுக
மகத்துவததின்
ஆக்கமெடுத் துணைப்பவா ரறிபவா ராருயில
ராயபோழ்துந்

காக்கைமனை பிறையென்று காட்டுதல்போ லருள்வேத
காட்டுங்குற்றை
மீக்கின்ற மாசையினு லொருசேரத் திரட்டியிங்கு
விளம்புகின்றும்.

முத்திரகா பரமபதந திருநாடு திருநகர
மோகும்விடு
நித்தியவா னந்தபத நித்தியஜீ வககழக
நிகிலமுலம்
உத்தமமங் களஸ்தான முன்னதமண் டலமபரமா
காயததுச்சி
சத்யமன்றம் புனிதமன்றம் தேவால யம்பரம
சநந்தானம்.

உச்சிதபட் டணம்பதவி யூததகதி பொன்னகர
மும்பர்நாடு
சச்சிதா னந்தபுரி தருமபுரி யடைக்கலபட்
டணஞ்சாம்பராஜயம்
முச்சிகரி திகழ்ச்சியோன் முதுகுன்ற முமமுரசு
முழங்குமுன்றில
அச்சதவேந தாசிருக்கை திருக்குமரா லயமபரிசுத
தாவிமன்றம்.

புண்ணியமா நகரினைய பொற்புறமுந் திருநாமம்
பொருந்திநிற்கும்
நண்ணரிய திருநகாக்கு நாற்றிசையும புடைவளைந்து
மேலுங்கீழும்
அண்ணலர சாணைவழி யநாதிநிய மனமாக
வகண்டமாய
கண்ணகன்ற பெருவெளியே கடியரணுச சூழ்ந்ததுதி
காந்தங்காறும்.

கதிகூட்டி யெமைப்புரப்பான் காதலனை யுவந்தளித்த
கருணைவள்ளல்
அதிபாரி சுத்தமெனு மழற்பிழம்பு பாந்துதிரண்
டயியாதோங்கி
எதிரேறு பகைதுமிய வெரிவிசி நீராக்கி
யிலங்குஜோதிக்
கதிநேர விளங்கிநிற்கு மகழிசூழ் தழலாணங்
கடிநகர்க்கே.

ஓராழி தனையுருட்டி யுலகமெலாங் காத்தளிக்கு
முமபர்நாட்டுசெ
சீராழிப் படையரசன் தீர்க்காலோ சனையறிவே
செறிந்துமல்கும்
பேராழிக் கிடங்காகி மதில்வளைந்து புறங்கிடகம
பெற்றியோரில
காராழி யெனததிரண்டு வரும்பகைக்குக கதியதோ
கதிமறனறே.

36

சீராற்றற் திருநகாக்குச் சிறப்பாற்று மாணுகித்
திறலுமாற்றிக
கூராற்றும படைக்கலயந திரப்பொறிகள் பலகுழுவிக்
கொற்றமுற்றி
ஏராற்று மகிலாண்ட கோடி யெலாந தூகியென
வியங்கலாற்றும
பேராற்றலுடையபிரான் பெருந்தகைமை யெனப்பிறங்கும்
பெருநதுருககம்.

37

திமிரமற வருமிரவி யொளிமழுங்கச் சுடரெரிக்குஞ்
செம்பொனிஞ்சி
சுமரகித திரியேக ஸருவலோ காதிபதி
சருவசகதி
அமரருல கமுமறியா ததன்மகிமை பெருமைகளை
யறிவமென்னில
தமரநீக கடலாழ நரிவாலகொன டளத்தறியச
சமைவதொக்கும.

38

புரக்கவருந திருக்கருணைப் புத்தமுத கடமாமபொன்
னகாக்குநீதி
இரககசம ரசமாய திருக்கடைக்கோ புரவாயி
லெழில்கொண்டோங்கி
வரக்குருதிக் கறைதோய்ந்த வொருகிலுவை மணிததுவச
மலர்க்கைகாட்டி
நரக்குலத்தீர வம்மினென விளிப்பதுபோன் றலங்குவன
நாலுதிக்கும்.

39

சூரியர்க ளொருகோடி தொக்குதித்த பரிசென்னச்
சுடருஞ்செமபொன்
ஏரியங்கு புனித்திரு மாளிகைமற் றிதுவோ
கூணியமுன்றில

சீரியங்கு பரலோகத் திளவரசன் வீற்றிருக்கும்
தெய்வவிடு
தேரிவிதே நமர்குழுமி நித்தியலீ வானந்தந்
தேக்குமன்றம்.

மருள்பழுத்த நரஜென்ம மாயவிடா யறத்தொலைதது
மறுமையாக்கி
அருள்பழுத்த குமரசன் றிருமுகமண டலசசேவை
யமுதையுட்டித்
தெருள்பழுத்தது திசுழ்நிதய ஜீவமணி மௌலியைநரு
சென்னிருட்டிப
பொருள்பழுத்த பெருஞ்செல்வத் தெமையிருத்தி வைந்

எண்ணரிய பரலோகத் திளவரசன் பெருஞ்சீர்த்தி
யீட்டமென்கோ
தண்ணளியன் பருளிரக்கந் தையயாதிந் குறையுளென்கே
தரணிககீட்டும
புண்ணியமாம் ரக்ஷணியம் படிவமெடுத னுயாந்தோங்கு
புதுமைத்தென்கோ
பண்ணவர்வாழ்த தொலிமடுதது நித்தியபே ரின்பநிறை
பரமவீட்டை.

வேறு

வானர மியந்திகழ் மதில்வ னேத்தவக்
கோனக ரெங்கணுங் குலவு ஜோதிய
பானுவின் குழுககளைப் பதநி செய்தென
மேனிலை மாளிகை விதம்பல் கோடியே.

மின்னையும் வெயிலையும் விரவி மேதகு
பொன்னினு மணியினும் புனைந்த வோவெனப்
பன்னிற மாடங்கள் பந்தி பந்தியா
உன்னதத் திமைப்பன வுலப்பில் கோடியே.

வயின்றொறுஞ் சந்திதி மகிமை வாய்ந்தெழில்
குயின்றுபன் மணிக் குலக் குவையி னாகிய
வியன்றட மாளிகைத் தலங்கள் விட்புலம்
பயின்றொளி களைப்பன பற்பல் கோடியே.

புண்ணிய நவமணி பொருத்திப் பொற்புறு
தண்ணளிக் குருதியன பனைந்த சாந்தினே
மண்ணுல கருககென வகுத்த ரக்ஷணே
சண்ணிய மாடங்கள் கவினுங் கோடியே. 46

கோனருள் பணிகுறிக் கொண்டு ஞற்றிவாழ
ஊனமில் லாகிகட் குரிமை பூண்டியா
வானுல கேழுன வகுததுக நாட்டிய
மேனிலைக் கோபுரம் விவித கோடியே. 47

சொல்லரு முத்திமா நகருஞ் சூழ்ந்துள
எல்லையும் வானகட ரியங்கு நெகில
மல்லல்கூ தம்பிரான மகிமை யினகடர்
புலலிசின நவிரோளிப பிரபை போக்குமால. 48

ஜீவமா ளீகைதநரு முன்றிற நேனகிய
ஜீவரோ நிலைபெருக கெடுததுத் திவவிய
ஜீவமா நகரத்தைச் செழிப்பித தூடுரீஇ
ஜீவகோ டிகளைய ஜெகத்திற பலகுமால. 49

ஜீவபுஷ் கரிணியின் தீரத தோங்கிய
ஜீவகற் பகமெனுந தெய்வ மாத்தரு
ஜீவநா யகனருள் பழுதத செவவியில்
ஜீவமாக் கனிததிரள் செறிநது மல்குமே. 50

மானத வாவியிற் படிநது மாட்சிசால
ஆனிக கருமங்க ளாற்றி யாண்டகை
தூன்று மலாச்சரண் டொழுது தைவிக
போனக நுகருவா புலவர் தாங்குழீஇ. 51

ஆண்டகை யருளவழி யாவி யின்கணம்
வேண்டுரு வெடுபபர்செய் வினைவ சத்தராய்ச்
காண்டகு முலகிடைக் கரந்து வைகுவா
சேண்டலத் தியங்குவா செவ்விக் கேற்பவே. 52

அணிகிளர் திருநகர்க் கரச னுணையிற்
பணிமுறை புரிசுவர் பணிசெய் யாவிகள்
தணியில்பே ருவகையைச் சாற்று மங்கவா
திணிசுட ரிரவியிற் நிகழும் வாண்முகம். 53

மும்முர சொலியருண் மழைமுழிக்குகோவி
மமமரில் வான்கணம் வழுத்து பேரொலி
செமமல்சோ புனைநுனா திவனி யாழொலி
கைம்மிசூத திசைபடுங் ககன மெங்கணும். 54

நன்மைசால திருநகர் நந்த னத்தலா
தன்மமுங் கருணையுந் தையயன பாதிசற்
கனமமு நறுங்கடி கமழநது லப்புறப
பொனமலாக குவைகளாப பொதுளு மெங்கணும். 55

சிறையுடைத தூதாதஞ் சேனை யினகுழாம
முறைமுறை யகிலதது முடுகி முதநிநாட்
டிறைதிரு வுளகருறிப் பினிதி னுய்த்தது
குறைவற முடிததுமீண் டடுபபர் கோனகா. 56

தேவவுத் தரங்கொடி திகந்தத தேருவர் ■
முவுல கங்களு மிமைப்பின முநதுவா
தாவிவிண படாகுவா சமுகத தெய்துவா
வேவறி சதுரராம விபுத வொற்றரே. 57

கல்லிழு வுலகையுங் கழங்கென றுட்டவும
ஒல்லைவான சுடாகளை யூதி யோட்டவும்
வல்லவான் சேனைகள் வரம்பில் கோடிகள்
தொல்லையங் ககனமா ளிகைதொக குள்ளன. 58

மேலைநா ளிளவர சுயாதத வெல்கொடிக்
கோலினின ஸுலகாக்குக குருதிச சான்றுறா
ஞாலமீத திகழத்திய நலங்கொ ளுமஜெய
சீலசங் கததொனி திகந்த முட்டுமே. 59

வேறு

துன்பம் யாதுமீன் றுகத் தூய்தவா
பொன்போ லிந்தவப புரவ லன்கழற்
கனபு செய்துசெய் தழிவி லாதபே
ரினப மெய்திவாழ்ந் திருபப ரென்றுமே. 60

பகலி ராவெனும் பகலி லாதவப்
புகரில் வானநாட் டாசன் பொற்புறு
மகிமை யொண்கதிர் வனையு மாதையா
நகர வாணர்க்கு நலம்ப யக்குமே. 61

முத்தி மாநகா முழுதுந் தம்பிரான்
சீததம் யாத்து செய்து நிற்பதே
நிததி யானந்த நிகரில வாழ்வெனப்
பத்தி செய்யுமாற் பரம சிந்தையாய்.

62

அரசா தம்பிரா னம்பொற் சேவடி
வரச ரோருகம் வழுததி யேத்திமும்
முரச றுவிழா வணிகொண முனறிலவாய்
விரச வாரன வரதம விண்ணவா.

63

(3 வ ரு .

அற்புத ஜீவ கங்கை யாடுவ ரமர ராவா
பொறப்பு ராஜ சேவை பொருந்துவா புனித ராவா
கற்பக நிழலிற் றங்கிக களிப்பாவான் கணங்க ளாவா
தற்பான றெழுமபு செய்வா தகைபெறு முதத ராவா.

64

இறைபர லோக ராஜ்யத் தெழினல மெகிவோக் கெனறும்
பொறிபல வனந்த மாகப் புலனெலாம் புதுமைத தாக
அறிதொறும் பரமா னந்த வதிசயக காட்சி யெய்தி
முறைமுறை துதித்துப் போற்றிப் புகழுவா முனைவன் சீர்த்தி.

65

அத்தன ருளி னூக்க மரசினங் குமான் காட்சி
விததகப் புனித வாவி விழுததகு சுமேதந் தூய
முத்திவிட் டறவோர நட்பு முறைவழாத தோதா சீதம
இத்தகு பேரே யன்றோ வீறில்பே ரினப செலவம்.

66

பரமராஜயப்படலம் முறறிற்று

அரசியற்படலம்.

பன்னற்கரி தாயப விததிர ஞான செல்வம்
மன்னிப்பொலி யுந்திரு மாநகர் மன்னர் மன்னன்
இன்னற்படு பாதல நின்றெடுத் தெமமை மீட்பான்
நன்னர்க்கும் ரேசனை நல்குமெய்ஞ் ஞான முாததி.

1

இல்லாமையி லேவெளி வான்முகட் டெண்ணி றந்த
பல்லாயிர கோடிய வாம்பகி ரண்ட கோளம்
எல்லாம்படைத் தொண்ணிதி காட்டியி யங்கு வித்த
சொல்லாற்றன்மி கும்பர லோகது ரந்த ரேசன்.

2

மங்காதப ரஞ்சுடர் வாக்குநு வாய் மைந்தன்
பொங்கோதவைப் பும்புரை யற்றகல் வாணு மென்கும
சென்கோல்பிடித் துத்தனி யாழிசெ லுத்த நாளும்
தங்காவலை யுய்த்தா சாட்சிசெய் சாவ பெளமன. 3

ஆனாதந லந்திகழ் தைவிக வாத்து மேசன்
சேனாபதி யாகிய றப்பகை செற்று நெஞ்சில்
மேனாடுமி ரகூணை வித்திவி னைப்ப நாளும்
வானாடுபோற் றத்திறை கொள்ளும் கேச வளளல. 4

அநதககர ணங்களும் வாக்கு மகண்ட லோகத
தெநதசசெய லும்பிச காதிய லாத போதே
முந்துற்றறிந் துமுறை செய்யும்வ ரம்பில் ஞான
விந்தைபபெரு மான்விபு தாதிபன் வேந்தர் வேந்தன். 5

புனிதந்திரு மேனிமு கந்திகழ் புணணி யங்கண்
தனிதந்தரு பேரரு ளம்புயளு சர்வ சக்தி
நனிதற்றுமெய்ஞ் ஞானமு யிர்ப்புநீ தாச னத்தில்
இனிதற்றுல காட்சிசெய் ராஜவி ராஜ னுக்கே. 6

வல்லாபுக முடபுகழ்ச் சிக்கும திதன் வானத
தெல்லாபாதுதி தோத்திர வெலலையி கந்து நின்ற
நல்லான்கணிப் பில்கரு ணைக்கடல் தோற்ற நாரம
இல்லாதவ நாசிக யம்புல கெங்கு முள்ளான். 7

பெருமைத்திட சேறிய பிரசுறு பேயக்க ணத்தை
நிருமித்தசி றைத்தலை யுய்ததக னீணி லத்தில்
இருமைக்குந லந்தரு மிரகூணை யீட்டி வைத்த
தருமத்துரை யாயத யோச்சித சகக ரேசன. 8

வென்றாழிந டத்திய மமபடு விண்ணு மண்ணும
ஒனறாகவி நிரதுக விநதுயர்ந தோங்கி யுமபா
நின்றதா முற்றிய தண்ணளி நீடு மொற்றைக்
குன்றாதகொற் றக்குடை வெண்மதி மேனி முற்ற. 9

திருகார்வினை சிந்தமெய்ந் நூன்முறை செய்யு நீதி
இருவாதிகழ் பட்டய மின்விசித் திட்ட தென்ன
ஒருபாற்றகடர் விட்டொளி சக்திரு னாத னத்தின
இரீராலுருள வெள்ளமெ புந்தல கெனகு மல்க. 10

பொநிதேறனி சுமபுதி றைந்தபுக கேளி ராவார்
அதிபாரிகத தபரி கததரென றாபப ரிகக
துநிதோதிர நிதம லிகதிசை துனனி யோங்கப
பதிதோறண வுமமதை வாணாபல லாண்டு கூற. 11

எங்குந்தொரு பூதச ராசரத தீட்ட மாதி
சங்கற்பனி கற்பமி லாதிபல சாரதது நின்று
துங்கபபிர மாணவ ரம்பரச சூழல புசுரு
கங்குறப்பொ மு துருகவ றுநடை காடடி யேதத. 12

முராககறங் கரகா மாண்டல முந்து திதப
பிராமபொழி யததிரு முறைரு மாமபி தங்கப
பரங்கரல் கிப்பனி ரெயதுப ரானி நிறப
அருகாசனத திறகுப ரேசன பாநதி ருப்ப. 13

கண்ணோட்டமல குகனி னாகரு னால யதநின்
உண்ணாடுகீ தியொடு போரு னொதது லாந
மண்ணாட்டவா வாழகதொலி யருநெனி வாயம முப்ப
விண்புடடா சன்றிருச தகதி விறு மெனையம். 14

அபிஷ்டிப்பபடலம் முற்றிற்று

சிருஷ்டிப்பபடலம்

வாங்குறுக் சதீசு மான மகிமைநின் வணாபு வாய்க்த
மேககுபா பரனோ கத்திவ வித்தக வரண தாமோ
கோககும ரணுககென திறதக குவலயம புதுகக்ச ரெங்கோல்
ஆக்குவான் சித்தஞ் செய்த வநாதிநீண ணையமொன் றுண்டில 1

கருத்துறு கரும முற்றக் கருதியோர் வாக்கி னாலே
உருக்கிகழ் சூவல யத்தை யோறு திவசத துளளே
திருக்கிததங் குடைக்கி ழாகிவத தெய்விக குமரற் கீத்தார்
வருத்தமிக் கெவனோ வெல்லாம வல்லசித தருக்கு மாநோ. 2

மலைகடல் ககன நாடு மதிக்கி புணல்பா ரேடை
நிலைமடு வாவி சோலை நிலவொளி மழைபல பண்டர்
தொலைவிலாப பயிர்வ ருச்சுர தொகபல வளங்க ளெல்லங்
கலைமதி மொதக கென்றே னையளித தனாநல காத்தன. 3

பகுத்துணர் வறிவு ஞானம் பரிசுதத மகத்துப் பாக்யம்
உகுககரு மனசசான றின்ன வுவுநநினி தளித்து நஞ்சொற்
செகுத்தடா திருமி னென்ன ஜீவவாக கருளித் தேவ
மகத்துவ வரசன வைத்தார் மாந்தரைப் புதிய வைப்பில். 4

முன்னவ னாதா மென்ற முதன்மனு மகனை நோக்கி
இநிலத் துரிமை யெல்லா மீந்தன மெங்கோ லினகீழ்
மன்னவ னாகி நீயே மனுமுறை வழுவா வண்ணம்
நன்னாரண் டிருத்தி யுள்ள நலமெலாந் துயத்தீண் டென்றா. 5

உன்னத வரசன் சொற்ற வுத்தாஞ் சிரமேற் கொண்டு
மன்னவன மிருத்தி கேய னத்தினி யெனுமபூ மாதைத்
தன்னொரு மன்னி யாகுகத் தழுவிவீற் றிருநதா னவறே
பன்னரும் ஜீவ வாகுகம் பணிபுரிந் தேத்த மனனே. 6

சேத்திரம் புனித மாகச் சிந்தையும வாகுநுந் தேவ
தோத்திர மாகச் செய்கை கவிதமே யாகத் தூய
பாதிர மாகத் தேகம் படுபயன றமதே யாகக்
காததொறு முலவி யுண்டு கவிதநுடைய கழிப்பா மாதோ. 7

ஒழுக்கமே கலன்க ளாக வுடைபரி சுத்த மாக
இழுக்கறு கரும் மேனிக கிடுநுநு சார்த மாசப
பழுகுமன் பத்தி யனன பானமாப பசுலக் ளெல்லாம்
வழுககறு மரபிற போகவு மாதவம் புரிவா நாளும். 8

புத்திராஜ் ஜியத்தி னாகி பூருவ குடிக ளாய்
உத்தம ரரசன சித்த முவநநினி தடங்கி நாளும்
மித்திர ராகித் தூய விதிவிலக கோமபிப பிள்ளைப்
பத்தியாய் வழிபா டாற்றிப் பவித்திர நெறியி னிற்பார். 9

சரமெலாம் விகற்பொன் றினறித் தத்தமி லுறவு கொண்டு
நாமனே காமாய்க் கிட்டி நன்குருற நேவல செய்யும்
தரமுறு புழ்ப்புண் டாதி தருக்குலம் பரிநறந் தோங்கும்
பரவுல கிதுவென் றுள்ளப பாரெலாம் புனித மல்கும். 10

பாபமே யில்லை பாவ பயங்கர மில்லை தேவ
சாபமு மில்லை சாவுஞ் சஞ்சலத் தொடபு மில்லை
கோபமும் பகையு மில்லை குணதோஷ மில்லை மிகக்
ஆவலு மில்லை பூரு வாசசிர மததாக கமமா. 11

அரசனைச் சிந்தை யுள்ளி யறுதினங் காலை மாலை
வரசரோ நுகப்பாற பாதம் வழுத்துவா வணங்கி யேத்தித்
தினாசெறி கடல்கூழ் வைப்பின சீமைகண் டதிச யித்து
விரகவர் விண்ணோ தம்பால வித்தகம் பயில்வா மாந்தா. 12

பூதலப் பொருள்க ளெல்லாம் பொதுவன்றிச சொந்த மிலலை
ஆதலே கொளவா ரிலலா கொடுப ிவ ராரு மிலலா
மோதா நிறைவே யுன்றிப் புகலவோ ருறையு மிலலை
ஊதய நயந்ந டங்க ளொருவாக்கு மொன்று மிலலை 13

பிணிமுப்புச சாக்கா டென்னப பேச்சினு மறியா தம்மைத
தணிவ நும வருத்தந் துண்பனு சஞ்சலித தழுபுன கண்ணீர்
புணாவதோ ளென்று மினையுப பொறிபுலன புனித மாமெய்
உணாவொடு பத்தி செயவா ருமபரும வியக்க யாதோ. 14

அச்சதா னந்த ரீகி யகிலலோ கழுமபு ரக்கும்
சச்சிதா னந்த வேதன றமைக்கிடடித் தமைக்கேட் பிக்கும்
உச்சித மதுர வாககைச செங்குழு தாக வுண்டு
நிச்சலும் பரவிப போந்து நிலவுவா பணிமேற கொண்டு. 15

பைங்கழை நிறுவி மேலாப படாதநா சினைபொ ருத்தி
துங்கமட் சுவனா யாககை துணாததூநு கொடியால வேய்த்து
பொங்கிற புதுமை யாகப் புனைந்தகித திரப்பூ மனநில
அங்கணவா னகங்கொண டாட வறங்குடி புருத்தி வாழ்வா. 16

வருந்திமெய சலிபார வேலை வான்முறை செய்து செயது
திருந்துவா சினைநான் யாறு சிந்தநீர் வாலி பாடி
அநுநுலா கந்த மூல பலங்களை யமரா நாட்டின்
விநுகத்தி கொண்டு போற்றிப் பூசனை விருப்பிற செய்வா. 17

கண்கவர் வனப்பி னூர் காட்சிகண் டசை யிப்பா
பண்கவா மிதுன கீதப் பாடடொளி செவிம டுப்பா
விண்கவ ருலகைத தந்த வீடுதையை வியந்து பேசி
எண்கவ ரரசைப் போற்றி யிறைஞ்சிவாழ்த தெடுப்பா மன்றோ. 18

மருமலி துணர்ப்பூஞ் சோலை மாநிலக் கிழவா தம்மைப்
பருவா லணுகு ருமே பாலிககுந கருணைத் தாயடோல
கருவிழிக் கிமைபோ லன்பிற கங்குலும் பகலுங் காத்துத்
கிருவருட் கடவுள் வேந்தன் றெகதலம் புரக்குங் காலை. 19

இராஜ துரோகப்படலம்.

நித்திய ராஜ நீக நிலவுவா னாகத்தி லென்றும்
பத்தியாய்ப் பணிசெய துற்ற பண்ணவா குழாத்து ணின்றும்
சத்தரு வாகிக ழேழ தள்ளுண்டு கிடந்த பேயால
மிதகிர பேத மென்னும் வினையிடை முனைத தரதோ. 1

விள்ளரு மாச னீதி விலக்கலால் மலபா தாலத
தள்ளுண்டு கிடந்த பேயி னதிபதி யழிமப னென்னுங்
கள்ளனுள் எழன்று சீறிக காசினி ககன வட்டத
தள்ளுறு மாபை யோராதக குசாவின னுருவ மாறி. 2

கண்டன னென்ப மன்றோ கருணையங் கடல்வ ளாகத
தொண்டிறல் படைத்த கோமா னொருதனித திகிரி யுய்த்த
மண்டலப் பரப்பைச் சூழ்ந்த வாரிதிப் பெருகை வாராத
தண்டலைப் பொழிலைப் பாயுந் தடந்தி வளத்தை யெல்லாம். 3

இடந்தொறுஞ் சென்று நோக்கி யிப்பெரும் போகந் துயப்பான்
மடங்கலே றையாரா தமமை வஞ்சததா லடாததிவ வையம
அடங்கலு மடிப்ப தெதி யாசியல புரிவ லென்னு
விடங்கிள ராவிற் புககான மேதையா நிருந்த குழல். 4

பேயகம் புகுந்த போதே பிரபஞ்ச மென்னு நாமம்
ஆயது சமயந் தேடி யரிவையை மதிம ருட்டி
நாயகன் றீனையு மந்த நாரியைக் கொண்டே மாற்றிச்
சேயுய ரிறைவ னுனை செருக்கவுஞ் செய்தான பாவி. 5

தன்னையே கெடுத்தான் முன்னந் தற்பெரு மையினு லாதோ
பின்னையும் பொறுமை யாலே பிறையுங் கெடுத்தான வாளா
மன்னுயிர்த தொகுதி குமபி மலக்கிடங் களைய வைத்தான
என்னையீ தெனையே யெனகே னிருநிலத் திறுத்த கேட்டை. 6

தன்னொரு மகவைத் தந்த தற்பா னன்பு வாழி
பொன்னுல கிழிந்து வந்த புண்ணியம் வாழி வாழி
மன்னுயிர புரக்க வந்த மனுமகன சாணம் வாழி
என்னையிந் நிலைபா லிக்கு மெம்பிரான் கிருபை வாழி. 7

கற்பனை கடந்த போதே கற்பனை கடந்து நின்ற
தற்பா னீதி பொங்கித் தழுவெழச் சினனி நீட
அற்புத கருணை பொங்கி யாரழ லவிக்க நாடப்
பொற்புந் குமா னோரது நடுவராய்ப் புல லுற்றார். 8

மற்றிம்மா னிடங்க ளெந்தாய் வஞ்சக வலகை யேய்த்த
சொற்றலை நின்று ராஜ துரோகியா யினரவ வெல்லாக்
குற்றமுந் தண்டம யாவுந் குறிக்கொண்டுத் தரிப்பல யானே
நற்றச விதிகைக் கொண்டுக டீடுவில நலன்கொ ணீதி. 9

நின்னைய மிதனை யோரநது சீராயபா தலத்துக் கேடும்
மண்ணுல ககாமன னிதது ரக்ஷை வழங்கிக் காததுத்
தண்ணளி புரிக யானே தராதலத் திழிந்தக டீடும்
புண்ணிய பலததா லீதென பொருததனை யாகு மைய. 10

குருதியைக் கொடுத்து ஜீவ கோடியை மீட்ப லென்ன
ஹுதிருக் குமா னனபி னுணாதிருச் செவியிற சாரக
சுருதநுந் கடவுள வேந்தன கருணையாற கருணை மைந்தன்
திருவுள மாக வென்று செபபிமற றிதனைச் செய்தார. 11

வானகத் தரசன் நீம்போல் வையகத் தரசு செய்வான்
தானென வுதித்த மைந்தன் றனைதனரி மௌலிசூட்டி
ஞானமுத திரையு நலகி நனிதவ யுயாநதி வைத்தார
மானிடம் புரந்து பேயின் வனறலை சிதைக்க வென்றே. 12

சற்பனைப் பேசுசை நமசிச சதிவழி புகுந்து மக்காள
கற்பின வொத்தி ரந்தோ கடுகிய மாண வாற்றின்
வற்புறு தியாயின மூழகி மாண்டு லழிவீ றென்றா
தற்பத் மிழநத் மாந்தா தலையிழி சிகையே யன்றே. 13

சாமிதது ரோகஞ் செய்யத் தகுங்கரு விகளை மண்ணில்
சேமிதது நம்மோர் மைந்தன றிருவடித் தொழுமபு பட்டு
நேமித்த நெறியைப் பற்றி நித்திய ஜீவ நாட்டைக்
காமிதது வமமின் ருழ்க்கிற் கைவரு மோச நாசம். 14

மித்திர நலத்தை வீசி விடுவிலக் கெறிந் தெமக்குச்
சத்தரு வாடு னீரநுந் தரிப்பினி ராச தேசம்
நித்திய ஜீவ நாட்டி னெறிகடைப் பிடியீ ராயில
அத்தலங் கோபத் தீயி லவீவது சரத் மென்னு. 15

சாதனம் விளங்கத் திட்டித் தரணியிற் காலந் தோறும்
மேதகை யவனாக கொண்டு விளமபரப் படுத்தச் செய்தார்
நீதியா யகண்டா கார நிறைந்தபே ரருளா பென்றும்
பேதியா திருவி காரப் பெருந்தகை பரம ராஜன். 16

இராஜ துரோகப்படலம் முற்றிற்று.

பூர்வ பாதைப்படலம்.

புனித சேந்திரத தமர்ந்துள பூருவ குடிகள்
கனிதந தாககிய தீவினை யாமெனக் களித்தது
யனித மாட்சியை வரைந்தல கைக்குண மருவி
நனிதி ரிந்தனா விலங்கென நாரதே சத்தில. 1

ஐந்தெ னுமபொறி புலனந்தக் கரணமாத துயஞ்சேர்ந
திந்த பாண்டப பிறப்புமெந் நலங்களு மியைநதும
பந்த மாங்கனி யாலந்த நலமெலாம பறிபோய்த்
தொந்த மாமபெருங் கேடடொடு மரணமுஞ் சூழ்ந்த. 2

உறைக லந்ததிரு சுவையபா லொருங்கறக் கெடலபோல
முறையி னீங்கிய கனிசசுவை யுலகெலா முயங்கிக்
கறையி னாககிவெம மரணத்தின கரையறு துன்பச
சிறையி னுய்த்தது ஜெனமசஞ் சித்ததொடு செறிந்து. 3

பாவ காரியா திசைதொறுங் குழுமினா பரமபி
நனி ரககமி விராஷ்த ரெனப்பெய ரெடுத்தது
திவி னைக்குநட் பாளராய்ச் செருமினாக குன்றருந்
தேவ புத்திர ராயினா சிலரூட் செயலால். 4

சேற்றிற் றுமரை முளைத்தெனச் சிப்பியி னின்ற
தோற்று வெண்டா ளமமெனத் தொடுநிலக் கரியில்
ஆறறல் சாலொளி வைரமவந் தெனவுவா ரளறநில
ஊறறின் னீசுரந் தெனவவட் டோனறின் ருவோர். 5

முன்றொன் றுகிய முதலா சாட்சியின் முறையை
ஆனற வுண்மையைத் தருமத்தை யவனிகரு விளக்கிச்
சான்று தாத்துவா னகாவழி சமைத்திட ஜகத்தில
தோன்றிற் றுலொரு திருச்சபை துலங்குவெண் பிறைபோல். 6

ஆலம் வித்தினி லங்குரித் தறுகிலவே ரூன்றிக்
கோலி யெங்கணுந் தண்ணிழல் கொஞ்விவிண் குலவிச்
சூல வெவ்விடாய் தணிததுமேன் மேலுறத் தழைத்து
வேலை ஞாலத்தைப் போதத்து திருச்சபை விருக்கம். 7

இருள றத்தொளி பரப்பியுள் ளகமபுற மெங்கும
பொருள்ளி ளக்கிமோ சம்புகா வகைபுறங் காத்து
மருள கற்றினால் வழிதெரித் தென்றுமவா டாது
தெருள ளித்தொளி கிளைத்தது திருச்சபைத் தீபம். 8

சகதி யந்திக ழித்தரு திருச்சபைத் தலைவா
நீதகி யானந்த ராஜிய நிருமல வரசன
புத்தி ரோததம புண்ணியா புருல கத்து
மத்தி யஸ்தராய் நடுபுரி மாணுவே லாமால். 9

பாவ மல்கிய நாசதே சத்துவெம பாப்பில்
ஜீவ ரக்ஷணை விருடபியோ திவனிய நகாகுப்
போவ தாகிய பூருவ பாதையைப் புணையத
தேவ வுத்தரம பெற்றனா திருச்சபைக குரவா. 10

மேலை நாணமுதல் மேசியா திருவவ தாரக
கால மட்டுமன கனகுதோன நியநமா கருநிச
சால நோபிடித திறைதிரு வுளபபடி சமைத்து
வேலை ஞாலத்து விளக்கிய பாதையை விரிக்கில். 11

ஒற்றை யேவழி யோரடித தடமுடைத் தும்பாக
கொற்ற வனறிரு நகாசெலக குறித்தது கோணல
அற்ற நோவழி யயலடி பிசுகுமி னநதோ
துற்று காரிருட் குழலுய்த திடுமிது துணிபே 12

திருத்த குங்கடை வாயிலின் செவ்வீசோ முகப்பில்
விருத்த சேதனக குறியுடைத தாங்குதை விடுக்கில்
கருத்தன் மாளிகைத் தலநதொறும் பவிசுளுந கணிப்பில்
பொருத்த னைப்பொருட் குவைகளும் வயினறொறும் பொலிவ. 13

ஆய வவவழிப் போககருத் குரியவா சாரம
மேய பலவகைச சடங்குகள விசதங்கள் முதலா
ஏய வன்பெருஞ சுமைசுமத திடுவதன ஐனையகிற
காயுந தண்டனைப் படுததுவ தின்றுகண் ணோட்டம். 14

ஐய னெனுகிறிஸ் தியேசுவின் முன்னடை யாளச
செய்ய சோரியும் பற்பல பொருள்களுந தெருளக
கைபு னைநதமை யிடைக்கிடை கவினவக காட்சி
தய்ய நூல்வழிப் போக்கருக ககமகிழ் தொகுக்கும். 15

இரவி லக்கினித் தூணமுண் டெற்சுடு வெயிற்குப்
பாவி நினறுமே கருதரு நிழலுண்டு பசிக்கல்
தரமன் னாவுண்டு தாக்ககி னீராதத் தக்க
உரவு கோறுண்டு நம்பிரான் றையபென்று முண்டால். 16

இனைய நூல்வழிப் போக்கருக கிகபரத் திறையாம்
முனைவன றுதையிற் கடிந்துதாய் முறைமையிற் றுங்கித்
தனைய ராய்வழி நடத்தியா தரித்தனர் சாவின்
பினைய ளித்தனா தம்பதத துளபெரும் பேறு.

1

அண்ணல வானகத தாசனா திச்சபை யடியார்
எண்ணி னாகிய விளம்பாத தொனிசெவி மடுத்துக்
கண்ணில் பேய்காணத தலைமகன கையகன றேழப
புண்ணி யன்றனிக கோற்குடி யாயினா பொருந்தி.

1

முத்து தந்தைகாய தமபிரான விதியினை முரணி
நொந்து ளங்கசந தழுதிந்தப பாதையை நுதலிப்
பந்த பாசங்க ளறவெறிந திரக்கற பழிச்சிசு
சிந்த னுதித தேவாகோன றிருநக ரடைந்தா.

15

பண்டிந நூனெறி பற்றியா பேலெனப பசுநுந்
கொண்டன மெய்ப்பொரு னுணராதுதூப பவிமுறை தூளி
எண்ட ருங்குரு திககரி யாயுயி ரினிதீந
தண்டா கோனபத மடைந்தனை பாருல கறிய.

20

எஞ்ச றுவிச வாசியே னெக்குயாத் தினாயில
அஞ்ச லெனநடுத திராபபக லவனெடிவ் வழியிற்
சஞ்ச ரித்தனா தம்பிரான் சாவுமின ருகச
செஞ்செ வேகொடு போயினா திருக்காக கவனை.

21

பாதை பற்றிசின் றுலசருந குணாதகிய பழுநில்
நீதி மான்பண்டு நிமிர்பிர ளயத்தைமேற கொண்டு
வேத ராஜஜிய தருமத்தை வியனிலத தூன்றிக
காத லித்தவா னடைந்தனை மரணத்தைக் கடந்து.

22

செல்லென் றுண்டகை திகழ்த்திய செம்மொழி செவியிற்
புலல வக்கணத் தூருற வுரிமையைப் போக்கி
நல்ல நூனெறி கடைப்பிடித தெமரொலா நயக்கும்
மல்லல கூர்விச வாசியின் யாததினா வகுக்கல.

23

தமபி ராணா தலைக்கொடு தரணிசெல் மார்க்க
வெம்பு திவிடப் பாந்தனை வெரீஇயிரிந தோடி
உமபா நூனெறித் திருக்கடை வாயிலபுக குட்போய்ச்
செம்பு னுறபலி யங்கங்கு திருத்தினன் செய்யோன.

24

புரவு நூனெறிக் கிடையிடை புண்ணியம் பொதிந்து
விரவு முற்குறி வயின்றொறு மிளிரவன கண்டு
கரவி லாதமெய் யுரவிச வாசமுட் கவினிப
பரவி யேகினுன் பகைபபுல மிடைநதவோர் படுகர். 25

அருளி னுலெதிரத் தலகையின் சேனையை யடர்த்து
மருளி மாக்களோ னாவரை வெநநிட மடக்கி
இருள மூத்தொளிர், சுடரென விகலகடந் தபிராம்
பொருளப டைத்தொரு தனதனாய் நெறிககொடு போனான். 26

சோலை மாநிலந துருவிநா னெறியினைத் தொடர்ந்து
மேலை யோரவிதி விலககநுட் டிததுவின் னாடிப்
பாலை நீத்துவந் தடைநதனன் சோதனைப் பரபபை
வேலை சூமுல சேததுமோர் மெய்விச வாசி. 27

பெரிய நாயகன் றிருவுளப் படிபொரு பேறும்
அரிய மைநதனை மகப்பலி பூட்டிட லெங்கு
சுரிகை யோங்குலுந் துணித்திடா யுன்விச வாசந்
தெரியச் செய்தன மெனவிண்ணிற் சிறநததோர் திருச்சொல். 28

தீர்க்க மெய்விச வாசத்தின் செயலெலாந் தெரிந்தும்
பாரததி வற்குமெய்ப் பத்திசெய் பரிசினைப் பாரததும்
ஆரததி யிற்பல வாசிகள் வழங்கியங் கவனை
ஊராத லோகத்திற் புகுத்தின ருன்னதத தரசன். 29

பூர்வ பாதையைத் துலக்கிவை திகமுறை புதுக்கி
ஆவ மிககுநன் னெறிப்படு வோரசுமக கரிய
நாவ ருளுசமை யேற்றிய திருவிதிக கிழவன்
சோவ லந்திகழ் யாததினா வரனமுறை தெரிக்கில. 30

நாச தேசத்து ராஜ்யிய பாரததை நச்சான்
நாசன் மார்க்கத்தன் னினததொடு நலஞர வெய்தித்
தேச நாசததுக ககறலே நலனெனத் தெரிந்தான
ஆசி லாததிருக் கடைபுகூஉ வறநெறி பிடித்தான். 31

பேயின் மக்கள்பின் றொடாந்திடச் செங்கடல் பிளந்து
வாயி டும்படி கோல்கொடு மடித்தனன் மருங்கைக
காயும் வெம்மணற் சுரத்திடைத் தவிப்பறக் கடத்தி
நாய கன்வழி நடத்தினன் நாற்பது வருடம். 32

வழிம றிக்தெநாத தடாத்தமா மலைந்தமன் னனையும்
கழிபெ ருமபடைத திரளையும் கட்டறுத் தோட்டி
பழிப டாமறறன் னினததனைத் தினம்பரி பாலித்
தெழுது நூல்வலான் கடைப்பிடித தேகின னெனப. 33

ஜீவ நாளெலாந் திவ்விய நகர்செலும் பாதைக்
காவ தாகிய திருப்பணி விடைபுரிந தமையத
தாவில் நல்லறச சாலைமண் டபஞ்சமை தாங்கி
பாவ நாசசங் கேதங்க ளமைத்தனன் பனவன். 34

காண்டி காண்மிதிப் பாயலை கவின்கொள்கா னானை
சாண்டென ருண்டகை யுனாததலின மலைமிசை யேறி
மாண்ட லஞ்செறி வளனெலாந் கண்டுள மகிழ்ந்து
சேண்ட லத்திறை திருநக ரடைநதனன றீர்க்கன். 35

வஞ்சப் பேயொடு மலைநதம ராடியு மறிநத
சஞ்ச லபபொருப புசசிமீ தேறியுந தணவா
வெஞ்ச ரததுவீழ்ந் தழன்றும்வெந் திடாதுமுன னிட்டித
துஞ்ச காறுஞ்சென றுயாபத மடைநதனன ஜோபு. 36

தாவி தென்றொரு தரணிபன் றனிவழி புகுந்தங்
கோவ வில்பெருந துணபுழந தொண்ணிலை தவறிக்
'காவ' லன்பெருங் கருணையால நெறிகடைப பிடிசது
வீவி லாப்பதத தெய்தினன சுராகணம் வியக்க. 37

உத்த மோத்தமன் சாமுலே லொண்டவன் ஜீவன்
புத்த ராமெலி யாவெலி சாவெனு முநிவா
சுத்த னைசயா வாகிய தீக்கரோர் மூவா
வித்த கஞ்செறி தானியே லோசியா மீகா. 38

ஆய வித்தகு குரவரு மவர்வழி பிடித்த
தூய ருமபண்டு பூருவ பாதையைத துலககிப்
பேய டாநதவிப் பிரபஞ்ச மாயததைப பிளந்து
தூய நீததுயா கதியர சாட்சியைக் கலநதார. 39

பூர்வபாதைப் படலம் முற்றிற்று.

~~~~~

சுவிசேஷமார்க்கப படலம்.

தொன்று தொட்டுள் திருச்சபைக் குர்வருந் துகடா
நனறி கொண்முது தீர்க்கரு நலததகு வாணா
சென்று போயினா வருதிமன் மெரிபபவ ரில்லர்
நின்று போயின வற்புதங் களுநில வுலகில.

1

பூவ பாதையை லௌகிகப் பெருமபுதா புதைப்பத
தீவ நுங்கொடு விலங்குகள் தீவிடப் பார்தள்
போவு ருதவ னுமைதலீற் பிறங்குத வின்றித
தூவ தென்றுகண் டாரண ருளந்துனக குறறா.

2

தீர்க்க மெய்வுச வாசிகள் தீர்க்கர்சொற மெருண்டோ
பார்க்கு ரக்ஷண யீட்டவும பாததிவன் மருமான்,
மாகக மிககிதைப் புதுக்கவும் வருவாமம் மெனா
கார்க்கு லமவரக காண்குருப பயிரிதுட கரிவா.

3

வளள லாரிளங் கோமகன் வரும்புதி தெரிக்கும்
வெள்ளி யொன்றுள தென்றதை விரும்பினா நாடி
நள்ளி யோர்சில ரடியுறை நல்லன தெரிந்து
தெள்ளி தோர்நதெதிரா திருந்தனா பூருவ திசையில்.

முத்தி நாட்டா சாதிகக முறைநனி யுவநத
புத்த ரேமெனச் செருக்கிய பனவாமெய் வாழ்வை
நத்தி யன்றிக வாழ்வடை வாமென நம்பிப
புத்தி னன்வரு கைக்கெதிர நோக்கினர் புத்தில.

5

மீத லத்திள வரசனைக் காண்குறும் விரகால்
தீது துற்றிய குணத்தருளு சிநதையுற் றிருபபச்
சாது மார்க்கததா யாவருந் தம்பிரான் வருகை
காத வித்தனா விடிவெதிர கமலமே போல.

6

கனித ரும்பழ நறைபொழி வளந்திகழ் கானான்
புனித வைப்பினிற் பாவல னொருதிருப் புதலவன்
மனித தேகத்தில வருவர்மெய்ம மனநதிருப் புகவென்
றினிது கூவினன் மீர்க்கர்சொல் லெடுத்தொரு தூதன்.

7

கூறு கட்டியந் திசைதிசை செவிப்புலங் குறுகத்
தூற டர்நதகா னகந்துரீஇத் தூதனை யடுததுச
சிறு தீவிடப் பார்தள்ளை திருகியு தேயா
பேறு நாடினார் மனந்திருப் பினர்நெறி பிடித்தே.

8

ஆதிபருவம்.

உம்பர் நோக்கிய மெய்த்திருத் தொண்டருள் ஞாவப்பும்
இம்பர் னானெறி புதையத்தூ றடர்ந்தெழு மியலபும
கும்பி பாகத்தி னதிபதி மறக்கொடுநு கோலும்
அம்ப ராதிபன் றிருவுளத் தெட்டிய வம்மா. 9

மனாதி தத்துவா தீதரா மகத்துவ வேந்தன்
அநாதி நிண்ணயப் படிதிருக் குமரனுள் என்பால
தனாதி ருங்குவ லயத்தினுக் கிரகினை சமைப்பல
எனாது பிராப்பலி யீந்தென வேம்பலோ டெழுந்தாரா. 10

வான்மு யங்குபே ரின்பசம் பததுயர் மகிமை
கோனமு யங்கிய தைவிக தூனாத்தனங் கொற்றம்
மேனமு யங்கிய வரும்பதம் யாவையும் விடுத்தார
ஊன்மு யங்கிய வுடனுவந் தெடுத்தல குறுவார். 11

ஆவன் மிக்கதம் மொருசுத னரசவை யகன்று
போவ தும்மவா புரிவதும் பொறுப்பதும் பணியாய்
வீவ துந்திரு வுளததுணாந் தவனிககு விடுத்த
தேவ நீதியின் புனிதத்தை யாவரே தெரிப்பாரா. 12

கலக மிட்டல கைத்தொழும் பாயறங் கைவிட்
டுலகை நச்சியிந குழலநர கீடத்துக் குயிரீந்
திலகு வான்பத மேற்றவந் திறுத்தநம் மீசன்
அலகில போன்பி னளக்ககா யளந்தறி பவரயாரா. 13

உன்ன தாதிப னொருசுத னுவிரிநீ ருலகப்
புன்ன ரங்களைப் புரப்பலென் றேனாபோம் புதுமை
என்ன வென்னவென் றாயிரக் காலெடுத் தேத்திப்
பன்ன ருநதுதி பகாந்தனர் வான்கணம் பழிச்சி. 14

ஆழ்ந்த ஜீவநீர் நதிப்பெருக் கதோமுக மாகித்
தாழ்ந்த பூதலப் படுகிற பாயந்ததுந் தழைத்துக்
காழ்ந்த நித்திய ஜீவகற் பகச்சினை ககனம்
போழ்ந்து பாருறப் பணிந்தது மெத்தனை புதுமை. 15

வேறு.

மையார்கலி புடைசூழ்புவி வளைதீவினை யிருளும்
பொய்யாரணப் புலையாதிமி ரமுநதீவிடம் பொதிந்த
பையாடர வின்கீறுவெம் படமுஞ்சிதை வெய்த
மெய்யாரணசு கடாமாவிட விதயாமபரம் விளங்க. 16

தருமந்தலை யெடுக்கப்புட வியிற்சததியர் தழைக்க
அருமந்தமெய்ச் சுருதித்தொனி யவனித்தலை சிறப்ப
ஒருமந்தையின் மறியாயுள் ளுவந்தேத்திசை யோங்கத்
திருமந்திர முறைவாழ்த்தொலி ஜெயபேரிகை கறங்க. 17

கள்ளமபுரி யலகைக்கிறை கைகாலவில் விலகக்
உள்ளமபறை யறையத்திகி லுறறாருயிர் நடுக்கங்
கொள்ளக்கரி முகங்குப்புறக் கொடுநதிவினை குலைய
அள்ளிக்கதிரா விசுஞ்சுட ரருணோதய மிதென. 18

வானோமகி தலமோசுடா மதியோவயங் கொளிரவான
மீனோவிரி கடலோமழை முகிலோவொரு விதியில்
ஆனொருநி யமைத்தாககிய வகிலாண்டவச சுதனோர்
ஊனாடிய திருமேனிகொண் டித்தாருல குவப்ப. 19

மறையாரத்தது மறையோதிய வரம்பாரத்தது ஞானத்
துறையாரத்தது சன்மாக்கமெய்த துணிபாரத்தது சுகிரத்
நிறையாரத்தது நலமாரத்தது நிலையாய் கூணிய
முறையாரத்தது கதியாக்கமும் முதுமாரிலத் துறவே. 20

அந்தோவறக் கொடுநதிவினைக் கிலக்காகிய வவனி
வெந்திடழி நரகம்புக விடுகற்கில னெனனா
நந்தாதிரும புலைமல்கிய நடலைபிர பஞ்சத்
தெநதாயர் சிளங்கோமக னிறுத்தாரிது வென்கொல. 21

துன்பமபடு துயாநிநதனை சுடுசொலவசை யாதி
தன்பங்குறத் தளராதொரு தலையாப்பிறா தமமைப்
பொன்போற்பொதிந தவரின்னுயிர புரநதாதரம் புரிவா
அனபின்றலை நினறோசெயு மாண்டன்மையி தனறோ. 22

வேறு .

திமுக னுய்த்தவெஞ் சிறைக்குள் ளாயயா
பாமரத் துறடர் படுகர் வைப்பிது
கோமகன் சேவடிப் பதுமங் கோத்தலிற்
பூமுக மெனப்பெயா பொலிந்த தாமரோ. 23

பேயடிப் படுத்திய பிரபஞ் சத்தருக்
காயது குடித்தன மமரா நாட்டென
நாயக னிறுத்தமை குறித்து நண்பொடு
•கூயினா திசைதிசை குறிக்கொண் டாரணர். 24

ஆண்டகை வானநாட் டரசன மைந்தனைக்
காண்டொறுங் காண்டொறுங் களிப்புக் கைமிகத்
தேண்டிசு கூணைபுரி திருக்கு மாரனென்
றீண்டினர் புனிதசேத் திரத்தி லெங்குமே. 25

உத்தம நூனெறி யுவநத தொண்டாபால
நித்திய ராஜஜிய நிருப னின்மல
புத்திர னெனவிசு வாசம பூண்டுமெயப
பத்திசெய தடித்துணை பரவி நின்றனா: 26

திர்த்தனென் றற்புத்தர செயலுந் தெய்விக
வாராதையு முறாசெய மருண்ட மாந்தரும்
பார்த்தலை யிறுத்தவோர பரம சற்குரு
மூாததமென் றருள்பெற முடுகிக் கிடடினார். 27

ஆயிடை யருள்விழி பரப்பி யாண்டகை
மாயிரு ஞாலத்து மாநதா சீமையும்
பேயர சாளுகை நடக்கும் பெற்றியும்
நாயகக் கதிவழி நடப்பி லாமையும். 28

மெய்ப்படு தொண்டாமின் மினியிற் றேன்றலும்
பொய்ப்படு வேடததா பொலிநதி லங்கலும்
செய்ப்படு கணைமிகத் தேமபு சாலியை
ஒப்பநின் றுத்தம ரொடுங்கிப் போதலும். 29

நூயதஞ் சபைச்சுடா நூண்டி டாதொளி
தேயுறு சீர்மையுந் தீமை மல்கலும்
மீயுறு ஞானத்தை வெறுத்த கந்தொறும்
மாயவொ ஞானத்தை வளாக்கும் பான்மையும். 30

திருவுளத் துணார்துநெட் டியிர்த்துச் சிந்தைநெந்
திருவிழி புனலகொள விரங்கி பெநதையார்
பொருவருந் திருவருட் புணர்ப்பின் வையகப்
பருவரல் துடைப்பலிப் பருவத தேயெனா. 31

வித்தக திருச்சபை முறையை மேற்கொண்ட
அத்தலை யோரச ரீரி யார்வம்
புத்திர னிவருணா போற்றி யுய்ம்மினென்
றித்தகை வாக்கெழ வெவருங் கேட்டனார். 32

மித்தையை வேற வீசி மெய்பிடித்
துத்தம் திருப்பணி யுளுற்றத் தக்கமெய்ப்
பத்தாபன் னிருவனாத தெரிந்து பாங்குறச்
சிததஞ்செய் பணியெலாஞ் செயலிற் காட்டுவா. 33

நித்திய ஜீவராஜ் ஜியத்து நோவழி
இததகு வனவென வியற்றிக் காட்டுமச
சத்தியக் குறிபிடித் தவர்க்குச் சாமிபம
அததகு ராஜ்ஜிய மாமென ருண்டகை. 34

கண்டகங் கடுப்புத ரடாநத கான்வழி
கண்டகங் கடுப்புறக் களைநது வேறக
கண்டகங் கொடுதடிந் தனாவன் கண்டகன்
கண்டகஞ் சிதைத்தசெங் கமலப் பாதலா 35

ஒப்புர வாக்கிநா லொழுங்கி னேருறச
செப்பணிட் டருளியாத திரிகா செவ்வழி
தப்பிடி லதோகதி சாவ ரென்றயல
குப்புறா திருகவா குயிற்ற வுன்னியே. 36

அத்தியை யடுக்கமென் றசைசெஞ் சோரியென்
றித்தகு சாந்துகொண் டிசைத்துப் பத்திசெய
பித்தியீ டேற்றமென் பெயாபு னைநதுதம
முத்தினை குயிறினா முறைமை யாலரோ. 37

இடந்தொறு மிடந்தொறு மோகொண் மாளிகை
மடமபல சத்திர மரபி னாகுவித
தடங்கலும் பணிபுரி யறவா தம்மையும்
உடம்படி வாங்கியுழியத்தி லுய்த்தனா. 38

வழிவிடா யாற்றிவான் வழிவந் தோருககென்
மொழிவழி போனக முறையி னூட்டுமின்
அழிவுறா விருகிதி யளித்தும் யாண்டுநீர்
பழிவராக் காமின்மற் றெனவும் பன்னினா. 39

தெள்ளிய நூல்வழிக் கிடையிற் சென்றுசோர்
களளமாக் கங்களைத் தெரியக் காட்டுகை
ஒள்ளிய தம்பநட் டெண்மை யாத்நிரி
எள்ளுறப் பொன்னெழுத் திலங்கத் தீட்டினா. 40

மறைவியாக் கியானமா ளிகையில் வைதிக
முறையறி வுறுத்தமுற் படுபல் காட்சிகள்
துறைதொறு மமைத்தவை விளக்கிச் சொல்லவோர்
நிறைமொழிக் குரவனை நிருமித் தாராரோ. 41

இவ்வுல குககெதி ரிடுக்க வாயில்சேர்
செவ்விய நெறிப்படு திருமு கப்பினில
ஒளவியப் பகைஞரு மவிககொ ணாதவோர்
தில்விய லொளிகுறு திகழ்ததி வைததனா. 42

மாரணப் படுகரின மாயச சந்தையின்
பாரிடச் சூழலின் மோசப பாங்கறி
கோரணி முயங்குறிற் குறிக்கொண் டொல்லையெம்
ஆரண ருடனமாந தரும யாமென்றா. 43

மாசிலசீர மாணசுவி சேஷ மார்க்கத்தை
ஆசற விளக்கிப்பின் னலகை யீட்டிய
பாசறைப் படைஞாப பரிவிற பாததருள்
நேசமோ டழைத்திவை நிகழ்ததன் மேயினார். 44

பண்ணவர் குழுவிய பரம ராஜ்யம்
கண்ணிய பெருவளங் கைகருள் ளாயதால்
எண்ணமென் னிடர்க்கடல் வளாகத் தேக்குறும்
மண்ணுளீர தாழ்ப்பதென் மனநதி ரும்புமின். 45

வித்தகந் தயைபொறை விரயந் தண்ணளி
சத்தியம் புனிதமெயத் தருமம் பத்தியென்
றித்தகு சீலாநட் பினிதி னூற்றிரீ
உத்தம வழிததுணை யாககொண் டோடுமின். 46

ஆவியி லெளியவ ரடைவர் வான்கதி
மேவருந் துயருறின் மேவு மாறுதல்
தாவருஞ் சாந்தருக் குலகந் தம்வசம்
ராவிக கம்முளாக் கிரக்கங் கிட்டுமால். 47

நீதியைப் பசித்தவர் நிறையத் தேக்குவார்
ஏதமில் தூயர்கண் டடைவ ரீசனை
பேதமற் றைக்கியம் பிறங்கச் செய்குநர்
காதலா கடவுள்வேந் தருக்குக் காண்மினோ. 48

நீக்கமி னீதியி னிமித்தந் துன்புறில்
மேக்குயர் வானநாட் டின்ப மேவுவா
மீக்கிளந் தவரெலாம் விபுத நாட்டுள்
பாக்கிய மடைநதுயும் பவித்தி ரானமிகள்.

49

வேறு.

அம்ப ராதிப னுப்பிதா வவரநு ணன்மை
இம்பா நல்லாபொல் லாருக்கு மியைவன கணடர்
தம்பி ரானென நீயிருநு சற்குணந் தழுவி
வெம்பு தீமைக்கு நன்மையே விருப்பொடு வினையின்.

50

ரர நீருல கத்தினுக் குப்பென வியைவீர
சோர விட்டிடா துலகளைத் தூயநல லொழுக்கால
சார மேற்றுமி னன்றெனிற் றளளுண்டு மிதிபட்
டாரும் வையகத த்வமதிப படைவிரீ தறிமின.

51

உலகி னுக்கொளி நீயிரும் முத்தம கிரியை
இலகு மென்னிலக கவரகத திருளிரிந தோடும்
விலகி விலவிடு மொளியையுள் ளடக்கமேன் மூடில்
அலக துஞ்சுட ராற்பயன் பிறிதுள் வாங்கொல.

52

கொலைசெய் யற்கவென் றுரைத்தகற் பனையுண்மை குணிககில்
புலைசெய் கோபமு மிகழ்ச்சியும் பிறாநெஞ்சு புண்பட்
டுலைய மீப்படிந் கொலையுமா மாதவி னுடையா
நிலைமை யாமெரி நரகபா தலமென நினைமின்.

53

விபச ரித்திடா யென்பது விதியதை விரிககில்
தபசி யேனுமற் றொருத்திபா லிசசையுட் டரிககில்
அபச ரித்தனா மாக்கினை யடைநதன னவனை
உபச ரிப்பது நரகபா தலமென வுணர்மின்.

54

உள்ள தையுள் தென்றுரை யாடுமி னிலதை
விள்ளு மின்னில தேயென விதனின்மேற் பட்ட
கள்ள வாசகம் யாவையுங் கருதருந் தீங்கென்
றெள்ளு மின்சுவி சேஷமார்க் கத்தியல பிதுவே.

55

திருதை ஞாலத்துப் புகழ்பெறச் செயுந்தரு மத்தில்
வருகை யொன்றிலை மறுமையிற் புகழ்மதி யாதிக்
கொருகை செய்வதை மறுகையுற் றறிகிலா துருறில்
பெருக மீர்ப்பய னளிப்பாறும் பிதாவுள் மகிழ்ந்தே.

56

துறைதொ றம்புகழ் நச்சிவீண் மொழிகளைத் தொகுத்துப்
பறைய றைந்தெனப் புரிஜெபம் பயன்படா தென்றும்
அறையி லந்தரங் கத்திலே சந்நிதி யடுத்துக்
குறையி றநதுமன் றுடுமி னருள்வாங்கு கோமான்.

57

செறத்து மக்குமற் றவர்செயுந் தீமையைச் சிந்தை
நிறுத்தி டாதமன னிப்பிரேல் நீரசெய்தி மைகளும
பொறுத்து மக்குமன் னிததருள் புரிவாபூ தலமுற்
றொறுத்தி டற்கதி காரியா முன்னதத் தரசன்.

58

உரிய மாநிதி தறுமிடத் தறுமும திதயம்
அரிய வானிதத் திரட்கரு லுலத்தை யாககித்
தூரிய பூமியிற் றொகுமினோ பூசசியுந் தருவும்
திரியுஞ் சோரரு மிலையப புனிதசேத திரததில்.

59

ஒருவ னாழிய மிரண்டிய மாநருக் குன்றில
ஒருவ னட்பொரு வன்பகை யாமுல கியற்கை
ஒருவு மினுல கூழிய மூத்தநாட் டரசன
ஒருவர்க் கேயினி தூழியஞ் செய்மினுள ளுவந்து.

60

வித்தி டாபயிர் விளைத்திடா விளைந்தவை சேர்தது
வைததி டாவொரு களஞ்சியத தெனினுய்வான பறவைக்
கதத னூபரிந தெத்தனை யாவுண வளிதது
நிதத மும்பரி பாலனஞ் செயுமரு ணினேமின்.

61

கான மல்குபூ மலர்க்குலங் கவின்பெறு காட்சி
ஞான நாயகன் றொழிலலால் நவிலமற் றில்லை
மேன லம்பெறு சாலமோன் வேநதுமவ் விதத்தில
தான ணிருதுடை தரித்தில னுலிநத ஜகததில.

62

சொன்ன மற்றிவை துணிந்துநீர் யாமெதைத் துய்த்தும்
இந்நி லத்தெதை யுடுத்துமென் நேகருற திருமின
பொன்னி லததர சனபிதா வாதலிற் புதல்வீர்
நன்ன லத்தலு னுடைதெரிந் தளிப்பாரா னுளும்.

63

அழிவி லாப்பா லோகவாழ் வொன்றையே யவாவி
ஒழிவி லாதுளங் கவலுமின் முயலுமி னுண்மை
வழிவி டாதுநே ரோடுமின் மற்றவை யெல்லாம்
பழிப டாதுமக் கருளுவ ருன்னத பரமன்.

64

உற்று நோக்கியுன் கண்ணுறு முத்திர மொழித்த
பிறறை யந்நியன் கட்டுரும் பெடுத்தெறி பெற்றி
தெற்றென் றோர்வையீ தன்மீநீ பிறர்பிழை தெரிந்துன்
குறற முள்ளுறப் புதைத்திடல் கொடியமா மாயம். 65

எந்த நீதியிற் பிறர்குற்றங் கண்டுதீர்ப் பிடுதிர்
அந்த நீதியி னுங்குற்றங் கண்டுதீர்ப படைவீர்
எந்த வாறெந்த காழியிற் பிறாககளந் திடுதீர்
அந்த வாறளக கப்படு முமக்குமென் றறியின. 66

அரிய நிததிலக் கோவைநீர் பன்றிமீ தணிவில்
தெரிகி லாதத னருமையைச் சீரழித் திடுமால்
உரிய மாண்பரி சுததவுண் சூககலமுன் னுய்த்துச்
சொரிய கிற்பினு மனன்வீர் மென்பது துணிமின. 67

கேட்டுந் தேடியுந் தட்டியுஞ் சிறதனை கிடைப்பர்
நாட்டு மானிட ராதலின் நம்பனை யடுத்துக
கேட்டுந் தேடியுந் தட்டியு முயன்றிடிற் கிடையா
வீட்டு வாழ்வுகை யுறுமிது சரதமாம வினாயின 68

தீவகு மல்குநீர் சிறுவாக்கு நலலன தெரிந்து
பாங்கி னலகுநீர் மனபொதுத தந்தையாம பரமன்
எங்கி நின்றுமன் ருடுமுங் களுககுள மிரங்கி
ஒங்கு நன்னல மளிப்பரென் பதற்கைய முளகொல் 69

மற்றை யோருமக் சூச்செய மனக்கொள்வ தெதுகொல்
அற்ற தேபிறாக காகருநல லறமென வறியின
இறறி தேநியா யப்பிர மாணமு மேனோ
சொற்ற பௌஷிக தரிசனங் களுமுண்மை துணியில். 70

ஜீவ பாதையி னிடுக்குறு திருக்கடை சோநதுட்
போவ ரோசிலர் பாதையும் புகலரு நெருக்கம்
பாவ மல்கிய பெருவழி கேட்டினுட் படுததும்
ஆவ லோடதில நடப்பவ ருமபல வனநதம். 71

ஆட்டுத் தோல்பொதிந் தாருயிர் கவருங்கோ ணயின்
வீட்டுப பாதைமற் றீதிதென றவனிககு விளக்கிக
காட்டிக் கைப்பொருள் கவர்ந்திடு கள்ளப்போ தகர்வாய்க்
கேட்டுக் குட்படா தகலுமின் கிரியையாற் றெனின்னு. 72

ஆதிபருவம்.

வாயி னுலேனைக் கருத்தனே யென்றுபேர் வழுத்தி
ஆயி ரந்தரங் கூவினு மாவதென் னகில
நாய கனசுத்த மறிந்தந்த நடைகடைப பிடிப்போன்
துய ராஜஜிய பேரினபர் துய்ப்பவ னறிமின். 73

வேறு.

நமரங் காளிங்கு சொற்றவை நம்பிரான்
விமல சித்தவி ளமபர மாதலில
சமா பூமித ணநதிநநெ றிப்பபடி
அமரா நாடடை யத்தகு மாய்மினே. 74

மற்றிவ் வாய்மைம னக்கொடு வானெறி
பறறி பேரூப வனெவன் பாறைமேல்
கொற்றி வானிட்டு வீடுகு யிறறிய
குற்ற மற்றவி வேககு ணித்ததிடில். 75

சண்ட மாருதம் வன்மையிற் றுக்கியும
கொண்டல மின்னியி டித்துககு முறியும்
மண்டு வெள்ளம றிநதுற மோதியும்
விண்டி டிந்துவி ழாதநத மேனிலை. 76

உளம்ப டப்பகுத் தோதிய வுன்னத
விளம்ப ரத்தைவெ றுத்தவன் வெண்மணற்
களம்ப தெதவிற கட்டழி மென்றுனா
வளம்ப தெதம தியிலி போலுமால். 77

றத்தன வேகசர் வேசுரன்
சித்த மென்றுதி ருத்தகத் தெள்ளிதின்
வித்த கககனி வாயிதழ் விண்டனா
சுத்த மெய்ச்சுவி சேஷவுத் துங்கரே. 78

சீரு றுங்கதி சேர்வழி யீதென
நேரி லேயுப தேச நிகழ்த்திமேல்
ஓரும் பற்பலு வமைகொ ணண்மையைத்
தேரு மாறுதெ ரிக்கலுற் றாரரே. 79

வேறு.

மன்பதைகள் கிருஷிகன்வெள் ளாண்மைசெயத் தகும்பருவம
வாய்த்ததென்னு
நன்புலத்து வித்திடுங்கால் வழியருகும் பார்நிலத்தும்
நவைத்துறெஞ்சாக்

கொன்புலத்துஞ் சிதறுண்ட சிற்சிலவித் ததாருஞ்
குளித்தவற்றைப்
புன்பறவை வினாநதனுகிப் பொறுக்கிடுகார் தனவிதனைப்
புநதிசெய்மின. 80

பார்நிலத்துப் புதைநதவிததங் குரிததெனினும லெருன்றப்
பசுமண்ணினறிக
கூாவெயிலிற் நீநதுகரிந தனமுட்டு றுக்கிடையிற்
குளித்தவிதது
நோவளாநது நெருக துண்டு பயன்படா தொழியநன்செய்
நிலத்தவோங்கிச
சோபெறநன மணிமுற்றி யொனறுநா றுயபயன்
நிகழ்த்திறோமின 81

மற்றொருவன மறுக்களைநது நலவித்துப் புலந்தெளிதது
மறையவாங்கே
உற்றொருவ னாளிரவிற் களைவிததிக கரநதேக
வுபயவிததும்
தெற்றெனவங் குரித்தோங்குத தெரிநதெஜமான் மற்றிலற்றைச்
சேதியாதீர்
முற்றவிடுங் கொய்பருவத் தெறிநதெரிவா யிடுதொமென
மொழிநதான்றேரில 82

வித்துபவன் யான்புலமு முலகாகும வித்துபர
ராஜஜியத்தின்
புத்திரராக களைதேரிற் பொல்லாங்கன புதலவரதைப்
புலங்கொண்டய்த்த
சத்துருவும் பைசாச மறுப்புலக முடிவரிவோர்
தாவிலனாதா
உத்தமர்மே நிலைசோவா களைபோல்வா ரெரியுண்ப
ருண்மையோமின. 83

றுண்ணியவோர் கடுகுவிதை நிலத்தூன்றி முளைத்தோங்கி
நோன்றானுன்றி
விண்ணிலவு புளளுறையுந் தருவாகு மென்றுநம்மான்
விதந்ததாயில்
நண்ணரிய பாலோக ராஜஜியமு மோருவனுள
நண்ணிநிற்பின்
எண்ணரிய மனுக்குலங்க ளீடேறு நெறித்தாரு
மிதயத்துனறி. 84

புனிததசிறு திரண்மாவா லறப்பிசைந்த மாமுழுதும்
 புனிப்பாமென்று
 தெளித்தவுரைப பொருடெரியி லோடதியாற் பாலுறையுஞ்
 சோமையெனன
 அளித்ததிரு வருள்பெற்ற வவனாலவ் வருட்சார
 மயலார்கடுகய்தி
 ஒளித்தலைவான கறிபெறுபக குவமடைவ ருண்மைவெளி
 யுய்த்ததாமால்.

85

வைத்தநிதித் திரள்கண்டோன் மறைத்துரிமை யாவும்விற்று
 வழங்கிபேனும
 அத்தகுநன னிலங்கொள்வ னருவினைநித திலங்கண்டோ
 னவ்வாறுகக
 சைத்தல்தத பொருள்வீசிக் கவாவனென்ற திருவசனக்
 கருததை யோரில
 உததமராஜ ஜியமவிழைந்தோ னெல்லைவழிப் படுவனூல
 கொருங்குவாததே.

86

முன்னீர்புக் குலவுசல சரங்களைத்தன் எனடுமுட்ட
 முகந்துவாரிச
 சென்னீமை வலைபோலுந திவவியராஜ் ஜியம்வலையிற்
 சோத்தவறுறுள
 நன்னீமை யுளதெரிந்து நவைபோக்கு மாறுலக
 நாளாந்தத்தில
 துன்னீரர் தமையெரியிட் டறவோனாத துரியநிலை
 தொகுப்பாராதா.

87

தன்கடனைத் தனக்கிரங்கித் தாணிபன்மன் னித்தபெருந்
 தகையோராத
 வன்கணன்றன் கடனாளி தனைப்பிடிததுக் குரல்வனையை
 வலிந்துபற்றி
 என்கடனை யிறுவென்றா னிறைவனநிற் தவனையிருஞ்
 சிறையிவிட்டான்
 நன்குபிரா பிழைசமிககில் நம்பனுதும் பிழைசமிப்பர்
 நலததையாய்மின்.

88

முந்திரித்தோட் டததுதயந் தொடங்கியொத்து வேலைசெய்த
 முறையினோககும்
 நந்துபதி னென்றாய மணிமட்டும் வந்துபணி
 நாடியோர்ககும்

வந்ததிபன் முழுக்கூலி வழங்கலுமுன் னவாரீருகி
வாதுசெய்யத்
தந்தனன்சொற் படிக்கூலி யென்னுடைய தெனதிஷ்டஞ்
சரிபோமென்றான.

89

முழுக்காத லுடையீரா யிப்பொருளைக் கருத்திருத்தி
முனைவனசித்த
ஒழுக்காறு கடைப்பிடித்ததுக் கிடைத்ததுவே போதுமென
வுவந்துநர்னம
அழுக்காறு புறம்போக்கி வழிபடிப்பிந தினருமுநதி
யமலராஜயம
இழுக்காது செனறடைவா முந்தினாபிந தினராவ
ரிதயத்தோமின.

90

தந்தையிது செய்யென்னச் செய்யேனென் றுடன்மறுத்த
தனயனபினனாச
சிறதைநொநது செய்தனன்மற் றொருதனயன் செய்வலென்றுஞ்
செய்யானிநத
மைத்தரிலயார நல்லனெனில தநதைசொன்ன வாறுசெய்த
மகனெயெனபீர்
நந்தருமெய்ப் பொருடெரிப்ப லொத்திருநதுஞ் செய்யாது
நடிப்பிரகேண்மோ.

91

சொல்லாலுஞ் செயலாலுந் துட்டராய்த் திரிந்திராஜத
துரோகியாய
அல்லாரே விளம்பரங்கேட் ளெந்திரும்பி யூர்த்தநெறி
யடுப்பாராநா
நல்லார்போ லத்ததிருநதும் நன்றிகெட்டுப் பிரபஞ்ச
நடலைநசகம
பொல்லீரே யெல்லீரு மென்றினிநீர் விசுவசிப்பீர்
புநதிசெய்மின்.

92

மிக்கசம்பத் தொருதலைவன் செழித்தோங்கு முந்திரிகை
வியன்புலத்தைத
தக்கபொறுப் புப்பேசி யொருசிலர்பால் விடுத்தேகச
சதிசெயன்னார்
பக்குவகா லத்தூரிமை பெறவந்தோர் தமைக்கொன்றும்
பழிக்கஞ்சாமல்
உக்கிரமாய்த் தலைவனொரு புதல்வனையுங் கொலைசெய்தா
ருநிரஞ்சிந்தி.

93

இப்பெரிய பாதகருக் கெப்பெரிய தண்டனைதா
 னிடத்தகாதென்
 றொப்புனாககின் றீருணாமின் பரலோக ராஜ்யமினி
 யுமபானினும
 அபபுறமாய்த தனக்குரிய நற்கனியைத் தருவோபா
 லடையுமென்றா
 செப்பரிய திரியேக சாவேசன் றரவந்த
 தேவமைந்தன.

94

திருந்தியசெங் கோலரசன் றனமகற்குக் கலியாணஞ்
 செய்தகாலே
 பொருந்தினாககு விருந்தமைதது துகருளிப்பா னழைத்துவரப்
 போகக்கிணை
 வருந்தவடித துயிராககொலையும் வருத்தனாமன னவன்மோந்தம
 மறவாதமமைப
 பருந்தினுககு விருந்துட்டி யெரிகொளுவி யூரையுமபாழ்
 படுததானேறி.

95

அரையனுழை யரையேவி யாண்டாண்டு திரிவோனா
 யழைத்துவந்து
 வனாவின்றி யாவருக்கும மங்களவத திரநலகி
 மகிழ்ந்தாட்டுங்கால்
 நிளையூடங் கொருவனுக்குத தானளித்த துகிலிலலா
 நெறியையாயநது
 வினாவிலிருட் சிறையுத்ததான் பலரழைக்கச் சிலாதெரிந்த
 வித்ததையோமின்.

96

அருமபரம ராஜ்ஜியத்தக கழைக்கப்பட்ட வரெல்லா
 மருகரல்லா
 விருமபியுளந் திருமபிநெறி விலகாது முன்சென்று
 விபுதநாட்டுப
 பெருந்தகைக்குப பிணக்கின்றி வழிபடுவோ ரெவாவரே
 பெருமானசித்தந
 தெரிந்துகொள. பட்டவர்மற றவருலகிற் சிலராவா
 தெரியுங்காலே.

97

அதிபதியா மணவாளன் கலியாண மணவறையை
 யடுக்குககாலத
 தென்கொளவான் காத்திருந்த பததுக்கன் னியரிலைவ
 ரெண்ணையிலலா

மதியிலிகள் கண்டியில மதியுடையார் தீவத்தி
மரபினேந்தி
விதிமுறையே வரவெதிர்த்துட் புகுந்தனர்மற் றையர்வெளியே
விடுபட்டாரால். 98

மற்றிந்தப் பொருள்தெரியில் வானரசு னடுத்திர்வை
வழங்குகாலந்
தெற்றெனநீ ரறியகிலீர் மதியிலர்போல் விசுவாசத்
திபமபோகுகி
முற்றுலக மயல்கொண்டு துயிலாதீர் விழித்திருமின்
மோசம்போகோ
இற்றிதுகாண் பொருளென்ன விளவரசாங் குமரேச
னியம்பிப்பின்னும். 99

திருவளர்க்கு மொருதனிகள் மறுதேசம் போய்வரற்குச்
சுந்தையுற்று
மருவியதன் நிரவியத்தைக் காரியஸ்தர் வசமாக
மரபினீந்திப்
பெருநிதியை யாதாயப் படுத்திவைமி னெனப்பணித்துப்
பெயர்ந்துபோனான்
வருமவதி தனில்வந்தான் காரியஸ்த ரிடங்கணக்கு
வாங்குங்கலை. 100

ஐயவிரு வேம்பொருளை யொன்றிரட்டி யாக்கினமென்
றளித்துநிற்ப
மெய்யரிவ ரெனக்கண்டு மேம்படுத்தி மற்றவனை
விளித்தியாதென்னச்
செய்யில்விதை யாதறுக்கத் தேடும்படி மாநனெனத்
தெரிநதுதந்த
நொய்யநிதி புதைத்துவைத்தேன் மற்றிதனைக் கொள்கவென்று
றுவன்றாகை. 101

தன்பொருளைப் புதைத்துநஷ்டப் படுத்தியவிச் சமூக்கனைக்கா
றனைந்துரீவர்
துன்பமிகு மிருட்சிறையி லுய்க்கவென்று னுழையாயச்
சோம்பியீந்த
மன்பொருளை யுள்ளவற்கு வழங்கினான் பொன்வணிகள்
மரபிதாக
என்பொருள்மற் றெனிலுள்ளோர்க் கீவரிலோர்க் குள்ளதுமின்
றென்றரீசன். 102

மெய்யறிவு மெய்ஞ்ஞான மிகுசெல்வஞ் சொல்வன்மை
 மேம்பாடாதி
 வைபகத்தி லவரவாக்கு வானரச னருளளிக்கும்
 வரமாமன்றே
 உய்யுநெறி யுபயோகத் தூழியஞ்செய் திடல்கடமை
 யுபேகிப்போபாப
 பொய்யிகநது வருநடுநா ளிருட்டிழம்பு புகுவிக்கும்
 புநத்செய்மின.

103

வேறு

நானிலங் காணி பூமி நனகுறு பயிராய் முற்றி
 மேனியு மதிக மாக விளைந்தன தொகுத்துத் தோனறந்
 தானியக் குவையைக் கண்டு தகவிலாப புத்தி யினன்
 கோனருள் குறியா னாகித் தன்னுளே குணிகக லுற்றான்.

104

தக்கமே விலைச்சே ரின்றூற் றுனிய வருககஞ் சேர்த்து
 வைககவென் றெண்ண மிட்டான வல்லையே களஞ்சி யத்தை
 இக்குவ லயம வியகக வியற்றியென் சமபத் தெல்லார்
 கொக்குவைத் தநேக காலந் துய்த்துவாழந் திருப்ப னென்னு.

105

முன்னிலை யுணரான் பின்னே முடுகிடு மறுமை யோரான்
 தன்னையு மறநதா னாகித் தடந்துயில் கொளளுந் காலை
 முன்னவ னின்றிராவே முடியமுன வாழ்நா ளென்னில
 உன்னிரு நிதியம பேதா யாரதா முழைத்தி யென்றா.

106

ஆதலாற் பரம ராஜ னருட்டி ரவியத்தைப் பெற்று
 தீதெலா மகல நோற்பிற் சிந்தனை பிறிதொன் றில்லை
 ாதெலாளு சோர விட்டிவ விகபோக நசசி வாணுட்
 போதெலாங் கழிய நிற்கும் புல்லியா கதியி தாய்மின்.

107

ஒருபொழு தேனும் வாழ்வ தறிகிலா ருலக மாந்தர்
 கருதுப கோடி யல்ல பலவென்று கருத்திற் காட்டுந்
 திருவரு ளாயு மெண்ணார் சிற்றின்பப் படுக ராழ்ந்து
 பொருவரும் வாணுள் வீணே போக்குதல புலமைத் தாங்கொல.

108

ஒருவனோர் திராகுத் தோட்டத் தூன்றின னத்தி யொன்றை
 பெருமா மான போதுங் கணிகொடாப பெற்றி நோக்கித்
 திருவனின் நிலங்கெ டுக்குந் தருவிதைச் சிதைத்தி யென்றப்
 பொருவருந் தோட்டப் பாது காவலன் புரிவிற் கூறும்.

109

ஆண்டகா யின்னு மோராண் டளவும்தான் சுற்றிக் கொற்றி
வேண்டு மிட்டுத் தகக விதமபல பருவஞ் செய்துங்
காண்டரு கனிகொ டாதேற கட்டளை யிட்ட வாறு
கீண்டெறிந் திடுவ னென்று கிளந்தனன் றெளிந்து கொண்மின். 110

ஒருவனன் புடைய தந்தைக் கோரிரு புதல்வ ருள்ளா
இருவரி லீனையா னைய வென்னொரு பாக மெறகுத்
தருகவென் றிரந்து. கேட்பத தந்தைதன் னுரிமை யாவும்
நீருளிகற பாகப் பங்கிட் டுதவின னோமை யாக. 111

கைப்பொருள் கண்டான றந்தை கரைந்தசொற் பொருளைக் காணான்
மெய்ப்பொரு ளறியா னுள்ளம விழைந்தசிறி றின்ப மாயப்
பொய்ப்பொரு ண்சசி யோடிப் புறம்புபோய்த தந்தை யீந்த
அப்பொரு ளிழந்தா னந்தோ வகதியா பினனசின் னாளில். 112

அங்கொரு குடுமபி தன்னை யடுத்தவன பன்றி மெய்ததுத்
திங்களோ ரிரண்டு மூன்று செல்லவத தேச மெங்கும்
வெங்கொடும பஞ்ச நோந்து வெதுப்பிரும் பசிக்காற றுளாய்
நங்கினுன பன்றிக கூட்டு நொறுங்குமுறுமித்த விடடை. 113

குற்றமித தவிடுங் கிட்டாக் கொடுமபஞ்ச மந்த ரிக்கச
சுற்றுளந தெளிந்தா னுஞ்ச சஞ்சலித தழுதென் றந்தைக்
குற்றலு ழியா நேக ருண்டுதேக் கெறிய யானோ
தற்றுண வின்றி யாவி சோராவ லிதெனறுற் புத்தி 114

புகலொன்று மில்லே னென்னுப புந்தியில் பிழையை யுள்ளி
மிகவுள முடைந்து நைந்தான் மெயமமனஸ் தர்பன கொண்டான்
தகவுடைத தாதை பக்கற் சாராவ னேற்றான பெற்ற
மகனெனப் பரிவ ரல்லான மறுத்திடா னெனத்தே றுற்றான். 115

ஒல்லையே யெழுந்தான் றந்தை யுத்தம குணமுன் னீர்க்க
அல்லலசெய் பசியின் னுந்த வடுத்தன னறிந்து தந்தை
வல்லைவர் தனைத்து புத்தி மகிழந்தனன் மகவா சைக்கோ
எல்லையு முளவோ மைந்த னெததனை பிழைசெய் தாலும். 116

எந்தையே யெந்தை யெயென் றேங்கிறெட் டியித்துக் கண்ணீர்
சிந்திரொந் துமக்கு முன்னுந் தெய்வத்துக் கெதிரு மாகப்
புந்தியற் றளவில் பாவம் புரிந்தன னினியா னுனறன
மைந்தனென் றுணாக்கத் தானு மபாத்திரன் மதியொன் றில்லேன். 117

ஐயமன் னிக்கச் சித்த மாயின்மற் றளிய னேன்யான்
உய்யுமா றருளி றம்பா லுழியத் தொருவ னாக்கி
வையகத் திருத்து கெனனா வாய்திறந் தாற்றி நிற்ப
நையலென் றருளிற் கூட்டிச் சென்றன னகத்துள் நண்பால். 118

மகனிவன் மரித்தா னின்னே மறுத்துயிர் பெற்றா னாகத்
தகவுடை விருந்தெ மர்சகுச் சமைக்கெனப் பணித்து மைந்தற்
ருகவையின் வஸ்தி ராதி யுடுத்தருங் கலமும பூட்டிப்
புகரறு மகிழ்கொண் டாடி யிருந்தனன் புதலவ னோடும். 119

ஆயிடைச் சேட்டன் வந்தா னகக்களி யாட்டுக் கண்டான்
மேயதென் னெனவினாவி யறிந்தனன் வெகுண்டு நினரூன்
நேயமார் தநதை நோந்து நின்றொரு கனிடடன் மாண்டு
போயவன் பிழைத்து வந்த புதுமையின் களியி தென்றான். 120

மைந்தரீ யென்றோ ளெளாய் வாழ்வெனக் குள்ள யாவுரு
சொந்தமற் றுனககே யன்றோ சோதரன மதியற் றேகி
நொந்துவந தணைந்தான் மீண்டு நுண்மதி யுடையை நீயுன்
சிந்தனை திருகல நன்றோ சோந்துடன் களித்தி யென்றான். 121

வானநாட் டதிபன் றந்தை வான்வழி விடுத்தோர் புத்தி
ஈனராங் குமர ராவ ரிருஞ்சுவி சேஷ மாக்கர்
ஆனவர் சேட்ட ராவ ரகக்களிப் படையு நீரார்
மோனராஜ ஜியத்த ராவர் முறைதெரிந் துணர்ந்து கொண்டின். 122

ஒருபெருஞ் செல்வன் பீதாம் பரவுடை யுடுத்தி வாழூர்
திருவினன் ராஜ போகரு சிறிதெனச் செருகரும் போகி
அருவிடை பெறுபல பண்டத் தறுசுவை யமைந்த வுண்டி
பெருவயி ருரத் துய்த்துப் பேணுவான் மறுமை பேணான். 123

அங்கவ னணிகொள் மாடத் தலர்கடை துச்சி லாகத்
தங்கிநா னாளு மாங்கு தணந்தெறி மிச்சில் நச்சிச்
சங்கட றுகரு மேழைத் தரித்திர னங்க முற்றும்
வெங்கொடும பருக்கண் மிக்கு வேதனை யுழக்கு நீரான். 124

இன்பெலார் தூர மாக விரங்கலுந் தவிப்பு நீங்காத்
துன்பமுஞ் சொரிகண் ணீருந் தொடர்பறுத் துணைநட் பாக
முன்புறு நாய்க ணக்கி முறைப்பணி புரிவோ ராக
என்பக ருதுமவ் வேழை யிலாசரு விடுக்கட் பாட்டை. 125

வறுமையும் பிணியும் யாண்டும் வருக்துபே ரஞ்ஞாப் போக்கும்
பொறுமையுஞ் சகிப்புஞ் சிந்தை பூத்தினி தமைப வத்தைத்
தெறுமருந் தாகக் கொண்டு ஐகத்துநாட் கழித்த பிறறை
மறுமையி லிராஜ போக மலிந்தசந நிதிபுக் குய்ந்தான். 126

பெருமித வாழ்க்கை யுள்ள பேதையச் செல்வன் பொன்றி
எரிமலி குமபி வாழ்க்கை யெய்தினன் கண்ணே றிட்டுத்
திருமலி ராஜ போகந் தெவிட்டுலா சருவைக் கண்டான்
பொருவிறன் மதியீ னத்தை நினைந்திவை புகல லுற்றான். 127

வேறு.

மெய்யா ரணமும் விசுவா சிகடம
பொய்யா வுரையும் பொருள்செய் திலனாற்
பையா டாவப பணிவெவ விடமுண்
டையோ வழலூ டமிழ்வே னனியேன். 128

பாசத் தளையும் படுசெல் வமுநீள
மோசப படுபுன் மதியும் முடுகி
நாசப பாவை நடுவுயத் தவினி
நீசக கணனீந் துவதெந் நெறியான் 129

சாகாப் புழுவுந் தணவாத தழலுங்
கூகூ வெனநொந் தலுந் குரலும
ஏகா வெனைவிட் டினியோ ரிறையும்
போகா வுயிர்பொன் றுவதென் றினியே. 130

ஞாலத் தொருசில் பகல்நன் றில்வினே
ஆலத் தைநுகாந் தெனதா ருயினாக்
காலச சுழலசக் கரயீந் திடுபா
தாலக் கடலவீழ்ந் துதவிப் புறுவேன். 131

பெருமைத் திடரே றியபித் தனென
கருமத் தைநினைந் துககோ ளபதித்
தருமத் துரைநீ திதமத் திரனே
நிருமித் ததெனக் கெனிகழ்த் துவதே. 132

அகல்வா னாச னருள்கோ மகனைப்
புகல்புக் குயவோர் பொழுதுண் டுகொலோ
பகலே பெனிதிக் குவைபா ருளகொண்
'கெவா யருணா ழிகையொன் றுயவே. 133

அருளே துமிலே எனலே னுமைவிட்
 டிருளே நரகே யெனையெத் தனையாய்
 மருளு முச்செறத் துவருத திடினும்
 பொருளாய் துயிர்போக கிடவல லுதிரோ. 134

நல்லா மதியு நவைதீர் மறையின்
 எல்லா மதியு மிதயக கரிதீந
 கிலலா மதியு மிகநநிங் கிறுததாய
 பொல்லா மதியே புகலென மதியே. 135

ஆண்டுண் டுகூத தனையன் புளேபோல்
 மாண்டன் றொடொழிந தனையாங் கொன்மதி
 கிண்டித தலைகீ முறமே லெழுவான்
 ஈண்டொன் றுரைப்பா யலையெங் குளே. 136

சொன்னாய் பலதான் மதிதொல் புனியிற்
 பின்னா வருபே ரிடா முநிலை
 உன்னா துனுதை தலையோ டினிமுந
 திந்நா ளெரியுண் பவிதென கதியே. 137

கள்ளத் தைவிடுத துளகட் டொகொண்
 டுள்ளக் கரியே சிலகா லமுனாத
 தெள்ளப் படுபா வியெனைய கைவிடுத
 தளளற் படுபா தலததாழ்த் தினையே. 138

உலகா சைபுகட் டியுலா சநெறி
 விலகா துமருட் டியின்னார் வலையிற்
 பலகா லுமவிழுத் தினைபா ரிடநீ
 அலகா யுனவளு சமறிந் திலனே. 139

அளவில் சுகபோ கமளித் தெனுடன
 இளவா யுளெலா துகாந்தின் நிவ்வுலைக்
 களவாழ் வுமளித் தனையைத் தவமார்
 உளமே யெனைவிட் டொழிவா யலையே. 140

பொன்னு டெபுகப் பொழுதின் றுலகின்
 நின்னே விடியா விருண்மு டியதால்
 என்னோ மனனே யெனையுங் கெடுத்தாய்
 அன்னோ வினியென் செயலா வதுவே. 141

வாண னிறுமுன் வளநா டடையுங்
கோண நெற்கு டலையே கொடியாய்
நாண னும்விதைத் தலைநசு சவினை
காணய் விவழவுந் ததுகா ரிருளே. 142

ஞாலத் தொருநன றினடைப் பிண்பாயக
காலத் தையிகந் துகடைப் படுமிம
மூலத் தளறு டிமுயங் கியவென
சீலத் திறன்செவ விதுசெவ விதரோ. 143

வேறு.

எனறிவ வாறுநொந் திடாநிரம பிருட்கடன முயங்கிப்
பொன்று பேறுமந் தேனென வேகருநீஇப் புனித
மன்றி லங்குலா சருவைபு மகப்பலி யமைந்த
வென்றி யாபிர காமையும் விழிககெதிர கண்டான். 144

கண்டு பன்முறை கூவின னளியனகை தவத்தால்
மண்டு காரிருட் குழலுந் தனன்படு வாதைக்
குண்டு கொனமுடி வாற்றுகிற கிலனுயிரக கிறுதி
தண்ட வில்பெருங் காதலிற மேடுவன் தமியேன். 145

சாவு மின்றொவோர் கணந்தொறும் வேதனை தழைப்ப
நோவு மலகுவெய் துயிராதுடித துயங்குவ னோலேன்
வீவின் றுகிய வுயாபதம் பெறுதவம் விளைததோய்
பாவி யான்புகல் விண்ணப்பம் பரிந்துகேட் டருடி. 146

ஐய தீயனே னாக்குளி ரத்தரு மளவில்
கையி னோர்விரற் கடைநுனி கங்கையிற் றேய்ததுத
துப்ப யாசரு விவண்டர விடுத்தருள் சரத்தி
மெய்ய தாகிய சுகாதமுண் டினககென விண்டான. 147

மைந்த கேட்டியுன் னற்பயன் வையகத் தடைந்தாய்
அந்த வாறுதன் றீப்பய னுகாநதன னாங்கே
இந்த லாசரு விண்டிர கூணியவீ டிசைநதான்
நொந்து தீப்பய னுகாந்தியின் டித்திற னுணித்தி. 148

நன்மை வித்தியோர் நற்பயன் றுய்ப்பது நயந்து
தின்மை வித்தியோர் தீப்பய னுகாவதுந் தேரில்
தன்மை வித்தக தைவிக சருவலோ கேசன்
கன்மை நாடியங் கவரவாக் கூட்டிடுங் கணக்காம். 149

ஈசன் சித்தமே சாதன மெம்மனோர் செயற்குப்
பேச வேறிலை யன்றியிப் பெரும்பிள வுருவி
நாச வல்லிருட் சூழலை நாடுவ தெங்ஙன
ஆசை யற்கவென் றுரைத்தன னறவனா பிரகாம். 150

இரவெ னக்கினி விடிவதின் மெனினுமென் கிளைஞர்
உரவு நீணிலத துளாசிலர் மெய்புணர் வொருவி
வாவ பெபினு மடுக்குமிச் சூழலை மாபிற்
புரவு ணாததலா சனாயவன் போக்குக வெந்தாய். 151

செய்த குற்றமு நீதியும் வருகடுத் தீர்ப்பும்
உய்தி றத்தநூல் வழியுமற் றிகிதென் றுலகில்
கைதி கழ்ததுறெல வியிறநினங் காட்டுமோ சேயும்
மெய்தி கழ்த்துபடு றீரககரு முளரென்றி மேலோய். 152

தக்க தாயினு மரித்தவர் மீண்டுபோய்த் தாணி
புக்கு னாததிடு புதுமைகண் டோமபுவர் புவியின்
மக்கண் மற்றையா சொற்கொளா தெளளுதன் மாபென்
றெக்க லுக்குளம பரிந்துமன் றாடினா னுாறி. 153

துன்று காரிருட் சூழலான் சொற்றவை கேட்டு
வென்றி கூர சன்றிரு விளமபாம விளம்பும்
நன்று ளாருரைக் குணர்வுறா நம்புவார் கொல்லோ
பொன்றி யோருரைக் கேகென வருந்தவன் போனான். 154

தீக்கொ டுஞ்சிறை புருந்தவர் தீவினைப் பயன்மேல்
ஊக்கி நின்றதுன் பூட்டுபோ துணர்நதுளந திருமபிக்
கூக்கு றற்படுப பினுமபய னென்னைகொல் கொண்ட
ஆக்கை வீழுமுன் னறப்பயன் கூட்டிடா தவமே. 155

கூற்று வைகலுங் கோடியா ஜீவரைக் கொள்ளை
ஆறறி துங்குவ தறிந்துமெய் யாக்கததைக் கருதார்
தோற்று தீவிட வைம்புல துகர்ச்சியைத் துய்த்து
மாற்ற ருஞ்சிறை மறிவரீ தென்கொலோ மடமை. 156

அருளின் செல்வமே செல்வத்துட் செல்வமற் றதனைத்
தெருளுஞ் செல்வரே யுன்னத நித்திய செல்வர்
பொருளின் செல்வரீத் திரையவா மற்றவை போற்றி
மருளும் பூரியர்க் குறுவது நித்திய வறுமை. 157

உலக செல்வத்து மயங்கிமெய் யூர்த்தநா னெறியை
விலகு ருதருட் செல்வநா டுறுநதுணை விரகோ
டலகில் போரு ளாண்டகை யவனிககன் றளித்த
இலகு வான்மதி யிருஞ்சுட ரகந்திகழ்த திடுவாம. 158

வேறு.

இவ்வண்ண மிரகூணிய நெறிபுதுக்கி வானுறவோங்
கதயக குனறில
மெய்வண்ண வற்புதமாந் திருவிளக்கில விசுவாசச
சுடனா யேற்றி
உய்வண்ணஞ் சமைத்திடுவா னுளங்கொண்டு குமரேச
னுலகோ ருகருக
கைவண்ண மருள்வண்ணங் காட்டுமவண்ணஞ் சொல்வண்ணங்
காட்டுங் கொல்லோ. 159

திருநோக்காற் திருவாக்காற் திருக்கரத்தாற் திருவருளாற்
நீண்டிக கிட்டி
ஒருவரிய பிணிபிறவிக் குருடுசெவி மேமமுட
முதிரப பாடு
வெருவருபேய்க கோரணிசித தப்பிரமை திமிவாத
வியாதி யாதி
பருவரவூற் றோக்கருளி யிகபரன் மையையளித்தார்
பாமன் மைந்தன். 160

தொண்டரிடு முறைபாட்டி னறிதுயினின் றெழுந்தருளோர
சுருகிச சொலனின்
மண்டலஞ்சூழ் வாரிதியின் கொந்தளிப்புங் கடுஞ்சூழை
மாரு ததகின்
உண்டுபடு நிலைபிறழ்வு மொருங்கமைய வொல்லையுல
குவந்த தமமா
அண்டபகி ரண்டமெலா மமைத்ததிரு வாக்கினுக்கீ
தரிதாங் கொல்லோ. 161

மன்றிலிவ வொருசிறுமி யமங்கலையி னொருசிறுவன்
வாணன் முற்றிப்
பொன்றியபின் னுடலீமம் புகுமுன்னர்த் தாய்தந்தை
புரப்பான் வேண்டச்
சென்றிரங்கிப் போனவுயிர் திரும்பியுய வருள்புரிந்த
செயலை நோக்கி
கின்றவருங் கேட்டவரும் வானாட்டு நெறிபிடித்து
நிகழ்வ தானார். 162

மாண்டுபிரே தக்குழியி லொருநாலு வைகலுடன்
 மறிந்து மாவி
 ாண்டொருவி மறுமையிற் புக் கினிதுறைந்து மிறைமகிமை
 யிகங்கண் டேத்தக்
 காண்டகைய சலிசேஷ கதிமார்க்க நலங்கவினக்
 கருணை வாகுகின்
 மீண்டுயிர்பெற் றெழுந்துதிரு வடிதொழுதா னொருதொண்டன்
 வெளிபபட் டைய. 163

ஒக்கலெலா மற்றிவரே யுன்னதநாட் டிளவரச
 னொருங்கு பேயின்
 சிக்கறுததுச சிறைமீட்டு ஜீவகோ டியைப்புரப்பான்
 ஜெகதது வந்த
 சக்கரவீ சுரன்மைநத னெனவிசுவா சம்யூண்டு
 சரணம போற்றி
 அக்கணமே வானரசற் காட்பட்டா ரொருசிறிது
 மைய மின்றி. 164

தூயசேத் திரத்திலெங்கு மித்தகைய வற்புதத்தின்
 றொனிபோய முடப
 பேயரசாட் சியையொருவிப் பிரபஞ்ச மயக்கறுத்துப்
 பின்முன் னாக
 நாயகனைத் தரிசித்து நற்கதிமராக் கத்துன்றி
 நடைபபட் டாபல்
 ஆயிரவ ருணனொளிக் கெதிருன்றி நிற்பதுகொல்
 லந்த காரம. 165

எள்ளரிய விளம்பரமு மிகபரசா தனநடையு
 மெதிரி லீண்டும்
 விள்ளரும் புதச்செயலுங் கண்டுகேட் ளெந்திரும்பும்
 விரதை யோநது
 வள்ளலருட் செயற்கிடைந்தவ் வலகைபா சறையூன்றும்
 வையி யாய
 கள்ளவே டக்குரவ வொன்றோ சதிபுரியுங்
 கருத்துட் கொண்டார். 166

பகைப்புலத்தார் சதிவினையும் பரமசுத னரும்பாடும்
 பகையைச் சிந்தி
 ஜெகப்புலையன் சிரஞ்சிதைத்த ஜெயப்பாடும் பாலோகத்
 திருவோ லக்கத்

தகைப்புலவ ரெடுத்தேத்துந் தந்தைகளி கூருதலும்
பிறவு மெல்லா
வகைப்பாடு மாண்டாண்டு கேட்டறிதி வழிககிடையில்
மைந்த வென்றான். 167

வேறு.

வித்தகக் கதிவழி புதுக்கி மேலைநாள்
நித்திய திரிததுவ நிரும லாதிபன
புத்திரன் றரும்து புரவு னானெறி
சித்தசஞ் சலமினித தீர்தி யாலெனா. 168

மக்களை மனைவியை மனையைக் காதலகூட
ஒக்கலை யுரிமையை யுவகருந் தேசத்தை
இக்கணம் விடுத்தியா னியமபு தேயத்திற
புகருவாழ்ந் திருத்திரீ போதி யாலெனா. 169

எழுதிய தோற்சுரு ளெடுத்து நண்பரீ
பழுதிலா மொழியிது பாததி யோவென
உழுவலன் பொடுமன முவநது நோக்கியினை
டெழுவல்யான் செலவழி யாதிந் கெனறனன 170

ஆங்குறு பெருவழிக் கப்பு மததொரு
பாங்குறு வாயிலைப் பாததி யலையேல்
ஒங்கிருஞ் சுடரொளி யொன்று காண்டிமற
றீங்கிது குறிக்கொளிஇ யேகற் பாையால். 171

எட்டிரீ நடந்துசென் றிடுக்க வாயிலைக
கிட்டியுன் காங்கொடு கிளாக பாடததைத
தட்டுதி யுனக்கறி தக்க யாவையும
உட்டொளி வுறவவ ணுணைகக லாகுமால். 172

என்னுரை யணுத்துணை யிகபபை யாயினும
மன்னாகோன் வளநகா மருவு வாயலை
பன்னுறு கவாவழி பலவுண் டாங்கவை
உன்னரு நரகபா தலத்தி லுய்க்குமால். 173

நெறிபிச காதிடை நின்றி டாதொளிச்
குறிபிடித் தேகெனக் கோதி லன்பொடு
செறியுநல் லாசிகள் செப்பி னுணுவந்
தறிவனு மஞ்சலித் தகன்று போயினான். 174

சுவிசேஷமார்க்கப் படலம் முற்றிற்று

யாத்திராரம்பப் படலம்.

இடுக்குறு வாயில்சென் றெய்தி டாமுனம்
தடுக்கருந் தடையயற் சாரு மோவென
நடுக்குறு மாயினு நாயினே னைக்கை
விடுக்குமோ விறையென வெருட்சி நீங்கினான். 1

கண்ணிலா னிருவிழி காணப் பெற்றபோல
மண்ணை விருளகெட வயங்கு மாச்சுடா
நண்ணிட மறிநதுள மகிழ்நது நாட்டமவைத்
தெண்ணமற் றின்றியே விராவி னேகினான். 2

போவது கண்டெமைத் துறநது போதலான்
காவதோ திருமபுகென் றுகு லத்துடன்
கூவினா மனைமகா குறிககொ ளாதவன்
ஜீவனே ஜீவனே யெனைச சென்றனன். 3

மூண்டெரி வளைந்திட முடுகி யிற்புறந்
தாண்டிவீழ்ந தாருயிர தபயி நின்னுபின்
வேண்டுவு முயலுவா ரலது வெண்மையால்
மாண்டழிந தொழிவரோ மனைம காரோடும். 4

பற்றியாங் கொணாவமென் றிருவர் பன்னிப்போய்
உற்றனா விராநதுசென றுவநது வேதியன்
கொற்றவன் றிருநகா குறித்த கொள்கையோ
மற்றுநுங் கருத்தெது வழுதது விரோன்றான். 5

இன்றுநீ மனந்துணரிந தெமைவிட் டேகிடில்
ஒன்றிடம் பெருந்தய ருண்மை யாதலால்
சென்றிடே லெமமுடன் றிருமபு வாயெனில்
நனனுநக காமபெரு நமாக்கு நலலையால். 6

அரும்பெறன் மக்களை யாவி யென்றுனை
விருமபிய மனைவியை வெறுத்திட் டேகுதல்
கருமபுவேம பாயதோர் கணக்குப் போலுமால்
இருமபிய னெஞ்சினு யிதுநன் காவதோ. 7

இத்தலத் துரிமையா வையுமி கந்துசென்
றத்தலத் தழிவில்பே றடைவ னென்றியால்
சைத்தலத் தரும்பொருள் கழிய விரிசிடும்
பித்தரோ தனக்கொடி பிறங்க வாழுவார். 8

என்றுவன் னெஞ்சனீ தியம்பக் கேட்டலும்
நன்றுநன் றுன்னுநா நாச தேசததில்
நின்றுயி ரழிந்தெரி நிராயஞ் சேரவோ
இனறெனைக் கூவுதி திருமபென மேழைநீ. 9

சீலமு மொழுககமுந திறம்பு தேசததின
சாலமு மாயமுந தழுவி யினனுமென
காலமும ஜீவனுங் கவிழ்ப்ப நேனகொலாம்
ஆலமென றறிந்தபி னருநது வாரெவா. 10

நிலைநிலா தழிவது நிராயத துய்ப்பது
கலைவலா வெறுப்பது களங்க மிகதது
மலைவுறு துனபகோய் மலியப பெற்றது
புலையுல கததது போக சாரமே. 11

குறைவுறு ந்ததியங் குலவத் தக்கது
கறையுறு நலததது கருதொ ணுதது
நிறைவது வாடிடு நீர்மைத தனறுகாண
இறைபர லோகபே ரினப பாககியம. 12

ஆழியான் பேருல கணுகு மின்பததுக்
கூழியிவ வுலகிருந துறுக ணினறியே
வாழினு மிஃகணு மட்டொப பாகுமோ
பாழிலே யுழலுதி பயனை யோராக்கலாய். 13

மகத்துவ மாயபே ரின்ப வாழ்வினை
அகததிடை மதிப்பல ரலகி லாதுவந
திகததுறு பாடெலா நொய்தென மெள்ளுவா
ஜெகததையே மதிப்பவா சிறதை மாழ்குவா. 14

புற்புத வுடற்சக போக நச்சியே
பிற்படு குழியிலவிழ்ந் தழிவர் பேதையர்
முற்படு துயரினை முருககி ந்ததிய
சிறபர சுகநிலை யடைவா செவ்வியோர். 15

களைகண வுலகெலாங் காக்கு மெம்பிரான்
கிளையலால நலந்தரு கிளையெற் கில்லையால்
வளையுமிக் குழுவெனை மயற்குள் ளாக்கிடுந்
தளையலாற் கிளையெனச் சாற்ற லொல்லுமோ. • 16

மேழிகைப பிடித்தனன் விடுக்கி லேனினி
நாழியொன ருயினு நாச தேசத்துத்
தாழிலே னுனகெடு மதியைச சாரநுநின்
அழிநா யகனுரை கடக்க வொண்ணுமோ. 17

மற்றினி யுரைப்பதென் வன்னெஞ் சோயிவண்
சொற்றவை மெய்யெனத் துணிதி யேலெறபின
பற்றிவான் பாகதிப பயன்றுய் யின்றெனில
நிறியே னிலலென நிகழ்ததி னுனரோ. 18

கேட்டுவன் னெஞ்சனீ தமையுங் கேவல
நாட்டுவாழ வுவந்தனை நடத்தி நீயென
மீட்டியாம போதுமென னெஞ்ச வேதியன
கூட்டுற வினியொலா தென்று கூறினான். 19

ஒதுமெய்ச சுருதிதூ லுரைகரு நீதியும
திதநா மியற்றிய திறனு மேலவரும
மாதூயாக் ககனறுயும மாராக பாவதுங்
காதலாய்த தெரிததிடு மிவனைக் காய்தியோ. 20

வேசிய னிகனனம் விதந்த வாய்மையுங்
கோதறு செய்கையுங் குணமு மொத்தல்ல
திதல விவனவழிச சேற லென்றியான
போதா விசைநதுளம பொருநதி னேனென்றான். 21

உற்றமென் னெஞ்சகை யுறவ ருநதிட
வெற்றுமிக குத்துதல் விழுமி தனறுகாண்
சுற்றமுங் காதலாந துனியின் மூழ்கநீ
பெற்றிடு பயனொரு பெற்றித் தாகுமோ. 22

என்னதுன் மதியுனக் கியைநத தீங்கிவன்
உன்னரும் பைத்திய முனக்கு நோந்ததோ
சொன்னவத் திருநகா துன்னி னுரொவா
பன்னுசொப பனப்பொருள் பலிகு மேகொலாம். 23

ஒடிட மருந்தயின் றுறங்கி வீழ்தல்போல்
நாடியிங் கிவறறா நவின்று வநதினே
கோடிய மனத்தின னோடு கூடிநீ
கேடுறத் துணிந்தனை கிளக்க லாவதென். 24

மன்வழி மரபுளரா வகுத்துக் காட்டிய
முன்வழி யிகப்பது முறைமை யன்றினி
உன்வழிச் சேறியேற் சேறி யொளளிய
என்வழி யேகுவன் யானென் றேகினான். 25

வருவன் னெஞ்சனுக் கிரங்கி யெம்பிரீ
போகலை யெமமுடன் பொருநது வாயென்றி
சாகலை நித்திய சாமபி ராஜ்ஜிய
போகபூ மியினலம பொருநது வாயென்றான். 26

பன்முறை வேதியன் பரிநது கூவவும்
நன்முறை யறிகிலா னாச கேசத்துச
சென்முறை துணிநதனன் ஜீவன் மலகிய
சொன்முறை திற்பரோ கேடு சூழ்நதுளார். 27

கல்லென வுரத்தவன் னெஞ்சன் கங்குலை
எல்லெனக் கூறியாங் றீறில துன்பத்தைச
சொல்லருஞ் சுகமெனத் துணிநது போதலகண்
டொல்லெமென் னெஞ்சனீ துசாவு வானரோ. 28

உத்தம தோழநீ யுவந்து பேசிய
முத்திமா நகாக்கொரு முதலவ னாகிய
அத்தகு பாதைநீ யறிதி யோவாஃ
தெத்திசை யேகுது மெழுக வென்றனன். 29

துணைவநோக் காட்டிடாத தோன்று கின்றவோ
இணையறு சுடாரு கிடுக்க வாயிலை
அணையின்மற் றவையவ ணறிய லாகுமத்
திணிகுடா குறிக்கொடு செல்ல வேண்டுமால். 30

பொருவருந் திருவருட் புணர்ப்பி னாலியாம
இருவரு முடனசெல விசைநது நினறனம்
வெருவா வின்றிமேல வினாந்து செலவதே
கருமயிப் பெருவெளி கடத்து மெனறனன். 31

வஞ்சமில் வேதியன் வகுத்தல் கேட்டுமென்
நெஞ்சனு மொருப்படிஇ நெறியைப் பற்றினான்
எஞ்சுறா திருவரும வினாவி னேகினா
பஞ்சர நீத்தபைங் கிளியின் பான்மையார். 32

யாத்நிராரம்பப் படலம் முற்றிற்று.

அவநம்பிக்கைப் படலம்.

இன்ன தன்மைய நிருவரும் பெருவெளி யிசைந்து
மனனிவ வேராடித் தட்டத்தைவிட் டயறபுறம் வழுவில்
துன்னு மினைலென றஞ்சின ராய்ச்சுவி சேஷன
சொன்ன சொற்குறி கடைபிடித் தேகினா துணிந்து. 1

ஆய காலமென் னெஞ்சனிங் காராயுங் காணோம்
தூய வேதிய நாஞ்செலத் துணிந்தகா ரியமென
போயி னிககுடி புகுமிடம் யாதவண புகுவோக
கேயு நறசுகா னந்தமென னியம்புதி யெனறான. 2

நன்று நினவினா வுததாளு சுருதியே நவிலும்
அன்றி யெமமனோ வாககினுக் கதீதமா மையம்
ஒன்றி டாதுகேட் டுய்த்துணாந திடுகவி துணமை
என்று புத்தகச் சுருளபடித் திவையிவை யியம்பும். 3

ஜீவ ரகையை நாடிநாளு சென்றுசே ரிடந்தான
ஒவ விலபர லோகராஜ ஜீயமஃ துறறால
மேவ ருமபர மானந்த சுகநிலை மேவும
தாவி னித்திய ஜீவனைப் பெறுவதுஞ் சரதம். 4

துன்ப வாழியின் மூழ்கிவெந துயரொலர் துடைத்து
மனப தைக்கழி யாபபதம் வழங்கிய வரதன
அன்பு மலகிய ஜீவமா நதித்துறை யாடிப்
பொன்பொ லிந்தசெஞ் சேவடிக கற்பகம் புகுவாம். 5

விழுத்த குங்கதி ரொளிதிவள் வெண்டுகில புனைந்து
வழுத்து தற்குரு மகிமையொண் மௌலியைச் சூடிப்
பழுத்த பத்தியிற் பரவச ராகிநம் பாணைத்
தொழத்த குஞ்சா கணங்களோ டடியினை தொழுவாம். 6

புனித ராகிய புங்கவர் புளாயில்புத் தேளிர்
நனிதி ருப்பணி விடைபுரி தூதர்நம் பனுக்காய்த்
துனிச மருதியிர் விடுத்துவான் கதிபெற்ற சூரா
இனிதி னேததுபல் லாண்டிசை செவிமடுத் திடுவாம். 7

ஜீவ தாருவின் செழுங்கனித் திஞ்சுவை யமிர்த
தேவ போனக மாரவுண் டானந்தந் தேக்கி
ஒலி லன்பொடு துதிபகாந் துவந்தினி திருப்பாம்
பாங் சங்கடம் யாவையு நமமுழை படரா. 8

இல்லை நோய்ப்பசி தாகமா தியதுய ரென்றும்
இல்லை முப்பகை யான்வரு முபாதிக ளென்றும்
இல்லை வேதனை யுற்றழு கண்கண் ரென்றும்
இல்லை யோர்குறை யெம்பிரா னிராஜஜியத தென்றும்.

9

வாக்கி னுன்மனத தாலளப பரிதிம்மாண் கதியிற்
போககு விததெமைப புரப்பது புரவலன் புதல்வன்
ஆக்கு புண்ணிய மதற்கெமைப பகருவப படுததிக்
காகக வல்லதின காழிவேந தாடியின் கருணை.

10

இன்ன தோர்ந்தருள் வாக்கினை மதித்திள வாசன்
தன்னை மெய்விச வாசத்தி னுறறன தாககிப
பின்ன மற்றநல் லாவியின பேரருள் பேணி
நன்னெ றிப்படி லிடுவனா நனுகு மப்பேறு.

11

சுருகி நூல்படித் திவ்வணங் கிறிஸ்தவன் சொல்லக்
சுருகி யாங்குமென் னெஞ்சனும் விடநதுளங் களித்துப்
பெரிது நமவழி தாழ்ப்பது பிழைவிரை தோடி
வருதி யெனறலும் வேதியன மனனிலை வகுப்பான்.

12

ஒன்று கேட்டிமென் னெஞ்சவேன் னுற்பவந் தொடங்கி
நின்ற வலவினை யிட்டிய தீவினை நெருங்கித்
துன்றி யென்முது குளுக்குற நிமிருமத துனியாற்
பின்று கின்றன னீயது பெறுகிலா யென்றான்.

13

இத்தி மத்தசம பாஷனை யிரையநதிரு வேராம்
மித்தி ரததுவ மாகின ராய்வெட்ட வெளியின
மததி யிறசெலும் போதொரு மருங்குசே ருளையிற
சித்த சாஞ்சலி யத்கினுல விழுநதனா திகைத்து.

14

திகைத்து வீழ்ந்துகத தளித்துடன் முழுவதுரு சேராய்
அகைத்து முக்கினினை மடிபெயாத திடவொணு தழுநதி
உகைத்தென் செய்வலென றுஞற்றிய பெருமபிழை யுன்னி
மிகைத்த சிந்தையான் வேதியன வெருண்டுள மெலிந்தான்.

15

இணைய னுகமென் னெஞ்சனுரு சிறுபொழு தினைந்து
புணையு நன்மொழி புகன்மெனைத் தெருட்டிய புலவோய்
எனைய துன்னிலை யிறங்கிடு துறையினீத் தென்றூற்
பிணையு றுங்கதி விதந்துரை யாடவும் பெறுமோ.

16

இன்னு மெத்தனை யவதியோ துன்பமோ விடுக்கண்
என்ன வோவுயிர்ச் சேதம்வந் தியையினு மிபையும்
அன்ன தாதலில் ஜீவனோ டகன்றியா னகததைத்
துனனி யின்னலம் றிருப்பதே நலனைத் துணிநதேன். 17

நிததி யானந்த ராஜ்ஜிய நெறிகடைப் பிடித்துப்
பத்தி யானது பழுத்துளே போலநீ பகாநத
முத்தி மாநல முனேநில முழுமையுங் கடந்து
தததி யேறியக் கரைப்படிற் பெற்றனை தக்கோய். 18

என்று கூறிய வமைதியின் மறைந்துட னியைந்து
நின்ற காமமோ கிதன்பிர பஞ்சனன் னெறியைத்
தொன்று தொட்டறத் துடைத்திட முயல்கின்ற தூர்த்தன்
ஒன்றி மூவருங் குதுகலித் தோடிவந துற்றா. 19

உற்ற டைந்துமென் னெஞ்சனுக் குவப்புரை பேசிப்
பற்றி யீர்த்தனர் பிடர்பிடித துநதினா பழுது
துற்று சிந்தையி னானுமங் கவரொடு தொடர்ந்து
நற்றி றங்கெடு நாசதே சத்தைநண் ணினனாள். 20

கோது துற்றிய நிலையிலாக் குச்சித் வாழ்வைக்
காத லிததுறித் தியசுக் வாழ்வினைக் கசுநதான்
ஏதங் கொண்டுநல லாதியம போகவிட் டிடுமிப்
பேதைக் கெநங்நம வாய்க்குங்கொல பேரருட் பெற்றி. 21

நிருவி சாரத்தை யடைதலு நெறிநிலா மாக்கள்
பெருவி சாரியைப் பின்னொடாந் தேகிய பித்தன்
வருவி சாரத்தை யறிஞதும் யாமென வல்லே
தெருவி சாலத்தை யடைததனா வபின்னொறுந் திரண்டு. 22

மீண்ட காரியம் வினவின் றெனச்சிலர் வியந்தார்
மாண்ட போதினும் வசையறு தெனச்சிலர் வைதார்
ஆண்ட வஸ்தையுண் டென்றுகண் டச்சமுற் றவலித்
தீண்ட ணைந்தனன் கோழையென் றுர்சில ரிகழ்நது. 23

முட்டிப் பிங்குனி மூடனென் றுர்சிலர் முனிந்து
திட்டிப் போயினர் சிலர்சிலர் தீண்டவி ரிவனைக்
கிட்டிப் பேசினுங் கேடென்றா சிலர்சிலர் கெழுமி
மட்டிச் சாயிரஞ் சொலினுந் மதிவரா தென்றார். 24

மறங்கு லாவிய மனத்தின ரின்னணம் வகுத்துப்
புறங்கு னாத்திட ஆசலா ளுளத்தொடும் போனான்
இறங்கு சென்னிய னாகமென் னெஞ்சனான் டிப்பால்
அறங்கு லாவிய வேதியற் குற்றதை யறைவாம். 25

மயல ளற்றில்வீழ்ந் துழல்பவன் மருவுதன் பலத்துக்
கியலு மட்டுமக கரைபபட முயன்றுமெய் தரிதாய்ச்
செயலொ ழிந்தியான் றிருமினுந் தேசநா சத்தில
அயலு ளாரொடு மவிவனே யென்றறி வழிந்தான். 26

சேற்று நீணிலங் கடந்துநன் னெறிக்கலா சோ
ஆற்ற வின்றிநின் றுகுவித தவசமுற் றருகே
தோற்று மிசசுடா வாயிலைத் துன்னியா னுய்ய
மாற்ற ருநதுணை வாய்க்குமோ வீண்டென மலைந்தான். 27

ஆய காலேநஞ் சுண்டவர்க் காருயி ரளிக்குஞ்
சேய நனமருந தெதிராதெனத தேமபிரின் றமுசேய்க்
காயெ திராதென வஞ்சலென் றுங்குவந் தடுத்தான்
நேய மிக்கச ஹாயனென் றுறாபெறு நெடியோன். 28

கிட்டி வந்தநின் றெம்பிரீ கெடுநொதி யிதனுட்
பட்டு யங்குவ தென்னேநம் பாரத்திவ னருளால்
இட்ட கறகளி லுன்றிநின் றிக்கலா யேற
தட்ட திக்கையும் பார்ப்பதென் னவமதி யென்றான். 29

ஐய கேள்சவி சேஷக னுருயிர்க் காணற்
தெய்வ வாயில்புக சூய்தியென் றுரைத்தனன் றெருண்டு
மெய்யொ ளிககுறி பிடித்தியான வினாநதுவந் தளறறில்
வெய்ய தீவினை முன்னின்று வெருட்டலில வீழ்ந்தேன். 30

கண்ணி ருண்டுளங் கலங்கலாற் கதித்திடுஞ் சுமையால்
அண்ணல வாக்கினி லமைந்தவஞ் சிலைதெரி யாமல
எண்ண மிட்டுழல் கின்றன னிவனென விசைத்தான்
நிண்ண யங்கடைப் பிடித்தநல் வழிப்பட்ட நிவர்த்தன். 31

சொற்ற தோர்த்தருட் சஹாயனுந் துரிசறு முரைக்கல்
இற்றி தீதெனக காட்டியான் னேற்றிநின் றென்கை
பற்று கென்றுதன் காங்கொடு பற்றியிர்த் தூங்கொள்
நற்ற னாக்கணே நிறுவிமற் றவழ்கிவை நவிலவான். 32

நல்ல நூனெறி யாமிது வாயிலை நாடிச்
செல்ல யற்புறம் விலகிழிற் றிங்குறல் திண்ணம்
புல்ல ரோடுரை யாடிவின் பொழுதுபோக காதி
ஒல்லையேகென விடைகொடுத்தேவின னுவநது. 33

திங்கு நேர்ந்ததுஞ் செஞ்சுடர் முன்பனி சிதறி
நீங்கு மாறுசு ரேந்திர னருளிய நெறியும்
ஒங்கு மனப்பொடு சஹாயன்வந் துதவிய வுரிததம்
வீங்கு காதலோடு னெனினவே தியனிலை விளம்பும். 34

அரவு கௌவிய தேனையை மீட்டென வகாதத
துரவ ளற்றினின் றெனைககரை யேற்றிய தோன்றால்
கரவி லாதுனைப பழிசகவ தலதுகைம மாறென
துரவு நீணிலத் துண்டுகொல யானுனக குதவ. 35

பன்ன ரும்பல பாதகம் பயின்றபா மாளும்
என்னை யுன்னவெம மாததிர மெம்பிரா னுளததில்
அன்ன தாகநின் னரியபே ருதவியெற கமைத்த
மன்னி ருமபெருங் கருணைக்கு முளகொலோ வரம்பு. 36

பற்றி யாதுமின் றுகவும் பரிந்துமெய் யன்போ
மெற்று நோந்தவாக் குயிரளித தாயினு முதவி
முற்றி யாதரம புரிவரான முன்னவ னருளைக்
கற்று வல்லசான் றேரெனக் கேட்டுனைக் கண்டேன். 37

என்று பன்முறை நன்றியை வியந்தின வியம்பித்
தன்று னைக்கரங் குவித்துவந் தனம்பல சாற்றி
முன்று னுங்கடை வாயிலை நோக்கினன் முடுகிச்
சென்ற னன்னொரு தமிழனாய் வேதியா திலகன். 38

நிகழ்ந்த சம்பவம் யாவுங்கை நெல்லியங் கனியிற்
நிகழ்ந்த வவ்வயிற் சஹாயனை நோக்கியான றிருமி
அகழ்ந்து வைத்தவா பாவிர நொதிக்கிடங் கரசன்
இகழ்ந்த தெனையோ செவவிதாக காமலிவ வழியை. 39

பரம ராஜ்ஜிய நாடியோர் படர்நொதி யிதனுள்
உரமி லாதுவீழ்ந துயங்கவிட் டிருப்பதென் னுரிமை
தரமி லாதுயர் மகிபதி யருட்குது தருமோ
வரம லோகர தெரித்தியென் றுணைத்தனன் வணங்கி. 40

நம்பி சொல்லுவல் கேட்டிமற் றிதன்றிற நலஞ்சேர்
தம்பி ராணெடு மாறுகொண டிடுமொரு சழககன்
வெம்பி மாணிடக குழுககளை நனனெறி விலககிக்
குமபி பாகத்திற குடிபுகுத துவதவன கொள்கை. 41

சேற்று நீணில மாமிது செய்ததீ வினையைத்
தோற்று விபபது பானருள மறைத்திரு டொகுதது
மாற்ற ருநதிகில வினோபபது வனறுயா குழுமி
வீற்றி ருபபது டொதிபபது வெறுமனஸ் தபம. 42

வஞ்ச நெஞ்சென வாழ்ந்தது மருவுமு வாசை
விஞ்சி னுலெணப் பரந்தது வெவவினைத் திரள்போற்
செஞ்ச வேசெறிந துளதுபொய் வேதியா செயலில
எஞ்ச ருததுந நாதறமிக கதுபுற மெங்கும். 43

காணி லேத்துநின ரேலிடக் கவிழ்ந்தவஞ் சிரத்தை
மேனி மிாததவொட் டாதமிழ்த துவதிதை விறலகொள்
ஆனி துறறிய வழிமபனா மலகைமுன னகழநதான்
நாணி லததவ நம்பிககை யெனபபடு நாமம். 44

செப்ப னிட்டிட முடிவதன் ருகவிற் சேற்றுக்
கெபபு தததினு மிடைககிடை யிருஞ்சிலை நிறுவி
ஒபப மிட்டனா கருணைமன னதுபிடித துநதித
தப்பி யிககரைப படுகிலாக சூய்விலை தககோய். 45

தேம லாத்தொடை நரபதி யொருவான்முன றியங்குக
காம மோகித னெனுமொரு களவனாற் கவிழ்நதின
கேம மினறியே தததனித திடருமுந தினைநதான
மீம கீபதி நிறுவிய சிலைபறறி மீண்டான். 46

மீண்டி ருங்ககா யேறியுய்ந் தவாசிலர் மீளா
தியாண்டு நீங்கரி தாகிவெவ் விடருமுந தேங்கி
ஆண்ட நாயக னருட்டுணை பற்றிடா தவமே
மாண்டு போன்வா வாரிதி மணலினும் பலரால். 47

மண்ணி லாரண தானெறி மயக்கற விளக்கி
விண்ணி லாரருள் ஞானசூ ரியனொளி வீசக்
கண்ணி லாரென மருண்டுளைப படுவது கருதில்
அண்ண லார்பிழை யன்றிவ ரறிமட மாமால். 48

மன்ன னேவலில் வருபிர யாணிகள் வழுவி
இன்ன லெய்திடா திராஜபா தையினிரு மருங்கும்
முன்ன ராககிய பித்தியுண் டிவ்வகை மோசந்
துன்னு ருதுசெந் நெறிக்கடை வாயிலைத் துன்னில். 49

இன்ன வாறெனக் கிதமுற வெழின்முக மலர்ந்து
நன்னர் வாசக நவிறிய சஹாயற்கு நன்றி
பன்னி யஞ்சலி வரன்முறை பணிவுட னல்கிச்
சொன்ன வேதிய னிலையினை நாவொன் றுணிந்தேன். 50

அவநம்பிககைப் படலம் முற்றிற்று.

லேளகீகப் படலம்.

ஓதக்கடல் சூமுல சுத்தையு வாதது நின்ற
மேதக்கரீர மைவிறல் வேதியன் வேத நுண்ணூற்
போதக்கதி கொண்டொளி வாயிலபொ ருந்த நோக்கி
நோதக்ககம் மையொடு போயினன் சிந்தை நொந்தே. 1

அவ்வேலையிச் சாபுர மென்னவ தெத்தி ருக்கும்
வெவவூரிடை நின்றுலெள கீகன்வி னாரது கிட்டி
ஒவவாதக தெஞ்சுமை தாங்கியை யொப்ப ரைவாய்
எவ்வூசெல வெண்ணுதி நண்பவி யம்பு கென்றான். 2

மோகாதூர னாகிய நத்துறை முற்று நீத்த
ஆகாமிய னானென்ன ருஞ்சுமை யாற்று கில்லேன்
வாகாயசெ முஞ்சுவி சேடன்மெய் வாக்கை நம்பி
ஏகாதிப னினனருள் பெற்றிட வேகு கின்றேன். 3

முன்னுனதி ருக்கடை வாயிலை முற்றி லைய
பின்னாகவ நிரகிடு வாய்வுரு பெறறி யாவும்
என்னுவுரை தந்தெனை யேவின னென்றிவு வெல்லாஞ்
சொன்னுனது கேட்டுலெள கீகனுஞ் சொல்ல ஹற்றான். 4

பொருளுற்றறி யாதபுன் மாக்கள் பு கன்ற சொல்லான்
மருளுற்றறி மைத்திறன் யாவும்வ னார்து வீசி
இருளுற்றிடர் துற்றிய பாழ்நெறி யேகி னுயென்
நருளுற்றநந் நாட்டவர் பேசுவ நிர்த துண்டே.

மெய்தானெனி னுஞ்சுவி சேடன்வி ளம்பு மார்க்கத்
தெய்தாரெவ ருங்கடு மோசமோ டெண்ணி றுன்பம்
வெய்தாமபசி தாகம்வி ரோதமி சூத்த தாலே
நொய்தாகசி னேந்துது ணிந்தனை கோகரு கில்லாய்.

6

இருளுண்டிட ருண்டுப சாசசெய் பின்ன லுண்டு
வெருளுண்டிக லுண்டுபல் விக்கின முண்டு தூட்ட
நருளுண்டரி யேறுவி டங்கொள்பன் னாக முண்டு
மருளுண்டுதி யங்கவ ரும்பல மார்க்க முண்டே.

7

துன்பாருளை தோய்ந்தனை யாதலிற் ரோழ நீயவ்
வனபாடனு மாததிர மென்னம னக்கொ ளின்னும
முன்பாகவொவ வோர்துயா மேருவின் முமமை யாக
உன்பாலடை யுங்கணிப் பில்லன வுண்மை யோதி.

8

இனனோன பாடுகள் நேர்ந்துனை யேய்ந்த போதில்
என்னோபுரி கிற்றியெ னின்னுரை யெண்ணி யெண்ணி
அன்னோவென நினறழு தேங்குவ தனறி நண்ப
முன்னோந்துவ ருந்துயர் நீங்கமு யனறி டின்னே.

9

அந்தோகெடு வாயுன்ன கத்துண்மு னேத்து வீங்குஞ்
சந்தாபவி காரம லாற்சமழ்க கின்ற பாரம்
எந்தோபுக றீவினை தீவினை யென்று னையுரு
கிந்தாகுல நீங்குதி யேற்கமை தீரு மாதோ.

10

கோட்டான்முயல் கீண்டது மேனிகு ளித்த காயப்
பாட்டாளனை வுற்றன னென்றுப ணித்தல போலாந
தீட்டாகிய தீவினைச் சுமமைசி தைக்க வாறற
மாட்டாதுழல் வேனென நீசொலு மாற்ற மன்னே.

11

மறக்கத்தகு மாறெவ னீங்கரும் வன்ப ரத்தை
உறக்கத்தும்வ ருத்துமென் றுலிஃ தொன்று கேணி
துறக்கத்தைரி காத்தது நற்றவர் தொகக தாண்டு
கிறக்கத்தகு மூாதரு மாபுரி சேய தன்றல்.

12

பன்மாண்புறு மப்பதி சென்னெறி பற்றி யேகி
இன்மாண்பன றக்கிழ வோனென வேத்த நின்ற
நன்மாண்பனுக் கிற்றிவை யாவுந விற்றி லன்னோன்
சொன்மாண்பினி னின்சுமை யொல்லெதொ லைப்ப னன்றே.*

13

உன்போன்மரு நுற்றமுன் றூர்பல ருய்யும் வண்ணம்
வனபாரம கற்றின்ன மற்றிதின் வண்மை யுண்டே
இனபாலடி சிறகலம வீசியி ரந்து நிற்கும்
புன்பானமையி தியாண்டுப டைத்தனை புந்தி யில்லாய். 14

நண்டேகடி தேகியி ருஞ்சுமை யின்னல் போக்கி
ஆண்டேகுடி புகருளை யாருழி ராக வன்பு
பூண்டாதர முற்றபொ லன்கொடி யோடு வாழ்தி
மாண்டாயெனி னுமவசை யன்றிசை யன்றி மாதோ. 15

பெருமாநிதி யும்முயர் கல்வியும் பெற்றி சேர்நற்
கருமாகியும் வண்புக முகசுவி னிப்பொ லிந்த
தருமாபுரி யைப்பொரு மென்றுத ராத லத்தே
ஒருமாநக னாயுளைப் பாரெவ ருண்மை தேரில். 16

நன்றென்னின லங்கிளர் நல்லற நண்ணி யுய்தி
அன்றென்னிலவி னைசுகமை யோடிட ராழி நீந்திச்
சென்றநகரா துன்னரி தாலது தோதி யென்றான்
நின்றென்னிவி சாரிதி கைத்தன னெஞ்சம வேறாய். 17

நல்லானிவன் வாய்மொழி யாவையு நன்மை போலாம்
ஒல்லாவினை தாங்கியிந் தூனெறி யோடி யுய்ய
வல்லானரி யாயது ரந்தரன் மாடு சேரில்
எல்லாநல மாமென வெண்ணிமற் றீதி சைப்பான். 18

வழுக்குற்றசி லத்தொரு கோனனி வாய்த்த தென்ன
ஒழுக்குற்றதின் வாயுரை யீண்டெனக குற்ற தைய
அழுக்குற்றம னத்தய ரசுகமை யாற்று கிற்பான
இழுககுற்றவெ னக்குரை யிற்புறம் யாண்டை யென்றான். 19

விலங்காதிவ ழிக்கொடு சென்றவ்வி லங்க லுற்றால்
இலங்காரெழின் மாநகர் தோன்றுமங் கெய்தி வாயில்
அலங்காரநீ தியற வற்றொழும் பாரு சிந்தை
மலங்காதிந லடபெறு வாயென வாழ்த்தி விட்டான். 20

தற்புத்தியும் போய்ச்சுவி சேஷன்முன் சாற்று முண்மைச்
சொற்புத்தியும் போயிலெள கிகன்மன் தூண்டி விட்ட
தற்புத்தியி னீர்மையை வேதியன் குழ்ச்சி யற்று
நற்புத்தியென் னுமருண் டேகின னன்மை யோரான். 21

நற்றூபத னெம்முயிர் நாயகன் நல்ல நீதி
பற்றுகொரு பததுவி தித்துணை பற்றி முத்தி
உற்றருயிர் பெற்றுல வாநல முண்ணு மென்றல்
கற்றாண்டழு விக்கட னீந்தல்க டுகு மாதோ. 22

விண்ணாடடை யுநநெறி யோடுமி ளிர்ந்து தோன்றிக்
கண்ணாடுக வின்கட ருங்கரு தாது போக்கி
மண்ணாடுத டத்தொரு சராமலைச் சார லாடு
புண்ணாடிய நெஞ்சொடு வேதியன் போயி னானே. 23

வேறு

வாழிய வானுற நிமிர்ந்த மாண்பது
பாழியந குவடொரு பதது மிக்கது
தாழிரும் பொறைநனி சமழ்தத லாற்றினா
ஆழிசூழ் புவிமுது காற்றொ ணாதது. 24

கருமுகிற் கணம்புடை களுலங் காட்சிய
துருமின முழுககமிக குரலுங் கோட்பது
நிருமலன் றிருக்கர நீதிப் பட்டயம்
பொருமொளி மினகுழாம பொலியும் பொற்பது. 25

துப்புறழ் முடித்தலை கவிந்த தோற்றத்த
தெப்புறத தினுநனி யிருந்தை யாரழந்
குப்பையை யிறைப்பது குலவு நீணெறி
தப்பிடி லதோகநித் தலததி லுய்ப்பது. 26

தன்னுறு வழிப்புக்கூடத் தவறி னோர்தமை
முன்னுறு மிருட்சிறைப் படுகரு மொய்ம்பது
மன்னுறு வழிகடைப் பிடித்த மாந்தாக்கும்
பன்னுறு நிகில்பல வினைக்கும் பண்பது. 27

வசையற விளங்கிய மாட்சித் தாயினும
பசையறப் புலாந்தது பரவை மாநிலத
திசையற விவவழி யேகு வோதலை
மிசையறக் கவிழ்ந்திடுங் குடுமி மேலது. 28

துன்னரு நெறியது துணுக்க முள்ளது
பன்னருந் தரத்தது பவித்தி ரததது
மன்னொரு சுதனலான் மறுக்கள் யாராயுந்
தன்னடிப் படுக்குறந் தகைமை சான்றது. 29

அதிபதி கனன்றுவந் தருளி மேலைநாள்
விதிநிடே தங்களை விதிக்கப் பெற்றது
கதியையு நரகையுங் காட்டு கிற்பது
முதியசீ னுயென மொழிபெ யர்த்தது. 30

இம்மலைச் சாரலை யெதிர்த்து வேதியன்
அம்மவி தென்னென வகநதி கைததனன்
விமமின னுயிராததனன் வெருண்டு நின்றனன்
மும்மடங் காயது முதுகின் சும்மையும். 31

ஓம்புகென் றுணர்த்திய வொளியை நீத்திவண்
கூம்பிறு கலமெனக குலைந்து யங்கினுன்
தேம்பிநின் றமுதனன் றெருமந தானமலைப்
பாயபினவாய்த் தேனாயிற் பரியும பானமையான். 32

மலைமிசைக் குவடிடிந் துருண்டு வல்லையே
தலைமிசை விழுங்கிடுந் தபபி யுய்வழி
இலைபிறி தினியென வினைவுந் தோங்கினுன்
அலைமிசை தருதுரும் பனைய நாமையான். 33

மாற்றடி பெயர்க்கவு மனந்து டித்தனன்
வீற்றுவிற் றுகுகனல் வெதுபப மாழ்கினன்
கூற்றிது வாமெனக குறுகி னுனுயிரா
ஆற்றலோய்ந் தறிவிழந் தலமந தானரோ. 34

ஆயிடை முன்னிவற் ககந்தெ ருட்டிய
நேயமார் தருகவி சேட னோநதுநீ
தூயமெய் யொளிதிகழ் கருதி தூனெறி
மேயிடா திகந்ததென் விளமபு வாயென்றான். 35

கண்டனன் கருணையி னுருவைக் கண்களால்
உண்டனன் செவிவழி யுரைச்சுரு சீவியைப்
பண்டைநல னுணர்வுவந் தணுகப பாங்குநுங்
கொண்டலை யிருகரங் குவிததி றைஞ்சியே. 36

நொதியிடை விழுந்தயங் கியது துண்ணிய
மதியுடைச் சஹாயன்வந் துதவு மாட்சியும்
எதிரிலெள கீகன்வந் திசைதத மாற்றமுஞ்
சதிவழி புருந்ததுஞ் சமையச் சாற்றிமேல். 37

புரவல னருண்மொழி புகட்ட வல்லவோ
குரவமெய் யறிவினைக கொளுத்தி யேகென
வரவிடுத தாய்கதி மார்க்கத தேயெனை
உரவுரீ ணிலததெவ ருனையொப பாவரே. 38

நின்னுரை கடைப்பிடி யாது நீசனேன்
இன்னலுக் கிடைந்திடு ணிறுத்த வென்பிழை
தன்னையுஞ் சமிததெனைத் தாங்குள் கையடை
இன்னருள் சுரத்தியென நினைதி னேததினான். 39

வேதிய னின்னணம் விளம்ப வித்தகன்
பாதகம் பாதகம் பார மாரத்திக
வேதநன் னூனெறி விழைநதி டாதொரு
காதக னுரைவழிக கவிழதல காண்டியால். 40

எவ்வமில் பரமராஜ் ஜியத்தை பெய்துமுன்
தெவ்வள விலாதுனைச சோத நிணணமால்
இவ்வள வினின்மலைந திடைந்து பின்னிடில்
அவ்வள வையுமெகிராத தடாபபை யேகொலாம். 41

பொய்யுரை யாதநம புரவ லன்றிரு
மெய்யுரை மனக்கொள்ளி விசுவ சித்திதா
தையுறு மனாதநமே யாதி மூலமன்
செய்யுறு திவினைக் கென்பா சீரியோரா. 42

கோதிலா மெய்விச வாசங் கொண்டுகன்
நீதிமா னுனவன் பிழைப்ப நீததிமே
பேதைபால யானிரேன பிரிய மாயெனும்
ஆதிரா யகனுரை யந்நது கோடியால். 43

சருவலோ காதிபன் சாற்று மாற்றமும்
திருவரு ளடைந்துயி நெறியுந தீரநது
பெருவழி பிடித்தனை பேதற் றுதலில்
ஒருவருங் கேடுனக குறுவ துண்மையால். 44

இன்னவா றுரைத்தசொல் லேதில் வேதியன்
தன்னிரு செவிததொனை புகுநது தைத்திட
மின்னுரு மேற்றினை வெருவிப புற்றுறை
பன்னகம் பதைத்தெனப் பதைத்து வீழ்ந்தனன். 45

ஜென்மசஞ் சிதவிடந் தீண்டி மாண்டதிங்
கெனமதி யிரகூணைக் கினியென் செய்குவேன்
முனமய வளற்றிடை முழுகி யுமமினும
நன்மதி படைத்திலே னாச மெய்தவோ. 46

மோகமார் பிரபஞ்ச மயலின் மூழ்கிலெள
கீகமாக கததிலே கெடுவ லோவெனச்
சோகமுற் றுளங்கூசுந தழுது துக்கவெஞ்
சாகாத தழுந்தினுன் றரிப்பொன் றினறியே. 47

அவ்வயிற் குரவனு மருளி நிற்கொரு
கௌவையின றுகுக் கருணை யெம்பிரான்
எவ்வகைப பாவமுஞ் சமிப்ப ரேழைநீ
செவவிச வாசத்திற றிடங்கொள வாயென்றான். 48

உற்றவிம மொழிவழி யுயிாவந துற்றெனச்
சுற்றுளந் தெளிநதுநம மிறைவன் தண்ணருட்
பெற்றியை நினைந்தியான ிழைக்கு மாறினி
இறமென நவிறற்குன றிறைஞ்சி நின்றனன். 49

இங்கிவன் பரிவுறு நிலையு மின்னலுஞ்
சங்கையின் றுகநன் குணாநது தாபத
புங்கவன் வேதிய பொருந்தக கேளெனாப்
பங்கமின் மதிசில பகரு வானரோ. 50

இந்நெறிப் படுத்துணை யேய்த்த லெனகிகன்
தன்னையான் முன்னரே யறிவன சற்பனை
மன்னுமிச சாபுர வசி நன்னெறி
துன்னியோக கவமதி புகலுஞ் சூழ்ச்சியான. 51

சாலமே மிகுதரு மாபு ரிக்குவந்
தாலயம் புகுநதுமெய் யடிய ராமெனக்
காலையு மாலையும் பரவு கைதவன்
ஞாலமீ திசையலா னாட்ட மொன்றிலான். 52

மீயுற வேதியர் வேடந் தோன்றிடும்
வாயுற மறைத்திரு வசனம் வந்திடும்
வீயுற வறுவகை விகார மும்மலந்
தீயுற மனத்திடைச் செறிநது நிற்குமால். 53

இத்திறத தவன்மதிக் கிசைந்து நண்பரீ
முத்திமாக கத்தினை யொருவி முற்றநஞ்
சத்திய வாசக ரூபாயைத் தள்ளிய
தெத்திறப் பாதக மிதயத் தோதியால. 54

எந்தைநா மத்தினு லென்னி மிததமாய்த
தந்தையைத் தாயைத்தம மனையைத் தாமபெறு
மைந்தரை யுடன்பிறந தவரை மற்றினிச
சொந்தமாம் ஜீவனைத் துறந்தி டாவிடில. 55

தன்னொரு சிலுவையைத் தாங்கித் தாங்குமென்
பினொரு வாரெறி பிடித்தி டாவிடில
என்னொரு சீடனென் றியைபு றுனெனு
மனொரு மகனுரை மனததுக கோடியால. 56

வளமலி யெகிப்துமா நிதிய வைப்பினைக்
களமலி குபரையோற் கழிய வீசினம
இளவர சுயாததிய சிலுவை யேய்ந்தபோழ்
அளமலி காதலோ டுவகக வேண்டுமால. 57

இருண்டவன் மனத்துலௌ கீக னினசொலான்
மருண்டுசீ யோன்மலை மார்க்க நினறிழிந
துருண்டனை பாதலத் துயக்கு மிநநெறி
தெருண்டிதை விடுததியேற பிழைத்தி சீரியோய். 58

நல்லறக் கிழவனோ ரடிமை நல்கிய
கலவிய நெஞ்சினன் காதன் மககளோ
டல்லலகூ ரிருஞ்சிறை யகத்து ளானவற்
கொல்லுமோ பவசசுமை யுனககொ ழிகககோ. 59

கற்பனா நீதராங் ககன வேந்தன்முன
சற்பிர மாணத்தைத் தழுவி நினறெவன்
பொற்புறு நீசிமா னை புங்கவன்
எற்படு முலகிடை யாண்டு மிலையால. 60

முன்னரே விதிவிலக் கிகந்து முன்னருந்
துன்னெறி யொழுகியோர தூய ராவரோ
நன்னெறிப படினுமபின் நன்கு மூழ்கினும்
பொன்னிறம் வாயசம் புணரு மேகொலாம். 61

கள்ளஞா னியரிவர் கழறும் வார்த்தையில்
எள்ளள வுமபய னிலைமற் றெனமொழி
உள்ளவா நென்பதற் குயாதத வானமும்
பள்ளரீ ருலகமும் பகருஞ் சான்றோ. 62

சான்றென மொழிந்திடு தருணந தம்பிரான்
தோன்றியிங் குடைத்ததற பனைகள் சோாவற
ஊன்றின் றொழுகியின் டுபவல் யானென
ஏன்றவன் சாபமே யெய்தி மாளகுவன். 63

என்றிடி யேறென விசைத்த வாசகந
துன்றிய கொழுங்கனற சவாலை மீக்கொளவெங்
குன்றினின் நெழுநதுளங் குலையும் வேதியன்
தனறுணைச் செவிவழி புகருது தாக்கிறுல். 64

தாக்கலுஞ் சாவலாற் றனக்கு வேறினிப
போக்கிலை புறத்தொரு புகலு மின்றென
வாக்கொடு மனநதடு மாறி வாய்வெரீஇ
மீக்கள ருயிர்ப்பொடும விளம்பு வானரோ. 65

வேறு

வஞ்ச லௌகிக வாய்மொழி யாங்கொடு
நஞ்ச நங்கிம யங்கியெ னன்மதி
துஞ்சி யாருயிர சோரகுவ னுலினி
உய்ஞ்சி ருக்கவொ ருமருந் துணடுகொல். 66

ஈசன் கோபமெ ரிக்குமென் றேழையேன்
நாச தேசந்து றந்தது நன்மனைப
பாசம வீசிய பான்மைபு மிததனை
மோச மெய்திமு முங்கனன மூழ்கவோ. 67

மேதை யற்றவி வேகமமி குத்தவோ
பேதை யெனனிற் பி றரிலை பெட்புறம்
ஊதி யத்தைபொ ரீஇயுல வாபபெருஞ்
சேத மெறகெனக கொண்டதி றத்தினே. 68

பாதை விட்டுநம் பார்த்திவ னுணையைப்
பேதை நீபிழைத் தாய்ப்பெருங் குற்றமென்
றோதி யென்னையு வாக்குமு ளககரி
வாதை கொண்டியிர வாழ்வதெவ் வாறினி. 69

தம்பி ராணருட் சார்வினைச் சார்ந்துய்வான்
நம்பி வந்துக டைத்தலை நண்ணுமுன்
வம்பு துற்றிய வாரத்தைககி ணங்கியே
கொம்பி முந்தரு ரங்கென லாயினேன்.

70

மச்சை யென்புவ மும்புகொ முந்தசைத்
துசசி னசசியு வக்குநது ரிச்சையைச்
கிசசி யென்றுவாக காதுநி யங்குமென்
கொச்சைத் துன்மதி யேகொடுங கூற்றன்றோ.

71

ஈச நேசமோ ரெட்டுணை யும்பிலேன்
நாச தேசசு கத்தினை நாடுவேன்
நீச னேனெனனி கழதநுவ தீண்டெனாக்
கூசிக் கூசியி னையன கூறுவான்.

72

ஐய நேயெனன ருட்குரு வேபுகல்
மெய்யி கந்தும ருணடுவி முந்துபின்
பொய்யின் மூழ்கப்படி லைக்குடி லோம்புவேற்
சூய்யு மாறினிச செய்வதொன் துணடுகொல.

73

பரவை யென்னப்ப ரந்துப ருப்பத
நிராக ளென்னநி மிரதது நீள்கடற்
ககாம ணற்கும திகங்க ணக்கியான்
ததாயி லீட்டிய பாவச மூஹமே.

74

ஆவி நாயக னுணையை மீறிய
பாவி யேற்கொரு பாங்கரும் போக்கலை
ஜீவ வாயிலைச சென்றுநின் றோவிடிற்
போவென மெள்ளிபபு நநதுரப பாகொலோ.

75

வள்ள லார்பிழை மன்னிக்க வேதரு
உள்ள மென்னடி தாததனை யாயினும
விளள ரும்பெரும் பாவமவி னாததவிச
கள்ள ரிற்கள்ள னுக்கருள் காட்டுமோ.

76

உன்ன ருஞ்சுமை யோடுமோ ரோசனை
முன்னர் நானுமு டைத்தொழு நோயொடும்
பன்ன ரும்பரி சுத்தநம் பாததிவன்
சந்தி திக்குமுன் னிற்கத்த குவதோ.

77

உள்ளு டைந்துரு கிக்கவன் றெண்கணீர்
துள்ளி கொள்ளதது டித்திவை வேதியன்
விள்ள லுஞ்சுவி சேடன்வி ருப்பொடுங்
கள்ள மினறெனக் கட்டுனா கூறுவான். 78

தமபி கேட்டிரீ சத்திய வாசகர்
இமப ரீட்டிய பாதையி கந்ததும்
நமபி மற்றொரு மாக்கந யந்ததுங்
கும்பி பாகங்கு டிகொளும் பாதகம். 79

பாப முற்றிய பாதகர் மெய்மமனத
தாப முற்றிதத விபபுறு வாரெனிற
சாப வெஞ்சிறை யிறறனே வாரலா
கோப முள்ளவ ரல்லாகு னாககடல். 80

நீதி யாதிபர் நிண்ணயர் தம்மொழி
பேதி யாரம்பி ரானெனப பேசியும்
மாத யாபர வள்ளலெ னுமறை
ஒது சோத்தியு முண்மையென் றோதியால். 81

எண்ண ருங்குணத் தெம்பெரு மான்சுதன்
புண்ணி யநதிகழ் யாககைபொ ழுததிவண்
நண்ணி நல்லற நாட்டிய ஞான்றசொல
வண்ண வாசக மற்றதுங் கேட்டியால். 82

வருநதிப் பாரஞ்சு மக்குமக் காண்மனந
திருநதி யென்வயிற சேருமின் சேருமின
பொருநது துஞ்சுமை போககிவி டாயகன்
றிருநது வாழ்வி னிதரு ளீவன்யான். 83

என்ற விததிரு வாகுருல சுமபெலாம
பொன்று மாயினும வானிடைப போதீஇ
நின்ற ஜோதிநி லையற்று வீழினுங்
குன்றி டாதுன்னு ளததிது கொள்கென. 84

மற்று மின்னநல் வாக்குவ குத்துநாத
துற்று நோக்கியொ ளிராகடை வாயிலை
முற்றி நின்னுமு றையிடு வாயெனிற்
குற்றம யாவும்பொ றுப்பாநங் கொற்றவன். 85

போதி யென்றுபு கன்றுநல் லாசிகள்
ஓதி னான்சுவி சேடனுக் குள்ளுவந்
தேதில வேதிய னுமமிது நனறெனக்
காத லோடுகு வித்தனன் கைமமலா.

86

லௌகீகப்படலம் முற்றிற்று.

கடைதிறப்புப் படலம்.

நள்ளுண் டாலுந லம்மஃ தன்றெனில
எள்ளுண் டாலுமி ழிபுலை யனெனைத்
தள்ளுண் டாலுநத யாபதி சித்தமென்
றுள்ளுண் டாயவொ ளுக்கமோ டேகினுன்.

1

குன்று காலுமவெஞ் சாபக்கொ மூங்கனல்
முன்றி னின்றுமு டுகிசு ரஞ்செலீஇ
வன்றொ டாபபடு மான்விடு பட்டெனச்
சென்று கூடினன முனவிடு செந்நெறி.

2

ஊன்ம னத்திரு ளோடத்து ரந்திடும்
ஆன்ம ஞானதத விரொளி நாயுயக
கான கத்தெவை யுங்கரு தாதுபோய்
வாறு றுங்கடை வாயிலை நண்ணினுன்.

3

இடுக்க வாயிலெ திரந்தத னுட்புக
அடுக்கு மோவெனக காசையை வேரறப்
படுக்கு நாககுமப ருமித்த தூலத்தை
ஒடுக்கு நாககும லாலென வுள்ளினுன்.

4

உருக்கு மாரநு ளோங்கிய வேந்தனோர்
திருக்கு மாரணச் சிந்தையு ளேதரித
திருக்கு மாரண ரேயிக வியாவையும்
ஒருக்கு மாற்றல ரொல்லும வாக்கரோ.

5

திருடர் வஞ்சகர் காமிகள் செல்வமார்
குருடர் மற்றோரு ரிமையைக கொள்ளைகொண்
முருடர் கோபிகண் மூர்க்காரு தர்க்கராம்
புருடர்க் கீண்டுபு கலரி தாகுமால்.

6

என்று சிந்தித்த ருத்ர வேழைகாள்
நின்று தட்டுமி நீங்கிடு நீளகத
வென்று மிததியே ழிலுறத் தீட்டிய
மன்றல் வாசகம் கண்டும நைக்கொளா.

7

திட்டி வைத்தனர் தேவாபி ரானென
உட்டெ ளிந்துணா வொன்றியொடு நுகியே
கிட்டி யாங்குகி ளாபொற்க பாடத்தைத
தட்டி னுனின்று நையன சாற்றியே.

8

வேறு

மாய வுலக மயக்கறுதது வரையாக கிருபை தருதளித்த
னய பெருமான் நிருவடிக்குத தொழுபன கபாடந் திறமினே. 9

ஆசா பாசக் கொடுஞ்சமுலி லகப்பட் டிலைதே னுள்ளனாக
நாச தேசந் துறந்துவந்தே னுயேன கபாடந் திறமினே. 10

உள்ளந் திருப்பிக் குணப்படுமி னுய்வி ரென்ன வுவந்துணைத்த
வளளல திருவாக கதுகேட்டு வந்தேன கபாடந் திறமினே. 11

கல்லேன் கருதி நலம்புரியக் கருதேன் பாவங் கசந்திடேன் [12
பொலலே னென்னும வந்தடைந்தேன் போகேன் கபாடந் திறமினே.

ஆறாக் கொடிய பசிதாக மடங்கத் தணிய வருளளிக்கும்
மாறாக் கருணை வரதன்பால வந்தேன் கபாடந் திறமினே. 13

வேறு.

பாவ மீறிவளர் காடு துற்றியலை பட்ட முங்கியயர் பாவியான்
ஜீவ மாந்தயி னீர ருதவதி தேட்ட முணடுகடை திறமினே. 14

நீதி யாதிபாசி னந்த ஹிகருநெறி நின்று தப்பியிரெ றிப்படிது
மாத யாபான டிததொ முமபுசெய வந்த பாவிக்கடை திறமினே. 15

சேரு மாகொடிய தீவி னைத்திரள்ச மந்தி னைத்தளிகொள் ஜீவந்
றாரு நீழலிலொ துங்கி யுய்யவரு தமியன் யான்கதவு திறமினே. 16

கொடிய ரிற்கொடிய புலைய ரிற்புலைய னாயி னுங்குமர நாயகன்
அடிய ருக்கடிய னாக வந்திவண டைந்த னன்கதவு திறமினே. 17

நிருப னீதியினி லத்தி ழிந்துபலி நேர்ந்தி ரணையரு ணேமியாஞ்
சருவ லோகசர ணியனை நம்பிவரு தமியன் யான்கதவு திறமினே. 18

வேறு.

இன்னவித மாகவுரை யாடியெழி லாரும்
வன்னமணி வாயிலசெறி மாண்கதவு தட்டி
உன்னிநனி யோலமிட வுள்ளருகி யுள்ளா
மன்னுகடை காவலனம் ருங்குறவ ணைந்தே. 19

எஞ்சலிலு ணாச்சிபரி தாபமித யததில்
விஞ்சவுள மறறிவிவன் வாயமொழிவி ளாகும்
வஞ்சமில் னுமெனம் என்கொளம் தித்தே
அஞ்சலென வொல்லையின ருட்கடைதி நறநான். 20

வாயில்திற வுண்டிடம் லாந்தவன் சம்போல்
நேயன்வத னந்திகழ நேயமொடு நோக்கி
ஆயெனவெ திராத்நைய நையவிவன் வெய்ய
தீயன்வர வொலவதுகொல் யாதுனது சித்தம். 21

என்றுவின வக்கடுகி யீண்டுவுரு கென்ன
முன்றிலி என்கதறவி முகதுமுறை யாகப்
பொன்றினிக டைத்தலைய டைத்தானி பூட்டிப்
பின்றையிது கேளெனவி யப்பினுடு பேசும். 22

நெருக்குறமில் வாயில்புக நேடிவரு வோரை
வெருக்கொளவெ ருட்டிவிசி கம்பலவி ந்ததே
முருக்குமல கைக்கிறைவன் மொய்ம்பினுடு தங்குந்
துருக்கமித னுக்கருகு தோன்றுவது காண்டி. 23

இங்கபய மிட்டகுரல் யாதெனவெ திரந்தே
அங்கவன்வெ குண்டுநைய டாததுரீர ழித்து
நங்குவனெ னக்கருதி நொய்தினிலி முத்தேன்
சங்கையற வுன்னிலை நைபபுகறி யென்றான. 24

நேசனுரை கேட்டுளந டுகியிவ ணைந்த
மோசமக லததுணைபு ரிந்தசெயன் முன்னிப்
பேசரிய பேரருள்பி நங்குபிணை யாய
நசனைவ முத்தியிதி யபபுவன்வி சாரி. 25

வெய்யவல கைக்கெனைவி லக்கியுயிர் வியா
துய்யவிவ னுய்த்தவது கிக்குதவி யுண்டோ
ஐயவுத வாதொருவ ராற்றுமுத கிககு
வையகமும் வானகமு மாற்றலரி தாமால். 26

ஆதலின் ருங்குராவ நிற்குதவு கைம்மா
 நேதுமிலே கிறகிரியை யாவுமறி தக்க
 மாதகைய வேந்தனருண் மலகிடுமு னக்கென்
 ரோதிபளி யேனிலையு னாப்பலினி யென்னு. 27

விளம்பர மடுத்ததும்வெ ருண்டுமனை மக்கட்
 குளம்படவு னாதத்தமொ ரீதிமதிம யங்கித்
 தளம்பியது மாங்குகவி சேஷனுரை தந்து
 வளமபெறவி டித்ததுமில் வாயிலுறு கென்று. 28

பெருஞ்சுமையொ டேவழிபி டித்ததுமென் னெஞ்சன்
 விருமபிபுடன் வந்துநொதி வீழநதுளம்வெ ரீதியபின்
 திருமபியது மனறுதவி செய்துகரை யேற்றி
 உரமபயிலச ஹாயனவிவ ரித்ததுமு ணாரதே. 29

உவப்பொடுவ ரும்பொழுது லோகவிவ காரி
 அவப்பயனெ னகருறுகி யாரணிய முய்க்க
 நிவப்புறுகி ரித்தலைநெ ருங்கியது நோந்த
 தவப்பயனெ னசகருதி தந்தமுனி வந்தே. 30

மீண்டுவிழி பற்றெனவெ ருண்டுமதி சொல்லித்
 தூண்டியினி மற்றவைது லங்கொளி துன்னுங்
 காண்டுகு கடைத்தலைக ழித்தறிதி யென்ன
 ஈண்டியது மிவவெனவெ டித்தினிதி யமபி. 31

பின்னிடுமென் னெஞ்சனிலே பேசுவதெ வன்கொல்
 மனனுசவி சேஷகனம றுத்தெநிவ ரானேல்
 எனனிலேவி னாநதுகெடு மெங்குராவ வெல்லாம்
 உன்னதவ ருட்டுணையி லுற்றநல மென்றான். 32

ஆத்துமவி சாரிவர லாறினிது கேட்டே
 மாததகைய வேந்தனைவ முத்தியுண்ம கிழ்ச்சி
 பூத்தினை சொன்மதிபு கடடிடுவ தானு
 காத்துவழி காட்டுகடை காவலன வறகே. 33

மீக்குலவு முத்திக ரத்திறைவன் மேனாட்
 கோகருமர னைப்பலிகொ டித்தநமை வேண்டி
 வாக்குமன மெட்டரிய மாபரசு கத்தை
 ஆக்கினர தன்னருமை யார்புகல வல்லார். 34

இத்தகைய சிற்சுகமி யைநதிடவிழைந்தோர்
பித்துலக நசுசுறுபி ராந்தியைவிடுததே
செத்தொழியு மாறிழியு டற்குவரு சேதம்
எத்துணைய வாயினுமொ ரெட்டுணையு மெண்ணா. 35

உகப்புறுபெ ருங்கிலையோ டேயுரிமை யுள்ள
இகப்பயனெ வற்றையுமி கந்திறைவ னுககே
அகப்பலிகொ டுததன்ன தனறியொரு பேறும்
மகப்பலிகொ டுகவுமு றுத்திலனோ வள்ளல. 36

இநதிலம்வி யந்திடுமெ கிபதிறைமை பூண்ட
மன்னுரிமை யாவையும் எனகொளவ னாந்தான்
டின்னலுறு தன்கிலையோ டெண்ணிலபல துன்பும்
பன்னரிய நிறதையுமு ழந்தனனோ பததன. 37

துங்கவுல காதியர்து ணைப்பதம் லாலென்
அங்கமரி யப்பெறினு மாவியுரு மேனும்
எங்கனவி லுமபிறவி றைஞக்கில னென்னாச்
சிங்கமுறு வெங்குகைமு டங்கினனோ தீரக்கன். 38

இந்தனம் டுககியவி ருங்கொடிய ஞானக்
கொந்தழன்ம டுததவிறை கோபமென மூண்டு
வெந்தெரிய வததழலில வீசியெறி போதுஞ்
சிறந்தனைக லங்கிலாதி டங்கொளுமுச சித்தா. 39

அல்லியன்ம னத்தினர மார்க்கவெறி கொண்டு
வல்லியமெ எனக்குமுமி வன்கன்மழை சிறதிக
கொல்லியம் லைநதுமொரு கோட்டமில் னாக
நல்லியன்மொ ழிநதுயிராவி டுதநனனோ நம்பன். 40

நாடுநகர் காடுகட லாறுபல நண்ணி
நீடுபல மோசமடி நிறதையெறி காவற்
கூடமெனு மாகொடிய கூறரிய சாவின்
பாடுபல பட்டனனோர் பத்திவயி ராகயன். 41

அம்புவிது வந்தலைய கந்தையர்கு னைத்த
வம்புமொழி யைப்புரிய பாதியைம திககா
தும்பர்மகி மைத்திறமு வருதுயிர்வி டுததார்
செம்பொருளதே ரித்தகுரு தேசிகர்ஜெ கத்தில். 42

கல்லெறிக் கெஞ்சிறைக சப்புமொழி கட்கம்
நல்குரவு வாரடியில் நைந்துயிர நெகப்
புல்லரிய கானபுகாபொ ருப்புமுழை புலவி
எல்லையிலக நெதுயர மெய்தினர நேகர். 43

இன்னளித மாகவிசு வாசிகளி கத்தில்
பன்னரிய பாடுபல பட்டனாப ரததே
மன்னுமகி மைக்கெனவ தைந்துயிரம் டிந்தார
இநநிலமி சைக்குருதி யேகரியி யமபும. 44

மற்றிதனை யற்பமும திதநிலன்மென் னெஞ்சன்
முறறுலக சாலவள றுடுமுழு குறறன்
அறறுமோந றுங்கனியெ னசசுவைவி னைநதே
பறறியெரி யுஞ்சடாவி முமபலப தங்கம். 45

மிச்சின்மிசை லெளகிகவி சாரமுறு குக்கல்
சிசசியென வோடுமது தோகிலைதி கைததிட்
டச்சுறுகு னைப்பைநனி யஞ்சினைய மாககப்
பிசசரென வேகினைபி றங்கலவழி பேணி. 46

அந்நெறிபி டித்துயிர விந்தவ ரநேகர்
செநநெறிக தித்தசிம யஞ்சிதறு தியால
தொன்னெறிவி ளகஞ்சுவி சேஷநெறி தூய
இநநெறிவி டுததவரீ டேனுமவகை யினரால். 47

வெவ்வியக ராவயிறு புக்கியுயிர் மீண்ட
செவவியினை யொத்திவணி றுத்தனைசி றுணாக்
கௌவியலை பூசைமுறை காண்டியது போலுந்
தைவிக்கம் காக்குபை தாங்குவது நமமை. 48

ஆதலின் ருந்துணைவ வாற்றரிய கம்மை
சோதனைய லக்கணிதா துறறியடு போதும்
ஆதிமுதல் வன்றிருவ ருட்டுணைய வானி
மேதகைய ஜீவநெறி விட்டுனில் கேலே. 49

என்றினை யவாறுசொலி யெம்பியிது மார்க்கம்
வென்றியர சன்பணியி திப்படிபி தாககள்
நன்றியறி தீர்க்கருயிர் நல்குநமி ளங்கோ
பின்றையடி யாரிவர்பு துககினர்பி றங்க. 50

நேர்வழிநெ ருககவழி நின்மலந கார்க்குச்
சோவழிநி கைப்பிலவழி ஜீவவழி சோசால்
ஓவழியி தனறியிலை யுண்மைவழி குடப்பி
போவழிய துறறலைபி ராரதரும நேகா. 51

இககுறிம னக்கொடினி யேகுடுகன வுள்ளம்
நெககுருகு நேயனெடு வேதியனி கழ்ததந
தக்கநெறி சராவலைய தாங்கரிய தாமிப
பொககணம்வி முத்திலது புண்ணியமு னக்கே. 52

வேறுநினை விலலைவெரிந மீதறவு மேன்மேல்
ஏறுசுமை யானமிகவி னேததனனெ னக்கோ
ஆறுதலு மிலையினி யஞ்சலென நினைபோல
தேறுதலசெய் வாருமெநி வார்கொலதெரி யேனாள். 53

யாநினியி யற்றுவலி ரகைபெற வென்னு
ஓதலுமம லங்கலையி ருங்குருச யாதத
மாதலம முக்கினுன வனசுமடு வலலே
போதரும லாதொருவா போககமுடி யாதால். 54

இப்பகலக ழிநதிடுமுன் னிரநெறியி னோர்சார்
மெய்ப்பொருள்வி ளக்குபவன வீடெதிராவை யங்குத்
றப்பனுவ லாளனோட மாநதுவின வுங்கால
எப்பரிசு நனகுறவி சைப்பனியல பெனா. 55

சோகமற நன்மொழிதொ குத்தினைய கூறி
ஏகுடுகன வாசிலிடை யீந்தனன்வி சாரி
ஓகையொடு மஞ்சலியொ முகமுறை நல்கி
மாகநக ராதிபனை வாழ்தநிவழி போனான். 56

கடைதிறப்பு படலம் முற்றிற்று.

வியாக்கியானி யரமனைப் படலம்.

இந்தவா ராயவன் னேகும்வ் வமைதியில்
உநதுநல லுணாவுமுன் னூன்றிநின் னீரககவும்
பந்தமார் தீவினைப் பகுதிபின் னீரக்கவுஞ்
சிறதைநொந் தினையன செப்புவா னாயினான். 1

ஜென்மமார கருவிலே வினைவிடந தீண்டலால்
நன்மனோ தத்துவ நாசமா யினவெல்லாந்
தின்மையே செய்வருந் திறனுளேன் சிறியவோர்
நன்மையே னுஞ்செய்த திறனிலே னவையினேன். 2

நான்பிறந் ததுமுயிர்ச் சுமையினு னவியவோ
கான்பிறந் கலினுறுந் கதழ்விடப் பாநதனில்
ஊன்பிறந் குடலவளாத துழுவே னுணாவினேன்
ஏன்பிறந் தேன்கொலா மேழையிவ் வுலகினே. 3

அன்னையா யப்பனா யன்றுதொட் டின்றுமட்
டென்னையன பொடுபுரந் தென்றுந் தோதருந்
தன்னையே நிகாவதோர தம்பிரான் றையமறந்
தென்னையே முப்பகைக டீடழிந் தினேகுவேன். 4

கனிதருந் தருமெனக் கவலுந் கருணைமன்
இனிதரும் பாதவித் தருவெறிந் திடுகென
முனிதரும் பொழுதினே முடுகுமென் முடுகுவென்
துனிதருந் கனலசுடத் துடிதுடித் தயர்வலோ. 5

ஓரனுத் துணையுந் லுணாவினே னுலகுசெய்
கோரணிக் குளமுடைந் திடைபுமோர கோழையான்
ஆரணத் துறைபடிந் தயாவுயிரத் திலனினி
மாரணக கடல்குளித் தயாவனோ மதியிலேன். 6

அண்டர்நா யகனையே யவமகித் தலகையின்
தொண்டனாச் செய்ததீ வினையெலாந் துன்னிமுன்
கொண்டவின் றிரளெனக் குழுமிதின் றுரறுமாற
கண்டிலே னோடியான் புகுதவோ கரவிடம். 7

உரவுரீ ருதநிசு முலகெலா முய்யநம்
புரவலன் புதலவனைப் புனிதரீ தியிலிவண்
வரவிடுத தமையறிந் தினுமெனோ மடமையான்
பரவிநினை றருளபெறுப் பாவமென் பாவமே. 8

எப்பெரும் பதகரும் மிதயநொந் தேங்குவந்
தப்பனே பிழைபொறுத் தருளுமென் றடையிலோர்
ஒப்பரும் புதல்வனுக் குருகிமன் னிப்பமென்
பிப்பெருஞ் சுருதிந் திழைமறந் திடுவரோ. 9

ஆற்றருந் சுமையினோ டல்லல்பல் விக்கினங்
கூற்றெனக் குமுறிநின் றுயிர்தெறக் குறுகினும்
ஏற்றுமுன் னிடுவதே கருமயிங் கேழையேற்
கூற்றமான் கடவுள்வேந் தொருபெருங் கருணையே. 10

என்னவின் னனபல வின்னல்கொண் டிடையிடைத்
துன்னுநல லுணர்வொடே சுமைசுமந் தலசியும்
முன்னவன் றிருவருட் டிணைமையான் முன்செலீஇச்
சொன்னவப் பனவன்வீ டனுகினான் றுருசிலான. 11

மற்றிதே போலுமால் வாயில்கா வலன்விதப
புற்றமெய்க் குரவன்வா முறையுளென் றுவகைகூத்
தற்றமென் னெனவினா யகநுழைந் தவனுறு
நற்றவக் கிழவனைக் குறுகினா னவிலுவான். 12

உள்ளவோர் கடவுள்வேந் துலகயாத் திரிகனான்
வள்ளனின் மொழியினுன் மறைபுலப படுமவழி
தெள்ளிதி னுணர்வையங் கேடுகெனச் செப்பினான்
களளமில் வாயில்கா வலனெனக் கழறினான். 13

கேட்டலு மறையியாக் கியானிநீ கேவல
நாட்டுயாத் திரிகனோ நன்றுநின் வரவெனா
விட்டுளங் கங்குறம விநயபா வீனையெலாங்
காட்டுவான் வேதியன் கைபிடித் தேகினான். 14

வேறு.

வண்ணவக் கடிமனை மருங்க ரங்கனைந்
தெண்ணருங் குணத்தபா வனையி யைந்தவோர்
புண்ணிய வருக்கவின் பொலியத் தீட்டிய
கண்ணடிப் படிவத்தை யவற்குக் காட்டியே. 15

இத்தகைப் படிவமற் றெம்மை யானுடை
வித்தக நிருமல விபுத வேந்தனின்
சித்தமே சித்தமென் றுவக்குந் தேசிகள்
உத்தம சாயலென் றுணர்ந்து கோடியால். 16

வான்முக நோக்கிய பயிரின் மன்னுநங்
கோன்முக வின்னருள் குறித்த தோற்றமாம்
ஊன்முக நயனைக் ளும்பர் நோக்குதல்
நான்முக மதிவலாய் றுணிததுக் காண்டியால். 17

மெய்யுறுத் தியதெனச் சிவந்த மெல்லிதழ்
கையுறு புத்தகங் கவினுங் காட்சியீண்
டையுறு முலகருக் கான்ம போதகஞ்
செய்யுறு மார்க்கமென் றறிதி செவ்வியோய். 18

தூயவோ வியப்புறந் துதைந்த வல்லீருள்
நாயகன் பதவியை நயந்திம் மாதவன்
மாயவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை யாயையுஞ்
சீயெனப் புறக்கணித் தமைதெ ரிகுமால. 19

சென்னிமீ துறவொரு ஜீவ மாமணி
தூன்னிய சுடாவிரி மௌலி தோன்றுதல்
பொன்னில வுலகினிற் பொருநது சிற்சுக
நன்னிலை மகிமையென் றறிதி நமசிநீ. 20

ஆயிர மாயிர மரும கபபெற்றி
மாயிரு ஞாலத்து வளர்த்து மன்னாகோன்
சேயுயா நகாசெலத் தெருட்டி யுய்த்தவித்
தூயவன் சுகாதமயான் சொலுந்த ரத்தவோ. 21

திசைமயக் கறுத்துமெய் வழிதெ ரித்திடும்
வசையறு குரவனிம் மான லாற்புவி
மிசையொரு வனுமிலை விரிந்த காரிருள்
பசையறப் புலருமோ பரிதிக கலலதே. 22

என்றதன் பொருள்விரித் தியம்பி யென்றுமிந்
நன்றிகொண் டாநிரி நயந்து கொள்கெஞ்சு
சென்றன னவனெடுஞ் சோசி தைந்தெழில்
குன்றிவெவ் வியறறுகள் குழுமு மண்டபம். 23

மாசுறத் துடையென வொருவன் வந்துநின்
ருசுற விளக்கலு மமோக மாத்துகள்
மூசியங் கெழுப்பலின் மூசச டைத்திடத்
தேசிக னறுமபுனல் தெளிநங் காயென. 24

மங்குலம் பாலுவா மதிமு கந்திகழ்
பங்குல லோசனம் பவள வாய்தளிர்
அங்குலம் மேனியோ ரணங்கு தூயநீர்
எங்குனுஞ் சிதறிநன் கியற்றி னுளரோ. 25

கண்டனன் யாதிது காட்சி யின்பொருள்
ஒண்டவக் கிழவவெற் குரைத்தி யாலென
விண்டனன் வேதியன் விளம்பன் மேயினான்
பண்டரு மறைப்பொரு டெரிக்கும் பண்ணவன். 26

தோற்றமண் டபமிது சுராகு லாதிபன
வீற்றிருப பதற்கென விருமபி மேலேநாள்
மாற்றருளு சிறப்பினு லமைக்க வந்துபேய்க்
காற்றகம புஞ்சுதலிற் கவின ழிந்ததால். 27

தினர கூகன்றரு சுருதித் தெய்வத
ஞானசா ரத்தினு னலமபெ றுதுநங்
கோனுடம பழிகையைக் குதத கொள்கைசான்
மானவ விருதய மாமிம மண்டபம். 28

மூசிமற் ததனெழின் முருககி மொய்ததெழு
துசியுற பவவினைத் தொகுதி மறந்தே
மாசிய நீக்குணம் வளாக்குந தாய்புரி
ஆசுறு வினைக்கெலா மாதி மூலமால். 29

துன்னிய துகளறத் துடைத்து நின்றவன்
மன்னிய சறபிர மாண மாமிதி
முன்னிறன னீர்தெளி முதத வானகை
நன்னுத லேசுவி சேஷ ஞானமால். 30

ஈட்டுதி வினைப்பய னிருமை யுந்தரு
கேட்டினை யுருமுறழ் கிரியின் சாலமாக
காட்டிவெங் கனற்குழி கவிழ்க்கு மல்லது
விட்டினிற புருத்தமோ விதிநி டேதமே. 31

எண்படு மருட்சவி சேஷ மேய்ந்துநம்
புண்படு மிருதயப புரைக ணீககூற்
பண்பொடு பவித்திரப பத்தி வித்திமெய்
விண்படு போகத்தை வினைக்கு மாலரோ. 32

திருவரு ளாளர்க்கு ஜீவ வாசனை
தருவது புலைநெறி தழுவி யோர்க்குமன்
வெருவரு மரணவா சனைவி னைப்பது
நிருமலன றருகவி சேஷ நீர்மைகாண். 33

பாவதா ருவையறப படுக்குங் கோடரி
 ஜீவதா ருவினெழு தெய்வ மாக்கனி
 தேவனா தரும்வியந் தேத்து செம்பொருள்
 பூவுல குயவரு புனிதன் புத்துரை. 34

ஆனமனோ யகற்றுசஞ் சீவி யன்பர்க்குத்
 தேனினு மினியதிஞ் சுவைய தெள்ளமிர்
 தூன்மனத் திருள்கெட வொளிரு மொண்கடர்
 வானவர் கோமகன் மதூர வாய்மொழி. 35

பாவிடென் றுணர்ந்துபுண் பட்ட நெஞ்சர்க்குத்
 தேவரீ தியின்வருந் திகிலை மாற்றிடுந்
 தாவரு நித்யஜீ வணியுந் தந்திடுந்
 தீவினை யறவரு செம்மல் வாசகம். 36

தன்பெனுந் தீசகடச் சுழன்று சோர்வுறம
 ஆன்பருக் கவ்வன லவிகரு நிதயபே
 ரின்பவா ரிதிவிசு வாசிக கின்னுயிர்
 நம்பெரு மானிவண் நவின்ற வாசகம். 37

தீர்த்தனோ டாதியிற் றிகழ்ந்து தெய்விக
 வாராதையாய்ப் புவிக்கொளி மருவ மானிட
 மூாததியாய் விளங்கிய முனைவன் றந்ததூற்
 சோததியை யாவரோ தெரிக்கு நீர்மையார. 38

மற்றிதை மனக்கொளென் றுணர்த்தி மாடொரு
 சிற்றறை புகுநதனன் றெரியக காட்டினான்
 புற்றுறை யாவெனப் புழுங்கு மாததிரன்
 செற்றமில் சாநதனென் றிருவா சீரினை. 39

சாநதனென் றுரைபெறு தகைமை யோன்முகஞ்
 சேநதொளிர மராயெனத் திகழும் பான்மையும்
 பூந்துணர் கரிந்தெனப் பொலிவி ழநதகங்
 கார்துமாத் திரன்முகங் கரிந்த பான்மையும். 40

கண்ணுற நோக்கினன் கருதி வேதியன்
 உண்ணிகழ் வனமுக முனாககு மென்னினும்
 எண்ணுறுங் கலைவலோ யிவர்கு னாகுண
 கின்னையம் புலப்பட நிகழ்த்து வாயென்றான். 41

வளம்படு கோனகர் மருவத் தீவினைக்
களம்படு முலகினைக் கடிந்து காவலன்
நளம்படு மலர்ப்பத நயந்த நண்பரின்
உளம்பட வுரைப்பலென் றுரைத்தன் மேயினான். 42

இருவருளு சோதா ரெனினு மீங்குவர்
கருமமும் விநயமுங் கருத்தும் வேறதாம்
மருமலி வனசமும் வறிய வாமபலும்
ஒருவழிப் பிறப்பினு மொக்கு மேகொலாம். 43

அத்தனா நின்றெமக் கருளு மாண்டவன்
சித்தமே யாகவென் றமையுளு செவ்விய
உத்தம னிவனவன் கனிட்ட னொள்ளிய
வித்தக வைதிகாக குவமை மேய்யோன். 44

இவவியற் சுடுமுக னியல்பென் னென்றியேற்
செவ்விய ரொழுக்கினைச் சிதையக் கூறிமா
வெவவியற் றீவினை வினைக்கு மாததிரன்
அவவிய னருமபொறைக் கசட னுமிவன். 45

நித்தனா ரருட்செயற் கமைந்து நின்றிடாப்
பித்தனெத துணைப்பொருள் பெற்றினும் பாழிலே
உய்த்திடு பேதைவன மிடிவந் தொன்றுமேல
மத்தறு தயிரென மறுகுளு சிந்தையான். 46

கலவரைப் புறங்கட னுடு காஞ்செலீஇ
ஒல்வகைப் பொறையொடு முஞற்றி யொள்ளிய
பலவகைப் பொருள்குவித் தருத்தும் பண்புடைச்
செல்வரைக் கண்டுகண் டெரியுளு சிந்தையான். 47

தாழ்வுகண் டுவப்பதை யலது தம்மின
வாழ்வுகண் டுவகிலா தெரியும் வன்கணுன்
பாழ்வயி றோம்புவா னலது பாதலத்
தாழ்வினைக் ககன்றுயு மாற்றை யோமபிடான். 48

காண்முதிர் கடுவயின் றினிய கன்னலைக்
கூண்முது கிரவண முவர்க்குங் கொள்கைபோல்
நூண்முறை தெரிந்தவா றவனு நோன்மைசால்
ஆண்மபோ தகமிவற் கருவ ருப்பரோ. 49

கைப்படு சுகமலாற் களையில் பேரின்ப
மெய்ப்படு சுகநிலை மிகவுஞ் சேய்ததென
ஐப்படு மீயின்மாய்ந் தழியும் லெளகிக
மைப்படு மனததனா மாணு மாணிவன். 50

ஆயுழி யுளத்தழுக் காறெ னும்புலை
மேயுழி நற்குண விபவ மார்திருப்
போயுழி யறிவரி தாகப் போக்கடுந்
தியுழிப் புகுத்திடு மென்பா சீரியோர். 51

தலைப்படு முணாவிலா ருலக சாலத்து
வலைப்படு மாணென மறிந்து வஞ்சகப்
புலைப்படு புவனபோ கததைப் புநதியற்
றுலைப்படு மாமையி லுவபப ரொளளியோய். 52

அன்பருக் கன்பரா மகில லோகவேந்
திற்பதுன பங்களை யியைந்த வாறுதம
மன்பதைக் கூட்டுவா மாபிற் றுயென
நன்புதல் வரினமைந தொழுக னங்கடன். 53

ஈண்டிதை மறந்திடா திதயத் தோர்தியென்
றூண்டுநின் றெழுநதின வரசற் காககிய
மாண்டகு கடிமன புருநது மைநதநீ
காண்டகக கவினிய காட்சி காணென்றான். 54

சித்திர மானிகை யகத்துத் திண்சுவர்ப்
பத்தியங் கனலபிடித தெரியும பானமையும்
அததகு கொழுங்கன லவிக்க வாண்டொரு
குத்திரன விரைநதுநீ சொரியுங் கொளகையும. 55

அகததொளி ரிருங்கன லவிரதி டாதொரு
மகததுவன் கரந்தெநா மருங்கு நினறெரி
முகத்தரு ளெண்ணெயை யுகுத்து மூட்டலும்
ஐகததையுள் ளுவாததனன் சமையக் காண்குறா. 56

மாட்சிசா லருமறை வகுத்து மன்னர்கோன்
ஆட்சியைத் தெருட்டிடு மறிஞ வாயவிக்
காட்சியின் பொருளுளது கழறு வாயென
நீட்சிசான் மதிவலா னிகழ்தது வானரோ. 57

வேறு.

நங்காவ லன்றிருவ டித்துணைந யந்தோய்
மங்காவ முற்சிகைம காபுனித வாவி
இங்காத ரித்தெமித யத்தினிதி யற்றும்
பொங்கார ருட்கிரியை போலுமிது காண்டி. 58

ஆயகிரி யைத்திறம ணைத்தையும் டாப்பான்
மாயவல கைக்கிறைசெய் வன்றொழிலை மானும்
மீயுறவி னாந்திடைய ருதுபுனல வீசிக்
காயெரிய ணைக்கமுயல் காட்சியிது காண்டி. 59

கார்தொருவ ரெண்ணெய்சொரி காட்சிகரு துங்கால்
நிரந்தரம் ருட்குரிசி னேர்ந்தலகை யுட்க
உரந்தரும் காகிருபை யுள்ளுறவ முங்கிப்
புரந்தருளு மாறிதுவெ னபபுகறல் போலும். 60

சஞ்சலவி தந்தருச முக்குறுபி சாசம
விஞ்சுபல மாயமித யததுவினை விக்கும்
நருசனைய தீவினை யககநமை யேவும்
வஞ்சனைமு யன்றுலவு மென்றுநம ருங்கில். 61

வேதாக மாதியைவி ரிததுணை வொட்டா
தேதாகி லுமமுலக வேலையிலி முககும
வாதாடி யாடிநம நககரிம முககுரு
சூதாவி நெகுமதி துஷ்கிருத சூழல். 62

ஈட்டுபல தீவினையை யுள்ளுறவெ டெத்துக்
காட்டுமிறை வன்பெரிய கருணையைம றைக்கும்
வீட்டுலக மின்றெனவெ ருட்டுபுசந் தேகக்
கூட்டினில டைத்துயிரகு டித்தினிது வக்கும். 63

சீமான ருட்குரிசில் ஜேசுதிரு நாமப்
பூமான மக்குதவு புண்ணியந லத்துக்
கேமாறி நித்தியவி டெக்கணுற வெததிக்
காமாது ரக்குழிக விழ்த்துறவ மிழ்த்தும். 64

இம்மாநி லத்தவத ரித்தகும ரோசப்
பெம்மாணை யுங்குறுகி மும்முறைபி தற்றி
ஆம்மாத கைந்திடமு யன்றதென லாயிற்
சும்மாவி டெங்கொனர தூர்ப்பலது ரும்பை. 65

மல்லாடு வன்கணய வஞ்சமுறு மாயப்
பொலலாத பேயினை முருக்குப்புறங்கண்
டெல்லாந லம்பெறவி ரலகூதரு மெல்லாம்
வல்லான்ம காகிருபை யுள்ளுறம தித்தி. 66

மாதாவி னின்றெமைவ ளாக்குமதி யூட்டித்
தாதாவி னின்றசம ரகூணைச மைக்கும்
வேதாவு மாகியுயர் வீட்டுலக முய்க்கும்
நீதாதி பன்கிருபை நெஞ்சறநி னைத்தி. 67

நஞ்சிவி யத்தினிடை யெத்தனைகொ ளுசம
வெஞ்சிய மாமலகை 'யெத்தனைவி தத்தில
துஞ்சிடு பாடுகடொ ருத்தனது கைத்திட்
டஞ்சிரே னுவுதவிற் ருண்டையரு ளன்றோ. 68

தன்னிருத யத்தருட ரித்தியலு மாறும்
பின்னரது நனறுநிலை பெற்றுவளா சீரும்
என்னபரி சென்றொருவ னெண்ணியினி தாயில்
இன்னபரி சென்றளவி டற்கெளிய தன்றால். 69

இததகைய காட்சியையுன் னெண்ணிடையி ருத்திப்
பத்தபரி பாலனப ரஞ்சுடரை நாடி
முத்தியுல சுததுநெறி முன்னிகு முற்றஞ்
சித்தசல னாதையொழி கென்றினிது செப்பும். 70

நன்றுடன டத்தியினு நல்லுணர்வு நல்குந்
துன்றுசில காட்சியுள தொக்கறிதி யென்னாச்
சென்றெழில்கு லாவுமொரு திவ்வியவி னோத
மன்றுசெறி மாளிகையின் மாடணுகி நின்றான். 71

பானிலவி னூற்றிகழ்ப ருப்பதமி தென்னத்
தூநிலவு வெண்கதைகு யிற்றியொளி துன்னும்
வானிலவு மேனிலைய மாடமது கண்டான்
கோனிலவு நாடுகுடி கொள்ளுமன முள்ளான். 72

கண்டுமன முங்கணும்வி யப்பொடுக னிப்புக்
கொண்டதுத னித்தனிகு றித்துவரு போழ்தில்
விண்டொடநி வந்தவதன் மேலரமி யதகில்
வெண்டுகிழ்பு னைந்துலவு விததகரை நோக்கா. 73

ஆசறுகு ணத்தரொரு சிறதையா பேதர்
மாசறுமெய யன்புடைய ரென்றுமகிழ் பூததத்
தேசுறம லாந்தமுக மேனிகை ரிக்கும
ஈசனுல கெய்தியவி ருங்குரவா போலாம. 74

எட்டரிய மேனிலைபி தெய்தவரு மாயிற்
கிட்டரிய மாபுனித வெண்டுகிலகி டைக்குஞ்
கிட்டரிய ரோடளவ ளாவுநிலை சேரும
விட்டொழியு மிசசுமைவி டாயெவையு மேவா. 75

கூடுமெனி னன்றெனவு எத்திடைகு ணிதது
மாடனுகி நின்றமறை வாணனமுக நோககிப்
பீடுபெறு மேனிலைபி தற்கரமி யத்தை
நாடியவ ரோடுரிமை நான்பெறுவ தாங்கொல். 76

ஐயவெறு சித்தமறி யேனெனனி னுவக்
கையுறவ ணைததுவரு கெனறுகடி காவன்
ஈயறவி ளங்குமணி வாயிலினம ருங்குற்
றையமற வேகிகழவ கண்டறிதி யெனாளுன. 77

வேறு

ககாயில பேரின்ப மாளிகை யகம்புகக் கருதாம
புளாயி லாமனத தவாபெயா புததகச சுருளில
வளாயு மாறொரு னுணாமகன் வாயிலின் மருங்கே
நிலாயி விட்டபொன னுசனத் திருநதன னிலவி. 78

மாய வேதிக ளாயிர மாயிரம் வழங்கி
ஆய விலலகம் புகாவகை யியறைமட் டடாக்கத்
திப ரோசிலர் வெங்கசந் திருகினா ரெறிநது
பேயெ னுத்திரந துலவினா வாளொடு பிறங்கி. 79

சுத்த சுப்பிர சுமங்கல சுருணமா சுயம்பு
நித்த நின்மல நிரஞ்சன நிராமய நிருபா
உத்த ரம்மிலா துடபுகப பெருமையி லுலகிப்
பத்த ரோர்கிலா முன்றில்வாய் நின்றனா பரிநது. 80

உற்ற மெய்த்திரு வசனமாம் பட்டய முருகிச்
செற்ற மிககவச செறுநகைச் செறுத்திடா தியங்கிக்
கொற்ற வாழ்மனை முன்றிலின் வயின்றொறுங் குறுகித்
தெற்றி நின்றுபின் னிடைந்தனா சிலருளந திகைதது. 81

காண வேடுவர் கையகன் றறவிடாய் சுதுவித்
துந றுபுணல் துருவியோர வாவியிற் றுன்ன
வான கப்புலி யாங்கெதிர் மறித்திட மலங்கு
மானி எத்தையொத் தலம்வந்தார் சிலர்சிலர் மயங்கி.

82

கோம்பி முற்படு ரோகையிற் குறுகியுள் ளுடைந்து
பாடபின் வாயடபடு தேகையிற் ப்ஹீதுப பதைத்துச்
சாபபி யுட்புகந் தநுக்கில ராஓமெய் தளாந்து
தேம்பி நனனிலை கலங்கினர் சிலாசெய லழிந்தே.

83

ஆய காலையெம் மாண்டகைக் கன்பருச் சனைசெய்
துய செந்தைய னெறிதவ றுதுசெல ஞான்
காய மாதிரும் பகையறக் கயுநதவன ககோள
நாய கற்கித யாசன மளித்தவோர் நமபன்.

84

ஜீவ ரணையைச் சென்னியிற் றிருத்திமெய் யென்னும்
ஒளில் சசசனை யகாயிலிட் டுறுக்கியொண் னீதி
மேவு மோர்கவ சத்தினை யெய்யுறப் புனைந்து
தீவி னைத்தொடர் தேய்ததிடு கழலையுரு சேர்த்தி.

85

பயில்த நும்விச வாசமாம் பரிசையைப் பற்றிச
செயிரி லாதிரு கூறாடு திசுழ்திரு பந்தர்
வயிர வாட்படை வலக்கையில் வாங்குமன் னருளாற்
ஹரி யத்தொடு வாயிலி னருகுறச சாராதான்.

86

பொறித்தி ருந்தவற் சஞ்சலி வரன்முறை புரிந்து
குறித்தி யென்பெய னாயபுத தசததெனக் கூறி
மறித்து நின்றவம மளளரோ டெதிராநதமா மலைந்தான்
வெற்றத் தீநதையார் விசினா லெருட்சியாம விசிகம்.

87

குழுமி நாய்ச்சணன் குரைப்பினுங் கோளரிக் கென்றோ
பழுது நேருமீ தற்கிலார பஸ்படப பிதற்றக
கழுது நல்கிய கருவிகள கடுநதறு கண்ணா
முழுது மேலெறிந தாசதனர் முறைமுறை முடுகி.

88

பொன்கு லாநக ராதிப னுளிய புனித
மினகு லாவிய படைக்கலம் விணைப படுமோ
வன்கு லாபரோ வெற்றிபெற் றுய்வரிவ் வண்ணம
என்கொ லாமென வயிரத்தனர் முன்றில்வா யெவரும்.

89

எய்த விசிய வெறிந்தன வேதிக ளெவையும்
நொய்து கேடகப் புறத்தினு னூக்கின னென்னுங்
கைத வத்தினும் சிறசில வாக்கையிற் கரந்து
செய்த காயமென் றுணர்நதும் கிடைந்திலன் தீரன்.

90

காற்றுக் கோடுபுன் பூரையிற் கருகிகை போக்தத்
தோற்றுக் கூனியும் பின்னிமி மிவாவலி தொலைத்துக்
கூற்றுக் கேவிரூ தாகருவ லென்பது குறியா
வேற்றுக் காலமொன் றினறென நெடுங்கைவாள் விதித்தான். 91

மந்தி ரத்தனி வாளினை விதித்தலு மறவோ
தந்தி ரப்பட வெமகனெரித தரிப்பிலை யெனனாச்
சிறதி யோடின ரிரவிமுன னிருளெனத திகழந்த
நிறதி யங்களை யவிததவ னெழினமுக விரது.

92

வண்டர் தோல்வியுந் கொண்டன்வாள் வலிமையு மருக்கு
கண்டு நின்றவா யாவருங் கைகுவித் திறைஞ்சி
அண்டர் நாயக னருட்செய லிதுவென வவாவாய்
விண்டு சிறதின ரானந்த வாரியாம விழிநீர்.

93

கருகு சிந்தைய ருடைந்துவெந் திட்டவக் கணமே
பெருகு பேரினப் மனைக்குளும் பிறங்கர மியத்தும்
உருகு காதலி னொளனியோ யுளளுற வருக
வருக வென்றுநன மங்கல வாழத்தாலி மலிந்த.

94

அலகை தோற்றன வுட்பகை யவிந்தன வாத்த
உலக பாசமு மொழிந்தன வினிபொரு பேரதுந
கலக மின்றெனக கைமலா சென்னியிற் கவின
அலகி லானந்த பரவச மடைந்தன னறிஞன்.

95

சத்தி யங்கடைப் பிடித்துநர் தம்பிரா னருளாற்
பத்தி மார்க்கத்து நிலைநிறை பவித்திரன் பவஞ்சப்
பித்தி யாவையும் புறநிறிதூப் பேரினப் மலகு
முத்தி வீட்டினுட் புகுந்தனன் டெயத்தொனி முழங்க.

96

இன்ப வீட்டினுட் புகுதலு மெம்பிரா னடியர்
அன்பு மீக்கொளத தழுவின ராதாம் புரிந்தார்
நன்பு லுத்தவைத் தாசிகள் பற்பல நவின்ரா
னுப மிக்கிலை யிலையொரு சோதனை யென்றார்.

97

தலையி லானந்த தைலமிட் டாட்டினா தயங்கும்
உலைவி லாதபி தாமபர முடுததன ருவநது
விலைவ ரம்பிலா வெண்ணிலை யங்கமே லிட்டா
தொலைவி லாநலந் துபத்தினி திருந்தனை னாயோன். 98

ஈது சம்பவம் யாவையும் வேதிய னெதிரநது
காத லாயிரு கண்கணீர மலக்டக கனிநது
வேத நாயகன கருணையை வியநதுளத தேத்தி
ஓது சோதத்யாய் விடையுத வுட்புக வென்றான். 99

காலந காட்டிய கதிரகளு முடுககளுங் கவினி
ஞாலந காட்டிய பூதபொ நிகங்களு நபபன
மூலந காட்டிய விபலவிதி முறைதவ ருது
சீலந காட்டிய சோமையைக கண்டனை செயயோய். 100

இயன்மு றைக்கமைந் தொழுகலபோ லெம்மையீ டேறறுஞ்
செயனமு றைக்கமைந் தொழுசுலு நங்கடன றிய
மயனமு றைபபடு மனஞ்செலு நெறிப்படன மநியன
றுயனமு றைக்கிறை சித்தமே நலனென வேராதி. 101

தமா நீருல கததவ தரித்தசற் குருமுன்
உமது சித்தமே சித்தமென றுப்பபுடன பணியும்
அமர நாட்டையொத தசனில மமைகவென றளித்த
விமல மந்திரம ஜெபித்துமென வேறென்று விழைதல. 102

பித்த னைநதவிப பாத்திரம் பிரித்தநீ ரெடுக்கச்
சித்த மேலஃ தாகவென சித்தமன நெனஞ்
வித்த கத்திரு மைநததை துமத்தியா மேவிக
கெத்து சேமிலவாய் ஊண்டமை கேட்டிலை கொல்லோ. 103

நல்குங் கேடென நன்மையை யொருவுவ நாசம்
பலகுந திமையை நன்மையாப பற்றுவம மதியற்
றலகு சிநதையே மாதவி னளவிலா ஞானம
மல்கு தந்தையார நமக்கறிந தூட்டலே மரபாம். 104

சுருதி நாயகன் றிருவுளங் கூட்டுநாட் டோழ
கருதி யாங்குவீ டடைதலே கடனெனக கழறி
வருதி நீயெனச செனறிருண் மலிந்தவோ ராங்கைக்
குருதி வாகர தாஸற்குக் காட்டினன கூறும. 105

கூர்த்த நோக்குதி யிரும்பினு வியன்றவக் கூட்டுள்
வோதந விம்மிநெட் யோததுடல விதாபபுற வெருண்டு
பார்த்தி றநகுசென் னியனொரு பதிதனை வினவி
வாரத்தை யாடுதி யென்றனை மறைவியாக கியானி.

106

நன்று நனறெனக் கிறிஸ்தவ னன்னிலை தவறி
வனறு யாக்ருறி மல்கிய வறுமுக நோக்கிக்
கன்று சிநதையாய யானாரீ கவலுமா நெவனீண்
டொன்ற வந்தகா ரணமியா துணாதியா லென்றான்.

107

வினவு வாசகங் கேட்டதும் வெஞ்சிறை மறிந்த
வனவி லககெதை தரிப்பிலா துழலவன மறைதோர்
பனவ யானொரு கிறிஸ்தவன் பண்டெனைப் பலருங்
கனவி லுமபிழை கண்டிலா கண்டிலேன் யானும்.

108

பிழையை யோபிழை யென்றுண ராககொடும் பிழையார
பிழையி லானென்ப பிழைபடப் புகழ்நீதிம பிழையை
பிழையென நெள்ளிடாப் பிததனயான பிழைபடப் பிழைத்த
பிழைபொ றுப்பதோ பிழையிலா நீதியம் பெருமான்.

109

வீட டைந்துய விரும்பியோய் வியன்பிர் பஞ்சக
காட டைந்தனன் சிறறினப்ப படுகிறிற் கவிழுகதேன்
மாட டைந்துவந தலகையுங் கெடுத்தது வலயக்
கூட டைந்துகெட் டேனினிக கூறுவ தெவனோ.

110

பன்றி மாசறப் பன்முறை கழுவவே படினுஞ்
சென்று சேற்றிடைப் புரளவது போலுமவெந திய
வனொரு டாப்படு ஞமலிதான கானறதை மறுத்துந்
தின்று தேக்கெறிந் துழலவது போலுமென சோமை.

111

ஐய மின்றொரு நாளரு வருத்தனை யயலே
வையந தள்ளுயிம மாறுவேல வழிபிழைத் ததனாற்
நெய்வ வானமுஞ் சீத்திடும யாதினிச செயவல
வெய்ய பாதல மலதொரு புகனிலை மேலோய்.

112

போந்த பாவிய ரெவரையும் புறக்கணி யாத
சாந்த மூர்த்திகண் ணருட்கடல் தயாநிதி தகைசால்
வேந்த னோத்திருக் குமாரென் றுணாப்பது மெய்ம்மை
ஆய்ந்த கேள்வியா யையமெட் டினையிலை யுதற்கே.

113

அனைய தாயினு நன்றிலே னறநெறி திறம்பி
நீனைவிற செய்கையி லீட்டிய நீசவெவ் வினைகள்
இனைய திததுனை யென்றுரை யாடுதற் கெளிந்தா
கனைக டறக்கா மணலினுக் கதிகமாவ காண்டி. 114

வான நாயக நிதயமா னிகையினில் வைத்த
ஞான தீபத்தை யனைத்தன னலவினங் கோமான்
பேனி வாராத்செவ குருதியை மதித்தலன் வெறுத்தேன்
■■■■ மின்மனச சானழைய முள்முறப் புதைத்தேன். 115

சசன் ஸாநதனைத் திநநதினஞ் சிலுவையி லேற்றி
நீச வெவ்வினை யுருற்றின னிமலவிட யெக்கும
மாசில் நீதியை வவாநதனை மகிதத் தெவாக்கும்
நாச காலத்து மதிவிப நீதமா நலலோய். 116

ஆவ வாயகத் தமர்ந்துபா ராடிய வருள்கர்
தேவ வாவியு முனிதேனை விடுததனா சிதைபா
ஜீவ வாககெலா மெனக்கல வெனபது திண்ணம்
பாவ காரியே நிதயமும் வைரக்கற பாறை. 117

வேறு யானினிப் புகல்வதென் விபுகவேத் துருத்துக்
கூறு சாபமுங் கோபமும் வானிடைக குமுறி
வீறு வீறுறக் கணந்தொறுங் கதித்தனை வெருட்டும்
சுறில் ஜீவனுக் கிரகைமற் றினியிலே யெனருள். 118

வேறு.

கூட்டுளா னினைய கூறக் கொற்றவ னருள்பெற் றுய்யும்
வீட்டுளா னாக நின்ற வேதிபன் விநாநது பாவத
தீட்டுளா யெனினு நம்பன் றிருவருட் செயலோ ராதிக்
கேட்டுளா னாக வுணைக் கெடுத்ததென மதிக்கொண டென்றான். 119

நல்குமெய்ம் மகிழ்ச்சி யென்று நனிமதி மருண்டு தீமை
மல்குசிற றிபை போகம் வரைளின் றி நுகாநது வாணுள்
அலகநின் றயர்ந்தே னிதே வநஞ்சிறைப பட்டே னைதோ
புல்குநி விடத்தில ஜீவன போமெனும் பொறியி லாதேன். 120

என்னுறு மதியீ னத்தா லியைந்ததூர்க் சுரும மாய
கொணுனைப் பகழி மாரி யுளத்திடைக் குளிப்ப வேவிக்
கன்னலற் றேனை வாளைக் கடிநதுபுண் படுத்தென் னுள்ளே
மன்னிநின் றுயிரை வாட்டும வழுவறு ஜீவ சாக்ஷி. 121

இலகுசெந் நீதப் பெம்மா னிருஞ்சிறைப் படுத்தெஞ் ஞான்றும்
 விலகருந் தனையைப் பூட்டி விடுத்தன ராக லாலே
 உலகெனா மொருங்கு கூடி யுளுற்றினு மீட்டற் கொலலா
 அலகலவென சேறச செந்தி யங்குமுமா வனிய கீடம். 122

இனிவரு நியாயத் தீர்ப்புக கென்செய்கே னீறின் ருகி
 கனிவரு சதாநிப பந்த நாசததை யுளனி யுளனிப்
 பனிவரு மிதயத் தேனாற் மெனனினிப் பகாவ லென்னை
 துனிவரு முயிபப னஞ்சித் துடிதுடித் தலற்ச சோரநநான. 123

நன்னிலை தவறி யுற்ற நடுக்கமுந் திகிலும் கண்டான்
 பன்னிய மாற்றங் கேட்டான வேதியன பர்நந டெருசுந்
 கன்னில வெழுததுப் போலக் காட்சியைக் கவினத தீட்டி
 மன்னிய குரவ வெறகுன பணியெது வருதது கெனறான. 124

தொண்டனாத தெருட்டுந் தூய சுருநூல வலவ னீண்டு
 கண்டுகேட டறிந்த வந்தக் காட்சியைக் கருததான னுறறிக்
 கொண்டந் தவததை ஞான சீலததைக் கொளுதுங் காம
 மண்டெரி கனலா தைவாய் வழியனைச் செறித்தி மைந்த. 125

மநிலந் கெடுந்துர்ச் சில மலியுந்தி விளைகண் மல்கும்
 பதிபகை விஞ்ச நிறதை பனுகுமவெம பழியுஞ் சேருங்
 கொதிநர கபுமங் காக்குங் குவலயங் கூவுங் கூறறைக்
 கதிதிருக் காப்புக கொளளுங் காமப்பேய் கதுவுங் காலே. 126

விள்ளாருங் கேட்டுக் கெல்லாம வித்திது வாத லாலே
 களையின ருகி யுள்ளங் கனிந்துசெய் ஷெபத்தி னாலும்
 உளளுற விரதத் தாலு மொருங்கறச் சிதைத்தல் வேண்டுந்
 தெளளியோய் பிற்தொன் றுனுஞ் சிதைபடா தாரு மன்றே. 127

சிற்பின்பப் பயன்கை நெல்லிக் கனியெனத் தெரியக் கண்டாய்
 பற்றறுத் தியோகு செய்யும் பவித்திரான மிகளே தூய
 கொற்றவ னுலக் போகங் கூட்டுண்டு களிகுரு நீரா
 இமறிதை மறுது சேறி யிறைவழி யிறுதி காறும். 128

அயலொரு காட்சி யுண்டங் சதனையு மணுகி யாய்ந்து
 மயலதை தெருண்டு ஜீவ மார்க்கநீ வழிககொ ளென்னு
 இபன்மன மயங்கி யாக்கை விதிப்புற விரங்கி யேங்கித்
 கியருந் மொருவ னின்ற சூழலைக் குறுகிச் சொல்லும். 129

பூவல யத்தை யாளும புரவலன் புதலவன் றாய
சேவடித தொழும்பு பூண்ட செவ்வியோய் தெரியிற் நின்ற
பாவகா ரியைமற மெனனாப் பணிததுமெய் பதறும பானமை
மேவரப புகழி புற்ற வேதியற் கறிய வென்றான். 130

நலங்கிளா ரூவன் கூற நடுங்கெய் பதறி யுள்ளங்
கலங்கெய் துயிர்த்துச செனனி கவிழ்த்ததந்தக் கரணம் யாவும்
மலங்கியுள ளழியு மந்த மதியிலான் மறைவ லானன
இலங்கெழின முகத்தை ளோக்கி யிணையன பகர லுற்றான். 131

ஆததுமக் கவலை கொள்ளா வறிநிலி யகோர பாவத்
திதகொழின மறவன றேவச செயலெலா மிகழநது பேசும்
நாதகிகப புலைய நைதோ நாசதே சததை நச்சி
ஆததிக நெறியிற செல்லா வசடாகருள ளசட னேயான். 132

கருநிலென் லீவ காலங் கமரிடைக் கவிழ்த்த பால்போல்
ஒருகிறத தானு மைய பயன்படா தொழிந்த துணைமைச
சுருதிகூ றியவா ருகத் துயிலிலோர கணவு கண்டு
வருதிகிற் கணங்கண முன்னின றுருததெழ வருநது கின்றேன். 133

திருக்கிளா ஞான செல்வந திருத்தியோய் திகாந்தங் காறுங்
கருக்கிளா மேக சாலங் கதுமெனத திரண்டு வானத
துருக்கிளா ஜோதி யெல்லாம புதைபட வுயிராகள யாவும்
வெருக்கொளீஇ யலமந் தேனக விருண்டது பேலுங் கீழும். 134

இருநிலம் புதைப்ப மல்கப புயல்பரந் திருண்ட தோற்றம்
ஒருமக வின்றி யூழி யுடறறுநா ளுற்ற தெனனாப்
பெருநில மடநதை யுள்ளம் பேதுறீஇ யிழவு காட்டுங்
கருநிறப் போவை போத்த காட்சியைக கடுக்கு மாதோ. 135

நஞ்சினிற் கரிய வாகி நளிர்நெடுங் கடலிற் பொங்கிச்
செஞ்செவே யுலகை மூடித திசைதோறுநு செறிந்த கொண்மு
ளஞ்சுறாப் புனித நீதி யிறைவன்வெஞ் சினததீ யாவற்
துஞ்சிட விறுத்த தென்னா தடித்தது துருவங் காறும. 136

தடித்தொளி தழைக்குந் தோறுந் தமாவா ரிதிநீர் சூழ்த்த
படித்தல நடுங்கி யேங்கப பருவனாக் குலங்கள் யாவும்
முடித்தலை தகர்த்த சாய முடுகிழ தண்ட கோளம்
வெடித்திட வசனிக் கூட்டம் வெய்தற விடித்த தன்றே. 137

நெருங்குகா ரிருந்தை யூடு நிலவுமின் னெருப்பை யுய்த்து
மருங்குவந் துலவு மூதைத துருத்தியான மலிய மூட்டி
இருங்கடை யூழி யென்னு மிகலுறு கருமான வேலை
ஒருங்குடன் றழுவ லாலே யுலைக்கள மாய தும்பா. 138

மைக்கரு முகில்வாய் விண்டு வயங்கொளி மருவ மின்னி
ஒக்கநின் துரறுங் காட்சி யுமபர்நா யகனை நீததுப
பக்கமே திரிந்து சோரம் பயின்றபா முலகைப் பஸ்கால்
திக்கவ மதிததுப பேச்சு சிரிப்பது சிவனு மாதோ. 139

அடுத்ததிக் துலக மஞ்ச வசனியின் றிடிக்கு மோசை
வடுத்திகழ் மேனி வளளல் வருகின்றா மழையிற் றேன்றி
நடுத்தர வென்று வாளுோ நயநதுபல லாண்டு கூறித
தொடுத்திடை யறது தேவ துநதுமி முழக்கல் போலும். 140

வருகும் ரேசன் றாய மலரடிக் கன்பு செப்த
திருவுடை யாரே யன்றி ஜெகத்துளா ரெவரு மஞ்சி
வெருவியுள் ளுடைந்து சோரநகரா விதிசிடே தத்தை வீசிப்
பெருவழி துணிந்து சென்று பேதுறறற பிழைப்புண் டாமோ. 141

வேறு .

புத்தேள் மறைதோ புங்கவவிப் புதமை நிகழும் போழ்த்தத்தே
செத்தேன் செத்தேன் யானெனஞ்ச சிந்தை கலங்கித் திடுக்கிட்டேன்
பித்தேறினாபோல வாயுழறிப் பேதும் றுயங்கிப் பிழைநினைந்து [142
கைத்தே நழுதேன் கதறினேன் கண்டேன் மாணக கடுஞ்சூழல்.

அடுக்கும மாண நினையாத வமையத் தென்று கருதாது
கெடுக்கும் புனமைச சிறுமதியாற் கெட்டே நைதோ களரொரிவாய்
மடுக்குங் கடிகை வந்ததினி யென்னே யென்று வாளுேகி
நடுக்குற் றுலைந்தேன் நிகிறகாட்சி நனிவிஞ் சியது கணந்தோறும். 143

மன்னுங் கருங்கொண் மூவயிறு வவிரப பிடித்த பொன்னுலீ
தென்னத தடித்த தொருமினை வீடித்த வோசை யெண்டிசையுந்
துன்னச சுவாகக வாசிகளுந் துணுகுற் றிரியத் தொலையாத
இன்னற் கடலின் கணாகாணு திருந்தே னிருந்த வெலலைதனில. 144

பேசும் படித்தன் றுலகுநிலை பெயரப் பெருநீர் தத்தளிக்க
மாசு படிந்த மனுக்குலங்கள் வதைப்புண் டுழல வராயிடிய
மூசுந் துருக்கள் வேர்பறிந்து முறிந்து துணிய முறைபிறழ
வீசுங் கொடிய பிரளயக்கால் வீங்கிற் றண்டம் விதிர்ப்புற்ற. 145

வருமோ ரூழி மாருதமாம் வயவெஞ் சீயம் வந்துலவ
உருமே மஞ்சப் பிளிறெலிய வொளிராயின னோடைய புகர்முகத்த
கருமா மேக காததிரத்த கவின்கொள் யானைக் குழுஉக்கலங்கி
வெருவா நடுங்கித் திசைதொறுங்கு விலிககொண் டோடிச சிதறின
[வால, 146]

மெய்யா யந்த வேளையிலே விசுவா சிகளும் மெய்ப்தறப்
பொய்யா மொழிக் றியவண்ணம் புனாதீ கடைசி யெக்காளம்
மையார் கலிகுழ் வையகமும் வானூர் துளங்க வலிந்துதொனி
செய்யா முழங்கிற் றினியென்னே செயலென றழிந்தேன சிறுமதி
[யேன், 147]

இரவி தானே கனற்பிழம்பி லியைந்த கொல்லோ வெழிலியிடை
விரவீத் தடித்த மின்னொளியை விசித்துச் சமைத்த விதமேயோ
காவொன றறியேன் பனமணிகள் கருலுங் கனகா சனவுருவொன
றுரவு செழுங்கொண் டலினுபப னுற்ற தமர ருவப்பெய்த. 148

அருளும் பொருளு நனிதெரிக்கு மானம் போதச் சுடாதழைப்ப
மருளுந் தெருளும் விரவியருண் மலியப் பொலியு மிதயம்போல்
வெருளு மிருளு மின்னொளியும் விரவி யிருளபோய் விடிவெய்தத்
தெருளும் பொருள்சோ பொறபீடந் திகழ்த திகழ்ந்த திருவிசுமபே.
[149]

ஊழிக் கடுகைப் புடைசுற்றி யூரகோள் வளைந்த பரிசாகத்
தாழிப் புவன நடுதோக்கச் சமைந்த நியாயா சனத்தைவளைத்
தூழிக் கணலசேய்த துறவெழுமபி யுலவாக கோட்டை யாயமைந்த
தாழிப் பெருமா னுசனத்தை யடுக்க வளியேற காவதுகொல 150)

ஆய காலே நடுபுரிவா னமலன் வருகை பெதிரோககி
நேய மிகுவா னவாசேனை நெருங்கி யிறைஞ்சித் தொழுதேத்தப்
போயெவ வுலகுந் திரிந்துவரு புனித்த தூதா போற்றிசைப்ப
மாய மறுவே தியாகுழுமி வணங்கி வழுத்தி வாழ்த்தெடுப்ப. 151

கின்ன ரந்தம் புருவீனை கிளருளு சுரமண் டலமாதி
நன்னா நவிலு மிசைக்கருவி நாதகீத நயம்பொழியத்
துன்னு மசனி யிடித்ததெனத் தொனிக்கும் ஜெயபே ரிகைமுழங்கப்
பன்னுஞ் சுரநூர் துமியோடு பலவாச சியகம் பலைமய. 152

தேவ தேவ திரியேக தேவ சுதனவர் தாரகொடிய
பாவ வுலகை நடுததோக்கும் பரமன வந்தார பரலோக
ஜீவ பாதை திறந்துவைத்த செலவன் வந்தார வந்தாரென்,
ருவ லோடுகட் டியங்குறி யடியாரா சங்க மார்ப்பரிக்க. 153

ஆதி மூலப் பரமபொருளி னருமைச் சுதனாங் கிறிஸ்தியேசு
மாதின் விததா யவதரித்த வடிவத் திருமே னியிற்பேற்றென்றி
ஜோதி முகமண் டலச்சேவை தரிசித் தெவருந் தொழுதிறைஞ்ச
நீதி யாதி பதியாகி நியாயா சனத்து விறறிருந்தா. 154

வேறு

ஆண்டி ருந்தவ ரகிளங் கோழுதம்
மூண்ட கோடைமு தாகடு நண்பகல்
சேண்ட யங்கிய செஞ்கடர போனமெனக்
காண்டல செய்தனெ னுள்ளுறக கன்றியே. 155

ஆதி யமபரம ஜோதியி டெக்கயும
பூதி யங்கனெ ரிருதுபு கைந்தன
மீதி யங்கிய மீனகணம் வீழந்தன
மாதி யங்கனகு லைந்தம் றுகியே 156

பொரிவ தீவபு கைவபு முருகு
எரிவ காருவ வேங்குவ தேங்குவ
இரிவ சோருவ வேங்கு மீருவ
திரிவ நிறபு கைப்பா ராசரம். 157

இருள டைந்தவி ருசுட ரெங்கனும்
மருள டைந்துக் லெங்கின மாமறை
தெருள டைந்தவ ருந்திகைத் தாருளம்
உருள டைந்தில தாலிவ்வு லகமும. 158

வைய சுத்தம் டிந்தனிர யாவரும்
நொய்தெ முந்துது வலநடுத தீவையை
எய்து மினனென்றி யாருந்து னுக்குற
வெய்தொர சத்தம்பி றந்தது விண்ணிடை. 159

திருக்கு விஞ்சிய சிந்தையி னேன்செவிக்
குருக்கி வார்த்தசெம பாயதவ் வோசைநொங்
திருக்கும புண்ணிலெ ரிதுழைந் தாலென
முருக்கி நின்றதென் னுள்ளத்தை முற்றுமே. 160

ஆங்கெ முந்தவவ் வோசையங் கங்குறத்
தாங்கி நிற்குந்த ருக்கில வாதலின
ஓங்கு மால்வரை யுட்கியவ் வொல்லையில்
வீங்கு மெய்பிளந் தொக்கவெ டித்தவே. 161

தேரில் ஜீவரைக் கொன்றுதி னந்தொறும்
வாரி வாரிம டுத்தவிம் மாநிலப்
பேரி யாக்கைப்பி ணந்தின்னி யீமவெஞ்
சேரி வாயுநகி ழிருதுதி தந்தவால். 162

தொன்று தொட்டுயிர் சோரந்துச மாதியின்
மன்று தநகிய மானிடர யாவரும்
பொன்றி நீததபு ராதன யாக்கையோ
டின்று யிராததெழுந் தாருல கெனகனும. 163

யாது மின்மையி லேயுல கியாவுமோ
ஏது வின்றியி யற்றிய வீசற்குப
பூதி சாதனங் கொண்டுமுன் போலுரு
ஆதி யென்னவ டாதுகொ லாவது. 164

பொருப்பிற் கானிற்பு தரிற்று ரவீனில்
நெருப்பி லாற்றின்முந நீரினி லத்தினில்
விருப்பிற் றுருயிர வீடிய யாவரும்
உருப்பெற் றீண்டியி ரோடெழுந் துற்றனர். 165

வெள்ள வாரிதி மீக்கினார் தாலெனக்
கொள்ளை மானிட மெங்குங்கு ழிஇயினாத்
தெள்ளி டற்குமி டமிலை யென்னவே
தொள்ளைப பூமிமு முதுந்து தைந்தவே. 166

கூய போதுபி ரேதக்கு ழிவிண்ட
வாயி னின்றவல லேமரி மானிட
மேய புற்றிடை நின்னவி னாந்தெழுஉம்
பாயல் போன்மொய்ததி னாததெழுந் தாரரோ. 167

மண்ணி னின்றங்கு யிரத்தம னுக்கணம்
எண்ணில் கோடிய ரென்பதை யல்லது
விண்ணி லாவுவி புதர்க் ணிப்பினும்
ஒண்ணு மோவத னுண்மைதெ ரிக்கவே. 168

தூக்க நீங்கிய வாமெனத தூனிரின்
ருக்கை பெற்றுயிர பெற்றவ ரந்தரம்
நோக்கி வானவா போற்றிய நோன்கழந்
கோக்கு மாரனைக் கண்டனா கோதற. 169

வியாக்கியானி யரமனைப் படலம்.

109

கண்ட போதிரு கைத்தலஞ் சென்னியிற்
கொண்டி றைஞ்சிப்ப ரவசக் கூதராய்
மண்டு பேரனபு மல்கிவ ழிநதெனப்
பண்ட ருநதுதி பாடின ரோரசிலா.

170

பேயுங் கண்டறி யாபபெரு வஞ்சக
மாயங் கண்டம னததெமை வாழ்வித்த
நேயங் கண்டரி ரஞ்சன மேனியைங்
காயங் கண்டுக னாநதிடு வராசிலா.

171

தொத்தி ருகரு நுமலாச் சோலைவாய்
மெய்ததி ருகரு திததுளி வேர்த்ததும்
முததி னாகருரு சேறிய மூர்த்தமும்
இததி ருபபடி வங்கொலென பாசிலா.

172

பால சூரியன் போலொளி பம்பிய
சீல மாரந்தி ருமுகச சேவையே
சாலு நித்திய சாமிபாக கானந்தம்
போலு மென்றுளம் பூரிபப ரோசிலா.

173

கண்ணி லாரிற்க விழ்ந்துக டுஞ்சிறை
நண்ணி நின்றந மையுநதி நுவுளத்
தெண்ணி மீட்டிங்கி னிதினீ டேற்றிய
புண்ணி யத்தைப்பு கழ்ந்துரைப் பாசிலா.

174

தொழுவ ரோர்சிலர் தோத்திரம் பாடிநின்
றழுவ ரோசில ரண்ணல்ப தாடிபுஜத்
துழுவ லனபருச சித்துயி ரார்ப்பணக
கிழமை பூண்டகி றிஸ்தவ ராயினார்.

175

ஏனை யோநிலை யென்னென்று விள்ளுவல்
வானி லாமழை முன்றில்வ யங்கிய
ஞான பாறுவின் சநநிதி நாடிய
கீடமெ னத்துடித் தேங்கினார்.

176

தெய்வ மின்றுசி ருட்டியு மின்றெலாம்
ஐவ கைப்பெரும் பூதத்தி லாய்த்தெனப்
பொய்வம் போதிய புல்லிய ரும்மினிச்
செய்வ தென்னென்று லைந்துதி யங்கினார்.

177

மாறி மாறிப்பி றவிவ ருமெனக்
கூறிக் கூறி மருட்டிய கொள்கையோர்
ஈறில துன்பத்துக் கெங்ககல் வேமெனப்
பாறிப் பாறிநின் னுள்ளம்ப தைத்தனா. 178

அஞ்சி டாமல் கம்பரம மென்றுரைத்
தெஞ்சி டாதுமண் னானவ ரீசனைச்
செஞ்செ வேகண்டு தீவிட நாகத்தின்
நஞ்சுண டாரிற்றி யங்கிந் டுங்கினா. 179

உலகிற் பலவகைப் பொய்மதத் துறறுழன
றலகி றீனீனை யாததவ மாரககாகள்
இலகு நீநியெ திராதமை கண்டெங்கும்
விலகு மார்க்கமின ருகிவெ ருண்டனா. 180

குன்ற மேமலை யேருகை யேபுதா
துன்று சூழலக னேயெமைத தோன்றுற
தின்று காக்கவொல லாதுகொ லோவெனா
நின்று கூவிநெ டிதுயிராத தாரரோ. 181

வேறு

ஆய காலையரு டெறுகிரு பாச னமொரீஇத்
தூய நீதியழல காலுமணி துற்ற ரியனை
மீயெ முந்தருளி வீற்றினிதி ருநத விமலன்
சேய விழ்த்தனரோர் செமமுறைஜெ கங்கு லையவே. 182

புத்த கச்சருள்வி ரீததுலகு பூத்த வெவரும்
இதத லததருகெ மக்கெநிரி லெய்து கவெனா
எதத லததவாசெ வித்தொனையி லுமமெ ளிதுற
வித்த கததிருவி தழ்ப்பவளம விண்ட னாரோ. 183

வார்த்தை யங்கதுதி கழ்ந்திடவ யங்கு புனித
மூர்த்தி சந்நிதியி னின்றுடன்மு னோதது முடுகித்
தோத்த னுக்குநர ருக்குமிடை தீத்தி ரள்செறுத்
தார்த்து நின்றதுல கததவா னுகவே. 184

கோர வெங்கனல்தழைத்தெதிர்கொ ளுத்த வதனால்
பார கங்குழுமு மன்பதைப் தைத்து ளம்வெரீஇத்
தூர நின்றுபரி வுற்றுயிர்நு டித்த னிரினிச்
சார வோர்புகுநு மின்றெனம னந்த ளாவே. 185

ஆக்க ணத்தகில் லோகசர ணலை யர்தம்
பக்க நின்றவரை நோக்கிமுதிர் கோது மைபயன்
மிகக் கனமணிதி ரட்டிநம மேனி லையசோ
தொகரு வைமமினஃ தேதையுநீர் சோர விடலீர். 186

வறிய புன்பதரை வன்களையை வைத்தி ரள்களைச்
செறிய வாரியடை யக்கொதினோள் செந்த முலிடை
எறியு மினனெனவி சைத்தனரி சைத்த பொழுதே
பொறியெ முந்தனக் கிரந்தனபொ கிரந்த புவனம். 187

வனச ரோருகம் லர்ப்பதமி றைஞ்சி மகிழ்பூத்
தனக் கேவுபணி யைச்சிரம ணிரந்து மையராம
பனவ ரோசிலரி ழிரந்தவது பாரதத னனுளம்
சினவி வந்தவாபு கிரந்தமையெ துந்தெ ரிகிலேன. 188

பழுத றங்குணமெய் யன்பிடுநெடு பத்தி கணிமத
தொழுது நின்றவரை லாராயுமனி சுமபு சுலவித்
குழுமி நின்றாறு கொண்டல்கொடு போய திவணமற்
றமுது நின்றவனை வோருமகிடு பட்ட னைவம். 189

பூத லததுவிடு பட்டயாபொ லாத குழுவைக்
காத லிததுடன்வி முன்குவலெ னக்க டுகவாய்
மேநி னிததிடாபி ளந்தவிட ஞுடு விரவிப்
பாத லத்தெரித வழந்தபுகை பம்பி யதரோ. 190

இன்ன வாறுவிடு பட்டவரி லேயொ ருவன்யான்
மனனி ருமபுவிபி ளந்ததும் ருங்கெ னடியின்
இன்னல் கூநரக் பாதலமு மெட்டி யதெனக்
குனன ருந்கிலபி யுத்ததுட னுண்மை யுரவோய். 191

மீக்கி ளாந்தமழை முன்றிலினவி ளங்கி யபிரான
நோக்கி னாரிடைய ருதெனையந் நோக்க ரிலகொள்வேல்
தாக்கி னாலெனவி னைந்துயிராத ளாந்து தமிழேன்
ஆக்கை யுங்குலைகு லைந்தறிவ ழிரந்த னைரோ. 192

என்னி ரும்பெரிய தீவினைகள் யாவு மிருள்போல்
முன்ன னைந்துளம்வெ ருட்டுவன முற்று முரணிப்
பின்னி டைந்தவென கக்கரிபி றங்கி யெரிபோல்
துன்னி நின்றாகடு வாதைபுக லுந்து னையதோ. 193

சகல லோகமுநி ஹந்தசரு வேசர் சநிதிக்
ககல வோடவெனி லெங்ஙனம் முக்கு மலதோர்
புகலு மிலையுயிர பொன்றலுமின் மென்று பொரும
இகலி யேகியக னூனவெ திரந்த தெனையே. 19

கனவு மழ்ந்தபய பீதியுறு காட்சி கணமும்
நினைவில் வந்துமுனி கழ்ந்திடுதல் போல நிலவும்
மனது புண்படவி னைநதுயிராவ ரூதி வசமில்
தனுவு மிவவனந மெங்குமிது காணடி தகவோய். 19

என்றி வாறுகன வன்சொலியி றுத்த லுமெதிரா
நின்ற வேதியனு மெனனைகொலப யப்ப டுதனீ
மனறல் நாயகன்ம காகருணை வாரி நியையேன்
சென்று கூடலையி தென்னுனமதி செப்பு தியெனா. 19

ஐய கேளளிய னெத்தனமி லாவ மைதியில
வைய கதறிறுநி நாளகுறுகி வந்து பிடியாக
கைய ரோடெனைவி டுதததென கால ருகிலே
வெய்ய பாதலமவி ழிப்பபடவெ டித்த னுபுவி. 19

நீனி மக்கருமு கிறகிடைய மாந்த நிருபா
ஆன னக்கதிர லாந்தவிரு நேததி ரமுமென்
■ ■ ■ சத்துருவ நோக்கியவு ருகத முகவெங்
கான கததுவய மாவினிரு கட்பொ ரிகன்போல். 19

ஆத லாலினிய சாததியமி ரகை யளியேற்
கோத லாவதுள தொன்றுமிலை யென்று முலவாப
பாத லாக்கினியை னகருரிய பங்கு பரிவென்
ஈதெ லாமயதி யீட்டுபய னென்று னாசெய்தான். 19

வேறு

கடிய சித்தன்க னுத்திறம்
முடியக் கேட்டனை முன்னவற்
கடிய நின்மனத தாயதென்
நொடிதி யென்றன னூல்வலான். 20

மற்றி வன்புகல் வாய்மையால்
உற்ற தென்னுளத் தோர்பயம்
அற்ற தாயினு மாரிய
முற்று நம்பினன் முதல்வனை. 20

திக்க வல்லவெந தீவினை
போக்க வல்லதும் புண்ணியம்
ஆக்க வல்லது மறுதிநாட்
காக்க வல்லதுங் கருணையே. 202

என்னு ளத்தியல் பீதெனப்
பன்னி னுன்பர மாததிகன
அன்ன தோந்தரு ளாளனும
பின்னர் மறறிது பேசுவான். 203

கடையு கததெழு காட்சிகண்
டுடையு நெஞ்சனு றுந்துயா
அடைய நன்கறிந் தாய்வழிக்
கிடைம் றந்திட லெம்பிரீ. 204

காட்சி தொக்கவிக் கடிமனை
மாட்சி கண்டும் னத்துள்வைத
தாட்சி செய்பவ ரருள்வழி
நீட்சி யெனறுங் னைத்திடார. 205

அனைய தாதலி னன்பவம்
மனையின் மாட்சிம திததுநன்
னினைவி னேருநெ றிசசெலீஇ
முனைவ னுடை மொய்ம்பினேய். 206

பத்த பாலன ராம்பரி
சுத்த ஆனியின றுணையுனக்
கெத்தி றத்தினு மியையுமாற
சித்த சஞ்சலந தீர்திரீ. 207

நச நேசமி யைந்தமெய்த
தேசி கன்னிவை செப்பியே
ஆசி கூறிய னுப்பினுன்
மாகி லானுமவ மூததுவான். 208

வேறு .

அகத்திரு ளிசிரந்தோட வருண்மொழிச் சுடரேற்றி
மகத்துவ நெறிகாட்டும் வலவனம் மனைமுன்றில
இகத்வையு மினிதாகப் பாத்நையு மெதிகாட்டி
மிகத்தெருட் டினையைய விள்ளுவ தறியேனே. 209

பேருத வியையுள்ளும் பெற்றிமை யலதியானோர்
நேருத விடுகைம்மா றுளதுகொன் னினக்கென்னு
ஆருயி ரனையானுக் கன்பினஞ் சலிசெய்து
சீருயா கதிசேருஞ் செந்நெறிக் கொடுபோனான்.

210

வியாக்ஷியானி யரமனைப படலம் முற்றிற்று.

சுமைநீங்கு படலம்.

விதிவிலக் கிகந்தீட்டு வினைச்சுமை சுமந்தொல்கி
முதுகுளுக குறுமேனு மிடுகிய முடுக்கேனுஞ்
சதியெது மணுகாமே சமைததுள் வீடேற்ற
மதிலிரு மருங்காக வழியினி யனபோனான்.

1

காவல னருள்சேய்செங் சுமலமெல் லடிதோய்ந்த
தாவரு நெறியுடு தனிவரு மறைவாணன்
பாவரு திருநாமப் பதிகமிங் கிதமாக
மேவா வினிதோதி வினாகுவ லெனவுன்னு.

2

தேவாரம், திருநாமப்பதிகம் (பண, காந்தாரம்)

1. மன்னுயிர்த தொருதியீ டேற வானினும
இந்நிலத் தினுமயிற் றிலையென நேமறை
பன்னியேத தெடுபபது பாவ ஜீவருக்
கின்னமு தாயதி யேசு நாமமே.
2. தெருளெலாந் தனதெனுந் தெய்வ மாமறைப்
பொருளெலாந் தனதெனப் பொலிந்தி லவருவ
தருளெலா மனபெலா மறனெ லாமவளர்த
திருளெலாந் தொலைபதி யேசு நாமமே.
3. பன்னருங் குணத்ததும் பவித்தி ரத்ததுந்
துன்னரும பொருளதுந் துய்மை பூண்டுளோர்
நன்னாகெஞ் சத்திடை நடித்தது நிற்பதும்
என்னுயிாத துணையதும் யேசு நாமமே.
4. நித்திய ஜீவனு நெறியும் போதமுஞ்
சத்திய நிலையமுந் தானென் றுள்ளது
பத்தியிற் பரவுவோர் பரம வீடுற
இத்தலத் திறுத்ததி யேசு நாமமே.

சுமைநீங்கு படலம்.

5. பொன்னுல கததுளோர புணரி சூழ்புவி
தன்னிலுள் ளோரதலை தாழ்ந்து போற்றிட
மன்னிய தகையது மருவி வானிழிந்
திரநிலம் புரப்பதி யேசு நாமமே
- 6 நன்னெறி புகுத்திடு நவையி னீக்கிடும்
இன்னலை யகற்றிடு மிகலசெ ருத்திடும்
உன்னதத் துயத்திடு மொருங்கு காததிடும்
எந்நலத் தையுநதரும் யேசு நாமமே.
7. அன்பினுக் குருவகல் லறத்துக காலயம்
மன்பதைக கருணமழை வழங்கு பைமபுயல்
நின்பர மென்றினை வோகரு நிதயபே
ரின்பசரு சீவிதம யேசு நாமமே
- 8 வஞ்சகக் கூளியை மடிகரு மந்திரம்
பஞ்சவிந் தியங்களைப் படுகரு மந்திரம்
செஞ்செவே ஜெகமரு டாகரு மந்திரம்
எஞ்சலின மந்திரம் யேசு நாமமே.
9. கூறுமந் திரமறை குணிசத் வேதியர்
தேறுமந் திரமஜெபத் தினுகருச செவ்வீதின்
வேறுமந் திரமிலே வேத ஞாசெவிக
கேறுமந் திரங்குறிஸ் தியேசு நாமமே
- 10 தருமமு மொழுக்கமுந் தவமு ஞானமுந்
கருமமு மீதலாற கருதில் யாதுமோர்
அருமையும் பயனுமொன் றிலலை யாதலால்
இருமையுந் துணையெனக் கியேசு நாமமே.
11. நஷ்டமே தருஜெக நகைக்க நானெலாங்
கஷ்டஜீ வனஞ்செயது கழிப்ப மாயினுந்
துஷ்டவல் வினையெலாந் தொலைக்குந் தூமன
இஷ்டகா மியநதரும் யேசு நாமமே.

தேவாரம் முற்றிற்று

கண்ணிய நறுந்தேனிற் கன்னலின் மதுரிக்கும்
பண்ணில வியகீதம் பயிலிசை யொடுபாடிப்
புண்ணிய குருநாதன் பொன்னடி விழிநீரான்
மண்ணியன் பலாதுவி யேகினன் வழிபட்டே.

இப்பரி சிவனேக வெதிரொரு சிறுகுன்றம்
ஒப்பதோ ருயாபூமி யுளதென வதைநாடி
அப்பன வனுமோடி யனுகவத் திடர்மேலே
துப்புறழ் குருசொன்று தோன்றுவ தெதிகண்டான். 4

மற்றத னருகெய்தி மானத விழியாலே
கொற்றவ னொருசேயக் குருசினி லறையுண்டு
முற்றகு செஞ்சோரி முழுகிய திருமேனி
குற்றயி ரொடுநையக் கண்டன னொருகோலம். 5

அக்கணம் வெரிந்மீதுற் றடுவினை நனிதொக்க
பொககணம் விழுந்தொல்லே பன்முறை புரண்டோடிப்
பககலி லுறும்ப படுகுழி யிடையாழ்ந்து
புககுழி தெரியாமற் போயது புதைபட்டே. 6

விஞ்சிய கொடுஞ்சும்மை விழுதலு மறைவாணன்
நெஞ்சக மகிழ்நரியாக்கை நிமிர்ந்துநின் மலதேவின
மஞ்சனிக் குதித்திட்டும வரம்பிலபுண் ணியததாலே
உஞ்சன னனியேனென் றருகியுள ஞ்வநதேத்தி. 7

மன்பதை யுயிர்வாழ வருமருண் மணிமல்கும்
அன்புத தியைநோக்கி யாவியி னனலதற்றி
என்புநெக குளமாழ்கி யிருவிழி புனல்கொள்ளப்
பொன்புரை சரணீழல புககனன் புகலுற்றன். 8

வேறு.

சொல்லொன்று லனைத்துலகுந் தோற்றுவித்தாய் தோற்றியவை
எல்லாமிங் கொருபடிததா யின்றளவு நின்றியல
வல்லாய்நீ யோர்வரமபு வைததாயுன் வல்லமையைப்
புல்லேனோ சொல்லிப்பு கழ்நதுகாக்கும் போதததேன். 9

உருட்டுவாய் வையகத்தை யொருநொடியி லுலகினோடு
சுருட்டுவாய் ககனத்தைச சூழ்சுடரை நிறுத்துவாய்
திருட்டுவாய் மனததினதை திளையாழி யிடையமிழ்த்தித்
தெருட்டுவா யடியையுன் நிறஞ்செப்பற் பாலதோ. 10

ஆக்கவும்வல் லவனீயிங் காக்குவித்த வனவரதங்
காக்கவும்வல் லவனீயின் கருதுங்காற் கணப்பொழுதிற்
பொக்கவும்வல் லவனீயிப பொல்லாங்கு பொறுததுமுடி
சாய்க்கவருந் திறனென்னே தருமததின் தனிமுாததி. 11

எப்பொருட்டு மிறைமீம கேசனுநீ யென்றிருக்கச்
செப்பரிய பெருநதுன்ப முனைச்சேருந் திறனென்னே
ஒப்பரிய திரியேகத தொருவாவுன் னுள்ளன்பின்
வெப்பமிகு மனலன்றோ விவ்வாறு விளைதததுவே. 12

நீதியான் மனுநாச நேருமெனப் பிணைநின்று
சாதியா லெந்தாயுன் றணணளியின் றகையேனும்
ஆதியா னீபடுமபா டததனையு மறிநதுள்ளம்
பேதியா துணையிங்ஙன விடுதததுவே பெரிதம்மா. 13

வாழ்வாராம நரப்புலையா வநதுநடு நின்றொருவா
தாழ்வாரா மவாபொருட்டுத தாதைமுறை தப்பாமற்
போழ்வாராம படடையததாற் பொனறியொரு பரமசுதன்
வீழ்வாரா மீதெனனை வேந்தனரெங் கோனமுறைமை. 14

வானாடு தொழுநிறைஞ்சு மகிமையெலாம் புறநிறுவிக
கானாடு மலாககுழலோர் கனனிகருப் பாசயததற்
றானாடு முடலெடுததிங் குயிரப்பலினோந் துதவினைநீ
ஆநாடற கெளிதோநின் னனபுநிலை யச்சோவே. 15

மூன்றாய கவடுடைய முதுமூலத் தனிப்பொருளே
தேன்றோயு மலாப்பொழிலவாய்த் திருவுளளந் தயர்மேவி
ஊன்றோயுந் திருமேனி யுதிரவெய ருகுதததும்போய்
ஆன்றோயித் தனைதுயரும வேண்டுமோ வச்சோவே. 16

பாலிகளிற பிரதான பாவினோடும் பாவிமுழுப்
பாவிதுணி கரப்பாவி பகுததறிவி னின்மூடப்
பாவிவிசு வாசமிலாப பாவியதி சண்டாளப்
பாவியான் வநதடைநதேன குமரேச பரிநதருளே. 17

உசவாச மினியிலையென் றுயிரொடுங்கி யுடற்றுருத்தி
நிசுவாச மகல்காறு நின்னன்பை நெகிழவிடா
விசுவாச மெனக்கருளி வியனுலக மயலனைந்த
பசுவாச னையையகற்றிப் பதியுலகம் பரிநதருளே. 18

கைம்மாறு முளகொல்லோ கணிப்பறுநின் பேருதவித்
கெம்மாவி யுடல்பொருணமற் றிவையொருமூன் றையுமின்னே
தம்மாளின் னருளுககே தக்கணையாச சமாப்பித்தேன்
வெம்மாய வினைதொலைததன் விட்டுலகங் கூட்டுகவே. 19

ஆவலொடு மருள்வேத வறநெறியைக் கடைப்பிடித்து
ஜீவலயம வருமெனினுந் திருவடிப்பற் றொழியாமே
பூவலயத் திடையுனக்காய்ப் பொன்றுமொரு சான்றாகக்
காவலரீ யடியேனைக் கடைக்கணிக்கக் கடவாயோ. 20

வேறு.

இன்னன துதிபகார் திறைஞ்சு மெல்வையிற்
பொன்னிலத தவரொரு புனிதா மூவாபோந்
தன்னவன் விழிப்படிஇ யஞ்சல் நின்வயின்
மன்னுக் கருசமா தானமாண பென்றா. 21

மூவரி லொருவரா முதலவன் முந்தியுன்
ஜீவனுக் கழிவுசெய் தீய வெவ்வினை
யாவையுந் தொலைதன மிடாபப டேலெதை
தாவருங் கருணையிற் சாற்றி னாரோ. 22

உநதுபே ரன்பினு லுருகி யாங்கவன்
கந்தையைக் களைநதொரு கவின்கொள் வெள்ளுடை
விந்தையாய்ப் புனைந்தனா விசித்த வெங்கொடும
பந்தமிற் றுகநடு நின்ற பண்ணவன். 23

மற்றொரு தூயவர் மகிழ்நது வேதியன்
நெற்றியி லொருகுறி நிலவக் கோட்டிவிண்
பற்றுசெந் நெறிதிகழ பயணப் பதநிரந்
தெற்றென வருளிமற் றீது செபுவாரா. 24

செந்நெறி யிதுவெனத் தெரிக்கு மாதலின்
உன்னெறிக் குறுதுணை யாமி தோராதாரீ
நன்னெறிப் படினவரு நவையின் றுமவினார்
திநநெறி கடைப்பிடித் தேகற் பாலையால. 25

புண்ணிய நகரைப் பொருந்து போதவண்
நண்ணிய வாயிலோக கிதனை நல்கிடின்
உண்ணில விடவுளை யுப்பப ராமெனத்
திண்ணிதி னுணாததிநீ சேறி யென்றனா. 26

இவ்வகை மூவரு மெதிர்த்து தொண்டனுக்
குய்வகை யுவநதருள் புரிநதவ் வொல்லையிற்
செவ்விதின் மறைந்தனர் சிந்தை யுள்ளுளே
நைவரு மடியனா நாடு நம்பிரான். 27

காரந்தமை வேதியன் கருதிக் கண்கணீர்
சொரிந்திரு கரந்தலை சூடித் தோத்திரித்
தாரந்தைநீத தகங்களித தடிய நேனையும்
புரந்தமை யேயருட் புதுமை யென்றனன். 28

வெரிநூறு சும்மையை விழுத்தி வெண்டுகுல
பரிவொடு நல்கியோரா பயணப் பத்திரந்
தெரிவுற வருளிய சீமை யாவையும்
பிரிவுற வுள்ளினன் மறப்பில பெற்றியான். 29

இத்தகு சிலுவையை யெய்து முன்னர்யான்
சித்தசுரு சலசசுமை சுமநது தேமபிய
அததனை துயரமு மகன்ற தேயல்
தெத்தனை பெரியபாக கியமென நேத்தினான். 30

புல்லிய லுலகமீ யாத பொற்புறு
நலவியன மெய்ச்சமா தான நண்ணுமா
றலவியன் மனததெளி வருளிக காததவவ்
வெலலையில் கருணையை யிதயத் துள்ளினான். 31

காண்டகு மிருப்பினைக் கவருங் காரந்தமொத
தாண்டகை திருவரு ளகத்தை யீரத்திட
மாண்டகு சாதனம் வருத்தக காட்டிய
சேண்டரு நெறிக்கொடு திருமி னுனரோ. 32

சுமைநீங்கு படலம் முற்றிற்று.

துயிலுணர்த்து படலம்.

விள்ளருந் தீவினை வினைத்த வெந்துயா
தளளுறப் படுகலிற் றளாசசி யின்றியே
உளளுறு முவகைமுன் னுந்த வுந்தலாற்
கள்ளமி லுணர்ச்சியான் கடிது போயினான். 1

அருத்தியிற் பற்பல்லோ சனைய கன்றுபோய்க்
கருத்தில்புன் மாககளாற் கடப்ப தற்கொணு
வருத்தமென் றொருதட மலையை வானுறத்
திருத்தகு வேதியன் றெரியக் கண்டனன். 2

அம்மலைச் சாரலை யடுத்தவ கோர்சிறை
மும்மலத தனையொடு முடங்கிப் பாரதள்போல்
அம்மகே டுணர்கிலா வசடர் மூவாதாங்
கைமமிகு துயிலகொளக கருதி நோக்கினுன்.

3

ஐயகோ விவர்நிலை யளிய வாழியான்
வெய்யகோ பாகுகனி சலவு மேலைநாள்
உய்யவோ மதிதுயி லுணர்த்த னன்றென
மெய்யவா வுடனடுத தூதது விள்ளுவான்.

4

வேறு .

அந்தோ வந்தோ வென்னிது றககம் மறிவிலலீ
முந்தோ ராதே வந்தபி னெண்ணு முழுமுடச
சந்தா பத்தா லென்பய னுண்டாந தலைதூக்கி
நந்தா லின்ப நன்னெறி சோமின் நமரங்காள்.

5

உடலையு ருக்கிக் குருகிவ டித்திட் டியிராதந்த
கடலைநி காக்குங் கருணையி ருபபைக் கருதாமே
புடவிம யக்கிற் சுழலவி டுகரும் புலைமாரகக
நடலையை நச்சிச் சுடலைபு காநீர் நமரங்காள்.

6

மஞ்சன்ம காடே வற்கொரு வள்ளன் மறுவேலன்
கஞ்சம லாததா டஞ்சமென றுள்ளங் கசியாமே
வஞ்சம னபபேய்க் கஞ்சலி நல்கன் மதியோகொல்
நஞ்சமு தாகக கொள்வது நாசம நமரங்காள்.

7

சிந்தனை யின்றிக் கணபடை கொள்வீர் தெறுகாலன்
வந்தெதிரா நிற்பி னென்கொல்செய் கிற்பீர் மதியிலலீர்
இந்தம யக்கைச சிந்துமி ரகைக கிதுகாலம்
நந்திடு முனனே நமபனை நாடும் நமரங்காள்.

8

இன்மையி னின்று மான்மவி வேகத் தெழில்கொண்ட
ஜென்மமெ டெதீர் மெய்வழி கண்டுந் தெருமநது
கனமவ சத்தா லின்றொரு மிககக கவிழ்கின்றீர்
நன்மதி யோவித் துன்மதி சொல்லும் நமரங்காள்.

9

செலகவி ரின்னே சிந்தைதி ரும்புஞ் சிற்றின்பம்
அல்கவி றுன்ப வாழிய மிழ்ததி யடுவிககும்
மல்குமெய்ளு ஞான சிற்சுக போகம் வரைவின்றி
நல்குகி றிஸ்தெம மானரு னாடும் நமரங்காள்.

10

நின்றுக கிக்கு மாத்தும வாழ்வை நினைகில்லீர்
பொன்றுட விங்கோர புறபுத மென்னும் பொருளுன்னீர்
தின்கொ முத்துத தீச்சிறை வேட்டுத திரிகின்றீர்
நன்றிது வாமோ பேதைய ரோநீர் நமரங்காள். 11

வெம்புமி ருத்தா மாழிகி ளம்பி விடுமாயுள்
அம்பிய லைககச செய்வன செய்யா தலைகூம்பின்
கொம்பிலு றங்குங கொளகைய ரானீர் குணநாடில்
நம்பனை நம்பிக குமபிடுங கூவி நமரங்காள். 12

தீமனி கும்பி யூடுபு குத்தித் தெறுதீமை
ஆமவை யாவுஞ் சேரவெ றுத்திட் டருளாளன்
கோமக னேச சாயிகி றிவந்து குமரேசன்
நாமமவ முத்தி நல்வழி கூடும் நமரங்காள். 13

மேககுயர் வாழ்வு மீடனை யாவும விடுபட்டிங்
காககைத ளாநதே சாககடை யாகி யலமநது
மீக்கிளா மூசகம விகுளு மேவி விழிஞ்நறி
நாககுழ ருமுன் னம்பனை வாழத்தம நமரங்காள். 14

கலங்கலிர் வஞ்சப் பேயிடு விதத கடுமாய
விலங்கைய றுககத தககதி தென்கை மிளிராகட்கம்
இலங்கருள வேந்த னானை லைக்கொண் டெழுந்துள்ளம்
மலங்கலி ராகிச் சேசுவை நம்பி வழிக்கொண்மின. 15

காலம்வி னானது தூமநி கர்ப்பக் கடிதோடுஞ்
சீலம றிந்து கிணைதி ருமபித திருவுள்ளஞ்
சாலம திதது மெய்வழி கூடிற் றகைசான்ற்
மேலுல கத்தைச சேருவி ரென்றும விளிவின்றால். 16

உலகைம யக்கிக கலகமவி னைத்திட் டுயிர்மாய்க்கும்
அலகைக ருசகித தடருநெ ருககுற் றரியேறு
சுலவுவ தைப்போன றிதையுணா வற்றத துயில்கின்றீர்
விலகியு யற்குத தருணமவி ழித்து விளையின்னோ. 17

இத்தகை யான விததக போத மெடுத்தோதிப்
பததனவி னிக்க நித்தினா பங்கப படுமாறு
கத்துவ தென்னீ சொற்றவை முற்றுங் கனவென்னுப்
பித்தறு பேதை விண்டுது யினரன் பிணமாக. 18

எஞ்சா தெம்பி யேனினா கின்ற யிருகண்போற்
றுஞ்சா வாய்மற் றியாண்டுப டைத்தாய் துயருண்டென்
றஞ்சேல் சென்னீ தூங்குவல் சற்றிங் கயர்ந்தென்னு
விஞ்சா நின்ற தூக்கம்வி னேத்தான் மிகுசோம்பன்.

ஏங்கியி ரங்கிக் கூவிளி கொண்டிங் கெமையுய்யத்
தாங்குதி போலா மெப்பொரு ளுந்தந் தானத்தில்
ஊங்குத ரிக்க வற்றறி யுங்கண் டுணர்கென்னுப்
பாங்குணா வில்லாத் துணிகர னுங்கண் படைகொண்டான்.

மற்றிவர் சொன்ன வாசக முந்தீ வருமென்று
சொற்றவை கொள்ளாத் துணிகர முங்கண் டியில்கொள்ளும
பெற்றிமை யுங்கண் டென்னத விற்பம் பெறநாடும்
நற்றவ னெஞ்சிற் றன்வழி கூடி நவில்வானால்.

என்னே யென்னே கைவரு மோச மெதிரகாட்டி
முன்னே யாகச செநநெறி கூடி முடுகும்மின்
இன்னே யென்னப பன்னிய செஞ்சொ வியல்பெல்லாங்
கொன்னே போக்கி நித்திரை கொள்ளுங் குணமமமா.

தேகமெ தித்தென் னாயுள்ப டைத்தென் றிகழ்செல்வ
போகம தித்தென் பலகலை கற்றுப் புகழ்பெறறென
மாகத லத்து ஜீவசு கத்தை மதியாமே
ஊகம்வி தெத்துச சாகும னிதத ருலகூடே.

காவல னானே பேணலர் ஜீவ கதிமாக்கம்
மேவலர் சொற்ற மெய்யுரை கொள்ளார் விழிதுஞ்சிச்
சாவைவி ளிப்பா ரிவரையு ணர்த்துந தகவோரில
கூவலி றைத்து வீண்விழ லுய்க்குங் கொள்கைத்தால்.

வகுத்துவ ருத்துச் சொல்லிய வாய்மை மதிசேடர்
பகுத்துணா வில்லா ராதலி னன்றோ பழுதென்னு
உகுததன ரெல்லாங் கவிழ்த்தகு டத்தின னுமுநதேபோல்
அகத்துற லின்றிப் போயதி வர்க்குய் வரிதம்மா.

இன்னநி னேத்தே பச்சைம ரத்தே நிடுமாணி
என்னுமவ கைத்தாய்த் தெய்விக போத மிகவின்றித்
தன்னுள முந்தத் தண்ணரு டந்து தனியாவி
மன்னுந லத்தை யுன்னிவ முத்தி வழிபோனான்.

துயிலுணாதது படலம் முற்றிற்று.

அமார்க்கப் படலம்.

ஆயிடை யொருபா னின்று மடுத்தவோர் வழிவந் தண்மி
ஏயபே ரழகு வாய்ந்த வீடேற்ற மதிலைத் தாண்டி
மாயசா லகனும் பூண்ட மாயவே டனுமென் றோது
தியரோ ரிருவர் ஜீவ புதையிற் றிருமி நின்றார், 1

அங்கவர் தம்மைக் காணா வாத்தம் விசாரி நீவிர்
எங்குறை கின்றீர் துமபேர் யாவெது குறித்துச் செல்வீர்
பங்கமி லிடுக்க வாயில் வழிவராப் பான்மை யென்னீர்
அங்கண்வா னகத்து வேந்த னானைய யறியீர் போலும். 2

சேயுயா கதியைக் கூட்டுஞ் செந்நெறி முகப்பு வாய்ந்த
வாயிலே விடுத்து வேறோ வழிநுழை பவரெல் லாரும்
மாயமார் திருட ரென்று மறைமொழி வகுத்துக் கூற
நீயிரந் நியம மீறிப் புகுவது நீமைத் தன்றால். 3

என்னவாண் டொத்த லோடு மிருண்டவன் மனத்தா யாங்கள்
மினனென மிளிராது குன்றும் வீணமகி மையிலே தோன்றி
மென்னடை பயின்று மேலாம் விழுத்தவ வேடம் பூண்டேம்
தொன்னெறி விடாது பற்றிச் சுருதிமாரக் கத்து வந்தேம். 4

எட்டிரண் டறியார போலு மெண்ணமொன் றின்றி வாயில்
விட்டிடை வழியிற் சோவோர் விட்புலத் தமார் கோமான
கட்டளை யிகநது நின்ற கள்ளமாரக் கதத ராய
துட்டரென் றிகழ்ந்து பேசத் துணிந்தனை தரும் மன்றால். 5

சுருக்கரை தின்று பித்தஞ் சாந்தமா மென்னிற் கைத்த
கருக்கிளர் வேம்பு தின்று கழித்திடக் கருது வோர்யார்
சுருக்கமிக் குறுக்கு மாக்க மென்பது துணிநது வந்தேம்
நெருக்குறும் வாயில் சுற்றிச் சுழல்வதே நீமைத் தன்றால். 6

உற்பவ பேத மான வுபநதி பலவோ ராற்றிற்
பொற்புறப் பொருநதி யேகிப் புணரியிற் கலக்கு மாபோல்
அற்பத்திற், பேத மான வருநெறி யநேகம் வேத
விற்பத்தி நெறியைக் கூடி விட்டுல கடையு மன்றே. 7

மார்க்கமிங் கெதுவா னுலு மனமொழி மெய்க ளாலே
பார்க்கொரு முதலாய் நின்ற பாமநா யகனைப் போற்றிப்
போக்குமெய்ஞ ஞான வேட புராதன முறைசா திகும
திர்க்கரே யன்றோ மேலாஞ் சிற்சுக போகந துய்ப்பாரா. 8

மரம்பயில் குரங்கு போல மார்க்கங்க டோறும் வாவித்
திரமபயி லாத சிந்தை திரியவிட் டிடாது செவ்வே
உரமபயி லுடுமு போலு மொருதலை யாக முன்னோர்
பாம்பரை நெறியைப் பற்றிற் பயன்படு மிமமை மாதோ. 9

கண்ணையே கண்ணைக் கொண்டு காக்கின்ற விழையைப் போலப்
புண்ணிய மூர்த்தி யெல்லாப் புவனமும் புரகு மாட்சி
எண்ணலை போலு மெம்மு ரொழுக்கினுக் கிசைய நின்ற
பண்ணவ ராய வெமமை யொறுப்பரோ பரிவி லாபோல். 10

வெவ்விட நுழத்த வின்றி வேறதர் பிடித்துன் னோடும்
ஒவ்வவர் துற்றே மென்னு வுள்ளனோ புழுங்கு கின்றாய்
அவ்விய மிருமபைத தேய்க்கு மாமென வரிதிற் பெற்ற
செவ்விய வாக்க மெல்லாரு சிதைக்குமென் றறியாய் கொல்லோ. 11

இந்நின்ற நிலையி லெம்மோ டிணையன்றி யேற்ற மில்லாய்
முன்னினற வழியு மெம்மின் முடுகுவா யல்லை யென்னாக்
கனனின்ற நெஞ்ச வஞ்சக் கனவாதாம் புகலக் கேட்டு
வெந்நின்ற சுமடு நீதத வேதியன விளம்ப லுற்றான. 12

கண்ணிலான் கருததி லானோ சித்திரங் கவினத திட்டும்
வண்ணமாம் புலவா நீதி வாககிய மெடுததுக் காடடிப்
புண்ணிய பாவந துய்க்கும் பலாபலம புலப்ப டுததி
நுண்ணிய தரும நீவிா நுவலுத லழகிற் றமமா. 13

தலப்பெரு மையுரீர் பூண்ட தவப்பெரு மையும்ஐந மித்த
குலப்பெரு மையும்விண் செலவக் குபபையான் மலிந்த கோலா
கலப்பெரு மையுமென நின்ன கனத்திறங் கருதிற் கங்குல்
உலப்புற வொழியு மாபோ லொருங்கவிந் தொழியு மன்றே. 14

அயிலெயிற் றரவுள் ளீட்டு மழலவிட மனைய நெஞ்சீர்
குயிலுமிம் மாய சால கோலத்தின குணங்க ளெல்லாம்
வெயின்முன மஞ்சட் போல வெளிறுமாற் கால தண்டம்
பயிலுமப் பொழுதென் செய்வீ தேழைகாள் பாவம பாவம. 15

கள்ளமி னெஞ்சு நெஞ்சிற் கலந்தமெய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லொத
தெள்ளரு மொழுக்குந தத்த முளக்கரிக் கிசைநது ளாரே
வள்ளலெம் மிளங்கோ மான்செம் மலாடிச சுவடு தோய்ந்த
ஒள்ளிய நெறிசென் நறந்த துயர்பா கதியிற் சோவார. 16

முறைத்திறம் பிறழா நித்த முத்திசா தனமா யுள்ள
அறத்திறம் பயின்று தூய ராதலவிட் டகததை மூடிப்
புறத்தவ வேடம பூண்டு நடித்தலான் றோலைப் போதது
மறத்திறம் பயிலும் வேங்கை வனறொழிந மாணு மனறே. 17

வேட்டுவன் புதன்ம றைநது விடாதுபுட் கிமிழ்ததல் போலக்
காட்டுமித தவவே டத்திற கரநதுல கின்பங் கௌவுங்
கேட்டுவீர சருதி யுணமை கிளபிணு முணரீர நனமை
விட்டுதி ரென்று நீங்கா விழுமமே விழைநது நினைர். 18

மருள்பரம பராயி னோடு மறைநெறி மயங்கு மாயின்
இருணனி யியங்கும் வானத திருங்கதி ரிரவி முனனாத்
தெருளிலா மனததீர நுங்க டிசசெய லொருவீ ராகி
அருள்வழிப பட்டே மென்ற லகநதையின மடமை யாமால் 19

இந்நிலம் புரந்த நிற்கு மிரக்ஷணய கிரியிற் றோன்றி
மன்னுபன் னதிபு மொன்றாய் மருவியோர முகமா யோடி.
உன்னரும் பரமா னந்த வுத்திபுக கொடுங்கு நீர்சொல்
அன்னிய காண்யா நெல்லா மளறுபுக கழுநது மன்றே. 20

எதிரெதி ராகச் செலலு மிடைநெடுந் தூர முளள
நதிநத மொருங்கு கூடா ஷடினு நாமம் வேறும்
கதியுறு மாககத் தோடு கதழெரிக கனிழ்தது மார்க்கம்
எதிருறீஇப பொருநது மென்ற லேழமைப பால தேயாம். 21

வேதமாக சத்தின் மேய வேதிய ரொழுக்கம் வேதம்
ஓதற நெறியைப் பற்றி யுற்பவ தோடத் தாலே
சாதக மான பாவஞ் சருவிடா தகற்றி யொல்லுந
திதினற் கருமம் யாவுஞ் சிந்தையாற செய்தல வேண்டும். 22

அகிலகா ரணரார் தூய வாண்டகைக் கடங்கா திட்டு
சகலபொல் லாங்கு முள்ளிச் சஞ்சலித் தழுது னைநது
புகலிட மான யேச புண்ணிய பலத்தை நாடி
இகலிழுப் பகையை வென்றிங் கிடைநிலா தோடல வேண்டும். 23

ஒளிக்குறி வாயி லூடு புகுந்தொரு வழிப்பட் டுள்ளந்
தெளிகருநல் லுனாகேட் டான்ம தீக்கைபெற் றளவி லின்பம்
அளிக்குந் கருணை யாய வாரமிர் துண்டு வேந்தன்
விளிக்குந் ளளவுந் தூய விதிவிலக் கோம்பல் வேண்டும். 24

ஜீவன்முத் தருக்கு நலஞர் திவ்விய சிந்தை ஞானம்
மேவருங் குணங்க டாகக விசுவாசம் விரதஞ் சீலந்
தாவரு நலங்க ளெல்லார் தந்தருள் புரிந்து காக்குந்
தேவநல் லாவி யுள்ளந் திகழ்தர ஜெபித்தல வேண்டும். 25

இவ்வகை ஜீவ மார்க்கத் தியல்வதே ஜீவன் முக்தர்
செவ்வியென் றறிமி னீண்டு செப்பிய விவற்றென் றேனும்
ஒவ்வவின் றும்பா விரத வுண்மைவற் புறுத்து மென்னை
அவ்விய னென்று தூறு மலமதி யழகிற் றம்மா. 26

கண்டிவி ரோவென் னெறறி கவினுமோ ராஜ சின்னம்
பண்டைய கருதை நீக்கிப் பரிவினல கியவித தூய
வெண்டுகில கையி லீதோ விளங்குசா ஸனமில் வெல்லாம்
அண்டர்நா யகனே பாலித் தருளிய வருட்பே றுமால். 27

மிருத்தெனு நதியைத் தாண்டி வியன்றிரு நகர வாயில்
அருத்தியிற் கண்டு சேரு மளவையிவ வடையா ளததால்
திருத்தகு பரம ராஜன் றிருவடித தொழும்ப னென்னாக
கருத்துற வறிநதுள் ளும்பபா கணிப்பருங் கடைகாப பாளா. 28

இத்திற வடையா ளங்க ளெவாக்கிலை யவர்தா மீசன்
முத்திமா நகர வாயின் முகப்பற வடுதத போதும்
வித்தக விமலன் சொற்ற விதிவிலக் கோமபு கிலலாப்
பித்தரென் றெரிபா தால பிலத்திடைப் புழுத்து வாரால். 29

ஆரணஞ் சொன்ன வாறிக் கடுத்தன னளிய னேன்பான்
சோரமாக கத்து வந்து சுவரேறிக் குதித்தி ரீவிா
காரணங் கருதி யென்னைக் கடைக்கணித தருளவா தும்மைக்
கோரவெஞ் சிறையி லுய்ப்பர் முடிவிலெங் கொற்ற வேந்தன். 30

வேதிய ரல்லீர் கள்ள வுள்ளத்தீர் விபுத ராயன்
ஆகரம் பெற்றீ ரென்றற் கடையாளம் யாது மில்லீ
கோதொரீஇ நன்மை கூடுங் குணமுமின் றுத லாலே
வேதனை யுழக்க நின்றிா வேறினிப் புகல்வ தென்னே. 31

பொருளிலார்க் கில்லை யிர்தப் பூவுல கதுபோல் யாண்டும்
அருளிலார்க் கிலலா தாகு மவ்வுல கென்ன வானோர்
தெருளுநா யேனுங் கொண்டு தேடலீ ரருளை வானா
இருளுநா ரொளியைப் பேணு ரென்பது சரத மாமால். 32

மறங்குலா மனத்தீ ரின்னே திரும்புமின் மாபின் ஞானத்
திறங்குலா மறுமா னததின் றிரவியநு கொண்மின் போர்த்த
புறங்குலார் தவவே டத்தைப் போக்குமின் புனித மார்க்கத்
தறங்குலாம விரத சீல மகத்துற வறுட்டித துய்மயின். 33

காயத்தை விடுமுன் னுள்ளக் கள்ளத்தை யொருவி மேற்கொள்
மாயத்தை யுதறித் தூய வளமளி பரம காணுன்
தேயத்தை நோக்கிச் சென்று ஜீவமா நதியின் புண்ப
தோயத்தைப் பருகி யெனறுந தொலைவிலா விற்பந துய்மயின். 34

இற்றிதே யமையு மேனும் மிட்டமென் றியம்பி வேத
நற்றவன் வழியைக் கூடி நனிவிறாந தேக லோமே
சொற்றிற மறியா ராய சோரமாக கததா தமயில
எறவின் றுணிவென் றெளளி யெதிருநா யாது சென்றார். 35

குக்கல்வான் மட்டை கட்டி நிமிர்ப்பினுங் கோண றீரத
தக்கதோ மூட றுள்ளத் தன்மையு மன்ன தேயாம
பக்குவ நிலத்தி லன்றிப் பாழ்படு கருங்கற் பாறை
உக்கவை நல்வித தேனும் பயன்படா தொழியு மன்றே. 36

களங்கமின் மதியைக் காணுங் கண்ணிலா வவாதம் பாட்டில்
விளங்குமுட் பன்றி போல விடாபபிடி யாக வோடி
வளங்கெழு தடத்தை நீங்கி வருத்தமென் றுறாபெற் றோங்கு
னுளங்கலில கிரியைக் கிட்டி யேங்கினர் துணுக்க முற்றா. 37

வெருவருங் காட்சித் தாய வெற்பிதன் மீது செல்லும்
அருநெறி பிடித்தி யாரிவ் வவஸ்தையை யடைவ ரென்னப்
பெருவழி யிரண்டு பாலும் பிரிந்துபோ வதைக்கண் டநதோ
இருவரும் பிரிந்து சென்றங் கிடைவழிப் பிணமாய்ப் போனா. 38

பிரிந்தவப் பெருவ ழிக்குப் பெயாநாச மோச மென்பர்
விரிந்தமோ சத்தின் மாய சாலகன் விழுநதான் வேடம்
புரிந்தவ னுச மெய்திப் புறையிருண் மலிரத கானில்
திரிந்திட ருழநதான் பின்னாத் திரும்பினு ரில்லை யாண்டும். 39

பேசரும் வருத்தந் துன்பம் பிறங்கினும் பிதாவின் சித்தம
 ஈசனா செயலெல லாமென் னீடேற்றத் திசையு மென்னு
 நேசமோ டமைய வேண்டு நிலைபிச கிடுவ ராயின்
 நாசமோ சம்பொல் லாங்கு நாகுமவாய் திறக்கு மன்றே. 40

இடையில்வர் திடையிற் போன விருவர்தங் கதியீ தாக
 உடையவன் றிருவாக கொன்றே யுறுதுணை யாகக் கொண்டு
 நடைவழி பிடித்துச் சென்ற நலங்கிளா மறைவ லாளன்
 மிடைதரு வருத்த மென்னும் வியன்கிரி யருகா வந்தான். 41

அமராககப படலம் முற்றிற்று.

ஜீ வ பு ஷ் க ரி ணி ப் ப ட ல ம் .

அங்க னோர்சிறை மீக்கிளர்ந் துயாவிசும் பணவி
 மங்கு றேய்ந்தெழின மறிதாத தண்ணிழன மருவிச
 கொங்கு யிராதுவான மீனெனப் பனமலா குழுமும்
 பொங்க ரொன்றுள தாதுலா புகலிடம் போலும். 1

வேங்கை சந்தனங் காரகில் தேக்கொடு மிடைந்த
 கோங்கு சண்பக மாப்பலா வததிருங் குலிகம்
 ஓங்கு மேழிலைம பாலைகுங் குமமபுல வோமை
 பூங்கு ருந்தசோ கந்தம ரத்தைபூங் கடம்பு. 2

வன்னி பாதிரி யிலவங்கம் வன்மரை வகுளம்
 புன்னை வாதுமை யிருபபைவான் ரெடுமடற் பூகம்
 தென்னை யாமல கங்கித தானறிதிந் திருணி
 பொன்னி ணாப்படு கொன்றையச சுவததமால புங்கு. 3

புலந்தொ குத்தபல் ஜாதிய விருக்கங்கள் பொதுளி
 நலந்தொ குத்தபன் மலாகருவை நாற்றிசை கமழ
 நிலந்தொ குத்தமன் பதைக்கெலா மகமகிழ் நிலவப்
 பலந்தொ குத்துத் விடுவதோர பைம்பொழிற் பழுவம். 4

பொங்கு ஜீவபுஷ் கரிணியின் புதுப்புனல் தேக்கி
 அங்கு ரித்தபுற் பூண்டுதண் டலைக்குல மனைத்துங்
 கொங்கு லாய்வரும் வசந்தமென் காலபடுங் கோட்பால்
 பங்க மிலபசும் பொன்மய மாயதப் பழுவம். 5

அண்ணல் வானகத் தரசனிவ வகலிடம் புரக்குந்
தண்ண ளிக்குடை கவிநதன வாமெனத் தயங்கிக்
கண்ண கன்றவெப் பாங்கருங் கவினுறக் கவிநது
நண்ணு வாக்குறு வெப்பநோய் தணிககுமந நறுங்கா. 6

முந்து முத்தலைச் சிகரியின் முளைத்துமு துலகின்
பந்த நூறிடு ஜீவமா நதிமுகம படிநது
விநதை யாய்நர ஜீவாக்கு விழுமநோய் துடைக்கும
மந்த மாருக மவிநததம மதுமலாச சோலை. 7

அலாநத செவ்வியி லகத்தெழு மளியமென் குரலிற
புலாநத டைந்தவா விடாயதணித துள்ளவெப பொருளும்
உலாநத வானபயிரக் குதவுமோர் மழையென வுதவி
மலாநத செய்கையில் வள்ளலைப் பொருவுமாண் பொதுமபா. 8

மண்ட லத்தற முடங்குதா னுனறிவாய் மலாந்து
விண்டு தாமலாக் கட்டுளி வடித்துமெய் யருமபித
தண்ட ளிராகரம விரிததுபா சினைத்தலை தாழ்த்திக்
கொண்ட செவ்வியிற் பரவுதொண் டரைப்பொருடங் கொழுங்கா. ■

புண்ணி யன்றிரு வடிமலாக் கன்புசெய் புனிதர்
உண்ணி கழ்நதமெய்ப பததியி னொள்ளிய செயல்போல்
வண்ண வான்றநுக் குலமலா நறுமண மவிநது
கண்ண கன்புவி முழுவது நறுங்கடி கமழும். 10

பொன்னி லத்தா சன்றிரு வோலக்கப பொதுவின்
மன்னு பல்வியங் கவிததெனச சினைதொறும் வதிநத
பனனி றததபுள் ளினஞ்சிலம் பியவொளி பம்பித
துன்னு வோருளங் களிப்புறச செவிககின்பந தொகுக்கும். 11

வனம டங்கலும் போதகம வரியனி மருவும
வனம டங்கலும் போதகக் குருளையு மயங்குங்
கனம டங்கலும் போதக வுங்களி மயிலகள்
கனம டங்கலும் போதகந தருமபல காட்சி. 12

அமரர் யாவருங் கைபுனைந் தியற்றிய வாதி
குமர நாயகன றிருமணப் பந்தலோ குறிககிற்
றமர நீருல கததுவாழ் சபையெய்பி ராட்டி
விமல லீலையு யானமோ யாதென விரிப்பாம. 13

ஹீனைய கற்பகப் பொதுமபரின நடுவண தீயைந்த
நனைம லாத்தட வாவியைச் சிந்தையுண் ணடிற்
கணைக டற்புவி முழுவதுங் கதிகககா யேறும்
புனையும் வாசக மனறிது புராதன சுருதி. 14

ஆழி நாயகன் ஞானத்தி லருளிற்றாய் மையினில்
வாழி யன்பினி லாழ்ந்துநீர் நிறைந்துநிரம் மலமாய்ப்
பாழி யம்புவி யாததுமப் பயிாவளஞ் சூர்ப்ப
ஊழி யூழிபாய்ந் துறுவது ஜீவரீ ருதகம். 15

ஜீவ னுக்குல வாவொரு நித்திய ஜீவன்
நாவி னுக்கமு தச்சுவை நினைவிற்கு நறுநதேன்
தீவி னைக்கொரு மருநதுவண் சிறையளி முால்பைங்
காவி னுக்கணி யாய்திச சீவரீக கங்கை. 16

புனித மாயது புண்ணியம் பொலிவது பாவத்
துனித விரப்பது சுகாதத்தை விளைப்பது துய்க்கும்
மனித ஜீவரை வானவ ராககிடும் வலதத
தினிதி னெங்கணுஞ் சூர்ப்பது நாடுவோ ரெவர்க்கும். 17

பாசம் விசிய பான்மைய பளிங்கெனத் தெளிந்த
தேச லாமுழு மதிககதி ரொருவழித் திரண்டு
மாசி லாமடு வெனப்பெயா வதிந்தன வனைய
ஆசில் வெண்மணற் குவாலபொருட மலைபுள் களைய. 18

ஜீவ மாநதி தீரத்தை யடுததலிற் செழிப்புற்
ரேவி லாதது சுரப்பதத தூயரீ ரூற்றும்
ஆவி வேட்டுவந் தருநதுவோர்க் கான்மனோ யகலுந்
தாவி னித்திய சாமபிராஜ் ஜியமவநது சாரும். 19

வானி ழிந்துவந் திமபரை மருவிய மதூரம்
ஆன பாணரீ ராகவிந் கமைநததேள் ளமுதம்
ஞான போனக நராததும ஜீவசஞ் சீவி
தின ரக்ஷண யருள்வதோர செழுஞ்சுவைத் தீம்பால். 20

நிரும் லாதிபன் றென்றுதொட் டிலவவோர் நியமத்
தரும வேலியிட் டுவப்புடன் நரணியிற் சமைத்த
மரும விந்தநந் தனவனம் வளம்பெற நானுந்
நிரும் விந்தவிச் சீவபுஷ் கரிணிரீ தேக்கும். 21

மழையி லாகிலை மாயிரு ஞாலத்தின் மாபு
விழையும் ஜீவபூம் நிலதெனி லிலையுள்வே ருன்றித்
தழையு மன்புநற றருமமுந் தானமுந் தவமும
பிழையின் ஞானமு மெய்விசு வாசமும பேசில். 22

மூன்றொ ருத்துவ தெய்விக மொருங்குடன் முயனறே
ஆனற ரக்ஷணி யச்செயன முடியுமிந் கதுபோல
வானற ருககுலம வசநதமென கானறு வானி
மூன்று நல்கும னேக்கிய முயனறடுப் பவாக்கே 23

தண்ணி முற்புகப் புறஞ்சுடு தாபிதந் தணியும்
உண்ணி லாவுமென் காலபட வேற்றுரு வுறமும
புண்ணி யமபொலி மானத வானிநீர் புசிக்கில
நிண்ண யமபசி தாக்கங் கடஞ்சதா நீங்கும். 24

காணி னுங்கலி தீருமிவ வானியைக் கருதிற்
சேனு லாவிய ஜீவனு முளளுளே சேரும்
மாண ரும்புகழ் வழுத்தினித் யானநத மருவும்
ஊண் தாக்குவோக குறுபய னுலாககுமா றரிதே. 25

இன்ன தன்மைய வெழின்மலாச் சோலையை யெதிராந்தும்
மனனு ஜீவபுஷ் கரிணியைக் கண்டுள மகிழ்நதும்
வன்ன மாங்குயி லினனிசைக ரூலசெவி மடுததும்
நன்னா வேதியன் றனனுள நயநினைவ நவில்வான. 26

கருத்த னாகியி லாதமோ டேவையைக் கருதி
அருத்தி யிற்குடி யமைத்தவே தேனெனு மணிகொள்
மருத்த னைநதகா வனமிசை மானுமென றுலாககிற்
பொருத்த மினறது தீமையை விளைத்தவோ புணாபபால. 27

பொறிற் கர்ந்திடு புலனெலாம புனிதமா தலீனும்
செமியும் ஜீவபுஷ் கரிணியின் றிறத்தினுஞ் சிநதை
மறியு மன்பின்மன் னுயிர்த்தெலா நண்புவாய்ந் ததினும்
நெறியு ளாபுகு முயாபர தீசொன்றே நிகாக்கும். 28

கரையில் பேரின்ப லோகயாத் திரிகர்க்குக் கருணை
அரையன் மெய்விடா யாறறியென் றமைத்தவீ தாயிற்
புரையி லாதவப் புரவலன் பொங்குபே ரன்பை
உரையி ட்டற்கெளி தோகவர்க் கததூர வோகரும். 29

தனித மாமது மலாபபொழிற் சிறப்பெலாளு சமைந்த
புனித ஜீவபுகு கரிணியின் புண்ணியப் பொவ்வென்
றினிதி னுள்ளிமற நிவண்சிறி திருநதினைப் பாறித
துனித விராதுசெல் வேனெனச் சோலையுட புருந்தான். 30

சோமை யுற்றசெவ காலவெள்ளை யன்னங்கள் செவிய
நோமை யுறறசெவ வாயமட மஞ்ஞைக ணிலவிக
கூமை யுறறதம மினததொடும் வாவிரோ குடித்து
நோமை யுறறமை கணடுகண் டிவந்தனன நிவித்தன். 31

மேவி வர்துதித தொழில்புரி வெய்யகோ ணாய்கள்
ஜீவ கங்கையைப் பருகலுளு செமமறி யாடாய்த
தாவில சாந்தநண் பாசிய சறகுணந தமுவிப
போவ தாகிய புதுமைகண் டதிசயம் பூத்தான். 32

பாத வங்குகிற பழுத்ததீம பழநறை பருகி
வேத சாகையி னிருவிழி மிகமது ரிகரும்
கோத கறைவக கொழுநறை குழீஇககுழீஇ நுகாந்து
மாத வங்களசெய் வாரிலை கண்டுள மகிழ்ந்தான். 33

பக்க நின்றபேய்க காற்றக நுழைந்துபாழ் படுககா
தக்க ரப்படை பற்பல வங்குகு நிறுவித
திக்கு பந்தனஞ் செய்தவத திறத்தினைத் தெரிந்து
மிககு ரத்திறை யருடபரா மரிப்பினை வியந்தான். 34

துங்க வாவியின் றுறைதொறும் வலம்புரி சுப்ர
சங்க மாததொனி முழங்கலிற் செவிததொனை தாக்கி
அங்கக் கேதுயி லுணாநதெழுந தவாபல ரணபு
பொங்கி மெயத்திருப் பணிபுரி புதுமையுங் கண்டான். 35

கண்ணு முள்ளமுங் களிப்புறக் கடிகமழ் காவின்
எண்ண ருமபல காட்சிகண் டிதயநெக் குருகிப்
புண்ணி யமபொலி ஜீவபுகு கரிணியின் புனிதத்
தண்ண றும்புன லருந்துவான் வேட்டவண் சார்ந்தான். 36

ஆர ணத்துறை யணைந்துநின் ருழ்ந்தவம் மடுவின்
கார ணத்தையுங் காவலன் கருணையி னிறைந்த
பூர ணத்தையு நித்திய ஜீவனிற் பொருத்தி
மார ணத்தொட ரறுத்திடு மாண்பையு மதித்தே. 37

சங்கை யின்றியுட் டழைத்தபத தியின்விச வாசச
செங்கை யாரவத திவலிய தீர்த்தத்தை முகநது
பொருகு மாவலிற் பருகின னன்புளம் பூபபத
திங்க ளிற்றிகழ்ந ததுமுகளு செழித்தது ஜீவன். 38

மாகந தீர்த்திவண் மருவிய ஜீவநீர் மாநதி
ஆகந தோய்தலு மாததம் விடாய்தணிக தாருத
தாகந தீர்த்தது தீர்த்தது பசிப்பிணி சமழ்தத
சோகந தீர்த்தது தீர்த்தது நரஜெனம் தோடம் 39

அருநது நீரெனத தெளிநதது சித்தமங கவற்குப்
பொருநத கபபுறக கருவிகள புனிதமாய்ப் பொலிநத
வருநது சாவுமின ருயது புத்தயிர மருளித
திருநதி னுனமறை வாணனமற நியாந்நித தெரிபபாம். 40

இனைய சீலன யாகுகொரு தருநிழ லிருநது
சினைய லாநதபூ நறுவினா யினேநதுலாந தென்றல
வினைய மோடுதன் மேனியிற் படியவிண் ணவாகோன்
புனைம லாககழ் நெழுதுதோத திரப்பல புரிநதே. 41

இதத னைககுநா னருகனே வெண்ணீயீ டேற்றச்
சித்தம வைத்தனா தம்பிரான சிந்தனை யினியென்
வித்த கததிரு வாவிரீ ருந்திய வித்ததில்
எத்த னைககதி கநநலம் பெற்றன னெனனா. 42

வள்ளல் நங்குரு ராயனைச சிலுவைமண மேட்டிற்
களள மில்லகக கணகண்ட காட்சியைக கருதி
அளளி யன்பலா தொடுதநி தமைத்ததே வாரம
பிள்ளை நீர்மையிற் புனைநதனை நிருவடி பிறங்க. 43

தேவாரம், விசுவாசக் காட்சி. (பண, காந்தாரம்)

1. கன்னமுறுங் கடையேனுங் கடைத்தேறப் பெருங்கருணை
வெள்ளமுக்கத் தருள்பொழியும் விமலலோ சனநிதியை
உள்ளமுவுப் புறுதேனை யுயிர்க்குயினா யுலவாத
தென்னமுதைத் தீங்கனியைச சிலுவையிசைக கண்டேனே.
- II. படிசாய்த்த பெரும்பாவப் பரஞ்சுமந்து பரமர்கிரு
மடிசாய்த்த திருமேனி வதைநதிழிசெங் குருதியுக்
முடிசாய்த்த பெருமானை மூதலகை தலைநசுக்கிக்
கொடிசாய்த்த கொற்றவனைக் குருகினமிசைக கண்டேனே.

3. பொய்த்திருக்கும் வஞ்சனையும் பொல்லாங்கும் புறங்கூற்றும்
எத்திருக்கு முடையேமை யெண்ணியொரு பொருளாகப்
பத்திருக்கும் பிரமாணப் படியொழுகி வீணமுடித்த
சித்திருக்குஞ் செழுந்தவனைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
4. மூவினைக்கு மும்முதலாய் மும்முதலு மொருமுதலாந்
தேவினைகளைத் தொழுதேத்துந் திரிகரண சுததருந்தம்
நாவினைக்கொண டேததரிய நல்லறத்தின றனிததாயைத்
தீவினைக்கோ ரருமருந்தைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
5. மூவாத முதலவனை முதுசுருதி மொழிப்பொருளை
ஓவாத பெருங்குணத்த வுத்தமனை யுலகனைத்துஞ்
சாவாத பழகாககத் தனுவெடுத்தது துஜங்கட்டுந்
தேவாதி தேவனையான் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
6. துன்னெறிபுக குழல்கின்ற தூரத்தரிலுந் தூரத்தனாய்ப்
பன்னெறிகொள பரசமயப் படுகுழிலீழ்ந் தழிவேறகு
நன்னெறியின் றுணிபுணாததி நயந்திதயக் கண்டிறநது
செந்நெறிகாட் டியகுருவைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
7. அந்தரதாந் துமிமுழங்க வமரரெலாந் தொழுதேத்தத்
தந்தைதிரு முனமகிமைத் தவிசிருந்த தற்பரனை
நந்தமவினை தொலைத்திடற்காய் நரனாகி நலிந்திரத்தம்
சிந்தியுயி ரவஸதையுறச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
8. நிந்தனைசெய திருப்பாணி நிரையமுத்திக் கொலைபுரியும்
வெந்தொழிலா செயவினையின் விளைவறியாப் பொறுத்தருளும்
எந்தையென வெழிற்கனிவா யிதழவிழெழப் பெருமானைச்
செந்தனிக்கோற கொளுந்தேவைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
9. மறம்வளர்க்குந் களருளத்தை வளமலிதண் பனையாக்கி
அறமவளாகக் கருணமுகிலி னனபுமழை மாரிபெய்து
புறமவளாகக் கிரகிப்பின புகழமைந்த புண்ணியத்தின்
திறம்வளர்க்குந் செழுங்கிரியைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.
10. காயொளியிற் கதிர்பரப்புந் களங்கறுநீ தியின்கடனாப்
பாயொளிகொள் பசுமபொன்னைப் பணிக்கருஞ்சிந் தாமணியைத்
தூயொளிகொ ணிததிலத்தைத் தூண்டாத சுடாவினகைச்
சேயொளிகொள் செம்மணியைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம் முற்றிற்று.

உபாதிமலைப் படலம்.

கஞ்சமலர்ப் பாதமிரு கண்கலுழி யாற்கழுவிச
செஞ்சொனமலாப் பாமாலைத் தேநதொடைய லைசசேர்த்தி
அஞ்சலிததுப் போற்றியருள வேண்டினிறந் காவலுடன்
நெஞ்சாரப் புலவிவழி கூடினா னோகருதி. 1

காராபூங் காவகத்தின் கண்ணாநி முற்சுகமுஞ்
சீராரந் துஞ்சுனையின நேமபடுதெண் ணீரப்பயனும்
ஏராரந் தூயவி ளங்காவின நேற்றரவும்
நேராயு ளத்திறபொ றிததுநெறி கூடினான். 2

செலவான்வ ழிமறிதறுச் சீறிவிட முள்ளெயிற்றுக்
கொல்வாள ரவங்கு றுகக்கொந்த கொள்கைபோல
தொல்வாரி திப்புவிழி ரொக்கபெருந் துன்பமெலாம்
மலவாய்தது நினறம லையடிவா ரத்தணைந்தான. 3

அவ்வசலந் தனனைய றியாதார யாருமிலை
கௌவைவரீ வேலிபு டைவனோந்த காசினியில்
ஒவ்வொருவ ருள்ளதது யாவேயு யாவனறிச
செவ்வேமட டிட்டளவு செப்பரிது தேருங்கால். 4

தொன்மையுல கிறபாவந தோன்றியநாட் டோன்றியெங்குந்
தின்மைபெரு கப்பெருக வோங்கிசசெ ருக்கடைநது
வன்மைமிகு துன்பமம் னக்கவலை துக்கமெனூந்
தன்மைதத னிசசிகர மூன்றுத டித்தனவால. 5

கல்லாயி ளக்கமின்றித் தீயவினைக காடுசெறிந்
தெல்லோன்சு டாவிளக்க மின்றுகி யெப்பிறமும்
அல்லாயி ருன்குழுமித தூக்குணமுட் பூண்டளவிப்
பொல்லாத வல்லிதயம் போனறுளதப் பூதரமே. 6

வட்டமிடுங் கிட்டிவரும் வந்துவந தச்சுறுத்தங்
கட்டம்வி னைக்குங்க கெடுகருங் கௌவியுயிர
நட்டஞ்செ யும்பொல்லார நல்லாரென் றோராத
துட்டவி லங்கனந்தந தொக்கதநதச சூழலே. 7

வானளவி நிற்பதெனக் கண்மெ யங்கிமதி
 ஈனரிடாப பட்டிரிவ ரெட்டுணையு மெண்ணாது
 ஞானமுறு மாந்தாக் கைததெள்ளி மேற்போவர்
 கானமுறு மிவவிலங்கற காட்சியது பலவகைததால். 8

தீர்க்கவிசு வாசிகளே யன்றிச்செ சத்துழல்பொய்
 மாகக்கரெவ ரேனுமிந்த மாமலையைக் கிட்டிவரிற்
 பாக்கவே யுண்ணடுங்கி மெய்பதறிப பாழ்ங்குழியிற்
 சோககுமமாக கம்புகுவ ரென்றுநதி நுமபாரால். 9

அண்டபகி ரண்டமெலாம் போய்ப்போய னாரொடியிற்
 கண்டுவரும் பொலலாத கனமனவன பேய்க்குரங்கு
 மண்டுபெருந துனபம லையிதனபோ கேடடாலுந்
 தெண்டனிட்டுக் குன்றித்தி யங்கியுயிர தேயுமால். 10

செந்தழல்போ லக்கொளுததுஞ் சிந்தனையை ஜீவியத்தை
 எந்தவித மென்னினுங்கை யெட்டியைப்போ லாககுவிக்கும்
 வெந்தறுகட் பாபபினவி டம்போனம் திகெடுக்கும்
 இநதவிடுக் கண்மலையின் சாரலெகிர வோரொவாகும். 11

ஒற்றைச்ச டாததிகிரி யோசசியுல காண்டமுடிக்
 கொற்றவருந் துனபமலைக் கோடெதிர்கண் டேங்குவருட்
 பற்றற்ற ஞானபரி பாகநுந்தாம பாரததவுடன்
 சற்றுட்க லங்குவரீ தென்னேத ருக்கமமா. 12

செப்பிலுல கததுநர ஜென்மமெடுத்த தோரெவரும்
 இப்பெரிய சாரல்புகுந் தீடழிந்தா ரலலாது
 தப்பினு ரிலலையிது தாண்டினம் கிழ்ச்சிதரும்
 ஒப்பிலா னந்தமலை யொன்றங்கு முன்னுளதால். 13

வேறு.

அஞ்சும்வெவ் விடர்துற்றி யலமால் தருமிந்தச்
 சஞ்சல மலைமுனறி னின்றொரு தனியாக
 வஞ்சமின் மறைவாணன் மனமிக மறுகூற்று
 நஞ்சட வினைவார்போ னைந்திவை நவில்கின்றான். 14

எவ்வள வதிகங்கொ லென்னுறு பலவினம்
 அவ்வள வதிகமீவ் வசலம் துயர்வாரின்
 எவ்வகை நெடுந்தூர வேற்றமிந் கிதையேறி
 அவ்வயி னுறுசார லடைகுவ னெளிதன்றால். 15

பொன்னகர் புகுமார்க்கம் பூதா நடுவாக
மின்னொளி யெனநேரின் மிளிர்வது மிதிகொம்பும்
உன்னவோர் பிடிக்கொம்பு முளதென வறிகில்லேன்
என்னினிப் புரிகிற்பேன யாதுமோர் துணையில்லேன். 16

பின்னிடை குவனாயி னுறழ்வது பெருமோசம்
நன்னெறி பிசகாடே நனிகடைப பிடித்தேறி
முன்னிடு குவனாயின முறையிறை பிறழாத
மன்னவ னொருகைந துதவவும் வருவாரால். 17

முன்னரி முழையொன்றே வெரிகனன் முதிர்குணை
துன்னின ரடியாககாய்த துணைபுரி தருதெய்வ
மன்னவ னஃதோரில் வளரிடா மலையேறிப்
பொன்னில வுலக்டு புகவருள புரியாக்கொல. 18

அடாக்கு வனதீமை யளவள வியபூத
உடவிது விமுகாறு மிடையிடை யுறுதுன்பம்
இடாபல வழவாமே யியலவது முறையன்றற்
சுடருல குறினன்றே வருவது சுகந்தியம். 19

எட்டிமல் கிடுகாடோ வின்சுவைக் கனியியுந்
துட்டவெஞ் சிறைவீட்டிற் சோடச வுபசாரம்
கிட்டில வெனலாமோ கேடுறு முலகத்தே
மட்டறு சுகபோகம் விழைவது மடமைத்தால். 20

அடியவ ருணர்வுள்ளா ரசுடில ரவாமேலே
படிவன பலதுன்ப மெனினுறு பயனதேரின்
முடிவினி னலமேயா முறைமுறை யன்னமுழ்கப்
படினொளி நனிமலகிப் பசுமையுற றிடுபொன்போல. 21

ஆதவி னிடையாமே யணிதிகழ் பாலோக
நாதன தருளொன்றே நற்றுணை யெனக்கொண்டு
போதரு குவனென்பை பொறியொரு புலனாகப்
பூதா மிசையேறிப் போயினன வழிகூடி. 22

ஒடுவ னடைகூடி விராகுவ னொருகீதம்
பாடுவன் மேனோக்கிப் பாரததுளம் பதைத்தேங்கி
வாடுவ னிளைப்பாகி மலங்குவ னினவாகக்
கோடியா நெறிசோசெங் குகத்தடி குறுகுற்றான். 23

கண்டன னினியேற்றக் கடினமிந் நிமிர்குன்றில
உண்டென மலைந்துள்ள முயங்குநெட் டியிர்த்தநதோ
கொண்டனன் நிகிலேனுங் குறுகுறு நின்றொலலை
அண்டர்தம் பெருமானை யுள்ளின னவலிததே. 24

விளக்குற விருளோடும் விதமென வருடுன்னி
உளக்கவ லையநீக்கி யுரங்கொடு காலுனறத
துளக்கறு திடநல்கத துணிவுவந தருணதன
வளக்கரு னையைவாழ்த்தி யேறினன மலைமுன்றில். 25

தைவிக கிருபாஸ்தந தனைமுன மீரததேக
ஐயமில் விசுவாச மனபுபின னனைந்துநத
மையறு திருவாககாம வசசிர தண்ணேறி
மெய்யுறு பலத்தாலவ விலங்கவின மிசைபோனான். 26

பொறியயல் விலகாமற் புலனெதும விழையாமல
குறியது தவறாமற குணநிலை வழுவாமற்
பிறிதெது நினையாமற் பிறங்கனின் மிசைசெல்லும
நெறியது பிசகாமற சென்றன னெடுநதூரம். 27

அடிக்கடி முழந்தாணின றடருவ னருள்பற்றிப்
பிடிக்குவ னுரததுனனிப பெயாகுவ னினவாகப
படிக்கிர ஊணைநலகும் பரணியற றியசெநதேன
வடிக்குமொண் மலாநநத வனத்தினி வினிகுற்றான். 28

உ வ ரு .

கோனகர் புகவருங் கொள்கைத் தாயவெம்
மானவ ஞாயும்வழி வருத்த யாறறிமே
பானமையிற் றுயகம் புறாயும பண்புள
துணமில் காட்சிய துவகை பூப்பது. 29

சஞ்சல முடித்தலை தயங்கு மாதலில்
விஞ்சிய சுகத்தினை விளைக்கு மாலது
வஞ்சமின மலாமுகங் காட்டி வாய்த்ததேன்
செஞ்செவே தருமன்பர் செவ்வி போன்றது. 30

மன்னுநர் தனவனத் தெழின்ம ரக்கிளை
பினனியும வல்லிகள் பினைத்தும் பெட்டிற
நன்னுந தழைக்கொடி படாத்தி நாட்டிய
' பன்னக சாலையொன் றுளதப பாங்கரில். 31

வருந்திய வேதிய னிறுத்தம் மாணெழில்
திருந்திய சாலையிற் புகுநது செவவிதின்
இருந்தினைப் பாறின னிறைவன பாதத்திற்
பொருநதுமன் பருசசனை புரிந்து போற்றினான், 32

பரமனன் தருளிய பயணப் பததிர
வரமனோ கரத்தினை வாசித தாய்நதுதன
கரமலா சென்னியிற் கவின வெண்கெல்
நரமகி பதிதரு நலமு முள்ளினான், 33

அருகனே யல்லனித் தனைக்கு மாண்டகை
திருவருண மலிந்தவச செயலின செவ்வியென
றுருகினன் றுதித்தன னுவகை மாமதுப்
பருகினன் களித்தன னயாவு பல்கவே, 34

மறந்துளக களிப்பினான் மயங்கிச சோராவடைந்
தறந்தலா விப்பிர னயாநது துங்கினான்
இறந்தவோர வெருளியிற் றீதென மெள்ளுவா
சிறந்தவுண் மகிழ்ச்சியின சோராவைச் செவவியோர, 35

துங்கிய வேதியன் றுயிலு ணாநதிலன்
ஒங்கி வியுங்கி ரொடுக்கு வானென
அங்கொரு புண்ணிய னடுதது ணாததுவான்
நீங்கரு மன்பினு னிகழ்தது வானரோ, 36

வழிபிடித திததுணை வருந்தி வந்தாரீ
நுதிதயில வினைப்பது கரும மனறுகாண்
பழிபடு மடிக்குடி கெடுக்கும் பாலது
விழிவிழி யோடுதி விரைந்தெ முந்தரோ, 37

ஆமபரி சுணாகிலா வசட ராமெனச்
சோமபிரீ துயிலுமித துணிவு நனகதோ
போமபக விருட்படாம போரக்கும் போதுசென
மேமபடு தூனெறி விளங்கற் பாலதோ, 38

நித்திரை சததரு வென்னு நீமையை
உயததுணாந திலைகொலா முயிருக குட்பகை
விததக விருத்தியைக கெடுக்கும் வெவ்விடஞ்
சித்தநோ வினுக்கொரு செவிவித தாயரோ, 39

தூற்றிய துயிலுணர் தெழுந்து சோம்பறுஞ்
சிறறெறும் பாதியின் சில மோர்ந்துநீ
சுற்றுணர் வடைக்கடைத தேறு வாயென
உற்றபே ராசையோ நெததுக் கூவினான். 40

மீக்கிளா துடிப்பொடு விளித்த வாசகக்
கூகருல செவித்துளை குறுகி யொல்லெனத்
தாக்கலும் வேதியன றனுந் டெக்குறத்
தூக்கமவிட் டெழுந்தன்ன றுணுகுந் றோடினான். 41

பொழுதுபட் டிடுமவரை துயின்ற புன்மையை
அழுதழு துளநினை தழுங்கி யேங்கினான்
பழுதறத் துணைபுரி பரம சாஸனம்
முழுதுணர் வேதிய னவல மூடியே. 42

பாத்தில னயற்புறம் பரப ர்ப்புடன்
கூத்தசொந நெறிக்கொடு குன்றத் துச்சியை
வோத்துடல் விநாபபுற விரைநத் தெதனன்
சோத்தபு மாலையுஞ் செறிநத் தென்பவே. 43

அதுபொழு தச்சுநு மறச்சந் தேகியும்
எதிராமுக் மாய்விரை தோடி யேங்கிமெய்
விதிவிதித் தலறியுள வெருணடு மீயுறக்
கதுமென வருவதைக் கண்ணுற் றுனரோ. 44

அங்கவ ரருகுற வணைந்து தோழன்மீ
வெங்கொடும் பயங்கரம் விநைநத் மூலமென்
எங்குசெல கின்றனீ ரெதுகு றித்துளீ
சங்கட மெவன்கொலோ சாற்று விரென்றான். 45

ஆரியன் வினவல்கேட் டச்ச னென்னுமப்
பூரிய னையகேள் புனித யாத்திரை
வீரியந் தருமென விரும்பி வந்திவண்
காரியம் பிறிதெனக் கண்டு கொண்டனம். 46

நாசதே சத்துளேம் நாங்கள் நல்வழி
ஈசனார் பதியினி தீட்டு மென்றிதில்
ஊசலா னொத்தொடு முலவி வந்தனம்
மோசயித் துணையென முன்னு ணாநதிலேம். 47

உன்னருங் கதிபுகுத் துண்மை நூல்வழி
பின்னிநங் காலடி பிசகிச சற்றயல
மன்னிடி லதோகதி மடுதது வலவிதிற்
சின்னபின் னமபடச சிதைக்குங் காண்டியால். 48

தாவரு முபாதிமா மலையின் றனமையை
யாவரே தெரிபபருந் னிதயந் தோநத்தால
கேவலா தமயிலக கிளளிக ழீரையாப
பாவனை செய்வாவாய்ப் பழக்க மட்டிலே. 49

முன்னுற முநிகினேம முறைபி றழ்ந்திடாச
சென்னெறி செலசசெத நிகிலு மரசமும
பன்னருந் துனபமும பதைபபு மேயலால்
என்னெனுஞ் சஹாயமொன மெநிரத தில்லையால். 50

சூலுறு முகின்மழை துவனறிப பெய்தென
மாலுறு நிகிலபல ள்ளேநது துனபமேன
மேலுற விழுததலின் வெருண்டு யாங்களிப
பாலுறத் திருமினேம பட்ட தீதெனறான். 51

அச்சனீ துறாதநிட வறசசந் தேகியாங்
குச்சித னுண்டிரு கோர சிங்கங்கள்
உச்சித மாய்ப்படுத துறங்கு கண்டனம்
நிச்சயந் தெரிகிலம் விழித்த நீரவோ. 52

அடுததன மாயினெம் மங்கம் பீறிவாய்
மடுததிடுங் கூற்றுவன் மறநதெம் மாவியை
விடுததன னேவெங்கண் மேலை யோராதவங்
கொடுத்தவோ வெமகருயிர யாது கூறுகேம். 53

என்றுளக் கலக்கமோ டியம்பி னுனிநுள்
துன்றிய மனத்திரு வோருந் தொல்வினை
பின்றைநின் றுந்திடப் பேய்கொண் டாரெனக்
குன்றதோ முகமுறக் குபபுற நேகினா. 54

வெருவியோ ருறாத்தவங் வெருட்சி வார்த்தைநெஞ்
சுருவிட வுள்ளுடைந் துயங்கி வேதியன்
புரிவதென் னினியவா புறமிட் டோடுதல்
கருமமன் றுலெனக் கருததுள் னுன்னுவான். 55

ஆதிபருவம்.

வேறு

வெறுத்த நாசப்ப டப்பைவி ரும்பியான்
மறுத்து நாடினம் கேசனசி னத்தழல்
இறுத்தொ ருங்கற யாவையும் வாய்மடுத்
தொறுத்த காலேம்ற் றுய்குவ தெங்ஙனம். 56

மொழியும் பல்வகை மோசங்கண் முன்னுள
வழியி லேனுநம் மன்னருள வாய்க்குமேல
ஒழியு மங்கவை யாண்டுறி னுனதை
அழிவில பேரினப ஜீவன டுகுமால. 57

திருமித தீக்கிளை யாவதிற சீரிய
தருமப பாதைபி டிபபது தானலம்
வருமப் பாலவ ருவவ ரட்டுமென
மொருமைப் பாட்டுடன் சென்றிவை யுளருவான். 58

அலக்க னுக்கொர ருமருந தாகியுட்
கலக்க நீக்குங்க ருணைபபி ரானறரும
இலக்க ணத்திரு வாகுகினை ழிற்சருள்
புலக்க ணைத்தெளி விகுமுடி துமைததால். 59

என்ன வுன்னியி லங்கருட் சாஸனந
தன்னை நாடினன் றன்வயிற் காண்கிலன்
பன்ன ருந்திகி லோடுமப தைபதைத
தெனனு யிர்க்குயி னாயிழந தேனெனா. 60

எண்ணி யெண்ணியி ரங்குமி டர்ப்படுந்
துண்ணென் றேங்குநது டிக்குமெய் சோர்வுறும்
புண்ணி யபபொரு ளின்பொலி வையினுங்
கண்ணிற கண்டுக ளிபபனகொ லோவெனும். 61

பாதை காட்டிந டததுமப வந்தநா
சாத னத்தைத்த வறவிட் டேனெனாக்
காத லோடுபி ணங்குங்க னாநதழும்
ஏதெ னக்கினி ரைகூயென் றேங்கிடும். 62

சிறதை மாழ்குமோர் லென்மத ரித்திரன்
விரதை யாகபப டைத்தவி முரிதி
புநதி யின்மையிற் போக்கியு லைந்தென
'நொந்திவ வாறுநு ணங்கிய காலையில். 63

மீவ ணக்கிய கொம்பரின வேய்நறும்
பூவ ணக்கொடி பினனிய பொறபுறு
காவ ணத்தயி லேகவார திட்டதென்
ஆவ ணததையென் றுளனின் னூரியன். 64

ஒல்லை யிற்றன்னு றக்கபபி னைநினைந
தெலலை யிலபெரு முச்சினி ருதயக
கலலை நூறிகக ளைநதுமன றாடினான்
தொலலை யம்பரன சநந்தி துன்னியே. 65

ஆய போநின ருள்வழி யாவியில்
மேய தோசிறி தாறுகன மீண்டினிப
போய வண்டுரு விககொடு பூதநக
காயி னனபடு முனகடப் பேனென 66

அறங்கு லாமனத தருதன நைதனப
புறங்கு லாமலாக காவணம போதந
ஹங்கு வான்வினாந தினனலொ டேமனந
கறங்கு போறசமு லக்கரை வானரோ. 67

ஆவிக காறுத னல்கறென் றுக்குபூங்
காவிற் கண்டியின றானபொதி காயததைப
பூவிற் போற்றிய புலவிய னாகுமிப
பாவிக் கெநநனம வாயகுமப ாசகம். 68

புவன போகபபு லாலைபபு சிக்கவே
தவன முற்றத நுகர ணங்களோ
டவனி சுற்றிய பூமிதிக காத்தாம
கவன மென்றுவ ருங்கடைத் தேறவே. 69

சாந்த னைக்குநது னைபுரி சாஸனரு
சோர்ந்து விழ்ச்ச வரணை யின்றியோரா
பாந்தள் போற்றியில் கொண்டப யித்தியம்
மாந்த ருக்குளுண் டாங்கொவிவ வையத்தே. 70

ஆக்கை பேணியு மாவன வீட்டியுங்
காக்கை யேகட னைக்கொண்டு காபபினும்
போக்கி யென்னைப்பு றக்கணித தொல்லைமண்
சேக்கை சேருமன மென்செயத தக்கதே. 71

துட்ட மும்மலச சேட்டைது தைந்தமெய்
 ஓட்டி நிற்பினு முள்ளுவர்த் தொட்டிலா
 சிட்டர் வாவிசசெ முங்கம லத்திலைப்
 பட்ட லங்குதெண் ணீரது பானமைபோல். 72

ஆன்ம ஓதிய நாடி ல ஓகியிவ்
 ஆன்ம லிந்தவு டற்கக நசசிய
 பான்மை யெத்தனை பாழ்படு புனமதி
 கோனமு றைக்கித னுத்துணை கொளளுமோ. 73

நாட்டைச சேருந சையுள ரேனுமூன்
 கூட்டைப பேணிஸ வேலினரு ழாமுனன்
 காட்டைச சுற்றித்தி ரிந்துக ழிந்தவப
 பாட்டைப போனறுள தெனறு பாடரோ. 74

இமமட் டாகமுன் னேறிசசெல் வேனெனில
 எமமட் டோசெனறி ருப்பனன கெடபக
 வமமட் டோருணா வறையா வெய்தலால்
 மும்மட் டிவவழிச செலதுயா முண்டதால். 75

என்று ளக்கசப் போடமு தேங்கியும
 நன்ற தாககரு பாங்கரு நாடியும
 மனற லாராதம துமலாக காவணஞ்
 சென்றி றுத்தவண் டேடினன செவனியோன். 76

கள்ளி ணாப்படு தாதுகு காவணத்
 துளளு மப்புருந தொண்ணிதி வைப்பினைத
 தெள்ளி திற்றுரு விதலுயில் செப்தவப்
 பள்ளி யுற்றதன கீழுறப பாககையில். 77

தன்னு யிர்க்குயி ராயசம் பத்தினை
 மன்னு யிராக்குயி ராகும ருந்தினை
 என்னு யிராக்குமி னியசஞ் சீவியைப்
 பொன்னு யிராகும்பொ லன்சுரங் கத்தினை. 78

விதிவி லக்கின்வி ளக்கைவி சும்புதோய்
 மதியை மண்ணுல குக்கென வைத்தமா
 நிதியைக் காட்டிநி லவஞ்ச னத்தினைக்
 கதியைக் காட்டுமோர் கைவழி காட்டியை. 79

எண்ண ரும்பொரு ளீதெனக் கண்டெடுத்த
துண்ணி கழ்ந்தவு ரிமையின் முததமிட்
டண்ணல் நாட்டைந தானென வானநதக்
கண்ணி னீர்வடித தானுடக சிந்தரோ. 80

மாண்ட யாக்கைம றுத்துயிர பெற்றெனக்
காண்டல் செய்திரு கைததலஞ சென்னியிற்
பூண்டு நல்லுணா வோடுபு ரந்தா
ஆண்ட கைக்கித யாஞ்சலி யாக்கினுன். 81

இற்றி தேயெனக் கீறினமெய ஜீவனும
கொற்ற வன்றிருக கோபுர வாயிலுக
குற்ற சான்றுமென் றேகையோ டொண்ணெறி
பற்றி யேகினன் கோன்முறை பற்றியே. 82

கங்கு லாடினா தோகொடுந நான்விலங்
கெங்க ணுநதிரி யுங்கண்ணெ நிரப்படி ல
நங்கு மெனனையு மெனறுந னிததுணா
புங்க வனனிடை நினறினன போயினுன. 83

அஞ்சி யஞ்சிய லக்கணுற் றுரியன்
மஞ்ச லாமலை யுச்சிவ ராமுனம
எஞ்சி யத்ததி றுத்தனன் வானகநிர்
சஞ்ச லதகிற்ற ரிப்பரி தென்னவே. 84

திக்க னைததும்வி ளக்கிய செங்கநிர்
மைக்க ருங்கட லாடும தைதலிற்
செக்கர் வாடுவெரி தேயுமுன நீவிரித்
தக்க ரித்தலை மீதுவந தண்மினுன. 85

பொழுது பட்டிருள் பட்டதென் போக்கினிப்
பழுது பட்டிடு மென்னும்ப யததினால்
அழுது நொநதவ லததொடு மண்ணல்தாள்
தொழுது நோக்கினன் முற்படு தொண்ணெறி. 86

வேறு

முற்பட நோக்குங் காலை முறைப்படு நெறியின் பாங்கர்
கற்பக வுலகை யுள்ளங் கைநெல்லிக் கனியிற் காட்டும்
அற்புத வருக்கொ ளீதென் றதிசயம் பயக்கு மாறு
பொற்புற விளங்கித் தோன்றும் புனிதமா ளிகைகண் ணுற்றான். 87

தெள்ளிய நறிய தூய செழுஞ்சுதை மினிரத் தீற்றி
வெள்ளியங் கிரியிற் றோனும் வியனிலை மாட நின்றும்
எள்ளரு மகர யாழி னெழாலமிடற் றெலியோ டொன்றித்
துள்ளிய மதூர கீதஞ் செவிததொனை கொடுதத தன்றே. 88

கண்டுகேட் டுளமுங் கணணங் களிப்புறீஇக ககோள நாதன
மண்டல வதைத லீந்து வான்வழி பிடித்தச செலுநர்
தொண்டருக் காககு வித்த துரிசின்மா ளிகையீ தென்ன
ஒண்டவன கருதி வல்லே யுறுவது கரும மெனனா. 89

பொருக்கென வேருங் காலை புறத்துலாஞ் செககர் மாண்டு
கருக்கலவந துற்ற தாகக் கானகத துழுவின் லங்கின
வருக்கின் றூற்று மோசை செவிததொனை மறித லோடும்
வெருக்கொளீஇக கலகக முற்று வேதியன கவல லுற்றான. 90

புந்தியற் றயாந்து தூங்கிப் பொழுதுவின் போகக் கித்துக்
கொந்திருட் படலம் போபபக கொடுவிலங் குழலுங் காடடில்
வந்திடாப படுவன் பாவ மயற்றியில் விளைதத மோசம
இந்தவா ரூய துய்வுக் கென்னினிச சூழ்ச்சி மாதோ. 91

என்னுறு மதியீ னத்தா லிப்பெருந் திகிற்குள் ளாகிச
கின்னபின் னங்க ளாகச சிதைவலென மழுங்கு கின்றேன்
முன்னுறக் காவா னாகி யிழுக்கியான பிழையை முன்னிப
பின்னாநா றிரங்கு மென்ற தெருளுரை பிழையாங் கொல்லோ. 92

இருண்டகா னெறிமுன் செல்லா தெதிரிடை யூறுக் கஞ்சி
வெருண்டுபின் னிடைவ னாகில் விடுங்கொலோ வேந்தன் கோபம்
தெருண்டமே லவாதம ஜீவன் சிதையினு மறந்தி மமபி
மருண்டுவை யகதது வாழவை மதிப்பரோ மதியற் றாபோல். 93

சந்தேகி யச்ச னென்ற சமூக்கர்போற் றிரும்பி யேகில்
வந்தேநீ ருதல் வேண்டும விண்ணின்று விழுவெந் தீயில்
முந்தேமற் றிதையுற் றாய்நது முடுகியிந நெறியைப் பற்றி
வந்தேனிங் கிடையூ மருசி மலங்குதன் மடமை யாமால். 94

மறமெலாங் குடிகொ ணுச தேசத்தை மருவில் ஞானத்
திறமெலா மழியுஞ் சிந்தைச் செறிவெலா நெகிழ்நது தேயும்
அறமெலாஞ் சிதையுந் தீரா வனாத்தமே வினாயு மன்றிப்
புறமெலா நகைசெய் தேசம் பின்னிடல் புலமைத தன்றால. 95

திடுக்குறு மிடுக்கண் சேரிற் சித்திர தீபம் போல
நடுக்கமின் றுகி நிற்பார் நல்லுணர் வுடைய ரீரார்
அடுக்குந வடுக்கு மென்று மாண்டகை சித்த மன்றிக்
கெடுக்குந வெவைமற் றிரதக் கிளர்நில வுலகத் தம்மா. 96

ஆவது கருதிப் பார்க்கி லழிவிலா ஜீவ னோடு
மேவுசா மீப முத்தி வீட்டின்ப முதல வாய
தேவபோ கங்க ளெல்லாஞ் சிறக்கமுன் னுண்டு பின்னே
சாவொடு கவிழ்க்குஞ் செந்தீச சாகர முண்டு மாதோ. 97

துனியெலா மொருங்கு கூடி மலையெனத் தொடரு மேனும்
பனியெனப் படுமாற் றாய பார்தகிவ னருளுண் டாயின
இனியிடைந தேக னன்றன் றியலுமட் டாக முன்னே
தனியெதி றுன்றிப போத றகவதே தரும மாமால். 98

என்றின வானி சாரி யெண்ணமிட் டிருண்ட கானிற்
பொன்றிடா வருவ தேனும் புரவலன் புரப்ப ரென்னு
ஒன்றியாய்ச் செலலுங் காலை யொருதிருத் தேவா தேதை
நனறியோ ளுள்ளிப பண்ணோ டிசைபெற நவின்று போனான். 99

தேவாராம். (பண, இஃதனம்)

“இதிஃதுவே எனக்கு எல்லாமாயிருக்கிறா”

1. சத்தாய் நிஷ்களமா யொரு சாமிய மும்மிலதாய்ச்
சித்தா யானநதமாய்த் திகழ் கின்றதி ரிததுவமே
எத்தால் நாயடியேன் கடைத் தேறுவ னென்பவநதீர்
தத்தா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
2. எம்மா விக்குருகி யுயி ரீரதுபு ரந்ததற்கோர்
கைம்மா றுணடுகொலோ கடை காறுங் கையடையாய்ச்
சும்மா ரக்ஷணைசெய் சொல்சு தந்தரம் யாதுமிலேன்
அம்மா னுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
3. பித்தே நிச்சுழலும் ஜெகப பேய்ப்பிடித் துபபவத்தே
செத்தே னுன்னருளாற் பிழைத் தேனமறு ஜெனமமதாய்
எத்தோ டங்கனையும் பொறுத் தென்றுமி ரங்குவென்
அத்தா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
4. துப்பார் சிந்தையிலேன் மறைந் திட்டிய தொல்வினையுந்
தப்பா தேவெனியா நடு நாளெனைத் தாங்கிக்கொள்ள
இப்பா ருய்யவென்றே மனுக் கோலமெ டித்தவெங்கள்
அப்பா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

- 5 மையார் கண்ணிருண்டு செவி வாயடைத் துக்குழறி
ஈயான் மூச்சொடுங்கி யுயி ராக்கைவிட் டேகிடுநான்
நையேல் கைநெகிழே னுனை நாணுண் டஞ்சலென
ஈயா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
- 6 வான்றேய்ந திட்டதன்றே தமி யேன்புரி வல்வினைதான்
என்றா னிவ்வுலகில றெனினத தேனென வீடழிலேன்
மூன்றாய் மூன்றுமொன்றாய்த தொழின் மூன்றுமி யற்றிநின்ற
ஆன்றே யுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
7. திணாசேர் வெம்பவமாந் கடன் மூழ்கிய தீயரெமைக்
கணாசேர்த் துயக்கவென்றே புனை யாயினே கண்ணிலியான்
பரசேன் பற்றுக்கிலே னெனைப் பற்றியப பற்றுவிடாய்
அரசே வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
8. தாயே தந்தைதமர் குரு சம்பதது நட்பெவையும
நீயே யெமபெருமான கதி வேறிலை நிண்ணயங்காண்
ஏயே பென்றிகழு மூல கோடெனக் கென்னுரிமை
ஆயே வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
9. என்னேர் பாலியர்தா னுல கத்திலை யென்னினுமுன்
பொன்னே ருங்கழற்கே புக லாக வந்தடைந்தேன்
மன்னே ரக்ஷணிய வமிா தூட்டிம னுபபுரகரும்
அன்னே வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.
- 10 ஈண்டே யென்னுளத்தில் விச வாசவி ளககிலங்கத
தூண்டா யென்னிலந்தோ மயல் சூழ்ந்ததெக ண்த்திடுங்காண்
மாண்டா யெம்பிழைக்கா வுயிர்த தாயெமை வாழ்விக்கவே
ஆண்டா யுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

தேவாரம் முற்றிற்று

இன்னிசை பாடி யேகு மேல்வையி னிரண்டு பாலுந
துன்னிய புதரி னூடே சுருங்கிய நெறியின் பாங்கா
மன்னிரு கோர சிங்க மறிந்திடு நிலைகண் டேங்கித்
தன்னிலை கலங்கி நெஞ்சந துணுக்குறீஇத் தமிழன் றோர்வான். 100

ஆங்கவா கண்டு சொற்ற வடுந்திறல் வயவெரு சீயம்
சங்கிவை போலு மெனக் ணைதிர்ப்படு மிரண்டு மெஞ்சித்
தூங்குவு வலல நின்று துயல்வரு கின்ற யாண்டும்
பாங்குற வகலத் தக்க பரிசெது மின்று பார்க்கில்.

ஆற்றெதிர்ப் பட்ட துன்புக் களவிலை யவற்றால் யானோர்
காற்றெதிர்ப் பட்ட பூனை யாயினன் கருணை வேந்தன்
தேற்றெதிர்ப் பட்ட தாலோர் திங்கின்றி வந்தே வீண்டிக்
கூற்றெதிர்ப் பட்டேன் வாணு ளின்றொடுங் குறுகிற் றேயோ. 102

நேருமத் துணிந்து செல்லின் னினைப்பதன் முன்னம் பீறிக்
கோரவெம் பருவா யார விழுங்குகுந் கொள்கைத் தமமா
ஆரிவற் றிடையிற் சென்றிக் காவிபெற் றுய்வ ரிந்தக்
காரியங் கண்டன் றேவவ விருவருங் கடுகி மீண்டார். 103

உயப்படு மார்க்க மாமிவ் வோரடித் தடததை விட்டிக்
கயற்புறம் விலகி யேகி னுவதன் றதோழு கனகொண
மயற்படு குழியுள் வீழ்நது மடிவது திண்ண மெனனே
செயப்படு முபாய மீண்டு திருமுதல் சீரி தனரால். 104

பண்டுகோ ளரிவாய் கட்டிப் பத்தனைப் பாது காதத
அண்டாநா யகன லாலிவ வாபததுக குதவு வராயா
உண்டெனக் குறுகி யென்னு வுள்ளியுள னுருகந் தோன்றித்
தெண்டனிட் டாக்கக் கூவி ஜெபித்தனை சிந்தை யொன்றி. 105

ஆகுலத் துடன்வா னேககி யழுதுமன் றாடிக் கூவுங்
காஞ்சரி வான மெட்டக கதித்தபே ரோசை கேட்டுக்
கோகுல மாட வீதிப் புறக்கடை குலவிக காக்கும்
சோகமில் சாவ தானி தன்னுளே குழுங் காலே. 106

மேக்குயர் பரலோ கத்து விபுதரா யனைவி ளித்த
வாக்கிது வயவெஞ் சீய மறிதலகண் டஞ்சி யிட்ட
கூக்குர லிதுவென் றோரதென் வராததையைக் குறிக்கொ ளென்னு
மீக்கிளர் சத்தத் தோடும விளிததுமற் றிதனைக் கூறும். 107

வெஞ்சின மடங்கற் கஞ்சி விளித்தனை போலு மெய்பி
அஞ்சிடே லஞ்சி டேனீ யருந்தனை காவிற்பூட்டிச்
செஞ்செவே தொடரின் மாட்டிச் சிறையிடு வித்த துண்டால
விஞ்சியோர் திங்கு செய்ய விறவின்றிவ் விரய மோதி. 108

காலவழி பிசகா துள்ளங் கலங்காது கடவுள் வேந்தன்
கோல்வழி யிழுக்கா வண்ணங் குறிககொளிஇ யமைத்த வேத
நூல்வழி புரதது மத்தி நுனித்தடி பெயர்த்து வந்திப்
பால்வழி பிடித்தி நெஞ்சிற் பதியிது பரமாத தங்காண். 109

வங் கொடிய கொடி துன்பங்கள் செறினு மாவி
மாயினும் ஜீவ மாக்க வரம்புநீ யிகப்பா யல்லை
ஆயினு நடுவி கந்தோ ரணுத்துணை பிசகி யோர்பாற்
சாயினுந் தீங்கு வந்து சாருமென் றறிதி தக்கோய். 110

என்றவ னிசைத்த வார்த்தை யெனுஞ்சுவை யமுதத் தோடு
சென்றுநின் றுழலும் ஜீவன் செவிவழி புருதத் தேறி
வென்றிசே ராச னுய்தத விழுத்திரு வாககீ தென்ன
நன்றியோ டுள்ளிப் போற்றித் துதித்திது நயந்து செய்தான். 111

கச்சையை யிறுக்கிக் கட்டிக் கால்நிலைத் தூன்றிக் கையில்
வசகிர தன்டொன் றேந்தி நடுநிலை வழுவா வண்ணம்
உசசித் விசுவா சதநி னுரங்கொண்டங் குற்ற நோக்கி
நிச்சய துண்ணுரன மாகக நெறிகடைப பிடித்து நினறே. 112

வானநா யகளை யுள்ளி மானதாளு சலிவ முங்கி
மோனமாய் முன்னிட் டேக முயன்றடி பெயாக்கும் போழ்நிற
கானகத் துழலவி லங்கின கணநிலை குலைந்து சாயத்
தானவா ரணங்க ளேங்க முழங்கின தறுகட் சேயம். 113

முதிர்சினர் திருகிக் காண முடங்குளை மடங்க லெங்கும்
அதிரபட முழங்கிப் பொங்கி யடுதடுத தூறி யார்பப
எதிரொலி யெழுமபி நாலவா யிருங்களிற் றியாளை மூளை
பிதிரபட வருமி னோசை பிறங்கிய தடவி யெங்கும். 114

தெற்றென மறையோ னுள்ளந் துணுக்குற்றுத் திகைத்த தேனும்
நறவம பயின்ற தாலே நடுநிலை தவறா னுகி
மற்றெதி ளுன்றி முன்னே வைத்தகால பின்வாங் காமல்
வெற்றொலி யிதுவென் றெள்ளி நடந்தனன் விறல்கொள் வீரன். 115

இருட்டையூ டறுத்து முன்சென் றெதிருற வணைந்து சேறி
வெருட்டுவெம் மடங்கல் வாயுட் புகருடன் மீண்டா னென்ன
அருட்டுணை யாலே யந்த வாபததுக் ககன்று போனான்
திருட்டுவா யலகைக் குண்டோ தொண்டனைச் செய்கருந் திரம். 116

பாம்பின்வாய்த் தேரை மீண்ட பரிசெனப் படருண் மூழ்கித்
தூம்புறழ் பருவாய்ச் சேயச் சுவட்டிடை மறிந்து போந்து
மேம்படு தலத்தின் மேய வேதியற் குற்ற வெற்றி
ஓம்படை யாகக் காத்த வுனைதத் தொருவர் பாற்றே. 117

பொருட்டிற் றறியார் சொல்லும் பொய்யுரைக் கொறுகாற் சற்று
மருட்டிமுன் னினறு மெய்யை மறைக்குமோர் வலியுண் டேனும
அருட்டிற் றுடைய ரீரா ரவலததோ டிகாக்கு மெய்மை
தெருட்டுவா ரறினுந் தானே திகழ்ந்திடுஞ் செவ்வி யுண்டாஸ். 118

கடுங்கத மடங்க லேற்றின் கைதப்பி யகன்று போன
அடுங்களி றனையான் சித்த மமைதலுற் றாறி ஜீவன
நடுங்குற வெதிராத டோச நாசத்தி லுயிராத நுய்தத
ஒடுங்கலில் கருணைத் தேவை நனறியோ டுள்ளி யுளனி. 119

அஞ்சலித் தோகைக் கண்ணீ ரவிழ்ந்துதன் னங்கம போர்ப்பத்
துஞ்சுற வனபிற பலகாற றெழுதுகோத திரித்துப் பாடி
உஞ்சன னளிய னேனென றுவந்துதன் னெறியிற் செனரூன்
எஞ்சிய கருககன் மாயக காரிரு ளிறுத்த தனறே. 120

உபாதிமலைப் படலம் முற்றிற்று.

சூரிபருவம் கவி, 1116

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

இரண்டாவது: குமாரபருவம்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

வெய்யவ விறததவிற் பரிநது மேதினித்
தையலாள் துக்கவெந் தழலக டசகட
மெய்யெலாங் கருகிய விதததை மாணுமால்
வையக முழுவதும் புதைத்த மையிருள். 1

செஞ்சுட ரவிரோளிப் பிழம்பைத் தீக்குமோ
நஞ்சிது வென்னவு நாச தேசத்துப
பஞ்சபா தகத்திரள் படர்ந்த தென்னவும்
விஞ்சிய நிருட்குழா மேலுங் கீழுமே. 2

அஞ்சுட ரவிதனுவந் தகிலம் யாவையும
வஞானை யுருக்கொடு கரநது வெள்ளிய
அஞ்சனக் கருநிறத் தாக்கி யேகொலாம்
செஞ்செவாய் மடுததுறச செறிந்த காரிருள். 3

அலைகடற் புவிபில்வா ழான்ம கோடிகள்
நிலைபக கொடுநதொழி னினையும் பேய்க்கணத்
தலைமக னிடைக்கிடை வீசு தந்திர
வலையென விரவிருள் வளைந்த தெங்குமே. 4

பள்ளநீ ருலகெலாம் படிந்த வெந்நிசி
நள்ளுந ராமென நடித்து நாடருங்
கள்ளமும வஞ்சமுங் கலந்த கைதவர்
உள்ளமு நரசபா தலமு மொத்தவே. 5

கெடுக்குந ரடர்ந்துபல் கேடு சூழினு
நடுக்குறு நோய்பல நலியு மேனுங்கை
எடுககுநர்க் கிறையரு ளிலங்கு மாறுபோல்
உடுககணம விளங்கின வும்ப ரெங்குமே.

மருட்டுபுன் மாக்கள்செய் வஞ்சப் போதக
இருட்டுறு மிருதயத் துணர்ச்சி யேய்நதிட
அருட்டகு குரவாமெய் யன்பி னாலகந்
தெருட்டுபோ தனையெனத திகழ்ந்த தாரகை.

ஆன்றபே ரகல்விசும் பணவி யெங்கணு
மீன்றிகழ்ந் தொளிர்வன விட்பு லததுநங்
கோன்றிரு நந்தனங் குலவு ஜோதிய
வான்றருக் குலமபொலி மலரை மாணுமே.

சோதனைக் கிடைந்திடாச் சூர சேனன்மெய்
வேதிய னெனநனி வியந்து மேம்படு
தூதர்தூ வியமூலர்த தொகுதி போலுமால்
மீதுறத திகழ்ந்திடை மிளிருந தாரகை.

அடங்கின விலங்குபுள் ளடவி யாரபபொலி
அடங்கின பலலியத தணிகொள் பேரிசை
அடங்கின பணிமுறை யகில காரியம்
அடங்கின பொறிபுல னவிதத யோகிபோல்.

இத்திற முன்னிசி யிருட்டொ டேகிய
விததக வேதியன் வினாநது போயெழிற்
சத்திரப புறககடைத தலையைக கிடடினான்
அததகு காவல னா ரீயெனறான்.

நாசதே சத்துளே னயந்து நாடொறும்
பாசவெவ் வினைத்தொழில் பயின்ற பாமா
நீசன்முற் பெயரவ பதத னின்மல
ஈசனா ருள்பிடித் திழுத்த திவ்வழி.

வந்தன னுபாதிமா மலையின் மீதுள
நந்தனத் திருந்துயி னயந்து நன்மதி
கிந்தினே னதுபல தீங்கு மோசமுந
தந்ததா லிருள்வழி தவித்து வந்தனன்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

இத்தகு தலத்திடை யிரவு தங்கியான்
நத்தகிணை தெளிந்துத யாதி நீங்கவெற்
குத்தரங் கிடைக்குமோ வுலங்கொ டோளினாய்
எத்திற துங்கருத் தியம்பு வாயென்றான்.

எள்ளருங் கடைத்தலை யேந்தன் மற்றிவன்
உள்ளமும் வாக்குமொத் துளது போலுமால்
கள்ளமி னீர்மையன் கருதுங் காலெனா
ஒன்னியேர்ய் கேளென வுரைத்தன் மேயினான்.

அரும்பிய மெய்விசு வாசத் தாலகந்
திருமபியுன் னதநகர் சேர யாத்திணை
வருமபர தேசிகள வறிந்து போதா
விருமபியிங் கமைத்ததிவ விநோத மாடங்காண்.

வித்தக விவேகசொல் விநய யுகிமெய்ப்
பத்திரந் சிநேகியென் றுகைக்கும் பாரபபன
உத்தமி நாலவரிங் குளாமற றெண்ணிலைச்
சித்திர மாளிகை யகத்துச் செவவியோய்.

கைவரு தவநிலை யியற்றுங் கன்னியா
தெய்விக சுருதிரன் குணாந்த செவ்வியர்
மெய்வரு நாவினா விதேக முததர்போல
ஐவரை யறுவரா யமைத்த வாருடா.

மற்றிவர் சீலமு மறைமெய்த் ஞானமும்
பற்றறுத தியோகுசெய் பரிசுந தெளளிதின்
உறறறி யஃதுனக குறுதி யாமெனச்
சொற்றுடன் யுகியை விளித்துச் சொல்லுவான்.

அம்மகேள் நாசதே சத்த னுமிவன்
நமமசீ யோன்மலை நணுகு மாசையால்
இம்மலை யேறிவந் திடாப்பட் டெஞ்சியோன்
செம்மையை யறிந்தினிச செய்வ செய்மினோ.

என்றினி துரைத்திட விசைந்து வைதிக
நன்றிகொண் மடவரல் நம்பி யெங்குணை
ஒன்றியிவ் வழிவர வுற்ற தென்னையோ
இன்றெலாம் புலப்பட யியம்பு கென்றனள்.

தாயெனப் பரிவுடன் வினவுந் தையலாள்
சேயுயர் மதிமுக நோக்கிச் செவ்விய
தூயவன் றன்வர லாறு தொன்றுதொட்
டேயவை சுருக்கநன் கியமபி னானரோ.

!

கேட்டனள் யுகியென் றுரைக்குங் கேதமில்
வாட்டடங் கண்ணினள் மற் றை மூவரைக்
கூட்டின ளிவனிலை குறிஞ் ணங்களைக்
காட்டினள் கைநெலவிட கனியின் வாய்மையால்.

2

காரிகை யுகிசொற் கருத்தை யோர்ந்தவர்
சீரிய னிவன்செயல செவவி தாதலிற்
கூரிய தவநிலை குறித்துப் பேசுதும்
ஆரிய வருகவென் றழைத்தப போயினார்.

2.

முன்பொரு பற்றிலர் முகங்கண் டோரிலர்
பின்பெதுங் குறித்திலா பேணுஞ் செய்கையோ
டென்புநெக குருகிததம் மினததொ டேற்றனா
அன்பெதுங் கருதிடா தளிக்கு நீரதே.

2!

அறப்பெருஞ் சாலையை யடுக்குங் காற்பலர்
புறப்பலே வெதிர்ந்தருள் பொழியுங் கண்ணினார்
மறப்பரு நன்மொழி வழங்கி வாழ்த்தினா
சிறப்பொடு பூசனை செயயுஞ் செய்கையாரா.

20

புவனபோ கங்கோப புதைத்திட் டாத்தும
கவனமுற் றருநெறி கடைபிடி ததவன
உவகையோ பெசரித துறவு காட்டுமத
தவநிலை முகியரைத் தாழ்நது போயினான்.

27

ஆங்கொரு சார்பினி லழகு வீற்றிருந்
தோங்கிய தவளமா ளிகையி னுள்ளுறப்
பூங்கொடி மடந்தையர் புகுந்து புங்கவ
சங்கினி திருக்கவென் றிருககை யீந்தனர்.

28

நன்றியோ டாசனத திருந்து நம்பனை
ஒன்றிய சிந்தையோ டுவந்தி றைஞ்சினன்
துன்றிய வுபாதிதொக் கடர்ந்த சூழலில
பொன்றிடா வகைதனைப் புரந்த துள்ளியே.

29

சம்பாஷணைப் படலம்.

அவ்வயிற் சிலதிய ரடுத்தங் கெந்திய
திவ்விய பாணரீ ருருதிச சிந்தையிற்
கவ்வையின் றுயிருந தாங்கின் காட்சியைச்
செவ்விதி னோக்கினன் நிகைத்துள் ளுன்னுவான்.

புண்ணியங் குடிபுகப் புதுக்கு மாடமோ
கண்ணிய வருந்தவக கழகந தான்கொலோ
தண்ணளி யுறைவதற் கியனற சாலையோ
மண்ணுல கீறுததபே ரின்ப மாடமோ.

துறைதொறு மாரணத் துழனி தூயநாட்
டிறைதிருப் புகழ்விளக கினிய பாட்டிசை
மறைமொழி வழாதமா டகநல் யாழிசை
நிறையுமா விதுவுமோர நிமல வீடுகொல்.

வெண்ணிலா வுமிழ்சுதை மிளிர்ந்த பித்தியிற்
றிண்ணிய சுருதியிற் றெளிந்த நீரமைய
கண்ணடிப் படிவங்கள் ககன கோளத்தின்
வண்ணமித துணையென வகுத்துக் காட்டுமால்.

மாயமில் லுளத்திடை வந்து தைவிக
தூயவா வியினரு டுனனு மாறுபோல்
மேயசா ளாரதொறும வீச மிவ்வகத்
தேயவ ருடலுள கேறத தென்றலே.

பொறிக்கெலா நலந்தரு புனித மாப்புலன்
செறிக்குமாற் சிந்தனை தெருட்டு மாலற
நெறிககெலாந துணையென நிலவு மானில
வெறிக்குமா ளிகையிதை யென்னென் றுள்ளுகேன்.

இன்னண மதிசயித் தெண்ணி வேதியன்
தன்னுளே யுவந்தன னிருப்பத் தண்ணளி
துன்னிய முத்தவத் தோகை மாரவன்
முன்னுற விருந்திவை மொழிகு வாரரோ.

அரசினங் கோமகற் கன்பு செய்யுமெய்ப்
பரிசுடை யையவெம் பக்க னீவரும்
வரிசைபெற் றனமெனு மகிழ்ச்சி யுண்டெமக்
குரைசெயுந் தரத்ததன் றுண்மை தூல்வலாய்.

தராதல் விரகினை சமைக்குந் தன்மைப்
புராதன சுருதிநன் குணாத புருதியோய்
இராவுண் வியையும்ட் டாக யாங்குழிஇ
விராயுரை யாடுதும் விழைவெ னென்றனர். 38

ஆசறு மனத்தின ரன்பி னாற்சொலும்
வாசகங் கேட்டுள மகிழ்நது வேதியன்
பூசனை மொழிசில புகன்றெ னனைமீர்
பேசுது மெனக்கது பெரிய நன்றெனறான். 39

அத்திற மறிந்தரு கமாந்த வானறமெய்ப்
பத்தியாம பவித்திரை பவள வாய்திறந்
தெத்திற வெண்ணமற் றுனனை யிவ்வழி
உய்த்தது புலப்பட வுரைத்தி யாலென்றான். 40

முருந்துறழ் மூரலாண் மொழிய முற்றுளந்
திருந்திய மறையவன் செவவி தாமென
அருந்தவத் தோய்பிறப் பவித்தை யேகுடி
இருந்ததே சமமெமக் கிறைவன பாரிடம். 41

ஈசன்கோ பாக்கினி பெரிஞ்கும யானுறு
நாசதே சததையென மெழுந்த நல்லுரை
ஓசைகேட் டஞ்சியுள் றுடைந்து யங்கினென
பாசவெவ் வினைமிகு பார மாயிற்றால். 42

வழியறிந் தோடல னாயின மாண்டுவிர்
அழிவனென றேருணா வகத்து னூன்றலாற்
கழிவினுக் கிரங்கநாட் கழிய விவ்வழி
மொழிகவி சேஷுகன் முடுக்கி னுனென்றான். 43

வேறு.

நன்று வேதிய மறைவியாக் கியானின் மனையில்
நின்ற துண்டெனி னிகழ்ந்ததென் னிகழ்த்தென நீர்மை
குன்று ருதபூங் கொம்புநள் வினவலுங் குறித்த
மன்றில் யான்கண்டு கேட்டவை மறப்பரி தம்ம. 44

ஜென்ம சத்துரு வாயெமைக் கெடுப்பது தீரா
வன்ம முற்றபேய் மற்றதை யடர்க்கநம் மாட்டுத்
தன்ம ஈஷுகர் கிருபைதந் தருள்வரித் தகைமை
என்ம னத்துற லுன்றிய தங்ஙன மெமமோய். 45

■■■■ லையத் திடம்பெறு பாவமே நாளும்
பரம நாயனகை மாறின்றிப் பாஸிகுங் கிருபை
உரமு றுவகை துரந்திடு மென்பது முணார்தேன்
வரம னோகர நுனிததுணர் மதிவலோய் மனத்துள்.

மற்று மேலைநாள் வருநடுத் தீர்வையின் மரபைச்
சொற்ற னன்னொரு சொப்பனி கேட்டுளந் துளக்கம்
உற்ற தென்னினு முடையவன் றிருவுளச் செயலான்
முற்று மெற்கது பெருமபய நீர்த்து முதியோய்.

நித்தி யானந்த மாடதது நிலவர மியத்திற்
பத்த ரோசிலா வெளளுடை பரிததுல வுவுதுந்
சுத்த வீரனோ தூயவன வாயிலிற் றுன்னி
முத்தி வீட்டினுட் புகுநததுங் கண்டவா முதிர்ந்தே.

உள்ளு றப்புக் வினாந்தன னுத்தம குரவன்
வள்ள லுததர மின்றென மறுததென விடுத்தான்
எள்ள ரும்பல காட்சியிற் றெருட்டியென் றிசைத்தான்
கள்ள மின்மறை வேதியன கனங்குழை யுரைப்பாள்.

உலங்கொ டோளிநு யுன்னுளத் துள்ளதுன் னுரையார்
துலங்கு கண்ணடி மயலறக் காட்டிடத் துணிந்தேம்
நலங்கொண் மாககதது மற்றெதை யெதிரந்தனை நம்பி
புலங்கொ ளத்தெரித் துரையென வாரியன புகல்வான்.

குருதி சிந்தியோர் குன்றிடைக் குரிசினம் மிளங்கோ
பரிதி போலொளி கான்றுயிர விடுததிடும் பரிசைக்
கருதி நோக்கின னோககலுங் கழிந்தது சும்மை
சுருதி னூலவலாய் தோனறினா மூவரச சூழல்.

ஆய காலையிற் பாவமன் னிப்பெனக் கருளி
ஏய பேரடை யாளங்க ளிவையெனக் கீரது
மீயு யர்ந்தவா னகத்திடைக் கரந்தனர் விரைந்து
கூய மெய்யடி யாருளங் குடிக்கொண்ட கோமான்.

கொள்ள ருந்தயில் கொண்டவர்க் கறிவினைக் கொளுத்த
எள்ளி மூவருந் துயின்றன ரெழுந்தில ரெருசார்
கள்ள மாரக்கத்த ரிருவர்வந் திடையிலே கலந்து
நள்ளி ருட்படு கவர்வழி பிடித்தனர் நயந்து.

அடர்ப்ப தன்றுநீ யஞ்சிடே லாளரீ யேறு
தொடர்ப்ப தெதவை யென்றுகா வலன்சொன்ன .சொல்லால்
இடர்ப்ப டாதிவ ணிறுத்தன னன்றெனி லிருவர்
பிடர்ப்பு தம்பிடித தோவெல் பெறுங்கதி பிறவே. 54

பெண்ண ருங்கலத் தாயாமீர் பிணிபிழைத் தோடி
உண்ணு நீரரசை யாற்றிரிந துலைந்தவோ ருழைக்குத்
தண்ண றும்புனர் மடாகமொன் றெதிர்த்தபோற் றமியேற்
கெண்ண ருங்குணத் திவ்வுழை லபித்ததிவ் விரவில. 55

சாவ தானிபே ருதவியின் றகைமையுந் தழைத்த
ஆவ லோடெனக் காதரம் புரியும் தன்பும்
நாவி னுலன்றென் னுளத்திடை நன்றிபா ராட்டித்
தேவ தேவனைத் துதிப்பலென றிசைத்தனன் செய்யோன். 56

இனிது வேதியன் வாய்மைகேட் டகங்களித் தெல்லாம
புனித வாவியி னருட்செய லாமெனப் போற்றிக்
கனித னீர்மையிற் கண்ணுளங் கசுந்தனள பத்தி
வனிதை யவ்வயின் விவேகிமற் றிவவுரை வகுக்கும். 57

மக்க னேத்துணை மனைவியை மருவுசம் பத்தைத்
தொக்க னோந்தவுன கிளைஞரைத் துறந்துவான் வழியிற்
புக்கு வந்தனை மற்றவற றிடைக்கிடை புருநது
சிககு கின்றவோ சிந்தனை செப்புதி யென்றான். 58

புந்தி மாதிது புகறலும் புறத்தொடர் பெல்லாம்
முநது வர்த்துபபின வேட்டுழல் கிளறவோர மூடசு
சிந்தை யின்றெனி னுமபழ வாசனை சிறிது
வநது வநதுபோம விபெட்ட வுசவின வடம்போல். 59

மாலே கண்டர வாமென மயங்கிப்பின் வாங்கும்
சீல மாயொரு தீருகுறிற் றிகைத்தளந் திருமபிப்
போலி வாழ்க்கைபிற் புகவரு மாயினும் புகழோப்
மேலே நாணடுத தீரவையை நினைத்துடன் மீளும. 60

நேர்ந்த தாற்பல சமயங்க ணிருவிசா ரத்தைச்
சார்ந்தி டற்குளஞ் சாய்ந்திடி லெத்தனை தவறும்
ஆரந்த சிந்தையு மாயொரு முறையரு வருத்துத்
தீருந் பின்னதை விழைவது வேரந் டென்மம். 61

சம்பாஷணைப் படலம்.

அறித்தம் பாவசந் தோடங்க ளீனைத்தும தன்றித்
துனித்தி றஞ்சதோ தயந்தரு மென்றருட் டிணையால்
துனித்து ணாந்துபே ரினபலோ கததையே துதலித்
தனித்து தூல்வழி வாவொருப் பட்டனன் றக்கோய்.

இனைய யாவும் றொருபக்ஷ மெம்பிரா னன்புந்
தனையன் றண்ணளி யுமபுனி தாவியின றயையும்
நினைபுங் காலிந்த நீணிலத் துறவினை நினைகரும
வினைய மென்னவா மீதென்றன் முக்கிய விநயம்.

என்று வேதியன் றன்னுளத் தியற்கையை யியம்பத்
துன்றி ருங்குழற் சுமதியென் றுறாபெறுந் தோகை
நன்று நின்கரு விழியென நயந்தவை சிலவீங்
கொன்றி வந்தவோ வுன்னொடு முறாபென வுரைப்பான்.

பச்சைப் பூக்கின் றெழுசூலக் குரின்மொழிப் பாவாய்
கொச்சைப் பாமரக் குடிமையிற பழகிய கொடிய
இச்சைப் பாடுகள் சிறசில வென்னொடு மிச்சைநதே
அச்சப் பாடுக டருவன யாண்டுமென னகததுள்.

விதிவி லக்கிகந் துளுற்றுதல் விருப்பமின் றேனும்
விதிவி லக்கிகந் துளுற்றவ லோரொரு வேளை
விதிவி லக்கிகந் திடுவன்யா னாயினும் விதிதத்
விதிவி லக்கெலா நனறென விருப்புடன ரமிப்பேன்.

என்ற மாத்திரத் தையவுன் னியற்சுபா வேச்சை
துன்று நனமனோ தத்துவ விரோதமாய்த் துளங்கி
நின்ற தென்னிலவ் விச்சையை நிலவுறா தடக்கி
வென்றி யெவவகை வினோதத்தை விளம்புதி யெனலும்.

தாக்கி டப்படுந் சிற்சில வேளையிற் றமியேன்
தீங்கு ணங்களவ் வமைகியை மயலறத் தெருண்டு
நோக்கி லோபுதி னாயிரங் கோடிபொன் னொடியில்
ஆக்கல் போலுமெய்ம் மகிழ்ச்சியுண் டாமகத் தணங்கே.

சுபாவ விச்சையைக் கெடுத்துவே ரெடுத்தறத் துடைக்குட
உபாய மைம்பொறி வாய்வழி புலனுறா தொருங்கே
கபாட பந்தனஞ் செய்வதென் பாரது கருதில்
அபாவம் வாய்ப்பழக் கன்றியோர் பயனிலை யம்ம.

குருதி காட்டிய சிலுவையை நினைப்பதுங் கோதீஸ்
சுருதி நூலையுய்த் துணாவதுந் துகிலையுன் னுவதும்
வருதி மததமா மகிமையை மதிப்பதுஞ் சுபாவந்
தருது ரிசையைக் களையுமெய்ச் சாதன சதுஷ்கம்.

தீய சிந்தையைச் செருப்பதுஞ் செம்மையிற் றிறம்பா
மாய மற்றநற் கிரியையை வளர்ப்பது மயங்கி
மேய சோதனைக் கெதிருற விறல்தரு வதுமெற்
கேய வத்தகு சாதன சதுஷ்கமே யென்றான்.

ஆரி யன்சொலக் கேட்டலு மாரண விவேகி
சீரி தாமெனச் சிந்தையுள் வியநதுநீ சீயோன்
மேரு மாமலை யாத்திரை வினோந்ததென் விருப்பங்
கூரி யோயெது குறித்துள கூறுதி யென்றான்.

இலகு வாண்மதி முகத்தினு யென்னுயிர்த் தோழர்
உலகெ லாமுயக் கொண்டவர் வினைச்சுமை யொழித்தோர்
அலகி லாமகி மைப்பிர தாபமோ டாங்கு
குலவி வீற்றிருந் தலைககண்டு களிப்பதோ குறிப்பால். 7

இம்மை யேயெனை யீடழித் திடுபல விடுக்கண்
வெம்மை மிக்கபல் வேதனை விடயங்க ளெதுவும்
அம்மை யிற்புகா தழிமர னமுமிலை யாங்கு
செம்மை சோமதி மற்றிதோர சிந்தனை தெரிநீ.

பிணங்கு றுமனப் பெருந்தகை யவரொடும பிரியா
திணங்கி வாழ்வது மெம்பிரா னடி சிரத தேர்திக்
குணங்க னோபுகழ்ந் தேர்தியின் னிசையொலி கூட்டி
வணங்கி நிற்பது மெனக்குள மறறொரு வாஞ்சை.

இத்த கைப்படு திடவிசு வாசத்தை யெனக்குள்
உய்ததிம மட்டுமா தரித்துநின் றுறுதுணை யாகி
எத்தி மத்தினும பாதுகாத தளிப்பதெம யிறைவன்
விதத கப்புனி தாவியின் செயலென விண்டான்.

சீர்மை யுற்றமெய்க் கிறிஸ்தவன் றிடவிசு வாச
நீர்மை யுற்றறிந் தாமிது நிண்ணய மென்னாக்
கூர்மை யுற்றநல் விவேகியுட் குதுகலித் திருப்ப
நீர்மை யுற்றசி நேகமற் றின்னன நிகழ்த்தும்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

ஐய மின்றற வோயுனக் காத்தும வாழ்வு
கைய தாயதெம் மாண்டகை கருணையி னழைப்பும்
வைய ரகுகன் மலரடி யாட்கொண்ட மாண்புந்
துய்ய வாவிநல் காரருட் பெற்றியுந் துணியில.

மண்பி சைந்தருத் தாரஞர் மலிந்தபோ தத்துங்
கண்பி சைந்தழு சேய்க்குளங் கசியுமோர் தாயின்
பண்பி சைந்தநம் பரம்பரன் பத்தபா லனத்தை
நண்பி சைந்தினி தாற்றுமா றறிந்தன நலலோய்.

அரிய மித்திர விங்கிது நிற்கநின் னன்புக்
சூரிய காதலி மககண்மற் றுளாகொலோ வுளரேற்
பிரிய விட்டுணைப் பிரிந்தவண் டரிப்பதென் பிரமை
தெரிய விள்ளுதி யென்றனள் சிநேகியாந தெரிவை.

வினவு வாசகங் கேட்டனும் விம்மிநெட் டெயிர்த்துக்
கனவு போன்றதெங் காமிய வாழ்வெனக் கருதி
வனவி ழித்துணை நீர்முதத முகுத்திட மறைதேர்
பனவ னுள்ளுடைந் துருகிமற் றிவ்வுரை பகரவான்.

குணங்கு லாவிய சூயிற்குரற் கோமள வல்லி
மணங்கு லாவிய மனைவியோ டிரிநு மைந்தர்
நிணங்கு லாமுடற் சூயிரென வெனக்குளர் நிகழ்த்தில்
கணங்கு லாவிய கிளைஞரும் பலருண்டு கண்டாய்.

புலைநி ரம்பிய நிருவிசா ரத்தொடு புணர்ந்த
அலைநி ரம்பிய சுடற்புவி முழுவது மவிகடும்
உலைநி ரம்பிய கனவின்வா னுகுதழ லென்னுக்
கலைநி ரம்பிய கட்டுரை தெரிததனைன் கவன்று.

உலக வாழ்க்கையை யுறவினை யூர்ப்பழக் கத்தை
அலகை மார்க்கத்தை யழல்விட வரவென வஞ்சி
விலகி யென்னொடு திருமியிம மெய்வழி பிடித்தற்
கிலகு நன்மதி படைத்தில ளென்மனைக் கிழத்தி.

மறுவி லாமதி முகத்தினாய் மைந்தரோர் நால்வர்
சிறுவர் சொன்மதி தெருண்டிடா நன்மையிற் றிறம்பி
உறுவ தாயசிற் நிற்பவுல் லாசமே யுவப்பர்
நறுவி தெள்ளிவெங் கடுத்தழை நயக்குமாப் போலும். "

பொறுமைத் தெய்வவேந் தாணையைப் பேணலர் புகுதும்
மறுமைச் சிந்தையோர சற்றில ரிகத்துறு வாணுள்
குறுமைத் தென்பதுங் கொள்ளலர் குவலய வாழ்வின்
சிறுமைப் போகமவேட் பிழல்வரோம மூர்வரு சிதடர்.

பாபத் தைப்பர னீதியைப் பகர்நடுத் தீர்ப்பின்
ஆபத் தைக்குறித் தமிழுறுத் தாவிரல லருளாந்
தீபத் தைக்கெடுத திருடபடு தீவினை யீட்டிச
சாபத் தைப்பெறச் சதோதய முயலவரச சமூக்கர்.

தெள்ளி தென்மனை மக்களைத் தெருட்டிய செஞ்சொல்
உளளி லங்கணத துக்கதிம பாவினை யொத்த
வள்ளி யோயெமாக் குரைத்தசொல் வல்லுளி மதியா
தெள்ளி யிட்டநித திலததையொத னுளனுகா ணிசைக்கில்.

சொற்ற தோர்நதிலர் வடித்தகண் ணீரோடு சும்மை
உற்ற டைநதமெய் வருத்தமும் விடுத்தநெட டுயிர்ப்புஞ்
சற்று நோக்கல ரிகழ்ந்தன ராதலிற் றமியேன்
முற்று நீத்துவந் திவவழி பிடித்தனன் முதியோய்.

கறுத்த சிந்தையர் மடமையாற் கனன்றுவர்த் தெள்ளி
வெறுத்தெ னைப்புறக் கணிததன ராயினும் விமலன்
ஒறுத்தி டாதவாக் குண்மையைத் தெரித்தறி வறுத்திப்
பொறுத்தி ரக்ஷனை நல்கமன் றுடுவல புகழோய்.

ஆக்கு தீவினை யருவருத் தருகமென் மனமும்
வாககுஞ் செய்கையு மாறுகொண டனமனை மக்கள்
போககி னுக்கெனை யாதலிற் பொருநதல ராகி
நீக்கு மாறொருப பட்டனா ரிகழ்ந்ததி தென்றான்.

கனித னீர்மையன் வாய்மையிற் கனன்மெழு கென்ன
வனிதை யுள்ளநெக் குருகினன் மறைமொழி யாய
புனித வித்தவன் புநதநன் புலத்திடைப் பொருநதி
இனிதி னுய்த்தவான போகத்தை வியநதன ளியமபும்.

பன்னு வேதபா ராயண பரனொரு மைந்தன்
என்னி மிததமே தினியுமைப் பகைத்திடு மேனும்
பின்னி டாதுசான் றுருதிர் பேதுறீ ரென்னுச்
சொன்ன னபுலம் முண்டதற் குண்டுகொல் சோவு.

சம்பாஷணைப் படலம்.

அன்று வேதநன் னூனெறி கடைப்பிடித் தாபேல்
மன்று னேபுரி நற்கரு மத்தினுல் மனது
கன்றி வெஞ்சினங் கதுவியங் கவன்றனைக் காயின்
கொன்று தீர்த்தன னிதுவன்றோ சுவலயக் கொள்கை.

திகழு நூன்மதிச் செவ்வியோய் செவ்விய ரென்னப்
புகழு வாராககன்று நந்தமைப் புறக்கணித தெளளி
இகழு வாக்குநன் றியற்றலே நங்கட னென்றும
அகழு வாராககுநன் றுற்றுமாற் றூரணி யைய.

தாயைத் தந்தையைத் தாரத்தைத் தன்றுணைத் தமரைச்
சேயைச் செல்வத்தை வெறுத்தாயா ஜீவனை விரும்பி
மாயைக் கீடழி யாதூநல் வழிப்படு மாண்பே
பேயைத் தாக்கிய பெருந்தகைக் காட்டும் பெற்றி.

காவ லன்பெருங் கருணையிற் கரையில்பே ரின்ப
ஜீவ நன்மையைத் தெரிந்தனை மறறிதற் சீரி
தாவ தென்கொலோ வினனுமவ் வாண்டகை யருளால்
வீவி லானாத பதவியும் பெறுகுவை மேலோய்.

தேச மலகிய சிற்குண லயதிரி யேகர்
ஆசி மலகுக வனவா தழுமுனக் கென்னுப்
பேசி யனபினற் பிறங்குமெய்ப் பததியை நோக்கி
ஆசி லாமனத் தணங்கு ளஞ்சலித் துடைப்பாள்.

உ வ ரு

அருந்த வுததெழில் பெற்றமெய் யாரணி
திருந்த வாரியன் செபபிய தோராதமை
பொருந்து மனபகை காக்கினற புண்ணியப்
பெருந்த கையருட் பெற்றியைக் கண்டனம்.

அன்னை யுண்டுசின் னேரம முதுணற்
கினனு மாவிக்கி னியசம் பாஷணை
பன்னு துங்கிறிஸ் தன்புப முத்தவா
றுன்னு தங்கருத் தென்னென வோதினாள்.

இதுசி நேகியி யம்பலு மேந்திழை
மதிம டந்தையென் வாஞ்சையு மீதென்றாள்
புதுவி ருந்தின னும்கிழ் பூத்துடன்
அதிந். லமடி யேற்கம்மன் மீரோ.

ஒன்று வேண்டுவு லுன்னத கோமகன்
மன்றி ரகைமுடித்தவ ரம்பினில்
அன்ற டைந்தவ ரும்பெரும் பாட்டினை
இன்றி சைக்கமன் றுடுகின் றேனென்றான்.

பத்தி யென்னும்ப வித்தினை பங்குளார்
சித்த மும்மவா செப்பிய சீர்மையும்
உய்த்து ணர்ந்துள்ளு வப்போடு மொள்ளிய
வித்த கக்கனி வாய்மலர் விண்டனள்.

எம்மு யிர்த்துணை யீரிறை வன்னொரு
செமமல் மேயசி லுலையின் பாடுகள்
மம்மர் நீங்கிய வானவாக் காயினும்
அம்ம சொல்லிய ளவிடற் காவதோ.

தரையில் யாவரும் பாவிகள் தண்டனை
நிரைய நித்திய மாநடு நின்றவர்
ஒருவ ரேயொருங் குத்தரித தார்சிறு
வரையில் யாவரூ றோவைவ குப்பரே.

பானா வானப்ப ரப்பைப்ப ரவையை
வீனா வாலுகத தையள விட்டிடுஞ்
சீர ராயினும் ஜெகதத ரித்தவக்
கோர வாதைகு ணித்திடற பாலரோ.

வாக்கொன் றிற்குளில் வையம் டக்கிய
கோக்கு மாசனல லால்விக்கு வலயந்
திக்க நின்றசி னக்கொடுந தீத்திரள
ஆக்கை மீதுத்த ரிக்கவல் லாரெவர்.

பாழி யம்புவி யுய்யப்ப ரன்குதன்
வாழி மேனிவ தைபுண்ட நீமையை
ஊழி யூழிநி னைததழு தொண்கணீர்
ஆழி யாகவு குபடினு மாற்றுமோ.

வையம் விண்டிடும் வான்கதிர் மாய்ந்திடுஞ்
சைய முந்தக ரும்தலை சாய்ந்தெனில்
ஐயன் மேயவ வஸ்தையை யாய்ந்துரை
செய்ய யானொரு சின்மதி யோதாம்.

இரக்ஷணிய சரிதப் படலம்.

கன்புனி தாத்துமம் நைந்ததும்
மீயி ரத்தவெ யர்த்துனி வீழ்த்ததும்
தின்னண மென்றெடுத் தோதவாய்
ஆயி ரம்மிலை யாயுவு மற்பமால்.

பெருகு மன்பிற்பி ணித்தவப் பெற்றியை
உருகு முள்ளத்திர் யானுரை செய்வதற்
கருகி யல்லெனமற் றாயினு மாவியின்
திருவ ருட்கொட றிரதன செபபுகேன்.

என்று பன்னியி கபர சாதனம்
நன்று ணர்ந்தந லங்கிளர் பத்தியார்
அன்றி ருங்குணத் தோகைதன் சிந்தனை
ஒன்றி யீசன ருட்டுணை யுன்னுவாள்.
சம்பாஷணைப் படலம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய சரிதப் படலம்.

(ஸ்தோததிரம்.)

அகில லோகமப டைத்தளித் தன்பினூற்
சுகல மன்னுயி ருங்கதி சாரந்துய
மகவை நலகிய மாண்புறு தாதையாம்
பகவ னுக்கித யாஞ்சலி பண்ணுவாம்.

வேறு.

உலகமகிழ்ந் தீடேறப் பாலோக வாசிகளுக் குவகை யேற
அலகையுளந் திகிலேற வகண்டபரி பூரணனா ரருண்மெய் வாக்கு
விலகிலதாய் நிறைவேறத் துதியேற நரவுருவாய் விளங்கி யன்ப
சிலுவைமிசை யேறியமெய்ஞ் ஞானஞ் சியனடியைச் சிறதை
வாம்.

வேறு.

துனிதரு வினைமுனி தூய சிந்தனை
கனிதர நன்னெறி கடைப்பி டித்திட
இனிதுவந் தடியவ ரிதயத் தென்றும்வாழ்
புனிதநல் லாவியைப் போற்று வாமரோ.

வேறு.

காவ னத்திலே நிசியிடைத் தனியிருந் துலகெலாங் கதிசே
ஜீவ னைககொடுத் திடவரு திறநினைந் திரத்தவோர்த் துளிகிந்
ஆவி யிற்கொடுந் துயாமுற் றையருக் கபயமிட் டதுமந்நா
தேவ மைந்தனார் சகித்தவே தனையுமென் சிந்தைவிட் டகலா

முக முண்முடி முடித்திட முனிவுற முகசரோ ருகப்போத
நேச மோடுபே துருமனந் கசந்தழ நோக்கிய நெடுங்கண்ணு
தேச குன்றிவெங் குருநிரீ பொழிதரு செய்யமே னியுமெ
ஏச நாயகன் றிருவடித் துணையுமென் னிதயம்விட் டகலா

பாவி யென்றெனக் குணர்த்திய கருணையும் பாவநா சனாக்கா
ஏவி யெண்ணையந் கவாவயி னடத்திடு மிருந்திற மையுமெறக
ஒய்வி லாதுபி தாவைமன் றுடலி லுற்றெழு பெருமூச்சுந
தேவ ஆவியின் புனிதமாச் செயலுமென் சிந்தைவிட் டகலா

வேறு (நிருவிருநது)

மாக வேந்தற்கு மானத பூசனை
ஒகை யோடளித தொண்பொன்வள் ளத்துறு
பாகு குத்தப ரிசெனப பததியாந்
தோகை யின்னன சொல்லுதன மேயினுள்.

கோட்ட மின்மனத திரிளங் கோமகன்
திட்டு மானிடம யாவையுந் தீசசிறை
மீட்டு மேக்குயர் வீட்டுல கதநினைக
கூட்டு வானுறற வாதைகு றிககொளில.

மற்றை நாண்மனு மக்களி ரகூனை
முற்று மென்றுமு னிவின்றி முற்படும
அறறை நாளிர விலலடி யாரொடும
உற்ற ருநதினா நல்விருந தோராமனை.

மருந்தெ னத்தகு மந்திர வற்புத
விருநத ருநதுமவ வேளையில வித்தகந்
திருநது சிறசில திவ்விய போதனை
பொருநது மாறுபு கன்றனர் புண்ணியர்.

உந்து தண்ணளி யாலுல கத்திடைத்
தந்தை தன்னைவி டுத்ததுந் தாமவரு
விநதை யுநதிரு வுள்ளமவி ழைந்திடும
அந்ந ரங்கம வனிகக ளித்ததும.

இரக்ஷணிய சரிதப் படலம்.

விதிவி லக்கிண்ச டலாவி சும்புதோய்
மதிவி ளக்கிற்பொ ருத்திய மாட்சியுங்
கதிபு குத்துமெய் யன்பின்க னிதருஉ
முதிரு மெய்விசு வாசத்தின் மொய்ப்பதும்.

கால முற்றுங்க டவுள்க ருத்தினுக்
கேலு நற்கரு மங்களி யற்றிய
சீல மும்பரி விற்பெரி யச்சொலி
மேலும் விள்ளுவா ஞானவி ரோசனன்.

சருவ வல்லதி ரித்துவ தற்பாத்
தொருவன் யானொரு மூவரொன் ருயுள
நிருவி கற்பநி லேயைவி சுவசித்
தொருவு கிற்கிவி ரேலெமக் குள்ளுளீர்.

தொள்ளை மாநில மெங்குந்து ருவிநீர்
விள்ளு மின்சுவி சேஷத்தின் மெய்ம்மையைக்
கொள்ளு மாலுல கம்பகை கொள்ளினும்
வள்ள லாரருள் வாய்க்கும லங்கலீர்.

சொற்ற வென்னுரை யுட்கொடு தூநெறி
பற்றி மெய்ம்மைப காநதிடு சான்றிராய்
நிற்றி ரென்னிலந நின்மல வீடடைந்
துற்றெ னோடரு காசனத தோங்குவீர்.

எண்ட நும்பர லோகவி ராஜ்ஜியத
துண்டு பற்பல தானமங் குற்றியான்
ஒண்ட லநதெரிந் தும்பொருட் டன்பினீர்
கண்டு மீள்குவ னெஞ்சங்க லங்கன்மின.

அழிவி வினபவு லகத்தை யாக்குமெய்
வழியு மாசறு சத்திய மாண்பதும்
ஒழிவி னித்திய ஜீவனு முண்மையா
மொழியின் யானல தின்றிதை முன்னுமின.

என்னில வேறல ரெந்தையு மெந்தையார்
தன்னில் வேறலன் யானுமித் தன்மையின்
மன்னு மென்னைம யலறக் காண்டலே
உன்ன தேசனைக் காண்டலென் றுன்னுமின.

அடுத்தநான் கெடுபபென் றறைந்த சூழ்வினை
முடித்திடுந் தருணம் தென்ன முன்பணங்
கொடுத்தவப் பதிதரைக் குறுகி னாக்கொலுங்
கடுத்தறு மனத்துயு தாசென் களவனே. 36

துன்மதி போயபின் சூழ்ந்த தொண்டாக்கு
நன்மதி சிறசில நன்றி நாயகன்
தனமனத் தெண்ணிமேற் மதுமபு மன்பினுற்
கனமனங் கரைநதிடக கழறு வாரரோ. 37

மனுமக னாற்பிதா மகிமை யோங்கலால்
நனிவினாந் தவனுக்கு மகிமை நல்குவா
இனியொரு சிறுபொழு திருப்ப னுமமுடன
கனிவொடும பின்னென்க கருதித் தேடுவீர். 38

மக்களே யான்செலு மிடத்து வந்துநீர்
புககிடக கூடிய தனறிப் போழ்திலே
மிக்கவன் புடையராய் விளங்கு வீரேனிற்
றக்கவென் சீடரென் றறியுந் தாரணி. 39

ஆதலா லொருவரி லொருவ ரன்புகூர்
தேதமில் குணத்தார யிருமி னீண்டுதம்
மீதுநா னேசத்தை விளைத்த வாறுபோல
ஈதொரு கற்பனை யியம்பி னேனென. 40

முண்டெழு துயரினன் முடுகிப் பேதுரு
ஆண்டவ வெங்குரீ ரணைகின் றீரென
வேண்டிட வினறலை மேவிச சிஸ்பகல்
மாண்டபின் பற்றுவை மனக்கொள் வாயென்றார். 41

ஏனுமைத் தொடர்ந்திடெ னினறென் ஜீவனை
நானுமக் காகவே நல்கு வேனெனத்
தானுடைப் பலத்தையே சாராது பேசலும்
வானவா கோமகன மறுத்துங் கூறுவாரா. 42

நின்னுடை ஜீவனை நீக்கு வாய்கொலோ
என்னுடை நிமித்தமா யிடங்கொ டாமல்யான்
துன்னிய பசாசினைத் தூர்ந்தென் றந்தையை
உன்விச வாசநன் றுரக்க வேண்டினேன. 43

உரப்பெம் பின்னரீ யுன்ச கோதரர்
திரப்படு மாறுசுந தனைசெய் வாயென
நிரப்பினர் பேதுரு நிலைக்கப் பூமிசைப்
புரப்பது கருதிவந தனைநத புண்ணியா. 44

கேட்டவன் றன்பலக் கேடு ணர்ந்திடான்
மீட்டுமும் முடன்சிறை மேவு வேறலை
நீட்டுவன் சாவிலு மெனததன் னேசததைக
காட்டினன் வருவது கருது வாரெவா. 45

ஆவது கருதிய வமலன் பேதுரு
சேவலின் றிரவிலே தெருளக கூவுமுன
மூவிசை யெனைமறு தலிபபை முற்றரீ
மேவுறு மெய்ம்மையை விளம்பி நேனென்றா. 46

இன்னன நிகழ்வுழி யிருநத சீடருந்
தன்னிக ராயதற் பரனூந் தமமுனம்
மன்னுபஸ் காவெனு மறியைத் துய்த்துமே
முன்னிய மப்படி முடித்திட் டாரரோ. 47

வேறு

பொங்குபர மானந்த நமக்கருள வநதமனுப் புதல்வர் தாமே
செங்கரத்தா லப்பமெடுத் ததைப்பிட்டுத் தோத்திரித்துச் சீடாக்
துங்களுக்காய் மாணத்துக் கொப்புவிக்கு மெனதுடலீ தென்னை யுன்
தங்கிடுரீ ரிந்தவகை யியற்றியெனக் கருணையொடு சாற்றிப் பின்
[னும். 48]

இனிமைதரு பழரசபாத் திரமேந்தி ஸ்துதிசெலுத்தி யிதிலே நீங்கள்
அனைவீரும் பருகுமின்மற் றிதுபுதிய வுடம்படிக்கைக் கமையச சிந
[தும்
எனதிரத்தம் பாவமன்னிப் பிதனூலே யுண்டாரு மினியிப் பானந
தனைநுகரே னென்பரம தந்தையிராஜ ஜியந்தனினீர் சாரு மட்டும. 49

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்தன் புருவாக வெழுந்தருளி யேசு நாதர்
ஒன்றிபதம் மடியரொடும் பாவினாக் காயிரங்கி யொருபே ருன
தன்றிருமைந தனைக்கொடுத்திவ் வளவாக வுலகிலன்பு சாராத தேவை
நன்றுநினைத் தேத்தியொரு தோத்திரஜீ தமுமிசையாய் நன்றி
[னால. 50]

பரசமய விருளகலச் சுவிசேஷ விரிகிரணம் பரப்பி நின்ற
இரவியெனுந் திருச்சபையி னிலையாக வழங்கிவரு மிரண்டு ஞான
வரமிருசாக கிரமெநதின் முன்னதுஞா னஸ்நானம மற்றொன் றிருதப்
பரமவிருந் தாநமது பரமகுரு வேயிவையேற் படுத்தி னாரே. 51

முந்தறஞா னஸ்நான மடைவாதிருச் சபைபுகுவோர் முறையி
[னின்று

பந்தமணு காதபரா பரன்மதலை யெமமுடைய பாவந் தாங்கிச
சுநதினாசெங் குருதியுயிர விடுத்தனரென் றுளநினைந்து சிந்தை

[யன்பால
நைந்துருகி விசுவாசத் தூன்றிநிற்பா நற்கருணை நயந்துட் கொள
[ளில. 52

வேறு (பிராத்தனை)

ஒவிகட லுலக மெல்லா முயாபர கதியிற ரேர
மலிதரு கருணை யாலே மானிட வருவந் தாங்கி
மெலியராய் வந்த மேசி யாழ்வை விளம்பிப் பின்னா
நலிவுறு மடியாக் காக்கச் செபத்திலே நாட்டம் வைத்தாரா. 53

வேறு.

ஆதிமத யாநத ரகிதநிஷ் களங்க
வநரதியை யருடபெருந் கடலை
ஒதுதற் கரிய மூலத்த துவத்தை
யொப்பற வுயாபராஞ் சுடரை
வேதநா யகனைத் தமினிந் விசுற்பாய்
விளங்கிய விபுதாதம பிராணை
காதன்மீ தூரச் சிந்தையு ணினைநது
முதுமறை கனிந்தவாய் திறந்தாரா. 54

தந்தையே நேரம் வந்தது நீராந
தனையனுக் களித்தவ ரெவரும
உய்நதிட நிதய ஜீவனை நல்கு
முரிமையை யருளினீ ருமையும்
மைந்தன மெனையு மறிந்துகொள வதுவே
மாசறு நித்திய ஜீவன்
எந்தையே முன்ன முமிலெனக் கிருந்த
மகிமையை யீந்திட வேண்டும். 55

எனக்குள் யாவு முமக்குமற் றுமக்குள்
ளனவெனக் காதலி னிவாதாம
எனக்குநீ ரளித்தோ ராயினு முமக்கே
யுரியவ ரிவரையிவ் வுலகிற்

றனிக்கவிட் மெபால வருகின்றேன் பரம
தந்தையே யீங்கிவா நமைப்போல்
இனிக்கலந திருக்கத திருவருட் டெனை
ரீந்திடப் பழிசசுகின் றேனே.

56

சொற்றமெய் வசனம் பிழையுற வண்ணந
துன்மதி படைத்துளா னன்றி
மற்றிவா தம்முள் னொருவரு மிதய
மருண்டுகே டடைந்திடா ராக
இற்றைஞான் றளவு முமதுநா மத்திற
காததனன யானபிரி தருணம்
உற்றதா லெனனி விவாமனத துவகை
யுகித்திட விவற்றையின் னொத்தேன்.

57

நலனுறு முமது திவவிய வசன
மிவாககியா னலகவி னெனைப்போல
உலகிய விகநது நீதன ரதனு
லுவரிநீக கடலபுடை சூழும்
நிலவிய லுடையார் மிகப்பகைக கின்றா
நெருங்குபொல் லாங்கினின் றென்றும்
விலகிமெய் நெறியில வழவுற திவகை
காததருண மிகத்தர வேண்டும்.

58

முன்னமில் வலகி லென்னைநீர் விடுத்த
முறைமைபோல யானுமீங் கிவரை
இநதிலத தனுப்பு கினறன னதனு
விவாக்கும தரியமெய்ப் பொருள்கள்
மன்னுதெய் வீக முறுமபா மாதத
வசனத்தாற் பரிசுத்தம் வழங்க
என்னையே யுமக்குச சமாப்பணரு செய்தே
னிரங்கியாண டருளுக வெந்தாய்.

59

பேதமற் றொன்றாய் நாமிருத தலைப்போற்
பேசுமித தொண்டாவாய் மொழியாற்
பூதல் மாநத ரென்னைநீர் விடுத்த
புதுமையைப் புகரற வுணர்ந்து
போதமுற் றென்னின் மெய்விச வாசம்
பொருநதிநம் முட்கலந திருக்கத
தாதையே யுமது கிருபையீந திடற்காய்த்
தமியன்மன ருடுகின் றேனே.

60

அகிலலோ கங்க ளமைக்குமுன் னென்னி
 லன்புகூர் தையரீ ரளித்த
 மகிமையை ரீரெற் குதவிய விவர்கண்
 மயக்கறக கண்டுகண் களிப்புற்
 மகமகிழ் வெய்தற் கியானினி திருக்கு
 மததலத தென்னெடு மமாந்து
 தகவுட னிருக்க வேண்டுமில் வருத்தி
 தரித்திருக கினறதென் னுளததே.

61

வையக மறியா தும்மையா னறிவன
 மற்றிவா தாமுமீங் கென்னை
 ஐயரீ வரவிட் டதையுநன கறிந்தா
 ராதவி னரியவும் மனபு
 மெய்யுற வென்னில் விளங்குதல போல
 விவருளும் விளங்குக வென்று
 தெய்வமாக சூமரன் வெளிப்படை யாக
 ஜெபித்தனா சிந்தனை யுருகி.

6

வேறு.

தாதை யார்திருமு னம்ப ணிந்துகத னின்ன வாறுபல தண்ணறு
 போத விழ்ந்துமது வார்ந்தெ னபபுனித வாய்தி றந்தினிய புததுரை
 ஒதி மாண்டவு யிராக்க ணங்கடிரி பேசு நாதநாயு ளததுனி
 ஆத ரததொடுஜெ பிக்கு மாறிதனை மாதி ரிக்கருள்செய் தாரரோ. ■

துருவ மீனின்வழி துருவி நண்ணுவர் தி னைக்க டற்றுழைம ரக்கலத
 தருவி னைஞரருண் மூர்த்தி சிந்தனையை யமுத வாக்கையவர் செய்
 [யு
 கருதி நீக்கமற முன்னர் வைத்துவில காது நன்னெறிக டைப்பிடித்
 துரிமை சேர்ப்பரம பதம டைந்துநனி யுய்வ ருத்தமகி றிஸ்தவர். 6

தணிந்தி டாதுபரி சுத்த வாவியன றங்கு பத்தர்கன்ச தோதயம்
 பணிந்தி டெம்மிய கார்மு கத்தைநனி பற்றி யன்புநெடு நாணியு
 அணிந்த ருஞ்செபமொ ழிக்க ணைக்குநம தாண்டை செங்குருதி ட
 [டி.யு
 டுணிந்து பத்திவிசு வாச மாம்பெரிய தோட்ப லங்கொடுதொ டுத்து
 [மே. 6

நெட்டு யிர்ப்புவிசை மூட்டி யுன்னதநி லத்து லாவுபரி சுத்தரு
 சிட்ட ருந்தொழுபி ராணி ருஞ்செவீதொ னைத்த ருட்டிருவு ளக்கட
 துட்ட துமபிநிறை கருணை மாநறவு குக்க வெய்துமகி மோங்கு
 மட்ட ருந்தியன வாத ரின்பமெனு மாண்க ளிப்பினிடை வைகு
 [வா. 6

அழிம்ப னேவுகன லஸ்தி ரங்கனைய கற்று கேடகமெவ் வுலகமுந்
தொழுப ராபரன்வி ருமபு கின்றபலி துய்ய ஜீவநதி நீர்தருஞ்
செழுங்கு டம்பரமராய கணறிருமு னஞ்செல் துதுசெய்ப வங்களால்
அழுங்கு கின்றவித யததுணிந றெழுநல்லாவி தந்தஜெப மாமரோ.67

ஆன்ம ரக்ஷதனை நீயி னைந்தனைகொல கேள்பி தாவொடரு ளாளரிம்
மாணு வேலளையு மறிதி யென்றுநகி யாத ஜீவநிலை மருவுவாய்
ஞான தேசிகன வின்ற வாய்மையிலி தனறி வேறுவழி நாடுதல்
லமபுனலெ னதது ணிரதடவி யோடி யெப்பபதகு டுகுமால்.68

முத்தி வீடுபெற நிதத மானவொரு முதத னைப்பரவு முததம
பத்தி யொன்றமையு மெனப ரண்ணலபரி சுத்த நீதியது பானமையை
உய்தது னாரதறிவு முத மாரதரிஃ தெனனை யாழிநடு வுற்றுமுன்
றெய்தத வந்தகன தெத நற்புனைவி தெதி ருங்கனாயி துப்படு. 69

நாச மேதருபொ லாத பாதகர யநதி யற்றியப சாரன்யான்
நச னொபவர ராதது மங்கனையெ ரிககு மங்கியினி யெனசெய்கேன்
ஏச வேயெனது பாவ நாசருபி ரீந்த வளளவிவ ரென்றிற
தாசை யோடுவிச வாகி யாரைந காக்கி னிப்பமுல யினறிமே. 70

எவன்ற னைக்கொடிய பாவி யென்றுளமி கக்க சந்துதுய ரெய்துவான்
எவன்ற னக்குவரு தேவ கோபவழ லஞ்சி யோடவகை யெண்ணு

[வான்
எவன்ற னக்கழிவி லாத முத்திலல மெய்து மிச்சையதி யைநதுளான்
அவனகி றிஸ்துவிவமெய யனபு கூரநதுவிச வாசம லைத்திடில டுக்
[குமே. 71

நாயி னுங்கடைய பாவி யேனையெரி நரக வாயிலுந டுகுறும் [ருள்
பேய்கொ டுகையிலு நினறி முததழிவில் பேற ளித்தபெரு மான
தாரி னுஞ்சதம டங்கு நேயமுறு தற்ப ரன்சாண மனறியென்
வாய்மறநதுதுநி யாது சென்னியுமவ ணங்கி டாதிதுதி வரினுமே. 72

வேறு (ஒலிவமலை)

மன்ப டைக்கொரு மருநதுமாய் மருந்தென வருந்தும்
அனப ருகழி யாதபே ரினபமு மாகி
என்பு ருககிடுங் கருணையா நேகநா யகனா
முன்பி ராரத்தனை செய்தபி னிகழ்ந்ததை மொழிவாம். 73

கத்து ருத்துவக் கடவுள்ள சுறபனை கடநது
சுத்தி ருத்துவ மாகிய தாரணி யோககு
மித்து ருத்துவம் பூண்டே மேசியா தமது
மத்தி யத்தொழி லாலவருந துயரெலா மதித்தே. . 74

புனித நீதியும் பரமகா ருணியமும் பூதத
முனைவ னின்னருள் வேண்டுவான் முழுதுண ரகத்தில்
நினைவு கொண்டொலி வாசலச் சாரலி னின்ற
புனைம லாததடஞ சோலையை நோக்கினா போனார். 75

ஊசி நூலென வுடனிழ லெனப்பிரி வின்றி
ஆசை யோடுபின றெடாநதிடு மடியரோ டமுத
வாச கம்பல பேசியிம மானுவேல் மலினக்
காச றும்புனற் கீதரோ னுற்றையுங் கடந்தாரா. 76

மும்மை யாயவோர் முதனுக்கு நடுநின்ற மூர்த்தி
செமமை சேருளங் கவன்றிடத திருவுரு வடைந்த
வெமமை யைசசிறி தாற்றுவ லெனவினாந தெழலபோல்
விமழு தண்கடா வீசிமே லெழுந்தவெண டிங்கள. 77

எண்ண ருங்குணத் தெம்பிரான் மனுவுரு வெடுத்திம்
மண்ணு ளோவினே தொலைத்தல்போன மையிரு டொலைத்து
விண்ணி னேங்கிய வெண்மதி வியன்கதி கூட்டும்
புண்ணி யம்மெனத தண்ணிலாத் தானாகள பொழிந்த. 78

இரவி பாலொளி பெற்றிரு நிலமிசை யெங்கும்
விரிநி லாக்கநிா வீசிய மதியமெய்ரு ஞானம
பரம சூரியன் பாலடைந துலகெலாம பரபுங்
சூவ ராமெனத திகழ்ந்தது விசுப்பிடைக குலவி. 79

படைத்து நித்தமும் பாலனம் புரிகின்ற பரமன்
எடுத்த கோலமும் படுந்துய ரமுநினைந தெறிநீ
உடுத்த வையகத துறுபொரு ளனைதறுமுள ஞுடைந்து
சடைத்து மேல்வெளுத் தெனநிலாத தயங்கின வெங்கும். 80

ஆற்று நீரெலாம் பாலென லாயதவ வாற்றை
ஏற்ற வாரிதி நீரெலாம் படிசுமொத தியைந்த
ஊற்ற மிக்குயா கிரியெலாம் வைரமே யொத்த
தோற்றி ருங்கலை நிரம்பிய மதிசுசுடர் தோய்ந்தே. 81

வேதம் வேதியர் விட்புலத் தவர்விழைந் தேத்தும்
நாகன் சேவடி நடுக்குறு கல்லதர் நடத்தல
தீது றும்பவ வினையெலாந் தேய்க்கவும் ஜெகத்தை
ஆதி நல்லற நிலையினி னிறுத்தவு மன்றே. 82

எய்துந் துன்பத்தைப் பெருமையைச் சிறுமையை யெண்ணாத்
துய்ய வனபினைப் பிறாதுயா மேற்கொண்டு தோன்றித்
தெய்வ மாணடி சிவபுறக் கானிடைச் சேறும்
ஐயன் பாலன்றி நமாங்காள் யாரிடத் தறிவீர். 83

இல்லை யில்லையோ ரிளக்கமும் பாவத்தா லிறுகி
வலலு ருட்கினும் வைரத்தும் வலுததவென னெஞ்சக்
கல்ல ரககிய திருப்பதந கான்வழிப் பட்ட
புல்லி தாமபரற் கொலகுமென் றெங்கனம் புகல்கேன். 84

வேறு .

மண்டலம் புரிபவளு சுமந்த மாட்சியால்
அண்டாநா யகனுளத் தாதது மத்துயா
கொண்டுபா கெளபடக் குறிததுச் செல்லுமத்
தண்டகா ரணியத்தின் றனமை யுன்னுவாம். 85

இருளெலாங் கநிரவற் கீட ழிந்துபோய்
ஒருவழித் தொக்குறைந் தென்ன வேங்கிய
தருநிழல் கதுவிய தண்ணந் தாதுகு
விரிமலாப பரிமளம் வீசுங் காவனம். 86

தண்ணுந் தடங்குளாற் றடத்து லாங்கொழு
வண்ணவான் மீனகளான மலாநத் கொம்பரால்
விண்ணுற நிவந்தெழு வியனபொ துமபரற்
கண்ணினை களிப்புறுங் கடிக்கொள காவனம். 87

விருமபுந் குழவிபா ழிசையும் வீழ்வுறச்
சுரும்பின முாலுமின விரையுந் துன்னரும்
மாமபரில் புட்குலம் வழங்கு மோசையும்
நிரமபலாற் செங்குகின்ப நிறைக்கும் பூம்பொழில். 88

குளிாதந் தோய்ந்தலா குலவு வாசனை
அளவின் னிழற்படிந் தசையுந் தென்றலால்
இளமரக் காவின் றெறியுஞ் சாரலாற்
புளகுற மெய்கிடாய் தணிக்கும் பூம்பொழில். 89

தெளிபுனற் றாங்கமுஞ் செறிந்த மேகமும்
வளாதருக் குலங்களும வசந்த வாடையும்
உளைபரி யாதியா யுவந்திச் சோலைவாய்க்
குளிரா சிருத்தலாற் கோடை நாடலா. 90

தினகரன் கதிரொளி சேர்கி லாமையாற்
கனவிரு ணிழைந்தவிக் காமர் சோலைதான்
புனிதரல லாவியின் கதிர்பு குந்திடா
மனமென லாயபொய் மதமும் போன்றது.

9

உள்ளன வறியவர்க் குவநது நல்குமவ்
வள்ளலுக் கிருகிதி வளஞ்சு ரததலபோற்
றெள்ளுதீங் கனிமுத லாய செம்பொருள்
கொள்ளினும் வண்பயன குன்றி டாதது.

92

வண்டுகண் மலர்குடைந் தினிய மாநற
வுண்டிசை முரன்றுதா லாட்ட வொண்பொழிற்
றண்டலை சினைகர மசைததுக தாங்குமக
கொண்டலங் குழவிவந் துறங்குங் கொள்கைத்த.

93

ஓடையுங் கோடையு மேடுங் கான்மலா
வாடையும் வாடையு மவியும் புட்பரி
பாடையும் பாடையும் மயங்கும பைம்புயல்
ஆடையும் மேடையு மணியுந் தாருவே.

94

பனிமகன் மழைமுழ வொலிக்கப் பாட்டளி
இனியதே னமுதமுண் டிசைக்கக் கறபக
நனைவினி நறுநதொடை சூட்டி நலலெழில்
வனமடந் தையைமணம புரிவன வைசலும்.

95

அனவா தமுநதிரு மொழியை உன்சினால்
நினைவினி லுன்னியந நிலையி னிறபவா
நனிசெழித திடுதலபோ நறுநதெண் ணீர்க்கரைப்
பனிமலாத் தருக்குலம் பயன்கொண் டோங்குமே.

96

படருமுந் திரிகொழு கொம்பு பற்றியே
கெடலரு நறுங்கனி கிடைத்த தோற்றமெய்த்
திடவிசு வாசமோ டையன சேவடி
அடைபவா நடையினை யடுத்துக காட்டுமால்.

97

சந்தத முடங்குதா டரைக்க ணூன்றிரின்
றந்தர நோக்கியே யலாககண் ணீர்சொரி
கந்தமல் விகையுளக் கசிவோ டண்ணுள்
வந்தனை புரிபவர் செயலை மாணுமால்.

98

வேறு. (ஆத்தம வேதனை.)

இணையன வளங்கொண் டோங்கி யிறும்புகுழ் கிடந்த வந்தப்
புணைமரக் காவின் பாங்கர் பொலனகெழு கெதுசே மென்னும்
நனிசிறந் தொப்பி கந்த நறுமலாச சோலை கண்ணுற்
றனகனு மன்பின் மிக்க வடியரு மாண்டு புக்கா. 99

சோலைவாய் விளைந்த பாவச் சுமைசுமந் ததனு லீந்தச்
சோலைவா யணைநது தேவ சுதனறம் தாதுது மத்தில
மூலகா ரணமாய் நிறகு முழுமுதன முனிவு தாங்கிச்
சாலனோ வடைநது தீர்த்தல தகுதியென றடைநதார போலும். 100

காரிருண் மலீர்த வந்தக் கடிபொழிற் கருங்கை தோறுந்
தாரகா பதியின் கற்றை தவழ்ந்தொளி தயங்க வாங்கே
ஆரூட் டரும மூர்த்தி யடுததமை யணை லாவி
சீருறத் திகழு மனபா சிறதையுட் சேறல போலும். 101

செழுமலர்ச் சோலை யோங்கு சினைதொறு நிறையப் பூத்த
கொழுமுலை யவிழ்நது செந்தேன குளிரநுந் துளிவார காட்சி
அழகிய மணவா என்ற சைத்துவந் தடையு மான்மக
கழிதுயர்க கிரங்கிச் சிறநது கண்ணினீர்த தாரை போலும். 102

பொழிலுறு பறவை யாவும் புண்ணிய மூர்த்தி வந்து
கழிதுய ரடைவ ரென்று கருதின கொல்லோ கங்குல
வழிவரு மியற்கை தானே வாய்விடா தொழிந்த வண்பூந்
தழையெலாந் குழைநது சாமபித தருககளுஞ் சடைத்த மாதோ. 103

முத்தமி மூதி பாடை முழுதுணா கவிஞ ரேனும்
விததக் கடைந்த வானம் வேதனை யிணைய வென்று
வித்தரித துணாகக் வல்லா ரல்லரிம மெய்மை தோறும்
பித்தரிற் பிதற்று கிணேறென பேதைபே ராசை கொண்டே. 104

எங்கணு யகன்பூந் தோட்டத் திறுத்தபின் கருணை பூத்த
பங்கஜ விலோச னாதாற் பாங்குறுஞ் சீட ரென்மா
தங்களை நோக்கி யான்போய்த் தனிஜைபம் புரிநது மீள்வல்
இங்கிரு மென்னச் செவ்வா யிதழ்திறந் தியம்பிப பினனர். 105

கிரிமிசை முன்னர்த் தம்மைக் கேழ்ஞளர் மகிமை யோடு
தரிசனஞ் செய்த முன்று தாஸரை யுடன்கொண டேகி
ஒருசிறை யுற்றுத் துன்ப முறுவதற் குரிய தான
நாசுபா வத்திற் பாடு நயந்தனு பவிக்க லுற்றார். 106

வாக்கினுக் கதித மாண மகிமையை யிழந்துங் கன்னி
பாக்கிய வயிறற்றிற் காபப்ப பையுளே பழங்க ணுற்றும்
ஆக்கமற் றேழை யாகி யலைந்துஞ்சற மலியா தோங்கி
மீசுகிளர் தேவ நீதி வெந்தழல் குளிப்ப தானா.

மட்டறு கருணைத தாதை மகத்துவ புனித நீதிப்
பட்டய மெழுமபி யாவி பதைக்கவு றுருவிப் போக
முட்டிய தேவ கோப முழங்கனை முடுகிப் பொங்கிச்
சுட்டிடத் தூய வுள்ளந் துடிதுடித் ததுதுண் ணென்றே.

தடித்திடு கரிய மேக சாலங்கள் ககன கோளத்
திடித்தெழுந் துகாரத காலத திரவியைப் புதைத்தா லென்ன
மடித்திடு மகோர பாவ வாதனை யொருங்கு கூடிப்
பிடித்திட நீதா திததன பேரொளி யிழந்த தமமா.

பாபத்தின் கூலி நித்ய பயங்கர மெனத்தே ராது
மாபத்து விதியை மாந்தா வரைந்திட வெழுந்த தேவ
கோபத்தின் மிகுதி யாலே கூடிய குரூர மாண
சாபத்தின் றிரளக ளெம்மான றலைமிசை விழுந்த வன்றே.

மண்ணுல கனைத்தூந் தீக்க வானிடைக குமுறி நின்ற
அண்ணலா ருககிர தண்ட மாகிய வசனிக கூட்டா
தண்ணளி சுரக்கும் ஜீவ தாரக மாமர கூண்ட
புண்ணியப் பொருப்பின் மீது பொருகுகென ஞாறி வீழ்ந்த.

வெந்துய ரென்னுந் தாப மிகுனன் மூள மூளச்
சுந்தரக் குமா னாவி துடித்துள முடைந்து சோரந்து
நைந்தனன் மெழுகு போல வருகியே குடரி னுப்பண்
சிறதிய தென்னே யேது பாவியேந் தீமை யன்றே.

அன்றொரு சிமயத் துச்சி யலர்கதிர் ஞாயி றென்னத்
துன்றொளி விரித்த ஜோதிச சுடாததிரு முகங்கு றாவி
நன்றிலா மாந்த ரீட்டும லஜ்ஜையா னாண முற்றப்
பொன்றிய வதனம் போலப் பொலிவிழந் திருந்த தின்றே.

அருண்மகோ ததியிற் பூத்த வரவிந்த மமுத தானா
சொரிதர நிதய ஜீவ சுருகித்தேன் றுளித்த தெய்வ
மருமலி குமுதப் போது வாயறப் புலாந்த தாலும்
உரைதா வரிதாய் மீயுற் றொடுங்கிய துணாககற் பாற்றே.

ஆன்புரு வான நம்பிக் கருந்துமா கார மான்ம
துன்பமே பருகும் பாணஞ் சொரிகணீ ராத லாலே
என்பெலாங் கட்டு விட்ட தெழிற்றிரு மேனி வாடித்
தனபல மோடு போலக காய்ந்தறச சலித்த தமமா. 115

கெந்தக நாரிச் சாவாக் கிருமிகள் கெழுமி நிதய
வெந்தாயாக் குறையு ளாகி மிகக்கொதித் தெழுமபுங் குயபிச்
செந்தழற் கொழுந்து வீசி ஜெகதலம் புரக்க வந்த
சுந்தரன் றுய்ய மேனி துவண்டதோ வறிகி லேமால். 116

தாங்கரும் பாவ பாரஞ் சமத்திடு மொருபா னீதி
ஓங்கிய கட்க நெஞ்சை யுருவிநின் றுடற்று மோர்பால்
வீங்கிய தேவ கோப வெங்கனல் வெதுபபு மோர்பால்
நீங்கரு மாணங் கிட்டி நெடுநதிலை விளைக்கு மோர்பால். 117

பயங்கர மாண பாசம் பிணித்தலாற் படருண் முழ்கி
இபங்குறு புலன்க ளெல்லா மொடுங்கின விரதி யங்கள்
மயங்கின மனாதி யந்தக கரணங்கள் மருண்டு மாழாந்
துயங்கின வவய வங்கள் மற்றினி யுரைபப தெனனே. 118

முழங்கெரி நடுவ ணுய்த்த முருகுலா மலங்கல் போலுந்
தழங்குவெண் டினாவா யுற்றுத் தளாந்துழல் திரணம போலும்
பழங்கணுக் குடைந்து தேம்பிப் பரிவுறீஇப் பாருக கின்பம்
வழங்குவான் றுணிநது வந்த மாதுவேல் வருந்தி னூரால். 119

கணநதொறு மினைய துன்பங் கதித்திடக் கருணை யென்னுங்
குணங்குடி யிருநத சிந்தைக் குரிசிலுட் கோட்ட மினறி
இணங்கின ரலமந தேங்கி யிடாககடற் கெலலை காணு
துணங்கிவெய் துயிராததார மாநத ருயிரக்குயி ராகி நின்றார். 120

ஒருசிறு பவத்தா னித்ய லுழிததிக் கடற்குண் முழ்கிப்
பரிபவ மடையும் ஜீவன் பாருல காதி யந்தம்
புரிபவ வாதை யெல்லாம் புனிதனிப பொழுதி னுக்குள்
ஒருதனி யடைய வென்ற லதன்றிற முரைபபா யாரே. 121

பாருண்ட பாவக் கொண்டல் படாந்துவே தனையா மாழி
நீருண்டு பொழிந்த நீத்த நீடிய மாண வாற்றிற்
சீருண்ட பெருமா னெண்ணில் ஜீவனா யிடுக்கி நீந்தி
நருண்டு தவித்துங் கைவிட் டிலர்தனி யிடாப்பட்டாரால். 122

நலனுறு நித்ய செல்வ நல்குர வதனி னின்றும்
அலகிலா நித்யா னந்த மரியவே தீனையி னின்றும்
இலகுறு நித்ய ஜீவ னிழிமா னததி னின்றும்
குலவிவர துதித்த தன்றேற கும்பிரங் குடியா மன்றே.

சொல்லரு மாணே பாதிச் சுடுகனற் சுவாலை மீக்கொள்
எல்லையி றுன்ப மெனனு மெறிநிலை கடலுண் முழ்கி
அல்லலுற் றமுங்கி யந்தோ வருடகும் ரேசன் றுதை
தொல்லையன பிதயத் துள்ளித் தனித்தொரு சூழல் புக்கு.

காலிணை முடக்கி யந்தக் கரணத்தை யொடுக்கி யன்பின்
சீலமே திகழுங் கஞ்சத் திருமுக நிலத்திற் சோததிக
கோலமா தடக்கை கூப்பிக் குமபிட்டு விழிநீர சோரச்
சாலவும் பணிந்து தீன தயாளரின னருளே நாடி.

அபபனே யெல்லா மும்மா லாகுமில் வவஸ்தை யாந்த
கைப்பறு பாத்தி ரததைக் கழித்திடக் கருத்துண் டாயின
அபபடி யாக வனறே லையவென சித்த மன்று
மெய்ப்படு முமது சித்தம் விழைந்ததே யாக வென்றார்.

இம்முறை யாக மேனி யிரத்தவே ரொழுது மாறு
செமமுறை திறம்பாத தூய சிந்தையுள் ளுடைநது தேம்பி
மும்முறை பிதாவைக் கிட்டி ஜெயித்தனா முனிவொன றின்,
எமமுறை பாட்டுக் குளள மிரங்கியா தரிசுக் மீசன.

அததனைக் கருதிக் கூவு மளவையி லடுத்தோ தூதன்
சித்தசஞ் சலத்தை யாற்றித் தேற்றினன சென்ற னாக
இத்தரா தலத்து மாங்க ரெவரையும் புரக்க வந்த
வித்தகப் புனித மூத்தி யெழுந்தனா விமலற் போற்றி.

உலகினுக் கிரகை நல்கு மொருதனி நடுவ ராவித்
கலந்து துன்ப மாய கடுவிட மருத்தி றினனும
விலகில தாகி மேனமேல வேதனைப் பகழி சிந்தி
இலகரு ளருவ மாய்க்க வெதிர்நதது கடவு ணீதி.

வேறு.

பேசரிய பெருந்துன்பப் பிரளயவெங் கனல்கொளுத்தப் பேதற்
[0
ஆசகன்ற புனிதமனத் தலக்கணுறுந் திருக்குமான் னன்பை யாய்நு
நேசவொரு மகவென்றுங் கருதாது தகித்தபான் நீதி கண்டும்
பாசவினைக் காளாகி நாசமுறத் துணிவதறப் பாவம் பாவம். 1

வேறு . (கட்டுண்டேகல்.)

ஆத்துமவ வஸ்தைசிறி தாறியரு னாதன்
மாததகைய நமபனைவ முததிவறி தேகி
ஆததனாயு ணாததியிவ ணினைகறு மென்னாத்
தீததொழிலா வந்துபுரி தீவினைதெ ரிததார. 131

அநதவமை யத்தசட ராயவாவி டுபபப்
பநதமொடு பலவகைய வேதிகள்ப ரிதது
வெநதறுக னாளர்பலா வலலிதினவி னைநது
வநதனாயு தாசொடும ருங்குறநெ ருமகி. 132

நஞ்சமனை யான்கடுகி நமபனொரு பேரூம்
மஞ்சனைய தெதிராபி வாழுகவென முததி
வஞ்சனாயு ணாததலும காகருனை வளளல
விஞ்சியது ரோகிமுக நோகுகியிது விளளும். 133

அடுக்கவரு மித்திரவ கததுளதென் னீண்டு
கடுக்கிவரு வஞ்சநெறி யாளாகையிற காட்டிக்
கொடுக்கவெனை முததமிடு கிற்றிகொலகு றிததென்
றடுக்குகவெ லாமறியு மாண்டகைமொ ழிநதே. 134

வேடுவரெ னாவறும் வெய்யவரை நோக்கித
தேடுவதி யாராயென லோடுநெறி தியா
நாடுவமி யேசுநச ரேயனையெ னான
தேடலிர்வே றுருமல னெனறிறைதெ ரிததார். 135

நானவரெ னுவிறைந விற்ப்புடி யாழுன
ஆனவரொ ருங்குயிர விரதனாகொ லாமென்
றானிவரு டற்பொறைநி லததுற வருண்டா
ஏனவா யிரத்திதுவெ னெனறுதிகி லுறறா. 136

பூரியர்வி முந்தழிபு ணாபபுநடு நின்ற
காரியமு டிககவரு கனனவின ணிததுரு
சீரியம றைப்பொருள்தெ ரித்திடுக ருததும
ஆரியனி னைததனா ருட்டிருவு ளாததே. 137

அய்யரிஃ துள்ளலும துக்கிரக சத்தி
ஒய்யெனவு லாய்த்துயிலொ ழித்தெனவு ணார்த்த
வெய்யவரெ முந்தழல்வி ழிக்கடைசி வக்க
மெய்யுயிணா வாதைபுரி வாமெனவெ குண்டார். 138

ஜீவாதி பன்கருணை மல்கியதி றத்திற்
சாவாதெ முந்தமையு ணாரதிலர்ச முக்கர்
கூவாவ கந்தைமொழி சிற்சிலகு னைத்துத்
தேவாதி பன்றனைநெ ருக்கினாசெ ருககி. 139

உருத்தெதிர்பி ணிக்கவரு மொன்னலரை யுங்கள்
கருத்தெனைய டாபபதெனி விங்கிவாக லங்க
வருத்தலிர்வி டுத்திடுமி னெனுமறை வாய்மை
பொருத்தமுறு மாறுநம தாண்டகைபு கன்றா. 140

வேதமுத லின்னணம்வி ளம்புமமை யத்தே
பாதகாபி டித்தாடல்பி ணிகருமவகை பாராப்
பேதுருசி நைதெரிபி றங்குகதி வாளாற
காதறவெ றிந்தனனோ காதகனை வெம்பி. 141

ஆங்கதைய றிந்துதம சன்பன்முக நோககி
ஈங்கிதுகொ லோவறவி யற்கையெவ ரேனும்
ஓங்குகரி சைத்தொழிலு வபபினத னாலே
நீங்குவாதம மின்னுயிரு மனறிநெறி யினரால். 142

ஆண்டகையை வேண்டிடுவ னாயினரு ளாரகொல்
ஈண்டொருக ணைத்திலோரி லககமுறு தூதர்
வேண்டுகிலன் பானதுவி மைந்தியலு வேனேற்
காண்டகைய வேதமொழி மெய்மமைகவி னுங்கொல். 143

மாத்தகைய தந்தைதரு வன்றுயாம லீந்த
பாத்திரமி திற்பருகு பான்மைதக வேயென்
மேத்தரிய புண்ணியமி மைக்குமரு னாதன்
ஆத்தமுறு தொண்டரைய மைத்திவைவி ளம்பும். 144

மாண்டநக ரூமனைம டங்கன்பொது மன்றம்
நீண்டமறு காலயமி டங்கடொறு நின்றே
காண்டகைய போதனைக ருத்தறவி சைத்தேன்
ஆண்டெனைவி டுத்தனிரி தென்கொலும் தச்சம். 145

களள்ளிரவி லேகுமுமி நாந்தகம்வி திர்த்துக்
கொள்ளிதிக முததுருவி வந்தனிர்கு றிப்பென்
களளுநாக ராந்துறைதல் கண்டுபிடிக் கின்ற
உள்ளமுடை யிர்கொலென வுள்ளவரு மாலை. 146

ஞாலமிசை யேகருவி யாகவுமை நாடிச்
சாலமிசு தீயலகை தன்னெணமு டிகுஞ்
காலமிது வாதவின டாந்தனிராக நெது,
மேவினிவி ரும்பியவி தமபுரியி னெனனா. 147

வேதமுத னாதனனி வேதனையு முக்குஞ்
காதறைதி றத்தருள்க னிருநுமட லொட்டி
ஆதரவ னித்தனாகி றிஸ்தவவ டாகும
பாதகரோ னுதுபுரி பூத்ததைய பாராய. 148

முத்தருமை பன்றியறி யுங்கொன்முறை தேராப்
பித்தரது போலறிய கிறகிலாபி ரானன்
குய்த்தவுக வித்திறனை யொலகொகாடு போனார்
வித்தகவி வேசனவி யோமனாவி சித்தே. 149

வல்லியம்வெ ரீடுபிரிம டங்கலரி யேற்றைக்
கொல்லியவ னேநதுபல குககல்களகு னாததுச்
செல்லியவெ பைபுடைசெ ருககிர தேவைப
புல்லியரி கழ்நதுபல பேசிநெறி போனார். 150

மெய்ப்படுத வச்சருதி வித்தககி றிஸ்து
பொய்ப்படும கைகொடிய புலவியாபி னிப்பிற்
கைப்படுத லுமபாவு தொண்டாகளக லங்கி
மைப்படுபொ ழிறகிடைது ழைந்தனாம றைந்தார். 151

தெள்ளமுத வாய்மொழிசசெ விபபுலனு காந்துங்
களளமிலப லறபுதமவி ழிததுணைகள கண்டும
உள்ளுறநன் மாதிரியு றைத்துமடி யார்பாற்
பிள்ளைமைபி றங்கலபிற விக்குணபி ராநதி. 152

திருவுளம்வெ தும்பினோர்க ணத்தினிடை தீயுஞ்
சருவவுல கங்களுமெ னுந்தகைமை சான்ற
ஒருவருரை யாடிலாமற றென்றுமவினே வுன்னித்
திருவடிவ ருந்தவிட ரோடுநெறி சென்றார். 153

பிணித்தவித மாநமபெ ருந்தகையை வெய்யோர்
அணித்தறவ னேநதொலிவ வாரணிய நீத்து
மணித்தவள மாடநினை மலகெருச லைகருள்
குணித்தமனை நாடிமறு கூடுகொடு போனார். 154

(காய்பா முன்னிலை.)

கன்றினமு மாலயம் ரீஇச்செய்
பூசா கைங்கிரிய போதனது போழ்துக்
காசாட பூதிமறை யந்தணரின் முந்தும்
மாசாத கன்காயி பாசெனுமோர் வன்மி. 155

மூர்க்கனாழு கப்பர்ப்பல மூர்க்கரெனல் போலுந்
தீர்க்கருரை நாடியறி யாரபலாதி ரண்டு
சோக்குணமி லானுறையுள் சோந்துதினா யாழி
தூர்க்கமுயல் வாரினவறி தியோசனைது ணிரதார். 156

இங்கவர்பொ லாங்குபுரி யெண்ணமிடு மெல்வை
நங்களுநு னைநீந ராந்தகாகொ ணாந்தே
சங்கமற வோரெதிநி றுததவொரு தானூ
துங்கவுல காதிபரு நினைனாச சீல. 157

எல்லையில்பல் கோடியுல கங்கனையி மைப்பிற்
கல்வியெறி வாமறிக முங்கெனநி லாவ
நில்லெனநி றுத்துவரி யக்கிடுவா நீற
ஒல்லையெரி யுண்டொழியு மோரிவரு ருப்பின். 158

கோடிவளி போலொளிகு லாவுசமு கததில்
நீடுபுவி மாந்தனை வோளையுநி றுததிப்
பீடுபெறு நீதிமுறை பேசுகும ரேசன
பாடுறவி நீசாமுன நிறகுநிலை பாமின். 159

மன்பதைக ளுக்குருகி வான்பதம்வ னாநது
துன்புமிடி நிறதைசுடு சொறசுடவி முத்தி
வன்புலையா முன்பதம்வ ருந்துமலகை விட்ட
தன்பிதில றககொடிதி யாதுபிறி தம்மா. 160

அன்பிலர்த மக்குரிய ரன்புடைய ராக்கை
என்புமுரி யாரபிறருக கென்னுமுரை யெம்மான்
தன்புடைய லாதெவிற சான்றுபடு மாயின்
முன்புமிலை பின்புமிலை முதுலகின மாதோ. 161

பாசமென வுன்னலிபி ணித்தமைப கைத்த
நீசெனு மக்கனாநி னைததுருகு மன்பின
நேசமெனும வல்லியதை நீககவச மின்றி
சசன்மக னின்றனரோ ரேழையென வோர்மின். 162

வேறு.

விண்ணிழி மதிய மென்ன வேதவே தாந்த மூலப்
புண்ணிய மூர்த்தி யநதப் புலவிய குழுவி னுபபண்
நண்ணிய பரிசை யோராநது நலமிலாக காய்பா சென்னுங்
கண்ணிலான் கருதி நோக்கிக் கணன்றிது கழறு கின்றான். 163

எண்டகு வேத நூலின் முறைமையை யிகந்த நேகா
தொண்டினக காரு மாறு துணிநதுசில லுபதே சங்கள்
விண்டநீ யவற்றை யீண்டு விளளுதி தெரிய வென்று
கண்டகன் வினவக் கேட்டுக் கருணையெம பெருமான் கூறும். 164

புனிதவா லயத்தும் வீதிப் புறத்தினும் பொதுமன் றத்தும்
மனிதஜ் வனுக்கே டேற்றம் வழங்குமெய்ச சுருதி வாய்மை
நனிதிக முபதே சத்தை நவின்றனென் னெவாக்கு நாடி
இனிதுகேட டிய்ய வேதம ரகசியத் திசைத்த தீன்றல். 165

மேவர வென்பா னீவிர வினவுவ தென்னே யான்சொல்
ஜீவவாக் கதனைக் கேடடோர செப்புவா கேண்மி னென்னுத்
தாவிலசீ ரமலன் சாறறு மளவையிற றிலேவன் கூற்றுக்
காவதிவ விடையோ வென்ன வழன்றங்கோ ரசுடன சீறி. 166

யாதென வியமபு கிற்கே னேழைநா வெழுமபி யீசன்
மாதயா ரூப மாண மாறுவேல வடிவஞ சேபப
நோதக வறைநதா னநதோ நோனபிலே மிழைத்த பொல்லாப்
பாதகத் துருவம வாய்ந்த பனைநெடுந தடக்கை யோச்சி. 167

ஆங்கவன் றுணிந்து ணண்ணின றநீதியாய்ப் போத மின்றி
ஒங்கியுள ளகங்கா ரததா லடிததலு முலப்பில் பெமமான்
திங்கணு காத தூய திருப்படி வத்து நோவு
தாங்கினின் றருளி நோக்கிச சமிததுமற் றிதனைச் சாற்றும். 168

உள்ளதை யுள்ள வாறே யுரைத்தன னதினி யாயக்
கள்ளவா சகமுண் டேனீ காட்டிடல் வேண்டு மன்றி
எள்ளியிக் கெனைய டித்த னடுநிலைக் கிசையத் தக்க
ஒள்ளிய செயலோ வென்றா ருலகெலா முய்ய நின்றார். 169

நடுப்பிரி நம்ப வீது நவற்றலு நாச வஞ்சக்
கடுப்பயில் மனத்த டொல்லங் கவன்றினிக் குற்றஞ் சாட்டி
வடுப்படுத திவனைக் கோறும் வகையெது வென்று தம்மைக்
கெடுப்பதே கரும் மாகப் புறம்புபோய்க் கேடு சூழ்ந்தார். " 170

கொலைக்களப் படுத்த வல்ல குற்றங்க ளிவன்பா லுண்டென்
றுலைகருஞ் சான்று சொலவா ரெவரென வுசாவுங் காலை
புலைக்குணப் பதிதா சிலலோர பல்படப் புகன்ற பொய்ச்சான்
றலைக்கலை யழியு மாபோ லொன்றையொன் றழித்த தனறே. 171

அந்தவோ னாயிலே பொல்லாங் கறிதுமென் றிருவர் பொங்கி
இந்தவா லயத்தை யானே யிடித்தொரு மூன்று நாளில்
விறதையாய்ச சமைப்ப னென்ன விளம்பிடக் கேட்டோ மென்றார்
தந்திரத் தவாகொ லைக்குத் தக்கசான் றிதுவன றென்றார். 172

பற்பல வுபதே சத்தைப் பலபடப் பழுது கூறி
அறபுத் கிரியை யாவு மபத்தமென் றழிமபு பேசும்
கறபித் மாய கட்டுக் கரியெலாங் கரிந்த வரமா
எற்படு பகலைச சில்லோ ரிரவென்று வியையுங் கொல்லோ. 173

சான்றுவே றில்லை பென்னத் தம்முளே கவன்று சங்கத்
தான்றவா மறுத்து முநதை யாங்கணைந் தமர வரமான
தோன்றலைக் காய்பா சென்னுந தூஜனத் தலைவன் கண்கள்
ஊன்றிசின் றுருத்து நோக்கி யிவையிவை யுடாபப தானுன். 174

வேதியர் பலரு னக்கு விரோதமா யுரைத்த சான்றுங்
கோதற விருவா வநது கூறிய வாய்மைக் கூற்றம்
ஈதிது வாக நீசொல லெதிமொழி யேது மின்றோ
துதி யுளவே லென்று னுரைத்தில ரமல னொன்றும். 175

பின்னருஞ் சினந்து மேலாம் பெருந்தகை யாய பெம்மான்
தனனொரு நாமத் தானை சாற்றிதி யுண்மை நீயப்
பன்னரும் ஜீவ னுள்ள பராபரன் புதலவ னுன
உன்னருங் கிறிஸ்து வோவென றுசாவினன கபட மாக. 176

தூயநல் லுறையுந் தேவ தோற்றமுஞ் சுகிர்ந மாண்பும்
நாயினுங் கடைப்பட் டேமை நயநதுபா ராட்டு மன்பின்
நேயமு மெதிரி னின்று நிகழ்த்துசான் றமையா தென்ன
மீயுய ரானை கூறி விசாரிகு முறைமை யென்னே. 177

கண்ணுளார் கண்டுங் காணார் காதுளார் கேட்டுங் கேளார்
எண்ணிரு தயத்தி னுலு முணர்ந்திடா ரிவாமற் றென
புண்ணிய வசனம் யாண்டு மொய்க்குமோ வருளொன் றின்றேன்
மண்ணுளார் பொறியு மந்தக் கரணமு மண்ணே யன்றோ. 178

பொறிபுல னொருங்க நோற்றுப் புதுமைசெய் புலவ ரோனும்
வெறுமையிற திகழ்வ ராயில வெறுததவ மதிக்கு மொல்லை
சிறுமைதீர்ந் துயாவு காணிற் சேவடித தொழுமபு செய்யும்
எறிதினாப் பாவை ஞால மேழைமை யுடைதது மாதோ. 179

இறைவன்மே லாணை மற்ற் தியம்புகென் றிசைதத மாற்றம்
மறைமுதல கேட்டுத் தெய்வ மைந்தனாங் கிறிஸ்து நானே
தறையிலித தகைய னேனுந் தாதையின் வலப்பா கததும்
முறைபுரி நடுநாட் கொண்மு முற்றததும் விளங்கக் காண்பீர். 180

ஒளிபபற நியாய முங்கட் குணாத்தினு முணரீ யாவும்
வெளிபபடை யாய போதும் விசுவசுத ிடுவி ரல்லீர்
அளிபபடா மனதநீ ரெனனு வறததிறை யமுது மலகித்
துளிபபடு குமுதச செவ்வாயத துவரிதழ் விண்டு சொன்னா. 181

வன்மனக் காய்பா சோடு சூழூற்று மருங்கு தொக்க
கன்மனத் தவரு மையன் சுழறிய செஞ்சொற நோர்
துன்மதி யாகத் தேவ தூஷணஞ் சொனனு யென்னாப்
புன்மொழி பலவா ருகப புகன்றனா வெகுளி பொங்கி. 182

எம்பிரா னுரைச்சஞ் சீவி யிருந்தவப் பதிதாக் கெல்லாம்
வெம்புதி விடம்போ லாகச் செவித்தொலை வெதும்பிற் றென்னில்
நம்பினோர்க் கெல்லாம் ஜீவ வாசனை நலகு நம்பா
வம்பருக் கென்று நீங்கா மரணவா சனையா மனறே. 183

காயிபா சென்னும் பொல்லாக் கடினவன் னெஞ்சன் வஞ்சு
மாயமு டியமே லங்கி வலையிற் கிழித்துத துக்கம்
மேயவன் போல நின்று வேறுசான் றினிவேண் டெகொல்
நீயிரே யிவன்வாய் சொற்ற நிமலது ஷணங்கேட் டரால். 184

மற்றினி யுரைப்ப தென்னே மதிவலி ரிதனை யொத்த
குறறம்பே றுளது கொல்லோ குறித்திழற் கூறிற் றெல்லாம்
எற்றெனக் கருது கின்றீ ரேற்றதண் டனைதான் யாது
தெற்றெனப் பகர்மி னென்றான் தீவினை திருதத நின்றான். 185

நன்றிலா னுரைத்த மாற்ற நடுவிலாச் சங்க மேய
புன்றொழித யூதர் கேட்டுப் பொருக்கென விவனை யின்னே
கொன்றுயிா களைவ தல்லாற் குறிப்பிடு தண்டம் வேறென்
றின்றென வுர்க்கக் கூவி யினாந்தன நிகவி மாதோ. 186

உலப்பிலா வாதி மூலத் தொருபரம் பொருளென் றுன்னுப்
புலைப்படு மனதத் தோனும் புரையிலா வொருவற் பற்றிக்
கொலைப்படுத் துகவென றிட்ட கூக்குரல் குறித்து நோக்கில்
அலப்புரீ ருடுதத வையத தமிழ்பினுக் கவதி யுண்டோ. 187

எண்ணிய வெண்ணம் வாய்த்த தென்பதோ ரோம்பல் விஞ்சிக்
கண்ணிலாத் தலைவ னேக்க காவல்செய் திருந்த கள்வர்
புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைப் புறக்கணித் தகந்தை யோடும்
நண்ணியா கடியுஞ் செய்ய நாடினா நிந்தை பேசி. 188

பாதகர் குழுமிச் சொற்ற பழிப்புரை யென்னுங் கொள்ளி
ஏதமில் கருணைப் பெம்மா னிருதயத தூன்ற லுன்ற
வேதனை யுழந்து சிந்தை வெந்துபுண் பட்டா ரல்லால்
நோதகச் சினந்தோர மாற்ற றுவன்றிலா கரும நோக்கி. 189

மறுமையு மிம்மை தானு நோக்கிலா மடமை பூண்ட
குறுமையோ ரமலன் றாய குணதகையெட் டுணையெண் ணுது
வெறுமையை நினைததுத் துன்பம் வினைததனர் மேன்மே லாகப்
பொறுமைகண் டெள்ள லிரதப் பூதலத தியற்கை யன்றோ. 190

கறுத்திடி லுலக மெல்லாங் கவிழ்ந்தழிந் தொழியு மேனும்
பொறுத்தன ரிருந்தார் தாஞ்சொல் புததுகை கொருரான் ருக
ஒறுத்திடு மதுகை மிக்க வுரனுடை யாள னுள்ளம்
பொறுத்திடும் பொறையை யன்றோ பொறையென்பர் புலமை மிக்
[கோ. 191]

திருந்திய செவ்வி வாய்ந்த திருமுகத் துமிழ்ந்தார் சில்லோர்
வருந்தற வடித்தார சில்லோர் மலாததிரு வதனஞ் சேபபக்
கருந்தடங் கண்ணைப் பொததிக் குட்டினா சிலாகை யோங்கிப்
பெருந்தகாய் யாவ ரென்னப் பேசுகென் றிகழ்ந்தார சில்லோர். 192

(பேதுரு மறுதலிததல்)

விடியுமட் டிறைவன் றாய மேனிரொந் தலசி யுள்ளந்
துடிதுடித் திவ்வா ருகத துயருழந் திடையுங் காலை
கடிமனை முன்றி னின்று கன்மலை யெனப்போர் பெற்ற
அடியவன் குனிநுக் காற்றா தனன்முகத் தமர்ந்தா னிப்பால். 193

ஆங்கவன் றன்னைக் காண வயலுளார் யாவ னீயத்
தேங்கமழ் சோலை வாயிற் சேசுவோ டிருந்தா யன்னோன்
பாங்குறுஞ் சீட ருக்குள் ளொருவனீ போலும் பார்க்கில்
ஈங்குநின் னுளையே சாக்ஷி யியம்புகின் மதுமற் றென்றார். 194

ஒருமுறை போல முக்கா லுசாவலு மச்சத் தாலே
திருமுறை யறிந்த சீடன் சந்தனை கலங்கி யந்தோ
குருமுறை நிறுத்த தூய குமரனை யறியே னெனனா
வருமுறை தோரான் முக்கான் மறுத்தனன் மருண்டு மன்னோ. 195

வேறு.

மன்னுங் கருணைப் பெருநிதிய வைப்பை யறியே னெனமறுத்துக்
கொன்னே மறங்கூ பொய்யாணை கூறிக் கடிய கொடுமொழியால்
அன்னோ தன்னைச் சபித்திடவு மமைந்தா னென்னில் யாவரினித
துன்னு மிடருக் கலசாமே யுணமை மொழியுந் துணிவுளளா. 196

முக்காற் கலங்கி மறுத்தித்து முடிய விரண்டா முறைசேவல
தக்கோ யிதுவோ விசுவாசச் சமைவு மனபுந் தைரியமும
எக்கா நீங்கு நிவவசையென நிழித்து விளிகு மியலபேபோற்
கொக்கோ வென்னக் கொக்கரித்துக் கூவீற் றமலன் கூறியபோல். 197

ஜீவ நெறியை யறமயக்கி ஜெகத்தை யசத்துப் புடைவளைந்த
பாவ நிசியை யிருஞ்சிறகாற் பறக்க வடித்துப் பகைத்தோட்டிப்
பூவ லயத்துக் கிரக்ஷணியம் பொலிய வருபுண னியப்பகலை [198
வாவென் றுரக்க விளிப்பதுபோன நெழுந்த மதவா ரணத்துழனி.

வேறு.

கோழி கூவிய கூக்குரல் செவிசூறு குதலுந்
தாழி மத்துறு தயிரென வுடைந்துளந் தளாவூற்
றாழி நாயக் னுரைத்தமை யுள்ளுளே யுள்ளிப்
பாழி வீத்தனன ஜீவநன் மையையெனப் பரிந்தான். 199

அயில்கொள் வேலென வுளத்திடைக் குளித்ததெம் மையன்
துயிலி லாதெமைப் புரந்திடும விழிக்கடை தொண்டன்
பயிலு எக்கரி கடிந்துபுண படுத்தது பதைத்து
வெயிலி டைப்படு கிருமியிற் றுடித்தனன வெதும்பி. 200

இனைய தன்மைய னாகியீட் டியபிழை யெண்ணித்
தனைவெ றுத்துணா யிடற்கரு மெய்மனத் தாபம்
நினைவி லோங்கவு நிருமல னருட்டிற நினைந்தம
மனைபி னோசிறை வறிதுபோய் மனங்கசந தழுதான். 201

தேவ வாவியி னருட்செயல் சிறக்கின்ற செய்ய
ஜீவன் முததரே திறமபிய பிழையினைத் தேறித்
தாவ முற்றுளந் திரும்பிவை திகந்தலைப் படுவர்
பாவ காரியர் லெளகிக வளற்றிலே பதிவார். . 202

அனல் மேயதம் மன்பர்கா லடிநிலை பிசகித்
தவறிப் பாவவெஞ் சேற்றிடை வீழினுந் தாங்கிக்
கவலை யோடெடுத தாதரம் புரிவர்தாய் கடுப்பப்
புவன ஶக்ஷணை சமைத்தநம் புண்ணிய மூர்த்தி. 203

அழுது ரைந்துபே துருதிரு வருட்டுணை யடைந்து
தொழுத வாறிது சுருதிமா முதலவனைத் துணிந்து
முழுதுங் கொல்வமென றொருபபடு மனதகராய் முடுகிப்
பழுது மல்கிய சூழ்ச்சியி னைமைநதனா பதிதர். 204

(பிலாதது முன்னிலை.)

எண்ண மிட்டவர் பொந்நியுப பிலாததெனு மிறைமுன்
அண்ண லைத்தனி நிறுவவு மாகுகினைத் தீர்ப்பு
பண்ண வுமமென நிணையம் பண்ணினா பகைகொண்
டொண்ணு மோவறுங் கூவலுக் குதிரியை யொடுக்க. 205

முடிந்த தன்றிரா முன்னவன் முசுமறைத் தோங்கிப்
படிந்த பாவமா நடுசுகவ ரடியொடு பாழ்ப்பட்
டிடிந்து போகந ராததும ஜீவருக் கிரகை
விடிந்த தாமென விடிந்தது நலந்தரு வெள்ளி. 206

தரிய மாமுதல் ஜீவருக் கிரகைனை தொகுத்து
விரிய வைத்தபுண ணியமபொலி தகமபென விளங்கிப்
பெரிய வெள்ளியென றொருபெய ருலகெலாம் பிறங்கற்
குரிய தாயவப் பகறபொழு தோங்கிய துவரி. 207

மதலை மாகிய திரித்தவைத் தொருததுவர் மதுவாய்
முத்து ராதிரிக கிரகைனை சபைத்திடு முறைமை
புதுமை யீண்டது காணடுபென் றுவலிற போந்து
கதுமெ னக்குணக குன்றினமீ திவாநதனன் கதிரோன். 208

துரித்து யாவருந் தொழத்தகு நீதரு ரியனை
மதித்தி டாதபுன மாககணமேல் னஞ்சனந் திருகி
விதித்த மெய்யெலாநு சிவப்பற நெடுங்கைவாள் வீசிக்
கதித்தெ முந்தன னுமெனக கதிரகனை றெழுந்தான். 209

அருட்ப டுகுகிற் றித் தகச்சம யத்தொளி யலர
இருட்ப டெய்பல புறச்சம யககரு மிடையே
தெருட்ப டெஞ்சில கொளகையுந் சிதைந்தொழிந் திடல்போல்
மருட்ப டெயிசி யோடுவான் மீன்கண மறைந்த. 210

விஞ்சொ லித்திரள் விளைந்தன விழிக்கத வடைத்துத்
துஞ்சி யோருணாக் கெழுந்தனா முதலவனைத் தொழுது
வஞ்ச மின்மனை மககனோ டளவனாய் பகிழ்ந்து
செஞ்செ வேதொழில் தொடங்கின ஈறநெறி திறம்பார். 211

ஜீவ நாசமின் றுகமெய்த் திருவுளந் தெரித்த
பாவ நாசனாப பிணித்ததும் படுகொலை தீர்ப்பு
மேவ நாசயோ சனைசிலா விளைத்ததும் வெளுக்கச்
சாவ நாசமவந் துற்றதென றணிநகா சலித்த. 212

ஆய காலையிற் பாதகந் திரண்டுந் வமைந்த
பேய ரோசிலா நம்பனை யிறுமுறப் பிணித்து
நாயெ னாகுகூத தணிநகா வீதியி னடக்கிப்
போயி னாபதைத் தெவருங்கண புதைத்தழு திரங்க. 213

ஐய னைக்கொடு பிலாத்துமுன் னடுதவிவன் கிறிஸ்தாம்
வைய வேந்தொடு மனவாகுந் வரியொலா தென்ன
மெய்யு றப்பல கலகங்கா விளைத்தன னிறற்கு
வெய்ய வாககிளைத் தீர்ப்பிடு கெனறனா வெகுண்டு. 214

செற்ற மிலகிறிஸ் தியேசுவின் றிருமுகக் குறிப்புஞ்
சொற்ற குறமெய்ப் படாமையும் யூதாதந் துணிவுந்
தெற்றெ னப்பிலாத தவித்தன னாயினுந் நிகைத்திவ்
குற்றி மெபெருங் கலகமென றஞ்சியுள் ளுடைந்தே. 215

வேத பாரகீர் யூதமார்த் சத்திலே விதித்த
நீத வாககினை செயற்கொண மினனென நிகழ்த்த
ஆத காதெமக காசனே கோறலாக கினைக்கு
நாத னென்றுநின் பாற்கொணாந் தனமென நவின்றார். 216

மூர்க்க ருள்ளமும் வாய்மொழி மூர்க்கமு முணர்ந்து
பார்க்க ணின்றநம பரமபொருள் திருமுகம் பாததுத்
தீரக்க மாயெலாந் தெரிந்தனை நீயினிச செபபும்
மார்க்கம் யாதுநின் பொருட்டென வுசாவினன் மன்னன். 217

ஒன்றும் பேசல ருத்தமர் மற்றதை யுணர்ந்து
மன்று னேயொரு தனிசசிதை வரதனை நோக்கி
வென்றி சேரர சன்கொலா நீயென வினவ
என்று மாறிலா விற்றமக னெதிருரை யியம்பும். .218

அரசன் யானென தரசிய லுலகா சியல்போல்
உரைசெ யுந்தா மன்றது வாயினென் னுழையர்
விரசி நின்றுபோ ராடுவ நிலையதால் வேந்தென்
அரசி யல்லுல கரசிய லனறென வறிதி. 21

இத்த ராதலத் திறுத்தன னென்றென்று முலவாச்
சததி யந்திகழ்த துதறகொரு சானறென வதனூற்
சித்த சுததமுள ளவனெவன யான்சொலும ஜீவ
சததி யந்தனைக கடைபபிடித துய்குவன சரதம். 22

என்று நம்பனீ துரைத்தலும் யூதரை யெதிர்ந்து
கொன்று நீக்குதற் காவதோர குறமு மிவனபால்
இன்று தண்டனை யெவனன மியறறுவ லென்றான்
நன்று செய்வதற் கஞ்சிய நகரதி பதியே. 23

ஆக்கி னைக்கரு கன்னல னிவனென வரசன்
மீகதி ளந்தசொல லீருசெவி வெதுபபிட வெகுண்டு
போககின் றுகநின் றெருவருக கொருவாமுன போந்து
கூக்கு ரற்படுத் தாராதக கொடுமன யூதா. 24

பொங்கு பேரொலி யவிததவ ரிற்சிலர் போற்றி
இங்கி வன்கலி லேயநா டாதியிம மட்டும்
நங்கு லஜனங் கருக்குப தேசத்தை நவிறி
வெனகொ டங்கல சுததினை வினாதனை மெய்ம்மை. 25

தன்னை யேவரு கிறிஸ்துவார் தராபதி யென்றும்
பின்னை மன்னிறை செலுத்ததல பெருமபிழை யென்றும்
முனனை யேசொலி யரசறகு முழுபபகை யானான
என்னை யேதடை மாணதனை டனைககென விசைத்தார். 26

சொற்ற யாவையுங் கேட்டுடன் பிலாத்தெனுந் தோன்றல்
இற்றி வன்கலி லேயனா மதற்கிறை யெரோதென்
கொற்ற வன்னவ னிரங்க ரததுளன் குறுகி
மற்றி வன்பிழை வகுக்கவென் தேவினன் வரைந்து. 27

(எரோது முன்னிலை.)

கறுத்த சிந்தையர் நன்றுநன் றெனக்கடி தேகி
இறுத்த ரோதெனு மிறைமுன மீசனை நிறுவி
வெறுத்தி ராயனைப் பகைத்தவன் வேதனால் விரோதி
ஒறுத்தி டற்குரி யானிவ னென்றன ருத்து. 28

அண்ண லைக்கண்டு பேசவு மற்புதச் செயலைக்
கண்ணி னறகண்டு களிககவுங் கருத்துடை யெரோதென்
எண்ண முறுமுன நேமபலிற் பிணிததெதிந் தினற
புண்ணி யனறனை யுசாவினன் புதுமையை விருமபி. 22

ஆவ லுற்றரு கணைநதுநின் றுத்திரத் தோடு
காவ லன்பல முறைபுகன் றிடவுநங் கருணை
ஜீவ தாரகா செய்யவாய்த துவரிதழ் திறநது
நாவ சைத்தொரு மாற்றமு நவின்றிலா நண்ப. 22

மோன மித்தனை யோவென முறையிலா மன்னன்
வான நாயகன் றனையவ மதித்துநிந தனைசெய்
தீன மாயொரு மினுகருவத திரமுடுத தெழிலகூர்
மேனி யிறற்றிப் பித்துநின் நித்தறம் விரிப்பான. 22

கோற லுக்குரி யானல னிவன்வயிற் குற்றந்
தேறு கிறகிலன யாதுமோர திறத்தினுந் தெரியின்
மாறி யிங்கிவற் கொடுபிலாத துறையுளை மருவித்
கூறு மின்னென விடுததன னெரோதெனுங் கோழை. 23

வேறு. (மரணத்தாப்பு)

அவ்வயி னரசவை யகன்றம மானொடு
வெவ்வழற் புகையென வுயிர்ப்பு விங்கிட
எவ்வகை யினுமிவற கிறுதி யின்றெனத
தெவவாதத் தமிழுளரு செருக்கி யேகினார். 23

வன்றிறற் பிலாததெனு மன்னன் மன்றணி
முனறிலைக் குறுகென பகவை முன்னுழீஇப்
பின்றைநின் றரசிடம பெயாநது மீண்டமை
கன்றிய மனத்தினா கழறி னாரோ. 23

அதிபனங் கவர்சொலை யமையக் கேட்டுடன்
சதிபுரி குரவரை ஜனத்தின மூப்பரை
முதியரை வருகென முறையிற் கூட்டிவைத்
தெதிர்மூழீஇ யினையன வியம்பன் மேயினான். 23

உலகர கூகனென வுரைக்கும் போநனி
இலகிய மற்றிவ னியூத மாக்கத்தின்
விலகிய போதனை விரித்திந் நாட்டினும்
அலகறு கலகமுண் டாக்கி னானை. 23

கைப்படுத் திவ்வயிற் கட்டி வந்தனீர்
மொய்ப்படு துமமுன முறையிற் றோந்தனன்
மெய்ப்படு கிறகில விரித்த குறறங்கள்
மைப்படு மிருளாளி மருவத தேய்தலபோல, 235

ஆண்டகை யெரோதெனு மரச னாய்ந்துயிர்
மாணடுபோம வகைபுரி மாண தண்டனைக்
கிண்டிய பிழையிடு னிடகதக காண்கிலேன்
மிணடுபோ மினனென விடுத்த தோருதிர, 236

ஏதமொன் றிலாவுயிர்க் கிறதி காட்டுதல்
வேதநூல் விதிகெதிர விரோதம வேநதர்க்கு
நீதமு மன்றல் சுருக்கு ரோப்படு
போதமு மனறெனப் புரிவிற கூறிமேல், 237

நடுவிது வெனினுமிங் கிவனை நம்முனம்
வடுவுற வடித்திவண் வரைநது பேர்கென
விடுவது துணிந்தன னெனயி ளப்பிஞ்ஞ
அடுவதே துணிவென வசடா பொங்கினார், 238

பின்னரு முறைமுறை பிலாத்தே னுந்துரை
நனைய மொழிகளாற் றிருத்த நாடினான
முன்னுறு நனமையைச் சீதைக்கு மூடாக்குப்
பன்னுநன் மதிபயன பயக்கு மேகொலாம், 239

ஆங்கமைந் திருமினென் றவரை யேவிப்போய்த்
தாங்குரீ தாசனத திருநது தன்னுளே
வீவக்ய வுயிரப்பொடு கவனறு வேந்தனும்
நங்கினிச செயலெனென் றெண்ணுங் காலையில், 240

இல்லவள் விடுத்தது தெதிராந்து வைகறை
புலவிய கஞ்சிலை புகன்றப் புண்ணியற்
கல்லலே துஞ்செய லாவ தனறெனச்
சொல்லின ளமமனை யென்னச் சொற்றனன், 241

கேட்டுளக் கலக்கமோ டெழுந்து கேதமில்
நாட்டமொன் றுடையனாய் நடுப்பு ரிந்திடு
கோட்டியை யகன்றுபோய்க் குழீஇய பூக்கா
மீட்டுநல் விநயமாய் விளித்தது விளளுவான், 242

மருவுபண் டுகைதொறும் வழக்க மாயுமக்
கொருவனைச் சிறைவிடுத துதவு மாறுபோல்
பருவர லடையுமிப பார மாததிக
திருவனை விடுதலை செய்து மெனறென்ன். 243

என்றசொல் லிசைமுடி வெய்தி டாமுனம்
கொன்றுயிர களைகவென குருசி லேற்றியிந
நின்றவன் றனைப்பர பாசை நீக்குக
வன்றொடர்ப படுகிறை உறங்கொள வேலினாய். 244

மன்னாமன் னனுக்கிறை வரியோ லாதெனச்
சொன்னவன் சொல்லருந தேவ தூவுணம
பன்னியோ னிவனைநீ பார மாததிகன்
எனனநீ விடுதலை யிசைப்ப தென்கொலாம். 245

மற்றிவன் றனைவிடின் மன்னா மன்னனுக்
குறநகண் பினைனனு முரிமைப் பாடி லாய்
செற்றமோ டிலுனுயிர சுகைத்தி செய்பழி
பற்றுக வழிவழி யெமமிற பாததிவ. 246

அஞ்சிடேல் சிலுவையி லறைந்து கொல்கெனச்
செஞ்செவே பலமுறை செவிடு பட்டிட
விஞ்சிய கூகஞால விளைத்திட டாரரோ
நஞ்சினுங் கொடியநெஞ் சுடைய நாஸ்திகா. 247

புரவலன் பூதர்செய் புரளி போராதலில்
உரமிலா தஞ்சியாங் கொருபு றஞ்செலீஇ
வரமனோ கரையெவ வயினின் றுறநனை
பரமனோ தெரியெனப பரிவிற் கேட்டனன். 248

உம்பர்நா யகனெதி ருனாகொ டாமையால்
வெம்பியா னுனைக்கொல விடுக்க வாயினும்
இடபருண் டெனக்கதி கார மென்றநீ
நம்புதி யேகொலா நவிறு கென்றலும். 249

உன்னத நியமமா யுமக்கி ரானிடில்
என்னவோர விரோதமு மியற்றோ னாதெனக்
கன்னதா கலினுமக் கெனைய ளிததவாக்
குன்னரும் பாவமுண் டென்ன ஓதிஞர். 250

இத்தகு திருமொழி யெம்மை யாளுடை
வித்தகன விளம்பலும் வேந்தன் விட்டிடற்
செத்தனை முயனறுமெட் டீணைநன் றினறியே
பித்தரீற றிகைத்துளம் பேதுற் றுனரோ. 251

செலுவையி லறையறை யென்னுந் தீச்சொலாம்
வலுவயிற செவியிரு மருங்குந் தைத்தலாற்
கொலுவயி னுசனங் குறுகிக் கூறினான்
உலவையிற சருகென வுழலு முள்ளததான். 252

குழுமியீர தும்முரை குறிக்கொண் டியாதுமோர்
வழுவிலாற சீந்தனன் மரண தண்டனை
பழியிதென பாலல வென்ற பாவாமுன்
கழுவினான் கரகரீ கவிழ்த்துக் கைகளை. 253

ஏவமி லொருவருக் கூறுதி காட்டியே
தாவரும் பெருமபழி சமைப்பன ருனுறு
ஜீவனுக் காயினும் ஜெகத்துக் காயினும்
ஆவது கருதிலா னாகொ லாமிவன். 254

புறத்துறு களையினைப் போற்றிப் புண்ணியத்
திறத்தையே விளைகின்ற பயிநாத தேய்த்திகன்
மறத்தையே யுலகிடை வளர்த்து மன்னிய
அறத்தையே றறுப்பவ னாகொ லாமிவன். 255

பங்கமில் பரமசற் குருப விதநீர
அங்கநோ வககுரு சறைநது கொல்கென
வெங்கொலை நாவினுல விளபபு வானவிநாந்
தங்கையைக் கழுவுவா னாகொ லாமிவன். 256

விஞ்சிய வுணர்வினை வீட்டி நீதிசெய்
நெஞ்சிய லுரததையு நீத்துத் தன்மனை
வஞ்சிசொல கனாததிற மறநது வஞ்சருக்
கஞ்சிருஞ் சருநதுவா னாகொ லாமிவன். 257

உலகர ஷுணியமுண் டாக வுன்னதர்
இலகுகைக் கருவியா யிருந்தி யற்றியோன்
அலகறு முன்குறித் தவின மைநதிடா
விலகிய பிலாததெனும் வேந்தன் காண்டியரல். 258

இத்திற முன்குறிப் பியைந்தி டாதவுன்
மததரே கருவியாய் வாய்ந்தி ருநதனா
உத்தம னாகையுத் தரித்த பாடுகள்
அததனைக் குமமென வறிதி மைநதரீ.

259

நெய்விளக் கிடிவிரு ணீங்கு மாறுபோல்
மெய்விளக் கிடிவினை வீயு மலலது
பொய்விளக் கிடுபுறச் சமய போதத்தாற்
கைவிளக் கிடிவினை கழியு மேகொலாம.

260

உக்கிர தீவினை யுஞற்றி யொண்பழிச்
சிக்கறக் கைகழுஉ மதியின் றீக்ஷணஞ்
செக்கினை விழுங்கிப்பின சீர ணிததிடச்
சுக்குரீ ரருநதுமச் சூழ்ச்சி யொககுமால்.

261

கள்ளனா கியபா பாசைக் காவல்விட்
டெள்ளரு மேசநா யகனை யினமாய்
விள்ளரு மாககினை விதிததல் கேட்டுடன்
துள்ளினர் களிததனா துட்ட பூதரே.

262

வேந்தனாக் கினைகொடு வெய்ய மள்ளர்தாம்
போநதுபுண் ணியன்றனைப் புடைவ னைநதனர்
பாநதனிற் சிறினா பறறி யோததனா
காநதுபுண் மனததருங் கைக லநதனா.

263

புக்கனர் மாளிகைப் புறததங் கோர்சிறை
மககளுட் பதடிக ளாய வன்கணர்
தொக்கனர் பலாபல தூஷ ணாநஞ்சொலிக்
கொக்கரித் திகழ்நதனர் குழுமி யோரொலாம்.

264

முன்னுடை களைந்தொரு முருக்க லர்ந்தெனச்
செந்நிற வங்குமேற் றிகழ்ச சேர்த்தினா
கொன்னுனை யமுந்நிவெங் குருதி பீறிடப்
பின்னிய முண்முடி சிரததுப பெய்தனா.

265

கோலெனக் கையிலொரு கோலை நல்கினார்
காலினை முடக்கமுன் னின்று காவல
மாலுறு மாசரீ வாழ்க வாழ்கவென்
றோலிலேப் பரிகசித் தூறி னார்பலர்.

266

கைதுறுங் கோலினைக் கவர்ந்து கண்டகர்
வெய்துறத் தலைமிசை யடித்து வேதனை
செய்தன ருமிழ்ந்தனர் திருமு கத்தினே
வைதனர் பழித்தனர் மறங்கொ னீசரே.

261

மலர்ந்தசெந் தாமரை யனைய வாண்முகம்
புலர்ந்துசெங் குருதியாற் பூசண் டெஞ்சிய
துலர்ந்தது தாலுவுங் கருணை யூற்றிருந்
தலர்ந்தநேத் திரங்களுங் குழிபட் டாழ்ந்தவே.

268

நிந்தனை மொழிதிருச் செவிநி றைந்தன
நொந்தபுண் ணிடையெரி துழைந்த தாமெனப்
பந்தனை மேனியிற் படிந்த செம்புணீர்
சிறதின புண்ணியத் திவலை போன்மென.

269

குன்றிய துடற்பலங் குருதி கோத்துயிர்
பொன்றிய தெனமுகம் பொலிவி ழந்ததால்
கன்றிரொந் துலைந்தது ■■■ காத்திரம்
ஒன்றிய வெழினல மொருவிப் போயதால்.

270

ஒதரும் வேதனை யுழந்து மொன்னலார்
நோதக வொருமொழி துவலு வாரலர்
ஏதில ரோபொறைக் கிங்கு வாருமில்
பாதகம் பாதகம் பரம பாதகம்.

271

மாரணத் தீர்ப்பிடு மன்ன னோவலன்
கோரணிப படுத்துமக் கொடிய ரோவலர்
ஆரணன பாடுக ளனைத்தி னுக்குமுற்
காரண நமதுதிக் கருமங காண்டியால.

272

வாவென வந்ததீவ் வுலகம் வந்தபோற்
போவென வொலையிற் புவன கோசரம்
ஆவன யாவுமே யகலு நீரியத்
தேவிவை சகிப்பதென் சிந்தை தேர்திரீ.

273

வேறு.

வரிசை தப்பிய மன்னன நீதியும் வம்பர்
குரிசி லைக்குரு சேற்றியு யிர்ப்பழி கொள்ளும்
பரிசு மோடிப்ப ரந்தது பற்றுசெந் தீயில்
புரிசை மாநக ருள்ளமெ ரிந்துபு கைந்த.

274

புகரீ லாதஃம் புண்ணியர்க் குற்றமை மேன்மேல்
நகர மாந்தர்செ விசுடக் கேட்டலு நைந்தே
நிகரி லாக்கொடும் பாதக நேர்ந்ததிங் கென்னுப்
பகரு வாரங்க வரவர்க் கொல்வன பன்னி. 275

நாசம் நங்குலத் துற்றதின் ரோடென நைவார்
நசன் மைந்தனை யோகொலை செய்வது மென்பார்
தேசி கன்வயி னெப்பிழை கண்டிது செய்தார்
நீச ரென்றுநெ டிதுயிர்த் தேங்கினர் நிற்பார். 276

மின்ன லின்றிவி முந்ததிவ் வெள்ளிடி யென்பார்
கன்ன லொன்றிலித் தொன்னக ராசுடு காடாய்
மன்னு மென்பார்சி லாசிலா வானிருண் மல்கித்
துன்னு ஜோதிக ளுந்தொலை யும்மெனச் சொல்வார். 277

தலைக விழ்ந்துல கந்தடு மாறலிற் றண்ணீர்
நிலைய மேலிடு மென்பார்சி லாசிலர் நீண்ட
மலையு மண்டல முந்துக ளாகிடும் வாணங்
குலையு மண்டமுங் குப்புறு மென்பர்கொ தித்தே. 278

கண்ணி ருண்டுக லங்குவ ரோர்சிலர் காந்தும்
புண்ணு ளத்தோட முங்குவ ரோசிலர் பொங்கித்
துண்ணென் றுட்கித்து டிப்பவ ரோர்சிலர் சூழ்ந்த
தெண்ணி யெண்ணியி ரங்குவ ரோர்சில ரேங்கி. 279

கரவிற் காட்டிக்கொ டுதவக் கன்வனிற் கள்ளக்
குரவ ரேகொடி யாரென்ப ரோர்சிலர் கூறில்
உரவு நீரூல சுத்திதை பொத்தநி யாயம்
விரவிற் றுண்டுகொ லோவென்ப ரோர்சிலர் வெம்பி. 280

என்கொல் மேதினி கேண்டுலெ டித்தில தென்பார்
என்கொல் வானயி டிருதுவி முந்தில தென்பார்
என்கொல் வாரிதி நீசுவ றுதது மென்பார்
என்கொ லோமுடி விததுணை தாழ்த்தது மென்பார். 281

கண்ப டைத்தில மேலிது காண்கில மென்பார்
மண்ப டைத்தபி ணிக்கினி மாற்றிலை யென்பார்
புண்ப டைத்தநெஞ் சோடியிர் போகல வென்னு
எண்ப டைத்தவ ரின்னன பன்னிடு மெல்வை. . 282

(ஸ்காரியோத்து தற்கொலை.)

மோச மாயருண் மூர்த்தியை முப்பது வெள்ளிக்
காசை நச்சியொன் னாகையிற் காட்டிய கள்வன்
மாசி லாணைவ தைத்துயிர் மாய்க்கெனும் வன்சொல்
நீச நெஞ்சினிற் றைத்தது நெட்டிலை வேல்போல். 283

இதயத் துள்ளுற லுன்றலு மின்றென லாகிப்
புதைய லுற்றவ கககரி மெலலெனப் போந்து
வதைபு ரிந்தருள் வள்ளலை மாய்க்கவ குத்தாய்
எதையி ழைந்துயிர் வாழுதி கேளென்றி டிகும. 284

பணம்வி டங்கொள்ப னாமுடி யென்பது மற்றக்
குணமவி ளகருவ தாடகொலி யென்பதுங் கொள்ளாய்
மணமவி ழைந்திறும வண்டென லாயினை மாளாப்
பிணமெ னத்திரிந தாரஞ ருற்றனை பேதாய். 285

களவி னூற்பொரு ளைக்கவர் வானசை தூண்மெ
அளவி லுனனைய தட்டின னாவது கொள்ளாய்
உளவ றிந்துனக் குற்றுழி யுண்மையு னைக்கும்
வளவ னுமெனை யற்பமு மெண்ணலை மாறரேய். 286

பொருளை நச்சினை போதமி லாய்ப்புறா யில்லா
அருளின் வாழ்வினை யாககினைத தீரப்பினுள் ளாக்கி
மருளு றுமபுலை மககளொ டோயெரி வாய்ந்த
இருளு றுங்கொடும பாதலத் தெய்துவை யின்றே. 287

பழிக்குப் பாவந்துக் கஞ்சலை பல்லவர் தூற்றும்
மொழிகுரு நாணலை முன்பினுற் றுய்ந்திலை முற்றும்
அழிக்கு நீசப சாகக்க டிததொழும் பாய்நோ
வழிக்கு வாரலின் றுயினை யானமதி மாண்டோய். 288

விதிவி லக்கையி கந்தவன் மெய்நெறி விட்ட
புகித ரிற்பதி தன்கொலை பாதகன் நட்பிற்
சதிபு ரிந்தசண் டாளன்ற னைத்தெரி கிற்பின்
மதியி லீயுனை யன்றியிம் மாநிலத் தியார்கொல். 289

அறந்தி றம்பிய வாயுள்ப டைத்தலில் யாக்கை
இறநது பாழ்பட லீனமன் றுலிவ்வி கதநிற்
பிறந்தி ராயெனி னன்றெனப் பேசிய மாற்றம்
மறநது விட்டனை யாங்கொன்ம றந்திரம் பில்லாய். 290

நன்றி கொன்றனை நல்லுணர் வற்றனை நாசந்
துன்றி நின்றனை தொன்னெறி தூர்த்தனை தூர்த்த
பொன்றி னும்வசை போவதின் ருற்புவி மீதே
பினறி நின்றநின் மென்னினிச செய்குவை பேதாய். 291

மேவ லாரையு வந்தனை முப்பது வெள்ளிக்
காவ லாயரு ளாளனை விற்தனை யநதோ
ஜீவ நல்லமு தத்தையு குத்தனை திராத
தீவி டத்தைய் ருந்தனை யுய்வினித திராதாய். 292

குற்ற மற்றகு ருதிநி லத்துகக் கொண்டு
விறற் காசெனும் வெந்தழ லுன்மடி மேவப
பற்ற வைத்தனை யேகொடும பாழ்மதி யின்னும்
உற்ற வேராதனை காசென வுன்னுதி போலாம். 293

எனற கத்துறு சாக்ஷியி டித்திடித் தின்ன
வன்றி மறகொடு றுத்தம றுத்தொரு மாற்றம்
நன்றி கெட்டயு தாசந விற்தில னாடில்
என்று முண்மைக்கெ றிருநா யினறென லாமால். 294

கடிந்து புண்படுத் தும்மனச் சாக்ஷியைக் காய்ந்து
நொடிநதி டானெனி னுடபுகன முட்டின நெருதான்
மடிந்து போயில னாயினிவ வாதையை மாற்ற
முடிந்தி டாதென அள்ளமவ லித்தனை முண்டான். 295

வள்ள லார்திருக் கோயிலை வலவினார் துற்றான்
கள்ள வேடகரு ரவனாக் கண்டெநி காட்டி
எள்ள ருங்குணத் தியேசுவை துங்கையி லீந்தேன்
வெள்ளி யிற்படு முப்பது காசிதை வெஃகி. 296

பேச ருங்கொடும் பாதகம் பேணிய பித்தேன்
மாசி லாதவி ரத்தம்வ டிந்துக வாங்கிக்
காசு கொண்மினெ னுவவா கொள்ளலர் காசை
வீசி யேகினன் பேப்பிட ருந்திட வெம்பி. 297

எப்பெ ருங்கொடும் பாவிக ருங்கா யேற
இப்பு விக்கணு தித்தரு ருங்கும ரேசன்
துப்பு மழ்ந்தசெந் தேவடிச சூழலைத் தன்னான்
வெப்பு மழ்ந்தநி னாயக்கி டங்கிடை வீழ்வான். 298

பணித்த சிந்தைய பாமான் சென்றொரு பாங்கர்
தனித்த சூழலில் நான்கொடு தந்தொலிச் செய்தே
அரித்த தேகத்தை விழ்த்தின னுருயி ரார்தோ
இனித்தி ரும்பரி தாகிய தூர்க்கதி பெய்த. 299

நன்மை தீமையை நாடிந் விற்றந் லங்கூர்
தன்ம சாஷியை மெய்த்துணை யாக்கிய தக்கோர்
ஜென்ம சாபல்வி யம்மடை வாரகைச் செற்ற
கன்மி கள்ளெவ ருங்கடைத் தேறலர் காண்டி. 300

சடுக னற்கூடர் நச்சுப தங்கமுந் தூண்டில்
இடுமி றைச்சிறு கர்ந்திடு மீனமு மென்னு
நடுவி கந்தபொ ருளெனு நஞ்சைந யப்போர்
கெடுவ ராருயி னாயுற லேபெருங் கேதம். 301

பழியும் பாவமுந் தன்னொடு பற்றவும் பாரில்
ஒழிவி லாவசை யும்மவ கீர்த்தியு மோங்கி
வழிவ ழிக்குநி லவவும் வைத்துயிர் மாண்டு
கழிவி லாவிருட் கங்குலுட் புக்கனன் காரி. 302

காரி வீசியெ றிந்தவக் காசுகைப் பற்றி
சோரி தோய்ந்தன வென்றொரு துண்டுநி லத்தைப்
பூரி யர்விலை கொண்டுபு தைத்திடு மீம்ச்
சேரி யாக்கினர் தீர்க்கர்முன் செப்பிய சீர்போல். 303

வேறு. (சிலுவைப்பாடு.)

தன்னுயிர் போயாக்கை தலைகீழு றவிழுந்து
சென்னித கர்ந்துரு டர்சிதறிச் செத்தொழிந்த
துன்னரிய சாமித்து ரோகிசெய லிற்றாகப்
பன்னரும மான்கிலுவைப் பாடுகளை யுன்னுவாம். 304

பொல்லாத பூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குழுவும்
வல்லாணை யெள்ளிபபு றக்கணித்த வாய்மதமாய்ச்
சொல்லாத சிந்தைமொழி சொல்லித்து ணிந்தியற்றும்
பொல்லாங்கை யெல்லாநம் மீசன்பொ றுத்திருந்தார். 305

புற்றாவிற் சீறிப்பு டைவளைந்து புல்லியர்தார்
துற்றிவி னைத்தகொடுந் துன்பந்த னியுழந்து
முற்றங்கி ரகணத்தின் மூழ்குதி னகான்போல்
செற்றயிலாத் தேவமைந்தன் மேசுழந்து தேம்பினார். 306

செவ்வங்கி ஸைக்கோந்து தேவரீபிரான் முன்றரித்த
அவ்வங்கி ஸைத்தரித்த யாகடியம் பல்பேசித்
தெவ்வர்கு முயிச்சி லுவைத னைச்சுமத்திக்-
கவ்வைந கர்கலுழக் கட்டிக்கொடுபோனார்.

307

நோக்கிலணு வொவ்வொன்று நூறுபி ரங்கோடி
மாக்கயத்தின் சும்மைம லிந்தபா வந்திரட்டி
ஆக்குசி லுவைய மலன்சி ரத்தேந்திக்
காக்கைக டனாகக் கல்வாரி நோக்கினார்.

308

வள்ளல்கு நூராயன் மன்னுயிர்க்காய்த் தன்னுயினா
என்னிய வதரித்த வெம்மாந்ச ருவேசன்
கொள்ளைபு ரிந்துகொ லைத்திர்ப்புப் பெற்றுவரு
களன்றி ருவரொடுங் கல்வாரி நோக்கினார்.

309

மாரணத்தின் கூரொடிய வன்பேய்த லைநகங்க
ஆரணஞ் சொல்லுண்மை யவனியி சைவிளங்கப்
பூரணமா ரக்ஷணிய புண்ணியங்கை கூடுதற்குக்
காரணமாஞ் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார்.

310

ஈசன்சி னநோக்கி யீனநா லாப்பிணித்த
பாசவினை நோக்கிப் பரிந்துநடு நின்ருவரும்
பேசரிய துன்பப்பி ரளயத்தை நோக்கியிரதக்
காசினியை நோக்கினார் கல்வாரி நோக்கினார்.

311

அற்புத மும்வானத் தசரீரி யுமபுனிதச்
சொற்பயில் வுமெல்லாச் சுருணங்க ஞுமிவரே
தற்பரனென் றேலமிடச் சண்டாளர் தாமிதனை
அற்பமு மெண்ணாத தறவும நியாயம்.

312

தத்துரீர் வேலித்த ராதலத்தோர் செய்தவினை
அத்தனை யுந்தாங்கி யலமந்து மாங்கமைந்து
சத்தமி டாதேருந் தகனப லிமறியாம்
உத்தமருஞ் சாந்தமா யுருடு செல்கின்றார்.

313

கையயர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து
வெய்யசி லுவைக மந்தலசி மெய்வருந்தித்
துய்யதி ருவடிகள் சோர்ந்துடை தள்ளாடி
அய்யன்ம றுகூடு வரக்கண்டா ரணிகரார்.

314

கல்லியல்வன் னெஞ்சவஞ்சக் கண்ணிலாப் பாதகராம்
புல்லியரே யன்றியிருநதப் பொல்லாங்கு போந்தமைகண்
டெல்லவ ருந்ததத முயிர்க்கிறதி யெய்ந்தனபோல்
அல்லலு முந்தல மந்தாக்கை நிலைதளர்த்தார். 3

மாதருக்கு ளாசிபெற்ற மங்கலையா மன்னைமரி
காதலனுக் கோவிக்க திருநீர்த் தெனறுமன
வேதனைப்பட்ட டாற்றாது மெல்லியலார் தாங்குமூமி
வீதியி ருமருங்கு மொய்த்தார்வாய் விட்டமுது. 3

காந்தண்ம லர்செங்க மலமல னைப்புடைப்பப்
பூந்தண்க ருங்குவளைப் போதுநீர் முதலுருப்பத்
தேந்தளவு தொக்கறுஞ் சேதாமப லையலாததி
மாந்தண்ட லைக்குயின் மென்மொழியார் மாழ்கினார். 3

தீயடைந்த வல்லியெனத் தேம்பிச்செ யலழிந்தும்
மாயும்வகை யின்றாய்ம றுகுற்று யிர்ப்பதைப்பப்
போயடைந்த தெமமருங்கும பொற்பெருச லேநகரத்
தாயிழையா வாய்விட்ட முதகு ரலோசை. 3

கண்டார்ப் பைத்தார்க லுழந்தார்க னைந்தழாதார்
கொண்டார்து னுக்கங்கொ திததார்க டுவிடத்தை
உண்டாரபோ லேங்கியு யங்குநெ டிதுயிர்த்துத்
திண்டாடி நின்றினைய செப்புவா ராயினார். 3

ஆவாவி தென்னவ றவுமரி யாயமென்பார்
தாவாவ றமோத லைசாய்நதி றுவதென்பார்
மூவாமு தல்வன்மு னியாத தென்னென்பார்
ஓவாது முலெம்மு யிர்க்கொழிவின றேவென்பார். ■

இம்மைநத னுவிக்கி றுதிவரக் கண்டுமரி
அம்மையு யிரவாழா ளவனிமி சையென்பார்
செம்மைநிறம் பாத்தாய தேவசி னந்திருகி
மும்மையு லகும்மு டியுங்க ணத்தென்பார். 3

மாண்டாரு யிரளிக்கு மாமருந்தை வேரோடு
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களென்பார்
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களெனினும்
மீண்டுமு லைக்கவொரு வேளைவரா தோவென்பார். 3

புன்றொழிலர்க் கஞ்சிநடுப் போற்றுதூர் பொங்கியழ
மன்றோரஞ் சொலலியுயிர வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பார்
மன்றோரஞ் சொன்னோனம னைபாழாய் வனஞ்சூயும்
பொன்றியெ ருக்கலரும் பொய்யாதி துவென்பார். 323

நள்ளிர ந ஜீவரகை நல்கவரு ஞானகுரு
வள்ளலுக்கு வனகொலையும் மாபாத கம்புரிநத
கள்ளனுக்குக் காவலவி தெலையுங் கட்டுரைத்து
விள்ளுவதோ நீதிபுரி வேந்தருக்குச் சீலமெனபார். 324

கொல்லாது விட்டுவிடக் கொற்றவன்பல கான்முயன்றும்
பொல்லாருக கஞ்சிபு கன்றானகொ லையென்பார்
பொல்லாருக கஞ்சிப்பொ துநீநி யைப்புரட்டி
அல்லாத செய்வாக்கக தங்குந்தே யாமென்பார். 325

காட்டிக்கொ தெதோன்க முத்திலொரு கயிற்றைப
பூட்டிமன வாதையினுற பொன்றினனும் பொல்லாங்கு
சாட்டிக்கொலை புரிசண்டா ளாமனச சாகியுநதம
பாட்டிற்கி டப்பதென்ன பாவமதி பாவமெனபார். 326

நிந்தனையாரு செந்நெருப்பு நெஞ்சைக்கொ ளுத்திடவும்
நொந்தொருசொற் சொல்லாத நோனமைநு நிததுணரின்
மைந்தருக்குச் சாந்தமவ ருமோம கேசனெனுஞ்
சிறதைசெ றுநருக்குச் சேராத தென்னெனபார். 327

செந்தாம னாபோற்றி கழுநதி ருவதனம்
அந்தோவ தங்கிய முகுசுடி போயதென்பார்
நந்தாக்க ருணை நுததுளிகருங் கண்மலர்கள்
சிறதாரு லம்பொதிநது தேசுமுநது விட்டதென்பார். 328

உன்னதமெய்ஞ் ஞானமு வந்துசூடி கொண்டதிருச்
சென்னிபுடை யுணடிததஞ் சிறுதுவதோ செவவிதென்பார்
மன்னுதிரு மேனிமுற்றம வாரடியாற் கன்றிறைநது
சின்னமுற லாவதுவோ தெய்வமே யோவென்பார். 329

பெண்ணீர்மை குன்றாத பெய்வளையா ரிவ்வண்ணம்
புண்ணீருந் தீயிற்பு கைந்தாரு யிரபொடிப்பக
கண்ணீரின் றுன்பக்க டறகெலலை காணாராய்
எண்ணீர் ராய்ச்செல்லு மெம்பெருமான பின்சென்றார். 330

மைத்தடங்கண் ணீர்சொரிய வாய்விட்ட முதரற்றிச்
சித்தமு டைந்துதொ டாந்துவரு சேயிழையார்
பத்திமையுஞ் சிந்தைப்ப ருவரலங் கண்டிரங்கி
உததமசற் போதவு பசாந்த நீதுரைப்பாரா.

3

எருசலேம் புத்திரிகா ளென்பொருட்டுக் கலுழாதே
துரிசறமற் றுமபொருட்டுஞ் சுதாபொருட்டுங் கலுழந்திடுமின்
வரிசைபெறு மகபபெறும் லடிகன்பாக கியரொனனா
உரைசெறியத தருநாளிங் குளதாமென் பதையுணராதே.

3

அன்றுபுக விடமரிதா யவாவரே துயாவிஞ்சிக்
குன்றுகளே மலைக்குலமே யெமைமூடிக் கொள்ளுநிரால்
என்றுரைப்பா பசுமரததுக் கிதுசெய்வா ரெனிலந்தோ
தொன்றுலாந்து படுமரததுக் கெதுசெய்யா துணிவொன்றி.

3

என்றுதுய ருறுமடவார்க் கொங்கிருந் துயரோடு
நன்றுமொழிந் தடாசுமையா னவ்வெய்தித் தளாந்தேகத
துன்றுசிலு வையையாங்கோ வழிப்போககன ரெடுகதேகதி
ஒன்றிவரு கெனக்கொலைஞ் ருத்தமகாய் கொடுபோனா.

3:

பெண்டிரொலா மமுதரற்றப் பிள்ளைகளை லாங்குதற்க்
கண்டுகேட் டவிராங்கிக் கரைந்துருகிக் கருத்தழிய
மண்டுதுய ரெனாநீயால் வயிறெறியக கடிநகரம்
பண்டெரிவீழ்ந் தழிசோதோம பதிபோலப் பதைத்தேங்க.

3:

பொருவரிய பாலோகப் புத்தேனிர புதுமையிடுந்
மருவுவதெம முடிவோவென றையற்று மறுக்கமுறப்
பருவரல்கொண் டைமபூத பௌதிகமாத திரையாய
சருவசிருட் டியுந்திதைத்துத் தமைமறந்து நிலைகுலைய.

3:

குழனாலிற் பிரியாத குருத்துவமா ருட்சீடா
அழலனைய துயர்நலிய வழுதுகர துடன்செலல்
பமுதறமெய்ப் பரம்பொருளை மகவாகுகொள் பசுந்தோகை
தழலிடுபூங் கொடியேபோற் சாமபியுயிர் தளர்ந்தேக.

3:

எண்ணிலா மறவோர்தம் மிகனெஞ்சு பறையறைய
உண்ணிலவு விசுவாசத் தூரவோடுஞ் சுள்ளழியப்
புண்ணியருக் குறுங்கொலையின் புணாப்புன்னிப் பொருமியடு
கண்ணீரும் பெருமூச்சுங் ககனதுருத் தியிலடைய.

3:

இப்பரிசு பெருந்துககக் குறிமல்கி யெவ்வயிருஞ்
செப்பரிய துயருழப்பசு செருசலையைப் புறம்போக்கி
ஒப்பரிய முதுமூலத் தொருபொருளைக் கொண்டுய்த்தார்
மைப்படுவன் மனக்கொலைஞர் வதைபுரிவான் கொலைக்களத்தில். 339

ஈண்டினியான் புகல்வதெவ னெம்பெருமான் றிருமணி
திண்டினர் சிலுவையொடு சோத்தினர் ரெங்கையிலுங்
காண்டருசே வடியிலுமவெவ் விருப்பாணி கடாவினர்
நீண்டசிலு வையைப்பெடுத்து நிறுத்தினர் நிலங்கேனடு. 340

மற்றிரண்டு திருடனாயும் வலப்புறத்து மிடப்புறத்து
செற்றமொடு குருசேறறிக் கொலைமாககன செயலொழிய
சொற்றமறைத் திருவசனந் துலககமுறசு கருங்குதல்
குற்றவா னிகளோடு நடுநின்றா குருசுமிசை. 341

தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்திப்
பன்னரிய பலபாடு படுமபோதும் பரிந்தெருதாய்
இன்னதென வறிகில்லா தாளுரெய்வ நிவாபிழையை
மன்னியுமென நெழிற்கனிவாய மலாந்தாரநம் மருள்வள்ளல். 342

இததகைய வரும்பொறையும் மனநலமு மியைந்தவரே
விததகனுக் கழததொழுமப ரெனததகுமெய்க் கிறிஸ்தவார்மற்
றிததகைய குணமில்நடுங் கிறிஸ்தவரென றிசைபெறுதல்
செத்தவரைத் துஞ்சினவ ரெனவுரைக்குஞ் சோமைத்தால். 343

கீண்டிருப்பு முளையுடலைக் கழிசதுருவி வதைபுண்டு
மாண்டுபடும போதிவாககு மன்னியுமென் றுரைத்தமொழி
ஈண்டுவரே யுலகினுக்கோ ரிரக்கரென் நெடுததுரைக்கும்
வேண்டுமோ நினைச்சான்று மிதைவிடுத்து வேறென்றே. 344

மன்றடு மருட்சீவ வசனத்தை வன்மறவோர்
ஒன்றாகப் பொருள்செய்யா ருடைகளைந்து பங்கிட்டார்
குன்றாத நசரேயன் யூதருக்குக் குலவேந்தன்
என்றாக டியுமான வெழுத்திட்டா சிலுவையிசை. 345

கேடணவு தலைவரொடு கெழுமியபல் யூதர்களும்
மாடணவிக் காக்குரும் வழிவருபுன் மனத்தவரும்
பாடணவி வருந்துந் பரமசுத னைப்பழித்துத்
துடணங்களை பலபேசுத துணிந்துபுறக் கணித்திகழ்ந்தார். 346

வணங்காத முரண்கழுத்தர் வல்லுருக்கிற் கடினமுநீஇக்
குணங்காணுக கொடுமனதநர் கூறியதீ மொழியொன்றே
அணங்காருங் குருசுமரத் தறையுண்ட வொருநிருட்டுப்
பிணங்காணு யிகழ்ந்ததுவும் பிதற்றியது பெருமானே. 3-

அடுங்கொலைஞர் பொருட்டமல நகங்கனிந்த வருட்டிறமுங்
கெடுங்கொடிய ருணாவினறிக் கிளந்தபழி மொழிச்செருக்கும்
நடுங்கியுயிர நவிசோர னசசுமனத நியறகையுமோர [34
தொடுங்குயிராமற் றொருசோர னுளம்பொறுக்கா துணர்க்கின்றான்.

எஞ்சுறாம ரணத்தீர்ப்பி யைந்துழந்து மேழைநீ
அஞ்சுவா யலையேயிவ் வமையதது மாஸனுக்கு
நஞ்சுனைய நமச்சுது நோந்தனுமெய நடுநிலைமை
விஞ்சியாம்வி னோததகொடு வினைப்பயனை யடைகின்றேம். 34

மற்றிதனை யுணராது வனனெஞ்சோய் மாசனுக்கா
நறறவனை யிகழுவுது நனமையோ நனமையலாற்
குறறமிய ரிடததுளதேற் கூறுகியென றறககடிநது
தெற்றெனவுட் குழைந்ததுதான ஜீவவழித் தலைநின்றான். 35

உள்ளநாண்மு முதுமற முளுற்றியாக் கிளையுழக்குங்
கள்ளனிவ நெனினுமனங் கண்டறிந்த சத்தியத்தைத்
தொளிதுடன வெளிப்படுத்திச் சிறகையுடைந் துளநதிரும்பிக்
கொள்ளையிடத் துணிந்தானித் தியவாழ்வைக் குறிக்கோடி. 36

சாக்குறிக ளடுக்காமுன் றனுக்கரணந் தளராமுன்
மீக்களரு நெடுமுச்சு வீரவாமுன விழிமயங்கி
நாககுழறி வீழாமுன் நல்லுணாவும் றருட்கள்ளன்
நோக்கினுன் றிலைதிருமி துவலருமபுண் ணியப்பொலிவை. 37

காண்டகைய பெருங்கருணைக் கற்பகத்தை யெதிர்கண்டு
மாண்டகைய வனபிடுகு மானதாளு சலிவழங்கி
ஆண்டகையும் மரசியலி லடியேனை நினைந்தருள
வேண்டினே நெனவிரந்து வேண்டினுன் மிகவிரும்பி. 38

கள்ளமிலா வருட்கள்ளன் கசிந்துகரு ணையநம்பி
உளருணர்வோ டினிதுதாத்த வொருமன்றூட் டியிர்நல்கும்
வள்ளல்திரு ளுளத்தழுந்த மலங்காய்நீ பரதீசில்
உள்ளபடி யின்றேயென் னுடனிருப்பா யெனவுதாதார். 39

வேறு.

எம்மாதிரி மும்படு பாவிபென் நென்றூ கள்ளன்
அம்மாவுயிரி போமள விற்குதி யாகக நசுசிப்
பெம்மானரு ளுக்கிலக காகிமெய்ப் பேறு பெற்றான்
கைம்மாறினம காகிரு பைத்திறங் காண்டி மைந்த. 355

தன்னேரினின் தேங்கிய முத்தனித தாயை யனபின்
முனகுகவ முங்கொரு சீடனை முறறு நோககி
அன்னுயிவ னுனமகன மறறுனக கனனை நண்ப
என்னுவரு ளினனுரை தந்தன ரென்று முள்ளார். 356

ஆயிற்சிறந் தவற மாவடுவ் வாழி வைபபிற்
தாயிறசிறந் ததம ரினறெனத தகக வன்பாரு
சேயிறசிறந் தவரு னாயகன சிந்தை யார
வாயிற்சிறந் தமொழி காட்டுமிம மாண்பை யோராதி. 357

அனபின்றலை நின்றருள் பெற்றவாத் தொண்ட னையன்
துனபின்றலை நின்றக ருததொடு சொற்ற வாய்மை
எனபிங்குரு மட்டித யத்திலி ருத்தி யனனை
தன்பங்கின ளாவவள சொற்றலை தாங்கி நின்றான். 358

வாழிப்பெரு மானைவ தைதறுயிர் மாய்க்க மல்கும்
பாழித்தய ரினபட லமமெனப பாரை முடி
ஊழிககரு மாலேவ னோதென லொலலை யுபபா
ஆழிககதி பைபுதைத தோங்கிய தந்த காரம். 359

எல்லாவுல சத்தவர் பாவமு மேற்ற தேவ
நல்லாடுயர் வேடுகை மேவலு நம்ப நீநிச
செல்லாரழ றீத்திட வபபலி தீந்தெ முந்த
அல்லாபுகை யாமென வோங்கிய தந்த காரம். 360

வாதிக்கும நீதவஞ் ஞானம் கார்த காரம்
நீதிக்கதி ரோனைம றைத்திடு நீமை கண்டு
சாதிக்கமாட் டாதுல குககொளி தந்த நின்று
ஜோதிக்கதிர் குன்றிட மையிருள தொக்க தெங்கும். 361

காராழிபொங் கிக்கக னம்புதை பட்ட தென்கோ
பாராதியந் தம்புரி தீமைபப டாமி தென்கோ
தீராவனாத் தத்திரள கூடிச்செ றிந்த தென்கோ
பேராதொரியா மம்வரை துற்றிருட் பெற்றி தன்னை. 362

மெய்யானதி பங்கிறிஸ் தியேசெனு மெய்ம்மை கண்டாம்
உய்யாவுயி ருக்குயி ராமுயி ரோயு மெல்லை
மையாசுணி ருண்டிட வாணெளி யாவு மட்கி
வெய்யோணெளி யுங்கர தாரிருண் மேய வாற்றால், 363

மெய்யுற்றதெய் வமபசு பாசமவி ளக்கி நாளுங்
கையுற்றகெல விக்கனி யின்மறை காட்ட வினனும்
ஐயுற்றலை யுமபுலை மாககர கததி னஞ்சில்
மையுற்றகூட் டிலிரு டொககது மண்ணும் விண்ணும், 364

ஊறுற்றிடு காரிருண் மூடியு டற்ற வஞ்சிப
பிறுற்றுள முட்கிய யாநதுபி தற்றி யாதந்
நேறுற்றில் வாய்ச்செய லற்றஜெ கத்து லாமபல்
கூறுற்றஜீ வவருக் கூங்குலை வுற்ற மாதோ, 365

பெருந்தீப்பிழம் பும்பிறங் காதொளிர் பெற்றி ருன்றிக்
கருந்தியென லாயின கண்ணெளி யற்றி மைததல
பொருந்தாதுமு முக்குரு டாயின பொன்றி னுலொத்
திருந்தாரெவ ருமெவை யுஞ்சரித திலல காண்டி, 366

சாத்தங்கல கையிருட் குமபியி விட்ட பூவை
ஆராததன்புவ டங்கொடி முகருநம் மைய னுற்றல்
பாரததுமபரு பில தேவசு னாங்கள் பையுள்
போரததங்குடைந் தாரநர கததிருள் போரதத தென்னு, 367

நளியுண்டமுந நீருல கத்துந லம்பெய் கொண்முத
துளியுண்டுண வுணபில போகசு காயு வுமமுண்
டளியுண்டரு னுண்டற முண்டிவை யாய வெல்லாம்
ஒளியுண்டெனி லுண்டில தேலிலை யொன்று மன்னு, 368

இற்றுகவுச் சிதொடுத் தேழரை யென்னு நாழி
முற்றுகமு யங்கிய வல்லிருண் முற்று மெலவை
எற்றுகைவி டுததனி ரெனையென மேவ னேயென்
றுற்றாரூட் டாதையை கோக்கியோ ரோல மிட்டார், 369

எவ்வாறுநம் மான்றிரு வுள்ளமி னைநத தேயோ
எவ்வாறுநு யதிரு மேனியி னைநத தேயோ
எவ்வாறுநத் தையித் யஞ்சுகித் திட்ட தேயோ
எவ்வாறென வுள்ளுவல விள்ளுவ லேழை யானே, 370

இரக்ஷணிய சரிதப் படகம்.

செற்றாரேலி யாவையி னித்தனன் ஜீவ ரக்ஷ
பெற்றார்வது காண்டு மென்றுழி தற்றி நித்த
வற்றுவருள் வாரிதி தாகம ரீஇய தென்னச்
சொற்றாசுரு திமொழி முன்னுறச் சொற்ற வாறே. 371

எல்லாவுல குமுடை யார்பொருள் யாவு முள்ளார்
தொல்லாதிழு லப்பாஞ் சோதியா தோற்ற நாசம்
இல்லாரொரு தாகம நாதிதொட் டெய்த லாலே
கொல்லாதுவி டாதவோர் தாகமுங் கொண்டி ரந்தார். 372

காதுற்றொரு வன்கட லாம்பியைக் காடி தோய்த்தே
ஒதுற்றவீ சோபபெனுங் கோல்கொடு யர்த்தி நீட்டிக்
கோதுறிலா தகும ரோனுக ரூகொ டுததான்
மாதுககதுக கமஜலப பஞ்சமும் வந்தி வறகே. 373

பல்லாரிர கோடிய ஜீவரைப பாவ பந்த
தல்லாசிறை மீட்டவாக் கோமீட ருர வுண்ணீர்
இல்லாநிறுங் காற்புளிங் காடியி யைந்த தரதோ
எல்லேமுக்கா கமடி வாககுல கீயு ரனறே. 374

மருவாரளித தபுளிங் காடியை வாங்கி யன்பின்
உருவாய்ந்தவா யாவுமு டுந்தவென றுய்த்தி யமபி
ஒருவாதவெந தாயுயிர நலகின னுங்கை யென்னாத்
திருவாய்மலாந துதலை சாயததனா ஜீவன விட்டார். 375

வெறு

ஜீவாதி பதியேக திரித்துவத்தி லொன்றான தேவ மைந்தன்
தாவாத சுருணையினுற் பேரனபு மயமான தனுக்கொண டெண்டி
முவாத முதனீதி யிரககசம ரசமபுரிவான முதுகீர வையஞ்
சாவாத படிதானே பஸியாகி ஜீவனவிட்ட தகைமை பாராய். 376

சந்தகங்கற் பனைமீறிச சண்டாள ராகநன்றி தனையெண் னாமற்
புந்தியற்றுக் கொடுங்குடிகிற் கடித்தொழுமபு புரிந்தொழுமும் பொல்
| லா ருக்காய்
அநதரியா மிப்பொருளா யகிலாண்ட கோடிகளை யாட்டு விகரும்
விறதையுளார் மனுவாகி யுயிரவிடுதத விறதையைப்போல் விறதத
[யுண்டோ. 377

தனக்குலவாப் பெரும்பேறு தரவந்து விழிக்கெதிரே சான்று காட்டி
மனக்கினிய வுபதேசம் வருத்தசரு வேசனொரு மைந்தன் றன்னைப்
பனிக்கவதைத் துயிர்கவாந்த பாருலகைத் தகிக்காமற் பாம தாதை
கிணக்கனலை யுலித்தெழுந்த ஜீவகா ருணியநிலை தேற்ற பாற்றே. 378

வேறு.

அலகிலாப் பரம நீதி யாயதென் னெண்ண மென்ன
இலகுவா ளுறையிற் சோததி யெரிந்தெழு கோப மாறி
உலகனுக் கொருவ ராகி யுத்தரித ததனை யுள்ளிக்
குலவியே தாதை பக்கற குதுகலித திருந்த தயமா. 3

பரமகா ருணியம் பொங்கிப் பவிசுததென் -னெண்ண மென்ன
வரமனோ கரரை வாழ்த்தி வாழ்த்தினாத் தழுத முப்ப
உரமிலா வானம கோடி யுயந்தமை யுள்ளி யுள்ளித்
தரமிலா துவகை யோங்குத தாதைபாற் சிறந்த தன்றே. 3

வேறு.

ஜீவனை யிழந்தவிச செகததுக் கீறிலா
ஜீவனவந தியையவுஞ் செறித்த நித்திய
ஜீவவா யிலுக்கொரு திறப்புண டாககவும்
ஜீவனி னதிபதி ஜீவன் விட்டனா. 3!

கோழையிப பியைமணி குறித்துக் கூட்டுதற்
காழிநீர் குளித்துமுச சடக்கு மாககனபோல்
ஏழை ரானமகோ டிகளை யீட்டுதற்
கூழியான் மாணததுள ளொடுங்கி னாரோ. 3!

கண்ணிய வன்பினும் கட்டுண் டோங்கிய
தண்ணளிச சலதியின் முழுசுத தாழ்வுநீஇ
உண்ணிகழ் பொறையின லுயிர்ப்பொ டுங்கினார்
புண்ணிய முலகெலாம பொலியத தோன்றினார். 3!

முடிந்தது சஞ்சல முடிந்த பாடுகள்
முடிந்தது ஹைமைநோய் முடிந்த கிந்தனை
முடிந்தது தீரககாசொன் முடிந்த முன்குறி
முடிந்தது கருதிய கரும முற்றுமே. 38

முடிந்தது பாவவி மோச னப்பவி
முடிந்தது பழமறைச் சடங்கு முற்றிலும்
முடிந்தது குவலயத் திரைக்ஷ மொய்மபுற
முடிந்தது ஜீவிய முழுது மென்பவே. 38.

இத்தகு வனவெலாம் பொருந்த வீறிலா
முத்தனார் முடித்தலின் முடிந்த தென்றொரு
வித்தக வாய்மொழி விளம்பித தாமுடை
அத்தனுக் காவியை யளித்த வொலையே.. 38!

கிழிந்ததா லயத்தினை யிரண்டு கீற்றவாய்க்
கிழிந்ததா சாரியா கேடு சூழுளங்
கிழிந்தது முதுமறைக் கிரியைச் சாஸனங்
கிழிந்தது தூடணங் கிளந்த வாயெலாம். 387

அதிரந்தது கடுகெடன் றாழி சூழ்புவி
அதிரந்தது பாதலத் தாச னுளுகை
அதிரந்தது கிறுகிறுத் தந்த மனறலை
அதிரந்தது புறமதத் தஸ்தி வாரமே. 388

பிளந்தது வயின்றொறும் பெரும லைக்குலம்
பிளந்தது வஞ்சகப் பிசாச னெஞ்சுரம்
பிளந்தது சந்திதி மறைதத் பித்திகை
பிளந்தது தீவிடம் பிறங்கு பைத்தலை. 389

திற்றந்தது தூயவா சேம வைப்பிடந்
திற்றந்தது கதிகுறு ஜீவ வாயிலுந்
திற்றந்தது கருணையின் றிருவி ழிக்கடை
திற்றந்தது செறுததுள ஜீவ ஓற்றரோ. 390

நற்சுதந் தாநமக் கருள நாயகன்
தற்சுதந் தாவுயிர விடுத்த தன்மையைக்
கற்சுதந் தாழுறு கடின நெஞ்சுடை
அற்சுதந் தாரறிந் தகங்க லங்கினா. 391

நிகழ்நதசம் பவங்கள்காக் குநாத நெஞ்சினை
அகழ்நதிட வஞ்சிமெய் யாக மற்றிவா
இகழ்நதிடற பாலரோ வீச னோசுதன
புகழ்நதுபோற் றிடத்தகும் புனித ராமென்றார். 392

தொக்குநின் றவரெலாந் துயரக் காட்சியோ
டககணத் தசம்பவ மாய யாவையுந்
சிக்கறத் தெரிநதுநெட் டுயிரததுத் தேம்பியே
துக்கமுற் றழுதுளந் துளங்கி யேகினா. 393

கிழிபடு மிதயததுக் கெழீஇய நண்பினர்
வழிபடு கலிலைய மாதா மற்றுளார்
விழிபுணல் சொரிதா வெதுமபிச் சேய்மையிற்
கீழிதய ரொடுமனங் கவன்று நின்றனர். 394

குமாரபருவம்.

ஞானமா கியவொரு நாதன் றுங்கிய
மானவ தேகத்தை வரைநதிட் டாவியை
வானநா யகனகரம் வழங்குக கண்ணுறீஇத்
தானமும வானமுந் தழங்கும வேலைவாய். 395

கொற்றவ னுத்தரங் கொண்டு யூதர்கள்
சொற்றவா ருயவண துதைநத சேவகர்
குறுயிராச சோரனாக் குறுகித தொன்முறை
தெற்றெனக் கானமுறித துயிராச சிந்தினூ. 396

அன்பினோ படிவததை யாவி நீததலில்
என்பினை முறிததில ரெனினு மீட்டியால்
வன்புறத் திருவிலா மருங்கு குததினன்
கொன்பயி லொருமறக கொடுங்க னுள்ளே. 397

அனநதா முலகினுக் கருளி யாண்டகை
தினநதரு மான்மசரு சீவி யேயென
வனநதரு திருவுடல வடுபபட் டவ்வழிக்
கனநதரு குருதியு நீருங் கான்றதால. 398

பாவவெங் கோடையிற் பாடுண் டெஞ்சிய
தாவரு மாததுமப பயிராத மைத்திட
பூவரு புண்ணியப பொருபயி னோர்புடை
ஜீவநீ ருற்றுக்கண் டிறந்த தென்பவே. 399

ஜாந்திடாப் பததனோ ரடியி லொண்கிலை
ஜாநதன் னீசுரந தளித்த வாறுபோல
கூநதயீட் டியினவழி குருதி கோததநீர்
ஜாநத்திவ வாக்கைநின றவனி யுயயவே. 400

முடிவன யாவையு முடிய நோககுரு
நெடிதுயிராத திரங்கியுள் எழிந்து நின்றவோ
அடியன்யோ சேபபுநம மாண்டை யாளுகை
படிமிசை வரவெதிர பாததி ருப்பவன். 401

மிக்கசம் பத்துளான் யூத வேதியர்
தொக்கசங் கத்தினோ தலைமைச சூழ்ச்சியான்
புககன னாசிடம் புனித யாக்கையென்
பக்கலிற் றருகெனப பரிந்து வேண்டினான். 402

திசிலுடை மன்னவன் றீரத் தேர்ந்துபின்
அகிலலோ கேஸ்வர ன்ருளி யாக்கையை
இகலிலயோ சேபபினுக கீருது நீயினித
தகுமுறை யியற்றுதி சமாதி போயெனருன். 403

உத்தரங் கிடைத்தமை வினவி யுள்ளுளே
பத்திசெய நிககதே மெனப்ப காந்திம
உத்தமன் பரிமள வுசித வாக்கங்கள்
வித்தக வுடற்கெனக கொண்டு மேவினான். 404

கொலைக்களத திருவருங் குறுகி யொல்லையிற்
றொலைக்கரும் பாவநோய் கொலைதத யாககையை
நிலைக்குரு சகதறிமே னிலவச சாததினா
விலைக்கரும் பூருதில விரிதது மூடியே. 405

விந்தைசே ரெழிற்றிரு மேனி மீதெலாங்
கந்தநற றிரவியம புனைநது கண்கணீர்
சிறதிமெய் யனபுடை ஜீவன முததாதாந
தநதம சென்னியிற் றுங்கச சென்றனர். 406

வனக்குறும் பாமிரினா மருங்கு மட்டவிழ்
நனைக்குறு முகைவிரி நந்த னதநது
வினைக்குறித தாயயோ சேபபு வேதியன்
தனக்கெனச சமைத்தவச சமாதி நண்ணினார். 407

கன்முறை யகழ்த்தவக் காமர் வைப்பினில்
தொன்முறை வித்பபடி தூய யாக்கையைப்
பொன்முறை போற்றிடும புலமைத தாமென
நன்முறை வளாததினா நலங்கொண் மொய்ம்பினார். 408

ஆர்வமிக் குடையமெய் யடியர் மொய்ம்பினால்
வார்விழி புனலுக வாரிப பெய்தனா
தீர்வரும் பரிமள திரவி யங்களை
சோவுறு கபாடகந் செறித்திட டாராரோ. 409

உலகெலாம் புரிந்ததீ வினையை யுத்தரித்
தலகிலாப் புண்ணிய மமைத்த வாண்டகை
இலகுபே ரெழிற்றிரு மேனி யீண்டொரு
கிலைகெழு சமாதியுரு செறிந்த தேயந்தோ. 410

தைவிக மாணிட தனுவெ டெத்தந்
தைவிக ரகுகர் தணந்த மாணிட
மெய்வசந் தரையிடை விரவி மீண்டெழுந்
துய்வதின் தேற்புளிக் குய்வின் ருகுமால. 411

நேசயோ சேப்பென நிக்க தேமெனப்
பேசிய தொண்டரும் பிறரு நம்பிரான்
பூசமா திக்ருது புணர்ப்பெ லாம்புரிந்
தீசனை மதிக்குள்வைத தேத்திப் போயினார். 412

அத்தனாக் கடிததொழும் பமைந்த வன்புடைப்
பத்திமை வடிவெடுத தனைய பாவைமார
சித்தசஞ சலததொடு கலுழ்ந்து தேம்பியே
தத்தம் துறையுளபோய்ச சடைத்தி ருந்தனா. 413

அஞ்சறு காட்சிகண் டலமந் தாவிறைந்
தெஞ்சிய பாதக ரியலமு றைப்படி
செஞ்செவே யுலகமைந தொழுஞ் சீர்மைகண்
டுஞ்சமென் றுளம்வலித் துரங்கொண் டாரரோ. 414

வேறு

பொங்கரு னாதன் பூதல ரகை புரிவான்வந்
தங்கமவ ருநதி யாருயிர் நல்கி யவனிக்குள்
மங்கிய டங்கக் கண்டுச கிகக மாட்டானபோல்
வெங்கதி ருட்கிக் குடகட விற்குப் புறவீழ்நதான். 415

பாயொளி மட்கிப் போயது வெள்ளிப் பகலேனும்
மீயொளி மல்கி மேற்றிசை துற்றி விரிசெக்கா
நேயமி குததோர காயமு குதத நிறைசோரி
துயசி னததீ மாயவ டர்த்துத தொகல்போலும். 416

நன்றிம றநது நட்பிடை நாளு நயவஞ்சந்
துன்றிய களவா நன்றியில் செல்வந் தொலைவெய்த
ஒன்றிவ ருத்தும் வன்மிடி போல வொளிர்செவ்வான்
நின்றில தாக வந்தது மாலை நிமிர்கங்குல். 417

பூவனை யாகக் கண்படை கொள்ளும் புனிதற்கோர்
மேவுவி தான மென்னவி ரிந்த மேலவான்மீன்
ஒவற வெங்கும் பாயிரு ணக்கி யொளிகாலுந்
நீவம தாகவு தித்தது மேத திசைதிங்கள். 418

சித்திர மாகச் செல்வனு றற்குஞ் செயல்கண்டு
நித்திரை பங்கமு ருதமை வுற்றிடு ரெறிபோலும்
எத்திசை யும்முள வெப்பொரு ளும்முல கெல்லாமும்
அத்தின ராவினி சததம தாய வருங்காட்சி. 419

காலமி தாக வன்மன யூதர் கதித்தோடிச்
சீலமில் மன்னன் பாலனை வுற்றுத் திருட்டாகக்
கோலியு யிர்த்தா னெனவ னூக்கை கொடுபோகிசு
சாலம ருட்டிச் சீடர்பல் கேடு சமைப்பாரால். 420

ராண்டொரு மூன்றுதி னத்துயிரி பெற்றெழு வேனென்ன
மாண்டவ னோதிய துண்டிச மாதியை மறறின்னே
காண்டகு காவல மைக்கென வொப்புரை கைக்கொண்டு
வேண்டிய வாறுபல் வீரரை வைத்தனா வெங்காவல. 421

இட்டனர் முதனிரை யேமமு நதநனி யீமத்தின்
முட்டிய டைத்தவோ கறகத வந்தினை முறறாக
அட்டி காரதமு மமபர மூமிதோ ரங்கைகருள்
இட்டன முய்விலை பென்பவா போன்மதி றிலலாரே. 422

கோலிய காவல ரேடுக ளோடுகு ஸீஇரசேம
வாலிய வைப்பைவ னோதனா நின்றிட வாராரதக்
காலேக டுமபக லெற்படு காலேக டுநதநதி
மாலேக ஸ்ரிநதி யாமமும வந்தும் ரீஇயிறறால். 423

கைவரு லெளகிக வேலைபொ ஸ்ரிந்துக ருத்தொன்றித்
தைவிக னாளனு சாரிக ளாயுயா சம்போதா
உய்வரு னாதனு யிரததெழு வேனென வுய்த்திட்ட
மெய்வச னாதிற முளளியி ருநதனா விழிதுருசாரா. 424

மாசிலம டந்தை மாசிலா கந்த வருக்கங்கள்
ஆசற வீட்டி யாதிதி னததி னதிகாலை
ஈசனு டற்குப் பூஜிதை செய்வா மெனவெண்ணி
நேசமவ டிக்குந் கண்ணொடி ருந்தார் நிசிமுற்றும். 425

வேறு. (உயிர்த்தெழுதல்)

இருநில முய்யக் கொண்ட வெம்பிரா னூக்கை யீமம்
மருவிய வாழீ தாக மறுத்துயிர்த் தெழுநத வுண்மை
திருமுறை ளுளக்கும் வண்ணந தெரிபபலென நமலம் போற்றிப்
பொருவரும் பத்தி யென்னும் புனிதைமேற் புகல்வ தாலு. 426

மைந்தகே ணம்பி ரானிம் மாநிலத் துயிர்த்தெ முந்த
விந்தையைத் தரிசித் தேத்தும் விழைவினால் விபுத ராவார்
அந்தரத் தீண்டிப் பல்லாண் டணியிசை யலாத்து மாபோல்
சிறுநீரீச அனையுங் காவும் புள்ளொலி சிறந்த மாதோ. 427

விண்ணுற நிவந்த நானு வியன்சினைப் பொதும்பர் மென்பூஞ்
சுண்ணமு மலநுந் திருதேன் றொகுதியும் வானந தூய
ஒண்ணிறப் பனிதீ ரோடு சலந்துமென் கால்கொண் டோச்சல்
புண்ணிய னெழுச்சிக கோலம புனைதெனப் பொலிந்த தன்றே. 428

மருப்படி கமல வாவி மறிதிரா முழுவ மார்ப்ப
அருப்புநாண் மலர்வாய் கிண்டி யழிபகந் தேறன் மாந்திச்
சுருப்பிசை சுருதி காட்டப் புள்ளொலி யிசையிற் றுன்னத்
திருப்பள்ளி யெழுச்சி கூடுரு செவ்வியை யொத்த தமமா. 429

கோதிலாப் புனித வன்பு குலவுநீ ரககது நம்மான்
பாதபங் கஜம லாநத பரிசெனப் பளிங்கிற் றேன்றுஞ்
சீதரீப பொய்கை யெங்குஞ் செழுங்கடி கமழந தூய
மாதர்மென் கமலப் போது வள்ளவாய் மலாநத மாதோ. 430

வையகம் புதைத்த கங்குல் வாருணி யற்ற நோக்கித்
துய்யதண் மதிய மென்னுந் துயலவரு சுறவத் தோடு
மையற விளங்கும் வான மீனொளி மழுங்கி மாய
வெய்யவ வலைஞன் றேன்றான் விடிவலை விசி னனால். 431

மெய்கண்ட விடததுப் பொய்மை வெளுத்தென வெளுத்த திந்து
கைகண்ட கனவி னாக்கங் கரந்தெனக் கரந்த விண்மீன்
பொய்கண்டு மருண்ட வுள்ளம் போலொளி யிழந்த தீபம்
மைகண்ட கங்குல் வாட்டும் வைகறை கண்டு கண்டே. 432

இன்னதோ ரமையந் தன்னி விருநில வுலகுக் கெல்லாம்
பன்னரு நலத்த வாய பாகதிப் பயனை யீட்டித்
துன்னிய ஜடவி யோகத் துயிலுணர் சூழ்ச்சி யேபோல்
உன்னத தேவ மைந்த னுயிர்த்தெழுந் தருளிப் போந்தார். 433

வார்த்தையாய் நடுவ ராகி மன்னுயிர்க் கிரகை நல்க
மூத்தியாய்ச் சமாதி கூடி முறைவழா துயிர்த்தெ முந்த
தீர்த்தனைத் தரிசித் தேத்தி ஜெயஜெய வென்று போற்றிக்
கீர்த்தன நாமபூ மாரி பெய்தனர் கெழுமி விண்ணோர். 434

தன்மமூர் தவமு மோங்கித் தழைத்தன வருள்மெய் வேத
கன்மமு மொழுக்கும் வலலே கதிததன கருணை பூத்த
நன்மையு மெயமை தானு நடநவின் றுலக மென்கும்
வன்மமும் பகையுந் தேய வளநதன மருவி மாதோ. 435

அறந்தலை யெடுத்த தொல்லை யாரணத் துழனி யோங்கிச்
சிறந்தது ஜென்ம தோடத் திககரு மதநின பூழ்கி
இறந்துபாழ் பட்டோ. ராவிக் கீறிலா ஜீவன் வந்து
பிறந்தது ககித போதம பிறங்கிய தவனி யென்கும். 436

ஆயபே ரன்பு மல்கு மாழியி னுதித்து மாந்தர்
மீயுயர் விண்ணோ ராக விளங்குபுண ணியவே தாந்த
ஆயிரங் காங்க ளோசசி யலாபரஞ் சுடகை காண்பான்
சேயொளி பரப்பிக் கீழ்பாற் றினகர னுதயஞ் செய்தான். 437

நிருமல மூர்த்தி யேவ நிராயபா தலம்பு குத்தி
வருமயிக் குராத பேயை வனசிறைப படுத்தி மீண்டு
கருமகூ மியிலே தம்மான் கழனிழல கருதி வந்த
தருமசக் கரமே யெனனத தயங்கினன் றபனன் மாதோ. 438

ஜெகமெலாங் கெடுத்த பேயைச் சிதைததழற் சிறைக்குள் ளாக்கிச்
சகலமு மடிப்ப தெத தன்னொரு குமரே சறகுப்
பகவனும் பரம தாதை பரிவுடன றரிதத வெற்றி [439
மகிமைமொண் மௌலி போலுந் திகழநதனன் வயங்கு வெய்யோன்.

அலகிலா வுயிர்க ளெல்லா மும்பெறன் மகிழ்ச்சி பூத்த
குலவுகோ டாதி யாய கொழுங்கடி மலாகள் பூத்த
விலகரு மவிததை நீங்கி மெய்யொளி யுளநதி சூழ்த
துலகுசூழ் கங்கு னீங்கி யுதயமுந் திகழநத தென்கும். 440

வண்டுண விரிந்த செந்தா மனாமுக மலாசசி காட்டித்
தண்டலை தாழ்த்தி மென்டூக தடஞ்சினைக் கரத்தா னலகி
எண்டரு புள்ளி னாய வின்னிசை யெடுத்துப் போற்றி
மண்டல மடநதை யீசன மைநதனை வணக்கஞ் செய்தாள். 441

மயலுறும் பாவ தோட மருங்கறக் கெடுத்து மாந்தர்
உயவரு நலங்கொண் டைய னுயிரத்தெழ லூர்த்த நன்மை
வியனிலத் தெங்கு மோடிப பரந்துடன் விழாக்கொண் டென்ன
துயிலுணர்ந் தெழுந்து ஜீவத் தொருதிகள் களித்த மாதோ. 442

கண்ணிய நிகிக்குள் ளாய கழிபெருந் துயிலை வீசி
எண்ணிலா வுயிராகள் காலை யேம்பலோ டெழுந்த காட்சி
மண்ணியல் வினையின் மாய்ந்த மன்பதை யுயிர்த்தெ முந்த
புண்ணியர் தமக்குள் ளாகப் புத்துயி ரடைந்தாற் போலும். 441

எந்தவா றடையு நம்மி லீறிலா ஜீவ னென்ஞ்ச்
சிந்தனை மருளே னம்மான் புண்ணியம் ஜீவர்க் கெல்லாஞ்
சொந்தமாம் விசுவ சித்தோர் சுவர்க்கபே ரின்பந் துய்ப்பர்
அந்தரி யாமி யேசு வென்பதை யயரே லைய. 444

வலாவின்றிக் கிருபை யார்க்கும் பொதுவென வழுத்தி னாலும்
பரமன்முன் குறித்தோ னுள்ள மொணிலே பழுக்கும் பத்தி
தாணிவான் கிரண மெந்தத் தலத்தினுந் தங்கு மேனும்
இரவிகார் தத்தி னன்றோ விருங்கனல பிறககு மம்மா. 445

ஒருநான் வழியே பாவ முலகத்தை யுடற்றா நிற்ப
ஒருநர தேவ னீட்டும் புண்ணிய முலகுக கந்தப
பருவால் துடைத்து நிய பரகதிப் பயனை நலகல
திருவருண் மாட்சிக் கேற்ற திவ்விய முறையென் றோந்தி. 446

நம்பிரா னுயிர்த்தெ முந்த நலம்பெறு முகூர்த்தந தன்னில்
அம்புவி யதிர வஞ்சிக காவல ரயர்ந்து வீழ
உம்பாநின் நிழிந்த தேவ தூதரோ ரிருவ ரொலலை
இமபரிற் சேம வைப்பை யெதிரந்தனா பகைவ ரெஞ்ச. 447

இருள்புலர் காலை கண்ட வேந்திழை மாறோர் மூவர்
தெருளுநீஇ யெழுந்தெம் மையன் சேமவைப் பதனை யண்மி
மருளரச சமாதி வாயில் திறவுண்ட மாபை நோக்கி
வெருளுநீஇக கலங்கி நின்றா வெய்துளந் திகைத்து மாதோ. 448

ஆயிடை யருகர் நின்று மவிரொளி மின்னி னூர்ந்த
தூயுடை பரித்த தேவ தூதரோ ரிருவா தோனறி
நீயிரிச சேம வைப்பி னேடுவ தெவன்கொல் ஜீவ
நாயகன் தன்னை முன்ன நவின்றவா சகத்தை போர்மின். 449

ஈண்டுளா ரல்லர் ஜீவ னியைந்தெழுந் தருளி னாக்
காண்டகு நம்பி நுமமுன் கவிலெய நாடு சோவர்
பூண்ட-மெய் யன்ப ருக்குப் புகலுயிப புதுமை யென்ஞ்ச்
சேண்டலத தெழுந்து போனாந் நிகழ்ந்தவை தெரியச் சேப்பி. 450

வேறு.

உன்ன தேசனு யிரத்தெழுந் தாரெனச்
சொன்ன சொல்லமு தஞ்செவி தோய்தலும்
மன்னு நிகதிய வாழ்வுகை வந்தெனப்
பொன்ன னூர்க்குட்சி றந்தது புத்துயிர். 451

வள்ளல் சொற்றவ சனமும் வைகறைப்
பள்ளி நின்றெழு பான்மையுந் தமமுளே
உள்ளி யுள்ளத்து வட்டெழு மோகையுந்
தௌளி தச்சமுங் கொண்டுதி யங்கினார். 452

உளையி றந்தவு வகைப்பெ ருங்கடல்
கனாபு ரண்டிக தித்ததுக் காககினி
வினாவின் மாய்ந்திட மெல்லிய லாரெழுந்
துரைசெய் வாந்திருத தொண்டாககென றேடினார். 453

தூதா சொற்றசு மங்கல வார்த்தைகொண்
டேத மிலலவ ரேகுழி யெமமுயிர
நாதன் கண்ணெதிர தோன்றிந லங்கிளர்
மாத ரீரன்கு வாழ்கென வாழ்த்தினார். 454

அருளின் வாழ்வைய றங்கிள ராரணப்
பொருளை யன்பினபு ணரியைப் புங்கவர்
தெருளுஞ் சின்மய தேசிக மூர்த்தத்தை
மருளொன றின்றிம டந்தையா நோக்கியே. 455

உழுவ லனபொடு ளங்கனிந தொல்லெனக்
கழுதின் வன்றலை யைத்தெறு காற்றனை
தொழுது வீழ்ந்தனா பன்முறை தோத்திரித்
தெழுது பாவையன் னுரினி தேத்தினார். 456

நன்று யாவுந லிவுறு சீடருக்
கின்றி யம்பியெ னைக்கலி லேயநாட்
டொன்ற விளருமி னுள்ளங்க லங்கன்மின்
என்று ஞாத்துக்க ரந்தன ரெம்பிரான். 457

ஒகை மாநற வுண்டுக ளித்தவத்
தோகை மார்பனா ருதிருத் தொண்டர்பால்
எகி யீசனெ முச்சியும் யாவையுந்
சோக நீங்கவ குத்தனர் சொல்லினார். 458

அணங்க னுருகை கேட்டுமெய் யாரணக்
குணங்கள் பூத்தகு நுகதுவ ராருயிர்
உணங்கி மீண்டிக்கு யிராததெழ லொல்வதோ
இணங்கு ருதென வெய்தின னாயமே. 459

முற்ற றிந்தமு முழுதன முன்னுற்
சொற்ற வாயமையு முள்ளிலர் தொக்குடன்
இற்றி துண்மையின னேதனி யிமத்தின்
உற்ற றிந்திடு வாமென யோடினா. 460

ஒன்று மன்பனு லம்பொரு பேதுரு
என்ற சீடரி ருவரு மீமத்திற
சென்ற கத்துறத தேடினா காண்கிலா
மன்றல் யாககையைச் சிந்தைவ ருந்தியே. 461

திருமி யேகினர் சீடர்ம கதலேன்
ஒரும டந்தைநம் முன்னத ஜீவனைக
கரும பூமியிற கண்டருள பெற்றுடன்
தரும சீலரைச் சாராதனள் சாற்றினாள். 462

தாயை நாடிய கன்றெனத தற்பான்
சேயை நாடித்த விககின்ற சீடனா
தூயன முழுகுது யாககட னீத்தய
நாய கன்றிருச சேவையை நலகினா. 463

எம்ம வுருக்கன் றேகிய சீடரின்
மமமா நீககம தினிளக் கேற்றியும்
அமம வங்கவ ரோடுண வாறறியுஞ்
செமமல் சிந்தைதெ ருட்டினா செவ்விதின. 464

ஈண்டு காட்சியெ திரந்தவ ரெய்தியாம
மீண்டெ முந்தருள் வித்தகன் றன்னேனோ
காண்டல் செய்துட னுண்டு களிததனம்
மாண்ட போதன ரீனெனு வாழ்த்தினார். 465

தக்க சான்றிது வென்னினுந் தம்முளே
புக்க வையம்பொ திந்துபு றஞ்செலா
தொகக வாங்கொரு றையுளி னுள்ளுறத
தொக்க ருந்தனர் பன்னொரு தூயரும. 466

ஆன போழ்த்தத்த டியவர் நாப்பணே
தூன லந்திகழ் மேனியிற் றேன்றிநந்
தின ரக்ஷ தெய்வத் தெய்வச் சமா
தான மல்கித்தழைக்கவென் றாரோ.

467

அண்டர் நாயகன் றேன்றிய லரிதழ்
விண்ட வாய்மொழி கேட்டுமவி ழிககெநீ
கண்டு மின்னுநக லங்கின தன்றிமெய்த
தொண்ட றுளவநது நந்தில தையமே.

468

ஐய முநதிகி லுங்கலந தமபுவி
உய்ய வந்திங்கு யிராததெழுந துன்னத
தெய்வி கந்திகழ் மேனியைத் தோகிலார
வெய்ய வாவியி தென்றுவெ ருண்டன.

469

சிறதை தேருநதி ருததகு தெய்விக
மைந்த னோநதம னங்கலங் காதிரீ
எந்த வானியும யானுறு மானவ
விரதை யாக்கைப் டைத்தில மெய்மமையால.

470

பாரு மின்பரி சித்தென்ப தாதியை
ஒரு முன்னுரை யானன்றி யுண்மைவே
ருரு மில்லாமற் றையுற லீரெனாத
தேரு மாறுதெ ருட்டினா சிந்தனை.

471

மேலு மேலுநப் லமுறை விததக
கோலங் காட்டிககு ரவாக்குங் கோதறி
சீல மலகததெ ரிததனா செம்பொருள
ஞால மீதொரு மண்டல நாடியே.

472

ஆதி மெய்யடி யாதிதத தன்றியும
பாதி யாயிர வாககொரு பக்கலிற்
பூத லத்திலு யிராததெழு புண்ணிய
நாதன் சேவைய ளிததனா நன்குற.

473

இத்தி நங்கிறிஸ் தியேசுவி னீரிலா
மெய்த்த வத்திரு மேனிவி ளங்கலிற்
சித்த சஞ்சல நீங்கித்தி கழ்நதனர்
சுத்த மெய்விச வாசத்திற் றோமிலார்.

474

அஞ்சி நெஞ்சம முங்கிய யர்ந்துவிழ்ந்
துஞ்ச காவல ரோடியு லப்பிலான்
எஞ்ச ருதவெ முச்சியும் யாவையும்
வஞ்ச ககரூ வாக்ருவ குததனா. 475

பங்க முற்றப திதாப லர்குழீஇசு
சங்க முற்றநந தாபத ரேகாந
தங்கம் வெளவிய கன்றன ரென்னவவ்
வெங்க ணாக்குவெ றுக்கையை வீசிஞா. 476

களியா பொய்ப்பபடு கட்டுரை யோபுவி
தெனியுந தெய்விக மெய்ம்மைசி தைத்திடும்
அளிய புன்மதி யாதித ருக்கனா
ஒளியு தைத்திடு மோவிர லொன்றிலே. 477

மன்ன னஞ்சிவ றிதுள மாழ்கினன
ஒன்ன லாரநெஞ்ச ரங்கிழி பட்டனர்
பன்ன லாநதர மன்றுவெம பாழ்மதி
துன்னி யோரெவ ருநதுணுக குறறனா. 478

பததர் யாருமப விததிர சிந்தையின
உதத மவிச வாசதது ரத்தலின
மததா வாயடை பட்டிம றங்கிளா
சித்த மாழ்கிய டங்கிய செவவிவாய். 479

வேறு.

உம்பர் நாயக னுயிராததெழுந தருளிய வுண்மை
இம்பர் மெய்ப்பபடுத தீரிரு பதுகினத் திறுதி
கொம்பி ருலிழிந் தொழுகொலி வாசலங் குறுகி
நம்பு தொண்டாக்கு வேதியாக் கிவைபிவை நளிலும். 480

நண்பு வீருல கெங்கணு நரசமு ஹங்கட்
கெண்பெ றுஞ்சவி சேஷததை யியமபுமி னிதயக்
கண்ப டைததவன் கதிநலம பெறுகுவன் காணும்
பண்பி லாதவ னுக்கினைத் தீர்ப்பினுட் படுவான். 481

கண்டு கேட்டமெய்ச் சான்றுநீர் கருதிலென் றந்தை
விண்ட வாறினி யருட்பலம விண்டலத் திழிநது
மண்ட லத்துமை மருவுமட் டெருசலே மருவித்
தொண்ட ரீாமலங் காதவண் டரித்திருந் துனனி. 482

ஒன்றி தும்முட னிருப்பன்யா னுலகமுள் ளளவும் -
என்று வாய்மையி னிலகுசெவ் வாய்மலர்ந் தியம்பி
நின்றெ ழிற்றிருக் காங்களை வாணுற நிமிர்த்தி
நன்று மங்கல விடையரு ளாகியு நவினரா. 483

ஆகி மங்குள சாதன மருளிய வமையம
மாசி லாவருண் முகிலையோர மழைமுகில் வளைப்பத
தேச மல்கிய திருவுருக காண்கிலா சீடா
முசு பைம்புயல் விசுமபுற முடுகுதல கண்டா. 484

மிக்க பேரதி சயத்தொடு மேலுற நோக்கித்
தொக்கு நின்றவே தியர்மருங் கோரிரு தூதா
புககிவ வாண்டகை யேகிய புதுமையே போல
மைகக் ரும்புபுன மீதுற மீண்டினி வருவா. 485

எனகொல் வாணுற நோக்கினீர் நிற்பதிங் சென்னு
மினகு லாவிய வுடையினா வெள்ளிடை காப்பப்
புனக் ணோட்டி யவரெலாம பொருப்பைவிட் டகன்று
நனகொ ருப்படு மனத்தராய் நகரிபின மேனி. 486

நம்பி ரானறிரு வாக்கினி னலந்திக ழாவி
இம்ப ருற்றிடு காறுமா லயநதரித திருந்து
பைம்பு யற்றிர ணோக்குவான பாரெனக் குரவா
உம்பா நோக்கிய சிந்தைய ரொருங்குகொக் கிருந்தார். 487

மேக வாகன ருடராய் விட்புலத் துருனி
மாக மீதுமீ துயாபதம் யாவையும் வரைந்து
சோக நீங்கிய சுரகணந தொழுதுவாழ்த தெடுப்ப
ஏக நாயகன சநதிதி யடைந்தன ரெமமான். 488

ஒரும கனபர திரிததுவத் தொருத்துவ ருரிமைத்
திரும கனறம தானையி னொழுகிய செலவன்
கரும பூயியிற் பிரிந்துபோய்க் கடுத்துய ரடைந்து
வரும கண்ணென்ற ருதையி னுவகையார வருப்பார. 489

புனித மாயுயர் போதமாய் விளங்கிய புத்தேள்
கனித னீர்மையிற் காதலற் சுவந்துகை யளித்த
தனித மாரருள் பொழிகிரு பாசனந தனனில்
இனிது வீற்றிருந் தருளினர் கிறிஸ்துவா மீசன். 490

சந்த தம்நா ஜீவருக் கிரகணை சமையச
சந்த ரத்திரு மேனியிற் றுலங்குமைந் காயந்
தந்தை யாதிரு விழிப்படுத் தின்னருள் தழைப்ப
விந்தை யாகமன் றுடலே நம்பிரான வேலை. 46

முனறென் றுகிய முழுமுதன் முந்துநின் னையம்போல்
தோனறல் வேண்டலிற றுதையா தூயநல் லாவி
ஆன்ற ஜீவகோ டிகளுய மெய்யறி வளிப்பான்
வன்று வந்தரு னருகுகொடு மகிதலத திறுத்தா. 47

கோதி லாத்தவம் புரிநதுதே வாலயங் குழீஇய
ஆதி தேசிக ரிடததனல் வடிவமா யமாநது
பூத லத்தினங் கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் பொலியக்
காத லாய்வர மளித்தனா கதிவழி காட்டி. 48

அன்று தொட்டருட் குருபரம பணாநிய மததல்
இன்று காறுநின் றவிததையை பிகலற நூறி
ஒன்றி யாலமவித தீண்டலபோ லுலகெலாம பரமபிக்
குன்று ருதுமெய்த திருசசபை குலவுகின் றதுகாண். 49

அனாதா நீக்கமெய் யறிவினைக் கொளுத்தியாண் டகைபா
மனநிதி ருப்பிர ஷணைவிச வாசததை வளாததுத
தினந்தி னம்புதி தாக்கியான் மாக்களைத் தெருட்டல்
அனந்த மங்கள் வாவிபி னருட்செய லறிதி. 49

இரகணிய சரிதப படலம் முற்றிற்று

~~~~~
விசிராந்திப் படலம்.

இத்திறந் ராததுமவி ரகணைமு டித்த
வித்தநச ரித்திரம்வி ரித்தினிது னாக்க
உத்தமகி றிஸ்தவனு ணாசசியொடு கேட்டே
பத்திமுக நோக்கவிர யத்தொடிவை பன்னும.

ஆசறும னத்தியென தன்னையரு ளாளன்
பேசரிய பாடுகள்பி றங்குசரி தததை
மாசில்விச வாசநனி மல்கியுர மாக
நேசமொடு ணர்த்தினையெ னெஞ்சிடைய முந்த.

பூவலய முய்யவரு புண்ணியமு நீத்ய
ஜீவநிலை யும்மினிது சித்திபெறு மாறும்
ஓவறவி ளக்கீனையி தோர்ந்தளிய னூற்ற
ஆவதுகொ னிற்கொருகைம மாறுபிறி தம்மா. 3

பண்டைமறை பன்முறைப டிததுமுள னேனும
ஒண்டொடிகின் வாய்மொழிக ளுட்பொருளு ணாததும்
எண்டகுவி ளக்கமித யத்தொளிச வைததாய்
அண்டருல கெய்துவரை யும்மவிவ தினுறல். 4

நன்மையளி யேமுறந லந்திகழு நம்பன்
கொனமலித ருங்குருசி லேகுருதி சிநந்த
தன்மனமு வந்துதலை சாய்தததிருக் கோலம
எனமனவி ழிககெதிரி லென்றுமுள தெம்மோய். 5

நொந்துவதை யுண்டதிரு மேனியுநொ றுங்கிச
சிநதுதிர முமபுனித ஜீவவுண வாகும்
சந்ததநு காந்துவரு சாதகமவி ளைகரும
விநதையுறு சிறக்கமி தேயென்விச வாகம. 6

இறறையிர ஷுமமிடமி றுத்தரிய போதம
உற்றதம கேசனரு னுற்றுதவு பேராம
நற்றவந லததியென நன்றியறி தகக
பெற்றியன்வ ணக்கமொடு பேசினன்வ முத்தி. 7

ஏனையரு நன்றிதெரி யின்னுணாயி யமப
ஆனனம லாந்தனைவ ருமமமுத மன்ன
போனகம மைந்துவர வுண்டுபுது மைத்த
துனறிய சிற்சுவைய பானநறை துய்த்தார். 8

மருந்தனைய தைவிசும காசருனை மல்கும
விருந்தினித ருந்தியபின் மெய்யுணர்வி னுள்ளந்
திருந்தடியர் நன்றியொடு செமமலையி றைஞ்சிப
பொருந்துதுதி தோத்திரமு றைப்படிபு கன்றா. 9

மற்றிவைநி கழ்ந்தபின மாண்பினர்ம கிழ்ச்சி
உற்றொருவ ருக்கொருவ ரன்பின்விடை யுய்ப்ப
நற்றவனு மங்கவந் யந்தினித ளிதத
விற்றவமு மாளிகையின் மேனிலைபு குந்தான். 10

ஜீவவசனத்திருவீ ளக்கொளித் தழநது
மேவகவி ருட்டறவி ளக்கவிச வாசத
தாவலொடு மாண்டவரு ளாசனம் தெதுப
பாவலர டைக்கலவி யற்றமிழ்ப டிப்பான்.

தேவாரம், கையடைப்பதிபம். (பண, தக்கராசம்)

1. ஒதியே சுருதி தினநதினம் படிதது முணர்வினா துலகொழுக் குவநது
திதிலே பயின்று செநநெறி யிகநத தியனே னுயயுமா நறியேன்
கோதிலா நீதிக கொழுங்கதிப பிழம்பே குணிப்பருங் கருணைவா ரிதினே.
ஆதியே யடியே னினசர ணடைந்தே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
2. பத்தனாய்ப் பாடேன சுத்தனா யொழுக்கேன் பகலெல்லா பாவமே பழகி
எத்தனாயக கழித்தே னின்றுளே னானே யிலனென வெண்ணவும் படுவேன்
பித்தனேற் குனது பேரரு ளல்லாற பிழைக்குமா நில்லையா தவினா
அத்தனே யடியே னினசர ணடைந்தே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
3. கலைககணுக் கரிய காட்சியே சிரத்தைக கண்ணினுக் கெளரியகண் மணி
புலைகுடி லோம்புமபுனமதி யதனாற பொருவரும பொழுதைவீண் போக்
உலைக்கம டம்போ லுலகமா யத்தை யுவநதநினை மூடனென் னுளச்சான்
றலைக்கநொந்தடியே னினசர ணடைந்தே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
4. மண்டலத தெனைப்போற் பாவியுமிலலைமற்றுனைப் பொருவதோர் தெய்வ
உண்டொருக் காலென னுணர்வுளா ரெவரு முணாததிடா ருண்மையா த
தொண்டருக கிரங்கி மறுவரு வெடுத்த தொலலைம லப்பரரு சுடரேனா
அண்டருக கரசே நினசர ணடைந்தே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
5. வெப்புறு பாவ விடத்தினைப் பருகி மெய்யறி விழநதுனை மறந்தேன்
அப்புற வுலக மடுக்கிலென செய்கே னுண்டெனக் காதர வியாரே
ஒப்பற வுயர்ந்த வொருதனி முதலே யுணர்வுடை யோலத்துக குருகு
அப்பனே யடியே னினசர ணடைந்தே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
6. எனதையானென்னு மூடல்பொரு ளாலி யிவையொரு முனறையு மின்னே
உனாதென வுனக்கே கையளித் தெளியே னுன்னருட் பற்றையே யுவநத்
மனாதிதத் துவங்கட் கதிதமா யன்பர் மனத்தவி சுகந்தவீற் றிருக்கும்
அநாதர கூகனே நினசர ணடைந்தே னஞ்சலென்றடைக்கல மருளே
7. படித்தொழும்பாகிப் பதைத்தழல் வேனைப் பரிந்துன தருள்விழி பரப்பி
குடித்தொழும்பாக்கிக்கொண்டகோமானே குன்றிடா விழுநிதிக குவைவே
மிடித்தொழும் பிணையு மகற்றிடா தென்னே வியமே தும்பிறி துளதோ
அடித்தொழும்பலனோ வப்பனே யடியேற்கஞ்சலென்றடைக்கல மருளே

8. உருளுறு சகடம் போலவென் மனமு மொருவழி நிலையிலா துழலும்
மருளுறு மூலகோ டலகையுங் கொடிய மாயமாம் விலையிடைப் படுத்துந்
தெருளுறு பொருளே நின்னடிச் கன்பு செய்துநா னுய்யுமா நெங்கன்
அருளுறு மெந்தாய நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.
9. என்புதோல் போர்த்த யாககையைச் சதமென் நெண்ணியாத் துமத்தை
[யெட் டெனையும்
முன்பினெண்ணுது புரிந்தீ வினையென் முன்புநின் றுடற்றலான் முதிர்
[பேர்
இன்பநாட் டரசே புண்ணியப பொருப்பே யிருநிலம் புதைத்தெழுந்
[தோங்கும்
அன்பினா கலியே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.
10. புறத்தொரு புகலு மிலையுனை யல்லாற் பொய்யுறு மலகையின் புணாப்பாம்
முறத்தினிற் புடையுண் டயருவேன் கருணை முளரியை மூதென் முறை
[யோ
மறத்திபோ மாற மெய்த்திரு வாககை வரதனை யப்பயனை வண்மை
அறத்தனி முதலே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.
11. மருண்மனே வாஞ்சைச் சுழலிலே யுழலும் வறியபுன றிரண்மென் னாவி
இருண்மலோ ததிபுக கமுநிடி. லநதோ வெனசெயகே னேழை நின்னடி.
[மை
தெருண்மனே கரமே ஜீவதா ரகமே திகழ்குண மேருவே சோசால்
அருண்மகோ ததியே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கலமருளே.
12. வேதமே வேத விளக்கமே விளக்கின் விழுத்தரு ஜோதியே விமல
போதமே போதங் கடந்தமெய்ப் பொருளே பொருள்புலப் படவெளிவந்த
நாதமே யூத குலநரா திபனே நன்னெறி பிழைத்துல குழலும்
ஆதனா னடியே னின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.
13. வாழியா ரண்தூல் வரம்பெலா மிகநது மதியிலாப் பேதையான் மயங்கிக்
கீழியான் பிழைத்த பிழையெலாம் பொறுத்துன் கிருபைநா தருனெனக்
[கெஞ்சி
ஊழியா யுழிக் குறையுளா யெவையு மூலப்பினு மூலப்பிலாத் தரும
ஆழியா யடியே னின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

தேவாரம் முற்றிற்று
விசிராந்திப் படலம் முற்றிற்று.

காட்சிப் படலம்.

கையடையெ னப்புனைக வின்கொள்பதி கத்தை
மெய்யுணர்வோ ளெள்ளருகி விண்முகை வானன்
மைபறவி ளக்குவிச வாசவனை மேவிச்
செய்யகண்மு கிழ்த்தமைதி யோடுதியில செய்தாள். 1

கண்டியிலி லாதுலகு காவலபுரி கின்ற
அண்டாபெரு மான்சரண டைக்கலம மைந்து
தண்டாள வெண்ணகையர் தத்தமத ரங்கிற்
கண்டியிலவ திந்தனாக் கங்குல்கழி காறும்.

எண்ணில்பல கோடியபி ராணிகளு மெல்லாங்
கண்ணிமைய டைத்தனவ டைத்தனக பாடம்
அண்ணலரு ளாணையின ருங்கடிய மைந்த
விண்ணிலவு தூதர்கண் மெங்கனும்மனி ராய்.

பின்னுறவ தோர்கிலர்பெ ருந்தனமி டுக்கர்
முன்னுறவி யற்றுவர்பல் திங்குமுறை பேணார்
துன்னிருளு மபபரிசு தொல்கவின ழித்த
மன்னுலகை யெனறெதிரு மாறுணாகி லாதே.

அற்புணரி சுண்டியகி லந்திகமும் வண்ணம்
பிற்புணரும் வைகறைபி றங்கியது வஞ்சர்
சற்புணையின் வெவ்விடர்ச திக்கவரு மேனூர்
தற்பரன ருட்கெதிர்த ரித்தியல்வ தேயோ.

சூழிகலி ருட்பகைது மித்தறவெ றிந்து
பாழியுல கத்தினைவி ளககுமோர்ப தங்க
ஆழியர சற்குரிய கட்டியம டெத்துக்
கோழிமுத லாயினவி ளித்தனகு லாவி.

சஞ்சலமு டித்தலைத ரிக்கவச மின்றி
எஞ்சியவி ருஞ்சுடரெ முந்ததுகு ணக்கில்
நஞ்சிருளி லேதனிர டந்தமறை வாணன்
அஞ்சரிதம யாதெனவ டித்தறிகு வான்போல்.

வலிந்தொளிகி ளம்பியுத யந்திகழ வல்லே
மெலிந்திருளி ரிரதனது யின்றனவி ழித்த
மலிந்தனவ யின்றொறும்வ முங்குபல வேலை
பொலிந்தனத ராதலமோர் புத்துலக மேபோல்.

பத்திமதி யூகிவிசு வாசிபர மார்த்தி
வித்தகிசி நேகிதைய வேதவதி யாதி
உத்தமிக ளுன்னதம கீபதியை யுள்ளிச்
சித்தமொடு நித்தினாதெ ளிந்தனரெ முந்தார்.

காலையெழு முன்னிரவு கண்டியில்பொ ருந்திச்
சாலவரு டந்துசம ரக்ஷணைச் சமைத்த
சீலமிகு ஜீவபதி சேவடிப முச்சிக
கோலமவற யோனாணாவு கூடினனெ முந்தான்.

10

தேவாரம், காலேத்துதி. (பண, காந்தாரம்)

1. எந்தையே ஸ்தோத்திர மிகலின் மன்பொதுத
தந்தையே ஸ்தோத்திரஞ் சருவ லோகமும்
விரதையாய்ப் படைத்தருள் விமல ஸ்தோத்திரம்
அநநா ஸ்தோத்திர மனந்த ஸ்தோத்திரம்.
2. பொருட்படு பொறிபுல நெடுங்கிப பொன்றல்போன்
மருட்படு துயிலகொளி மறந்திக கங்குல்வாய
இருட்பெருங் கடல்குளித தேனைக் காததனை
அருட்பெருங் கடலா யனந்த ஸ்தோத்திரம்.
3. எத்தனை யோவிபத திரவிற் றோகிலேன்
அத்தனை யுநதுந தருளவி முக்கடை
வைத்தெனக் காருயிர வழங்கிக் காததனை
அத்தனை நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.
4. எண்ணவெம் மாததிர மேழை யானுன
புண்ணிய விழித்தனை பொருநது றுதெனைக்
கண்ணிய துயிலிடைக் காதத ளித்தனை
அண்ணலே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்
5. கனவிரு ளகற்றியிக் காலே யுய்த்தல்போன்
மனவிரு ளதனையு மாற்றி நீதியின்
தினகர னருளவழி செலுத்தி யென்னையான்
அனகனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.
6. கண்டியி ளீத்ததுங் கருணை மைந்தனைக்
கொண்டென மீட்டதுங் குறிக்கொண் டன்பொடு
தொண்டெனக் கியற்றமெய்த் துணிவு தந்தருள்
அண்டர்நா யகவுனக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.
7. மாதிரம் யாவையும் வளைந்த வல்லிருட்
போதிலே பலர்புந ருலகம் போகவும்
பேதையேற் கெமரொடும் பிழைப்பை யூட்டினை
ஆதியாய் நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

■ கியமே விடமர னூந்த காரம்வத்
தொய்யென மூடின் துடற்று மாயினுந்
தய்யபங் கயமுக ஜோதி காட்டியான்
அய்யனே நின்னடித் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

9. மைப்படு கங்குலைக் கடந்துன் வண்மையால்
இப்பகல் ~~கடந்து~~ யேத்த நின்றனன்
எப்பரிசி யான்கைமா நியற்று கேனென
தப்பனே நின்னடித் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

10. திகிலுலாம் பவலிருள் சிதையத் திவ்விய
சுகிரதமார் தருமொழிச் சுருதி வாண்கடர்
மகிதல மெங்கணு மலிய நல்குவாய்
அகிலலோ கேஸுவர வனந்த ஸ்தோத்திரம்.

தேவாரம் முற்றிற்று

வேறு.

காத்தருள்பு ரிந்தகரு ணைக்கடவுள் வேந்தன்
ஏத்தரிய சேவடியி றைஞ்சியித யத்துப்
பூத்தவுணர் வோடுரிய பொற்புறுத வத்து
மாத்தகைய ரோடளவ ளாவினன்ம கிழந்தே.

தம்மகவு கண்டுருகு தாயரென வன்பின்
அம்மனைய ருங்கசிய கத்துவகை பொங்கிச்
செம்மொழிப கர்ந்தமறை யோய்சிறிது போழ்து
மம்மரக விமமனைவ திரதகறி யென்றார்.

மாதவவ ழிப்படுகை வல்யவயி ராக்ய
வேதியனு நன்றெனவி ருப்புடன்வி ளம்ப
மேதகைய சிற்சுகம்வி சிததெனவி ளங்கும்
போதமுறு புத்தகவ ாங்குழைபு குந்தார்.

வரங்குலவு புத்தகம் விந்துமதி தோயும்
அரங்குலௌஉ கீகவச டற்றெழில மைந்த
உரங்குலவி நின்றதையு ணாநதுமறை வாணன்
பரங்குலவு ஞானமுறை பள்ளியறை யென்றான்.

அருந்தவம டந்தையர றப்புறம மைத்த
பெருந்தகைகு ணைசிய மாதியபி றங்கித்
திருந்துமுறை சிற்சிலதி றந்தினிய செஞ்சொல்
விருந்தினனு ளங்கொளவி ரிததிடுவ தானார்.

அலகில்புவ னங்கனாய மைத்தியல மத்தை
நிலையுற்றி றுத்தியரு ணீதிபுரி சீயோன்
மலையாச னோர்குமான் வந்தவத ரித்த
குலவரிசை யீதெனவி ளக்கினளோர் கோதை. 16

ஆக்கரிய சத்திரமி தாக்கியவ நாதி
கோக்குமா னீண்டுபுரி கோதில்கிரி யாதி
மீக்கருணை மீட்டவர்பெ யர்த்திமம்வி ளங்க
வாக்கியமெ டுத்தினிது னாத்தனளோர் மங்கை. 17

மீட்சியுறு மன்பதைகள் வீட்டுலக மேவி
ஆட்சியுறு மாளிகைய னந்தமழி வில்லா
நீட்சியுறு சிற்சுகநி றைக்கநிறை வெய்தி
மாட்சியுறு மென்பதைவ குத்தனளோர் மானு. 18

சத்துருபு மக்கொடைத ரச்சமரில் வென்று
பததர்சிலர் ராஜ்யபரி பாலனந டத்தி
முத்திரக ரததிறைமொ ழிந்ததிரு வாக்குத்
தத்தவர முற்றபடி சாற்றினளோர் தையல். 19

அண்டருல கததாச னுணையின மைந்த
தொண்டாசில ரங்கியெரி சூனையுரு லாவிச்
சண்டவரி மாவொடுத ரித்ததையெ டுதது
விண்டனள்ம னங்கனாய மெலையெலொ ருத்தி. 20

நண்ணலா டர்ந்துயிர நடுங்கியுட னைய
எண்ணரிய வாதைகளி யற்றியடு போழ்தும்
அண்ணலடி யாபலர மததிறமி முக்கா
வண்ணமிதி தென்றுவை குத்தனளோர் வல்லி. 21

வானமொடு பூமிநிலை மாறுகினு மாறு
மேனிகழ்வ தென்றுனாசெய சம்பவ விதங்கள்
தானமிசை முற்றிமுறை சான்றுபடு மென்னு
ஞானமிகு தோக்கமொழி காட்டினளோரா நாரி. 22

கொன்புலையர் பைப்பயவ ளர்த்தெரிகொ ளுத்த
என்புகரு கித்தனுவெ ரிந்துபடு போழ்தும்
மன்புதல்வ னன்பையுண்ம தித்திருவர் மாய்ந்த
ஆன்பின்வலி நன்குறவி ளக்கினளோ ரம்மை. 23

தற்பாரு மாரணி சற்குணவி காசம்
அற்புதவி தங்கன்பா மாச்சரிய ஞானம்
பறபலசு கிர்த்தியப லங்களிவை யெல்லாம்
பொறபுறவி ளக்கினர்பல் பூவையர்கள் மாதோ.

இத்திறம தங்கியரி யம்புமொழி கேட்டும்
உத்தமமொ முதிதிறமு ணாந்தமறை வாணன்
விததகம றைப்பொருள்வி ளக்குமிதி காச
சத்தியம் நிறநுமகிழ் வோடுதரி கொண்டான்.

போயதொரு நாண்மறுப கற்பொழுது போந்து
மேயதென மாதவிகள் வேதியனோ டேகித
துயதிரு மந்திரசு யம்பிரபை தோய்ந்த
ஆயுதவ ருககிதை சாலையைய ணைந்தா.

வேறு.

கண்கவருங் கவினூர்த கனகமணி மண்டபத்துப்
பண்கவரு மொழிமாதா பலாகுழுமிப் பணிநதேவ
விண்கவா மினிபததி வேதியனறன் முகநோக்கி
எண்கவரும் படைக்கலங்க ளியன்முறைமை யெடுத்துரைப்பாள்.

போழி கரைபுரண்டு பிறழாமற் பவஞ்சத்தை
ஓராழி யெனவுருட்டி யுதிக்கொடுங்கித் தினஞ்செய்வான்
ஏராழிக் கதிராநிறுவி யியற்கைமுறை புரிதருமசு
சீராழிப படையிண்டு திகழ்கின்ற திறநோக்காய்.

சலங்காட்டி யழிக்காது தயைகாட்டி யரசுப்பிரான்
புலங்காட்டிப் புறச்சமயப் புனாகாட்டி யிரகூணிய
நலங்காட்டிக் குணங்காட்டி நயங்காட்டிப பகைப்புலத்தை
வலங்காட்டி யிழுக்கின்ற மணிப்பாச மிவைகாணாய்.

பாருதித்த விளவரசன் பகைப்புலத்துக் கொடுங்குளி
காருதித்த தெனவெதிராது கைகலப்பக் கொழுநகுருதி
வேருகிககப் பொருதழித்து விறல்புனைந்த மேனாளிக்
கூருதித்த படைக்கலங்கள் குறிக்கொண்ட படிசூனாய்.

ஒருகானம் பெருமானிங் குபவாசம் புரிகாலை
அருகாக வெதிருன்றி யடரலகை பெருங்காற்றிற்
சருகாகப் பறந்தோடிச் சமாதொலையத் தனிவழங்கும்
இருகூர்ப்பட் டயங்களிவை யெந்துணைவ வெதிர்நோக்காய்.

உத்தமர்களை பெடுத்துந்நி பொருபுயங்கப் பஹிலையும்
பித்தனைந்த கொடுங்காமப் பேய்த்தலையும் பிரபஞ்சச்
சத்துருவின் பெருந்தலையுந் தகர்ந்துகித றிடப்புடைத்த
பத்திவயி ராக்யமெனும் பருந்தண்ட மிவைபாராய். 32

வலிந்திழுக்க விழுக்கவளை மானதகோ தண்டமொடும்
நலிந்தனற்கு மிடையாத நார்க்கயிறு நானியொடும்
மலிந்துதவு நல்லிதய மந்திராத் திரப்புட்டில்
பொலிந்திலங்கு வனவேத புங்கவவிங் கிவைகாணாய். 33

குத்திரமித் தியமாதி கொடும்படைகள் பலவீசி
நித்தியசத் துருவாய நீசப்பேய் மகாாகுழமி
எத்திசையு மலைந்தாலு மிகலழிக்கும் விறலளிக்குளு
சத்தியமா மகாககசசை தயங்குவன தனிநோக்காய். 34

ஏவானை வசப்படுத்தி யிகறகெடுக்குங் கெடுதோஷி
ஓவாது படைகிதறி யோச்சியெறிந் துடற்றுகினுள்
சாவாமற் செய்தருமற் தலைகாக்கு மெனக்காக்குந்
தாவாத விரைஷயெனுந் தலைச்சீரா யிவைகாணாய். 35

கரையிகந்த பெருநதுன்பக் கடுங்காழுட் கணையானுந்
குறாபழிபொய் நிரதையெனுந் கொடுஞ்சிலீ முகத்தானும்
வரையினையுந் தரையாக்கும் வறுமைச்சா யகத்தானும்
புறாபடா நீதியெனும் பொற்கவசம் பலபாராய். 36

குருசுயர்த்த பெருமானைக் குறிக்கொண்டு மனநதிரும்பி
விரசமினோ கவிசேஷ விபுலததென் றோலிடுமோ
அரசர்பிரா னாழியத்துக் கனவாதா யததமென
உரைசெறியும் பாதரசை யுலப்பிலமற் றிவைநோக்காய். 37

பெரியபூ தாங்கனையும் பெயாத்தெறியும் பித்தனைநது
திரிபுவன கோசாததைத் திரணமா யவமுகிக்குந்
துரியபூ மியைத்தருவிச சுலவிவரு மன்பிடுனாடு
கிரியைசெயும் விசுவாசக் கேடகங்க ளிவைநோக்காய். 38

நீசனா சியறொலைத்து நிமலாவி கிறிஸ்துவெனும்
நசனா சியனிறுவ வெதிருன்றும் ரணகளததப்
பாசறையிற் படைவீரர் படைக்கலமற் திரஞ்செபித்துப்
பூசைபுரி யுபகாணம் பொலிந்திலங்கு வனபாராய். 39

விண்ணுலகிற் குணிப்பரிய படைவீரர் மிகுத்திடினும்
எண்ணிறந்த படைக்கலங்க ளேற்றமுறு மிழக்காவால்
கண்ணியகூர் மழுங்காமற் கருதுகுறி விலகாமற்
புண்ணியம்போற் பொருதுவிறல் புனைவனமற் றிவைநோக்காய். 40

வித்தகமெய்ச் சுவிசேஷ விசுவாசி யிவையெல்லாம்
பத்தருக்குப் பொதுவாய படைக்கலங்கள் பாஜீவன்
முத்தருக்கு விறலவாகை முடிபுனைந்து முனைமுகத்திற்
சத்துருவைப் புறங்கண்ட தனிப்படைக ளிவைபாராய். 41

பங்கமுற வெகிப்திலொரு பதுவாதை விடுத்ததுவுஞ்
செங்கடலிற் பார்வோனைச் சேனையொடு கவிழ்த்ததுவுங்
கங்கைபெருங் கெடுத்தோடக் கருமலையைப் புடைத்ததுவும்
நங்குரவன் விதிக்கிழவன் நடுக்கைக்கோ விதுகாணாய். 42

மண்டலமெல் லாந்திகைக்க வலஞ்சூழ்ந்து சூழ்ந்துலவிப்
பண்டெரிகோ மதிவிடிநது பாழாகும் படிபருவக்
கொண்டவிடி முழுககமெனக் கோத்தபே ரொலிகிளப்பி
என்டிசையும் புகழ்படைத்த வெககாள மிதுநோக்காய். 43

வசையாக வறுநூறு மறவோரைச் சம்கார்முன்
இசையாகப் பொருதழித்த தாற்றுக்கோ விதுகாணாய்
பிசகாது கறுவோடு பெண்ணொருததி பிடித்துந்திச்
சிசராவை யுயிர்கவாநத ஜெயமுனோம் மிதுகாணாய். 44

தொகைகண்டு சொலவரிய பெருஞ்சேனைத் தொகுதியெலாம்
புகைகண்டு மறைவதுபோற் பொருகளதுத் தொலைவெய்தும்
வகைகண்டு கீதேயோன் வன்கையின் வயப்படையாப்
பகைகண்ட திலையென்னப் பிடிபந்தம் பலகாணாய். 45

நமராய விஸரேற்கு நடுவனையப் பகையிருட்குத்
திமிராரி யாயுலவி யொருதனியே திறல்காட்டி
அமராரைச் செயங்கொண்ட வநநாளிற் சிம்ஸோற்குச்
சமராடுங் கைக்கருவித் தாடையெலும் பிதுபாராய். 46

இதங்கொண்ட வருட்டாலீ தெனுஞ்சிறுவ நெதிரென்றி
விதங்கொண்ட பெருஞ்சேனைப் பெலிஸ்தியர்வெந் ரிட்டோட
மதங்கொண்ட பெருங்காய வல்லாக்கன் மடிந்துவிழக்
கதங்கொண்டு வீசியெறி கவண்கற்க ளிவைகாணாய். 47

மங்கலத்தின் னிசைமலிநத வானுலகத் திளவரசன்
அங்கரத்தங் கொடுமீட்ட வடிமைகளைச் சூறையிட
உங்கரித்துப் பாவநர னுக்கிரத்தோ டெழுநாளிற்
சங்கரிகக வினியெடுக்குந தழனிறப்படட் டயங்காணாய். 48

செய்விரவிப் பயிர்வளர்க்குந தெண்ணீர்போற் படைவீரா
கைவிரவி யறமவளாத்துத தற்காக்குங் கருணையொடு
மெய்விரவி மிளிர்ஞான வியன்படைகள் வேந்தனவாற்
பொய்விரவா வருளவேத புங்கவவிங் குளவெனருளா. 49

எனறினைய பததியெனு மேதமறு தவக்கிழத்தி
மனறிலங்கு வயப்படையின வரனமுறையும் விவாணமும
வென்றிபுனை தருமாண்பும விரித்துடைப வியப்பிடுநெடு
நன்றுகேட் டினிதுவரது வேதியனமற் றிவைநவிலவான. 50

அன்னாய்ப பிரபஞ்சத் தாரணியத் தருளவழியின்
முனைகத் துணிந்துசெல முழுதுமெனைத் தெருட்டினவால்
பொன்னாடு புரந்தருளும் பூபதிபுண ணியதகமைநத
மின்னாரும் படைக்கலம்போல விளங்குகின் தருணமொழியே. 51

அவ்வியமே முதலாய வகத்திருளை யறத்தொலைக்குஞ்
செவ்வியவிம மணியாங்கிற செறிந்திலங்கித் திகழ்கின்ற
திவ்வியசா வாயுதமா வருககத்திற் சிறிதொன்றே
வெவ்வியதேம முனைமுருகி விறல்வாகை புனைந்திடுமால். 52

கீர்த்திமலி யிளவரசன் கிறிந்துவினபோரச சேவகர்கள்
ஆரத்தியுடன் றரித்துலவு மாயுதங்க ளிவையெனனிற்
கூர்த்திகைகை விடுத்திறைஞ்சித் தொழுமபுகு டிவதலலாற்
பார்த்திசையி னெதிரிறகப் படுபகையு முளவாங்கொல். 53

இருண்மேவு பகைதெறவென றினிதமைத்த விவவெலலாம்
பொருண்மேவு படைக்கலங்க ளொவ்வொன்றும் புரருலகத்
தெருண்மேவு துணைபுரிநது ஜீவரகை யளிப்பனவால்
அருண்மேவு பரலோகத் தரசன்சீர வாழியவே. 54

என்றின்ன பரிசுவியந் தெடுத்தியம்பும் வேதியற்கு
முன்றுன்னு மலைக்காட்சி முறைநானே மொழிதுமெனப்
பொன்றுன்னு மெழின்மாத ரவரவாதம் முழைபோக
நன்றுன்னி விசுவாசி தன்னுறையு ணடினனூல. 55

வேதியனு மன்றிரவு விழிதுயின்று விடிகாலை
மாதவப்பன் னியைக்குறுகி வரன்முறையஞ் சலிபுரிய
மேதருந் தவத்தியாவ விருநதினைக கொடுசென்று
மீதுயாநத வணிமாட மேனிலைமண் டபததனைநதார.

பண்ணுடு மொழிசசியாதாம வேதாநதப பளிங்குநிலைக்
கண்ணாடி வழியாக விசுவாசக கண்கொண்டு
விண்ணாடு புகுளுசிகர வியன்கிரியை வேதியரீ
உண்ணாடுக கருததொன்றி நோக்குகவென றினிதுரைத்தார.

வேறு

சகல கேவல மாதிய தத்துவாராத தத்தைப்
பகரு தூனெறி பற்றிய பவித்திர னோக்கப
புகரி லானநத மாலவரை ிரியலபெலாம் பொருந்த
நிகரில் பததியா நேரிழை நிகழ்த்துவ தானாள்.

விண்ணை றிப்படும் வேதிய மாதுவேல் விளைத்த
புண்ணி யமபுவி போத்துமீ தோங்கிய புளைய
மண்ணின் மனனுயிர வளமபெற வழங்குமிம மலையங்
கன்விசும பணவிநிள றிடுநிலை காணாய்.

நோன்மை மிக்குயர் வேதிய துவலரு மரசன்
ஆன்ம கோடிகட் காக்கிய வானநத மனைத்தும்
வான்மு யங்குமிம மலையெனத் திரண்டுரு வமைநத
பானமை போலுள காட்சியே தெரிபபன பாராய்.

கெடுத்து முப்பகை தொலைததமெய்க கிறிஸ்தவ முத்தி
அடுத்த தொண்டாககென றுககிய வானநத போகம
மடுத்த நித்திய பேரீன்ப மாடமா ளிகைகள்
கடுத்தி லங்குபொற சிகரங்கள் கணிப்பில காணாய்.

அனகன் சேவடிச் கனபுசெய் யாரண வமலன்
சினக ரந்திகழ் புயறற்றி நிழலிடு செயலபோல்
வனக ராசல நிரைபொருடங் கருமுடில் வளைநது
கனக மால்வரை- சாரலிற் கவிவன காணாய்.

தொக்க பேரிடர் மலைமிதித் தேறிய தோன்றல்
துக்க மாயவெங் கோடைரைத திசைதிசை தூநது
பக்க மெங்கணு நல்லறப் பயிர்வளஞ் சுரப்பக்
கக்கு தண்ணருண் மழைமுகில் களுவ காணாய்.

அறங்கு லாமனத் தந்தண வந்தரத் தமரர்
இறங்கி யேறவென் றுக்கிப் வேணியீ தென்னப்
பிறங்கு வான்முகட் டிழிந்துநின் றிம்பரிற் பிறழ்ந்து
கறங்கு வெள்ளரு வித்திரள பொலிவன காணாய். 64

பொருண யந்தெரிந் தவித்தையைப் போக்கிய புலவோய்
அருண யந்தமெய்ஞ் ஞானிய ரகமெனத் தெளிந்து
தெருண றுமபுனற் றீரத்திகை ஜீவபாப புரகருங்
கருணை வெள்ளமொத் தலாவன வயின்றொறுந் காணாய் 65

■ ளாவுதர்க் குணங்கடிக் தொதுக்கிய வரவோய்
தேன ளாவிய கொழுமலாச செழுமபயன் செருமி
வான ளாவிய ஜீவதா ருவினிழல வயங்குங்
கான ளாவுதன் னறுஞ்சுனை மிளிர்வன காணாய். 66

ஞான நாயகன் நிருவடிக் கனபுசெய் நண்ப
மானும வேங்கையு மொருதுறை நீருண்டு மகிழ்வ
தேனி றுலிழி மதுவொடும பழநறை தேக்கிக்
கான வேழமுரு சிங்கமுங் களிப்பன காணாய். 67

பின்னே நீரமையிற் குணநிலை பிறங்கிய பெரியோய்
கொள்ளை யாடுகோ ணுய்த்திள் குலப்பகை யின்றித்
துள்ளு செமமறித் திரளொடு தொடர்புகொண் டிலவிக்
கள்ளு லாமலாப பொதுமபரிற் றுயிலவன காணாய். 68

உச்சி தற்கித் யாசன நல்கிய வரவோய்
செச்சை யாளரி யூனினா தோகில தெருண்டு
கொச்சை யாட்டொடுங் கோக்குலத் திரளொடுங் குழுகிப்
பச்சை நாகினம் புற்றழை கறிப்பன பாராய். 69

மேமப டும்பா சிற்சுகம் விழைந்திடு மேலோய்
தீமப யன்கடை வாயிழி யாய்தஞ் சிறுவர்
துமபு மறந்தபுற் றாவொடுந் தொருகடு விரியன்
பாம்பொ டும்வினே யாட்டயா பரிசினைப் பாராய். 70

தொல்லை யாரண துருவையா னிரைதுருந் தொறுவா
முல்லை யங்குழ விசைக்குறி முறைவழா தொழுகி
மல்ல லோவகுபுல் லாராவுண் டணிநிழன் மறிந்து
கல்ல னைச்சுனை நீருண்டு வருவன காணாய். 71

மன்னு நித்திய ஜீவனை விழைந்தான் மதியோய்
சென்னி வான்றொடு மாதவப் பள்ளியுஞ் செறிந்த
அந்ந லார்தற வாச்சிர மங்களு மறவோர்
பன்ன சாலையு முறைமுறை திகழுவ பாராய்.

72

எண்ட போதன விமக்கரு முதிர்ந்தரு லெழிலி
விண்டு குத்தநித திலம்புனா வெண்பணித திவலை
அண்டா கோன்படை வீராருக் காருண வாகப்
பண்டு பெய்தமன் னுவினை நிகர்ப்பன பாராய்.

73

புன்மை சீத்துமெய்ப் பொருள்கடைப் பிடித்தவண் புலவோய்
நனமை யேயலாற் றீமையெங் கனுமிலா நலத்தில
தன்ம மாயசெஞ் சாலிரீ வளத்தினுற் றநத
பன்ம ணிகருவை வயினறொறும் பொலிவன பாராய்.

74

சிறுவை தாங்கிரம் ஜெகவைப பின்றோடர் செல்வ
சுலவி வானரத தொகுதிகள சோலையிற் றுவனறிக்
குலவு முட்புறக் கொழுங்கனிச களையுண்டு சூதட்டிப்
பலவி னீள்கினை துயலவரப பாய்வன பாராய்.

75

மடியி லாதுஞல் வேதிய வானராஜ ஜியத்தின்
குடிகள் செய்கையிற் கொற்றவா னருமபெருங் குணகதிற்
படியும் வானமும் பரிமளம பரபபிடப பாம்புந
கடிகொ ணந்தன வளத்தெழில் கவினுவ காணாய்.

76

தீங்க கன்றமெய்க் கிறிஸ்தவ செழித்தபூங் காவில்
மாங்கு யிற்குலத தின்னிசை திசைதொறு மடுததல்
ஒங்கு பேரினப சிற்சுக முண்டிவண் வயமின
பாங்கு வீரென விளிப்பது போனறன பாராய்.

77

இடர்க டச்சுட விலங்குபொன் னெனமிளி ரெழிலோய்
அடரு மினகவை தருவவா ரோக்கிய மமைவ
கெடல ரும்நறம பாகன கெழுமிய கிளைய
படரு முந்திரிச் செழுங்கொடித தாறுகள் பாராய்.

78

கரவி லாதுளம் பழுத்தமெய்ப் பத்தியிற் கணிந்தோய்
உரவு மால்வரை யோங்கிய தருக்குல முதவும்
விரவு திஞ்சுவை விழுத்தகு கணிவருக் கங்கள்
பரவு தொண்டாந் கருமங்கள் புளாவன பாராய்..

79

பைம்பொ னுட்டவர் பரவுமோர் பவித்திர புரியின்
செம்பொ னிஞ்சியீ துயரிய செழுமணிக் கொடிகள்
உம்ப ரோங்குபைங் கழையா வுரிப்படா முறழ்ந்து
பம்பு கார்மழைப் படலத்தைப் பொதுப்பன பாராய். 80

உத்த மக்கலை ஞானமெய் யுணர்வுநல் லொழுக்கஞ்
சத்தி யந்தவஞ் சாந்தந் றருமமே தயாளம
நிதத மங்கள் மாகிய குணங்களா னியிரந்து
பத்தி யிற்றிகழ் மாடங்க ளளபபில பாராய். 81

பன்னு வேதபா ராயண பரக்கரீ பாக்கும
மன்னு மானந்த மலைப்பிர தேசமற் றிதனைத்
துனன ரும்பரி சுத்தசேத திரமெனுஞ் சுருதி
பொன்னி லத்திள வரசனே சதோதயம் புரப்பர். 82

காவ லன்றிருக் கருணையைக் கடைப்பிடித் துள்ள
ஜீவனீ முததரே குடிகளங் கியல்வது செங்கோல்
பாவ தோடங்கள் யாதுமின ருதலிற் பரம
ஜீவ நன்மையே கதிருமுத தேயத்துச செய்யோய். 83

சுமையைப் போக்கிய தூயவா வானந்தந் துதைந்த
சிமையத தேநின்று தென்றிசை நோக்கிழற் றியோன
இமையத் தாரொழின் முதநிமா நகரத்தை யெதிரில்
அமையக காண்குவை கரதலா மலகமா யருகில். 84

என்று பத்தியா மாதவக் கிழத்திகண் ணெதிரில்
தெனறி சைப்படு காட்சியைத் தெளளிதிற றெரிகக
மன்றல் வேதியன் மலைநிலை மயலறத் தெருண்டு
நின்று பேரதி சயத்தொடு பற்றிவை நிகழ்ததும். 85

கண்ட காட்சியிற் கதித்தவாச் சரியமுங் கருததை
உணடெ முந்தபே ருவகையு முணமையை வடித்து
விண்ட நினைனா விசேடமு மிவ்வென விதகக
ஒண்டொ டிஇயெனக் குணாச்சிமட் டொயுத வின்ருல். 86

சக்க ராதிப னருடபுணை யாலனறித் தமியேன
துக்க சாகரத் தலறிய வெறிதிரைச சுழியுட்
புககு நீர்தியிவ் வானந்தப பொருப்பினைக் குறிக்கொண்
டகக னாதீதுறை பிடித்திட லாவதோ வம்மா. 87

வழிதெ ரிப்பதும் வழித்துணை யாவதுங் குறித்த
வழிந டத்தியா தரிப்பதும் வழியைவிட் டயலோர்
வழிபு காவகை மறிப்பது முடிவுமட் டாக
வழியின் மேவிடர் களைவதுந் திருவருண் மாட்சி. 88

தூற்று பேரீடர் யாவையு மொருங்குத் துடைத்துக்
கொற்ற வனகிரு பாஸ்தமே குறிக்கொண்டு காத்த
திற்றை நாவ்வொ யின்னுமென வழித்துணை யாகி
முற்றுங் காக்குமென் றொருபபுஇ வழிக்கொள முயன்றான். 89

உருகு காதலி னருந்தவக் கிழத்திய ருவந்து
வருக வென்றுசென ருயுத சாலையை மருவி
இருக ருகளு பட்டய மாதிய வேதி
திருகி லாமறை வாணனுக் களித்தனா நெரிந்து. 90

எள்ள ருங்கும ரேசனயாத திரிகருக் கெனன
உள்ளி யரகிய வபபமு முடிதமுந திரிகைத
கெள்ளு திங்கனி வற்றலுங் கைக்கொடு செலக
கொள்ளு கையவென் றுதவின ரமைவன கொணாந்து. 91

மருதி ராயுத வருக்கமு மருந்தன வுணவும்
அந்த ணன்றனக் கின்றமை யாப்பொரு ளாகப்
புந்தி யாலுற மதித்துநன றறிமொழி புகன்று
சுந்தை யாலுறப் புனைந்தன றிவயபோக கோலம். 92

மேவும யுத்தசன் தைதனுப விளங்கிய திறலோன
பூவை யாகக்கொ மஞ்சலி வானமுறை புதுக்கி
ஆவி யிற்பிரி யாவிடை யாசிரும் பெற்று
ஜீவ பாதையைக் கடைபிடித தேகினன் செய்யோன். 93

காவ லாளனை வினவியக் கதிவழி நிதானி
போவ தாகிய செயலறிந் துளமகிழ் பூபப
ஆவ லாயுப சரித்துவந் தனமினி தாற்றிச
சாவ தானநன விடைகொடு போயினன சுதூன். 94

காத லாய்நெடுந் தூரமெய்ப் பத்தியங் கணையே
ஆதி மாதருன் னுவியிற் பிரிகலம யாமென்
ரோதி மங்கள சாஸன விடையினை யுதவிப்
போது வாயென விடுததனா தாயரே போல்வார். 95

இந்த மாதவக் கிழத்தியர் குணஞ்செய லெலாமென்
சுந்தை யுள்ளுறத் திகழ்ந்தன நனவுறு செயல்போல
விந்தை யங்களு வின்னமு நிகழ்வழி விரும்பி
அந்த ணன்றனைத் தொடர்ந்தனன் மேல்வினை வறிவான். 96

காட்சிப படலம் முற்றிற்று.

குமாரபருவம் கவி, 714

இரகசுணிய யாத்திரிகம்.

மூன்றாவது: நிதானபருவம்.

வனம்புது படலம்.

நித்தக யுகி யுய்த்தமெய் யுணர்ச்சி
விவேகிமா துறாததநற் புத்தி
மித்தினை வளாதத சிரததையெய் பத்தி
விளங்கிழை புகட்டிய மேலாம
உததம தேவ பத்தியென் றிணைய
வுசிதநற் குணங்களே துணையா
முத்திமாரக கதது நெறிபிச காமே
மூன்னுற முடுகின னிவிரததன.

1

நெறிசெலச செல்ல நெருக்கமும் வழக்கு
நேரிய விறககமு நெறியின்
குறிமருண டயலோர சமறடி பிசகற்
குணிப்பரு மோசமு முளவென
றறிவனுள ளமுங்கி யவசமுற றனனமற
றியினு மகவரி ராகயப
பொறிவரி வைரத தண்டுகொண் றினறிப
போகவுங் கூடுமென றுரத்தான.

2

மிடுக்குறும் பரிய கோலபிடித் தூன்றி
மிதித்துநின் றுரத்தடி பெயாததும்
நடுக்குறு மமையத தருளுறப் பலத்து
நன்மையை நனிகடைப் பிடித்தும்
இடுக்குறும் ஜீவ பாதையி னிறக்கத
திணைவொடு மென்மெல விறககி
அடுக்கவி னடிவா ரத்துவந தணைந்தா
னறவருக் கரிதியா வதுவே.

3

சஞ்சல மலையைத் தாண்டிவந் திப்பாற்
சாரலிற் றுழ்மையென் றொருபேர்
விஞ்சிய பள்ளத் தாக்கினை யெதிர்தான்
மேதகு கிறிஸ்தவ னெவாகஞ்ஞ்
செஞ்செவே றெடுநாட் பல்பெருந் துன்ப
துகாநதுபின் சிந்தனை திருந்தி
வஞ்சமில் தாழ்மை வரப்பெறு மிதுவே
வாரிகுழ் வையகத் தியற்கை.

4

வேறு.

சீரிய தாழ்மையென் றுனாகஞ்ஞ் செவவிய
பேரியற் படுகரின பெற்றி நோகருநின்
ஆரிய ராயமெய் யறிஞ் சேயலாற்
பூரியா யாவரும் புகப்பெ ருதது.

5

ஆண்ணலா கருணையாற் றணிகொ டரதத்து
தண்ணளி நறுநிழல் படாநத சராபது
புண்ணியப் போனக மமைநத பொற்பது
நண்ணரு மிகபா நலம்ப யப்பது.

6

கனமனத் தூறுநீரக காஞ்ச னைதத்து
பொன்முக மரைமலா பொலிபும பொறபது
நனமொழி நறைகமழ் நநத னைதத்து
தன்மமாக கனிதருந் தருக்கள சான்றது.

7

கோதறு குணவளங் குலவு மாயினும்
மாதரை மானிடம் வரையத் தககது
மேதகு நற்பயன விளைககு மாயினுஞ்
சாதக மாவதற் கருமை சான்றது.

8

இததகு வழிப்படு மெமம னோக்கெலாஞ்
சததுந் பயங்கரந் தவிரகருங் கோட்பது
விததக கிறிஸ்துவின விமலச சேவடி
உததம சுவடுநன கொளிரப் பெற்றது.

9

வலமிட மறிகிலா வச்சை மானிடம்
நலமிலா திகழ்புகழ் நாடு கில்லது
குலநறுங் குணமலர் குழுமி யெண்டிசைப்
புலமெலா மபரிமளம் பொலியும் பொற்பது.

10

மேதரு மெய்மனத் தாழ்மை மேவிய
சாதுமார்க் கத்தவர் தடங்கு லாயது
பேதையர் பலபடப் பிதற்று நிர்தையாம்
வேதனை கூர்த்தமுள் விரவுங் கோட்பது. 11

மின்னெனப் புகையென வீயுந் தேகருக்
கென்னொரு பெருமையென் றெறியு நீரது
பன்னருந் தாழ்வுறு படுக ராயினும்
உன்னத ப்தவிபுக கொடுவரு மீட்டது. 12

பலந்திக ழினையதோர படுகா வைப்பினை
வலந்திகழ் வேதிய னடைநது வான்படர்
நலந்திகழ் கருத்தொடு நயநது மெய்ம்மறைப்
புலந்திகழ் நெறிககொடு போயி னுனரோ. 13

1 வனம்புகு படலம் முற்றிற்று.

அழிம்பன் றேல்வீப் படலம்.

முற்படச் செலுநெறி முறையை நன்கறி
விற்பன நிதானியைச் சேரும் வேட்கையாற
பற்பல யோசனை படுகா வைப்பினிற
பிற்பட விரைந்தனன பினொ டாந்தரோ. 1

ஆயிடைத் தமியன யருள்வ ழிச்செலுந்
துயவ னெஞ்சகந் துணுக்குந் தேவகிடக்
காயுரு மிடித்தெனக் கதித்தொர பேரொலி
ஏயெனு மாததிரத் தெழுந்த தெஞ்சவே. 2

பேரொலி முழக்கினுந் பேதுந் துள்ளுடைந்
தாரிய னடிபிச காது நினறிவண்
மாரியின் றுகவச் சுறுத்த வந்தவிக
காரியம் யாதெனக் கருதுங் காலையில். 3

நஞ்சமு மவித்தையு மிருளு நாசமும்
வஞ்சமுங் கொடுமையு மறமுந் தீமையுரு
செஞ்செவே திரண்டுருத தெரிய நினறிமும்
அஞ்சனக் கருநிறத் தவுண யாக்கையன். 4

பேயுமஞ் சுறுபெரும பேய்மு கத்தினன்
காயெரி பங்கியன் கடுத்து றுகொடு
வாயினன் வககிர தந்தன் வன்கணன்
தீயெழு புகையென வுயிராக்குந தீயவன். 5

உருங்கிய லுலம்பொருஉ முாங்கொ டோளினன்
செருக்கொடுங் காததட மாபன றிண்ணியன
வெருக்கொளத் தடிததெழு மெய்யன வெவனிய
தருகுறு மிருகிறை தழைத்த சாரபினன். 6

முடங்குளை யரியின்மும மடங்கு மொய்ம்புளான்
கடங்குலுழ் கறையழிக காலன காழ்படும
இடங்கலிற செந்நுறு மிருபு மேனியன்
விடங்கலி முாவெனச சீற்ற மிககுளான். 7

பின்னிடு பாபபனப் பிணங்க ளின்குறி
மன்னுவெண் டலைப்புழை மலிந்த மலையென
பன்னரு மவகுணப படைக்க லத்தினுன
உன்னிய அருவெடுந துழுவுக கூறறனான். 8

பாபத்தை மணநதவன் பழியைப் பெற்றவன்
சாபத்தைப் படைத்தவன் றரும நாயகன்
கோபத்தை யடைந்தவன் குவல் யத்திலுந்
காபத்தை விடாப்பவ னறத்தை தன்பவன். 9

உயக்கொளு நெறிவரு வேளை யொண்மதி
மயக்கிவன சிறையிடைப் படுத்தும வருசகன
வயக்குரு சுயாததவிம மாணு வேல்பதம
நயக்குநா யாவாக்கு நாச கண்டகன. 10

இப்படு பாதக னழிமப னென்பவன
மெய்ப்படு கிறிஸ்தவன விழிக்கு நேரெநா
கைப்படக் காண்டலுங் கலங்கி யுள்ளழிந்
தெப்படி பெனக்கினி யுய்வென நெண்ணுவான். 11

முன்னெதி ளுன்றிட முரணின் நென்னயான்
பின்னிடு வேனெனிற பிழைப்பின் ருவிவன்
வெநநிடைச சுடுசரந தூரநது வீட்டுவன
மன்னாகோ னனறியை மறந்த கேடுமாம. 12

போர்த்தொழிற சேவகம் புரிவன் யானெனத்
தீர்த்தனாக குடமபடி செய்திந் நாளவரை
ஆரத்திரிற் றருமுண வுருகி வநீவண்
போத்கடி பிறழுவது பெருந்து ரோகமால். 13

எனைப்பறைத் தானல் னிவன்முற றொடபிரான
தனைப்பகைத் தானெனச் சான்றுண்டா தளின
முனைப்பகை முருகிட முண்டந் தேழையேன
வினைப்பகைத் தொலைபடும் வேந்தன் பாலதூல 14

அஞ்சியான பின்னிட லடிகள் றுருவிர
துஞ்சினு மாரற்குத் துரோகி யாகலன்
செஞ்சுற வெந்தத்துமுன னிற்ப தேவன்
எஞ்சுறே னெனவுத தெதிரிட டானரோ. 15

உங்கித் தமிழ்பனவந் துருத்த ரோகத்தின
றெங்குளை யெங்குசெல கிறநி யானாநீ
நங்குமுன புலப்பட நுவநி நொய்தென்றன
கங்குலும் பதலபடக கருகு நெஞ்சினுன். 16

விளக்கொளி வரவிருள் விலகு மாறுபோல்
இளக்கநெரு சேழைமை யபல மென்றின
துளக்கற வருட்பலந் துனனி வேதியன
உளக்களிப பொடுதுணிர துரைத்தான் மேயினுன். 17

நாசதே சத்தானே னாச தேசத்தில
நீசவெவ வினைகுடி நிலவிற றுதளின்
மோசமு நாசமு முடுகு மென்றமெய
வாசகங் கேட்டதை வரைந்து வீசினேன். 18

வீவினை விருமபிடா விடபு லத்தாயா
கோவினுக் கேயடித் தொழுமபு கூடினென
சாவினை விளைக்கவென் முதுகிற றங்கிய
திவினைச் சுமமையுந் தெறித்தது வீழ்ந்ததால். 19

நித்திய மங்கள் நிகழ்ச் கானந்த
முத்திமா நகாசெல முடுகு கிறைனை
எத்திற நங்கருத் திராஜ பாதையின
முத்தியில யாதுளன் மனகநொ ணியென்றான். 20

நன்றுநன் றுன்னிலை நாச தேசமுந்
துன்றிய குடிகளுஞ் சொந்த மாமெனக்
கென்றறி நீயுமென றெழுமப னின்றெனிற்
கொன்றுயிர குடிபபன் னுளததுக் கோடியால். 21

கனாசெயற் கரியவென் காமி யசகவை
தினாசெய்தெண் கடற்புவி கருத்து தெய்வமும்
அரசனு மாமெனை யறிய கிற்கலாய்
விரசுவ தென்னிவண் மீளு வாயெளறான். 22

கொல்வது முருத்துளங் கொதித்துப் பொங்கமேல்
வெல்வது மிருக்கவோர பசகம வேறுநீ
ரொலவது மெய்யெனைத தொழுமபு கொண்டனை
செல்வதோ விளந்தையிற நீட்டு சாசனம். 23

உள்ளநாண் முழுவது மொழிவின் றாழியங்
கொள்ளுவை நல்குபுன கூவி கொண்டெவன்
பள்ளநீ ருலகினினை றுய்வன பாவததுக
கௌளரு நித்திய மரண மேயுமால். 24

திமையிற் றிருநதுமுன் நேச வாழ்க்கையின்
காமியச் சுவைநலங் காட்டு மேகொலாம்
வேமெரிக கிடையிடை விறகிட் டென்னவே
மீமகி பநிசினம் விளைப்ப தேயலால். 25

செப்பருந் தனிமுதல் திருவ டிக்கியான
ஒப்படை யாய்ததொழும புளுற்ற நோநனன்
எப்பெரு மிடனாக கறுதி குழிணுந்
தப்புமாக கத்தடி சறுககி வீழ்கிலேன். 26

வீழிணும பிடித்தகை விடுக்கி லாரபகை
குழிணு முன்னின்று னுணிபபா ஸ்வாககத்து
வாழிய நலந்தரு வளள லாருக்கே
ஊழியஞ் செயதுய வொருப்பட டேனென்றான். 27

நிண்ணயம வேதிய னிகழ்த்தக் கேட்டலுங்
கண்ணழல் கதுவிடக் கனன்று காரிருள்
வண்ணனு மெனையொரு மசக மாகவும்
எண்ணலை போலுநீ யெனவி யப்புவான். 28

வாழநன் மதியுனக் கில்லை வாழ்வொடு
சூழியிவ் வுடற்சுகந் துய்க்க நசகிலை
ஊழிவெந் திவிழுந் துடற்று மென்றசொற்
கேழைநீ யிடைநதிடாக் கடற்குள் ளெய்தினாய். 29

செய்தவ றனுததுணை சிமையத் தண்டனை
செய்திடு நலமெலாநு சிறிது மின்றெனச
செய்தருள் வசத்தினால் ஜீவ ரகைவந
தெய்துமென் றிசைப்பதே யீசு ராதிக்கம. 30

உன்னத புனிதமா மொண்ணை ருப்பினைப்
புன்னர கீடங்கள் பொருந்த லாவதோ
முன்னமெத தனையவா முரணி முற்றுமவிட்
டென்னர சியனமுறை யுவநதிந கெய்தினா. 31

1
மருண்டுமற் கடப்பிடி வாத மாய்ச்சிலர்
தெருண்டில ரெனமொழி செசுககப பட்டனர்
உருண்டநே மியினர சய்க்து மாண்டகை
இருண்டபுன மனத்தனா யிரகூழி யாததென். 32

பொய்வழி யுழன்றுநீ புந்நத போகவிம
மெய்வழி பிடிததபின னெதியில விழ்நதனை
உய்வழி பிறிதெனு முனாகொண் டேகனை
மைவழி வெருணடுபின் வாங்க வெண்ணினை 33

மறறுநின் புகழ்ச்சியை விருமபி வந்தனை
இற்றைமட் டெண்ணினீ யியறறு தீமைகள்
முற்றறி கடவுளின முறைமைக கேறபவோ
எற்றவா மிரகூனை விழைத லேழைநீ. 34

தஞ்சமென நெனையடைந தவாக்குச் சாவுமட்
டெஞ்சுறாத துன்பமவந் தியையு மாயினும
வஞ்சனை யானும்பொய் வாய்மை யானுமிந
குஞ்சிடப பலவகை யுறுதி சூழ்வனூல. 35

நாட்டிய நன்றுதீ தெகையு நாடலேன
கோட்டமி லென்னுரை குறித்து நின்றிடின
வேட்டவர் வேட்டசிற் றின்பம வேண்டுமட்
டேட்டலென் னரசியன் முறையென் ரோர்தியால். 36

பொற்புறு நாசதே சத்துப போந்தாரீ
 அற்புத வளதுகாந தாயு னுள்ளைம
 முற்படு காமிய முழுதுந் துய்த்திரு
 பிறபடு கதிநினைந் திரங்குப் பேதுறேல். 37

இணங்குவா யெனிலிக சுகத்தை யீசுவல்
 பிணங்குவா யெனிலியா பிழிந்து தேக்குவல்
 உணங்கியோ யெதுதுணி புனாத்தி யென்றன்
 நிணங்கெழு குருகிவே னிசாச ரோசனே. 38

நஞ்சினிற் றீயினி னடுக்கங காட்டிய
 வஞ்சகப் பேய்மகன பிதறறம் வாய்மொழி
 அஞ்செவி புகப்புக வகத்தி னுள்ளுற
 விஞ்சிய தருட்பலம் வேதி யறகரோ. 39

உவறு.

தைவிகவ நுக்கிரக சத்தியினு ரங்கொண்
 டெய்வழியொ முகமனில் காத்தெனிரி லூன்றி
 மைவருநி சாசரம் என்கொளிது வென்னு
 மெய்வருத வச்சுருதி வித்தகன்வி ரிப்பான். 40

சித்தமுற நன்கறிவ னீயெனது ஜென்ம
 சத்துருவே னக்குதவு சாரபுரிமை வாழ்வென
 றத்தனையு நித்தியவ னார்த்தமெனு மாற்றால்
 இத்தகைய னானெறிபி டித்திவணி றுத்தேன. 41

மாயமுறு மின்பநலம் வாழ்வுசுக மாகி
 ஆயவைத ரதனுணிதி யமமவழி கிறுநல
 மேயமனை தோறுமெறி மிச்சிலவிழை நாய்கொல
 யேழுடி பெற்றரசு செய்யுமவகை செய்யும். 42

கொடுமதிப டைத்துலவு கோழைநர மல்லால்
 நடுமதிப டைத்தவருன னசசுமதி கொள்ளார
 அடுமதிப டைத்தழிய ழிம்பவழி வெய்துக
 கெடுமதிப டைத்தனைகெ டாப்பழிப டைத்தோய். 43

விள்ளரிய பாதகவி னைச்சுமைவி முத்த
 வள்ளலுந் சிற்சுருதி வாய்மைமதி யொன்றே
 கொள்ளுவல்பு றததுமதி கொள்ளமன முள்ளேன்
 தெள்ளமுது குத்துவிட முண்பதுகொல் சோமை. 44

மேதகைய தொண்டனாவி ரோதிகள்செ குக்கும்
போதிறைகை விட்டனரெ னுபபுகறி பொங்குங்
காதலினி கததிடர்க னேந்தமதி யுய்க்கும்
மாதையயின மாட்சியென வெண்ணுகிலை மாற்றேய். 45

மார்க்கவயி ராகருடல வாரகுருதி யெனறும்
பார்க்கணுல வாக்கரிப காந்திடலின் மேலாரு
சோகத்தியின மேயபர சிறக்கடவி ளங்கித்
தோக்கமுறு மென்பதும் கேரடிகி சித்தம். 46

பாவநர ஜீவநிர ணமபரம ராஜன
கோவவனல் பற்றியெரி யாவகைகு றித்தே
ஆயிவளி வீசியரு ளாழியினம டுக்கும்
ஜீவநதி ஈய்க்கவினை தோநதுகதி ரேரும. 47

1
கேட்டியுன நாட்டிடைகெ ழீஇயபல வீனக்
கோட்டிமக வாயெனைவ ளாததனள்கு யபபால்
ஊட்டிநனி யாதலிது ஞற்றுபல தீகம்
வட்டினில டங்குகில வெண்ணிமுடி யாதால். 48

எண்ணரிய தீவினைரி யற்றியுள னேனும்
நண்ணியம னததுயரு நாடுபெரு மூசகந
கண்ணருவி நீர்சொரிக ருத்தநனி கண்டு
புண்ணியாபொ றுத்தருள ளிககமகிழ பூத்தேன். 49

இம்மகிழ்வ ளித்தெனையீ டேற்றுசரு வேசன்
செமமலொரு நட்பிடைதி ரிககமுயல கிறறி
அமமகெடு வாய்முடிவ தாங்கொலிஃ துனனூல்
முமமையுல குக்கெனினு மொய்மபிலது காண்டி. 50

மற்றினியு பைபபதெவன் வந்தவழி யின்னே
பற்றுதிய னுததுணைப யன்படுத விலலாச்
செற்றமொடெ தோநதமர்செ யததுணிதி யாயின
வெற்றிபெறு வாயலைவி னாநதிடுதி யென்றான். 51

செய்யமறை யோனுரைசெ விப்படவ ழிமபன்
நெய்யுறும் ழற்சிகையெ னுசசினநி மிராநு
கையொடுகை பெற்றியிரு கண்குருதி காட்ட
வெய்யவுரு மேறெனவெ டித்தநகை செய்தே. 52

முத்தியர சற்குமவர் மொய்ம்பின்மகி மைக்கும்
 நித்தவர சாட்சிமுறை மைக்குறெறி நிற்கும்
 பத்தஜன ருக்குமதி கேடுகள் படுக்குஞ்
 சததுருவெ னக்கெதிர்த ருக்குளாகோ லாரீ. 53

நீதியர சன்கொலைநி னைத்துமில் வாரிப்
 பூதலமெ லாமெமது புத்துளையி னிற்ப
 ஆதிமுத லாயுலக டக்கியர சான்வேம்
 பேதையொரு நீதனிபி ணங்கிலட ரோங்கொல். 54

ஆடாசிறிய பையல்மசு கத்துணையு மல்லாய்
 கெடாமுதல ருட்டுணைகி டைக்குமென நமபிக்
 கடாசலமொ டேயமாக லககவரு கின்றாய்
 படாதுபடு வாயொருக ணத்திலது பாததி. 55

என்றெயிற துக்கியட வெங்ககறி யென்னாக்
 கொன்றுயிரகு டிக்கவரு கூறறெனம நித்துக
 குன்றெனநி மிராததிர் டோண்முருடு கொட்டி
 வனறிறல்கொள் வெங்கதம டங்கலென வாரத்தான். 56

ஆர்த்துரறி நின்றனன டித்துணைகண மாறிப்
 போததனனவி னாநதுபல சாரிபெயர் பெட்டிற்
 பாததிடாபி திராந்தப ராதபடு தூளி
 போததனவி சுமபிரவி பொங்குகதிர் துங்கி. 57

மறங்கிளரும் வன்சிறக டித்துபர வாலிக்
 கறங்கெனவு முன்றுகக னத்திடைக ரபபன்
 இறங்குவனி லங்கிழிய வெட்டியடி கிட்டி
 அறங்கிளரு நெஞ்சனைய பிப்பனறை கூவி. 58

வாவெனவி னிபபன்முழை வாய்மிடறு காறித்
 துவெனவு மிழ்நதுபழி தூற்றியிகழ் வன்மெய்த்
 தேவெனநி னைக்கவொரு ஜெத்துமில் வென்னாப
 பூவுலகை யினறொடுபு துக்கிடுவ னென்பான். 59

செத்திண துங்குகழு கிற்சிதட மார்க்கப்
 பித்துறுபி ணங்களைநு கர்நதுழல்பி சாசன்
 இத்திறம நெகவித கோரணியி யற்றி
 வித்தகனொ டேயமர்வி னோத்திடுவ தானான். 60

ஆத்துமவி சாரியும ருட்கடவுள் வேந்தன்
மாத்கைய சேவடிம னத்திடையி ருத்தித்
தீத்தொழில் ஈக்கனுயிர சிந்தவதிர் துமபைப்
பூத்தொடைபு னைந்தமாபு ரிருதிடுவ தானான். 61

நன்மைபர ஞானமொளி நல்லறமி வறறைத
தினமையறி யாமையிருள தீமறம டாதது
வன்மையிடு வெஞ்சமம லேததிடுதல போலாந
தொன்மறைவ லாடுநெடுப சாசமாதொ டுததல. 62

ஆயிடைநி சாசன நகநொடுமை பூண்ட
மாயமுற வெஞ்சிலை னாதமுற மலகுங்
காயெரிமு நுத்தனக டுத்தமுற வித்த
சாயநச தம்பலத ருநெடுவி டுத்தான். 63

மற்றிணித டாபுயம னைச்சிபுடன் வல்லே
நெற்றமொட டகனவிடு தீப்பகழி நெறு
முறுமவை யிபுறுமமு டண்கொளவிச வாசப்
பறறெனுமி ருப்பரிசை யாழ்பொடிப டுத்தான். 64

தாக்கியவ ழற்பகழி ராபபநுல கண்டே
மீக்களாசி னைதவணன் லெயமவரை யென்னுந
நீக்களாச சந்தாச லிபுநமளி டுத்தான்
காககுநிகொ லோஷிர் லெனெழுநக னைத்தல. 65

அவாவைவி னைத்தனுநி யாசனமவி சான்
பெய்கையறு கேடகம் நிந்தடைசி னைத்து
பங்கமுற லாயினப ழிப்பேற வோபால
வெங்கணவா ருபுவினை விந்தொழியு மாபோல். 66

நன்முறையொ ரினுயகெடு தோஷிநி பொங்கித
தொனமுறைவ டிக்கனைக ணிப்பிஸது சப்பப
பன்முறையு நண்டுநன்ப டப்பரிசை கொண்டே
சொனமுறைய நிந்தவனெ நிரந்தவைதொ லேத்தான். 67

வேறு.

விஞ்சவி டுத்த நஞ்சுரு வெங்கோல விறலின்றி
எஞ்சதல் கண்டே நெஞ்சழி வுற்றங் கிகலவெய்யோன்
பஞ்சைமு னிற்காய் செஞ்சிலை பறராய் பரிசைக்குள
அஞ்சியொ னிப்பாய் வெஞ்சம ருநகே தறமேயோ.. 68

முந்தெதி ரிக்கொத் தேதிவ ழங்கன் முகமாறு
வெந்திற லாண்மை நிராயுத னோடமர் வெவர்காமை
கொந்தவ ருகுத வுந்திறன் பற்றின னாலோதும்
விரதையு றுமபுய வீரவி லக்கண விதியாமால். 69

விற்றொழி லாதிப டைக்கல வித்தைகள் வேறொன்றுங்
கற்றிலை யுததக ளததிலும் வந்தெநி கால்வைத்தாய்
மற்றெது செய்குதி மறகட வனபிடி மானகை
பற்றிய கேடக மொன்றில் வளிபடு பஞ்சாவாய். 70

என்றிவை வருசனை யாகவ ழிம்பனெ நெதோத
ஒன்றிய கேடக நெருசுள டுகியு தததொலி
வென்றிகொண மானத வெஞ்சிலை வாகைமி லைந்தேற்றி
நன்றறி வேநிய னொணவி காட்டின னவைமெஞ்ச 71

நாடுணவி விஞ்சலு நெருசுது ணுககென நாஜீவா
நீணினா யச்சிறை யூடடை யசொயு நீசபபேய்
பேணிய காழுக வெஞ்சர மாபாழை பெய்தாத்தான்
மாடுணவி மங்கட ஹந்தது தாழ்மையின வைப்பெய்தும். 72

அக்கணம் வேதிய னாண பருநி வாய்முடியந்த
செக்காபொ ருடபக ழித்திர னெய்தசெ றுத்தொலி
மைக்கரு வணானனி ந்ததர ரகருவை பாயவித்தான்
கக்கும ரைத்திரள சூதம் ந்ததெறி காலபோலே. 73

நச்சர விற்கின மீறிந ராந்தக னனறென்னுக்
சுச்சித மாயகொ டுஞ்சொனமு ககரணை கோத்தெய்யா
சிச்சியெ னப்பொறி வாரிலசெ ந்ததொரு செயலெறி
வசசையி லாணெநி நித்கம ஹந்தன வானேடி. 74

நீசனி னைந்தால் சாபவ டிக்கணை நின்றேவ
ஆசியெ னுங்கணை விசிய ழித்தன னைவோறும்
மூசிய பாசமு கககணை முடனமு, நிரதெய்ய
சகர நேசச ரககொட றுத்தன னெநிலலாண். 75

பன்முக மாகவி ரிந்தடு கோலபல பைசாபன்
வின்முக நின்றது ரந்திட வங்கவை வேதாந்த
உன்முக ஞானிவி ந்தததி னக்குறி யூடாடிச்
செனமுக வெங்கணை யிற்சிறை யுற்றன ந்தெல்லாம். 76

எய்தகொடுங்கனை யெத்தனை கோடிக ளெல்லாமும்
வைதுகு றைத்தன னென்பதை யல்லது வரிவிலலாற்
கொய்துது றைத்தன னென்பதை னென்றுகொடுமபேயன்
செய்திறம் யாதினி யென்றுதி கைத்தொரு தெளிவுற்றான். 77

சத்திர மாப்படை கொண்டிவ ஞோடே சமராடுஞ்
சித்திரம் வெற்றிக ரும்பரி சனறது சோகோடாம
அத்திர மாயவ ரும்படை கொண்டிங் கமராடிக்
குத்திர வாகையி லேசகவ லென்று குறிக்கொண்டான். 78

சுமையுறு பொய்ப்பை தூணியுண் மண்டித் தொகுமாறு
சுமையமு கங்கொள ளத்திரம் வாங்கித் தனுரானிட
டிமயமு தற்றக கணபவரை வென்ற திருநாணை
றமையவி டெத்தான வஞ்சக பிழம்ப வசுரேசன். 79

உ ரு

விடுத்த வெம்படை முகந்தொறும பேய்சுருதி மினிர்வ
கடுத்த றுமபுடை விழித்தொறுநு சினக்கலை கஞல்வ
மடுத்த வாய்தொறும புலைப்படு மொழிப்புகை மலிவ
வடுத்த னைந்தமெய் மயிரொறுங் கூளிகள் வதிவ. 80

மதங்கொடுவ்முந் தனித்தனி மாறுகொண் டடாத்துக்
சதங்கொள் சிறமிக னொவ தஞ்சமிற கறவி
விதங்கொண் மாநதநாச சிறநிபப படுகில விழுத்தி
வதங்கொ ஞாபமுங் கறையெடுத துயிரொரும வலத்த. 81

எண்டி சாமுந் கெமககெடு நின்றெனச் செருக்குக்
கொண்டி நிகுனைக கொடுதழ லிறைப்பவினை குதர்க்கம
விண்டு மெய்ப்படு விளங்கொளி விளங்கில தாக
மண்டு பேரிரு டொடுப்பான பதைக்குல மருள். 82

ஆய விக்கொடும் படைக்கல மசங்கரித் துலம்பித்
தூய வேதியு னெஞ்சினுக் கொடுசெலத் துளங்கான்
நாய காத்திர தொடுத்தி நாசமுற் றேக
மாய விப்படை சிதைத்திடு வேனென மதித்தான். 83

ஏயெ னும்பொழு திசரப படைதொழு தெடுத்தான்
மாய மில்லதோ மானத பூசனை வகுத்தான்
திப விப்படை செருத்தியென றுள்ளுறை தெரித்தான்
மேய நூவரி விற்புடை யாக்கினன் விட்டான். 84

தொண்டன் விறற்றொடை யாக்கிப் கருகியாத் திரமீவ்
வண்ட கோளகை யடுக்கழிந் தொழியினு மனியா
தெண்டி சைப்புவி யகத்திரு னிரிதர ஸீரவி
மண்டி லமமெனப் பொலிந்தது வானுற வயங்கி. 85

நிவ்வி யாததிரந் தேசொடு செறுததெநீர் வரக்கண்
டவ்வி யசசம யாசுகம வாய்மத மடங்கி
எவவ யிறகார துறைதுமென மேங்கியுள னுடைந்து
கொளவை புற்றறு முயங்களுங் கனிழ்நதன கருகி. 86

புடைப் பந்தமெய் யொளியினுற் புகலிடம் பெறுதங்
கிடையு மாசுரப் பதழியை மெய்யுளினி கலுழன
அடையும வெவ்விட நாகத்தை யாருபா குடித்தாங்
குடைய வபைடை யொருங்குரிந் குடித்தகவ வொல்லை. 87

மிததை யாரானுன முகப்பாடை வினிந்துகீ றுத
உதத மாதநீரம் வேதியன றாணிபுக தொடுங்கி
விதத கசகடா விரித்தினி தமாததெய் வேத
சத்தி யததெநீர் நிறகுமோ புலைப்படு சடியம். 88

அல்கை வீசிய ஹசம யசசிலீ முகத்தை
இலகு நிவ்வியாத திரமெனப் ரியனமந் யில்லா
கலக மாயவை யொன்றையொன றடாபட்டி கண்டும்
உலக சிற்றினப் போகாததை யூட்டுவ துணராதம். 89

காசு ரமபெறு காப்பியந் சவிஞ்ஞாகள் தீட்டிம்
பாசு ரததெழுந் துலகிடைப் பநிபுறச சமய
ஆக ரப்படை நோடிக் கநிப்பினு மவையெம
ராசு ரப்படை யாதிததற் கெடுநுமின் மினியாம. 90

குத்தி ரச்சம யாகந் தொலைந்தமை குறிக்கோண்
டெத்தி றமமினி வாகைகொள் ளுவலென வெண்ணித்
தத்து வமயசிப் பொருளெடுத் தகந்தையிற் சமைத்த
அதது வைதமாம படைதொடுத தாரத்தன னழிம்பன். 91

சொல்ல ருமபசம் பொன்னணிக் கிடையிடை துதைந்து
வில்லி மெயல விதம்படு வெறுந்நருட் டாந்தத்
கலல முகதிய கலணிகா கவினுறப் புனைந்த
தல்லை யுட்பக லாமருட் டுவதத்து வைதம். 92

சித்த விர்த்தியைக் கெடுப்பது தீரெறி யொழுகப்
புத்தி யைமயக் கிடுவது புவனகோ சரத்தை
மித்தை மித்தையென் றேய்ப்பது மெய்யுணர் விலாசைச்
சுதத சூனிய கதிபிடைக் கவிழ்ப்பதத் துவைதம். 93

இனைய தீப்படை யறவன்முன் செருக்கொந தெநிர
முனைவ னினனருட் பலத்தினுன் முனைமுகத் தூன்றி
வினைய மாகமெய விதண்டவா தநதொடை மிலேசசிப்
புனைபு மோரவயி ராகதண் டங்கொடு புடைதநான. 94

தண்ட வெள்ளிடி வீழ்தலுந் தலைமணடை சிதறிப்
கொண்ட கொள்கையு மதுவகங் கரமுங் குலைந்து
கண்ட கனபடை கரந்தது கானகந னுருவி
மண்டெ ரிக்குமுன் றருக்குமோ வறியபுன பதரே. 95

நாத்தி கப்படை தொடுதகன்ன நாராதக னவங்கொள்
ஆத்தி கப்படை தொடுததுட னழிததன் னறவோன
நீத்தி ரட்படு செங்கணுந் பிடித்தவென சிலையிற்
கோத்த வதிரம் யாவையும் வேதியன குறைத்தான. 96

சால மாதரு படைக்கலத் தொகுநிகள சரப்பிப்
போலி யாயின யாதினிப் புரிசுவ லெனவிற
கோலி வெருசினக் கொடுநதழற் பகழிகோத தெய்தான்
நீலமே கஞ்செந் தழன்மழை பொழிந்தென நிருநன். 97

செக்கா வானெனத் திக்குணை வயினருமொரு செருமிப்
பக்க மெங்கணுந் திருதுகப் படாதலும் பணவன்
அக்க ரதரெரு மநதிரப் படைதொடுத் தனித்துந்
தொக்கு மேனியிற் சிற்சில சுடுகணை துதைந்த. 98

கொள்ளி யாரழற் சுடுகணை யாக்கையிற் குளிப்ப
ஒள்ளி யோனசிறி தலமர லுறறமை யோரநது
துள்ளி யோடிவந் தெதிருந் மல்லமர் தொடுதது
தள்ளி வீழ்த்தின னிலஹு வழியபனாரு சழககன். 99

ஆரி யன்றளர்ந் தவனியிற் படிந்துமூச் சயர்நது
போரி யன்றில னாகவின் னேதலை புரட்டி
வீரி யம்பெறு வேன்வெற்றி யெனதென விளித்துப்
பூரி யன்கெடு புணர்ப்பினு லருகுறப் போரநான் 100

வினிதத கூக்குரல் செவிபுக விட்புலத் தரசன்
அனிதத மெய்ப்பல மகமபுக வயதியி னெகிழ்ந்த
ஒனிதத பட்டயங் காமபுக வுணர்வுவர தூனறிக
கனிதத சிந்தையோ டெழுந்தனன் வேதியன் கடுகி. 101

அணித்த ழிம்பனை கண்டுநன றுமென வகத்திற்
குனிதது வலகிறை தொருகையிற் கேடகங் கொளுவிப்
பணித்த மந்திரப பட்டய மொருகையிற் பற்றித்
துணிதது வருசநெஞ் சுழங்குவல காவெனச சொல்லி. 102

மந்தி ரத்தனி வாட்படை யோங்கின் கண்ணன்
தந்தி ரத்தட மாபுறப புருதகலுந் தலைசாய்ந்
தந்த ரம்பட வலறின னழிபெருங் குருதி
சந்தி யங்கவன் வெஞ்சினத தித்தழல் சிதைத்த. 103

நெஞ்ச ரங்கிழிந் தமிழ்பனீ ணிலததுறீஇ நெடிது
சஞ்ச லம்படத தடஞ்சிறை யிரண்டையுந் தடிவான்
செஞ்சொ லாரணை மந்திர வாளகர திகழ்த்த
அஞ்சி வாய்வெரீஇ மீககிளந் ததோகடு யடைந்தான். 104

திரும் விந்தவி ஜெகமெலந் திரவினும ஜெரிததம்
கருமை யாயவெவ வழிம்பனை யாரணக கிழவன்
ஒருமை யாய்ப்பொரு தோட்டினன் வெற்றிபெற் றுய்ந்தான்
தரும் மேஜையந் தருமெனல ரதோதய சரதம். 105

மன்னு திவயசர் வாயுக வருக்கத்தின வலியும
பொனனி லதகர சனறந் திருவருட் பொலிவுந்
தனனி நுநதுணை யாககலி னழிப்பனைச சமரில
வெநி டததுந் தானறிட மெய்விச வாசி. 106

வம்பர் நிந்தனை வசைமொழி வறுமைநோ யிடுக்கண்
இம்பா நேரினும பகைத்திற மெதிரினு மெலலாம்
உடப ரேசெல பொப்படைத் தொருமன மாக
நம்பி ஜோகைகை விடுவரோ நலமபுரி நம்புன். 107

முற்றுந் தன்றுணை யாயச ரேசனை முருக்கச்
செற்ற நல்கிய திருவருட் செயலினைத் தேறிச்
கொற்ற வன்சுதன் றிருவடிக் கோகன கத்தில்
வெற்றி மாலையைப் புனைந்தனன் வேதியர் திலகன். 108

கழுதின் வன்றலை நசுக்கிய கழற்றுணை கருதித்
தொழுது பனமுறை தோத்திர தேமும் பாடி
எழுது சீர்த்தியான ஜெபிததன னாகமம் மெனக்குள்
முழுதுங் காணிய வாசைவந தீராதது முடுகி. 109

அழிமபன ரோலவிப படலம் முற்றிற்று.

மரணச் சூழலிறுத்த படலம்.

கானகத தெநிரந்த நீசக் கன்வணைப புறங்கண நோத்த
வானகத் தாசற் போற்றி வண்டழை கொண்டு வானி
ஊனகத துடன்ற காய மொருங்கற வசுற்றி லீவ
போனக ஞான பானந ஸுய்த்தனை புலமை மிககான். 1

உண்டினைப் பாறி யொலலை யொளிகொள்பட் டயததை யேநதிக்க
கண்டக வழிம்ப னினனுங் கைகலந திடுவ னேனும்
அண்டாநா யகனுண் டென்ன வொலமின ருத வனபிற
மெண்டனிட் டிறைஞ்சி வாழ்த்தி லீவபா தையிலே சென்றான். 2

முன்னுறக் கருதி நோக்கி முடுகுவ னெனியைப பற்றிப
பின்னுறத திருமி நோக்கிப பேருயிப பெறிவன பேதற்
மென்னுறப படுவ தேயோ வினனுமென் திடைவன காளிற் [3
பொன்னுறப பொதிநது செல்லுந தனிவழிப போக்கன போலவான்.

ஒடுவ ரோடி யெய்ப்புற் றுலவுவன் வினாநது முன்பின்
நாடுவன் வெருண்டு நின்று நலிகுவ னம்பன சீர்த்தி
பாடுவன் றுதிப்பன் கிட்டிப பதாமபுஜம் பணிநது சென்னி
சூடுவன் றுணிந்து செல்வன கருதிநு னெறிவி டாதே. 4

இப்பரி சாகச் சின்ன னேதமின மறைவ லாளன
ஒப்பருந் தாழ்மை வைபபை யூடறுத துருவி யேகிச்
செப்பரு மரண வாதைப் படுககாச சென்று சோந்தான்
குப்புறிஇ விழுந்தான் வெய்யோன குடநிசைக் குன்றி லேறி. 5

அஞ்சறு மாண வைபபை யடுத்தலு மலறி யேவகி
எஞ்சியோ ரிருவ ரோடி யெதிவாக கண்டு நீரிச்
சஞ்சல மடைதற் கென்னோ சம்பவ மெதிநத தென்றான்
உஞ்சிடு மாறெம் மோடு திருமுக்கென் றுரைபப தானார். 6

பரமசீ யோனை நாடிப் படர்ந்தனம் பதைப்பொன றின்றிச்
சரமா ணத்தைக் கிட்டிச் சாராதனஞ் சாரச் சார
உாழுட னை மோச மொருங்குடன் குழுமக் கண்டேந்
திரமிலேம வெருவி யோடித் திருமினேஞ் சிந்தை மாழ்கி. 7

சீரிய சீயோ னென்னுந் திவ்விய கிரியின் சாரல்
காசிருட் பிழம்பொன தேயோ கடுவிடப் பாதந் துற்றி
மாரணப் படுக ரெங்கும் வரம்பிலபேய்க் கணங்கண் மலகிப்
பேரிடி முழக்க மெருசப் பிளிற்றின் றுரறு மாதோ. 8

அதரிரு மருங்குங் கிட்டி யாழ்ப்புண குழிகுணம் மேய
சிதடாவல் விவங்கு பூண்டு திசிலுழீஇக கலங்கி மாழகிப்
பதறிநெட் டொபபு விங்கிப் பதைபதைத் தலறி யேங்கிக்
கதறியங் குழலங் காட்சி யாதெனக் கழறு கிறபேம. 9

மன்றலங் கிரியின் சாரன் மழைமுகி யுவனறி யெங்கு
துன்றிருள பாதத் தாலே விழிப்புலந் தருவி டாதால
கொன்றுமுன் மாணம் பொங்கிக் கொடுஞ்சிறை விரித்துப் போர்த்துச்
சென்றுநின் தகவு மாங்கே யாதை ஜெயிககு மீட்டா. 10

முன்னையோ ரடிபெ யாப்பின் மோசத்தின் முழுகிப் போவேம்
பின்னையே திருமி யாவி பிழைத்திபரண வருவே மலலேம
நின்னையுங் காணுகிலலே நிகழ்பரி கணாத்த லிலலேம
என்னையே நிற்றி தாழா தெமமொடு திருமு கென்றா. 11

என்றலு மறைவ லாள னெம்பிரா னகாசென் மார்க்கம்
ஒன்றிதை யொருமு வோருக் குய்விலே யுண்மை தேரின்
இன்றொடு முடிவ தாய விடரினுக் கலசி யோடித்
துன்றிரு ணினாயத் தென்றந் துடிப்பதோ குஞ்சசி யென்றான். 12

நன்றுகள் றுனது சிந்தை நாடிய படிசெ யாங்கள்
பொன்றிடத் துணியே நின்சொற் புத்திய நீயு மாமுன
சென்றறிந் திடுக வெங்கள் தெருளுரை யென்று நெஞ்சங்
கன்றிய விருவ ரோடிக் கலந்தன ரழிமப னுட்டில். 13

வெருவியோர் வெந்திட் டேக வித்தகன் முன்னிட் டேகி
மருவினன் றமிய னாக மாதுளத் தெழுந்த பாவக்
கருவினின் றேங்கி மாயக கருந்தழைக் காடு மலகிப்
பருவரல் பழுத்ததத் துங்கும் மாரணப் படுகர் வைப்பை. 14

செற்றமில் குணத்தா னந்திச செக்கர்வான் மருண்டு கங்குல்
உற்றுழி யடுத்தானு கவுளளுளே கவனறு நோக்கி
மற்றிதே போலுங் கேட்ட மாணப் படுக றெனறு
சமுளந் திகைத்து நின்று தன்னுளே கவலவ தானன். 15

பாபத்தின் றிரளோ வந்த காரத்தின் பரப்போ தேவ
சாபத்தின் செறிவோ மாய சாலத்தின் சமைவோ நிதய
கோபத்தின் மலிவோ ஞான நாசத்தின் குளிவோ மோச
ஆபத்தின் குகையோ வந்த தாரிசுட படல மமமா. 16

பூருவந தொடங்கி யூழி புடைபெயா காலங் காறும்
பாசகங் கெழுமு ஜீவப பகுதிக டமமை யெல்லாம
வாரிவாய் மடுக்கு மீண்டோ மாணப படுக ருண்டென்
றாவ ருணாகக கேட்ட துண்டியான கண்ட தின்றல. 17

பொறியெலா மருளு மாலைம் புலனெலாம புதைபு மானன்
நெறியெலாம பிசகு மாலென னினைவெலாம புரளு மாலன்
குறியெலாங் குழம்பு மாலென் குணனெலா மழுங்கு மானமெய்
அறிவெலா மடங்கு மாலென னுருயி ராலுங் கொல்லோ. 18

ஆவியே யகலு மேனு மாரருட் கிறிஸ்து வேயென்
ஜீவனா தேக பந்தந தீர்ப்பதற கியலவ தாய
சாவுமு தியமா மெனனப சமைந்தன விசுவா சத்தின
மேவரு தைரி யந்தா னுடலொடு விரிவ தேயோ. 19

கொந்தழ லீனைய துன்பங் குவைகுவை யாக வெனமேல
வந்தவந் தடாக்கு மேனு மகததுவ கருணை வெள்ளம
உந்திமே விடுமற நெனனு வுளளுளே யூதந தோனறி
மந்திர வாளகைக் கொண்டு மாணவைப பூடு செலவான். 20

பட்டய வொளியிற் பக்கம பார்த்தருட் பாதை பற்றி
உட்டெளி வொடுகா லூனறி யுரத்தடி பெயாதது நின்று
துட்டவல விலங்கு காளி கூளிக டொகும்க் காட்டுள
கிட்டனோர் தமிய னுக் கென்மெலச செலுங் காலை. 21

பூவல யத்து நீசப் புலையு போகந் துய்த்து
ஜீவநாட் கழித்துச் சிந்தை திருகியே சிதட ராகித்
தாவரு நொதிக்குள் விழ்ந்து தத்தளித் துயிர்ப்பு முட்டி
ஆவலங் கொட்டி வாய்சித் டமுதழு தவலிப் பாரா. 22

மாதரை யுலகைப் பொன்னை மதித்தற நெறிகை விட்ட
பாதகர் திரண்டு சாவின் படுகுழி கவிழ்ப்ப மாழ்கிப்
பூதலம் வெடித்த வாயிற் பொதனிய நிராயச செந்தீ
மீதெழுஞ் சுவாலை தாகக வெந்துளங் கருகு வாரா. 23

சாற்றுநன் மதியைத தள்ளித் தன்மனம் போன போக்கில்
விறுவிறு ருகிச சென்று விளைததீ வினையைச் சுட்டிக்
கூற்றமவந துடற்றி நெஞ்சிற கொடுநதழ லிறைபப வாதை
ஆற்றரி தாகி யாவி யழுங்கிடின் மலறு வாரா. 24

மெய்வழி தெரிநதார போல விழுததவ வேடம் பூண்டு
பொய்வழி யலைநது தீமை புரிநதபே தமைவர் தூன்றச்
செய்வழி வகைகிட் டாது தெருமர லுழந்து தேம்பி
உய்வழி யினியின் மெனனா வுயிர்ப்பெறிந துயங்கு வாரா. 25

விக்கிர கத்துக் கந்தோ மெய்ததெய்வ வழிபா டாற்றும்
அக்கிர மத்தை யுளளி யாருயிர பதைப்பத தேவ
உக்கிர கோபத் தீயி னொள்ளுழற் கிடங்கா வீழ்நது
கொக்கரித் தலறி யேங்குக கூகுர லெழுப்பு வாரா. 26

இக்கொடு மாணச சூழ லெண்ணில ரெய்தக் கண்டும்
மக்களை மனையைப் பேணி வறும்பொரு ளிட்டி மாயச்
சிககுளே சிக்கி வாளாச் சிதைத்தனம் வாணா னென்னுத்
தொக்கபே ரிடாக்குண் மூழ்கித் துடிதுடித் தயரு வாரா. 27

உய்திற நாடு வாரபோ லுவப்புணா பேசி யொண்டிக்
கொய்திறம் போல மற்றோ கொழுநிநி சுவர நாளுஞ்
செய்தவரு சனைகளாய தீமுதத் தாடலவேல தாககி
நொயதுளங் கிழிய மாழ்கி நொறுங்கினொந துலம்பு வாரா. 28

ஆததம் சுசத்தைப் பேணு தனவர தமுநன றாட்டிக்
காத்துடுத் தணிநது பேணிக் கதித்தபா முடலை யந்தோ
தீததொழி லுருவு வாய்நது செறிநதவன் கிருமிக் கூட்டம்
பாத்துண்டு களிப்ப மாழ்கிப் பதைப்பதைத் துழல்கின் றாரா. 29

கண்ணொளி மழுங்க லாகிக் காதடை பட்டுக் கைகால்
தண்ணெனக் குளிரநது நாடி தளாநதுபுண் பட்டு நெஞ்சந்
துண்ணெனக் கலங்கி யாவி துடித்துமூச சொடுங்கு காலே
பண்ணிய வினைக்கு நோநத பயனைப் பதைக்கின் றாரா. 30

உள்ளநாண் முழுது மொல்கா துலகின்ப நுகர்ந்து கூற்றங்
கொள்ளுநான் முத்திவேட்டுக் குரைப்பதென் பயன்கொண்டென்னு
எள்ளரும் ஜீவ சாக்ஷி யிடித்திடித துடற்ற நொந்து
விள்ளரும் பிராண தாப வேதனை யுழக்கின் றுரை. 31

நித்திய ஜீவ மார்க்க நிண்ணயந் தெரிந்தோர் தம்மைப்
பித்தரென் றிகழ்ந்து தேவ தூஷணம் பிதற்றி வேத
சத்திய விரோதி யாகிச சமைத்தநீ வினையை யுள்ளி
மத்திடு தயிரே போல் மறுகியுள் ளுடைகின் றுரை. 32

தநதைதாய் பெண்டு பிள்ளை தமாப்பரி ஜனரெல் லாரும்
இந்தனச சடங்குக காவ தியற்றுவா ரீசன கோபநு
செந்தழ விறைக்கும் யாண்டும புகலிலை ஜீவ நேயென
நந்தா நோககி நோககி யகங்குலை தயாகின றுரை. 33

நோக்கரு மவரும் பிகைகை நொதிப்படு கிடங்கா வீழ்ந்து
சாககிடை யாகிக் கூளி தலையெடா தமிழ்தத வாற்றா
தேக்கமுற் றாழி யூழி யிருட்சிறைத துயரை யெண்ணி
ஆக்கையி னிலைதள ளாடி யலமா லுழகின றுரை. 34

கள்ளுண்டு களித்துங் காமக கடுவிட நுகர்ந்தம வாயால்
எள்ளுண்ட பிணியுண் டாகி யிடருண்டு தரிப்புண டியாக்கை
துள்ளுண்டு துடித்து வாணு டொலையுண்டு மலங்கி யாவி
அள்ளுண்டே மள்ளுண டேமென றுருயிர்ப படங்கு வாணா. 35

சலங்கொடு பிசாச வாக்கந் தனித்தனி வெருட்டிச் சார்ந்து
விலங்கினம வெகுண்டு பிறும வேடகையி னெதிர நாகக்
குலங்கள்வந் தடாநது சீறிக் கொத்துவான வளைநது கொள்ளக்
கலங்கிருந் சழிநது சோரநது சுதழெரிக களிழ்கின றுரை. 36

கண்டுகண் டிருகிக் கண்ணீர் களகள வடிப்ப னச்சங்
கொண்டுள நடுங்கி யாவி குலைகுவன குமார வள்ளல
உண்டெனக் கென்று நீங்கா வெருதுணை யென்ன வுன்னித்
தெண்டனிட் டிறைஞ்சி நிற்பன நேறுவன் நெளிவு தோன்ற. 37

காலடி பெயர்க்கும் போது கலங்குவன் கலங்கிப் பாதை
மேலடி யூன்றும் போது விமலனைத துதிப்பன மீண்டும
மாலிடைப் படுவ னீண்டோர் மயிரக்கிடை விலகு மேலுங்
கோலிய படுக ருடு குப்புற வருங்கொ லென்னு. 38

க்திற மானி சாரி யிருட்சிறைப் படுகர் துற்றிக்
ந்துகக் குரலுந் துன்பக் காட்சியுங் கண்டு கேட்டுச்
த்தசஞ் சலிய னாகத் தெய்விக சகாயத் தாலே
ததினா னெறியைப் பற்றி முறைபிசு காது சென்றான். 39

ங்கொரு சிறையி னூடே யக்கினிக கடன்மே லோங்கிப்
பாங்கிய தென்னச சீறிப் புகைநதுகந் தகதநீ மணடி
ங்கணு நடுங்கி யேங்க வெரிகொடு மலபா தரல
வங்கொடு நரகங் காநது விரித்தபேழ் வாயைக் கண்டான். 40

காநதழல் பருகி யோங்கு கொடுமபுகை யாய் கொண்மூ
நதரத் தெழுநது மூடி யனிரொளி யார மினனி
நதிய வினாசசன மேய வருமிடி யேறு தாககிக
தகப் புலிக் மாய கனனமலழ பொழியக் கண்டான். 41

கயறு விளக்கைப் போககிக கடுங்குழி கவிழ்வார் போல
யய்யுறத் திகழத்தம வேத விற்பன நெறிகை விட்டு
மயிருள படாநது தொக்க மாரணப் படுகா வீழவுந்
றயகோ வைய கோவென றலறுபே ரொலியுங் கேட்டான். 42

ண்டுக்கேட் டொழுங் கண்ணுங் கருகின துணுச்சுற் றேங்கிக்
காண்டபே ரசசுநதாவி குலைநதந் வழிநதி யாககை
ண்டென விறைதது நின்ற தலத் தலே தரித்தது நின்ற
ணுகொ லுயிராமற் தென்னாத திகைத்தன னுணங்கி யானும். 43

யுரிடை யருகாக கிட்டி யழிபடு நரகக் கோட்டை
யின்மேற் கொள்ளா தென்ற மகாநிரு மநதி ரத்தைச
சயவன காதி லூகித் தெட்டிய செஞ்சொற் கேட்டேன்
யச ரீரி தானோ பிறிதொன்றோ சொலததோ கிலவேன. 44

ருண்டறி வழிந்து நின்ற மறைவலா னுணர்வு தோன்றித்
தருண்டன னாகி யொலலை திவ்விய செயலைப் போற்றி
வருண்டபோ துரநதந் துயகரும் விறல்கொள்கே டகத்தைப் பற்றி
ருண்டகா னகதது முன்னிட் டேகினுன் சிறிது தூரம். 45

முமையச்சே தீபந் தூண்டி யலர்த்துவார் போலோர் வாக்குக்
மையுற்ற தொண்டாக் காவி காட்டிய தகைமை யோரின்
மயத்தை நிகர்த்த துன்ப மிடுக்கணவந் துறினு மேற்ற
மயத்தே யுதவு மன்றோ தற்பான் கிருபை யென்றும். 46

சித்திய ஜீவா னந்த நின்மல போகந துய்க்கும்
முத்தியீட் டாசை பற்றி முன்னாநின் றிழுக்க மூண்ட
டத்தம பத்தி பின்னின றுநதிட் வொளிகொள் வேத
ஈததிய நெறிதி கழ்ததத் தடம்பிற மூது செலவான.

47

நாரிநு ணிறைநத கானிற் கங்குலி னள்ளி ராவிற்
பாரிட நிறைநத சாவின பயங்கரப் படுகா வைப்பில்
நாடித தடத்தை நாடி யொருதனி யேக வெண்ணின்
ஆரிதற கருக ராவா ர்ருட்பல முடையா ரணறி.

48

தாருவிதா னெறியிற செல்லும் வேதியன றுணுகுந் தேங்க
மருசிவொங் காண மெங்கு மெதிரொலி மடுதது மலக்க
கருவின மகளிர் காப்பங் கலங்கிட வலக்கை கூட்டம்
பெருவலித திரடோள கொட்டி யாடதன பிலுத்துப் போந்து.

49

மீயுயா மூக்குங் கண்ணும் வியன்புரு வாயு ஈண்டிக்
காயெரி தழுவிச சுறறக கதழ்நது டையக கணங்க டொக்குப்
பாயிரம் பல்வங் கூறிப் பகைச்சினை திருசி வலவே
ஆயிர முசங்க ளாகச செருக்கெந் தடாநத மாதோ.

50

மிடுக்குற பைசா சங்கன் வெருட்டுப் வெச்சணி கிட்டிக்
கடுக்கிவந் தடையக கண்டுங் கதிதகபே ரினாசரல கேட்டுங்
கெடுக்குமுப் பகையை வென்று கேவல நாடிப் போருந்
தடுக்கரும வலதகா னின்று தன்னுளே கவலவ தானுன.

51

நீசனே னை தேச நீறுபட் டுநென நஞ்சி
நாசனா நகரம் வேட்டண டெய்தினை னழியபன மட்டில்
முதிய விடுக்கண் டிபை முழுதுடைய ரணுவா மீநத
நாசவைப் பெருநு மோச நாசங்குள பிறங்க லாமால்.

52

விரவிய விவித மான விக்னைங் களைமேற் கொண்டு
புரவுதா னெறியிற் பாதி போகுகனைன் புதுமை யாகக்
கரவுறு மாண வைப்பைக் கலநதிது காறும் வந்தேன்
இரவுழல் கிருத்தி மங்கட் கிளையமை வதற்கென் றேயோ.

53

வெய்யபேய்க் கணத்துக கஞ்சி வெநசிறி னேன்பு வீணும்
வைவக நகைக்குந தூய மனக்கரி வதைக்குங் கேடு
கையதா முன்னிட் டேகி யாருயிர் கழியு மேணும்
மெய்யதா நிக்ய ஜீவ வீட்டின்பம் யாவு நன்றும்.

54

ஆதலிற் றுணிந்து முன்னின் றுற்றலே தரும மென்னுச்
சாதகத் திரளை நோக்கித் தற்பா னுமே கோவா
மேதகு திருநா மத்தின விறலகொண்டு வேத நுண்ணூற்
பாதையிற் படாவே னென்று பன்னினு னுரத்துப் பலகால். 55

கோளரி முழக்கங் கேட்ட குஞ்சரத் தொகுதி போலுங்
காளரி முழக்கங் கேட்ட கடசெவிக் குலமே போலும
வாளரி மறையோன் சொற்ற வாய்மைகேட டஞ்சி யொல்லீ
மூளரி யலகைப் பொம்மன் முகனிலா திரிந்த மாதோ. 56

பகைத்திற மிரிந்த போதும் பயங்கர மிரியா தாகித்
தினைத்தல மந்து சிந்தை தியங்கினுன சிழிது செவவி
உகைத்தெழு முக்கத் தோடுள் னுணரவுவர் துவகை யோங்கிச
சிகைத்தலஞ் செங்கை சோத்தித் திருவருள பழிச்சிச சென்றான் 57

இன்னணம் புனிதத் தொண்ட நேருழி யெதிரோ சாபில்
துன்னரு மாண பள்ளச சூழல்த துருவும் போதும்
என்னொடுந தேவ ரீரே யிருக்கினீ ரொதற்கு நாயேன்
பின்னிடைந் தஞ்சே னென்று பேசிய மாற்றங் கேட்டான். 58

இத்தகு வனப்பு வாய்ந்த விசைமொழி மிழற்ற வல்ல
உததம் பததா சிலலோ ருளாகொலா மாண வைப்பில்
எத்தனை மோச நாச மெதிரினு மிகைபூ றின்றி
வித்தக விமலன் காக்கும் விதமிதென் றுவகை பூத்தான். 59

திங்கின்றி யுயிர்பெற் றேருந திவ்விய திருக்கூட் டத்தின்
பாங்குறி ஸடியாக கெல்லாம பரிந்தநுள் புரியும பெரமான்
ஆங்கென தாவிச கேற்ற வாதரம புரியா ரோவென
ரோங்கிய காதலோக்க விரைந்தன னுற்று நோக்கி. 60

துன்னரு முத்தி வேட்ட தூயயாத் திரிகாக் கிட்டி
என்னொரு தனிமை நீங்கப் பெறுமெனி னிகலொன் றின்றி
நன்னய மொழிகள் பேசி நடப்பதெத் தனைக்கு நன்றென
றுன்னினன் மறையோ னுளளத் துருவெளி யுற்ற தன்றே. 61

விடிவுறு கங்குற் காலே வேதிய னெனது சிந்தைப்
படிவமோ வேரோர் தேவ பத்தியி னுருவு வாய்ந்த
வடிவமோ முன்னர்ச் செல்வ தியாதென மருண்டு தேறி
நொடிவரை நின்றி வந்தென் யானென றுவனான் கூறி. 62

சதாநியங் கிரிஸ்தி யேசு சாணபங் கயத்துக் கன்பன்
யதாநிய மத்தன் வேத வியனெறி கற்று வல்ல
விதானக னுலக பாசம் விசிய விரததி யெங்கும்
நிதானியென் றுனாககு நாம நிலவுதற குரிய நீரான். 63

தறபயந் தினைய தக்கோன் றனிவழி துருவித் தானே
முற்பட முடுகுங் காலை முறையறி ஜீவன முததன
பிற்பட முடுகிக கூவக கேட்டுமோ பாறம பேசான்
சற்பனை யிதும்ற் றென்ன வினாநதனன் றன்னேப பேணி. 64

பருவரல் தொடுத்த சாவின் பயங்கரப் படுகா நீநதி
திருவரு ஞாயக கொண்ட செலவனோ தீடாவந் துற்றான்
மருவுமந் திசியிற் றொக்க மையிருட் கடலை நீநதி
உருவெளி திகழ்ததி வெய்யோ னுதயமால வவாவந் துற்றான். 65

கைவரு மரணோ பாதி நனிதொகும் படுகா வைப்பிற்
கைவரு கலக்க நீங்கிக் கருதுதா னெறிதி கழ்ததந்
தைவிக வருளே போல தமபபிழம் பிரிய நூறி
உய்வளித தருக்கன கிழ்பா லுதிததனன னொளியை விசி. 66

கண்டன னுதயத தோற்ற மென்பதென் ககனத் துடே
செண்டெனச் சமுன்று நீங்காத் தெருமா லுழந்து தேய்யுற்
றுண்டுகொ வினிமற றிங்கே யுறையுளென றாசலாடும்
எண்டகு முயினைத் தொண்ட னெதிரநதன னென்ப தல்லால். 67

அலகிலா மரணோ பாதி யாழியின் கரையைக் கண்டாங்
குலகெலாந் திகழத தோன்று முதயததி னொளியைக் கண்டான்
விலகரு நாச மோசம் விலக்கியன றிரவு காதத
இலகுபே ரருளை யெண்ணி யெண்ணியஞ் சலித்தா னேத்தி. 68

இருள்புலா காலை வாடாட் டிறைவனைப் பரவி யுள்ளந்
தெருளுறித தான்வந் துற்ற திடாநின்று திருமி நோக்கி
வெருளுறு மிரவிற் றொக்க வெவ்விடாப படுகர் முற்றம
மருளறக் கண்டு கண்டு மலங்கினுன் மறந்தான் றனனை. 69

தேறின னுயிர்தந் துய்த்த திருவுளச செயலைச சிந்தித்
தாறினன் பிராண தீப மருட்டுணை யுரத்துப் பற்றி
வேறினிக் காலந் தாழ்த்தன் மிகுபிழை யென்று வல்லே
தூறடா மாண வைப்பின் சூழலைத் துருவிப போனான். 70

சுருக்குதல் வழியைப் பற்றித் தூயவன் முன்செல் காலை
மருங்கெலாந் கண்ணி மாய வலைசுழல் பெரறிசை மல்கிப்
பெருங்கிடந் குளைசெந் குத்தப் பிறங்கலென் றிணைப தொக்கு
செருங்குபல விலங்கு கிட்டி நின்றுநின் துழல்வ கண்டான். 71

புகலரு மோசம் பொதுளிலீர் றிருக்கு மிந்த
இசுலுறு வைப்பி லிவடிபட் டுழலா வண்ணம்
பகலொளி திகழ்த்திக் காத்த பரமகா ருணிய முள்ளிக்
யகனைப் போற்றிப் படுகரின் கடைவந துற்றான். 72

மிருத்துவி னந்தத் துள்ள வியனிரும் பிலத்துண் மெயோர்
திருத்தகு ஜீவ பாதை சிகைத்திட முயலுந் தீயர்
வருத்திவே தியகை கொன்றான் சுவைபெறு மறவோர் தம்மிற்
சுருத்தழிந் துழலி ரண்டு கள்ளவல் லாக்க ருண்டால். 73

இங்கிவ ரிருவ ரும்பண் டெண்ணில்யாத் திரிக ராவி
நுகுகியோ ருருத்த சோரி நொதிப்படு கிடங்குந் தூய
அங்கம்வெந் துக்க சாயபற் குவைகளு மகில லோகம்
என்கணுந் தெரியச சாக்ஷி யியயபுவ நின்று காறும். 74

பாவிய ரிருவா தம்மிற் பகற்குந டாய தீயன்
ஜீவனுக் கிறுதி காட்டுஞ் சிலேட்டுமந் தொடங்கி வைவன்
கோவிய லழித்த பற்றோ கொடியவ னுற்றல் குன்றிச
சாவடிப பட்டி யாககை தளாநதனை முதுமை தாக்க. 75

அடங்கின ரனர்த்தஞ் செய்யு மரக்கரோ ரிருவ ரேனும்
மடங்கலே றணையான கிட்ட வயோதிக வையி யாய
படங்குள ராவு சிறிப பணிககரும் பழிச்சொல லென்னும்
விடங்கலுழந் திடவெண னுறு வேதிய னெறியிற் போனான். 76

மல்லல்கூர் பரம சீயோன மலைக்கதி பதியாந் தெய்வ
நலலாருட் டுணைமயாலே நவிலரு மரணச சூழல்
எல்லையைக் கடநதோ கானத் திறசதன னுச தேச
அல்லலைக் கடநது வந்த வாரணக் கிழவ னையா. 77

அலைபுரண் டணைய துன்ப மடரினு மழலைக் காலும்
மலையென மரணங் கிட்டி மலையினு மருட்பே ருக்க
நிலையுறு மனத்திட் பநதா னெஞ்சுறத் திகழு மாயிற்
கலைய திக் சுதாமுன் னுற்ற விருளைனக் கழிதல் கண்டாம். 78

வன்புறு மாண வவப்பை யகன்றபின் மறைவ னான
முன்புசென் னிதான னட்டையி முயலுவா னுட்டி வைத்தான்
மன்பதை யுலகி லாவி வதைபடு வறுமை தி
அன்புறழ்ந் தவர்க்கே யன்றோ தோன்றான் னிதான புத்தி. 19

மாணச் சூழலிறத்த படலம் முற்றிற்று.

நிதானிடப்புப் படலம்.

மெய்யா ரணவித தகன்வெவ் விடர்சால
மையார் மாண டவிலைப் பையொரீஇ
மெய்யா ரனியின் னிசைமுற் றியவோர்
உய்யா னவனாந் தாமுற் றனனாள். 1

வானு டியரும் பிரயா னிகடாங்
கானு டியமெய் வழிகண் டறியக்
கோனா டியமைத் தசெய்குன் றிவரா
நானு டியவே தியனோக் கினன்முன். 2

நேரா றுபிடித் துநிதா னியெனும்
பேரா ளனெறிப படுபெற் றிதனைக்
கூரா விழிகொண் டெருணித தனுகிச்
சீரா ளனடுத திதுசெப புவனாள். 3

அருமைத் துணையே யிவ்வரோ கவனத்
தொருமித துவழித் துணையுற் றியையத்
தரும்க் கிருபா கராதந் தவருட்
பெருமைப பிரசா தநலம் பெரிதே. 4

நம்மா வியுமாக் கையுநம் பொருளும்
அம்மா னடிக்காப் பணமாக் கிடினுங்
கைம்மா றுகவா துககிந் தவருட்
கிழ்மா றனுவே னுமொரீ டுகொலாம். 5

என்றின் னனவோ கையொட சனருள்
நன்றின் னிவழுத் தலுநன் றிதெனா
நின்றன் னிநிதா னனுநெஞ் சமகிழ்ந்
தின்றன் றுணைவாய்த் ததெனக் கெனிடோ. 6

என்றே வழிநா டினனென் குடிவிட்
டன்றே விழைவுந் றுனருந் துணைய
இன்றே வரைநா டினனெய் துகிலேன்
நன்றே யிவனோர் ததுநா னுனையே.

7

அருளே யெனையில் வழியாக் கியெனக்
கருளே யுனருந் துணையாக் கியதால்
அருளே துணைமுற் றுநமமா ருயிருக்
கருளே யலதொன றிலையா தரவே.

8

புத்திக் கொருபோ தகதந் தையிறை
பத்திக் கொருபா லீனர ஷணிய
சித்திக் கொருநற் குருதே சிகன்வான்
முத்திக் குவழித துணைமுற் றிலுநீ.

9

என்னு வுனைநட் டனனெம் பெருமான்
பொனனா கழனீ முலபொருந் திமவரை
முன்னு டுதுமா ரணமுந் துகெனச்
சொன்னான விநயத தொடுகுழ்ச் சியனே.

10

வல்லார திருவுள் ளமகிழ்ந் தபடி
எல்லா நலமா குகவில லொருவி
நல்லா யிவ்வழிப் படுநாண முதலாச்
சொல்லாய் வரலா றுதொடுத்த தெனவே.

11

வேறு.

உளமலி யுவகையி னொருங்கு கேளென
வளமலி யாரணக் கிழவ வானுலைக்
களமலி கனனமழை கவிழ்ப்பக் காசினித்
தளமலி சராசராஞ் சாயப ராமென.

12

நாசதே சத்தவ ரெவரு நாடொறும்
பேசின ராயினும் பிழைப்பை நாடிவர்
மோசநா சத்திலே முழுது டாவகை
நாசனா ருளுனே யிழுத்த திவ்வழி.

13

விதிவழிப் பட்டனன் விசால வெள்ளிடை
நொதிவழி யுறுவகை துனித்து வந்தியான்
கதிவழிக் கடைத்தலை யடுக்குங் காலையிற்
சதிவழி புருந்துமோர் தையல் தோன்றினாள்.

14

மூச்சக மருண்மதி முகத்தள் மோகன
நச்சுவேற் கருங்கணி நறைவ டித்தென
இசசக மொழியினி திசைக்கு மேந்திழை
அசசநுண் மருவகுலா ளலகைக கோரதுணை. 15

கேடெலா மொருவழித திரண்டு கேழ்கிளர்
பிடுசா லுருவமைந் துழலும பெய்வளை
நாடிபுண் ணினைப்பினுங் கொல்லு நஞ்சுமிக்
காடவ ருயிராசசுவை யறிந்த கூறறரோ. 16

நாமமோ காதூரி யெனந விற்றுமக்
காமினி மயற்படு கண்ணி குததிவந
தேமநா னெறியிகந தெனது மஞ்சமுன்
சேமவைப பாக்கொளிற் செலவா நின்னில்யார். 17

*புவிபடு சிற்றின்ப போக போக்கியங்
குவிபடு மாளிகை குலவி யெனனெடுந்
துவிபடா திளநலந துய்ததி யாலுயிர
அவிபடு காறுமென் றடுததுக் கூறினாள். 18

காதகி பகட்டிய கபட்டு நச்சகா
சதிதென் றெடுத்தியா னிசைபப தும்மதைக்
கேதமில் குணத்தநீ கேட்ப தும்மதி
பாதகம் மனககறைப் படுககு மென்பரால். 19

மாந்தளிர் மேனியை மருட்டு நோக்கினைத்
தேநதள வருமபினிற் றிகழ்புன் மூரலை
ஏந்திழை யிசசக மொழியை யென்மனம்
நீந்தவோர் நெடுமபுனை நிகழ்நத தவ்வுழி. 20

பணிவிடத் திளநலம் பகரும் பைந்தொடிக்
கணிகையர் காலடி கவிழ்க்குங் காமவெம்
பிணிகெழு மாநதபைப பிலததென் றோங்கிய
அணிகிளர் திருமொழி யதுமற் றென்பவே. 21

■
நல்லுறா கடைப்பிடித் தைய நங்கைபாற்
செலவிரு விழிகளைத் திருகித் திங்குறா
புல்லிடா திருசெவி பொத்திப பொள்ளென
வல்லிதின் வினாந்தனன் வலைக்குத தப்பியே. 22

மாயமோ காதரி யென்னும் வம்பியே
ஏயென விகழ்ந்தணி லேற விட்டவோர்
நாயெனக் குகாததுள நலிந்து நின்றனள்
சீயெனத் தூர்தனன் செலவை நோக்கியே. 23

என்றபோ தாரிய னெம்பி மற்றிவள்
நன்றறி விடலையோ சேப்பை நச்சிய
அன்றவ னாருடாக கறுதி சூழ்ந்தனள்
வென்றிவேந தருளிஞல் விலகி யுய்ந்தனன். 24

அத்தகு திருவரு ளாட்சி யேயுனை
இததலை புரந்ததென நீச னுமத்தைத
துத்தியஞ் செய்தினிச் சொல்லு கென்றனன்
விததக நிதானியும விளம்பன மேயினான். 25

ஆரணக் கிழவசஞ் சலவ டுக்கலின்
சாரண வியபொழு தாதி தநதையாம்
பூரண நராதிகாக கிழவன் போர்துபல்
கோரணிப் படுமொழி கூறன் மேயினான். 26

முகக்குறி யாலொரு முத்தி யாத்திரா
உகக்குனை நானெறி யொழுகி யென்பதும்
அகக்கணீ யருவருத தவனி வாழ்வெலாம்
இகக்குனை யென்பது மெளிதிற றோநதனன். 27

மண்ணுரு வினைமருங் குறவு மண்ணுனை
மண்ணுகா வாழ்க்கையை மண்ணின வைகுவை
மண்ணின்மண் னாகுவை மரிததி தோரலை
மண்ணினை யிகததியென் மதிக்கொண் டேழைநீ. 28

கையக வெண்ணெயைக் கருதி டாதுபோய்
நெய்யகந தொறும்வினாய் நேடு வாரினை
வாழ்வனை வரைந்து வானுறு
மெய்யக வாழ்வனை விழைவை நன்றோ. 29

பாழியம் புவிநலம் பழுத்த வென்மனைக்
கூழியஞ் செயமன மொருப்பட் டாயெனின்
ஆழியே யனைபழு வாகை மாநடை
வாழிய நினக்குயான் மணமு டிப்பனூல். 30

சிற்றின்ப கருமமே யன்றிச் செய்வினை
மற்றிலை யென்பது மனக்கொண் மாதவம்
முற்றிநீ மறுமையின் முத்தி மாநலம்
பெற்றிட வெத்தனை யூழி பேருமோ. 31

பூதல மனைத்துமோர் புணாப்பி னூற்றருள்
சூதுமா நகரிடைத துன்னி யான்பெறு
மாதரை மணந்திது மட்டும் வாழ்கெனக்
காதலித தென்னுளங் கரையப் பேசினான். 32

தெருண்டமே லவனெனத் திருகி யென்மனம்
மருண்டதங் கவனய வசனத தாயினும்
இருண்டமுந் சிபின்மறை யெழுத்துக் கண்டுடன்
வெருண்டகந தெருண்டது வெறுப்புக் காட்டியே. 33

ஐயகேள் பழையமா னுடனை யங்கவன்
மையுறு கிரியையை வரைந்து நீங்கெனுந்
செய்யவா சகமது தெரியக் காண்டலுந்
சையென விகழநதன் றுகுவ தனறெனா. 34

இச்சகம் பேசியா ளாக்கி யென்னையக்
கொச்சைவன் சிறைப்படுத துயிராக கொள்ளுவன்
நிச்சய மெனவொரு நினைவு கோன்றலாற்
குச்சிதன் முகங்குறிக கொண்டு கோகுகியே. 35

நின்னையுங் கெடுத்துநீ ணிலத்தை யுங்கெடுத்
தென்னையுங் கெடுத்தனை யெனினு மேழையேன்
தன்னையாட் கொண்டது தமபி ரானருள்
முன்னைய னல்லனென் றுணர்ந்தி முநதநீ. 36

ஓசைநீ ருலகா சரிமை நல்கினும்
ஔசைமா தரைமண மாற்று கிற்கிலேன்
நாசநின் மனைக்கடை நச்சுவா கொலாம்
நச்சோர் கடைத்தலை யெய்து மெம்மனோர். 37

வருசிலேன் முதியநின் வழிக்கொள் வாயெனக்
கருகிய சிந்தையான் கனன்றுன னாருயிர்
பருகுவோர் மறவனை விடுபபல் பாரொனத்
திருகின னுடலையென் னுயிர்தி யங்கவே 38

ஆயிடை யாக்கைநின் தகன்ற தாங்கொலுண்
மேயபூ ருவவியற் கூறு வேந்தருட்
சாயலைப் பிடித்துநூற் றடத்தி லோடினேன்
போயின னறககொடுங் திழுவன் பொங்கியே. 39

வல்வினீர் தணுகினே னுபாதி மல்கிய
கல்வரை கண்டுளாந கலங்கிற் றுயினும்
ஒலவகை யடிபெயாத தேறி யோங்கலிற
செலவநந் தனவனச சேககை சோந்தனன. 40

அக்கணத் தெரிமுக னழலுஞ் செங்குணன்
கொக்கரித துருமெனக குழறி யணமியோ
உக்கிரன பணைக்கர மோசசி யொல்லென
மிக்குரத தோரடி யடித்து விழத்தினுள். 41

கண்ணிலான் மும்முறை கனன்ற டித்தெனை
மண்ணுற விழுத்தியம முதுவன மன்றற
எண்ணினை யனறுகொ லெனனச சீறினுள்
உண்ணில வெனதுயி ருச லாடவே. 42

கூற்றமிய வுருக்கொடென் னுயிரகு டிக்கவந்
தேற்றதென் வினைவினை கால மீதென
ஆற்றல னாகென சழிந்து கண்கணீர்
ஊற்றிட வாவிநொந் துலைந்து போற்றியே. 43

பூரிய னேனுளம் புணர்த்த தீமையை
ஆரிய பொறுத்தரு ளளித்துக காவென
நேரியல் வரன்முறை நிகழ்தத நெய்சொரி
வீரியக் கனலென வெகுளி மூண்டதால். 44

ஆவ்வயிற மையயளி கருணை யாரருள்
திவ்விய வன்பெனுங் குணந்தி ரண்டவோர்
செவ்விய னடுததுளந் தெருட்டிச் செங்குணன்
வெவ்விய கரத்தெனை விலக்கிப் போயினா. 45

வழுத்தரும் பெரும்புகழ் வரதன் வந்தெனை
இழுத்தரு ளளித்திடா ரென்னில் வெஞ்சினம்
பழுத்தவன் கொன்றுயிர் பருகு வானன்மேல்
தொழுத்தையாக் குவன்சிறைப் படுத்தித் தூய்மையோய். 46

நிண்ணய மிதுவென நிகழ்த்துங் காலையக்
கண்ணிலான் கற்பனைக் கிழவன் காண்டரு
தண்ணளிக் குரிசிலெம ஜீவ தாரக
புண்ணிய மூத்தியென் றறிதி புந்தியோய். 47

கற்பனை நெறிகதி காட்டு மாயினுரு
சற்பனை விளைகுமோர சற்று நீங்கிடி
தற்பர னருளவழி சருகக லாயினும
பொற்புறு நீதிவான கதிபு குததுமால். 48

சாதன மிழந்துயான றவிதத வவ்வயின்
நீதுய நுழந்தமை நினைபுங் காலையத
தாதுரு நறுமலாச் சரளக காவணரு
சோதனை நந்தனச சூழலபோன் மென்றான். 49

*அநதண னுரையகத தழுந்த வாரிய
விநதையைங் காயததை விழியிற கண்டுமென்
சிரதனை தெருண்டில னாண்டு தெய்விக
மைநதனென னுணர்நதனன் பினபு வள்ளியோய். 50

வருத்தியென் னுருயிர வதைதத மறநெரு
விருகதனை முன்னரே யறிவன் வீட்டகத
திருததியே விமமனை யெரிம டுபபலென்
றுருதனன் பூருவாச சிரமத துறறரோ. 51

ஐயநின் னுரையினு லருளின் மாட்சியும்
மையகன் மெய்விக வாச நீதியுந்
துயயகற் பனையநுட் டிபபின் சூழ்ச்சியும்
ஐயமின் ருகவென் னகந்தெ ருண்டதால். 52

வேறு.

எந்தையதன் மேல்வழிநி சுழ்ந்தவையி னிக்கேள்
நந்தனம்வி டுத்துமலை யுச்சிரடை கூடி
வந்தவமை யத்திரும் டங்கலரி யேறு
பந்தமொடு றங்குசெயல் கண்டியோப தைத்தேன். 53

மத்தியுறு நண்பகலி னுங்கதம டங்கல்
நித்திகாசெய் நீர்மையினு நெருகதுணி வழ்றே
அத்திசைய கன்றுதிரு மானிகையை யண்மிப்
பத்திமுறு கூடுகிழ் பாதைகொடு போந்தேன். 54

சஞ்சலம் லைச்சிகரி நின்றிழித டத்தில்
எஞ்சியமு கத்தருளி லானிதய கோட்டன்
நெஞ்சறவ ணைநதிநெறி நீசமுறு மேழைப்
பஞ்சைகள் ப யினறிடுமோர தாழ்படுக ருய்க்கும். 55

சீரோடுசி நபலேது செல்வாபுக வொலகும்
பேருளதி கழ்ச்சியுறு பெறியது நீயக்
காரிருடொ குமபடுக ரிர்கவிழ்தி யேனம்
ஊரவம் திததுநகை செய்யுமில் துண்மை. 56

திருவிவிக ளோடுநெறி சோதன்மதி யன்றால்
கருவனிறு மாபபனகங காரியோடி டம்பன்
பெருமிகனு னக்குறவ ராயவாபி ணங்கிப்
பொருவரிய மூட்டென வெள்ளுவர்பொ றுரால். 57

நம்மினது னககள்செலு நன்னெறிவி னாவின்
அமமபெரு மைததிடரின் மீதுசெல மார்க்கம்
எமமவாகு ழாங்கொளத லதநினிதி னுய்க்குஞ்
செமமையுறு மேலவாசெ லுமபரிசு மோர்தி. 58

இலகுபுகழ் மேன்மையுல கின்பசுக மெல்லாங்
குலவுநெறி விடடிழிகு லீனாநெறி கொள்வாய்
உலகருள தென்பதிலை யென்னிலுல குக்கோர்
அலகையிவ னெனபரித றிந்திலைகொ லென்றான். 59

கோணியம் னத்தனிது கூறலும் றுத்துச்
சேணிலவு பூபதிதி கழ்ததுநெறி சோவல்
கோணிலைதி ரிந்துலகு குப்புறுவ தேனும்
நீணினாய முய்க்குநெறி நோடிபெ யர்க்கேன். 60

என்றருள்வ ழிப்படமு யன்றுளமி சைந்தேன்
அன்றுகிளை நட்புரிமை யாயவுற வோக்குப்
பொன்றினவ னாவரொ னக்குமது போலவர்
இன்றவர்வ ழிப்படுவ தெங்ஙனம் டுக்கும். 61

மாயவிரு ளோடுசுடர் வான்பரிதி காலுஞ்
சேயொளிம டுத்துறவு செய்யுமெனி லன்றோ
பேயடிய ரோடுயர்பெ ருந்தகைதொ மும்பர்
ஆயவர்ப ரிந்துறவு செய்வொன லாமால்.

ஈதுவல மீதிடமெ னக்கையறி யாத
பேதையர்பு கழ்ந்துதுதி பேசுடினு மென்கொல்
ஊதியமி கழ்ந்திடினு முண்டுபடு மேயோ
சேதமிலை யூரவம திப்பிலொரு சிந்தை. 63

கோட்டமுறு தாழ்மையுயர் மேன்மைநிலை கூட்டுங்
கேட்டிடைவி முத்துநனி கேதமுறு சிந்தை
மேட்டிமையி தோர்த்துமறை வேதியாசெல் தாழ்மைப்
பாட்டையைவி ழைந்தனனிம மேட்டுநெறி பாரேன. 64

என்றறுதி கூறியய லேகெனவி டுத்துத்
துன்றியவு பாதிதொரு சூழலையோ ரீஇப்பின்
வென்றிதரு தாழ்மைநில மேவினில காமே
மன்றனக ராதிபனை வாழ்ததிவழி வந்தேன். 65

மட்கிமதி குன்றறிம டக்குடிநி லாவும்
வெட்கமெதிர வந்தெனைவி டாப்பிடிபி டித்தே
கட்கமென நெஞ்சுருவு கைப்புனாதொ டுத்தான்
உட்கிமறு குற்றதொரு கணனலென துள்ளம். 66

செத்தபின்வ ரும்பரம சிற்சுகமெ னக்கண்
டுய்த்துணாகி லாதுமன முட்கியுழல் தேவ
பத்திநடை யென்பதுப யித்தியம லாலோ
சததுமிலை யென்பதெமர் சாகுவத கொள்கை. 67

மாசறுகு லத்தமனா வாழ்வைமதி யாமே
நீசரோடு தாழ்படுகா நோந்துநடை கொள்ளல்
மோசமறி யாதமுழு மூடமதி யன்றிச
சீசியடி மைத்தனமி தென்கொலிழி ஜென்மம். 68

நாணலைகு லப்பழியை நச்சுறவின் மானம்
பேணலை கைத்துலகு பேசுபடு நின்றை
காணலை ழித்தெறிதி காமியந லத்தைப்
பூணலைப் பிப்படுபு கழ்ச்சிசிறி தேனும். 69

மேதினியி லேபிரபு டகரதி வீரர்
மாதகைய ஞானியர்வ ரம்பிலரி மார்க்கம்
மேதகைய தன்றெனவெ றுத்தனர்நி னைப்போற்
பேதையர லாலெவர்பி டித்திழிவு பெற்றார். 70

கேவலரோ டாலயம் நீஇத்துதிக்கி ளந்தம்
ஆவலின்வ ணக்கியும் ருட்குரவர் போதம்
மேவியுமு ணாந்திருவி ழிப்பினல்சொ ரிந்தம்
பாவனைசெய் நாணிலியி தெத்தனைப ழிப்பாம். 71

செய்பிழைபொ றுக்கெனைவி ரக்குதல்கி ருட்டிற்
கைவருபொ ருட்குரியர் கையுறவ ழங்கல
பொய்வழிய ருபபொருள்பு நததெறித லென்றும்
மெய்வழியி டிப்படவி தெத்தனைகொல வெடகம். 72

கானமுழ லுங்கவரி மாவுயிராக ழிந்தே
கானமுறு மோமயிரி டாப்படுவ தேனும
ஊனுடலவ ளாததுயிராக மந்தலகு லாவி
மானமழி யப்பெறுமோ வாழ்வுமுள தேயோ. 73

தலையினிழி வற்றமயி ரேயனையர் தத்தம்
நிலையினிழி வற்றகடை யென்றறி கிழ்ததுங்
கலையைமுச லாகரமதி காட்டினேதி கழதநிப
புலையொடு கூட்டுணவி யைந்தபொழு தத்தே. 74

இத்தகைய வெட்கமுமி கிழ்ச்சியுமி முக்குஞ்
செத்தனைய துனபமுமு ழசகவரு தேவ
பத்தியைவெ றுததுலக கேளிராடை பற்றிச
சித்தமகிழ் கெனறுபல செப்பினனெ டுத்தே. 75

வேறு

இன்ன வறிகளி வெட்கமெனு மீன நெதிரில்
துன்னி நிறெறித யஞ்சுடவு னைத்த சுடுசொன்
மன்னு ஜீவவச னத்தினொடு மாறு கொளயும்
என்னு ளோநரியி னைந்தனைய வெண்ணி னைரோ. 76

உலகர் மேன்மையென வுன்னுவதை யுன்ன தநிலத்
தலகி லாதிபர கததருவ ருபப ரதநூல
விலகி பற்றிவன்வி திபாதுமெய் வேத விதியன்
நலகை துன்மதியு ளாயநர மேதை யசடால். 77

பன்றி ரகூணைவ ழங்கவரு மாம றைகொடே
நன்ற ருட்குமர நாயகன டுப்பு ரிவரீ
தன்றி யிவ்வுலக கருதையறி யாமை செருமிப்
பொன்று புன்னரர்கொ லன்றெமைந டுப்பு ரிவதே. 78

ஊவு கோடரம் ணங்குலவு மாலி மதியா
தோவி லாதுலகு வந்துதலை குடுமு ணாவில்
பாவ காரியாப யித்தியமெ னானிகழு பத்தியைத்
தேவ பூபதிம தித்தாளமு வபபா தினமும். 79

சருவ லோகமுமொ ருங்கெதிர்த டெத்த பொழுதும்
நிருவி காரபதி வாசகுநிலை தின்று நிலவும்
மருவு யிரப்பொருவ ழிப்படம தெத பொழுதும்
பொருவில் மாந்தக திக்கெதிர்பு லபப டெவதோ. 80

வரம னோகரன டித்துணைம ரீஇய வறியோ
பரம செலவமுறு பாக்கியாப கைத்த மறவோர்
தாமி லாதுலக வாழவுறுத ருக்க ரெனிலும்
உாமி லாதுழல பாக்கியரோ ருங்க டையவே. 81

அருளி னாயவொரு செலவமதி செல்வ மதனைத்
தெருளி னாயபர ஞானியாதெ ரிந்து திகழ்வா
பொருளி னாயவொரு பூதியிழி பூதி யிதனை
மருளி னாயவழி பூரியாம தித்து மகிழ்வா. 82

மீது றுமபரம ராஜ்ஜியமவி ருமபி முயல்வோ
பேதை யெனறுல கிழ்ந்துபழி பேசு மெனினும்
மேதை யாயபர ஞானியரெ னுவி புதரே
காத லோடுபுகழ் வாராணிக விபபு மிகவே. 83

என்ற கததுணர்வெ மும்பளிலை னக்கெ திரிலே
நின்ற வெட்கமுக கோக்கியட நீச மதியோய
இன்று னக்கிடம விப்பபெனனி லீச னொருசேய்
அன்றெ னக்கிடம விப்பபாகொல ருட்ச ரணிலே. 84

ஆன்ம ரக்ஷைய ழிக்கவரு சதது ருவுனை
நான்ம தித்துரை விறறிபுன லங்கொ ணடுநாள்
வான்மு கத்திரவி போலொளிவ ழங்கு மகிமைக்
கோனமு கத்தெதிரவி ழிக்கவருள கூடு வதுகொல். 85

ஜீவ றானெறிபி டிக்கமகி சிற்ச பைமுறை
ஆவ லாயநச ரிக்கவரு கார ணர்குழாத்
தோவில் கூட்டுறவு கொள்ளவுள மொல்கு வனெனில்
தேவ, வாசியருண் மலகுவகை பபப தெரியென். 86

நன்மை செய்யவெனி னுட்கிமன நாணி நலிவை
தின்மை செய்யவெனின் முனனிடுதி சிந்தை திருகாய்
புனமை யோய்கடிது போதியயல் போதி யெனவன்
சொன்மை யாலுறவெ ருட்டுபுது ரந்த னனரோ. 87

நின்றி டாதுபடு நீசமதி நீணை றியிலென்
பின்னொ டாந்தருகி டைக்கிடைசி தற்றி வரவும்
வன்றி றற்கொடுவி முத்தினெனி லதது மறியத
தென்றி சைக்கணெறி கூடினன்வி னாந்து சிறியேன். 88

இகலொ ழித்ததய வெல்லொளித வழ்ந்து மீளிரும்
பகலி லாருயிராப தைக்கமர ணபப டிகாவர்
தகில லோகசர ணுலையா ருட்டு ணைமையார்
சகல விசுகினமு நீந்தினனி தென்ச ரிதமால். 89

என்ன நன்மதிநி தானிசொலி யெந்தை
பன்னு குன்சரித மெனுபணி விறப காதலும்
பொன்னி லத்தனாசெ விததொனோபொ துதத பொழுதே
என்னு ளத்துணாவெ முந்ததென வெண்ணி மொழிவான். 90

வேறு.

உரிமைநீத் தொளியை நாடி யொருமனை குறுகி யாய்ந்து
வெரிதுறு சும்மை வீழ்த்தி வெறபிடா கடந்தி ராவின
அரமனை விருநதன் டிப்பா லழிமபனை யமரிற் போக்கி
மரணவைப் பொரீஇநின் னட்பின வலியுற்றேன மற்றுங் கேட்டி. 91

உத்தம வுபாதி யோங்கற் சிகரியீ தொருகோல் வேந்தன்
சத்திர மணைநதோர வைகல் தரித்துடோ யெனினென சொல்கேன்
முத்திசா தனங்க ளாக முறைமுறை திகழுங் காட்சி
எத்தனை யதிகங் காண்பை யெத்தனை பாமா னந்தம். 92

கழிந்ததற் கிரங்க லென்றோ கானகத் தெதிர்ந்த நீசன்
பிழிந்ததி லிடத்தை யூட்டும் பேயெனப் பிடித்து நின்றை
மொழிந்துனைக் கெடுக்க முற்று முரணிய முடக் கொள்கை
அழிந்திடச் சிதைத்த வுறை னுண்மையே யாண்மை யாமால். 93

துதிபெறு ஞான முள்ளார் சுதந்தர மகிமை யாகும்
மதியிலா முடாக் கென்றும் வாய்ப்பது வெட்க மென்னு
நிகிமிகப் படைத்த ஞானி நீதிவாக் கியத்தை யோர்ந்து
வெட்கந் தஞ்சச் சமழ்ப்பதே தரும மெம்பி. 94

மருளுறு கங்கும் போது மாணச் சூழ னீந்த
அருளொளி திகழ்த்தி யென்னை யாதரித் ததுமற் றுன்னைத்
தெருளொளி திகழ்த்திக் காதத செவ்வியுந் துவிதமாய்
பொருளொலம் புரக்கும் பெமமான் பூரண ஞானத் தாட்சி. 95

கோல்வழி யிழுக்கா வேந்தன் சுவலயா டவியி லெம்மை
தூல்வழி நடத்திக் காதத துவலருந் கருணை நயபி
மால்வழி விழாது வல்லே மாளத நியானத் தோடு
மேல்வழி பிடித்து மென்ன ஹிருவரும் வினாந்து சென்றார். 96

நிதானிநட்பு படலம் முற்றிற்று.

அலப்பனை வணாந்த படலம்.

உலப்பிலா வாதி மூலத் தொருபாஞ் சுடரை நாடிப்
புலப்பகை களைந்த வேத புங்கவா குழாதத் தனையும்
நிலப்பொறை யாகி துண்ணு னிண்ணயந் கருத்து னுண்ணு
அலப்பனென் றொருபோ பெற்ற வசடனங் கவர்முன் சென்றான். 1

சேய்மையின் விளங்கக் கண்ட தேகந்தான் கிட்டக் கிட்டத்
தேய்மதி போலக் குன்றித் தேசழிந் துருவேருக
நோய்மையிக் குடையான கொல்லோ விவனென துனித்து நோக்கி
ஆய்மதி நிதானி யொலலை யலப்பனை யுசாவித் தோவான். 2

பூருவ தேசம் யாது பொருவரு நாச தேசம்
ஊரெது சளவாய்க் கோட்ட முறுவதெங் கும்பர் நாட்டுக்
காருளை குமரே சபை லாவலென் னிரகை வேண்டி
நேருமோ வொன்றித் தேக நேருமென் றுணைப்ப தானான். 3

இத்தகு துணையெ னக்கிங் கிசைந்ததெத் தனைம கிழ்ச்சி
உத்தம வழிதோன றுமே யுவந்துசெல வதற்கு பாயம்
பத்திமாக கதத ராய பவித்திர ரோடு செய்யும்
மித்திரங் கலந்த சமபா ஷணையினினை வேறென் றுண்டோ. 4

முன்முக மறியே னுன்னை யாயினு முனிவொன் றில்லா
நின்முகங் கண்டும் நேரே வினவிய நோமை யோர்ந்தும்
என்முகங் களித்த காட்சி யெதுந்தனை பனிங்கே போலத்
தன்முகங் காட்டு நெஞ்சத் தன்மையை யென்பர் சான்றோங். 5

சொன்மதி தெருளா ராகிச் சூழ்ச்சியற் றுழலு மாந்தர்
நன்மையும் பயனு நாடார் நகைத்துரை யாடி யந்தோ
பொன்மையாக்கிடைத்தவாண்டு பொழுதுபோக்கடிப்ப ரென்கொல்
ஜென்மசா பஸிய மீதென் சிந்தைக்கோ பெரிய துக்கம். 6

என்னலு நிதானி வீணே யிறைப்பொழு தேனும் போக்கல்
கொன்னுரை வழங்க லாதி கொடுந்தொழில் துக்கந் துக்கம்
பொன்னிலத் தாசன் சீர்த்தி புனைந்துரை யாடிப் போக்கும்
இந்நிலத் துரிய வைக விருமைக்கு முறுதி யென்றான். 7

ஆங்கு கேட்டு நின்சொல் லனைத்துநல் லுணர்ச்சி மூட்டும்
பாங்குள நவீனச் செய்தி பயக்குமார தருதகினை பென்னின்
வீங்குபுண் னியலோ கத்து விசேடமான் மியப்ப காசகி
ஒங்கிய பரமா னந்த மூட்டுதற் கைய முண்டோ. 8

இமமையி னிகழ்ப வெல்லா மிறதனை மாயை யேயாம்
அமமையி னிகழவ வெல்லா மழிவிலமெய்ப் பொருளா மாயிற்
செமமைசோ கதியைச் சேரத் திகழ்மறு ஜென்னம் வேண்டும
நமமையி டேற்றொ னுதா னஞ்சய நீதிப் போலி. ■

முத்திராட் டினைய கோமான முறைபிசு காதிங் குய்த்த
நிதநிய ஜீவன மல்கு நீதியே நமக்கு வேண்டும
இத்தகு நீமை யுள்ளி யெடுத்துரை யாட வாட
உத்தம தேவ பகதி யொளிநுநன கிதயத் தோங்கி. 10

மெய்க்குணப் படுத லுண்டாம் விசுவாசம் வளரும் பாவச்
சுககறும் பிரார்த்த னைக்குச் சிந்தனை நிருநதுந துன்பந
துக்கநோய் பகையே யாதி சோதனைக கிடையா துளளம்
பகருவப் படுநம பிக்கை பலப்படு மருளமெய் வாககின். 11

மித்தையை நம்பி யந்தோ வீணவ பத்தி யென்னும்
பித்தமிக் கவிததை முடிப் பிரபஞ்சத் துழலு மாந்தர்
நித்திய ஜீவ மாக்க நெறிபிடித் துய்ய வேத
சத்தியந் திகழ்த்தும் வாஞ்சை தழைக்குமெய்ப் பத்தி யாலே. 12

குன்றறா நித்ய ஜீவன் குலவுதற் கிருத யத்தில
நன்றசெய் கருபை யன்பின் நனிவிசுவாசம் வேண்டும்
இன்றமை யாதென் ரோரா தெத்தனை யேழை மாந்தா
பொன்றுவர் தமக்கே சொந்தப் புண்ணிய முளவென ரேம்பி. 13

3காட்டமில் தேவ பத்தர் கூட்டுற வடைந்து செய்யுந்
நாட்டிகு மாண சம்பா ஷண்பெறு மையினு லிரந்தக்
கேட்டினுட் படுவ ரென்னே கிளரிருளு சிறக ரின்றி
மோட்டுயர் விசும்பை முட்ட முடிவதோ பறவைக கென்றான். 14

தைவிக கிருபை யொன்றே தணப்பிலா வவித்தை நீக்கி
மெய்விளக கிடுமெரு ஞான்றும் விததகப பயிற்சி யேனுங்
கைவரு கல்வி யேனுங் கதிரலங் காட்டா தென்ற
பொய்வரை புரதிக் கொல்லை புகலுமா லலபபன மாதோ. 15

உன்னதத் தருளொன றின்றே ஹுநலம் யாது மின்றும்
பன்னருந் தூய நீதி பகாவிதி ரிடேதத தாலே
துன்னுமென றுழலவோ டெல்லாந் துரியநா யகனோர் செம்மற்
சாநிதி நின்று வீழ்நத சழக்கரென் றுரைக்கும் வேதம். 16

மற்றிதே போலுந் தூய மறைமொழி யநேகந தீரக்
கறற்றிந் துளன்யா னென்னுங் காலைநன னிதானி நன்றும்
எறறியாந் குறிககொண் டினனே யெடுத்தனா யாடத் தக்க
நற்றிற மென்ன லோடு நாக்கடிப் பிரட்டிற் றன்றே. 17

இகபரம் விதிநி டேத மெழிலி ஷணிய வேதம்
மகபதி யருளசன மார்க்கம் வைதிக லௌகீ கங்கள்
ஜைவிசே டங்கள் காலத் திரையங்க டெரிகக வலலென்
தகவுளாய் விருமபிற் றொணறைச் சாற்றதி நிச்சுத்த வென்றான். 18

அவ்வயிற் றனித்துச் சென்ற வறங்கிளர் மறையோற் கிட்டிச்
செவ்விய நிதானி பேசுகத திறமுளா னிவனைத தேரின்
இவ்வழி பிடித்த நங்கட் கேற்றவோர் துணைமை போலும்
ஒவவுமொவ் வாநென் றாகித் துனகருத துணைதநி யெனனா. 19

தன்னுயிரத தோழன் பேச்சுச சாதூரி யததிற் சிக்கி
இந்நிலை யுசாவி னுனிந் கென்பதை யகததுட கொண்டு
புன்னகை கோட்டி யென்கொன மருண்டனை புலமை மிக்கோய்
பனனுவல் கேட்டி யென்னப் பகருவான் பனவன் மாதோ. 20

வேறு

தெருட்டுமடி யவர்போலத் திருவசன மெடுத்துணாத்து
மருட்டுவான் றனையறியா மனுக்கடமை மனமடங்காத்
திருட்டுவாய்ப் பழக்கமொழித் திறங்கண்டு திகைத்தனை
அருட்டிற்றை யொருசுற்று மறியாத வசடனிவன். • 21

வ னற்கினற தகைமையினும் பத்னமடங்கா
நன்னாறி குவன்வாழ்க்கை நாசதே சத்தொருசார்
என்னயலூர்க் குடிதந்தை வாசால னிவனலபபன்
இன்னிசைவாய் மொழிமதூ மிதயமெட்டிக் கணியாமால்.

உருக்கவினிச் சேய்மையினி னுவப்பளிக்கு மண்மையுற
அருக்களிப்பைத் தருஞ்சிலகித திரபபடங்க ளவைபோலும்
உருக்கிமன முவப்பிகு கு முளையாதி புறககாட்சி
அருக்களிப்பைத் தருமிவன்றன னகக்காட்சி யடுப்போர்க்கே. 23

பரிகசிப்பென் றுளங்கோடல் பரமார்த்தம் பழிப்பின்றால்
தெரிசுவரென் சிந்தையைநந தேவர்பிரான் முறைதவறி
தரியலரா யினுங்குற்றஞ் சாற்றமனந துணியேன்பான்
பெரியபிழை யந்தியாதம பிழைகாணும் பிழையன்றோ. 24

ஏதமற திருத்தொண்டர்க் கிசையநடிப் பதுபோலச்
குதுபொரு கழகமதுக் கடைசோரா தொக்ககுழாந்
திதகலா விலைமாதா சேரியிவற் றவரவாகருப்
பேதமற நடித்திசையப பேசசமாத துளனிவன்காண். 25

மன்றாட்டு மனஸ்தாபம் விசுவாச மறுஜெனனம்
என்றாய வுபதேச வியலைவிரித துறைபபனவற்
றென்றானுந தனதிதயத துணராககற றறிமோழை
குன்றாத தீக்கருமி குணங்காணுக கொடுநதோஷி. 26

பண்டைமறைத் திருவசனம் படிததுணர்ந்தும் பயனடையாச
சண்டாள வறியவ்ரு தயந்தனகரு யானைதீ
உண்டிதாநத விளங்கனியு முருபபடுதற் குதவாமே
கொண்டகருப் பயனிழநத குடமபையுமே நிகாகுணிக்கின். 27

விண்டியற்று மறைவினைகள் வெளிப்படுதற் கஞ்சயிவன்
அண்டர்நா யகனெல்லா மறிகுவரென் றஞ்சுகிலான்
உண்டுகித் துறங்குதலுக் குளங்கவல்லான் பாவிபெனக்
கண்டுணர்ந்தா வியிற்கலங்கிக் கவலுவா னலன்கண்டாய். 28

மாதகைய கிறிஸ்துவனான மாககததுக் கிடறுகட்டை
வேதபா ரகாக்கெல்லாம் விலக்கரிய பெருநிந்தை
ஏதிலருக் கருவருப்பா மில்லவர்க்கு மணக்கசப்பு
பூதலத்துக் கொருபாரம் புலையனிவ னிலைதேரின. 29

வஞ்சமொழிக் குகைவாயில் வதிந்திருக்கு மறைவசனம்
நெஞ்சகத்துத் தணவாமே நிலைத்திருக்கும் பைசாசஞ்
செஞ்செவே யவயவத்துச் செறிந்திருக்கும் பலதீமை
சஞ்சலநித் தியநாசந் தரித்திருக்கு மிவனடியில். 30

மித்திரரை யுறவினரை வேலைபுரி மாக்ககாததன்
புத்திரரை மனையாளைப் புறத்தானா யகத்தானாச்
சித்திரமா மதிமருட்டித் தேசிகன்போற் றனைக்காட்டும்
எத்தனிவ னிசைபோய் வெத்தனாயு மெத்துவன்காண். 31

ஆக்கையும்ஜீ வனும்வெவ்வே றுயினுமொத் திருப்பதுபோல்
வாக்கொடுசெய் கருமங்கள் மாறுபடா திருத்தலகடன்
வாக்கொடுசெய் கருமங்கள் மாறுபடு வறுமாறறம்
ஆக்கைநிலை குலைந்துவிழந் தழுக்குமுடைப் பிணநாற்றம். 32

பாருலகப் புலையொழுக்கிற் படர்ந்தழுகுப் படியாமே
நேருறுநன் னெறியொழுக்கித் தனைக்காககு நிலைசீயோன்
மேருநக ராதிபதி விருப்பறுமெய்த் தேவபத்தி
சீருறுநன் னடைகாண்டி மற்றதனிற நிகழஜீவன். 33

வித்தாசுந் திருவசன முனையுளமபி விசுவாச
உத்தமவே ரகததுன்றி யுள்ளன்பு கிளைத்தோங்கி
சுத்தசினை வெனுநறுமபூந் துணாமலிநதுன னைநதோயும்
பத்தியெனுந் தருவினுககோர நன்னடக்கை பயனாமால். 34

மின்பிறங்கு மழைமுகத்ததுக் குமரேசன் வியனுலக
மண்பதைக்கு நடுததீவை வகுக்குங்கால விசுவாச
அன்புறமுங் கிரியைக்கே யருள்கிடைக்கும வெறுமபேச்சுப்
புன்பதருந் கென்கிடைக்கு மெரிநியாயப் புழையல்லால். 35

பத்தியெலாளு சொல்லளவிற பரிணமிக்கு மன்றியிவன
குத்திரமா நெஞ்சகத்துங் குடியகததும பாழபடுமால்
எத்தனைய ரென்றுரைக்கென் றவவேடம் பூண்டிவன்போற்
பித்தலக மயலனோநது புறமபொதியும் பேதையவை. 36

அருள்வசத்தான மனமொழிமெய் யான்மகத்தி யடைந்தன்றிப்
பொருளுணரா வறுமொழியாற் புருருலகிற் பெறலரிய
மருளுறுபே ரின்பகலம் வாய்க்காதென றருள்மறையுந்
தெருளுறுநன் மனசசான்றுந் தெரிககின்ற திறமோர்தி. 37

செய்யும்வினை யொன்றாகச் செப்புமொழி பிறிதொன்றா
வையகத்து நடிக்கின்ற மறவோர்தங் கடடுறவு
பொய்யாய கனவிடததும் பொல்லாங்கு தருமென்றல்
மெய்யாய வறமவிளக்கும் வித்தகனாற் றுணிபென்றான். 38

நுண்ணறிவு பகுத்துணர்த்த இவலுகின்ற சொற்சுவைமெய்
எண்ணநல மிழுக்காமே யலப்பனிய லெடுத்துகாதத
பண்ணவனை மனதாரப் பழிச்சுநனி பரமாதத
நிண்ணயத்தைக் கடைப்பிடித்த நிதானிகமுத துவதானான். 39

விரதமா தவத்தோய்நின் விழுத்தஞ்சீர் மொழியாய
அரதநதி பத்தாலிவ வலப்பனகத தியல்பெல்லாந்
கரதலா மலகமெனக் கண்டறிந்து கருத்தற்றேன்
சரதமுணாத் தியவுனக்கோர் கைம்மாறு தரவுளதோ. 40

செப்புமொழித் திறமன்றிச் செய்கைநலம் படைபாத
தப்புளிமற் றிவன்றனக்குச சாமியமா மினாமீட்புக்
கப்படியென் றிரண்டன்றி யொன்றிருநதங் கருதுங்கால்
துப்பிலவேன் நிழிவுறற சூகாமுங் குறுமுயலும். 41

அசப்பியவாக் கியனென்ப தறியாமே வழித்துணைக்கு
வசப்படுவ னிவனென்னு மருண்டனனென் செவிவாயிற்
பசப்பியவீ ணலபுமொழி பாரிதத பதூரமெலாந்
கசப்பாயிற் றெந்தாயுன் கட்டுளையின வன்மையினால். 42

ஏர்திருத்தி யாழவுழு தெருப்பெய்தங் குவர்கழியப்
பார்திருத்திச செழுஞ்சாலிப் பயிவிளைபபா பணிமாக்கள்
ஒர்திருத்த மிலையுமெய் யுணாவெழுபபி யுளம்புதுக்கிச்
சோதிருத்தி யிராணியப் பயிவிளைபபர் ஜீவனமுததர். 43

அறங்காட்டு மலப்புறவா யகங்காட்டு மவயவங்கள்
மறங்காட்டு மனததுணிவு மற்றிவற்கு நன்மையெலாம்
புறங்காட்டு மெனினுமியாம பொதுநீதி யருள்ஞானத்
திறங்காட்டி யீடேறத் தெருட்டுதனங் கடனன்றோ. 44

என்றின்ன நிதானியெடுத் தியம்புதலு மறைவாணன்
நன்றுனது கருத்துண்மை நவின்ருலு நலந்தோன்றல்
இன்றிவன்பான் மாசுணத்துக் கினனமுத மளித்தாலுங்
கொன்றுயிராக் கவரும்விடங் கொடுப்பதன் குணமாமால். 45

போயலப்பன் றனைக்கிட்டிப் புனாயறுமெய்த் தேவபத்தி
மேய்கிரி யாசாரம் விமலவருண் மெய்யுறதி
ஆயவற்றி னுட்பம்விரித தறிவுறத்தொப புனாகொண்டு
வாயளவோ கிரியைமனை வயினுளவோ வெனவகுப்பாய். 46

அநுள்வசத்தா லொருகாலுள் ளுடைந்துணர்வுற் றகந்திரும்பித
தெருளுவனன் னடைகூடி வழிககோடல செவ்வியதாம்
இருளவசத்தா விணங்கானே லெம்பியொருங் கநிலையே
மருள்பிடித்த வவனுறவை வரைவதுவே மரபெனாறன். 47

ஒக்குமிதே சூழ்ச்சியென வுவந்தலப்ப னருகனைந்து
பக்குவமா யுனாதொடங்கிப் பரனருணமா னவருளத்தின்
சிக்கறுத்து நிலைத்தான்றி ஜீவரகை வினோக்குமெனின
அக்கிரியைத் திறமெவ்வா றறிகுதூநீ யுனாக்கெனாறன். 48

சுத்தமனத் தவனுரைக்கத் துருமலிந்த கருமனத்தான்
இத்தகைய வினாவினுககோ ரிருவகையுத் தாமுளவாம்
அத்தகைமை சுருக்கியினி தறைகுவனல் லருட்பேற்றும்
சித்தமொரு முகமாகச் செப்புவன செவிககோடி. 49

மகத்துவதை விககிருபை மக்களிற் தயத்தடங்கி
ஆகத்தியலதீ வினைப்பகையோ டமாமுட்டுந் திறத்தானும்
மகத்துவமெய்ச் சுவிசேஷ மறைபொருளை வகுத்துரைக்க
ஆகத்தூட்டு மறிவானு மருட்கிரியை வெளிப்படுமால். 50

உத்தரமற் றிவற்றைவிரித் துரைக்கவிருப் புளையாரின்
வித்தரிப்ப லெனநிகழத்த விழைவானே யெநிரோககி
ஆகதனரு உவினையை யருவருப்பித திடுமெனறல்
ஒத்திருக்கும் போராட்ட முளவெனினு மொவ்வாதால். 51

திருவிளக்கு மிரகூணியத் திறந்தெரித்துத் தீவினையை
அருவருப்பித அளமபுதுக்கி யாததுமத்தை யுயிரப்பிகும்
மருகிருக்கு நறுமபிரச மலாமறைநதம் புறம்போந்து
பரிமளிக்கு மதுபோலும் பரன்கிருபைச் செயல்காண்டி. 52

சொந்தமகிச் சூழ்ச்சியினுற் சுபவறிவாற் புறம்பொதிந்து
பந்தவினை பகைப்பார்போற் பலாபேசிப் பகட்டிடுமில்
விந்தையினைப் பனித்துறையில் விரிபகன்றை வெறுந்துணரென்
றந்தரங்கத் தருவருப்ப ரருட்கிரியைத் திறந்தெரிவார். 53

உத்தமனைப் பழிசாட்டிப் பெருங்காம முளத்தடக்கிப்
பத்தினியா ஈடிதனிய கணவனுக்குப் பகைகாட்டுங்
குத்தினாயிற் புறம்பேசி யகத்தடக்குங் கொடுவினையர்
எத்தனையர் தகுங்கால மிடந்தேடித் திரிகின்றார். 54

புண்ணியனுத் தரசுருதிப் பொருளைவிரித் துரைக்கவரும்
நுண்ணறிவி லருட்கிரியை விளக்குமென நுவலுகிற்றி
விண்ணிலவு பொருள்விளக்கு மேதினிகுது தூரதிட்டிக்
கண்ணடிதன் எனபபொருளி னிலைதேருங் கூடுததுளதோ. 55

வேறு

மல்கு தேவவ ரபிர சாதமே
நல்கு மானத பாக்கிய நன்குறப்
பலகு கல்வியிற் பாறபடு கேளவியிற்
புல்கு மென்றல்பு லமையின பாலதோ. 56

நெறிதி கழ்த்திய நின்மல னிவ்வெலாம்
அறிது மென்றவ டியற்கு நுஞ்செயல்
பிறிது றுவகை பேணுதி ரென்றசொல்
அறிதி யலலெகோ லோமற்ற யாததியோ. 57

துதிபெ றுந்திரி யேகனுஞ் சுப்பிர
விதிநி டேதவி ளக்கைய லர்த்தியென்
மதிவி ளக்குக மறறது காததியான்
கதிவ ழிப்படை கொளவல்க ருததோடே. 58

பேகை யேன்பிர பஞ்சம யலறப்
போத நல்கு க பூண வாஞ்சையாய்
வேத நூனெறி பற்றிவி ளியுமட்
டாதி யாயநுட டிப்பல கததோடே. 59

வினைய றுத்துமெய் வீடருள் பாதையில்
எனைந டததுக வெம்பெரு மானதென்
மனம கிழ்ச்சியென் றின்னிசை மன்னவன்
முனநி கழ்த்துமு றைமறந தாய்கொலோ. 60

இத்தி றத்துநா கோடலன் யானுனோ
டெத்தி றத்துயி ணங்கல னெனறியால்
வித்த கச்சுரு திக்குமெய் வேதிய
உத்த மர்க்குமொவ் வாதுன்னு னைத்திறம். 61

அரிய நுண்பொரு ளாய்ந்துளை யாயினுந்
தெரிய கிறறிலை தேவகி ருபையின்
கிரியை யுண்மைகி ளக்குவல் கேட்டியென்
றுரிய காதலி னேதுவ தாயினுன். 62

மூண்டெ முங்கிரு பைச்செயன் மொய்ம்பினைக்
காண்டல் செய்வாங் கைப்படு நெல்லியில
ஆண்ட கைக்கித யாசன மாக்கிய
மாண்ட போதனா வாய்மைம னக்கொணீ. 63

எவனு ளங்குடி புககதெம மானருள்
அவனு ளத்திரு ளாக்கிய தீவினைப
பவவு ணாசசிக திக்கப்ப டருமீஇத்
தவன முறறுள்ளு டைநதுத விபபுறம். 64

*சீசி மும்மலச் சேட்டையுட் சிக்கிய
நீச னேறகுய்வி யாதென நேடிம
சசன கோபமெ ரிககுமென் நேங்கியுள்
னாச லாடுயிரப புற்றுளங் கைத்தழும். 65

ஆய காலைய கத்தறு மாததும
நாய கனசர ண்டுந லங்கினர்
நேய மாவிக வாசநி லைப்படத
தூய சற்கரு மங்கடு னியுமால். 66

ஜீவ ரகைதி ருத்திய ஜேசுவை
ஆவ லாய்ப்பினறொ டர்நதடி யார்க்குறந்
தேவ வாக்கின லமபெறு சிரதையின
ஒவ வினறிமு யலுமு வந்தரோ. 67

முத்தி யீசசைமு திர்த்துமு முப்பரி
சுத்த வாஞ்சையி தயநது தைநதிட
நிததி யானநத நிண்மல தெய்வததைப்
பத்தி செய்யுமுள ளன்புப முககவே. 68

ஈண்டு சொற்றவி வற்றொடெம் மானடி
பூண்ட மெய்விச வாசமபு லப்பட
மாண்ட கும்பரி சுத்தவ ரமபுளே
கூண்ட சூந்நடை காட்டுங்க முறல்போல். 69

புல்லொ முக்கமொ ருங்கறப் போக்கியே
 நல்லொ முக்கந வின்னுநன் னூல்வழி
 இல்லொ முக்கிக வாமலி ராப்பகல்
 செல்லொ முக்கம்வி டாவகை செல்லுமால். 70

கோதி லுண்மைரு லாமுக்க ணமெய்ப்
 போத மல்குபு னிதசம் பாஷணை
 சாது சங்கநத லைபபடு கூட்டுற
 வாதி காதவித் தாற்றிவ ழிபடும். 71

தனைவெ றுக்குந்த ணைக்கெடுக் கின்றதி
 வினைவெ றுகருமவி சுவசித் தன்பொடு
 முனைவற் போற்றிமு றைபபடு செய்கையில்
 நினைவிற காட்டிநி றுகருமெய்ந ஞானேறி. 72

ஆய வித்தகு சீலம கம்புறம்
 மாய மினறிம லிந்தியுன் மற்றது
 ஞாய தேவகி ருபைச்சு கிர்தமென்
 ரேய தொண்டொ டுதிசைப பாராரோ. 73

விஞ்சத் தன்னைவி யந்துமெய் வேதனால்
 அஞ்சொற் கொண்டுப கட்டும ழிம்பாதங்
 கஞ்சப் புனனடை காண்டொறுங் காகினி
 வஞ்சப் புலலனென் றெள்ளிடும வையுமால். 74

மற்றிவ் வுண்மைம றுத்திடப் பாலதேற்
 சொற்றி யென்னவுஞ் சொற்றிலை யாதலாற்
 கற்ற றிந்துரை யாடுங்க ருத்தினேய்
 செறறம் விட்டிது செப்பெனச் செப்புவான். 75

உள்ளந் தேருந் முன்னத தெய்வமுந்
 தளள நும்மனச் சாகியுஞ் சாகியா
 வள்ள லாரருட் சத்தியுன் வாயிலோ
 தெள்ளி னுள்ளுஞ்சி றந்தனவோ சொலாய். 76

மெய்ய தாமருட் பேற்றினை மேதையோ
 டைய மின்றிய நுபவித் தாய்தியோ
 செய்ய வாய்மொழி போலநின் செய்கையுந்
 துய்ய வாயின வோபிறி தோசொலாய். 77

பத்தி யுள்ளம்ப முத்துள தோவலாற்
கத்து வாய்மொழி மட்டிற்க னிரந்ததோ
எத்தி றங்கருத் தியாவும்பு லப்படச்
சத்தி யம்புகல் வாயெனச் சாற்றினான்.

78

திருக்கி லாரணன் செப்பிய செஞ்சொலாம்
உருக்கு செம்பலப் பன்செனி யூடுநீஇக்
கருக்கு சிந்தைய னாயகங் காந்தலிற்
பொருக்கெ னச்சில மாற்றமபு கலுவான்.

79

கற்ற தங்கைய ளவுகல் லாதவை
எற்று நீருல கத்தள வென்பாமெய்
உற்ற றிந்தவா நீயஃ தோரலை
முற்ற றிந்தனை போனமொழி கிற்றியால்.

80

சூப்பைக் கோகொ முங்கவ டோச்சினுங்
கப்பற் பாய்மர மாகுங்க ணககதோ
செபப ருங்கலை தேரினு மெமமனோக்
கொப்பு மோசிறி யாயுன்னு னாததிறம்.

81

பேச்சுக் காவிற்பி ராணையி முப்பதுஞ்
சாக்ஷிக் காமனச சானறினைக் கொளவதும்
மூசசுக் காயிரம் பொய்மொழி முந்தமவெள்
விசசுக் காராகு னாததின்னின் வேறதோ.

82

தன்குற் றங்களைத் தானற நீக்கிய
பின்குற் றந்தெரி வராபிறா பாலெனின்
என்குற் றமவாக கெனறுல கேததிறும்
நன்குற் றாசொலு நாடலை நம்பிநீ.

83

பாதை காட்டும்வ ருத்தமும் பாழ்படும்
போது போக்குமுண் டாமெனப் புரதியிற்
காத லித்துணை யாடக்க லந்தனன்
சாத முற்றத ருக்கியென மெண்ணிலேன்.

84

கனவி னுந்துயர் கண்டறி யாவொரு
பனவ னென்றுப ருத்தறி யாதானீ
யுனது ருத்தம்வி னேத்திடும் வன்சொலால்
வினவு கிற்றியி தென்கொல்வி வேகமே.

85

உரவு ஹானேறி யோதியு ணர்த்திய
 குரவ னேவலை கொற்றவ னுமமலை
 விரவு குற்றமபி டித்திவெ றுஞ்சொலிற்
 கரவி னென்னுளங் காணுதற காராரீ. 86

நன்று நன்றுன்னி னுத்திற நானதற்
 கொன்று முத்தரஞ் சொல்லவு ளங்கொளேன்
 என்றி றத்துவி னுயனி வறறினுக்
 குன்றி றததுறு காரண மோதென்றான. 87

வேறு

காரணங் கேட்டி யாயிற் கழறுவல கனன்றி டாதி
 ஆரணப பயனுட் கொள்ளா தருண்மொழி யலப்பிக கூறி
 மாரணத் தொடரி னீங்கா வாககுவல லவனென் றுன்னைப்
 பூரண மாகத் தோந்தேன் புரைபடு புனமைச சொல்லால். 88

மருட்படு மனத்தோய் ஞான வரம்பிக வானு செல்ல
 அருட்பயன் யாண்டும் வேண்டு மாரணம பயின்று கூறும்
 பொருட்பய னடையாச சொல்லின போதமெத துணைய வேனும்
 இருட்படுத் திடுமீ தன்றி யீடேறற மியையுங் கொல்லோ. 89

அய்யகோ சொல்லிச் செய்யா வழிமதி படைத்தோய் நின்னை
 மையறு தேவ பத்தி வாய்மொழி வகுக்கும் போதே
 செய்யுறு கரும்பு யாயுந தீமையைத் தெரிக்கு மென்னை
 வையக மிகழ்நது பேசும வசைசெவி மடுககாய் போலும். 90

கள்ளுண்டு கழித்தி புந்தி காமியாய்ப் பரத்தை போகத்
 தள்ளுண்டு கழித்தி வாண னறனிலாப் பொருளை நசுசி
 எள்ளுண்டு தினமபொய் யானை யெததனை யிடுதி பேயால
 நள்ளுண்டு கெடுதி யினனு நவிலுதி நாவிற பத்தி. 91

பத்தருக் கொருவா நடடம் பவித்திர ராய ஜீவன்
 முததருக் கிலசசை ரகை முயலுவராக் கொருத டுக்கல
 இத்தனை கேட்டுக் கெல்லா மேழைநீ மருட்டிக் காட்டுங்
 குத்திர பத்தி யென்று காரணங் கூறக் கேட்டேன். 92

சொந்தநா யகளை நீத்துச் சோரநா யகளைப் புல்லிச்
 சந்தந குலதது நிந்தை சமைத்திடு மகளி ரோபோல்
 வெந்தொழில் விழும நச்சி வேதியர் குழாத்துக் கெல்லாம்
 நிந்தனை பெருகுக யானம நேசனா யகதது நீத்தி. 93

புனிதசன் மார்க்க மாய பொதுவிதி யுறட்டித் தீண்டு
மனிதஜீ வனாயீ டேற்ற வந்தசற் குருவைப் போற்றிக்
கனிதரு மன்பி னன்மை கடைப்பிடித திடுதி யாயின்
இனிதுறப் பயன்ப டுங்கா ணேழைநீ யெடுத்த ஜென்மம். 94

சிற்றறி வுடைய னேனுஞ் செப்புனா யெனதன் மெல்லாம்
முற்றறி கடவுட் சொல்லே மொழிந்தனன் முனிவா யல்லே
இற்றிதே யிரகைக் கால மென்றசத நியததை யுள்ளி
நற்றிற நாடி யுய்தி யென்றனன் னன்னி தானி. 95

திர்க்கன்மெய் வாய்மை கேட்டுத் தெருண்டில னலப்பன் சிந்தை
ஊர்க்கதை கேட்டுத் தேரா தொல்லேநீ நடுத்தீர்க கின்றாய்
ஆகுகிது பொருந்து நட்புக் கருகனி யலையென் மேன்மை
பார்க்கலை போதி யென்னுப் பன்னியே கினன்றன் பாட்டில். 96

புலப்படு மரது கொள்ளப் பொறியிலி யகத்துப் பொங்கி
அலப்பியாங்க ககன்ற காலே யாரணக கிழவன கிட்டிச்
சொலப்படு முண்மை யாவுந் துணிநதுவற் புறத்திப பேசிப்
பலப்பட முயன்றாய் நமமேற பாரிதத கடமை யீதால். 97

ஐயநீ சொற்ற வாதே யருள்வழிப் பட்டோ யாருங்
கையரைக் கடிந்து கூறித தெருட்டுதல் கடனாக் கொள்ளில்
துய்யராய்த் திகழ்வ ரன்றேற் கடுநெருப பிவாநட் பெனனா
மையறத் தெருண்டு தாமே விலகுவா வாதொன் றினறி. 98

எவ்வமி லுனது சிந்தை யெண்ணினுக் கிகல லப்பன்
வெவ்விய நடைபும பேச்சும விரோதமா மறிதி யென்னு
அவவயி னுரைத்தே னேர்ந்த தறிந்தனை யைய வொன்றைச்
செவ்விதி னறிந்து தீர்தல் சீரிதென் றுரைப்பர் செய்யோர். 99

தன்னடை யிகவா னாய சழக்கனா நெரு பூண்டு
பின்னடை பிறழ்ந்து சிந்தை பிணக்குண்டு பிரிந்து போதல்
நன்னடை யன்றின னேயே நமுவிய செவவி நன்றாந்
துன்னடை யவரை முற்றுந் துறத்தியென றுரைக்கும் வேதம். 100

என்றின மறைவ லாளன் மகிழ்ந்துள மெடுத்துப் பேசு
நன்றறி நிதானி யைய நவீற்றிய வுண்மை காத்துப்
புன்றொழி விகந்து நன்மை புரிவனேற் கதிபுக் குய்வன்
அன்றெனிற் குற்ற மெல்லா மவனதே யெனதன் மென்றான். 101

அலப்பனை வரைந்த படலம் முற்றிற்று.

ஞானசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம்.

இனிது ஹானேறி கடைப்பிடித் திருவரு மெழிலகூர்
புனித ஜீவிய மார்க்கசம் பாஷணை பொருநதிக்
துனித விரந்தரோ காடவி வழிக்கொடு தொடர்ந்து
தனித மாரருட் பலநுகாந திருநியைச சாரந்தார். 1

ஆயி டைச்சுவி சேஷனா மருண்மறைக் குரவன்
சேய பங்கயத திருமுகந திகழ்ந்திடத் தோன்றி
நாய கனபெயா வழுத்தியா சிகளபல நவிலத்
தாயெ திரந்தவான் கன்றெதை தனித்தனி மகிழ்ந்தே. 2

அன்பி னஞ்சலி பன்முறை யளித்தன ரகங்கொண்
டெனபு நெகருநன றறிமொழி யினியன விசைத்தார்
வன்ப கைபுலங் கடத்திமெய் வழிப்படுத துயர்போ
இன்ப ஜீவனுக் கீட்டிய துள்ளியேத தெடுத்தார். 3

எந்தை நிற்பிரிந் திந்நெறி யெதிரந்ததற் கிடையே
வந்த விககின மிதுவிது மறறவை தணந்த
விரதை யீதிது வெனறெடுத தியாவையும விதந்தார்
அந்த னுளனு மினிதுகேட் டருணமொழி வகுப்பான். 4

காதன் மைந்தன்மீர் நும்பல வீனத்துக் கதித்து
மீது மீதுற்ற விபததெலா மொருங்நற வெருட்டி
மேதக ஜெயந கொண்டனிர மிகமகிழ் சிறந்தேன்
மாத யாபரன் வரம்பிலபே ரருட்டிநன வழுத்தி. 5

விததி னேனவை சேர்த்தனிர விழுப்பய னருநதி
இத்தி நததிரு வேமுமொன நிததிருந தேமுற
ஞெத்து ளங்களித் தோகையுற் றிடவுறு மொருநாள்
எய்த்தி டாதுயி ரிறுதிமட் டென்றிரின நிடுமின். 6

ஏசு நாயகன் நிருக்கரத் திரவியே யென்னத்
தேசு மல்கிய வழிவிலா ஜீவகி ரீடம
மாச நத்திகழ் கின்றன காணுமின் மக்காள்
பேசி னும்பொருட் டாயதோ ரெட்டுணை பிசகா. 7

முனைத்த காதலின் வெதுப்புரீஇ முனம்பல சோடித்
தனைத்த பாசத்தின் பிணிபடுஇ விடைக்கிடை தடுக்கிக்
களைத்து விழ்ந்துயா கதியிழந் தனரிது கருதி
இளைத்து நின்றிடா தோடுமின றளைப்பன வெறிந்தே. 8

அலகை யோசுகதீக் குண்டினுக் ககப்படா தின்னும்
விலகி வீரலீர் வெங்கொடு விளைப்பகை வெறுத்துக்
கலக மிட்டுடற் குருகிரீர் கவிழ்தாக கறுவி
உலகி டைச்சம் ராடலீ ரினறுகா றுரவீர். 9

விட்பு லத்தர சுரிமையை விழைந்தமெய் நோக்கந்
திட்ப மாருக சிந்தனை மயலறத் தெருண்டு
கட்பு லப்படாப் பரமகா ரியங்களைக் கருதி
நட்பு வீரவிசு வாசத்தி னனியுரத் திடுமின. 10

விஞ்சு மேல்வரு சோதனை யெவற்றினும் விரிந்த
நெஞ்ச முமமத் தரிசையு நிகழ்த்துதற் கரிய
வஞ்ச கக்கொடும பகைமையா மாதலின் மககாள்
செஞ்செ வேதெந் தகறுமின் மற்றதன் றிருக்கை. 11

எட்ப குப்பன சிறுமைய தாயினு மென்றும்
உட்ப கைத்திறத் துள்ளதாங் கேடென வுரைக்கும்
ஒட்ப நூனமதி யுட்கொளீஇ யொலையி னூனறிக்
கொட்பு துமபுலப பகைதெறிற் கொற்றமுற றிடுவீர். 12

ஊன்ப முத்தபு மாயமொன் றுனுமுள் ஞ்ருமே
நோன்பு பறழிமுப பகைத்திற முருககுமி னுணபால்
வானபு விபபடும வல்லமை யாவுறம வசத்தாங்
கோன்பு கனறமெய் வாககிது நெஞ்சகங் கொணமின். 13

இன்னு மெம்வழிக் கெதிருறும் விகதின மெவைமற்
றன்ன வற்றைமேற் கொள்ளுமா நெவன்வகுத் தறியப்
பனனு கென்றிரே லருண்மறை பரமராஜ ஜியநதான்
இன்ன லாடறுத் தேகுவாரக் கெயதுமென றிலசககும். 14

ஐய மின்றமக் கெதிர்ப்படு நகர்தொறு மகோ
வெய்ய தீசுகிறை விலங்குபல் விககினம் விரவி
மையி ருட்படு மலையெனத் தொடர்தெதிர மலையும்
வெய்ய தித்துனை யடைந்தவை வருவன றுனிக்கின். 15

கனறனிரா கானகந துருவ்மேற் கடலகூழ்
 கத்துமா யாபுரி நகரிடை மறிநது
 வெய்ய கானவர் வலைப்படு மானென வெருண்டு
 பொய்ய ரீட்டுவெங் கொடுமையிற் புன்கணுற் றிடுவீர். 16

ஆற லைத்துமை யடித்தப ராதரென் றதட்டிக்
 கோற லைத்துணிந் தாக்குவா கொடுஞ்சிறைப் புறத்தில்
 மாற லைத்தும் வம்பர்ப்பாய் வாய்மையி னீதிக
 கூற லைதவன முன்றிலி னிறுத்துவர் கொடியோர். 17

மம்ம ரில்விசு வாசத்தின் வலியசான் ருக
 துமயி லேயொரு வன்கதி கூடுவ னுதலிற்
 செம்மை யுத்தம ராயிரும் ஜீவனுள ளளவும்
 நமம கீபதி நலகுவா நலநதிகழ் மௌலி. 18

முன்கு லாவிய நெறிப்படு மிடரொலா முயங்கிப்
 பொன்கு லாநகா புகுவதி லிடைப்படு புனாதீ
 வன்கொ லைப்படு வாதனை வரம்பறு மெனினும
 நன்க தாயசிற் சுகமபெற லெததனை நன்றும். 19

விஞ்சு பேரின்ப வீட்டுல குய்க்குமெய்ந் நெறிதான்
 வஞ்ச மிக்கமா யாபுரி மறுகையூ டறத்துச
 செஞ்செ வேசெலும் பிறிதொரு வழியிலை ஜெகத்துக்
 கஞ்சி யோடுவ தெங்ஙன மாக்கைபுள ளளவும். 20

தம்ப லக்குறை யுணர்ந்தருட் பலத்தையே சாரந்திங்
 குமபா நானெறி யொழுகியோக குறுபெருந துன்பம்
 வெம்பு தீயென முருககிணு முன்னின்று விலக்கி
 நம்பன் வானநாட டியாபத நலகுவா நமர்காள். 21

துன்பம் யாவையு மொருங்கறத் துடைப்பினுந் துடைப்பர்
 அன்பின் மெய்விசு வாசத்தை யவனியிற் றெரிகக
 வன்ப கைப்புலத தடியரை மடிப்பினு மடிப்பர்
 என்பு ரிந்தன ரெம்பிரான் யாவுநன றெமக்கே. 22

பநத நீங்குமுப பகையறம் பாவசங் கடங்கள்
 நநது மெவ்வகை நலிவுயின் றுயாகதி நன்மை
 முந்து மாரண சாக்ஷியா முடுகியா ருயிரைச்
 சிந்து தீரூத் குறுநலஞ் செப்புமா றரிதே. 23

தீத்தொழிற்படு மாயையூர் சேருமக் காலே
கோத்து னாததவென் வாய்மையைக் குறிக்கொடு கருதி
வதத ருஞ்சரு வேசனா ரெழிறறிருக் காததம
ஆத்து மங்களைக் கையடை யாககுமி னஞ்சீர். 24

என்ற கத்துநல் லுணாவெழு வின்னன தெருண்டு
கனறி னுகஞான கசிந்திடு கறவையான் கடுப்ப
நன்று ளங்கொளுஞ் சொனமதி புகட்டின னவைதீர்
குன்று ருநலங் குலவுமெய்ச் சுருதிதோ குரவன். 25

குரவன் வாய்மையி னாயசஞ் சீவியுட் கொண்டு
கரவி லாவிச வாசமெய் யனபொடு கவினி
விசாவி யோங்கவின வேதியா விண்ணுல காணும்
புரவ லனறிரு வடித்துணை பழிச்சினா புகலவார். 26

எர்னீத னானெறிக் கிடையிடை யெதிரந்தெமைத் தெருட்டி
அநத மிலபர மானத மடையுமா றளித்த
விநதை யாயபே ருதவியை வியநதனு தினமுஞ்
சிறதை யாரவுள னுவதலா லெனசெய்கேளு சிறியேம். 27

பொய்வ குத்தபூ மாயமும் புலைமையும் போகத்
தெய்வ நிண்ணயந் தெரித்தனை ஜீவா கைக்காம
மெய்வ குதனை மேல்வினா வனவெலாம விரிததாய்
உய்வ ழிப்படுத துதவிமற் றிவற்றினவே னுளதோ. 28

ஒவில் பல்பெருந துன்பமிக் குடற்றினு முருத்துப்
பாவ காரியா செகுப்பினுந் தீவழிப படமே
ஜீவ ரக்ஷணை தருகிழிச் திபேசுவே ஜீவன்
சாவு முதிய மென்றொருப் பட்டனர் தககோய். 29

வாழி யையநீ புரிதிருப் பணிவிடை மல்கிப்
பாழி யம்புவி முழுவது மிரக்ஷணைப் பயன்கொண்
டுழி யூழிநின் றுயாகவென் னுளங்குவிந் தேத்தி
ஆழி யானகர்க் கேகுது மருள்விடை யென்றார். 30

அண்டர் நாயகன் றிருவரு ளாக்கமு மடியார்
கொண்ட நல்வயி ராககியபூங் குணிததருட் குரவன்
மண்டு மன்பினு சிகஞ்சொலி விடுததனன் மரபிற்
றொண்ட ரஞ்சலித் தேகினர் சுருதிமாரக் கத்தில். 31

இடைவி டாதுமெய் வேதிய ரிருவரு மிணங்கி
நடைவ ழிப்படுஉ நயநதுசின் னானினி னலங்கூர்
அடவி நீத்துவர் தலகைதொக் கறங்குடி பேய
புடவி நசுகமா யாபுரிப் புரிசைகண் ணுற்றார்.

32

ஞானசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம் முற்றிற்று.

மாயாபுரிப் படலம்.

அரிய நூனெறி கடைப்பிடித தாரணக் கிழவன்
பரிய கானகந துருவிவந திறுத்தமை பகாநதாம்
விரியுந் தீவினைக குறையுளாய் விளங்கிய மாயா
புரியின் பான்மையும கோன்மையும வகுத்திணிப புகல்வாம். 1

இஞ்சி தோன்றனு நிதானியென் றிசைபெறு மேந்தல்
அஞ்ச லிததுநின் றையநின் னனுபவத தாய்நத
வஞ்ச மிக்கமா யாபுரி மரபுளாக கெனஞ்ச
செஞ்சொ லாரண னன்றென வினையன தெரிப்பான். 2

தொன்று தொல்லறந் துதைநதெழில் குலவிப தூய
மன்று தொக்கபல வளனெலாங் கரவினூல வெளவிக்
கன்று வெஞ்சினத் தலகைதன கவிசையைக கவித்தான்
அன்று தொட்டுமா யாபுரி யாயதிவ் வகிலம். 3

தூய நன்மையுஞ் சுகிர்தழு மொருங்கறத் துடைத்து
மாயி ருமபுவி முழுவதுந தனதென வளைதத
பேய னெபகைத தவிததையாம பிறங்கலை யடுக்கி
மீயு யாநதவான கடிமதி லிட்டனன மேனாள். 4

மேனி வந்தெழு மெளட்டியப் புரிசையின் விரகால்
ஞான பானுவின் கநிரொடு நற்கலை மதிதோய்
தூன லநதிகழ் சுடரொளி யகத்துறச் சுலவா
தின மாயபுன சமயமின மினிகளே யியங்கும். 5

மட்டி லாதயர் கடிமதில வானுற நிவந்து
முட்டு மென்றெழின் முத்திமா நகாவெளி முகட்டிற்
கெட்டி நிற்குமற நகழிவாய் திறந்திரு ணிரையந்
தொட்டு நிற்குமீ தனறிவே றுளகொலோ சூழ்ச்சி. 6

கடிம திற்புறத் தகழிநீர் நிலையெனக் கருதி
நொடிவ ரன்றது மாயமாக் காரிரு னுதலிப்
படியும் வானமும் வாய்ப்படுத தோருழைப் பதுங்கிக்
குடிகொ ளுந்திரு வரங்கமே யதனிலை குணிககின்.

7

சஞ்ச லஞ்செறி நிரையபா தலங்கொலோ சமைந்த
பஞ்ச பாதகப் படுகரோ பாரகம பொதிந்த
வஞ்ச மல்குகா ராழியோ மரிற்புறம வளைதக
எஞ்ச ருததொல் ல்கழிமற் றியாதென விசைப்பாம்.

8

குருசு யாத்தபெம் மானடிக் கண்புசெய் குநாதம்
பரிசி கழ்ந்தவ தூறுசெய் பயரரா படாந்த
எரிசு லாரா கததுநின் றேறினு மேரு
புரிசை முற்றுபே ரகழியி னிடறிவீழ புனியோர்.

9

பண்டு கேடுகூழ் கொடுவிடப் பார்தன்வாய் முழையோ
கொண்ட மாக்ககா விழுங்குதிக் குமபியின குகையோ
மண்டு நித்திய மரணத்தின் மதகரோ வலகைத
தொண்டை தான்கொலோ வாயிலை யெனனெனத துணிகேன்.

10

கேட்டி னுக்கெலா மொருகுரு டீடமாய்க் கெழுமி
மேட்டி மைத்திட ராயகோ புரநிரா வியனபொற்
கோட்டி மாசலக குடுமியிற் கோநகாப புரிசைக்
கேட்டு வாயிலிற் திகழ்வன திசைதிசை கெருவி.

11

ஊழி னாமென வுரப்பியோர் மடமையி னேங்கிப்
பாழி யமபகு வாய்தொறுந் திகழுமுப பரிகை
ஆழி பொங்கிமே விடினிறு வாமென வஞ்சிப
பூழி மாணிடஞ் சமைத்தகோ புரமெனப் பொலிவ.

12

வன்மை மலகுழு தெயிற்றலை வாயில்க டோறும்
புன்மை மல்கிய பேதைமைப் பொறிகளே பொதுனித்
தின்மை யாவையும் விருப்பொடந் நகரிடைச செறித்து
நன்மை யாவையும் புறப்பட நலிந்தெறிந் திடுமால்.

13

மரண கண்ணிகள் விசுதந் திரவலை மாயா
கரண வேதிகள் பாசங்க ளினையன கஞ்வி
முரணி வேதியர் குழுக்களை முருக்கியந் திரங்கள்
அரண வாயிலி னமைந்தெதி ரடர்ப்பன வனநதம்.

14

மாய முற்றிய ஞானஞ் னியமதின் மலீந்த
தீய யந்திரத் திரள்கொலோ திசைதிசை செறிந்து
பேயும் பூதமும் காளியுங் கூளியும் பிளிரி
ஆயி ரங்களாப் படையெடுத்த தருங்கடி யமையும். 15

மோக மல்குமா யாபுரி மூதெயின் முயங்கும
வாகை நீள்கொடிக் குலங்களவின் டியலவரு மரபு
மாகம் வேட்டுமுன் மதியிலீர் வரம்பிலசிற் றின்ப
போக முண்டிவண் வயமினென் றழைப்பது போலும். 16

உரவு நீர்நிலத் தலகைமா னிடரு மொருங்கே
காவின வெளவினெங் காசினி முழுவதங் ககனத்
திரவி மண்டிலங் காறுமெம் மாளுகை யெமமைப
பரவு கென்றெயி லுயர்த்திய பதாகைவிண் படாவ. 17

இசுழு மாறெரி கோமதி லிடிந்ததற் கிசையத்
திசுழு மெய்ச்சுரு திததொனி திசைதிசை முழங்கின்
அகழி சுறுமில் வாணிலை குலையுந் மவாதம
பகழி யாதிய படைக்கலம் பாழ்படுத தாவால். 18

திவி னைக்கொரு களஞ்சியந் திகுண மன்றம்
பூவி னுககறு போகமா ளிகைபுலை புரகருங்
கோவி னுககர சிருக்கைமாந் தருக்கொரு கொப்பம்
ஜீவ னுககெலாந் கேடுமா யாபுரிச சிறையே. 19

பாத கத்தொழில் பயிலிடம் பாதலம் புருத்தும்
வேத னைபயிர விளைபுலம் வியனபிர பருசச
சாத கத்திரள் குழுவிய தனிட பெருங் கோட்டஞ்
சோத னைபபடு கிடங்குமா யாபுரிச சூழல. 20

உலக மாயவர்த் தகம்புரி யொருபெருஞ் சந்தை
கலக வாள்விழிக கணிகையர் காமியக கோட்டி
அலகி லாதபொய்த் தேவருக் காலய மழிமபற்
கிலகு கின்றமா யாபுரி யிருதயத தானம். 21

நாச தேசமென் றிசைபெறு நாளிலக் கிழத்தி
நீர மான்மதி வதனமோ நினைவினைக் கவரும்
மோச வாள்விழி யோதட மாரபிடை முயங்குங்
காசி ஞாமோ வென்கொல்மா யாபுரி கருதின். 22

பரிசி லாதுய ரிதயமா ளிகைதொறும் பயிலும்
வரிசை தப்பிய மன்னர சிருக்கையு மன்றும்
எரிசு லாமரி யாயஞ்செய் கோட்டியு மீனப்
புரிசை முற்றிய கோபுர னிகைகளும் பொலியும். 23

தீமை மல்கிய ஜெயக்கொடி வாணுதத் திகழுந்
காமி யச்சுவை பகுத்திடு முழுவொலி கறங்கும்
பாம ரக்குழு லேயன வாதமும் பயிலுந்
சாமி யைப்புறக் கணித்திடு தவநெறி தழைக்கும். 24

கடிம ணப்பறை பிண்பபறை விழாப்பறை கறங்கக்
கொடிப டிம்பொரு களபபறை வயின்றொறுங் குளிறப்
படிபு ராதருள் வளநதரு பைமபுயன முழக்கத்
திடியின் சுமமையைச் செவிமடா திநக ரென்றும். 25

தெருவி னென்றுபன் னாறெனுங் குறுந்தெருத் திரிய
மருவு மந்நகர் மாநதரே வழிமயங் கிடுவா
பொருவ ருங்கலை கற்பினும் பொருணிலை குறிக்கொண்
டொருவ ழிப்படா துழன்றிடு முள்ளமே போல. 26

மேதி னிப்படு தேசங்கள் வியன்மறு காக்க
கோது மல்குபன் மதங்களை குறுந்தெரு வாக
ஜாதி பேதங்க ளேபல சந்துக ளாகத
தீது துற்றுமா யாபுரி புருநதன தெரிககின். 27

■■■■ மைவகைத் திரவிய முப்பழ நறைசெந்
தேனு லாநறு மலாக்குவை மயிலினஞ் செறிந்து
மேனி வந்துபல கொடிவிராய் வெண்சுதை மாடம்
பானி லாததவழ் கிரியெனப் பொலிகின்ற பலவே. 28

உருக்க விற்பெறக் கைபுனைந் துண்மையை யொருவித்
திருக்கு லாவியுள் ளகமபுறந கொடுவினை திருந்திப்
பெருக்க மாயடாம் பிகததுப பிணிப்புறும் பிணக்கா
செருக்கி னென்கிய மாடங்க ளளபிலி திகழ்வ. 29

கேடு சாலுமீவ் வுலககோ லாகலங் கெழுமி
மாட மானிகை கூடகோ புரம்பொது மன்றம்
மேடை மேனிலை யாமியத் தலமென விரவிப்
பீடு சாலுருப் பெற்றன வோவெனப் பிறங்கும். 30

அவ்வி யத்தினு ணவச்சவ ரமைத்தகங் கெழீஇய
தெவ்வின் வனறுலாக் கிடத்திவச் சிரத்தகால செறிந்து
வெவ்வி யற்படு மேனிலை திருத்திவெள ளொளிகரல
செவ்வி யாக்கிய மாளிகை வயின்றொறுந் திகழ்வ. 31

கோது மல்குமா யாபுரி நகரிடைக் குழுமி
ஒக ரும்பல பாக்கங்க ளுள்ளன வவறநில்
ஆதி யாயது மரும்பொருள் சரப்பது மறகந
கேதி லாவிழைந் திடுவது மிந்தியப் பாக்கம. 32

குன்றி டாதுயர் கல்வியுங் கொழுநிதிக் குவையும்
மன்று தொககவை வகைத்திர வியங்களு மலிநது
தொன்று தொட்டுல வாநில வளங்களுந் துதைநதே
பொன்றி ணிநதபொற் பேழையிற பொலியுமற நதுவே. 33

நாலு வேதமா நங்கம்பன் னெண்புரா ணங்கள்
கோலு மூவிரு சமயங்கள் குலவுமுத தேவா
சீல மாபதி னெண்புலப் பாடைகள் செருமிப்
போலி மாந்தரை மருட்டுவ ிடநதொறும் பொதுளி. 34

வாயி லங்கிருண் மறைத்தொனி மார்புநூல் குசைப்புல்
தீயி லங்குபல வேதிகை திருத்தழாய் மாடம
மீயி லங்குபல் குலக்குறி புண்டர விதங்கள்
ஆயி லங்கிய பாபபணச் சேரிக ளனநதம. 35

மன்னர் தொல்குலத் தவரென வறும்பெயர் மேன்மை
பணனி வனமனஞ் செருக்கிவெம படைத்தொழில் பயின்று
துன்னு மிரக ரிடைக்கிடை தொடுத்தினி திருநத
வன்ன மேனிலை மாடங்க ளளபபில மலிவ. 36

ஒன்றி னுதிய மொன்பதாக் கொண்டிவிற் ரோம்பி
நன்று தீதநா டாதொரு காசுக்கு நஞ்சு
தின்று நீணிதி செருக்கிய வைசியா செறிநத
பொன்றழைத்தமா ளிகைநினை கோடியாப பொலிவ. 37

எண்டி சாமுகத் திசைபட வர்த்தக மியற்றி
மண்டு காமியச் சுவைபடு மாயமாச சரக்குக்
கொண்டு கட்டிவிற றாதியக் கொள்ளுகொள வணிகர்
பண்ட சாலைக் குறைதொறும் பெருவளம படைப்ப. 38

அங்கண் மாநிலந் திருத்தியுண் விளைத்தன வரதந்
தங்கள் காரிய தூரந்தர ராககுடி தழைப்பக்
யின்குலத அத்திததபூ வைசியராங் கபட்டு
வெங்க னுளாதம மேனிலை மறுகெங்கு மினிர்வ.

முந்து முக்குலத் தவர்பணித் திடுதொழின் முழுதஞ்
சந்த தமபுரி தந்துதந் தங்குல தெய்வம
அந்த னுளரென தஞ்சலி யாக்கியு மடங்கிச
சிறதை கனறிய சதுரததர்வாழ் மனைகளுந் திகழும். 40

கைத்தொழிற்படு மாடகூடங்களுந் கவினி
மொய்த்த யந்திர சாலையு முறைநெறி பிறழ
வைத்த நாடக சாலையும் பொதுபபடு மன்றுங்
குத்தி ரத்தொடு பயிலவன நகரிடைக் குழுமி. 41

இழிகு லத்தரென் றேனையா புறக்கணித் திகழும்
கழிம டக்குடி யாளாதஞ் சிந்தனை கனறி
வழிவழிப்பகை கொண்டுவாழ் மனைசசிறு குடிசை
பொழிலி டம்பெறு புறநக ரெங்கணும் பொவியும். 42

திங்க னைக்கரி தாக்குவ செழுஞ்சுதைப் பித்தி
கங்கு லைப்பக லாக்குவ கணிகையா கழகம
மங்கு லைசசிறி தாக்குவ மலிபுகைப் படலந்
தங்க னைக்குரு டாக்குவ ரிந்தியத் தருக்கா. 43

திருள்படுமமாச் சோலையு மிருதயக் குகையும்
மருள்படுங்கனி விழிகளு மதத்தநான மரபுந்
தெருள்படுமபுளிக் கலைகளுந் கலவியின றிருக்குஞ்
சுருள்படுங்குல மலாகளுந் துத்துவெள் ளடையும. 44

கண்ணி குத்துவர் காழுகப் புள்ளினைப் படுப்பான்
வண்ண வாள்விழிப் பரத்தையா மறுகெங்கு மருட்டி
நண்ணி யெததுவா மனைதொறு நயப்புகா பேசிப்
பெண்ணு முக்கறு மாதகாக காமப்பேய் பிடித்தோர். 45

அங்க மாமத வாரணத் தொனிபடு மல்லால்
அங்க மாமத வாரணத் தொனிபடா தாக
எங்கு மில்லொழுக கிகந்தன வென்பதை யல்லால்
எங்கு மில்லொழுக கிகந்தன விலையென விலையால். 46

மறமெ லாங்குடி புருந்துள மானவ னுளத்தில்
அறமெ லாங்குடி போயதவ் வணிநக ரொருவிப்
புறமெ லாம்புலை நிரம்பின பொருவரு ஞானத்
திறமெ லாநகைப் படுவன தீவினை கதிப்ப. 47

மெய்யு னைப்பவர் யாவரு மடம்படு மிலேச்சர்
பொய்யு னைப்பவ ரேயுதி புண்ணிய புருஷர்
கையு லோபரே மதியுளார் கசிறதுப காரஞ
செய்யு மாந்தரே பயிததிய ரிநநகாச் செவகி. 48

புகழ்வி ரும்பியட் டேடுவர் புரண்டநா லவருக்
கிகழ்வ ரேழையை யிரங்கியோர சற்றுண வியார்
திகழு ஞானநூல் செப்புவர் திருட்டள வாச
அகழ்வ ரேனைய ரருதிதி வைப்பிட மறிந்தே. 49

பத்தி நூல்வழிப் போக்காமேற் படாப்பழி கூறிக்
கத்து வாராதெருத தெருத்தொறுங் சததபந கடுப்பக்
குத்தி ரததுவ வேடாபாற் கூட்டுண்டு களித்து
மித்தி ரததுவம் பூணுவா கொக்கன விரகால். 50

பஞ்ச தந்திரம் பயிலுவர் காமநூல் படிப்பர்
தஞ்ச மாக்கிய வுடைமையைத் தமதெனச் சதிப்பர்
நஞ்ச மன்னதி வினையெலா நயந்தனுட் டிப்பா
வஞ்ச மல்குவாய் மொழியிஔ புதைபட மறைப்பார். 51

கடனை வாங்கியே மாற்றுவா சிலர்சிலா கையிற்
கடனை வைபெனத் தொண்டையை நெரிப்பாகைக் கணக்கிற்
கடனை யேற்றிமற கட்டுவா சிலாசிலா கடுக்க
கடனை யன்றியோரா காசிலை யெனப்பொருள கரப்பார். 52

கொண்ட பெண்டிரா லுதியந் கொண்டியிற் கொளுவி
உண்டு தேக்கெறிந துழுவாரா பாழ்வயி ரோம்பி
மண்டு காமவெம் பிணியினுல வரனமுறை மயங்கி
எண்ட காப்பழி பூணுவ ரிகபர மிழந்தே. 53

அன்ன சத்திரத் துண்டுதேக் கெறிபவ ரனந்தர்
துன்னு காமசத திரந்தொறுந் துதைபவ ரனந்தம்
மன்னு செல்வாதம் மனைக்கடை வறியவ ரனந்தம்
துன்ன லுற்றுளங் கசந்தழு மேழைக் களனந்தம். 54

காளி கோட்டமு மூட்டமு மாட்டமுங் கதிக்குங்
கூனி நாட்டமுங் குறக்குறி யீட்டமுங் குமையுங்
கோளி னீட்டத்து மன்தொறுஞ் சண்டைகொக் கரிக்குந்
தேளி னீட்டிய விடமெனச் செவிககிடர் செருகும். 55

வேறு .

மயங்காட்டம் புரிகணிகை மடமாதர் மனமருட்டி
இயங்காட்டி லயங்காட்டி பெழிலகாட்டி விழிகாட்டி
நயங்காட்டிப் பயங்காட்டி நகைகாட்டிச் சிகைகாட்டிக்
குயங்காட்டிக் காழுககை குரங்காட்ட மாட்டுவரால். 56

உண்டாட்ட மந்தணருக் குரையாட்ட மடவாக்குக்
கண்டாட்டங் காழுகாக்குக் களியாட்டங் குடியருக்குக்
கொண்டாட்டம் பரத்தையாக்குக் குடியாட்டங் கொடுங்கோற்குத்
திண்டாட்டம் பொருளிலாகுசு சூசாட்டங் கெருவிகட்கே. 57

வேறு .

தன்ன யங்கெடா துலகுவப் பாககலே தருமம்
என்ன திங்குசெய் தாயினு மீட்டலே பொருள்மற்
றின்ன வின்றியே யருநதலும் பொருந்தலு மின்பம்
பின்ன ராவதே வீடெனப் திருநகாப் பிரமை. 58

நன்று ஞ்றுவார்ச் செருப்பதே நகரதி பதிக்கு
வென்றி திங்குசெய் வினைஞரைப் புரப்பதே வேட்கை
கன்று சிறறின்ப போகமாக கண்ணியைக் குத்தி
என்று மாந்தரைப் படுப்பதே யிடையறு வேலை. 59

மனனு நற்குண மங்கல வணியிலா மடவார்
நன்னா மேனியை மினுக்கியு நலனுடை புனைந்தம்
இன்ன துமபுகை யூட்டியு மெழினலம் புகழ்ந்தம்
பொன்ன ருங்கலந் திருத்தியும் பொழுதுபோக கடிப்பார். 60

சதுரர் யாமெனத் தருக்கிய வாடவச் சழக்கர்
மதுவி மைச்சியுண் டாடியும் வஞ்சனை யிழைத்தம்
முதுவ னைப்புறக் கணிததும்வெஞ் சூதுப்போர் முயன்றும்
பொதும னைததொழும் பியற்றியும் பொழுதுபோக் கடிப்பார். 61

நீச மல்குமா யாபுரி நெடுநக ரிடைச்சென்
மாசி னூல்வழிக் கருமருங் கினுமபல வளஞ்சேர்ந்
தோசை பெற்றமா யக்கடை வீதியொன் றுளதிந்
நாச தேசுமா தமங்கலக் கழுத்திடு நாண்போல்.

வேறு.

மீயுயர் கதியை நாடி வேதனா னெறியிற் செல்லுந்
துயரைக் கெடுப்பா னெண்ணித் துணிந்துபே யேல்செய்யுலாம்
பேயினத் தாச னாகித் தியற்றினன பிறங்க மேனா
மாயசு னியப்பண் டங்கண் மலிந்தவிம் மாயச சநதை. 63

அலகறு நிதியுத் யோக மாளுகை மகிமைப் பட்டம்
இலகுபொன் வெள்ளி யிலல மிசைதன தானி யங்கள்
பலகலன் னாதி படைக்கலந் தவிசு டம்பம்
உலகசம் பத்துல் லாச முயாகுலப் பெருமை மேன்மை. 64

பலகலை ஞானே பாயம் பகட்டுரை பஞ்ச தந்தரம்
அலகிலாச சூது வஞ்ச மபகட மபுததா பாசங்
கலகயிச சுகமே மாற்றங் கள்ளங்கை தவமவா சாலங்
குலகுறி யடையா ளங்கள் குசோததியங் குதாக்கங் கோடடம். 65

மந்திர வித்தை யட்ட மாசித்தி மாய வித்தை
எந்திர வித்தை கண்கட் டுந்திர சால வித்தை
தந்திர வித்தை யோகந் தருவித்தை கருவின வித்தை
விந்தையா ரோப வித்தை வெருவித விநோத வித்தை. 66

உரைவிதந் தனைய வாய வுலப்பிலா மாயப் பண்டந்
தனாவளம படுக்கு மாயச சநதையித தகைமைத் தொன்றோ
வனாவனா போலத தொக்கு மலிந்தமா பாவபபண்டம்
வினாவினி லழிந்து தோன்றி விலைபபடும் வைக றேறும். 67

வித்தகக் கலைப்ப யிற்சி மேதையாத் துமவி சாரம்
உததம ஞான நன்மை யுண்மைநல் லுணாசசி தேவ
பத்தியுள் ளன்பு சாந்தம் பவித்திரந் தையகண் ணோட்டஞ்
சித்தநற் குணநற் செய்கை ஜெபதப விதஞ் சேலம். 68

முத்திரா தனங்க ளாக முதுமறை திகழ்த்திக் காட்டும்
இத்தகு வனப்பு வாய்ந்த விரும்பொரு ளெவற்றோன் றேனுங்
குத்திரம் பயிலு மாயக் கடைதொறுங் கோடி செம்பொன்
வித்தினுங் கொளக்கிட் டாது விடமன்றித் தருமோ நாகம். 69

அவந்தரு திருவி னாய வாவணத் தணிகொள் வீதி
நிவந்திரு பாலுந் துற்றி நிலவுவர்த் தகசா லைக்குள்
நவந்திகழ் மாய சால நயந்துவீற் றிருந்தெந் நாளுந்
உவந்துல கருந்த லுட்டி யுயிர்ப்பலி கொள்ளு மன்றே. 70

மாணுடை யுணவு பான வருக்கமஞ் சனஞ்சு கந்தம்
பூணணி கலங்கர்ப பூரப் புதாநறுங் கலவை மென்பூக்
காணநெஞ் சிவருங் காட்சிக் கருபபொருள் பலவு மீட்டி
நீணகர்க் குதவி யென்று நிறைவளம படுக்கு மாதோ. 71

வகாகட னகர நாடு வனம்படு மழுதத் தோடு
குளாகடற் புலியின் மேய கொழுநிதிக் குவையும் விண்மீன்
புரைநவ மணியி னுய பொற்குவை பலவும் பொங்கி
நினாநினை பொலிய 'வெங்கு நிருததனம பயிலு மாயம. 72

அகத்திரு ளிரிக்கு மன்றோ வனிரோளித் தீபம் யாண்டுந்
தொகுததபன மணிமுத் தம்பொன் சுடாளிரி வைர மாதி
மகத்தொளி விளைகக நாளு மாயவாத தசஞ்செய் மாந்தா
அகத்திருண் மலியு மல்லா லகலகில திதுவே யாக்கம். 73

பல்வளங் செழுமு நாளு தேசத்தும் பயின்றங் குள்ள
நல்வள மொருவி ஜீவ நாசத்தை மலியக் கொண்டு
சொலவளம் பெருக்கி விற்பச் சூனியப பொருளை யாக்கிக்
கொல்வளம் படுக்கு மாயக் குததிரங் குலவுஞ் சந்தை. 74

அங்கிலோ தேசத் துள்ள வரும்புரு ஷார்த்தங் கொள்ளார்
பொங்குடாம் பீகம் வன்கண் பொருளீட்டு தநதி ரங்கன்
வெங்குடி கேடென் றுய விநாசத்தை விலைபபா லீட்டிச்
சங்கடம பகரு மாயச் சநதையி னமலைத் தென்கும். 75

மாயிரு ஞாலத் துள்ள வரம்பிறீக் குணங்க ளெல்லாந்
தியகிற் தின்ப போகச செவ்வியா யுருவு வாய்ந்து
மேயவிவ வுண்மை தேரார விழிமருண் டெளிதிற் றுய்ப்பர்
தூயஜீ வியததை நல்கிச் சுடாவிழு பதங்க மேபோல. 76

பாரீச னாக் காட்டும் பாதகப் பசாச னுய்த்த
மாரீசக் கடையின் சால வஞ்சனின் பததை நசகி
நேரீசற் குழுவின் மொய்தது நிலவுல கத்து மாந்தர்
ஜீஷத் துணாவூற் றுண்ம வுதிய மிழப்ப ரந்தோ. 77

ஆரணங் காட்ட நாடி யகங்குழைந் திருப்பார் யாண்டும்
ஆரணங் காட்ட நாடி யகங்குழைந் திருப்பா ரில்லர்
தாரணி தந்த ஞானச் சனியனைப் பணிவார் யாண்டும்
தாரணி தந்த ஞான தம்பிராற் பணிவா ரில்லர். 78

மறங்கடைப் பிடித்து நின்ற வன்கணூர் மறுமை நோக்கி
அறங்கடைப் படியா ரென்னே வழிமதி படைத்து மாயம்
பிறங்கிய மறுகு லாவிப் பேதுற்று வறிது மாளவர்
கறங்கிசை யவாவி மாயுங் கேகயங் கடுப்ப மன்றோ. 79

தெருட்கடல் படியாச் சிந்தை நீவினைக் கடற்கு னாய்ப்ப
அருட்கடல் படியா ராகி யாசையங் கடற்குண் மூழ்கி
இருட்கடல் படுவ ரநதோ விரக ரத்து மாககள்
மருட்கட விகந்தா னநத மாககடல குளிப்ப தென்றோ. 80

வேறு.

நித்தி லம்பவ னஞ்செறி நீர்மையின்
பத்தி யாய்ததினா நாடிய பான்மையின்
கத்து லப்பரி தாயக ணக்கினில்
தத்து நீரககட லொககுமச சநதையே. 81

படம்வி ரித்துப் பஹை தோய்ந்துபே
ருடலகி டததியு றுவன வாயிடிக்
கொடுவி டம்பொதிந தாருயிரக கொள்ளைகொள்
நெடிய பாரதளந் நீள்கடை விதியே. 82

என்றி லங்கவி லங்கெழின் வாய்நெகஉ
மனற லாராதளி மொயததம துசசொரிந
தொன்று னககளி காட்டலி னெண்மறு
கன்ற லாந்தவ ருங்கடி மாலையே. 83

திசைமு கந்திக ழப்பொருள் செய்தலின்
வசையின மாயைவ ரம்பறு பான்மையின்
நசைபி றங்கமன் ருடிந டிததலின்
இசையு மமமறு கிந்துமுத தேவனா. 84

மூச்சுக் காயிரம் பொய்ப்படு முந்துபொய்ப்
பேச்சுக் காயிரம பொன்படும் பேசாவென்
வீச்சுக் காயிரம பொன்படும் வீச்சவா
யேச்சுக் காயிரம பொன்படு மென்றுமே. 85

கோடி. கோடி கு விப்பன குத்திரங்
கோடி. கோடிதொ ருப்பன கோண்மொழி
கோடி. கோடிதி ரட்டுங்கொ டிவினை
கோடி. கோடி கு வைநிதிக் கொள்ளையே. 70

கோடி கோடிக்கு லப்பெரு மைகொளுங்
கோடி கோடிவெந் நோயிற்கு ஹைந்திடுங்
கோடி கோடியுல் லாசததிற் கொளனைபோந்
தேடி வைகலுஞ் சேமித்த தீரிதி. 87

கோடி கோடிக்கு டலிற் பு தைந்திடுங்
கோடி கோடிக்கு டிவெறி கொணடிடுங்
கோடி கோடிசிற் தின்பக்கு கைபுகும
ஓடி யாடித்தி ரட்டிய ளூரிதி. 88

ஆட ரங்கதத ழிபபல் லாயிரம்
பாட ரங்கமப திகுமுபல லாயிரங்
கூட ரங்கங்கு ஹைகுமபல லாயிரங்
கேட ரங்கங்கெ டிகுமுபல லாயிரம். 89

*
தண்ட மாயக்க டையுங்க வின்கடை
தண்டு மாயச்ச ரக்குஞ்ச ரக்கினின்
மண்டு மினபமு மாயையெ னுமதி
பண்டொ ரூணிப காரதன னுண்மையே. 90

உன்ன தாணந்த வோங்கல ரசன்முன்
இருதி லததுவந திவ்வழிச செல்கையில்
மனனு மாயவின் பததைவ னாநதுசீ
என்ன வீசிபபு தககணித் தேகினா. 91

தொண்டர் பன்னொந வோருமித தொன்னகர்
கண்டு மாயகக டையைக்க டிறதுமெய்
விண்டு வாததுயிர வீடுமட் டாயுரந
கொண்டு நினறுபி ராணடி கூடினா. 92

மாய ரூனிய மலகிய விரநகர்த
தீய சிலந்தெ ரிப்பரி தென்னுணாக்
காயி ரமமடங் காயறி வாயெனாத
துய வேதியன் சொற்றன னென்பவே. 93

மாயாபுரிப் படலம் முற்றிற்று.

கார்ப்புது படலம்.

நாடி யாரணன் சொற்றசொ னன்னிலை
ஆடி யினகண் லங்குமா யாபுரிப்
பாடொ ருங்குகண் டுள்ளபப தைப்பொடே
நீடு நீர்மைநி தானிநி கழ்த்துவான். 1

ஜீவ நாசம்வி னோக்குமித் தீநகர்க்
காவ லன்செயல் கட்டற நீக்குதல்
தேவ சேனையா கோனருட் செவ்வியே
பாவ காரிய ரோஞ்செயற பாலதென. 2

அளித்தை யாயவ ரணும கத்தற்க்
குவித்த மாயசிற் நிற்பமுந் கோளறக
கவித்தி டித்துக்க கோளத்த ருண்முநில
புவித்த லத்துப்பொ ழிவதெக காலமே. 3

செவ்வ னானெறி சேறுது மாரிலும்
அவ்வ யிற்படு மாயவ ழிமயினாக
கௌவை யுற்றபு ரளியைக் கண்டுகேட்
டெவ்வ ணஞ்சுகித் தேருவ தெனதையே. 4

பாவ நீதிப காருத தீாவையின்
ஆவ தீதென்ற நிவுகொ ணுத்தநந
தேவ வானிதி ருவருட் பெற்றியை
ஜீவ ருக்குத்தெ ரிப்பதன் னேருகடன். 5

நாச தேசந கரியி னண்பொடு
நேச மாருவி சேஷநி கழ்த்தியுன்
மோச நாசமவி னைப்பரம பூரககரேல
சச னேசமீ டேற்றம விகுதுமால். 6

சோத னைக்குள்ளி ழாவகை குழ்ச்சியோ
பாதி தேவன டிநிழ றுணனியாங்
காத லாயெமைக் கையடை யாக்கிடிற்
போத மலகும் ருட்டுணை பூககுமால். 7

என்று எங்குவிந் தின்னை கடலும்
நன்று நன்றன்க டைப்பிடி நமபியாம்
பொன்றி னும்மிடை யூறுபொ ருந்தினும்
மன்ற னுயகன சித்தம் கோத்தமம். 8

வழும்பு பட்டநம் மாக்கையும் வல்லினைத்
தழும்பு பட்டநம் மாலியுஞ் சாராதவுந்
தொழும்பு பட்டவன் நேபர மனசுதற்
கொழுங்கு பட்டன வொப்படை யாகவே. 9

நந்த மக்கந னாதன்க ழல்புருஞ்
சிறதை யேயனறிச சிறதைபி ற்தலை
முநது வெங்கொடுந் துணபமு ருக்கினும்
இந்த வாககையொ டேழுடி வெய்துமால. 10

*சுறி லாப்பர லோகவி ராஜனிய
ஆறு செல்லுது மாவன வாருக
தேறு கையவெ னுவிதந் தத்தன
கூறி னுன்மறை யோன்குணக் குறறனுன். 11

இன்ன வாறுரத தின்னுனா யாடிநம்
உனன தேசனெ ருந்நு வோலககச
சன்னி தானசுதுத தாழ்நுமன் றாடியே
சென்னெ றிககொடு போயினா சீரீயோர். 12

நன்று பேசிக் காதலம் ரகுகள்
வென்றி யன்புனி முத்தவம் வித்தகம்
என்றிவ வன்னவி சைபு'னந் தேத்தியே
சென்று கூடினா மாயசசி தைப்புறம். 13

ஆழி யன்னவ கழைய கப்புறஞ்
ஆழ மேருயிற் றேனறிய விஞ்சியை
ஊழி னோக்கியு யாகடை வாயொரீஇ
வாழி யாணா புககனா வஞ்சுரா 14

வண்ண மேனிலை மாடகுகள் கூடங்கன்
எண்ணி தந்திநு பாலுமெ ழிறிகழ்
கண்ண கன்றக டிககா விதிவாய்
நண்ணி தானெறி நாடினர் போயினார். 15

விதித்த மெய்யணி கற்பணி வித்தகம்
மதித்த நீதிவெண் வத்திரங் காண்கிலார்
சதித்த பொய்யணி தாங்கியி னுக்குடை
கதித்த பாழுடல் கண்டுகண் டேகினார். 16

விண்ணு டுச்சுடர் விக்கிர கங்களி
மண்ணு ருககவி யம்பிற வற்றினுக்
கண்ணல் பூசனை யாற்றுமு றையெலாங்
கண்ணிற் கண்டுகண் னீர்வடித் தேகினார். 17

நெறியெ லாங்கள்ள நீணெறி நீதிசெய்
துறையெ லாமநி யாயதது றையகப
பொறியெ லாநதந்தி ரப்பொறி புல்லுமிக்
குறியெ லாங்கண்டு கேட்டுளங் குன்றினார். 18

சென்ற சென்றதி சைதொறுந் தூஷியம்
மனற மென்குமவ சைப்படு வாய்மதவ
கன்று சாபகக டுங்கலை காதுறிது
நின்று நின்றுதி கைத்தனா நீமையார். 19

விண்டு பாழ்க்கதை பேசுறு விணை
மண்டு காமசசெ ருககரை வராமது
உண்டு ரப்பியு ருண்டலை வராதமைக்
கண்டு கண்டுக ருத்தழிந் தேகினார். 20

புலிவ யப்படு புன்மறி போன்மென
வலியா கைமமறிந் துள்ளம லங்கிய
மெலியா கண்கலு முககண்டு வேதியா
நலிவு கொண்டுள நைந்தனா போயினார். 21

துய மாதரு மந்துதை யாதவித
திய மாநகாச செல்வமெ லாங்குடி
போயொ ருககவி யப்புனி தச்சினந்
தோயு மேயெனச சோகமுற மெகினார். 22

போக்குஞ் சிந்தைப்பொ ருமலும் போதமார்
வாக்கு நேர்செல்வ ழிவில காமையும்
நோக்கி யங்கங்கு மாயது விதகுணர்
டொக்குவ முத்துதன் மேயினார். 23

எங்கு செல்பவர் யாதுகு நித்தனார்
இங்கு வந்ததென் னோவென்றி யம்புவார்
துங்க யாத்தினா வேடஞ்சு மந்தலை
பங்க முற்றப திதரி வரென்பார். 24

யாதுகு னாயகம் மன்னவ னாட்டியல்
உளவ நிந்தழ லொற்றரி வரென்பார்
களவிற் காத்தல னாககவா வேரிவா
களவி யாக்கங்கி ளககின்ற தீண்டென்பார். 25

ஒறத்து நீர்நித்து ருத்துமண் னோச்சினும்
பொறுத்து நம்மைப்பு றககணிப பாரென்பார்
நிறுத்து நீதிநி கழுத்துமின னோரொலாந
கறுத்த சிந்தையக களஞந ரேயென்பார். 26

*வாக்கில் வேறலம் வன்றடி கொண்டியார்
தாக்கி வேறுஞ்சு மைதிரென் பாரசிலா
தாக்கி வேறல்சு மாததனறு சாதிகக
வாககின் நேறபினனை வாயென்னென பார்சிலர். 27

வெய்து துன்பம்வி னோபபினுங் காக்கவோ
பொய்சொல லாதபு லையென் பாரசிலா
மெய்சி தைநிதின வேறுமுண் டோவொரு
செய்த வமமது சீரிதென பாரசிலா. 28

ஆக்கம் வேண்டிய றநதிறம் பேமெனாப்
போக்கு முட்டிய புலலரி வரென்பார்
போக்கு முட்டின ரோனும் போறசெயார்
தீககொ நெதொழில் தோமினென் பாரசிலர். 29

வழிதெ ரிக்கும தியுடை யார்நமக்
கிழிகு லத்தாகொ லோவென்ப ரோர்சிலர்
இழிகு லத்தொ வாபழி பரீவத்தை
ஒழிகு லாதவ ரேயென்ப ரோர்சிலர். 30

இன்ன வாப்பெரும் பாலரி கழவும்
மன்னி யோர்சிலர் தட்டிம றுககவும்
நன்னர் னானெறி நாடியவ் வேதியர்
நன்னி னூர்கொடுஞ் சூனிய வாவணம். 31

கல்லி னத்துட்க வினாக வமணி
கொல்லி னத்தினு முண்டொர்கு ணக்கியன்
சொல்ல வல்லாது ணிந்துந் டுவினை
இலலை யென்றிலை யிரகந் ரத்தினும். 32

பொய்ய னேந்தபு ரத்துரை போக்கியே
வைய னேந்தம தியினா போயினா
மெய்ய றிந்தநல விதகந் ருட்கொளரா
கைய றிந்தில ரேத்துரை கைபபுனா. 33

குத்தி ரபபொறி கூட்டுண வீட்டிய
ம்ததை யாயசிற றினபவி டயங்கள்
வைதத மாயக்க டையைய தித்திடார்
கைதத சிந்தையா கண்டுவாத தேகுழி. 34

ஆர்கொ லாயிவ ராடையு டைநடை
நோகி லாராம ரோடுதி கழ்த்தலும்
பாரகு லாமொரு பாஷையன முதலின்
தோகு வாமவமமெ னத்திரண டாரரோ. 35

செருக்கி வந்தங்க வரவா தீஞ்சுகப்
பெருக்க முள்ளந யமுள பேசருந்
திருக்கு லாங்கடை தெய்விக கற்பக
விருக்கங் கொள்ளவி னைந்ததென னேவென்றா. 36

முன்னு றக்கண்டு மோசப்ப கெரைப்
பினனி டாதுக விழ்வதென பேதைமை
என்ன பாவாதி வாமதி கேடென
நனனி தானிமற் றிதுந் விற்றுவான. 37

மாய மலகிம விந்தம றுருளீர்
தூய சத்திய மேதுரு விககொள்வேம்
ஆயு நனனிதிக் கேவிலை யாகருவேம்
ஏய வெண்ணமி தனறிப்பி றிதலேம். 38

என்று கூறலு மென்னுங்கெ மெதி
துன்று காமிய மாசகவை துய்க்கலீர்
பொன்று மட்டுமிப் புன்கண்பு சித்திரோ
நன்று சத்திய நாட்டமென் மென்னினார். 39

சற்று நின்மெனச் சாற்றியங் கோர்சிலர்
உற்று முன்வந்து யர்தவ வேடத்தீர்
சொற்ற சத்தியம் யாதது சொனமினோ
நற்றி றத்தைந யக்குதம யாமென்றா. 40

வினவு மாற்றநன் றுமென மெய்யுணர்
பனவ விப்படு பாதகச் சேரியிற்
கனவி லுங்கரு துற்றில னித்தகு
மனவு ணாசசியுண் டெனறும திவலோய். 41

வஞ்ச மாயக்கி டகசைம நிந்துகண்
துஞ்ச மாந்தாதொ குதியுள னுஞ்சிலர்
விஞ்ச சத்திய வாக்மனி னுவுநன்
னெஞ்ச ளாரொன நேருறக கண்டனம். 42

தீண்ட ரும்பெரு மாயச்செ ருக்குளா
முண்டு ருத்துயிர் மோசமனி னாபபினும்
சண்டு சத்தியம யாமெடுத் தோதலே
வேண்டு மென்றுது ணிர்தனன மேலையோய். 43

அங்கண் வானத்த ரசினங் கோமகன்
உங்க னோடுல சூள்ளள யுமமுளேன்
எங்கு முன்மையி யபபுமி ன்ரொறை
துங்க வாசகரு சோரவுறு மேகொலாம. 44

செய்ய வல்லசெ யக்கெடுஞ் செய்வன
செய்ய லாயையி னுங்கெடுந தோகென
வைய கத்துநன் னீதிய குக்குமால்
ஐய நின்கருத தியாதென வந்தணன். 45

நன்று சொற்றனை நம்பிநி தானிரீ
என்ற னுள்ளுறை யுமபிது வேயென
முன்று னுமஜெக மாயைமு யக்கருக்
கின்று மெய்ம்மையி சைத்துமென் றெல்லையே. 46

மாத யாதிரி யேசம கத்துவர்
பாத பங்குங் கிட்டிப்ப ராவினர்
எக மற்றவி ரக்ஷண்ய மாநவ
ரீத சத்தியங் காட்டிநி கழ்ததுவார். 47

இரக்ஷணிய நவரீதப் படலம்.

தந்தை யாகி யுலகனைத்துந் தந்து மறுக்க டமைப்புரக்க
மைந்த னாகிப் புனிதாவி வடிவாய் ஞான வாமருளிப்
பந்த மறநின் றிலங்குதிரி யேக பரமன் பதாம்புஜத்தைச்
சிறதை யாரத் தொழுதேத்திச் சேர வாரும் ஜெகததீரே.

நீதி கருணை பரிசுத்த நேசஞ் சயமபு சாமர்த்தியம்
போத மிணைய லக்ஷணங்கள் பரிபூ ரணமாய்ப் பொருந்தியனு
ஏத மிலனாய்க் காமாதி யெறிநது பவததை யெரிககின்ற
ஆதி தேவன் சரணநிழ லடைய வாரும் ஜெகததீரே.

ஆதி நரணைப் படைத்துலக மனைத்து மவனுக் கடிப்படுத்திப்
போத மொடுபாக் கியமபுனிதம் போத வருளி மனச்சான்று
மேதின் மதியு மீநதுசயா தினத திருவென றினிதுவந்த
நாதன் கருணை யுள்ளியதை நாட வாரும் ஜெகததீரே.

பாவ நாங்க ளெரிநாகிற் பதையா வண்ணம் பாகதிசெல்
ஜீவ வழியைத திறந்தொணரூஞ் செலவ மகவைச சிலுவையிலே
சாவக கொடுத்தெப பாளிகட்குஞ் சலியா திரகைத் தனையருளுந்
தேவ சிநேகந துணைநினைநது சேர வாரும் ஜெகததீரே.

சொந்த மகவை நம்பொருட்டுத் துணிந்து சாகக் கொடுத்தபிரான்
உந்த மிதய மெமகருநலகி யுய்மமி னெனை வுணராமற்
சந்த தமுமபேய்க் கிடங்கொடுததுச சாத னைமோ தயாபரற்கே
சிறதா சனத்தைக் கையளித்ததுச சேர வாரும் ஜெகததீரே.

கோதி னீதி யிரக்கமெனுங் குணங்கண் மாறு கொள்ளாமல்
தாதை யுவப்ப மாதுவிதாய்த தயாள வருககொண டவதரித்து
நீதி யிரக்க சமரசனா நின்றது தரித்த நிறைகருணை
ஆதி மூலப் பரமபொருளை யடுக்க வாரும் ஜெகததீரே.

மண்ணை விழுங்கக் கொதித்தமுமபி வருந்தி யாற்றைக் கடப்பதற்கு
வெண்ணெய்ப் பாலஞ் சமைப்பாபோல் வேத நாதன் வெகுளிகய
புண்ணி யத்தாற் றீருமெனப் புலம்ப வேண்டாம் புனைதீர்ந்த
அண்ண லேச குருதிமுகத் தவிக்க வாரும் ஜெகததீரே.

நீதா சனத்தண் டையினிற் றீதி மாணுக் கும்மரிதேற்
கோதா பாபாத் துமங்களுக்குக் கூடு மோக டாதெனவே
வேதா ஷாங்கள விளம்புகின்ற மெய்யைக் கருதி வினாநதின்கூ
தாதா கிருபா சனத்தண்டை சார வாரும ஜெகத்தீரே. 8

நம்மைப் படைத்துக் காத்துவரு நாத னிதர தேவாகளை
நமமைப் போல வணங்காதி நாமே கருதத் தோனவின்ற
செமமை மொழியைக் கருத்திருத்தித் தெய்வப் புகழைச் சீதவிட்டு
வமயின் றிரியே கப்பெருமான மலாததாள வணங்க ஜெகத்தீரே. 9

விக்கி ரகநம் மிணையாங்கி விழுந்து வணங்கும் விழலகைநம்
உக்கிர கோபந் தகிக்குமென ஷாந்தந் கடவு ளுமைமுழுதும்
நிககிர கஞ்செய் திடுமுனனா நீச அருவா ராதனமாய்
அக்கிர மமவிட் டியேசுதிரு வடியை யடைமின ஜெகத்தீரே. 10

துய நினைவா லன்றிநம்போ சொல்லி வழங்குந் துஜகளைக்
காயு நமது சினமென்ற கடவு ளுரையைக் கருதாமல்
வாயில் வந்த படிபிதறி மதியா தொழுகன் மகாபாவம்
நேய மிகுமெய்ப் பததியுட் னினைத்து வழுகுதும் ஜெகத்தீரே. 11

அனைத்து நமக்குக் கையளித்த வண்ட பரிபூ ரணன்றம்மை
நினைத்து லோக வியாபார நிறுவி வணங்க வரத்தோ
கினததை விதித்தா நகராஸ்த தீட்டுப் படுத்திற் றாத
அனாதம் வருங்காண மெனமா வமலற பரவும ஜெகத்தீரே. 12

ஆயு ணீழித் திவவுலகி லுமாந்து சுகங்க வுனது தந்தை
நாயைச் கனம்பரை னுநியென்று சருவலோக தந்தை சொன்ன
துய விதியை நன்னெறியின றுணிபென றுன்னிப் பெற்றோர்க்கு
ஞாய முடன்கீழ்ப் படிநதியேசு நமப்ற் றெழுமின ஜெகத்தீரே. 13

கொலைசெய் யாதே யெனப்பரம கோமான் கொடுத்த கற்பனைக்கு
நிலமீ துதித்த குமரகுரு நியாய மிலவாச சிறுவதுங்
கொலையோ டொக்குமெனவிதந்து கூறும் பொருளைக் குறிக்கொண்டு
நிலமீ தணிந்தசு சற்குருவின் சாணைப் பணிமின் ஜெகத்தீரே. 14

பே வினையாம் விபசாரஞ் செய்யா திருங்க ளென்றுமகா
துய கடவுள் வகாநதுதந்த துகடர் விதியைத் துமனமாய்
மாய மறவே யறுட்டித்து மனையோ டிருந்தில் லறநடத்தி
நேய மிகுந் ஷகன்சரண நிழலை யடைமின் ஜெகத்தீரே.

இச்சை யோடந் நியமாத ரொழிலைக் கருதி நோக்கிடுவோன்
துச்சா ரிகள்பந் கடைவனென்ற தூயோ னருளைத் துணைக்கொண்டு
சிச்சியெனத்தரிசசையெலாஞ்சோவெறுத்துச்சித்துவிட்டுக் [திரு.16
கொச்சை மதியை யகற்றியெமமான் குணஞ்சார்ந தொழுகும் ஜெகத்

மீளா நரகுக் காளாக்கும் விபசா ரததி வினைபுரிந்து
வாளாப் பரமா னாதகக வாழ்வை யிழத்தன் மதியாமோ
நாளா ரம்பத் தயல்தூற்ற நான மழிந்து நகைக்கிடமா [17
மாளா முன்னே கிறிஸ்தியேசு மலாததாள வணங்கும் ஜெகத்திரோ.

எங்குந் தமசந் நிதியாக விருக்குங் கடவுள் களவான
பங்க வினைசெய் யாதிரொபை பகாந்த துணாந்து பரபொருளைச்
சிங்கி யெனவே வெறுத்ததழியாச செலவம் வழங்குங் கிறிஸ்துவெனும்
மங்காப்பொருளை யடைநதுநிதய வாழ்வை யடைமின் ஜெகத்திரோ.18

பொய்யைப் புகலா திருக்களெனும் புனிதன் புனித கற்பனையை
அய்யோ நினையா தவமதித்தி ரல்லும் பசலு மனவரந [நீர்.
துய்ய மனச்சாட் சிவையமுக்கித்துணிந்து முழுப்பொய்சொல்லுகள்
உய்ய ருய்யீர் மெய்பேசி யுய்ய வாரும் ஜெகத்திரோ. 19

பொய்மை தானும் வாய்மையதாம் புனாதீர் நன்மை பயக்குமெனின்
மெய்மை யாவ தெத்திராகும் வினையா துரைத்த லெனாகுறனின்
நொய்மை யுரையைத் தவிர்த்துள்ள துள்ள படியே நுவலுமென்ற
தெய்வ யுரையைக் கடைப்பிடித்துச் சேர வாரும் ஜெகத்திரோ. 20

நெருசுத் துணிவாய்ப் பெய்பேசி நேச மொருவி யந்நியனா
வஞ்சித் தொழுகு மதியிலினை மனாதி யறியு மகாதேவன்
கிஞ்சித் தேனும் விடாதுமமைக் கேட்குந் காலங் கிட்டுமுனம்
அஞ்சித் திமை யகற்றியெமமா னடிசாரந் துய்மின ஜெகத்திரோ. 21

விரிவென் ளரியங் கனிக்கிருபபுப் பூணகட் டிடுமவ் விதம்போல
ஒருபொய் நிலைக்க வாயிரம்பொய் யுரைக்க வேண்டு முனாத்தாலும்
வருமே வெளிகுரு வரிநகை மானக கேடே பறுமையினும் [22
எரிவாய்ப்படுக்குமிதைவிடுதெம்மிறையதொழுகுமின ஜெகத்திரோ.

அனைத்து முடையான் பிறருடைமை யான வெதையு மானையுடன்
நினைத்தி டாதே யெனவிரித்து நிகழ்த்தங் கடைசிக் கற்பனையை
மனத்து ளிருத்தி யவரவாகு வகுத்த வளவின மகிழ்ந்துசொற்பத்
தினத்தைக் கழித்தெம மானருளும் ஜீவ னடைமின் ஜெகத்திரோ. 23

தந்தை கொடுத்த தசவிதியைத் தள்ளி யகச்சாட் சிபைமழுக்கச்
சிந்தை யுரக்க நன்றொருவித் தீமை புரிந்த நாரோங்காண்
எந்த விதத்துந் தேவசின மெரிக்கு முன்ன மெமைப்புரக்க
வந்த பரம சுதன்பாதம் வணங்க வாரும ஜெகத்தீரோ. 24

கல்லைச் செம்பைக் களிமண்ணைக் கடவு ளெனவே யுருப்பிடித்துப்
புல்லைப் பூவை நறுங்குழையைப் போட்டுப் பூஜை புரிவீர்களாள்
தொல்லைப் பவமும் புரிபவமும் தொலையு மாறு கிறிஸ்துவெனுஞ்
செல்வக் குமான் றிருவடியைச் சேர வாரும ஜெகத்தீரோ. 25

ஏழை மதியாற் றுனமார்க்கத் தெய்தற் கரிய வாழ்காளைப்
பாழாக் கிடுவீ ராதோடாப பந்த முடிவு பற்றியபின்
ஊழி பூழி யழுதாறு முய்யுண் டாமோ வுளநிருமபித்
காழா தின்னே யேக்திருச் சரணைப் பிடிமின் ஜெகத்தீரோ. 26

எல்லாங் கொடுத்த தாதாவை யிறைஞ்சிப் பிழைக்க மதிஞ்லைந்து
பொல்லாங்குடற்றும்பேய்க்கடிமைபுகுந்து விலக்குவகனிபுசித்தோர்
அல்லா லமலன் பாவவினைக் காதி யென்ப தறப்பாவம்
எல்லாப் பவமு மறக்குமா னினைநதா ளடையின் ஜெகத்தீரோ. 27

பொறுதி யுடைய தெய்வமென்று போக வரநீ புரிபவத்துக்
ஹி யிலையே யநதோதம மாவி யிறைமுன் னடுததிமெவ்
விறுதி நாளின் பயங்கரத்துக் கென்னோ செய்வீ ரிக்கணமே
உறுதி நாடிக் கிறிஸ்துவருடே யுளமிந் துய்யின் ஜெகத்தீரோ. 28

எர்வ ஜீவ காருணியந் தன்னு லென்றுந் தமக்குரிய
எர்வ மகிமை யுங்களமுந் தளளி மறுவாய்ச் சஞ்சரித்து
எர்வ லோக தண்டனையுந் தாமே சகித்துக் கதிநிறந்
எர்வ லோக சரணியனைச் சார வாரும ஜெகத்தீரோ. 29

எாவ வழுக்கு மாத்துமத்தைப் பற்றி யிருப்ப தறிபாமல்
ஐவ லொடுசிற் சிலநதிநீ ராடிற் றொலையு மெனவலைந்து
ஈவீ ரீதோ ரக்ஷணிய சைலஞ் சாநது பெருகுவரும்
ஐவ நதிநீ ராடுதற்குச் சேர வாரும ஜெகத்தீரோ. 30

எனம் புகுந்து தனையொறுத்துக்காயம் வருத்திக் கண்முடி
மாணம் புரிந்து தவயோக முயல வேண்டா மவாவாதந்
என மிருந்தாத் துமபாவச் சமூக்கைக் கருகித் தனைத்தாழ்த்தி
நான குருவின் புண்ணியத்தை நாட வாரும ஜெகத்தீரோ. 31

மனம்போம் வழியே மதிபோக்கி மயங்கிப் பலபா தகம்புரிந்து
நினம்போம் வீணே நடுநாளிற் நிகிறஞள ளாகிக் கலகருதிரோ
இனம்போ காநீர் மதிமோச மினனே யெம்மா நேகதிறு
முனம்போய் விழுநது கெஞ்சதற்கு முடுகி வாரும் ஜெகதீரே. 32

நிரண மெனவே யுமைவாரித் தீவாய் நாகக் கடலிடத்தே
மாணச்சுழல்கொண்டுய்க்காமுன் மனப்பூ ருவமாய்வழிபடுவோர்க்
மாசி யான்மரகை யருளு மேசு சாமிநிருசு
மடைய விதுசமயஞ சமயம் வாரும் ஜெகதீரே. 33

ஒன்றே தெய்வ மெய்கருணை யுள்ளார் உண்மை பிழைபொறுப்பார்
அன்றே வன்று நரக்காக வரும்பா டடைநது பிணையேற்று
நின்றே பஸியா யுயிரகொடுத்த நிமல னீதி யடையீரேல
நன்றி வாரகொ லையமிலை நமசி வாரும் ஜெகதீரே. 34

நாலு வேத முளதுசெவி நயனங் கண்டு கேட்டதிலே
மாலா தியமுத் தேவருளா மலடி பெற்ற மகாரோபல்வர்
மேலு நாலு பதவியுள விண்ணிற பூகது விரிந்தமலா
போலி யிவைமற் றியேசுசரண் போற்ற வாரும் ஜெகதீரே. 35

வேத மொன்றே மெய்யுளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்குதீதோ
நாத நெருவ ருளருலக நவிலுந் சான்று நறகநியின்
பாதை பொன்றுண் டதுகிறிஸ்து மாகக மிதனைப் பகுததுணர்நது
கோதில பரம குருபாதங் குப்பிட் டேததும் ஜெகதீரே. 36

பாவி யுளத்தை யூடுருவிப் பாயு மிருவாய்ப் பட்டயநம்
ஆயிக் குளவெம் பவநோயை யகற்றி யழிபாப பேர்னப
ஜீவ னளிகருந் தொளையிதாநு சிந்தைக் கினிய தீமபாலாந
தேவ வசன மிதையுணர்நது சேவாரும் ஜெகதீரே. 37

தலைகீழாக வுலகடுக்குத் தடுமா நிறிதும் வாஞ்சடர்கள்
நிலைமா நிறிதும் பூதியங்க னீறு நீருக கரிநிறிதும்
உலவா வேதா ஶ்வகனிலோ ருறுப்பு மிதைவிட் டுய்வழிவே [38
நிலையா தலினி துணர்நதெமமா னினைததாள் வணங்கும் ஜெகதீரே.

பூமி பாரந் தீர்க்கவந்து பொல்லாங் கியற்றிப் பொய்பேசிக்
காம வெறியா விரெண்ண யிரங்கோ வியனைக் கற்பழித்த
சீமா னுக்குத் தொழும்புசெய்து தீவாய் நாகிற் பதையாமற்
சாமி யேகக கிறிஸ்துநிருச் சரண மடையின் ஜெகதீரே. 39

பாவ நாசஞ் செயவந்து பழுதொன் றின்றிப் பாமார்த்த
மேவு விரதி யாயுலக வெட்கை நீத்துப் பாடுபட்டு
ஜீவ கோடி களைமீட்டுச் செல்வ மோகந் திறந்து வைத்த
தேவ மைந்தன் றொழும்புசெய்யச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 40

வெண்ணைய் திருடிக் கட்டுண்டு வெதும்ப வடிக்க விம்மிவிம்மிக்
கண்ணைக் கசக்கி யழுதுநின்ற கள்ளப பிள்ளை கருத்தாவென்
றெண்ணப் போமோ தெய்வத்துக் கிதுவோ வினையாட் டெனலாமோ
நண்ணிக் கிறிஸ்து திருவடியை நயந்து போறும் ஜெகத்திரே. 41

நீசப் புலை ராத்துமத்தை நினைந்தோ பொருளாய்ப் பினைப்பட்டு
பாசத் தாலே பிணிபுண்டு பதைக்க வடிக்கக் குருதிநீறி
நேசத் தாலே யுயிரகொடுத்த நிமலன் றொழும்பு வெட்கமெனப்
பேசும் பழுதா முயிரதப்பி பிழைக்க வாரும ஜெகத்திரே. 42

தொட்டுச் சிசுவை யுயிரப்பிக்கச் சோரன் சோர விடைச்சிகளைக்
கட்டிப் புரண்டு நட்மநதைக் கறபோ னிருவி காரிமகா
சிட்டப பிரம சாரியென்று தெட்டி னவனைத் தெய்வமென்று
கெட்டுப் போகா தியேசுசரன் கிட்டிப் பிழைமின ஜெகத்திரே. 43

முன்மா ரிசமாய் திருவாணப் பிச்சை கேட்டு முனிப்பெண்டு
தன்மா னத்தைக் கெடுக்கமுயல் தானு மால யன்கொல்லாம
நன்மராக கததைக் காட்டியுமை நாலாம் பதத்தி லுய்ப்பனநதத்
துன்மார்க் கததை விடுத்தியேசு துணைததா டொழுவின் ஜெகத்திரே. 44

பாச பதனாற் சலநதானைப் படுத்தக் காயந் தணினுழைந்து
மாசில் விருநதை கற்பழித்த மாயன் மடிநத மற்றவடன்
ஆசைப் பேய்கொண் டலைநதுதுழா யணிந்து காமந் தணிந்தானாஞ்
சீசீ நாற்றம் விடுத்தியேசு திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்திரே. 45

வருவ தறியாச் சிவன்முனிக்கு வரத்தை நல்கி யொளித்தோடக்
கரிய மான்மோ கினியாகிக் காக்கக் காமந் தலைகொண்டவ்
விருவா கூடிக் காரிவந்தா னென்பீ ரிதுவோ தேவமுறை
தெரிய விலையோ நின்மலன்றாள் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 46

பத்து முனிவா தாசரதி சரிதம் பகார்தார் பலவிஷயத்
தொத்த தில்லை வான்மிகத் தொடுவா சிட்ட முய்த்துணர்மின்
சுத்த சுவிசே ஷகர்நால்வர் சொன்ன பரம சத்தியத்தைச்
சித்தஞ் செய்து கிறிஸ்தியேசு திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்திரே. 47

கடலைக் குரங்கு தாவினதுங் கடலைக் கணையாற் றகித்ததும்பின் [ய்க்
கடலை யடைததுக கடநததும்பாற் கடலை மலையாற் கடைந்ததும்பொ
கடலைக் கடைந்த கடற்புழுக்கா கட்டி வைத்த கதைகாணுங்
கடலை யமைத்துக் காத்தகாததன் கழற்காட் படுமின் ஜெகத்திரே. 48

கம்ப நாகம் பொய்க்கடுவைக் கக்கி மதூர கவியென்னும்
அம்பொற் கிண்ண நிறைத்துவைத்த தறியா தமிழ்த மெனவருந்தி
வெம்பி யறிவு மாண்மாவ் விடநதீத துய்க்குங் கிறிஸ்தெமது
நம்பன் சஞ்சீவி நயந்துட் கொள்ளும ஜெகத்திரே. 49

வாய்க்குங் கொடிய வைணவர்தம் மனைவா யெச்சில வாரியுண்ட
நாய்க்கும பரம பதமலித்தான் குருகூர நின்ற நாரணனென்
றேய்க்குங் கவிப்பேய் பிடித்துமூலா தெய்தற் கருவி டெனமதித்துத்
தாய்க்கும் பெரிதன புடையானைச் சார வாரும் ஜெகத்திரே. 50

முர்க்க மான வைணவமே முதலாஞ் சமய முழுப்புரட்டைப்
பார்க்கப் பார்க்கப் பாவமலாற பயனென் றிலலை யிரகிப்பின்
மாகக வுபதே சங்கையு மருவு புருஷாத தங்கையுந்
திர்க்க மாயுய்த் துணாந்தியேச திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்திரே. 51

பொல்லா வுலகப் புரட்டாவெறும் பொய்யை நிறைத்துக் கட்டிவைத்த
எல்லாக் கதையு மெரிநாகுக் கிழுக்கும் பாச மெனவெறிநது [ருத்தி
சொல்லாற் பொருளாற் பழுதிலலாச் சுருதி மொழியைக் கருத்தி
எல்லாம் வல்ல பெருமானை யிறைஞ்ச வாரும் ஜெகத்திரே. 52

ஆறு சமயப் படுகுழிவீழ்ந் தந்தோ வறிநது மதனிடைநின்
றேறு சமய மிதுவனறென றியம்பி யமிழ்நது மேழைகாள
வேறு சமய மிலையேச விருமபி விருமபி யிரகிப்பைப்
கூறு சமய மிதுகணமா கூடி வாரும் ஜெகத்திரே. 53

பாவ பாஞ் சுமநதுபிர பஞ்சா ரணியத் தலைந்தாடம்
நோவுந் றிளைத்திர் தாகித்திர நோக்கு மிதுதா னிரகிணிய
ஜீவ லூற்று விசுவாசச் செங்கை யார முகந்தருந்திற்
சாவீ ரல்லீர் தாகியிர சாதம் வாரும் ஜெகத்திரே. 54

ஒருசின் மயசற் குருவாகி யுலகத் துதித்து ஜீவரகை
தருசன் மார்க்க நெறியிதெனத் தமநல் லொழுக்கஞ் சான்றாகத்
துருசின் மனததோ பெருதேசஞ் சொல்லிச் சுகாத பலியாய்வெங்
குருசின் மடிந்த குருசிலைக்கை கூப்ப வாரும் ஜெகத்திரே. 55

ஒலிவா சலக்கா விடையொரிரா வுலகோர் பவமேற் றொருதனியே
மெலிவா யாத்து மத்துயா மேவி பிரத்த வையொழுக
நலிவாய்த் தேவ சினத்தாலே நனுகும் வாதை யனைத்துமன்பின்
மலிவாற் சகித்த பெருமானை வணங்க வாரும் ஜெகத்திரே. 56

குருசி லறையுண் டொக்கடங்காக் கொடிய துன்பஞ் சகிக்கையிலப்
பரிசு வருத்தும் பாதகாக்காய்ப் பரிவோ டெருதாய் மறறிவாகள்
புரிசெய் வினையீ தெனவறியா பொறுமி னென்ற புண்ணியாதம்
உரைசெய் யரிய வன்புநிலை யுன்னி வாரும் ஜெகத்திரே. 57

வானங் கனிக்கப் புவிமடுழ வழுவாத தெய்வ மறைபரம்ப
ஞானம் பெருந் நல்லறங்க னுஞ் சோமங்க நனியுயர்ந்த
தான நராக்குக் கைகூடச சமாதி பொருவி யுயிர்ததெழுநது
தினந தொலைத்த குமரேசைச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 58

நந்தா விரக்ஷண் ணியகிரியை நலமாய் முடித்து நாஜீவ
பந்த வினையை யறநாறிப் பாலோ கத்துக் கெழுந்தருளித்
தந்தை வலபா ரிசமேவிச் சாவ தாந் தமக்காகச
சிறதை கணிந்து மன்றாடுந் தேவைப் பரவும் ஜெகத்திரே. 59

ஆகி முதலாய்ப் பிறந்திறந்தோ ரனைவோ னாயுமந் தத்தொழிப்
போதி லுயிரோ டெழுப்பியிரு புறமு நிறவி யவரவாகரு
நீதா சனத்தி லிருந்துமகா நியாயத் தீர்ப்புக் கூறமுக்கி
மீது வருவார் கிறிஸ்தின்னே விரைந்து வணங்கும் ஜெகத்திரே. 60

மாய வுலக மயக்கைமுற்றும் வரைய வேண்டின் வஞ்சனைசெய்
பேயைப் புறங்கண் டிடவேண்டிற் பிடித்த துரிசைச் சிறங்காமல்
தேய வேண்டிற் புனிதமனஞ் சிறக்க வேண்டிற் றிகையாமல்
துய பரிசுத் தாவியருள் சுறுக்காய்த் தேடும ஜெகத்திரே. 61

ஈன மதியாற் பவம்புரிந்தே மினியென் செய்வே மிரக்ஷிப்புக்
கான வழியே தஞ்சலென வபயங் கொடுப்பா ரெவர்புனித
ஞான முறுமா மெவனென்ன நாடிச் சுவன்று ணைவிரோல
தின தயாள சற்குருவைச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 62

மாபா தகஞ்செய் துரோகிகள்யாம் வரையா தருடா தாவேயுங்
கோபாக் கினியைத் தாங்கவெம்மாற் கூடா தய்யா குவலயத்தின்
ஆபா சத்தைத் தவிர்த்தவும தருமைக் குமா னிமித்தமெங்கள்
பாபாத் துமத்துக் கிரங்குமெனப் பணிந்து வாரும் ஜெகத்திரே. 63

பாவ வுணர்ச்சி மனந்சிரும்பல் பச்சாத் தாபம் பரமசுதன்
ஜீவ வவஸ்தை தனைநீயெரு சிந்தைக் கனிவு விசுவாசந்
தேவ சிநேகம் பயவெறுப்புத் திடநம் பிக்கை யிவைபரிகத்
தாவி யருளாற பெற்றிறைவற் காட்பட் டொழுகும் ஜெகததீரே. 64

தம்மோர் மகவை யும்பொருட்டுத் தந்த பரம தாதாவின்
கைம்மா றென்றுங் கருதாத் கருணைப் பெருக்கைக் கண்டிருந்தும்
எம்மாத திரமு முணராம லெல்லா நாளும் பவம்புரிந்தாற்
சுமமா போமோ பெருமானைத் துதிக்க வாரும் ஜெகததீரே. 65

மிக்க சம்பத துரிமைமனை விரும்பு மக்கள் கிளைஞருற
வொக்க வொழியு மல்லாம லுயிர்போங் காலத் துடன்வருமோ
எக்கா லதது முடனிருந்ந் விசத்தும் பரததுஞ் சுகமவழங்கத்
தக்க பெருமா னேசுதிருச சாணைச் சாரும் ஜெகததீரே. 66

ஜீவ ாகை யுளம்படுத்தத் தேக விசைசை தனைமுனிந்து
பாவ வுலகை யருவருததுப பசாசைச் செயிததுப பரமார்த்தம்
மேவு கருதி நெறியொழுகி விசுவா சததாற் றிரியேக
தேவைப பரவிக் கதிசுடச சேர வாரும் ஜெகததீரே. 67

ஜென்ம வினையு மனாதிகளாற் றினமும் புரிந்த தீயகொடுங்
கன்ம வினையுங் கதிரவனைக் கண்ட பனிபோற் கழிந்தோடும்
புன்மை யசுலும் புதிதான புனித மனமும் பொருநதுமதால்
தன்ம வருவா கியவேச சாண மடையின் ஜெகததீரே. 68

விசுவா சத்தாற் பெருஞ்ஞானை வெந்திக் கிடங்கை மேற்கொண்டார்
விசுவா சத்தால் வெஞ்சீய விரிவா யடைததார விறலகொண்டார்
விசுவா சத்தான் முபபகையை வென்றா முதுவே தியாதனால்
விசுவா சத்தாற் கிறிஸ்தாசை விருமபி வணங்கும் ஜெகததீரே. 69

மண்ணை மணலைச் சிவலிங்க வடிவாய்ச் சமைத்து மலர்தூவி
எண்ண மின்றி மந்திரஞ்சற் றியமபிப் பழம்பாட் கௌபாடிப்
பண்ணும் பூஜை பயன்படுமோ பரவை கடககக் கற்புணைகொண்
டொண்ணு மோர கூணியகலத் துவநது புருமின் ஜெகததீரே. 70

கசந்து பவத்தை யுணர்ந்துசொரி கண்ணீர்த் திருமஞ் சனமாட்டி
இசைந்த ஜெபமா லிகைகூட்டி யிதய பீடத் தினிதிருத்தி
அசைந்தி டாமெய் விசுவாச வன்பின் கிரியை நிவேதித்துப்
பசைந்த மனமோ டேசுதிருப் பதம்பூ ஜியுமின் ஜெகததீரே. 71

காலைத் துதியோ டெழுந்திருந்து கடவுண் மொழியாக் களங்கமற்ற
பாலைப் பருகி யாவலுடன் பணிவாய் முழங்காற் படியினின்ற
மூலப் பொருளாக் குமரேசை முன்னிட் டேத்தி ஜெபம்புரிந்து
சாலப் பரம தந்தையருட் டையபெற் றாயின் ஜெகதீரே. 72

இவ்விற் றணிதது மறைத்திப் மேற்றி யிதயத் திருணீக்கித்
காவற நிலங்கும விசுவாசக காட்சி யாலே கருத நாவைத்
தரிசித் துலகந் தாக்கடாச சமாதா னத்தைத் தருமடம
பாவி ஜெபித்துன னதபரம பதநா டடையின் ஜெகதீரே. 73

பார மான பவஞ்சுபுகி படநற றிதமும் பாவிகாள்
வாரும் வாரு பெண்ணகடைய ரந்தா லாமை வருத்தமெலாந்
தீரும் பரம பதத்தூதிப் செலவந் தருவ னெனக்கூவும
ஆருங் கருணைக் குமாரை யநிக வாரும் ஜெகதீரே. 74

அய்யோ வழிவி லாதனாதனை யவமே நெடுக்க லாவதுவோ
பொய்யா மூலக் போகலெலாம் போதும் போது முளந்திருபித்
துய்யான சாண மடைந் தாவதக் கொடகரை யறுத்தத் தொலையாத
மெய்யாம பரம சுகாடைய வினாவு வாறும் ஜெகதீரே. 75

பொய்யா திவ்ய வாகனெலாம் புரிதல் புழாப் புரிந்தினிர்
மெய்யா ணனனா நன்றொரு வுறுத்து விலகி வெடகமென்டிர
அய்யோ விநகன மநியாமோ வால் மமிபுத்தன றருகதுதீரோ
உய்யா வழிவிட னொருநாபி யுய்ய வாறும் ஜெகதீரே. 76

வாண ளிரவு பசுலமாதம் வருட மாசிப் புகையேபோற்
காண தொழிய மாணமிக்க கடுகி வருதல கண்டிருந்தும்
காண ஞந்தா னுடறபோக நசசி யானம நாயகர்வ
வினா யிழக்க லாவதுவோ வினாவு வாறும் ஜெகதீரே. 77

என்று முமக்கு வேண்டுவன வீந்தா தரிக்குளு சருவேசன்
என்றி யறிந்த கிரியையெனு நுமபூங் கனிவீ நலகலினை
பின்றே களைகென றிடசுசிலநா வினாலும பாபபம பாபபமென
மனறு ளெசற் குருவருளை மறவா தேத்தும் ஜெகதீரே. 78

உலக முழுதூற் தனிச்செங்கோ லோச்சி யாக புரிந்தாலும்
இலையி லாப மாததுமத்தை யிழந்தா லெவையு மிகத்துத்தஞ்
நிலுவை சுமந்தென் பின்றொடரின் ஜீவ னடைவர் திண்ணமென்ற
அலகில் கருணா காண்வாக்கை யகங்கொண் டயின் ஜெகதீரே. 79

மூழ்ந்த சுற்றங் கல்விசெல்வ முயற்சி முதல காரணமாச் [விட்டுத்
குழந்த மனமேட் டிமைகளெலா மொருங்கே தொலையத் தொலைத்து
தாழ்ந்த சிந்தை யடியுறையாத் தடக்கை கூப்பித் தலைவணங்கி
ஆழ்ந்த கருணைக் கிறிஸ்தாசை யன்போ டேததும் ஜெகத்திரே. 80

பெருமை யடைந்தாற் பொறிகலங்கும் பேத மாகும் புலன்களெலாம்
பெருமை யடைந்தான் மனதிகளும் பேதித தொழியாப பிரமைமிகும்
பெருமை யடைந்தா லடையாத பிறிதோர பாவ மிலையதாற்
பெருமையடையா தியேசுவெனும் பிரானை வணங்கும் ஜெகத்திரே. 81

எண்ணப் பெருமை யெட்டுணையு மில்லாக் கிருமி யனையோமுக்
குண்ணப் புசிப்பு முடைதனாச் முதவி யிரவு பகலாகக்
கண்ணப் புறத்துச் செல்லாமற் காக்குங் கடவுட ளெண்டகநாம்
பண்ணப் போமோ நனறியொடு பாவ வாரும ஜெகத்திரே. 82

ஜாதிப் பெருமைக் காதாரந் சாக வதநி ராதாரம்
ஜாதிப் பெருமைக் கனபுமுற்றம் ஜநமப் பகைசால் சத்துருவாம்
ஜாதிப் பெருமை தருமபலனகந் தகத்திக் கடலிற சாதுவரம்
ஜாதிப் பெருமை விடுத்தியேசு சானை வணங்கும் ஜெகத்திரே. 83

தருவொன் றுதவு கனிகள் பல சுவையைத் தருதல் சகஜம்தோ
கருவொன் றினிலுற் பரித்தநா கணங்க டமிலே பலஜாதிப்
பிரிவொன் றிடுமோ வீணை பிடிவா தததாற் கெடுவானேன
உருவொன் றியசற் குருநடைபாத துய்ய வாரும ஜெகத்திரே. 84

ஜாதி யிரண்டே யநநியதைத் தனைப்போ னேசுத் தாத்தார்த்த
போத மடைந்த புறகவரே புனிதா பிறரைப் புறக்கணித்துப்
பேத மியறிக் குலப்பிரமை பிடிததோ ரீன ருமதுபிடி [85
வாதம் வேண்டாங் கிறிஸ்தியேசு மலாததாள வணங்கும் ஜெகத்திரே.

வேத நெறியைக் கடைப்பிடித்து விசுவா சத்தாற் கிறிஸ்தியேசு
நாதம் நெழுதன புடையோராய் நல்ல மனசோ க்பியையடைந்து
கோதற் நெழுதிப் பரமபதங் கூடக் கருதிக் குழாங்கொண்ட
ஜாதி யொடுசோந் திறைவனடி தனைப்போற் றிடுமின் ஜெகத்திரே. 86

பண்டிவ் வுலகு பிரளயததாற் பாழா னதுஞ்சோ தோங்கொமரா
மண்டி யெரிகந் தகத்தியின் மழையான் மண்மே டாகியதும்
மிண்டர் செய்த தீவினைக்கு வினோந்த பயனென் றுணர்கிலிரோ
ஆண்டா பெருமான் சீறுமுன மண்டிப் பிழையின் ஜெகத்திரே. 87

அன்று பிரம னெழுதியவா றுமென் றுரைக்கு மறிவீனம்
என்று தொலையு நுமமைவிட்டிங் கெல்லா மிறைவன் செயலாயின்
நன்று தீதேன் மோக்ஷமதே னாகந் தானே னாஸ்திகராய்ப்
பொன்ற வேண்டாம் புண்ணியனைப் போற்ற வாரும ஜெகத்திரே. 88

இகயக் கதவைத் தாள்செறித்திட் டிகபோ கத்தி லிறுமாந்து
மதியற் றலகை நடித்திடமெய் மறநது களிதது மகிழுகினரீ
பதுமக் கரத்தாற் றட்டியொமான் பலகாற பரிவோ நமைக்கவும்
மதூரக் குரலவந் தெட்டலையோ வல்லே திறமின் ஜெகத்திரே. 89

மதியைக் கெடுத்தபு பிரபஞ்ச மாய வலைந்ருள் றுமைமாட்டிக்
கொதியுற் றெழுமபு மெரிநாக குமபிக் கிடவே கூனிசெயுஞ்
சதியைக் கருதி யவன்ஞு பூரபைத தள்ளி யணுச்சஞ் சலமணுகாக்
கதியைக் கொடுக்கு பே சத்திக் கழறகாட படுமின ஜெகத்திரே. 90

விழிமின் மெய்வேதியொறுங்கு நகுடநான் விழித்த விளித்தனவால்
விழிமின சுவிசே ஷநகாணம விசி யெழுந்தா னீதாவி
விழிமின விடியா நிசிவரு முன் வினாந்து செய்வ செயவேண்டும்
விழிமின் விழிமின் பவதறுசிலை விடுமின் விடுமின ஜெகத்திரே. 91

தள்ள வரிய நியாயமிது தானென் றுணர்நதுஞ் சாதனையாய்
உள்ள மொன்றிங் குவையொன்ற யுரபி வாது புரியாமற்
கள்ள மறவே விதிவிலக்கைக் கருதிப் புரிந்து கருணைமிகும்
வள்ளற குமையே கையளிக்க வாரும வாரும ஜெகத்திரே. 92

தீங்கென் றென்றை யறிந்தவுடன் செய்யே னென்று தேவாவி
ஒங்கு மருளைத் துணையாக்கொண் டுறுதி யாநின் னையமபண்ணி
நீங்கா தகனி விடைநின்று நெறிவிட டயலில் விலகாமற்
றங்குங் குமா குருசரணஞ் சார வாரும ஜெகத்திரே. 93

வேட மான பொய்ப்பத்தி வெயின்முன் மஞ்சட் பூச்சதுபோல்
ஒடுங் கணமு நிலலாதிங் குறுமோர் சிறிய சோதனையில்
தோட மலது துகளளவுஞ் சுகாத மிலையா விருதயததன்
நாடி யெழுமெய்ப் பத்தியுட னம்பற் பாவும் ஜெகத்திரே. 94

ஜீவ னெமக்குக் கிறிஸ்தியேசு தேக பந்தந் தீர்க்கவரு
சாவு மெமக்கா தாயமென்று சான்றோ நுலக சாலமெலாம்
மேவா வண்ணங் கடைப்பிடித்த விசுவா சத்தை வினாந்தறிந்து
சாவா பூின்னச் சுதன்றிருத்தாள் சார வாரும ஜெகத்திரே. 95

அன்பு மயமாந் திருமேனி யருளுக குறையுள் திருநயனம்
இன்பு தருமெய்ச் சஞ்சிவி யெழில்வாய் கனியுந் திருவாக்கு
மன்பு வுலகுக கஞ்சலென வழங்கு மபய வாதாஸ்தந [96
நன்பேனுமக்கிவ வெமபெருமான் றுணைததா டொழுமின் றெகத்திரே.

இருள்பொ நெஞ்ச மின்னுநதா னினக விலையோ வீண்டுசற்றே
இருமபிப் பாரு முமககாக ஜீவன கொடுத்த தியாகேசன்
பெருமபா தையைவிட டுககவழி பிரவே சியுநகன பிழைப்பிரென
இருமபி யழைத்து வருகின்றா வினாநது வணங்கும் றெகத்திரே. 97

வன் பிழைக்க மகவளித்த தேவே தந்தை தியாகேசன
வா வநிவாதத்தி துமைபபரம பதத்திற் கூட்டுந றுணைபுனித
புவி சுருதி யமிழ்தூட்டு மன்னை மெய்வே தியருநவோ
தவ குடுமப மிதவினாநது சேர வாரும் றெகத்திரே. 98

ன்று நினைமி னராத்நுமங்க ளுந்தக் கதிசேர்ந் துயவேண்டின்
ன்று மேசுக கிறிஸ்துநல்கு மிரக்ஷண் ணியபுண் ணியபலததால்
ன்றி வேறு வழியிலையி தனநத தாஞ்சத் தியமதனால்
ன்றே யநத விரக்ஷணை யிறைஞ்ச வாரும் றெகத்திரே. 99

ழை யடியோ முககாக விரங்கி யிரக்ஷண் ணியகிரியை
ழுவின் றமைதத திரியேக சாவ ஜீவ தயாபரற்கே
ழி யூழி யிராஜ்யமு முலவாக கனமு முளளபடி
ழி வாழி யெனறேத்தி வணங்க வாரும் றெகத்திரே. 100

இரக்ஷணிய நவரீதப படலம் முற்றிற்று.

சிறைப்படு படலம்.

அத்தகு வேதிய ரான்ம ரக்ஷையின்
சத்தியந நிகழ்ததிய தகைமை சாற்றினும்
மத்தமா யாபுரி மாக்கண் டற்றவாக
குய்த்ததிக் கொடுஞ்சிறை யுரைத்து மேலரோ. 1

வெய்யமா யக்கடை வீதி வாய்ப்படு
மைந்ரு னிரிதர மறைவ லாளாதாம்
மெய்யொளி திகழ்த்தவும் வெகுளிக் காற்றாத்
தொய்யென வவித்ததவ் வொலலை யென்பவே. 2

சீர்த்தபு பகைமுகில செறிந்த வித்தையாம்
நீரத்தினா முகந்தக நினைத்து பேல்வெளி
போர்த்திடித் துரறிமண புழுதி போககிவின்
தூரத்தன வசைமழை சொரிந்த தெங்குமே. 3

ஊக்கிய மதவகங் காரத் தொல்லென
நிககொடுஞ் சினைககனைல சிறைத் தோறெழப்
போககரி தாய்த்திரண டடாததுப பொங்கியே
கூக்குரல கிளைத்தனா கொளனை மாககளே 4

கடினா குமுறினா கொகந் தித்தனா
ஹுண நுறுமின நுருடபுப பார்த்தனா
சாடினா மறித்தனா தடுத்தக கிடபுரா
கோடினா வலித்தனா குதைதிட் டாரோ. 5

வைதவ ரெத்தனை மறவா மண்மழை
பெய்தவ ரெத்தனை பிராசா கோரணி
செய்தவ ரெத்தனை தியா திகசனை
எய்தவ ரெத்தனை யிடுமட ரெனகயான. 6

சிலையுறு மாயசிற நின்பய லோட்டுழல்
புலையுறு மாந்தருட் பொருந்திற் றிலையால்
கலையுறு ஞானியா பகாத கடடுனா
சிலையுறு பந்ததை திருமபிற நென்பவே. 7

முண்டபே ரினைச்சலு முடுகித் தத்தமில்
ஈண்டியோர் செறுத்தெதி ரிகலி யேற்பதுங்
காண்டகங் காடியின றலைவன கண்டுகேட்
டாண்டனைந் தலைமறி யரளிற் றிறியே. 8

பூரிய ருளையினைத் தேறிப் போந்துநீர்
ஆரிய ராயவிவ் வசட னாப்பிணித்
தூரிய லீதியா திபலுக் குய்த்துநங்
காரியுந் திரப்படக் கழறு மினென்றான். 9

கலகமெங் கெனவரைக் கச்சை கட்டியங்
குலவிய மூர்க்கரவ் வுனாகொண் டொல்லையே
உலகையுள் ளுவர்த்திடு மொள்ளி யோர்தமை
விலகற்ப பாசமிட் டிறுக்கி விக்கினர். 10

வெய்தற வடித்தனர் குருதி மேவிடப்
பொய்தறு வசைமொழி புகன்று போர்த்தனர்
மெய்திகழ் முகததுமிழர் துறுமி வீமபுற
வைதன வமமதித திகழ்ந்து வம்பரே. 11

இத்திற வின்னல்பற் பலவி யற்றிமெய்
உத்தம நிருவனாக் கொடுசென் றேறகைய
சுத்திர நீதிமன றணைந்து செவ்வியோய்
குத்திர மாயவர்த் தகாநுங் கோற்குடி. 12

இங்கிவர் தமைமறு கெதிரந்து கண்டனம்
பங்கமில் சததியம பகரு வாமென
அங்கது தெரித்திரென் றாவாகி கேட்டனா
நங்களி லொருசிலா நவிறசி தோந்தனம். 13

பொருளின்மா யாபுரிப புகழும பொற்புமெய்த்
திருவுமலென கீகசிற் றினபச செவ்வியும்
மருவிய வரம்பறு நிதியின மாட்சியும்
பருவரற் படுகிறிற் கனிழ்த்தும் பாலவாம். 14

கைப்படு காமியங் கருத்தி னீந்தருள்
மெய்ப்படு நந்தமவிக் காக தேவரும்
மைப்படு சமயநான் மரபு மாரகமும்
பொய்ப்படு கெடுமுறைப புலமைத தாயவாம். 15

கலைபொருள் புகழ்பலங் களின்கொள் காத்திங்
குலநல முதலிய யாவும் குபபையா
வலையன மலைமகா மருங்கு வாழுகாள்
நிலையிலா நீரோழுத தனைய நீரவாம். 16

இன்னவோ மறுக்குலத் தேவரு மீசனும்
பொன்னுல காளிசொற் போற்றி டாதுதந்
துன்னெறி யொழுகிய தூதத ராமினி
மன்னுகோ பாககினி மழையும் பெய்யுமாம். 17

எத்திற முய்வெனி னிகல்செய் திக்குணங்
கைததழு துணர்வொடு கருணைக கோமகன்
மெய்த்தொழும் பாய்விதி விலக்கை போம்பிடிந்
நித்தய ஜீவநன் னிலையு நேருமாம். 18

ஈதெலா முத்திராட் டிறைவ னெப்பிடு
மேதகு விளம்பர மெனவிவ வியபரே
போதனை செய்தனர் புரளி போரத்தலின்
ஊதிய மிழநததெம் முலப்பில வாத்தகம். 19

மாயவர்த் தகததுள மகிமை தேய்நதது
மேயபூ ரினுமபிரி வினையுண டாயது
நாயகத துவங்களி னூற்ற மிககன
ஆயகா மியமரு வருகக லாயின. 20

பஞ்சபா தகத்தையும் பறங்க டிகுரும
மஞ்ஞெழுத தெட்டெழுத தூற்ற லோகிலார்
நஞ்செய னுசகதை நனிவி னாககுமென்
றஞ்சுரு திகழநதெமை யவம தித்தனர். 21

ஆதலிற் றண்டனைக கருக ரென்றியாம
நீதியா சனத்தினமுன் னிறுவி னேமெனா
ஒதினா நூதநூத துருததுப் பனமுறை
சாதகத திரளெனத் தறுக னாளரே. 22

ஆங்கவ ருரைசுடு முகனென் றுசனத்
தோங்குநீ தாதிப னுரித்திற் கேட்டனன்
வீங்கிய லொருளியின லெதுமபி வேதியா
பாங்குறத் திருமிடற ினைய பனலுவான். 23

உலகெலா மவமதித் தொழுகும் புநதியிர்
கலககா ரணரெனக் கட்டுண டெய்தினிர்
பலகலை பயின்றுபாழ் பட்ட தேகொலாம்
இலகுநன் மதியினி யுய்வ தெங்ஙனம். 24

தங்குமூர் யாதிவண் சார மூலமென்
எங்கனா சாரவே டததோ டேருவீர்
இங்குவா திகதுனைக் கலக மீட்டிய
நங்கருத தியாதது நவலு விரென்றான். 25

கடுசினச் சுடுமுகன் சுடுசொற் சுட்டிட
அடுசினக் களிற்றா யகிழத் தேபெயப்
படுசினக் கனன்மழைக் கஞ்சிப் பாரியெங்
கொடுசினத் தலகைகூட் டிறவைக் கொள்கிலேம். 26

நிரந்தர நலம்புரி நிகில நித்திய
 தூரந்தரா திருவடித் தொழும்பு பூண்டினேம
 வரந்தரு கருதிமாரக கத்து வந்தமை
 புரந்தர நாடிய போது வேமரோ. 27

இங்க ரிடைநெறி யெய்த வெய்தினேம்
 மன்னுமா யககடை வாதத ககடழாம
 என்னும் விழைவுசுத தியமென் நேமது
 பன்னுதி ரொன்றா பகரக் கேட்டனா. 28

சம்பவ மிஃதிறை சான்று மற்றிது
 வெய்யுறு கலகத்தை விளைத்தற கென்னினும
 எம்பிர யாணத்தைத தடுததற கென்னினும
 நமபுகா ரணங்கொலோ நாடு கையரீ. 29

கண்மயக் குறிற்பொருட் காட்சி காண்கில
 எண்மயக் குறினெதிர கேடு மெண்ணில
 மண்மயக் குறினவா மறுமை யாக்கத்தின்
 உண்மையைத் தெரிவரோ வலங்கொ டோளினாய். 30

என்றுமெய்க் கிறிஸ்தவ ரீபம்பக் கேட்டனா
 கன்றிய சுடுமுகன கடுஞ்சி னத்தனாய்
 நன்றுநன் றுண்மையை நவின்ற பான்மைநம்
 மனநன்மா யாபுரி மரபை மாய்க்ககவோ. 31

திரயாந தெனிரதனஞ் சேண காக்கதி
 தூரயாத திரைசெலத துணிநது ளாரிவர்
 காரியக் கெடுதிரந கடைக்கு நோந்தன
 ஆரோனி னுநமக் காவ தென்கொலாம. 32

நங்கிவா துணித்திவ ணிசைத்த மாற்றமும்
 பாங்குளீ ரறிநதனிர பகாவ தென்னினி
 நீங்கிடா வகைசிறைப் படுத்திம நீநமன
 ஒங்குரீ தாசனத துறமட் டாகவே. 33

ஆதலிற் நெருத்தொறு மடித்துக் காட்டியிப்
 பேதையா தமைச்சிறைப் பெய்மி னீரொன
 ஒதினான சேவகாக் குருத்து டன்றனா
 நீதிமன றுழையரா நிலவு ரீரோ. 34

ஆண்டுநின் நகற்றிவை தடித்தி ரும்பியற்
கூண்டில்வல் விலங்குகால் கொளுவிப் பெய்தொரு
பாண்டிலிட் டிழுத்தனர் பரிவில் பாமரா
காண்டகு கடிநக ரினாத்துக் காணவே. 35

இகழ்ந்துநிங் தனைசெயு மிடும்ப ரோர்புறம்
மகிழ்ந்துளங் களித்திடு மறவ ரோர்புறம்
நிகழ்ந்தது சிறிதெனு நீச ரோர்புறம்
புகழ்ந்துநீ தியைப்புனை புல்ல ரோர்புறம். 36

சத்தியங் கடைப்பிடித் தவர்க்குச் சார்வதோ
இத்தனை யிடுக்கணென் றேங்கு வாருளா
அத்தலத் தாயினு மழிம்பர்க் கஞ்சியே
சிததம்வைத் தொடுங்குவாய் திறந்து செப்பிடார். 37

மாயவர்த் தகம்புரி மறகிற் சேறலுங்
கூயினா குதித்தனர் கொக்க ரித்தனா
சீயெனப் புறக்கணித் திகழ்ச்சி செய்தனா
பேயெனச் செருக்கிய பித்த ரென்பவே. 38

கலைத்தொழில் பயின்றவுத் கள்வர் வாயினுற்
கொலைத்தொழிற் குரியர்செங் கோன்மை காட்டியிங்
கலைத்தளி லென்பய னடங்கு வார்கொலோ
புலைத்தொழிற் பதிதரென் றுருத்துப் பொங்கினார். 39

இன்னண நிகழ்வுழி யிகலில் வேதியா
சொன்னசத் தியங்கடைப பிடித்துத் துன்னகர்
மன்னியோர் சிலரெதா வந்து வாய்மதம்
என்னவா மிவர்திறத் தெனகோ லோபிழை. 40

பாவியர் தொகுநீரு பட்டணங்
கோவணி பைத்திய னென்னுங் கொள்கைபோல்
ஆவணத் தமிழ்ப்பரு மறந்தி கழ்த்திய
ஜீவன்முத் தனாயிகழ் செய்வா செவ்விதே. 41

நிறந்துருட மயிலென நிர்தை செய்குதிர்
நிறந்தி மெத்தனை தீங்கி னைக்குதிர்
மறந்தொரு கொடுமொழி வழுத்து வாரலர்
அறந்திறம் பாமையென் றறிகி லீர்கொலோ. 42

சூறுமையீர் யாதுநுங் குறிப்புக் குற்றமோர்
சூறுமையு மியற்றிலா திகதி யற்றதூ
வெறுமைகண் டவமதித திடுதூ வேதியர்
பொறுமையே யிப்புரம் பொடிக்குக காண்டிரால். 43

இன்றுநந திங்கினுக் கிடர்செய் யாதீவா
ஒன்றுநன் றுஞற்றவி னும்ப ரேயிவர்
நனறுசெய பவாக்குயிர நலிவு செய்யுநீர்
கொன்றுழல விலங்கினுங் கொடியி ராமன்றோ. 44

இகதகு வனசில ரியம்பி நிற்கவும்
அகதகு வனபல ரதட்டி யாக்கவும்
மததமா யக்கடைத தலைவன் மற்றவை
உயததுணர் துளமகிழ்ந் துலவு மெல்லையில். 45

புதிதருக் காநடுப் பரிந்து பேசிய
சதிசெயுங் கயவவைச் சமயங் காட்டிய
விதிதரு தண்டனை விதிதநந் தோடுகொடு
புதிதொரு விளமபரம புகக தவவழி. 46

விளம்பரத் தொனிசெவி வெதுப்ப மெல்லென
உளமபரிந தொதுங்கின ருண்மை சொற்றவா
வளமபடு மாயையின் வலவா தொருகமாக
களம்படு சிலைததெனக் கௌவை வீங்குற்றே. 47

அலைபடு கடல்களந் தனைய தாமெனப்
புலைபடு மானிடந் குழம்பிப் பொருகலிற்
சிலைபட வெங்கணுந் செலவு திரந்துராய்
மலைபடக கிடந்ததம மாய விதியே. 48

வெய்தினிற் காவலர் வினாந்து பற்றியிர்த
தெய்தினா வேதிய ரிருவ னைக்கொடு
செய்திறம் யாவையுந் செய்து வெஞ்சிறைப்
பெய்தன ரொள்ளொளி பிறங்கு வாரின்வாய். 49

உறையுறப் புகுந்திடு மொளிகொள் வாளெனக்
குறையறக் கனன்முகங் குளிக்கும் பொன்னெனப்
பொறையொடு முணர்வொடும் புகழொ டுக்கொடுஞ்
சிறையிடைக் கிடந்தனா தெள்ளி யோர்களுே. 50

நறைகமழ் சோலையை நயமின் மன்னவன்
முறைபிறழ் முன்றிலை முரணகல வாரியை
இறையக லாதுளத தெண்ணு நீரணா
சிறைமறி துயரெது செய்யத தக்கதே.

51

ஜீவர கூணியமாச சிறைபு குந்தினி
ஒவலி லானந்த போக முன்புநற
காவலித துடறபொறை யறற நாடியோ
நோவுறு சிறைத்துயா நுனிச்சுற பாலரோ.

52

துன்பமுந் தன்றிபெட் டீனாயின் ினறென
மனபதைக் கிகத்தியல் வரைந்த சாரணம்.
நனபுலித் தாகைய நனையில வேதியாக
கின்பியுந் துன்பினி தெனற நாட்டமே.

53

வேறு

பருவால் சுவைப்பா புணடி படாகணி பரும பானம்
வருமவ மதிப்புப் பொறபூன வசைபொழி மதிர கீதம்
மருவுந் வடுக்கு மெத்தை மொனந்த கிணாவண செவ்வத
திருவணை மாடம் செய்ய சிறைப்புறநு செவ்வி யோக்கே.

54

தன்வருந் துயரஞ் சேதத் சஞ்சலந் தாரந் நுநம்
விளளருந் துன்ப மாய வேதனை யுழ்க்கும் போதம்
எள்ளருந் விசுவா சததோ புரியந் நயுவிப் பலகால்
உள்ளுந் தேத்திப் பொற்றி தெரிபாருந் தைக்கை கோக்கி

55

உற்றமெய்க் குாவன வாய்மை யுளவிமற நெய்மின முந்திக்
குறமயில் குருகி செந்திக குவையத் தொலை நீர்
முறையே ரின்ப லோக முத்திவி டடையத தக்கான
நறமவ முடைய னென்ற நச்சியேக குறவா நல்லோ.

56

கோறலுக் கிலக்காய் கோதல் குறிக்கொண்டு விகவா சததின
ஆறொழுக் கிழுக்கா வணை மருட்டுவோ யெடுத்தப் பேசி
ஊறுமெய் யனபி னாலே யொருவரை யொருவ ளுன்றிக்
தேறுதல் புரிந்து சிறைத் தெருட்டுவா திருவாக் கூட்டி.

57

நாடுவர் சருவ லோக நம்பனைக் கருணைப் பெளவத்
தாடுவர் தெவிட்டா வுண்டி யருந்துவ ராக கீதம்
பாடுவர் துதித்துப் போற்றிப் பவித்திர பதாமபு ஜத்துச
சூடுவ ரன்பிற் கட்டித் தொடுத்தபைந் துணாத் த வாரம்.

58

தேவாரம், வேட்கையின் விதும்பல் (திருத்தாண்டகம்)

1. அம்பரம் திரியேசத் துவத்தொன்றுகியருட்டிருவாக் குருவாகி யகில மீன்ற
நம்பரணுக கொருமகவாய ஜீவ ருய்ய நடுநின்ற நாயகத்தை நயந்தெந் நாளும
உமபருல குவந்ததொழு மஹாதேய வத்தை யொன்றான ஆததகதி வழி
[யைக காட்டி
இம்பருல கம்புரந்த வெம்பி ராளை யென்றுகொலோ கண்குளிரக காணு நா
[ளே.
2. இல்லையொரு நாமநர ஜீவ ரகைக் கியேசுதிரு நாமமலா விசத்தி லென்று
தொல்லமறை முறையிடுபே ரினப வாழ்வைத் துரிசுறநின் றிலங்குபரஞ்
[சோதி தனைப
பொலலையெனப புறக்கணியா தெனையாட் கொண்ட பூரணபுண ணியநி
[லையைப புகழ்ச்சி யோங்கும
எல்லையிலாப பேரருளி னிருபபை நாயே னெனறுகொலோ கண்குளிரக
[காணு நாளே.
3. அழுப்பழுத்த திருமுகமண டலத்தி னுனை யளிநிறைந்த கமலலோ சனத்
[தெம மானைத
தெருள்பழுத்த ஜீவமொழி கனிவா யாளை ஜென்மவிடாய தணிததருள்சோ
[பாத்த தானே
மருளபழுத்த மனத்தேனைத் தெருட்டி னுனை வானகதிககு வழி திறந்த வலத்
[தி னுனை
இருள்பழுத்த நரகடைத்த வெம்பி ராளை யென்றுகொலோ கண்குளிரக
[காணு நாளே.
4. மன்னுகர கணங்களஜெய ஜெயவெண் நேத்தி வாழ்த்தெடுப வர்நிருந்த
[மகிமைத் தேவைப
புன்னரகீ டங்கனையோ பொருளா யுனனிப புகலரிய பெருமபாவப
[பொறைச மருது
தன்னுயிரைப பரிந்தளித்த மேசி யாவைச் சாவபரித் தியாகனைமெயத்தரும
[வாழ்வை
என்னுயிருக் குயிராயவீசன் றன்னை யென்றுகொலோ கண்குளிரக காணு
[நாளே.
5. பன்னரிய பரமபத நாடு நீங்கிப பவித்திரமாய்க் கன்னிமரி பால னாகிப்
பின்னர்விரத் துவம்பூண்டு ஞான நீகைப் பெற்றுவிதி விலககோமபிச் சீட
[ருக்கு
நன்னெறியின் றுணிபுணர்த்தி யருளி னுனை நரஜீவ தாரகனை நம்பன் சித்தம்
இந்நெறியா மெனத்தெரித்த விறைவன றன்னை யென்றுகொலோ கண்கு
[ளிரக காணு நாளே.

6. ஜென்மதரித் திரத்தழியாச் செல்வ மோங்கச் சிறுமையிலே மகிமைநலக்
[திகழ்நது தோன்ற
வன்மரணத் தனினின்று நித்ய ஜீவன் மல்கவரு ண்திமுறை வருவா
[வண்ணந்
தன்மவுரு வெடுத்தரும ரேசன் தன்னைத் தற்பரமா யகிவசரா சரங்க
[வொன்றும்
இன்மையிலே தோற்றுவித்த வீசன் தன்னை யென்றுகொலோ கண்குளிரக்
[காணு நாளே.
7. அலகைதலை நசுக்கியபே ராற்ற லானை யவித்தையிரு ளுததொளிரமெய்ஞ்
[ஞானத தானை
உலகமயக கொழித்திரகைக் யுதவி னானை யுததமசற குணத்தானை யுலபபி
[லானை
விலகியுயி ருடலைவிடு மமையத தெமமை விலகாது விசுவாச விளககைத
[தூண்டி
இலகுதிரு வடிவீழ லிருத்து வானை யென்றுகொலோ கண்குளிரக் காணு
[நாளே.
- 8 தம்மாவி யினேநதுபெருந துயரந தாங்கித் தண்ணறுமபூங் காவிலொருதனி
[யா மத்தில்
விம்மாவுள் ளுடையாடுநட் டியாபபு வீங்கி மெய்புழுநகி வெங்குருதி
[வெயாவைசிறி
அம்மானை விளித்திறைஞ்சி யலகக னுற்ற வருநதவச்சின பெருந்தகையை
[யருளின வாழ்வை
எம்மாவிக கினியானை யெய்தி நாயே னென்றுகொலோ கண்குளிரக்
[காணு நாளே.
9. பொல்லார்முண் முடிசூழிக் கோல்கொண் டோசசப பொழிசூருதி யுடன
[னைப்பப போதம யாதம
இல்லாமன் னவன் கொலைத்தாப பிசைநது கூற வெருசலேந காகடநது
[கொல்க தாவிற்
செல்லாநின் தருகிரண்டு திருடர் நாபபண சிலுவைமரத் தறையுண்டு
[செயனமு டிநத
தெல்லாமென் றுவிவிட்ட விறைவன் தனை யென்றுகொலோ கண்குளி
[ரக் காணு நாளே.
10. தண்ணளியங் குரித்தெழும்பியன்புமூலந தாரணிகுள் ளுறவுந்றித்தயை
[மூடாகி
நண்ணுயிரு தத்துவக்கோ டார்ந்து தூய நல்லுணாயாந தழைமல்கி நனமை
[பூத்துப்
புண்ணியங்காய்த் தருள்பழுத்துப் பரமா னந்தப புத்தமுதங் கனிநதுகதி
[பொருநதி நிற்கும்
எண்ணருதித் தியஜீவ கற்ப கத்தை யென்றுகொலோ கண்குளிரக் காணு
[நாளே.

தேவாரம் முற்றிற்று

சிறைப்படு படலம் முற்றிற்று.

~~~~~

நிதானி கதிகூடு படலம்.

அவ்விய மவித்த சிந்தை யருந்தவ ரிவ்வா றுசத்
தெவவியற் சிறையை மேலாம ஜெபதபப் பள்ளி யாக்கித்
திவ்விய வழிபா டாற்றிக் கழித்தனா சிறிது திங்கள்
இவ்விய லறிந்தவ் ஞாகுழ வினைததிற மியமப லுற்றும். 1

வேறு

குத்திரப புரியுலாங் கொடியவாத் தககுழாம்
அததலத தாசன்மா டனுசியா ரியாதமக்
செதநிறத நினுமுயிரக கிறுதிசெய் திடவெமக
குததாரதருகெனா லுதகினா மூக்கமாய். 2

நனறுசெய குதுமென நவிலறப பகையெனுங்
கனறுவெனா சினமுதக் கரியனான் கடுகிரீ
புனறலைப் பதிதனாக கொணாகெனாப் போக்கினான்
வனறலைப் புலையாம வயவரோ சிலனாயே. 3

நதலால வேதியாக கெதிராவிரோ தககரி
ஒதவா ரெவரவ ரொலலையிங் குறவுடன்
வீடுதோ றுமபறை யறைகெனா வினாடுதான்
ஏதநீ தாசனத தேறினா சேறினான். 4

சடுமுதத துணைவனுந் துன்முதக் கபடனாங்
கடுவிடத தகமுதக கண்ணலாற் கண்ணிலா
நடுவாபன் னிருவரு நனாதினாக கிழவருங்
கொடுமையின குலமெனக் கூடினா கேடினார். 5

கிழககுமேற் சிலநனைக் கெடுவழித் தலைவிடுத
துழக்கிலே கிழககுமேற குறாததூரித் துளவெலாம
வழக்கிலே யிழுக்குமவீண வாககுரை யாயிகச
சழக்கரும வழக்கருந் தழுவினா குழமினா. 6

ஆரியப் பகைவர்தம மாருயிர்க் கிறுதிசெய்
காரியப் பொறையொருங் கெமதெனக் கறுவிவெம
பூரியப் புலமைதோ பொய்ககரித் திரள்குழிஇ
வீரியத் துடனவை விரவினார் காவினார். 7

கொடுவிடப் பற்களே குழுமியோ ரவருநங்
கடுவிடங் கெழுமுழை கண்ணுமண் டபநிலை
தொடுகடற் புடவியைத் தொல்லேவாய் வைத்தவப்
படுகொலைப் பாதகப் பாந்தளவாய் முழையரோ. 8

துட்டவெம் புற்கணந் தொகுமுழைப் புதரின்வாய்ப்
பட்டமா னினமெனப் பருவரற றையோடுங்
கட்டுபா சததொடுங் கடியாகொண டுய்ததிடச
சிட்டரோ ரிருவருங் குறுகினா செவவிதே. 9

அனையவோ லககமா வமையறப் பகைமுனம்
முனைவவிப பதிதரெம முதுகடைத தெருவில்வந்
தினையதே சததிய மெனறெடுத தோத்யெம
வினைசிதைத் தூரப்பிரி வினையுமுண டாக்கினா. 10

உலகவின் பொழியுமென் றுளருவாத துச்சிலர்
இலகுமா யசசாக கெதைபுநா டாதுபோய்
விலகினார் வாததகம் விழ்ந்ததிம மட்டுமோ
அலகையா திககமு மவமதிப் புற்றதால். 11

இருவர்மற் றிவரின்பா மேழையாத் திரிகராய்
பருவினன றின்றெனின மாயவாத தகமெலாந்
தெருவிலே வந்துசீ சீயெனப் பட்டபின்
பெருகுதே டேயலாற் பெறுதுமோ ளுதியம். 12

இம்மறைக் கிழவர்கண் ணெதிருதும் பொழுதெலாம்
எமமுளத் தில்லவே யில்லையென் றுள்ளவோர
செமமனக் கரிமிகச சினவிநின் றுயிராதேறும்
அமமகந் துவரெனற கையமொன றின்றரோ. 13

கொற்றவா வோர்திகொல் லாதுகொல் லுங்கொலை
கற்றபா தகரிவாக கோறலே கடனெனாச
செற்றமல் கினமுறைப் பாடெலாந் தேர்ந்தமுன்
சொற்றனன் றுஷ்கிரு தப்பெயாத் தூர்த்தனே. 14

சொன்னதுஷ் கிருதன்வாய் மொழிசெவித் தொனையு
நன்னிதா னன்னெனு நவையிலா னுங்கெழுந்
துன்னதா திபனெறித் கொருவியோ ருறவுமற்
றிந்நகர்ச் சிலமு மருவருப் பெற்கரோ. 15

மாயசா லக்கடை மறுகுறு மாபும்வான்
 தூயயாத் திணைசெலுந் துணிவுமோர்ந் தோர்சிலர்
 சேயநன் னெறிசெலத் திருமினா ரீதுநன்
 ருயதே யன்றிமற் ருவதோ தீமையே. 16

பொன்கொலோ புவிபடும் பொருள்கொலோ யாவையும்
 மின்கொலோ விளிதலி னெனவெறுத் துளமெனின
 என்கொலா மிவாதமக் கெம்மனோர் மேற்பகை
 நன்கொலா தென்றுமே நாசயோ சனையினே. 17

உலகமா யச்செருக் கொல்லேரீத் துலசுளீர்
 அலகையா திகமவிட் டகறலே நலமென
 இலகுசத தியமிசைத தனமெடுத திதுகொலாங்
 கலககா ரணமெனக கழறினான் கலைவலான். 18

ஒருதலை வழக்குறா லொழுக்கினுஞ் செவ்விகாக்
 கருதறப் பகையெனுங் கண்ணிலான் கறையிலாக்
 குருதிசின் திடவுளங் கொண்டபா தகன்முனஞ்
 சுருதிதூற் றுறைவலான் சொற்பயன் படுவதோ. 19

வேறு .

மெய்ப்படுநி தானியுடா கேட்டலும்வெ குண்டே
 மைப்படும னத்தரும் வன்மியெனும் வஞ்சன
 கைப்படுமி வாக்குறுக மெபகையர் வநது
 பொய்ப்படுகி லாக்கரிபு கன்றிடுக வென்றான். 20

இல்லையொரு மூவரெதி ருன்றிமுறை யாக
 இல்லையொரு பொய்யுடையி சைப்பதெது மெய்யே
 அலலதுவி ழிததுணைய விரதடுக வென்றோச்
 சொல்லினாந் தனிதனிது னிர்துபிர மாணம். 21

இப்பரிசு சத்தியமி சைத்தபினை ரிப்பன்
 தபிவிதி தானியிவ னென்றலை காக்க
 முப்பொழுது நாடுறுமு முப்பகைவன் மாயக்
 குப்பையென வெள்ளுவனிக் கோனகா வாழ்வை. 22

தேசநடை யூர்நடைஜெ கத்துநடை யெல்லாம்
 நாசநடை யென்றதின டக்குநடை கொள்ளான்
 ஜெசுநடை நாடுநடை செவ்விரடை யொன்றே
 ஈசனடை யேறுநடை யென்றுநடை கொள்வான். 23

எம்மதமு மெய்ம்மதமெ னத்துணிபி சைக்கும
நம்மதமு மமமதமு நாட்டுமதம யாவுஞ்
சமமதமி லாதுபர லோகபதி தந்த
தமமதமெய் யென்றுபுகல் சாதாரிய தர்க்கன்.

24

மாயபிர பஞ்சமக ராஜனைம திககான்
தேயமுறை யைததமுவு சீர்மைசிறி தில்லான்
மேயவுல கததவரோ முக்கினைவி ருடபான்
ஆயகுல கோதநிரம றிநதுறவு செய்யான்.

25

அண்டாபெரு மானுலக டெக்குறெறி யென்று
கண்டறெறி புககதுதன் னோடுகழி யாமே
விண்டலம்வி முததழலின வேமுலக மென்ன
மண்டலமு முக்கவுமி முக்கமுயல வம்பன்.

26

மேன்மைதரு நஞ்சமய மெண்டிசைவி ளக்குற
கோன்மைகுண தோஷமுரை யாமைபுகழ் கொண்ட
பான்மைமதி யாதுபடு பாவியரென் றெள்ளும்
நோன்மையிலி மன்னுரிமை நோக்குகில னென்றான்.

27

ஆயிடைப பத்தனும் றப்பகைமுன் னின்ற
நாயகவே னைக்கனவி லுநநனுநக வொட்டாத
நியனக வாயிலறி யேன்பலதி றததும்
மாயநக ரத்தவரை வைதவம திததான்.

28

வைதிகம தத்தபிர மாணநம வெல்லாம்
பொய்திகழு நீரவவை போற்றியொழு கிற்பின்
மெய்திகழ்க கோளபதி மேலைநடு நாளில
வெய்துநினா யததெமைவி முத்துவது மெய்மை.

29

என்றினைய சூற்றம்விவ ரித்தெமையி ழித்த
தொன்றலவ நேகவித சாபமுமு னாத்தான்
நின்றவிநி தானியறி நிண்ணையமி தென்றான்
துன்றிருள டைந்தமனை தோறுமுழல் தூர்த்தன்.

30

காளவிட மன்னகடு நெஞ்சனது காலே
மூளனலெ னச்சினமு திரந்திறைவன் மொய்ம்பிற்
கேளனமு றப்பதித ரொன்சொலின ரொன்னுக்
கோளனைவி ளித்தறிவ கூறுகினி தென்றான்.

31

மண்டலநி யாயகெறி வல்லதுரை ராஜ்
கண்டகனி தானிபல் காதுமுரை யாடி
விஷ்டபல தூஷணவி தங்கன்யிவ ரிக்கும்
மண்டுமன வேதனையிம் மன்றுநவை மல்கும். 32

மன்னர்தில கன்பெயல்செ பூலையிவன் வைத
இன்னவென மன்றிடைது ணிந்தினிதி சைப்பின்
என்னிலப ராதிபிறர் யாவாபுக லெந்தாய்
உன்னமன மஞ்சமுரை யுக்குமுறு முண்மை. 33

முமமலபி தாக்கன்செள பாக்கியாவன் மோகா
எம்மினவு லோபாபடு காமுகரி டம்பா
இம்மகிப னாக்குடியே மூபிவிடு வேனென்
றம்மசெயு நிரதையும் ழிமபுமள வின்றல். 34

என்னைய ரோசிலரி சைநதுளமி ணங்கித
தன்னொடுநன் னானெறித னைத்தழிவி நிறபின்
மனனுபல் மாயவள மல்கியிசை பெற்ற
இநநகரி லாவகையி யற்றிடுவ லென்றான. 35

இப்பெரிய தேசமுழு தும்மிசைப ரபி
ஒப்பொருவ ரின்றிநடு வோதிமுறை செய்யுஞ்
செப்பமுடை யாயுனையுந் தேவபய மிலலாத
தப்புடையை யென்றுபழி சாற்றினனி தானி. 36

இற்றிதமை யாவெளிலி சைப்பலினி தெனஞ்ச
செற்றமோட கங்கருகு தேளனைய கோளன
சொற்றலும றப்பகைது லக்கினை ளங்க
நிற்றியென நோக்கினனி தானியைநி கழ்ச்சுதம. 37

தொல்லைமறை யைப்பழுது சொல்லியவ மாக்கும்
பொல்லைமத தூஷணியெ மாசசைமுறை போற்று
தெல்லையறு நிரதனையி சைத்திழிவு செய்த
சொல்லையல கைகருரிய ராஜஜியது ரோகி. 38

இத்துணையை யெனறுகரி யாயவரி சைத்த
சத்தியம றிந்தனைச பைக்கெமதி ரககச
சித்தநிலை நன்குதெரி யச்சினவி டாதே
உத்தரம னித்தனமு னைப்பதுரை யென்றான். 39

பேர்து

இலக்கணை நீதி மன்றத் தியற்கையு மியலு நீதிப்
புலக்கணைக் கெடுக்க நின்ற புல்லறப் பணகியின் போக்கும்
நிலக்கணைக் காயு நீதி நிலவுநா னென்கொ லாமென்
மலக்கணுற் றருணி தானி யமலனைப் பாவிச் சொல்வான். 40

இந்நகர்க் கரசே ஜீவர்க் கிகபர சாத னந்தான்
பொன்னகாக் கரச னுய்த்த பொதுவிதி விலக்கத் தோடு
மன்னில வுலகத் தாட்சி மறுதலைத் தெனின்வை திகச
சென்னெறிக குதவா தெனன்ச் செப்பிய துண்மை தேர்தி. 41

உத்தம தேவ பத்திக் குயிர்விச வாச மாறும்
அத்தகு விசுவா சத்துக் கருளுயி ரருளவந் தெய்த
மெய்த்தொழும் புரிமை யாகு மெய்த்தொழும் பாவ தெம்மான
சித்தத்துக் கமையுஞ் செவ்வி சித்தத்தைத் தெரிகும் வேதம். 42

திருவச னத்துக் கொவ்வாத தெய்விக வழிப்பா டெல்லாம்.
பெருவழி பிடித்துச் செல்லும் பிரபஞ்ச சேட்டை பேசின்
அருவருப் பாகுந் தேவ சித்தத்துக் காத லாலே
பொருவரு நித்திய ஜீவன் பொருநாதென் றதுவு முண்மை. 43

இந்நகர்க் கரசு மேவற் பரிசனர் குடிகள் யாரும்
பன்னரு மலபா தாலப் படுகாபுக் குறைவா ரன்றி
உன்னத பததெம் மோடு மொருங்குபே ரின்பந் துய்த்து
மன்னுதற் குரிய ரல்ல ரெனறது மருத வுண்மை. 44

சத்தியம் வினவி னாகஞ்ச் சாற்றிய விவற்றைத் தானே
வித்தரித் துறைத்தே னிரத மெய்மைதா லுணமாகு கொல்லோ
இததகு முபநி யாசத் தேதொரு தவறுண் டென்னின்
உத்தம நியாயங் காட்டி யொறுத்திட றரும் மென்றான். 45

நடுவிகந் தொருபாற் கோடி நச்சர வென்னச் சீறிப்
படுபொரு ளுணரா னுப பாதபப் பசாசன் முணனர்
வடுவறு நீதானி நின்று வழக்கிடு மாபை யோரின்
தொடுகட லுலக வேந்தன் றுரும்பன்றோ துறவிக் கம்மா. 46

திருக்கிளர் ஞானச செல்வன் செப்பிய சிதைவின் மாற்றம்
உருக்கிய செம்பி னாகிச் செவிவழி யுருகிப் புக்குக்
கருக்கிய சிந்தை யாள னறப்பகை சதங்கொண் டொல்லே
பொருக்கென வுறழிப் பொங்கி யிணையன புகல லுற்றான். 47

தோமறு குணநி யாய தூரந்தா ரேயிந் நின்ற
பாமரற் கெகிர்வி ரோதம் பகர்ந்தமெய்ச் சான்றும் பின்னர்
வேமெரிக் கிடையே யிட்ட விறகென விரகொன் றிலலான்
கோமகற் கிழிவு காட்டிக் கூறிய கூற்றுங் கேட்டார். 48

ஆகிதொட் டலகை ராஜ பரம்பரை யவனிக் குய்த்த
நீதியின் செயலு மிந்த நீணில வழக்குக் கொத்த
ஜாதியுந் சமயா சாரக கொள்கையுந் தழுவி நின்ற
காதையு மாய்ந்து தீாவை கழறுத லழகிற றுமால். 49

பண்டெக ளரசற கேவற் பணிபுரி பாரீவோ னென்னுஞ்
சண்டனெம் மதவி ரோத தருவராண் சிகவை யெல்லாந்
தெண்டினை யாற்றிற் பெய்து ஜீவனை வதைத்த செய்கை
மண்டல மறியு மிந்த மாபைநீர் மறந்தி டாதீர். 50

நீணிலத் தரசு செய்த நேபுகாத் நேச்சா காலத்
தாணவச் சிலையைப் போற்று தமிழற மதத்தா தம்மைக்
கோணைவெந் நெருப்புச் சூளை குளித்திட வெறிந்த கொற்றஞ்
சேனுறப் புருந்தும் பாரிற் நிகாந்தமட் டொய தின்னும். 51

தடங்கட லுலகம் போற்றத் தனிக்குடை நிழற்றி யாண்ட
மடங்கலே றனைய கொற்ற மன்னவன் றரியு வாணைக்
கடங்கிடா மதவி ரோத வழிமபனைப் பிணித்து வெய்ய
முடங்குளை வயவெஞ் சீய முழையிடைப் படுத்த தோர்மின். 52

இத்தகு பிரமா ணங்க ளெவற்றையு மீறி யாங்கள்
பத்தசெய் மாாககத் துள்ள பழுதெலாம் பரக்கத் தூற்றி
வித்தக நிலைவால் வாக்காற் கிரியையால் விரோதஞ் செய்யுங்
குத்திரக் கலகி ராஜ துரோகியிக் கொடியன் காண்டிர். 53

ஏதமில் சான்றுக் கொத்த திங்கிவன் வாக்கு மூலம்
மேதைபீ ரங்கை நெலலிக் கனியென விளங்கிற நெலலாம்
ஆதலாற் குற்ற வாளி யென்பதற் கைய மின்றால்
ஒதுதிர் பேதி யாதும் முட்கருத் தென்றான் வெய்யோன். 54

கிள்ளைக்கு நீதி பூனை கிளந்திடக் கேட்டல் போலும்
புள்ளிமான் மறிக்கு நீதி புலிசொல வினவல் போலும்
தென்னிய நிதானி சீமை தெரிந்துரைத் திடுக வென்றான்
உள்ளுறப் பகைபொல் லாங்கி னுருப்புணர் நடுவர் தம்மை. 55

என்றெனத் துணிந்தி ராறு நடுவரு நடுவி னீதி
மன்றொரு சூழ லுற்று மடமதச் செருக்கு விஞ்சிப்
புன்றலைப் புலமைச் சூழ்ச்சி தத்தமிற பொருநதி வானாக்
கொன்றிடத் துணிநது நீதா சனிககது கூற லுற்றா. 56

வேறு.

எண்ணில்து ரோகம், பண்ணிய பதிதன்
திண்ணமி தென்னாக், கண்ணிவி சொன்னான. 57

இன்றிவ னீந்தான், கொன்றுயிர கோடி
என்றுது ணிரதே, நனறிவி விணடான. 58

கடியன்மு கத்தைப், படியில கற்ற
கொடியினி தென்றான், கொடியகு ரோதி. 59

சூறித்திவன் குற்றம், பொறுத்திட லாகா
ஒறுத்திடு கென்றான், கறுத்திடு காமி. 60

நாணிலி சிந்தை, கோணிகு லீனன்
பேணிலை யெனனா, வீணனவி ரித்தான். 61

பிணியொடு மித்தாக், குணிதலை கொய்யப்
பணிதரு கென்றான், துணிகர னென்பான். 62

நீசனி வன்காற், காசுபெ றுனென
யோசனை யென்றான், மாசுது வம்பன். 63

துரியசி லத்துக், குரியவ னிவனை
அரியிர மென்றான், பெரியவி ரோசி. 64

வேறு.

மித்திர பேதம்வி னோத்த, குத்திர னைக்கொலை செய்ய
எத்தனை யோசனை யென்றான், சத்தரு வாயச முக்கன். 65

வென்றிந டெப்பிரி வீர, இன்றிவ னைக்கழு வேற்றிப்
பொன்றவ தைப்பினும் போதா, தெனுநிட் ரோனி சைத்தான். 66

மாரில முற்றும யக்கி, ஆனிவி னைக்கும பிம்பன்
மேனிசி தைக்கென விண்டான், னானி ருட்பிரிய னென்பான். 67

சத்திய மென்றுநா தந்த, அத்தனை யும்பொய்ய பத்தம்
எத்தனை விட்டிட லென்றான், புத்தியி லாமுழுப் பொய்யன். 68

வேறு.

இன்னண நடுவர்பன் னிருவரு மொழிய
என்னொரு துணிபுமற் றிதுவென றுவலா
அன்னிலை பழுதக லறவனை யெதிராகுய்ப்
பன்னின னறப்பகை படுகொலை தீர்ப்பு.

69

வேறு

படுபொருளைத் தெரிததியென வினவுதலிற் பரமார்த்த
வடுவறுநன னிலையுடைத்த மாதவற்குக் கொலைத்தீர்ப்பு
நடுவிகந்து நகிற்றினவா னாசமுறு நடுமன்றங்
கொடுமையினுங் கொடுமையிது குவலயத்திக் கொடுங்கோனமை. 70

குற்றவா ளியைப்பிணித்துக் கொலைத்தொழிலர் களத்துய்க்க
மற்றிவனைத் தளைபூட்டிச் சிறைச்சாலை மடுத்திடுக
கொற்றவனா ணையினென்று கூறினான கொடுங்கோன்பைப்
பெற்றியெலா நிலைநிறுத்தும் பிணக்குடைய குணக்கேடன. 71

சொன்னவுலா முடியாமுன் சுருதினால் வலவனைக்கொண
டநடியமர் சிறைச்சாலை யடைவிகக வருந்தவனைக்
கொன்னுனைவாள் வயவீரா கொலைகளத்துக் கொடுசென்று
மன்னவனா ணையபுரிந்து தெரிததாரம் மறவனுக்கே. 72

கொலைத்தீர்வைக் கொடுங்குற்றங் குறுகிவெருட் டிடுபொழுதும்
அலைத்தீர்த்து விசித்தியாக்கை யரிந்தழலிற் பெய்பொழுதுஞ்
சிலைத்துமில் னொருமாற்றம் ஜேசுதிரு வடித்தொழும்பின்
நிலைத்தருமங் கடைப்பிடித்து நித்தியஜீ வனைக்கருதி. 73

புற்புதநீ ருடற்பொறையைப் பூதாளி யிடைவிழுத்தி
அற்புதமெய் விசுவாசி யான்மறித்தி யானந்த
சிற்பரம ராஜ்ஜியத்தின் ஜேசுதிரு வடிநீழம்
பொற்புறவீற் றிருந்ததுவாற் புத்தேளிர் கணமுலப்ப. 74

அஞ்ஞான விருளடைந்த வசத்தேமெய் யொளியலா
மெய்ஞ்ஞான விசுவாசி விளக்கேற்றி யணையாது
பொய்ஞ்ஞானப் பொறிசெறித்துப் புநருலகம் புகுமட்டும்
சுஞ்ஞான நிலைகாக்குந் தூயாவி நலம்வாழி. 75

நிதானி கதிகூடு படலம் முற்றிற்று.

நிதானபருவம் கவி, 803.

இரகசிய யாத்திரிகம்.

நான்காவது: ஆரணியபருவம்.

நம்பிக்கை நன்னேறிபிடித்த படலம்.

முதலி கூடிய வருந்தவன் பத்தியின் மொய்ப்புஞ்
சுத்த மெய்விச வாசமுளு சுருணமுந் துகளில்
வித்த கக்கலை ஞானமுந் திரமு மிளிர
எததி றத்தரும விதந்துரை யாடின ரெங்கும். 1

மாய குணிய வர்த்தகக் குழுக்கள்யாம வதைத்த
தூயன் றாயசெங் குருதியின கூகருரல சுடாவான்
தோயின் வெங்கனல் சொரிந்திவ்ருஞ்சுடு காடாய்த்
தியு மென்செய்தே மென்றகங் கலங்கினா திசைதது. 2

புகரி லாவொரு புனிதனை வதைத்துயிர போக்கி
நிகரி லாப்பழி சுமந்தன ரிநகர் நீசா
ககன வேந்தொரு கணத்திடைக் கவிழ்ப்பாமற் றென்றூப்
பகரும் ஜீவசான் றகப்பறை முழக்கியாரப் பரிததான. 3

அணைய சத்தமுற் றாய்ந்தன னந்நகர் மாயம்
புணையு மாவணத் தொருசிறை வாத்தகம புரிந்து
மனைநி ரம்பிய வாழ்க்கையன் வஞ்சனை மலிந்த
வினைய னம்பிக்கை யெனப்பெயா பெற்றிடு வெய்யோன். 4

ஜீவ சாக்ஷியி னல்லுரை செவிமடுத் திடலும்
ஆவ தென்னினிச் செய்வலென் றுனியிற் கலங்கித்
தேவ வெஞ்சினன் தணிப்பதோ செய்யுநற் கருங்ங்
கூவ னீர்குளிர்ப் பிக்குங்கொல் வாரிதி கொதிக்கின். 5

பழுதில் வேதியா பகர்ந்தசத் தியத்தொடு பழகி
முழுது நன்னடை திருந்திய முறைமையென் னுளத்தில்
எழுதி யாயதவ் வுண்மையைக் கடைப்பிடித் திலனேற்
கழுது மல்குபா தலமலாற் பிறிதுண்டோ கதியே. 6

துட்ட வல்வினைத் தொடர்பெலா மெவ்வணந் தொலையும்
இட்ட காமியச் சுவையெலா மெவ்வணம விடுப்பல்
செட்டு வாததகஞ் செல்லுமோ நன்னெறி சேரின்
நட்ட மாகுமே யெனறுளா கவன்றன னலிந்தான். 7

இனைய தனமைய னாகியே காந்தமுற் றிருந்தே
நினைவி னோகிய ஜீவசா க்ஷியையெதிர் நிறுவிப்
புனையு நனமொழி யாற்பிழை பொறுக்கெனப் புகன்றீண்
டெனைய நிந்தனை யியம்புதி மதியெனக் கென்றான். 8

வேறு.

நம்பி நல்லுறா நன்றென நன்மனச் சாக்ஷி
எம்பி யாமிரு வேமல மொன்றுபட் டென்றும்
இமபா மெய்ப்புரு டார்த்தமி யற்றுவ மென்னில்
உமப ருற்றழி யாநல முண்ணுவ மோதி. 9

நன்று தீதந விற்புத லென்கட னாடி
நன்று ஞற்றின்வ ரும்பய னுண்ணுவ னானும்
நன்றி கந்தனை யேலவரு தூப்பய னண்ணென்
நன்று கூறியு மீறினை யாதலி னண்ப. 10

ஆதி தொடடென ருங்கட ஞற்றிய வெண்ணை
ஏதி லாணென வெள்ளினை யென்மதி கொள்ளாய்
நீதி யுற்றநெ றிபிடித் தாயலை நீசப்
பாதை பற்றினை பாவிய ரோடுற வாடி. 11

புனித ராயபு ரந்தர வேந்தினைப் போற்றாய்
மனிதர் கைப்படு மர்ச்சையைப் போற்றுகி வாளா
நனிதி கழ்ந்திடு நல்லற நசகிலை நாளுந்
துனிதி கழ்ந்திடு தீவினை யீட்டுதி தோழ. 12

உற்ப வந்தொட்டி மட்டுமு வந்துண வாதி
அற்பி னல்கிய நிவளித் தாரிடா போக்கி
நிற்பு ரந்தநி ருமல வேந்தைநி னைத்துப்
பொற்பி னனறிபு ரிந்திலை பேயடி பூண்டாய். 13

பொய்தி ருட்டரி யாயம்பொ றுமைபொல் லாங்கு
கைத வந்தநதி ஈங்கொடுஞ் சூதுவன் கண்மை
வெய்தி னாயவி னைதீதிற முள்ளன வேட்டுச்
செய்து தீவிடம் ஜீவனுக் கீட்டினை தீயோய். 14

தூய ஞானஞ்சு கிர்தஞ்சு சீலமி வற்றால்
ஆய செலவம் டைநதிலை யாலநி கர்க்கும
மாய சூனிய வஞ்சக வாத்தகம் பேணித
தீய செல்வந்தி ருததினை சிந்தனை யிலலாய். 15

வஞ்ச மாதிய தூக்குண மேமனை மக்கள்
பஞ்ச பாதக மாதியஞ் சாமிர்த பானம
விஞ்சு பொய்முத லாயவை மெய்யுணி சாந்தம
அஞ்சு கின்றிலை தீமடி பேணுதி யநதோ. 16

முன்னம் வேதியா பனமுறை மோசத்தைக் காட்டிச்
சொன்ன நன்மதி கொள்ளலை தூயநல் லாவி
உன்ன கத்துமல லாடிய தோகிலை யொன்றாம
என்னை யுமபகை யாககினை யேமதி யிலலாய். 17

ஈண்டு தொண்டனுக் கீட்டிய விம்சையும் யாக்கை
கீண்ட ரிந்தழ லுக்கினை யாக்கிய கேடுங்
காண்ட லிறகவல கிறிசின் னுட்படக் காணாய்
மூண்ட விததகு சிந்தனை காணுவை மோசம். 18

இற்றி தோரலை நீரெழுத தியாக்கையென் றெண்ணாய்
சுறற நட்புரி மைத்திறம யாவுநிற் சூழ்நது
பற்று மாயவ லைததொட ரென்பதும் பாராய்
நிறறி மோசப்ப டுகரி னூனெறி நேராய். 19

உள்ளி னாயவு ணர்ச்சிமம் றுன்னத ராஜன்
நள்ளி ரகூணை நல்கிடு நல்லடை யாளம
வள்ள லாரருண் மல்கிய மாண்புறு வைகல்
எள்ளு வாயலை யீதுன்னி ரகூணை நன்னாள். 20

நிண்ண யந்தெரி ரகூணி ய... நீதம்
உண்ணி லாத்தும தாபித நோயொருங் கோடும்
நன்னு மெய்ப்பா மானந்த சிற்சுக நயி
புண்ணி யன்பொற்றி ருவடிச் சூழலிற் போதி. 21

எத்த ணைப்பெரும பாவிய ராயினு மெள்ளா
வித்த ககரும ரேசனை மெய்விச வாசப
பத்தி யாய்ந்து மட்டுமப ராவுதி யென்னின்
முத்தி வீடுபு குந்தனை முததனு மாளாய். 22

ஆயு ளெல்லைய நிரதில் மாதலின் முன்னே
மாய வாழ்வைவ னாநதுநம மாணமன் றுடித்
தூய வாவிது ணைக்கொடு நன்னெறி துன்னென
றூய சொனமதி விண்டன னநதரங் கத்தில். 23

ஜீவ சாக்ஷிதெ ருட்டுசெஞ் சொல்லமு தத்தை
ஜீவ பாதைக்குத திவவிய போனக மாககி
ஜீவ நாடியு யிராதநல லோடாயின செவவி
ஜீவ பாதைசெல் வானமனங் கொண்டனன் செய்யோன். 24

பழியும் பாவமு மல்குநிவ் ஆரினிப் பாழ்பட்
டொழியு மெனபதற கெட்டுணை யையமொன றில்லை
அழிவி லாதசீ யோனமலைத் தேசத்தை யாக்கும
வழியை நாடுவல யானென வுளளமவ விததான. 25

தெருளுளு சிந்தையின் முநதுறு தெய்விக வேந்தன்
அருளு மாரநதுர மாககலி னாக்கிய வெல்லாப்
பொருளுநு காதலவ ருக்கமும போற்றிய புநதி
மருளும போக்கிரம பிககைமெய்ந நூலவழி வந்தான. 26

முப்ப ரம்பொரு ளாயவோர் புண்ணிய முாததி
துபபு றிழந்ததி நவடிச் சூழலை நாடி
இபபு விபபடு மீடணை யாவுமி கததுக
குபபை யாயுவாத தேகினன் கோனமுறை கொண்டு. 27

எரிவி முநதிக்க டிககா நீறிடு மெல்லை
உரிய தன்மனை மககளு மொக்கலும் வெந்து
கரிவ ரேயென வேங்கியு யிரத்தழு கண்ணீர்
சொரிய நின்றுது டித்தன னாங்கொரு சூழல். 28

இருவ கைப்பற்றி னுழந்தவெ ணைக்கரா யேற்றத்
திருவு ளத்தருள டுத்ததி ரித்துவ தெய்வம்
பொருவ ருங்கரு ணைக்கட லாதலிற் பொன்று
தருள்வ ரங்கவாக் குமமெனத தேறின னாறி. 29

கருவிற் செய்கையி னாயவெந தீவினைக் கள்வன்
பெருவ ழித்தலை பேயபிடித் தோடிய பிததன்
ஒருவ ருமயிலா பாவிய ரிலலெனை யொப்பார்
திருவ ருட்டுனை யாயதென் னெனறுதி கைத்தான். 30

எண்ணி னெத்தனை யாச்சரி யம்மிஃ தென்னு
நிண்ண யததொடி ராபபக லேரிடை நிலலான்
கண்ணு றககமற் றோரதனி யாய்நெறி கண்டு
புண்ணி யகரும ரேசனை வாழ்த்தினன் போனான். 31

நம்பிககை நன்னெறிபிடித்த படலம் முற்றிற்று.

கிறிஸ்தவன் கதிவழிகூடிய படலம்.

கதிபு குந்தமெய்ந நிகரணியின் கொலைக்களங் கண்டு
புகிய நம்பிககை தெருண்டுநன னூலவழி போந்த
அதிச யத்தையாய்ந தானந்த பரவச மடைந்து
முதிய வேதிய னிலையினை நாடுவான முயனறேன். 1

ஒன்று கூடினன் யானசிறைச சாலையைத் திருமி
நின்று கண்டனெ னிடையறாக கனவுறு நினைவில்
மறை னாயகன் றிருவருண மாட்சியென றுணர்ந்த
தன்று ணைப்பிரி வாலகந தளர்ந்தனன் சதுரன். 2

புணையி ழுந்துநீர் நிலையுழல வாரொனப புகலற்
நீணையி ழுந்தமா னினமெனக் கலக்கமுற றினைந்தம
அணைக டந்தநீ ரழிநுமவா ராதென வாறி
உணைவு நீங்கினுன றிருவருட் பலங்கொண்ட வரவோன. 3

மாறி லாப்பெருங் கருணைமன் வரப்பிர சாத
வீறு பெற்றுமா யாபுரி வெங்கொடு வினையின்
தூற டர்ந்தமா யசசிறைத் துயர்க்கட லொருவி
வறி னுன்கதிக் ககாவழி யிகல்கடந் தெளிதில். 4

வழுவி னூனெறி கூடிய வருண்மறை வாணன்
உழுவ லன்பொடு முளங்கனிந் தருட்டிற முன்னித்
தொழுவன் பன்முறை தோத்திரம புரிந்துமன் றாடி
அமுலு னின்னுமோர் வழித்தனை யமையுங்கொ லென்னு. 5

இனைய சீலனா வேதிய னிரவுரண் பசுவந்
துணை னூல்வழி துருவிட வாங்கொரு சூழல்
அனைய னேந்தவான் கன்மென நம்பிககை யடுத்து
வினைய மோடுகை கூப்பினின் நினையன விளம்பும். 6

ஐய வையவென் னொருயிர்க் காருயி னினையாய்
பொய்ய னேந்தவிப் புலைக்குடி லோம்பிய புலையேன்
வெய்ய மும்மலச் சேட்டையின் விழுமனோய் துடைத்தீன்
பெய்யு நன்மதி பொண்மருந தூட்டினே யாவோய். 7

விண்ண டைந்தவவ் விடலையும் வேதிய நீயுங்
கண்ண கன்மமா யாபுரிக் கடைமறு கணைநது
புண்ணி யச்சவி சேஷமான் மியமழை பொழிகால்
அண்ணல் சத்திய முளைத்ததென் னகத்தினி லறவோய். 8

இருவிர் துங்குண சீலமு மொழுக்கமு மிறுமட்
டொருவ ரும்விச வாசமு முக்கமும் பொறையின்
அருமை யுங்கண்டு கேட்டளி னடியனே னுள்ளந
திருமி மெய்வழிப் பட்டதா லருட்செயல செய்போய். 9

பொருளின் செல்வமும் பூதலத் துரிமையும் போக்கி
அருளின் செல்வமெற் காக்கினே யகத்தனா வெழுப்பி
மருள றுத்தனை மற்றிதற னியறறுகைம மாறு
தெருளும் புந்தியோய் தெரிகிலே னுளதென லெகத்தில். 10

சூரவ னும்புநா ஜநநதாய் தந்தையுங் கோமான்
புரவு தானெறித துணைவனும பொன்றுநா ளளவும்
உரவு நீர்நிலத் துணையலாற் பிறரிலே னுண்மை
காவி லோபெனைத தெருட்டுத னினகடன் காண்டி. 11

■ நின்றநீ னெறிக்கிரு வேழுமிங் கணங்கி
மாக நாடடை காறுமயாம் வழித்தனை யிசைந்து
போக வுன்னினன் றிருவருள் கூட்டிய புதுமை
ஆக நோந்தன மீண்டென வுரைத்தன னறிஞன். 12

ஐவன் முத்தனன் னம்பிக்கை தெருளுரை திகழ்ந்த
தேவ பததியுஞ் சற்குண சீலமுந் தெளிவுந்
காவ ரும்பா மார்த்தமுஞ் சமைந்தன னிதானி
ஆவ னோவிவ னென்றகத் துன்னுவா னாளுன். 13

ரித்த சத்தியந் தெரிததுயிர் விடுத்துநீ ரூய
வித்த சத்தெழி நிதானியே வெந்தசாம் பரினின்
றித்த ல்த்துயிர்த் தெழுந்துவந் தனன்கொலோ வெனது
சித்த வெண்ணமே யெதிருநீ இத் திகழ்வது கொல்லோ. 14

உன்ன வேறில னுன்னத கிருபைமே லுய்த்த
என்ன கததூநம் பிகையை யெனக்கெகா திகழ்த்தி
நன்ன றிததுணை யாககினா நம்பிரா னென்னுத்
தன்ன கததுளஞ் சலித்துவந் தினையன சாறறும். 15

நம்பி நல்வா வாருக நல்வழி திகழ்த்தி
இம்ப ரான்மவீ டேற்றத்தி னிசைத்திட லெல்லாம்
உம்பா தம்பிரான் றிருவருண் மாட்சியென் றுணாதி
வெம்பு திவினைக் கீட்டுத லலகைசெய் வினையால். 16

அனைய தாதலி னகிலலோ காதிபன் றொழும்பர்
வனையு நலவினைக் கருவியாய் மசிதலத் துலவி
வினையி யற்றுவா கருவியின் ருகியும வேரதன்
நினைய வாயின சராசர நிகிலலோ கககள். 17

ஆட்டி னுலன்றி யாடுமோ பம்பர மருள்வர்
தீட்டி னுலன்றித் திவினைத் தொடரறுத் தீததுக்
கூட்டு வாகொலோ ஜீவகை கதிவழி கூறிக
காட்டு வேதியர் சொற்பயில கிளனையைக் கடுப்ப. 18

பொருண யந்தெரி யேமபுலை வினைபுரி பொல்லேம்
இருண யந்தெரி பாதலக கிடங்கரு கிருநதேம
அருண யந்தெமைப் பிடித்திழுத் திவ்வழி யாக்கக்
கருணை யங்கடல் வளாகததுக கதிகடைப் பிடித்தேம். 19

முற்று மெம்மிடர் கடிபவர் முத்திநா டாளுந்
கொற்ற வன்னவர் திருவருட் பேற்றினைக் குறிக்கொண்
டுற்று நோக்கினன் னெறிபிச காதொரு மித்து
நற்ற வம்பயில வாங்கடை காறுநம் பிககாய். 20

நல்லுயி ரும்மென வொன்றுபட் டுன்று
நீயும்வே றிலையென நட்டன னுனனை
வாணும் வையமுஞ் சான்றென வுணர்த்தனன் மதுரத்
தேனும் பாலுமொன் ரூயசெஞ் சொன்மறை வாணன். 21

எந்தை சொற்றதே யமையுமா யினுமெனக் கினிரீ
தந்தை யானுனக் கொருசிறு தனையனா தையகூர்
அருத னாளரீ யென்னெஜ மானயா னடியன்
சொந்த நிற்கெனப் பகாந்தனன் றாயநம் பிக்கை. 22

எள்ள ருங்குணத் திருவரு மிவ்வண மாக
நள்ளி ரகூணை நல்வழி பிடித்துட னடநதார்
தெள்ள ஞானமு முணாச்சியுஞ் சேர்ந்தன வனையார்
உள்ளு மெய்விச வாசமு மொழுக்கமு மொப்பார். 23

ஊன்மு திர்ந்துவி மூடற்சுக போகத்தை யுவர்த்தத்
தேன்மு கந்துணும வண்டெனச் சந்தனைக் கினிய
நூன்மு கந்தெடுத் தநுபவ முதிர்ச்சியை நோக்கி
ஆன்ம ஞானசம் பாஷணை யருந்தியே குவரால். 24

இருவ ரிப்பரி சேகுழி யகந்தையி னிறுமார்
தொருவன் வெள்ளிய சேருப்படி யுண்டவ னுலவி
வருவ தாகிய செயலறிந் தருந்தவ மறையோன்
திருவி னாயுனைத் தெரியுமா றிவைதெரிக் கென்றோ. 25

எங்கு ளாய்பெய ரென்கொலா மெத்தொழி லுடையை
மங்க மமபுனை மனைமகா ருளர்கொலோ மரபின
துங்கு லதகவர் யாரெங்கு சேறியுன் னோககென
சங்கை தீர்விடை தருகென வினவினா சதுரன். 26

கேட்டி யுத்தரங் கிளக்குவல் கிளர்பெருஞ் செல்வம்
ாட்டு மிசசக தேசமே யென்றெந்ம தேசம
நாட்டி லுள்ளவா தன்னய நெனவொரு நாமஞ்
குட்டி னூதொழி லெவ்வகை யினுமபொரு டொகுத்தல். 27

போலி யென்றொரு துணாச்சியின் புத்திரி காமி
தாலி கட்டிய மனையவ டனையருல் லாச
வாலி பக்குணத் தாலெனை மதிக்கிலர் மனையாள்
சீல மும்பலா காமிகு நடையுடைச் செல்வி. 28

இச்ச கன்சம ரசனிரு முகனிவ ரென்றாய்
மச்ச னைக்குடன் பிறந்தவ ரவர்க்கியான் மருகன்
குச்சி தன்பக்க மாறிவிண் குதார்க்கிடாம் பிகன்
•நச்ச வார்க்கியா தியரெமர் நனிநிதி படைத்தோர். 29

வாக்கு விஞ்சிரு நாக்கனென் பவன்மறை யோதிக்
கூகு ரற்படுத் ததிகபர சங்கியா ந குருக்கள
மீக்கி ளாந்தபே ராசையால் வேதியா வேடத
தீக்கை பெற்றனன் யானவற் குண்மையாளு சீடன. 30

இதத லத்துவாழ் வினுககிடை யூறென்று மினை
ஒத்து வந்தமட் டொள்ளியோய் பூத்திரா நுறுமிப்
பத்தி மாரககதப படாகுவல பருவர லாதி
ததது மேலிடி னோவழி விலகிபின் சாவல. 31

என்மீவ் வாறுதன் னயனவிதந துறாததலு மெழில்கூ
மனறல் வேதிய னுண்மையே யுறாததனை மதிககின்
நனற றிந்தன னுன்னிலை யாவையு நயந்தனை
டொன்று கூறுவல கேட்டியென றுறாததனமே யினனூல். 32

பத்தி வேடங்கொண் டயலுளாரா மருண்டிடப் பகட்டி
எத்தி நீசமட் பொருட்குவை யீட்டுத லிழிவாந
குத்தி ரககொடு வினையுமாந குறித்தியற் கொடியோய
எத்தி றத்தினுந் கேடுகா ணிகபரத தெவாகும. 33

குறித்துக் கோனகர் வழிப்படிற் குளிர்பனி வெயிலான
மறிதக சண்டமா ருத்ததினூல் வலியநீர்ப் பெருக்காற
செறித்த பல்பெரு மோசத்தாற் றியங்கிடா துயிரை
வெறுத்து முன்னெதி னுனறிடு மெய்ப்பத்தி வேண்டும். 34

களங்க மற்றமெய்ப் பத்தியோ டெழத்திடிற்
வளங்கொண் முததியுந் திருவருட் பயத்தினூல் வாய்க்கும
உளங்கொ ளாப்பத்தி வேடசதா லுறுநா கெனறே
விளங்க மெய்மறை யோலிடு மிடந்தொறும விளித்தே. 35

இத்த குறதெய்வ பத்தியோ டெத்தியா வரினுஞ்
சுத்த சஞ்சல மடைநதிடர்ப் படாதெனா செறுத்துன
மத்த சிந்தனை வரைந்துடன் வருதியேல் வருக
ஒத்தி டாதெனி னுவந்தசெய் யெனவெதாத் துறாத்தான். 36

மலறு கர்ந்துழல் சூகரம் வான்குவைக் கருமபின்
நலம்வி னுழந்திடா வாறுபோ னசகல் கத்துப்
புலையின் பந்துகர் பொறியிலி பொருவில்பே நின்ப
நிலைவி னுழந்திடா தேகினன் றனிதுனை நேடி. 37

உலகன் காழுகன் பேயனென் போருயர் குலத்துத்
திலக ரென்றகஞ் செருக்கியோர் தன்னய னேடும்
அலகி லாதவா தாயவா ரியிலறப் படித்த
பலக றைப்படு லோபிபாற் பணக்கலை பயின்றோர். 38

பலவந் தம்படு தந்திர மிச்சகம் பத்தி
குலவு வேடமென் றிவற்றினாற் பொருட்கொள்ளை கொள்ளும்
வலவர் தன்னயன் வரவுகண் டவனெடு மகிழ்ந்து
■■■■ லததன ரிருவர்முன் கதித்திடல கண்டார். 39

ஆய காலையிற் றன்னய னருகணைந தைய
தூயர் போலிரு துறவிக டுணிந்துமுன் செல்வார்
நீய றிந்தனை யெனினவா நிலைநிகழ்த தென்றான்
பேய னும்பணப் பிரியன்றன் னயனிது பேசும். 40

முன்செ லும்பா தேசிகள் சுருதிதூன் மொழியைப்
பொன்சொ லாமெனப் போற்றுவா பிறவுரை போற்றார்
என்சொன் னாலுதஞ் சொற்பிடி வாதத்தை யிகவா
இன்சொற் கண்டிதத் தெனையவ மதித்தன ரென்றான். 41

சுருதி வந்தபே ராசையாங், காழுகன் கடுகிச்
சுருதி நீதிய ருலகநீ தியாதமைத துணிவுற்
றொருதி மததினு மவமதித துரைத்திட லொழுக்கன்
றிருதி மத்துறம் மிடையென்கொல விகற்பமற றென்றான். 42

எம்பி கேளவ ரெத்துய ரினும்வழி யிகவார்
வெம்பி ருமபகை சூழினுந் தங்கொள்கை விடுக்கார்
இம்பர் நிர்தைதூ டணமணி யெனப்புனைந் திடுவார்
தம்பி ராண்துணை யாய்ச்செல்வா தனிவழி யிரவில். 43

அடுக்குந் துன்பெனி னயல்வழி நுழைந்தபின் னடுப்பல்
ஒடுக்கும் வெம்பகை யுற்றற்கக வேடங்கொண் டிய்வல்
மிடுக்கி னிற்பொருள் பெற்றுப்பொற் பாதுகை மிலைவல்
விடுக்க ருநதுணை யாயென்றும் பொருட்செல்வம் விளைப்பல். 44

காண்டி வேதியர் பக்திமெய்க் காரண பக்தி
தேண்டு காரிய பக்தியென் றெய்விக பக்தி
ஈண்டி ஈண்டிலொன் றெதுபிழை யெதுசரி யென்னு
மாண்ட நூனமுக மதிவலீர் வகுத்துரைக் கென்றான். 45

ஈது தன்னய னிசைத்தலு முலகனான் டெழுந்து
கோதின் மெய்ப்படு காரண பக்திசெய் குநரே
தீதி னித்திய ஜீவவாழ வுறுமென நம்பிக
காத வித்திக வாழ்வெலாந கசந்துகை விடுவார். 46

அலகி லாப்பொருள் யாவையு நானுக்கென் றுக்கி
உலகை வாழ்விகுரு தெயவத்துக் கிவாபகதி யுவப்பின்
றிலரு நனமதி படைத்திக வாழ்வையென் ளாது
குலவு காரிய பக்தியே யுவபபதாந குணிக்கின். 47

வணாவி லாதுபன் மலாதொறு மருவிவெம மதுவை
வினாவி னீட்டுதே னீயென விதிவிலக் கிகநதர
தராயி லேசம்பத தாக்கலுங் காக்கலுந தருமம
அரவு போனமதி யடைமினோ வெனுமருள் வேதம். 48

பண்டு மிக்கசம் பத்தபி ராமபடைத் ததுவும
எண்டி ராமுக்த திசைபெற்ற சாலமோ னியைந்த
தெண்டி னாப்பெருங் கடலன செல்வமு மெதனூல
உண்டு பட்டன காரிய பதநியா லுணரமின். 49

என்று துன்மதி தெருண்டில கன்னெதே நியமப
நன்று சொறறனை நாளுமற் றிதுவென்ற னாட்டம
பொன்றங் காலத்துப பொருளலாற் றுணையெது புகல்வீர்
என்றுந கைப்பொரு ளிலலவாக் கெவருந விகத்தில. 50

ஆத லாற்பொரு னீட்டுதன் மதிக்கழ சுதனைக்
சோதென் றெளனாதல வைதிகா பயித்தியக் கொள்கை
தீதி லாப்பததி வேடமே பெரும்பொருள் சேர்க்குஞ்
சாத னங்கனிற் கிறந்தமெய்ச சாதன மாமால். 51

இத்த லத்துப தேசிக்குங் குருவுக்கு மிறைமை
உத்தி யோகிக்கும் வணிகற்கு முலப்பிலா துழைக்குங்
கைத்தொ ழிற்கரு மிகளுக்கு மிரவலர் களுக்கும்
பத்தி வேடத்தால வருமபலன் பகருமா றறிதே. 52

பாரில் யாவரு நம்புவ ரஞ்சவர் பகையார்
ஊரி லேமரி யாதையுண் டெவப்பன கிடைக்குஞ்
சோர ரும்பொரு ளீகுவர் சொல்லெங்குஞ் செல்லும்
ஓரிற். பத்திவே டத்தருக் கொப்பெவ ருலகில். 53

புணையும் பத்திவே டத்தினைப் பூதலத் தெவரும் .
நினைவி னுலுற மதித்தவி னிருமல னுமம்
ஆணீவ ராலுந்துத தியம்பெறு மையமொன் றில்கை
கனைக டற்புவி முழுவது நன்மையே கதிக்கும். 54

கள்ள மாயபொய்ப் பத்தியாற் கருதிய கருமந்
தெள்ளி தாகவே சித்திபெற நிடுதலில் ஜீவ
வள்ள லாருளங் கொண்டன ரென்பதே மரபாம்
எள்ளி யினறெனல் பேதையாக் கியல்பென விசைத்தான். 55

பேய னினனணம் பிதற்றலு மேனைய பித்தர்
நாய கனறரு சுருதிக்கும் யுத்திக்கு நமக்கே
ஆய நேரனு பவததுக்கு மொத்தது வதனான்
மாய மற்றநின் கடடுகொ வன்மையென் சொல்கேம 56

எண்ணி நீயெடுத் தியம்பிய விரசியா யத்தை
மண்ணில யாவரே மறுப்பவா வான்வழி தொலைந்து
நண்ணி னேஞ்சில யோசனை நன்றுநன றுனது
நிண்ண யங்கடைப் பிடித்தன மெனசிகழத் தினரால். 57

கண்ணுங் காதாமி லார்தமி னோவாழி காட்டி
நண்ண லுஞ்சொலக் கேட்டலு பொகருமிந நாலவா
எண்ண ருமபுரு டாத்தமற றதுவிது வெனனா
நிண்ண பித்தலுந தமயிலே புகழ்தலு நினைககன. 58

பேயன் சொற்றநி யாயத்தை மறத்தெதிர பேசத்
துய வேதிய ரெம்மிலு நியாயகுக குமாகொல்
ஆயி னுங்கடா விடுததறி வாமென வடுத்துப்
போயி னாகரு செருக்கிய பூரியா மாதோ. 59

இருவ னாக்கிட்டி நால்வரு மிறுத்தன ரொதிகூய்ப்
பொருவில் வேதிய புகறியுத் தாமிதற் கெனனா
மருவு தெய்விக பத்தியா லுலகத்து மலிந்த
திருவை யெய்துத னன்றலாற் றீதன்று தேரின். 60

பொருளி னுனன்மை யுளவெனி னப்பொரு ளீட்டத்
தெருளும் பத்தியைத் தெரிந்திட றீங்கெனப் படுமோ
மருள றத்தெரிந் துரைத்தநீ மறைவலோ யென்றான்
இருள றத்தறுத் திரிப்பினு மிருப்படு முலகன். 61

ய ஞானத்துக் குழவியுஞ் சொல்லுமற் றிதுபோல்
மேய வோர்ப்பதி னாயிரங் கேள்விக்கு விடையெம்
நாய கண்ணை நாடுதி ரற்புத நயந்தன்
மேய வுண்டியா லென்றதை யேழைகா ணினைமின். 62

உண்டி யாலுல கத்தினுக் குரியசம் பத்தாற்
பெண்டி ராற்பெரும் புகழ்ச்சியை விரும்புபேய்க் குணத்தாற்
கொண்ட பத்தியினை கோலத்தைக் குவலய நகைக்கும்
அண்டா நாயக னருவருப பாரிதை யறிமின். 63

அலகை யின்குமாஞ் சூனியக் கபடிகண் மார்க்கார்
உலக ஞானிகண் மாயசா லகாகதி யொழுக்கம்
விலகி யோர்களை பத்திலே டததைமேற போர்ப்பா
இலகு மெய்குகிறிஸ் தவரிதைக் கனவினு மிகழ்வார். 64

முன்னர் மோகத்தை முனிநதிடாச சிகேபெனு மூடன்
கன்னி காதலாற கடுமபொரு ளாசையாற கடைததோற்
சன்ன மிட்டின ஜனததொடு வெட்டுண்டு தொலைந்த
துன்ன லீர்கொலாம பத்திலே டபபலத துரிமை. 65

நெஞ்சஞ் சாப்பரி சேயர்வை தவிகன்பா நிலவி
நஞ்ச மன்னதீப பொருணயந் துலகத்து நடித்த
வஞ்ச மாயபொய்ப் பத்திமா காதிபன கோபம்
விஞ்சி யாக்கிய சாபத்தை வினைவிதத தறிமின். 66

அருளை நச்சிமெய்ப் பத்திசெய் யடியரோ டமர்ந்தும்
பொருளை நச்சியே பொய்ப்பத்தி செய்தவப புலலன்
இருளை நச்சிநா ணிட்டிறந் தொழிந்தமை யென்றந்
தெருளை நச்சியோரா சிநதையுட் டிகழ்வது தெரிநா. 67

மித்தை யாயசம் பத்தினைக் கீர்த்தியை வேட்டு
விதத கப்புனி தாவியை விலைக்குத வென்னும்
மதத னாயசீ மோன்திருக் தொண்டன்வாக குதித்த
நிதத சாபத்தை யடைந்தமை நீணில நிகழ்த்தும். 68

பத்தி வேடத்துப் பதகளைப் பகைத்தரு வருத்து
நித்த தண்டனை விதிக்கின்ற நிருமல தெய்வம்
எத்த ருக்கது கூலரென் றிசைத்தலெத் தனையாம்
பத்தி யினமெத் தனைகொடும் பாதகம் பொல்லீர். 69

மெய்ப்ப மெபத்தி யானன்மை விளையுமே யன்றிப்
பொய்ப்ப மெபத்தி யானன்மை பொலிந்திட லாகா
செய்ப்ப மெப்பயிர் செழிக்குந்தெண் ணீரினா லன்றி
அபப மெப்பலன் றருபயி ரவியுமவெந் நீரால. 70

மிடியன் வேந்தவே டந்தரித திரவின்மேம படுவன்
விடியி னூரவ மதிக்குமால வேடநீத் துழல
நொடியிற் பத்திவே டத்தாக்கு மன்னவா றுதலிப்
படியி லேவரு மதிப்பவ மதிப்புமயாம் பாரதது. 71

ஆவின் றோல்பொதிந் தழிவுசெய் புலியெனப் பத்தி
மேவு வேடத்த ருலகபோ கங்கோ மிசைவா
நாவி னக்கியின் புறத்துயி ருண்ணுநச் சாபபோல
திவி னைநயந காட்டியே நாகுய்க்குந தின்னம். 72

அழியுஞ் செல்வமவேட் டிடுதவ வேடமா மெனறல
பழியும் பாவமும் பாழ்த்தபேய்ப் பத்தியும் பழுதும்
இழிவு மாயவஞ ஞானமு மாமென வெள்ளி
மொழிவ ராலருண் ஞான நான் முறையுணா முதியோ. 73

பத்தி யந்தரு வுளததெழுந தருண்மழை பருகிச
சத்தி யந்தழைத தோங்குமெய் யறமலா தாங்கி
உத்த மந்திகழ் கருமமாம பலன்றொகுத துலவா
நித்தி யானந்த ஜீவமாக கனிதரு நிலவி. 74

மித்தை யங்குரித தெழுபத்தி வேடமா மெட்டி
குத்தி ரப்பொருட் டழைமலகிக கொடுவினை மலர்ந்து
சுத்த வக்கிர மக்கடுக காய்ப்பலன் றொகுதது
நித்தி யக்கொடு மரணத்தைக கனிநதிடு நினைமின். 75

கரும நனமெனிற் கருமத்தின் பலனுநன் றாகுங்
கருமந தீதெனிற் கருமத்தின் பலனுநதீ தாகும
நிரும லன்றிரு மறையுமிந் நிலத்தவ ரவர்தங்
கருமம போற்றக்க பலனடை வாரெனக் கழறும். 76

இன்ன வாசப்பூர் வோத்தா சாதன மெடுத்து
நன்னி லைப்படு நியாயதாட் டாந்தத்தை நாட்டி
அன்ன தற்கமை யத்திருட் டாந்தமு மடுக்கிப்
பங்னி னுன்மறை யாரியன் பூரியா பதுங்க. 77

சிறந்த பேரூட் பலத்தினூற் சத்தியந் திகழ்த்தும்
அறநதி மம்பிடாற் கெதாசொலா தணிலவிட்ட நாய்போல்
மறநதி மம்பிடா நால்வரும் வாயடை பட்டுப்
புறநதி ரும்பினா முகங்கரிந் துள்ளமும் புழுங்கி. 78

ராண்டு வேதிய னென்னநூற் துணைவவிங் கிழிமட்
பாண்ட மாகிய நமக்கெதி ஞுமையாய்ப் பதுங்கன்
ஆண்டு தேவநீ தாசனத் தருகழற் சுவாலை
முண்ட போநீவா நிலைமையென னுமென மொழிந்தான். 79

விட்டு முந்தினர் நால்வரை யிருவரும் வினாந்து
திட்டி வைத்துநூல் வழிபிசு காதுசெவ வேகி
வெட்ட வெள்ளிடை யாயவோர மெய்விடா யாற்றி
கிட்டி யாருண் வருநதினா தேறினர் கிளர்ந்தார். 80

கிறிஸ்தவன் கறிவழிகுடிய படலம் முற்றிற்று.

சுரங்கப் படலம்.

மெய்க்கிறிஸ் தவர்க ளாய வேதிய ரிருவா தீமை
கைக்குந் ராகித் தூய கதிவழி துருவிச் சென்று
மைக்கரு மனதது மல்கும் வஞ்சக மடமை யாகி
பொய்க்குணத் திரளி னோங்கும் பொருளாசைத் திடர்வந் துற்றார். 1

அத்திட ரேறிச் செல்லு மளவையி னருகோ பக்கல்
புத்தெனு நாகந் காரத் தொறியுடைப் பேழ்வாய் கொல்லோ
நித்திய நாசந் தொக்கு நிலவுவெங் குகையோ வென்னப்
பித்துல கனாவாய்ப் பெய்யும் பெரியவோர டிலத்தைக் கண்டார். 2

சொன்னவிப் பிலத்தை யேபொற் காங்கமென் றுலகஞ் சொல்லும்
முன்னரோர சிலர்தாளு செல்லு முறைநெறி விலகி யேகி
அந்நிலை யறிவான் கிட்டி யடுத்தன ருக்கா முன்னர்
துன்னிடி விழுந்து சாய்ந்து தொலைந்துயி ரழிந்தா ரந்தோ. 3

அணித்தொரு மனித னின்றும் கருள்வழிப் போக்கர் தம்மைக்
குணித்திவண் வம்மின் வம்மின் கொழுநிதிக் குவையீண் டுள்ள
கணித்தள விடுதற் கொவ்வா காண்மினீர் வம்மின் வந்து
மணித்திர ளவாவுக் கேற்ப வாருகிர் வம்மி னென்பான். 4

ஆங்கவ னெறியிற் செல்லு மறவனா விளித்து நீவிர்
ஈங்கணைந துமககு வேண்டு மிருதித் தீரங்கைக் கொண்மின்
தாங்குபே ரின்ப லோகஞ் சாரதற்குத் தகவீ தன்றோ
நீங்கரு நிதிநீத தேகு நிராசையோ புலமைத தன்றால். 5

வடுவிலா வையத் தியாண்டு மன்புரு டார்த்தமூன்றில்
நடுவண தெய்துங் காலை யிருதலை நலனு மெய்தும்
நடுவண தெய்தா னாயி னண்ணுவ னுலையிற் பெய்தான்
டடுவது போற்றுன பெறை வறவுரை தெருளீர் கொல்லோ. 6

என்றுள மருளக் கூவு மிருங்குரல் செவியின் முடடி
நன்றறி ஷுநம பிக்கை நலம்புரி குரவ வாண்டு
சென்றியா மடுதது நோக்கித் திருமுதல சோமைத தாங்கொல்
ஒன்றுநின் மதியே தென்றா னுத்தம னுபாப தானான். 7

எம்பிரீ மருளே லந்த விரும்பிலத் தியற்கை தோவல்
பம்பிய நாச மோசப படுகொன றறிநி யாண்டும
அம்புவி மானி டங்க ளாசைப்பேய் பிடித்துத் தள்ள
வெம்பிவீழ்ந திறக்குங் கோடி வேதனை யுழக்குங் கோடி. 8

அறநெறி பிடித்துஞ் சில்லோ ரறிமடம் பூண்டான் டேகி
உறவரு நாசத் துறநு ருன்னத நோக்கிச் செல்லுந
துறவுளேம விலகி யாண்டோ ரடியிடத் துணிது மேலுந்
திறவிடைக் கவிழ்த்துங் காண்டி சிறிதுமோ னாய மினரால். 9

அங்குநின் றுரக்கக் கூவு மழிம்பனில் வலகத் தாய
பொங்கிருந துரோகம பூதந பொருளாசைக் குலத்தி லுள்ளோன்
இங்கிவன் ருதை யூதா செலுங்குருத் துரோகி பாட்டன்
எங்குங்கே யாசென ரோது மெஜமாநத் துரோகி யாமால். 10

வேதியர் குலத்துந் கெல்லாம் விகினம் வினைக்கு மிநதக்
காதக னமையு மிநதக் கிடங்கிறிற் கவிழ்க்க வுன்னி
ஆதரித் தழைக்கின ருளு லணுவெலலை கடத்த மாபின்
வேதனைப் படுகர் வீழ்வே மெய்மையீ தைய வோர்தி. 11

ஆசைப்பேய் பிடித்த நால்வ ரடுக்கிலிவ் வழிமபன் கூற்றால்
நீசப்பாழ் நிதிக்கி டங்கை நேர்நதுயிர மடிவா ளென்றற்
சேத்து மைய மின்ற லென்றுவற் புறத்தி நன்கு
பேசிப்பின விளித்து நின்ற பிசாசனுக் கீது சொன்னான். 12

விண்டியிர்க் கேடு சூழும் வெகுஜநத் துரோகி யென்னுங்
கண்டக வுனக்குன் றநதை களையு தாசுக் குற்ற
தண்டனை வருக நின்சொற் சாரநதுயி ரிழவே மென்ன
மிண்டனுக் குரைத்து மேலே துணையொடும் விரைநது சென்றான் 13

அருட்டுணை யமைந்த தொண்ட ரகன்றுநு னெறியிற் சென்றா
திருட்டுவே டத்தா நால்வா பொருளாசைத் திடரும் நேறி
மருட்டுரை கொண்டு கிட்டி மண்ணிடி விழுநதவ வொலலை
இருட்டார் படுகா வீழ்நதா றென்னுற்று ரெனப் தோரேன். 14

அவாவிலாக் கில்லா தாகுந் துன்பமற் றஃதுண் டாயிற
றவாதுமேன் மேலுந் துன்பஞ் சாருமென றுரைத்த நீதி
உவாமதி யுதித்த லோடு முள்ளிரு னிரிநது சிந்தத
திவாவெனத் தெருண்டு பாதை சென்றுவே தியரைக் கண்டேன். 15

உத்தம ரிருவ ருளுசென் றுன்னத ராஜ வீதி
விதகக நெறிசெல வோகரு விழிககறி குறியாய் நடட்
சித்திரச் சிலையைக் கண்டு தீட்டிய வெழுநதை வாசித்
ததருகு பொருளை யுள்ளி யாய்நதுரை யாட லுற்றா. 16

விப்பிரை நெருண்டு நம்பி விழிக்கெநி தோன்றிக் காட்சி
இப்புற திருமபி நோக்கா தேகெனத் திருமபி நோக்கி
உபபுதநு னுன லோததின் மனைவியை யுள்ளு கென்னைச்
செப்பிய தெமையாட் கொண்ட திருவருண் மாட்சி யென்றான். 17

கிருவரு ளெனக்குத் தந்த தேசிக வென்னை யானே
அருவருக் கின்றே னிமமட் டறிவிலா துளம யங்குப
பொருவருங் கேட்டிக் கோடிப புகாவகை தெருட்டா பென்னில்
ஒருவரும் லோததில் லாளபோ லுபபுதநு னுதல் திண்ணம். 18

ஆண்டகை யருளே நின்வாக் குருவமா யடிய னேனை
ரண்டிய நாச மோச விருட்காங் கத்தி னின்று
நீண்டினி துய்யு மாறு விலக்கியா தரிதத் தெருதாய்
நூண்டியென் லீவ சாஷி துடிக்கின்ற தின்னுங் காண்டி. 19

நம்பனை கடந்த லோத்தின் காதலி யொருத்தி யேயோ
நம்பரற் கெதிரா யுள்ளந் தருக்கிய கோராக் காதி
அம்பரோ ரிருநுற் றைம்பா னழிம்பருங் குறிக ளாவார்
பாற்புறு பிவற்றை நோக்காப் புந்தியே புதுமைத் தன்றோ. 20

ஏதமில் பரலோ கத்து யாததிரி கராயே மாற்றிப்
பாதகம் புரியு மிந்தப் படுகுண தோஷி தேமா
சீதேலா முணரான கொல்லோ வெச்சரிப் படையா தென்னே
மாதுயாக கடற்குள் வீழன் மதிக்கோலோ கண்ணை மூடி. 21

என்றிவை தெருண்டு தான்ற னேழைமை யுணாநது மேனோர்
பொன்றிடு மடமை யுள்ளிப் பொருமியும் புகன்ற மாற்றம்
நன்றென விதயத துள்ளி நம்பிககை வதன நோக்கி
ஒன்றுநீ கேட்டி யெனனா மறைவலா னுணாக்க லுற்றான். 22

ஆதிநந் தனவ னம்போ லமைவருஞ் சிறப்பில் வைத்த
கோதிலா வளங்கொள் சோதோங் குடிகணை நெளளிச் செய்த
பாதக வினைக்கு நேர்ந்த படுகனன் மழையை யுள்ளி
மேதினி யுயுமா றுய்த்த விபனடை யாள மீதால. 23

தெய்வத்தை மதியா ராமித் தீவினை துணிந்து செய்யும்
மைவைத்த மனததா ரெல்லா மற்றுமித் தகைய வாய
மெய்வைத்த குறிகள் கண்டு விராநதுளந திருப்பா ராகிற்
கைவைத்து நீதித் தண்டங் கனற்சிறைக் கடற்கு ஞய்க்கும். 24

உத்தம தேவ சித்த முவப்பொடு தெரிந்து கொள்ளா
அத்திறத் தவரின் னாரென் றறிகில மாத லாலே
எத்திறத் தவர்க்கு முண்மை யிசைத்தனங் கடனா மென்றும்
புததுயி ரளித்தீ டேறறல புண்ணியப் பகுதி யாமால. 25

கதிவழி விலகிச் சென்றக் கடுங்குழி கவிழா தெம்மை
மதிநல னளிததுக் காத்த மாதயா பரணே முற்றும்
விதிவழி திகழ்த்திக் காப்பா விததக வினாதி யென்னப்
பதிதிரு நாமம் போற்றித் துதியொடு பரவிச் செல்வா. 26

சுரங்கப் படலம் முற்றிற்று.

விடாதகண்டப் படலம்.

ஞாலமீக் கதிவழி நாடி யேகுநற்
சிலவே தியரிரு வோருஞ் சிலபகல்
சாலவை திகநலந் தழைத்த தண்ணிய
வாலிய நறுநிழல வழங்கச் செல்லுவார்.

வேறுசின் னுளொரு பாங்கர் வெவ்வினைத்
துறடர் காணகந் துருவித் தீவிலந்
கூறுசெய் திடுமென வுளங்க லங்கியும்
ஆறியுந் தேறியு மருளி னேகுவாரா. 2

பருவபே தங்களாற் பலவ கைப்பிணி
மருவிரிந் துடற்றினும் வருந்திச் சில்பகல்
திருவரு ளாயசஞ் சீவி யததழை
பெருவளி யளிததவிற் பெரிது செல்குவாரா. 3

கருத்தன்யாத் திரிககாக் கருதி யாககிய
திருதககு சததிரத் தணைந்து சிற்சினை
அருத்துமெய்ஞ் ஞானபோ எனமுண டாவின்
மருத்துறழ் செவ்வழி மகிழ்ந்து நாடுவார். 4

பொருந்துவ ரருந்தவம் புரிவ ராதாம்
விருந்துவந் தாருண வளிப்பர் வெமமையால்
வருந்துவ ருடனமன மகிழ்வர் மெய்விடாய்த்
திருந்தினைப பாறிப்பின் னேமும் தேருவாரா. 5

உறையுளே கதிவழி யுண்மை யேயுற
விறையருட் டுணையற மியற்று செய்வினை
மறைமொழி யுணவுமன் ரூட்டு மககமாத
துறையறி சூழ்ச்சியா துருவி யேகுநாள். 6

உன்னதத் தநாதிதொட் டொழுக்க மேவிய
திந்நிலம புரப்பதற் கேண்டு லாவிய
தந்நெறி யிரகூணை யமைதத நீரது
சென்னெறி யெங்குமெய் வளஞ்செ றிப்பது. 7

துநலம் பயப்பது சுகிந்த முள்ளது
மானவ ருயிர்க்குயி ராய மாட்சிய
துனமில் லருண்மறை யொழுக்கின் மேலது
வானமும் பூமியு மிணைத்த மாண்பது. 8

சத்தியத் தருக்குலந் தழைய வாரந்திவண்
நித்திய பலன்வினை விக்கு நீரது
மித்தையின் விடத்தரு வேரொ டுக்கெட
இத்தலத் தறவெறிந் தியங்க வல்லது. 9

கைத்தழி வினைக்களை கட்டுக் காறொறும்
மெய்சதரு மப்பயிர வினைக்கும் பாலது
பிதகளை யயிர்சனின் பிறவி கோய்கெடப்
புத்துயி ரளித்திடும புதுமை சானறது. 10

அண்ணலார கருணையி னளவி னுயது
வண்ணவான் றாய்மையிற் றெனிகத மாண்பது
நண்ணுமன் பினிறசுவை நயமப யப்பது
புண்ணியம் பொலிகதெனப் பொலியும் பொற்பது. 11

மூழ்குவார தீவினை முருக்கு மாறுவந்
தூழ்முறை யலையெறிந் தொழிக்க லானறது
வாழ்வுள வமமினென் றழைக்கு மாறுபோல்
கேழ்க்கினா தினாயொலி கெழுமு நீரது. 12

அருளுவாரக் கழலவினை யவிக்கு நீரது
திருநதால் லுளந்களி செறிக்குந தேனது
பொருநதுவெம பசுக்கழு தாய பொறபது
பெருநதுயாப் பிறவிவெம பிணிம ருநதது. 13

தாரகத் துருவமாய்த் தரணி மேயவிந்
நீரகத துறுநர ஜீவா நித்திய
ஏரகத துறுகுண மியைநதி லங்குவார
பாரகத் திபறகுணம படைத்தி டாரரோ. 14

உலகநீ ரொழுக்கெலா முயினாக காப்பினும்
விலகரு மிநததுவை விலக்கற் பாலவோ
குலவுமிச சீவநீர் கொள்ளு வாரெனின்
இலகுமெய் நித்திய ஜீவன் யார்க்குமே. 15

தாகமின் றுமபசி தணியுஞ் சஞ்சல
சோகமும் ரோகமுந் தொலையு நித்திய
போகபூ மியினலம பொருநதம் புல்லிய
தேகமும் புனிதமாம் ஜீவ நீரினே. 16

தாவரு மினையநற் றகைமை சான்றிடு
ஜீவமா நதியெனுந் தெய்வ மாணதி
மேவிய தீரத்தை யடுதது விண்ணகர்க்
காவல னருள்வழி கதித்த தென்பவே. 17

நதியிரு மருங்குறு நறுந்தண் பூம்பொழில்
மதியுயர் சினைதலை மறிய வோங்குதல்
புதியநீர் பருகுபுண் ணியப லத்தினுற்
கதிபுகுந திடவெழுங் காட்சித தாமரோ. 18

பூவலர் கற்பகப் பொலன்பொ தும்பருந்
தாவரு நல்லறச் சாலிப பண்ணையுந்
காவலன் விருமபுபூங் காவ னங்களும
ஜீவநீர் பாய்தலிற செழிப்புற றேங்குமே. 19

ஞாலர கூகன்றிரு வருவை நாடிமெய்ச்
சீலாகண் ணெடுமனை தெருண்டு பற்றல்போல்
வாலிய தருககளை வலவி சாதகங்
கோலிநாண மலரொடு கொளுவித் தோன்றுமால். 20

மேனனி நோக்கிய வியன்ற ருப்பயன்
மாநில நோக்கிய மரபின காட்சிதான
வானுற நோக்கிய வடியா மாணடை
பூநல நோக்கிய புதுமை போலுமால். 21

துற்றிள நீர்க்குலை சுமநது முற்றமட்
டுறறெட் டிலையதென கொருங்கு தாங்குதல்
கொற்றவன் கடைவரை குறிககொண டனபரைப
பற்றுடை நெகிழ்நதிடாப பானமை காட்டுமால். 22

நறியமுக் கனிநறை நறுந்தண் பூநறை
சிறையளி முரன்றுமொய்த தருந்த தேக்குறல்
மறையவா குழீஇத்ததி பகாநதம மாறவேல
நிறையரு ணுகாநதிடு நீமை காட்டுமால். 23

தெள்ளுநீர் வாலியிற் றிகழ்ந்த தெண்ணறும்
வள்ளவாய்க் கமலங்கண் மலாந்து தோன்றுதல்
விள்ளருந் திருவரு ணிறைந்த வித்தக
உள்ளமீக் கிளாநதொளிர் வதன மொக்குமால். 24

முதிர்சுவை முக்கனி முதல திங்கனி
நதிவளம படுத்தபன் னறுஞ்செ மும்பயன்
கதிவழிப் போக்கா யூட்டிக் காதலிற்
பொதுமையா நுகர்வரப புனித தீரத்தா. 25

தருமமார் தருசெழுஞ் சூலி வண்பயன்
அருமறைசு சுரபிகின் மளிக்குந் தூயபாண்
கருமவான் சுவைக்கரும் பின்ற கட்டியோ
புருமைபு துகூர்த்தேக் செறிவ ரெனகுமே. 26

பொன்னுல கததவாழ் புனிதர் சாயையே
இநநதி தீர்த்தி னிரும ருங்கிலும்
மன்னுமா னிடங்களின் படிவம வாய்ந்தெனத்
துன்னுவ ராற்றிரி கரண சுததராய். 27

கேவல நகர்புகக் கெழுமு பாதையிசு
சீவகந கையையடுத தினிய தேனசொரி
காவகத் திடைசெலக் கருதி யாரியா
பூவரு துறக்கமே போலு மீதேனா. 28

புண்ணிய நதியின்மான் மியமும் பொற்புறு
தண்ணிய நறும்பொழிற் சமைவுந் தமமசுத
தெண்ணிமன வியநதுரை யாடி யேமபலோ
டணணலை யிறைஞ்சிமன றாடிப் போயினா. 29

ஜீவரீகக் கங்கையாந திவய தீர்த்தகத்திற்
பாவநோ யொருநகற்ப் படிவா பததியோ
டானியா ரோக்கிய படைவா சூடுவா
பூவலா நுந்நொடை புசிப்பா தீங்கனி 30

தீர்த்தனே மன்பினைசு சிநகை செய்தசெய
தாரத்தியிற போற்றுவ ரவசு மாகுவா
சீர்த்தியைப் புனைநதுரை செயவா தெய்விக
கீர்த்தனை யக்ககனி கீபோப்ப பாடுவா 31

பிறிதொரு புலன்விழ யாத பெற்றியா
பொறிதுகா வனவெலாம புனித பாதவின
அறிதுயி லமாந்தினைப் பாறி யாவியிற
செறிபா மானாதந தேக்கு கிறபரால. 32

இகதிற் நம்பிக்கை யிலகு ஹைசிக
வித்தகர் பல்பகல் விபதது விககினஞ்
சித்தசஞ் சலமொரு சிறிது மினறியே
முத்திமராக் கததிலே ருனனிட் டேகுநாள். 33

மன்றலாற் தணிகை மருங்கு பல்வனம்
ஒன்றிய பூம்பொழி லொருவிச் சேய்மையிற்
கன்றிய கடுஞ்சாங் கனலுங் கானிடைச்
சென்றதக் கதிவழி யுளந்தி கைக்கவே.

34

வேறு.

கொடிதி னிற்கொடி தாயவிக் கொடுஞ்சுடு பாலை
கொடிதெ னப்படும் யாவிலுங் கொடிதெனத் தேர்ந்து
கொடிதி னுக்கந்தங் குணித்தது மூதுகை கூற்றேற்
கொடிது மற்றிதற் பிறிதெது குவலயப் பரப்பில்.

35

கொள்ளி யாரழல் பரந்தன கொடுஞ்சாங் குறுகில்
துள்ளி யாருயிா துடிசுமுவாய் நீரற்ச் சுவறும
உள்ளம் வேழுத ராக்கினி மிருத்தனி னேடிக்
கள்ள மாக்கத்துப் புகவருங் காலடி கடுகி.

36

பசைய றப்புலார் துலர்ந்திடு பாழ்ந்தபைப் பரப்பில்
மிசைக ரிந்துகு நலந்தரு தாவரம வெந்த
வசைதழைதளி ராவெனுங் களளியே வளருந்
திசைந டுகுமத தீசசாக் கொடுமபையா செப்பின்.

37

கண்டு கண்டுமூ வாசைப்பேய் பிடித்தலைக் கழிகரும்
மண்டு கானனீர் வேட்டுவேட் டாருயிா மறுகுங்
கொண்ட மானதீச சுடசுட வுளங்கொதி கொதிக்கும்
விண்ட வாய்வரு பழிப்புரை மெய்யெலாங் கருகும்.

38

பண்டு பன்மணித திரன்செறி செந்தமிழ்ப் பாவை
மொண்டு கற்பனைக் கவிபொழி முகிற்குலகு சிதறி
எண்டி சாமுகத் திரிந்தன விக் கொடுஞ் சாததின்
மண்டு வன்மிகக் கொழுங்கனற் பிழம்பினை மறுகி.

39

உன்ன தாதிப னெருசுத னுலவிய மேனாள்
சென்னி சாய்க்கவு மிடமிலை யெனககெனத் தெருமந்
துன்ன ருங்கடுந் துயருமந் தனரெனி னுலகப்
புன்ன ரங்களுக் கென்னவா மிகத்திடா புணரின்.

40

மடியெ னுங்குப்பை மட்டிடர் மதிப்புடை வளைப்பப்
படியின் மேயதூக் குணகிருத் தியங்களாற் படுத்த
குடியி லங்குபா முறையுளொன் றுளதவண் குணிக்கிற்
கொடிய நித்திய தரித்தினை தனிப்பெருங் கோட்டம்.

41

ஆய வெஞ்சுரத் தூடுசெல் லருணெறி யடைந்தார்
தூய வேதிய ரிருவருந் திகைத்துளந் துடித்தார்
மேய செம்பொருட் செல்வத்தை விழுததிவெவ் விடர்சால்
திய நஞ்சு வறிலெவர் திகைத்திடா ஜெகத்தில். 42

வெயிலி டைப்பட்ட புழுவெனத் துடித்தனர் வெம்பி
அயிலெ யிற்றரா விடந்தலைக் கொண்டென வயாநதார்
குயிலு றுத்திய மாயமோ வென்றுளங் கொதித்தார்
செயலி னிப்பிறி திலையெனச் சிந்தனை செய்வார். 43

ஆக்கை நீறுபட் டழியினு மருணெறி விடாதிங்
கூக்கி முன்னுறி னித்திய ஜீவநாட் றுவேர
திக்கோ டுஞ்சுர மஞ்சியாந் திகைத்துப்பின னிடையில்
மீக்கி ளாந்தொரி பாதலக கிடங்கரில் விழுவேம். 44

பின்னிட் டேகுதல் பிழைமுன்னிட் டேகுதல் பெருமான்
தன்னிட டந்நல மாமெனச சமைந்தனா தக்கோ
முன்னிட டாருயிர முடியினு முடிவரே யன்றி
வெநநிட் டேகுவ ரோமுனை முகத்துறற வீரா. 45

வறிய பாலையி னாடுமா காதிப னுய்த்த
குறிய னுபபிச காதுநோ வழங்கடை கூடி
மறியுங் கானனீர் வயங்கிய வளாகத்தை யுருவிப
பொறிம யங்கியுள் ளுடைநதுமெய் யுணாவொடு போனார். 46

தாகம் விஞ்சிர வறண்டுத ராக்கினி தழைத்தும்
ஆக நொநல சித்துணை விழிசூழிந் தாழ்நதும்
ஏகக் காலூர மினறிநின் றிதைதவ லித்துஞ்
சோக முற்றன ரிடைக்கிடை தரித்தினா சூழல். 47

இன்ன ணந்தவித் திறுவவா காண்கில ராகி
மன்னி நினறுகா லடிபெயாத தேகவோ மார்க்கம்
முன்னு றுங்கொலென றோவாச் சிந்தையுண் முதிர்ச்
செந்நெ றிக்கணை சென்றனர் தெருமா லுழநது. 48

பரிப வசசுழற் பட்டபஞ் செனநெடுந் தூரம்
பொரிப ரற்படு சுரத்திடைப் போயினா போங்காற்
கரிபு லத்தினுக் கயலுறத் தோற்றுதல கண்டா
விரிபு சுமபயிர் வளங்கெழு மருதநீர் விபுலம். 49

கதிவ ழிக்கரு கேகுமோ சதிவழி கதிததப்
பதிபு குததத ரோடுசோ பாவனை தோற்றச
சதிபு குததுமென் றறிநதிடா தரிததவ ணின்ருர்
மதிகெ டத்திட வலலது வறுமையே யனரே. 50

வாட்ட முறறுயிர வதங்கிய ஆரியன் மற்றிப்
பாட்டை நன்னெறி சாரநதுசென றிறுவரை பரம
நாட்டின பாதையை யடுப்பபோற ரேறுறுவ நலியுங்
காட்டை விடடினிச சேறுமிக கவாவழி யென்றான். 51

மாறில் வேதிய னுரைத்திட நம்பிக்கை மாபிற்
தேறு கையவித தீச்சரம வெருவினோ திரிநது
சேறு மாயினிக் கவாவழி சிறிதுசென் றப்பால்
வேறு பட்டிடி னென்கொலாய் வினையுமோ வென்றான். 52

நம்பி காண்டியிந நலங்கெழு நானிலப பரபபும்
அமபு யத்தட வாவியு மகனருளக களாயும
பைமபு லாந்தமென் பாதையும் பாலைபூ டுருவி
உமபா நாடியோர்க் குய்ததபே நுதவியே போலும். 53

ஐய தீங்குள வாடுமெனக் காண்கில னடைந்த
வெய்ய தீவிடாய் தணிநதுமேல் வினாநதுசே றற்குச்
செய்ய தாமெனச சீரிய மறைவலான செப்ப
மைய கன்றநன மனததுநம பிககையு மருண்டான். 54

வறுமை யானமதி நலங்கெடு மறிவுபோம வாணள்
குறுமை யாங்குண சீலங்குள குறுமைமெய் குடிபோஞ்
சிறுமை மல்குவொ தீவினை குடிபுகும ஷேகத்தில்
மறுமை யாக்கமுங் கெடுமெனின் மறமபிறி தெவனே. 55

இன்மை யிற்கொடி தியாதெனி னின்மையிற் கொடிய
தின்மை யேயெனு மியற்றமிழ் முதுமொழி யின்னும்
இன்மை யென்னுமோ பாவிமற் றிகபர நலத்தை
இன்மை யாக்குமென் றினிதுற விசைக்குமா லெடுத்து. 56

சாது மார்க்கத்த ரிருவரும் பாலையைத் தணந்தார்
மீது மார்க்கத்தி னருகுசென் னேர்வழி வினாந்தார்
திது மார்க்கமென் றறிந்திலர் செவ்விதென் றுள்ளிப
போது மார்க்கத்தி னலம்புனை துரைத்தனா போனார். 57

நனிக னற்றுதா பங்கெட நற்புன லாடி
 இனிய போனக பானமுண் டிருந்திளைப் பாற்த்
 துனித விரந்தவ னேகுழி முன்னுறத் துருவித்
 தனிர டக்குமவீ ணம்பிகைக தனைக்கண்டு சார்ந்தார். 58

உற்ற நம்பிக்கை யுடையகத் தூன்றிநின் றுறுத்த
 நற்ற வன்னிரை திவ்வழி யெவ்வயி னுடுஞ்
 சொற்றி யெனனவீ ணம்பிக்கை மறறிது சவர்க்கக்
 கொற்ற வன்றிரு நகரத்துக் கூட்டுவ தெனறான். 59

கேட்டி யிங்கிவன் கிளந்தமை நம்பியாங் கேடில்
 வீட்டு நூல்வழி யருகுளே மென்பதை விளங்கக்
 காட்டு மாலினிக் கவலகிலை யெனைனன் கடுகி
 மீட்டும் வெஞ்சிறைப படுவதைத் தெரிகிலா விருத்தன். 60

வேறு.

பதிவ லானுநம் பிக்கையு மன்னர்கோன்
 விதிவி லககைவி தநதுரை யாடியே
 கதிவ ழிக்கரு காய்சசில காவதம்
 புதிய பாதையிற் போயின ரென்பவே. 61

சுருதி மார்க்கந்தி கழ்தகிடு தூச்சுடர்
 நிருத வைப்பினம் றைந்திடு நீமைபோற்
 பிருதி விககிநுள போககிய பெற்றிசால
 பரிதி யுமமறைந தான்குட பாலவரை. 62

துங்கப் பாதைய ருகுறத் தோன்றிய
 பங்கப் பாதைப கலொடு பாறிடச்
 சங்கைக கோட்டதத் குவன்ச திவழி
 கங்குற் போதொடு வநதுக லந்தவே. 63

சேண கர்ப்பர தேசிக னைப்பிடித்
 துணு வகருநி ருதனு றத்திய
 கோணி லைப்படு கொப்பததுக் குப்புறீஇ
 வீணம் பிககைமுன் சென்றுவி முந்தனை. 64

குத்தி ரப்படு கொப்பத்துக் குப்புறீஇ
 மொத்துண் டேங்கிக்கை கான்முறி பட்டுயிர்
 கைத்த முங்கிக்க தறிடு கூக்குரல்
 வித்த காக்குவெ ருட்சிவி னைத்ததால். 65

என்னை யென்னையென நேங்கினர் வேதியர்
முன்ன நுற்றவன் மோசபப நெழுதி
தன்னுள வீழ்ந்தத விப்புறு சததமென்
றுனனி நின்றங்கு ரததுவி ளிததனா. 66

சுதது துன்பகக நெருர லன்றியோரா
உதத ரம்பிறி திலலென வோந்தனா
அந்த வெங்குற்ற னமென வாரண
விதத கன்னுனா யாடலன விடமுவான. 67

மேககு யாந்துரும் வெள்ளிடி வீழ்த்தெனக்
குககு ரறறெனி யுளளங்கு ளிததலும
ஆகை தம்பிதத லமா லெய்திமேற்
போககு முட்டிநினை யுளளமபு முங்குவான். 68

எங்குற் நேனிஃ தெததனை துனமதி
சிங்க வெங்குகை போலுந்தெ ரியினே
துங்க நூனெறிக குமமதி தூரமாம
பொங்கு காரிருட் கங்குலும போதததால். 69

அழிவி லாப்பர லோகம நெருகல்
வழிவி தெதனன் மன்மதி வாய்மையின்
மொழித தெதனன் பற்றினன் மோசமும
பழியும பாவமும பற்றிப பாழவழி. 70

என்னை யுங்கெடுத தென்னுயிர வானுனை
தனை யுங்கெடுத தேன்றயங் குஞ்சுடா
மன்னு விட்டிலம மாணெளி மாய்த்துத்தன்
இன்னு விராககுமபி றுதிவி னோததலபோல. 71

இம்மட் மும்மெறகி ரக்ஷண்ய பாதையில்
தமமட் டில்கிரு பைததுனை தந்தவர்க்
கெம்மட் நெந்நறி யின்றியிங் கெய்தினேன்
அம்மட் கெக்குமி தெததனை யக்ரமம. 72

தரித்தி ரச்சுரஞ் சாராதமெய்ந் நூல்வழி
பிரித்து வந்திவண் பேதற்று யங்குவேன்
பரித்த பாழுட லோம்பிப்ப ரசகம
•இரித்து விட்டதிங் கெததனை புன்மதி. 73

ஜீவ ரகஷிதி ருத்திய தேவர்கோன்
ஆவ வித்தனைக் குங்கைய கற்றியிக்
கூவ வித்தகி ழுத்துணிக் தேன்கொடும்
பாவம் பாவம்ப ழிப்புறு பாவமால். 74

மரண பூயிம றிந்தவக் கங்குலுட்
மோய்ந்துடல் கட்டறு காலையில்
அரண மாகிய ளித்தவ ருட்பரி
புரண மீண்டுமேற் போர்த்திடு மேகொலாம். 75

இலகு நூனெறி யைப்பிடித் தேகிடில்
அலகி லாதவ ருட்டுணை வாய்த்தும
உலகொ முக்கையு வந்துபு றஞ்செலில்
விலகி நீங்குமெய் வித்தக மெனபரால். 76

ஆவ தேற்றரு மாபுரிக் காரதர்
மேவி வெந்தரு வேணாயில வேந்தருள்
கூவி யென்னைக்கு ரவனு ருககொடே
வளி நல்வழிக் கீட்டிய தெவ்வணம். 77

மேட்டி மைத்திட ரேறிவி ழுந்தழி
கேட்டி னைப்பல வினததின் கேதத்தைக்
காட்டிக் கைவிடுக் காதுக டைவரை
விட்டி லுய்ப்பதன் ரோவிதத கவருள். 78

ஆத லாலினி மேலும ழிமதிப்
பாதை நின்றுப தைக்கிலன் யானெனாப்
போத மேவித்தன் புன்மையைக் கைத்தருள்
நாதற் போற்றிந விற்றின னீதரோ. 79

கண்ணி லுக்கென்க ருவிழி யாதிபுன்
நிண்ண யச்சொலி னீரமைநி னைநதிடா
தெண்ண மின்றியி யற்றின னிப்பிழை
புண்ணி யன்றொழும் பென்றுபொ றுத்தியால். 80

என்று கூறவெந் தாயுன்பி மையென
ஒன்று மெண்ணல னுள்ளுடை வாயலை
இன்று ரேர்விக்கி னங்களை மக்கெலாம்
நன்று காட்டுமால் நம்புதி நீயென்றான். 81

இத்த கும்பொறை பெய்திய சற்குண
வித்த கத்தனை தந்தவி மலனைச்
செத்த முன்னுற வேத்தித்தெ ளிவுமீஇ
உத்த மந்திகழ் வேதிய னேதுவான்.

82

சீல மல்குதி ருத்தகு செவ்வியோய்
மேலி னிச்செயல் வேறிலை மீண்டியாம்
பாலை மேவிரம் பாதையைக் கூடுதல்
சால நன்றெனக் கூறினன் ருபதன்.

83

நன்றி தென்றுநம் பிக்கைதெ ருண்டனன்
சென்ற பாதையிற் சிந்தைவைத் துத்திரும்
பென்றோர் வாக்குமெ முந்தது விண்ணிடை
ஒன்றி யுள்ளுர முற்றன ரொள்ளியோர்.

84

மோச ரேரினு முன்னெனக் காகவென்
மேசி லாரிய னேகவு நம்பிக்கை
ஆசி லுள்ளம் லகினை யாரிருள்
மூசு கானின்முற் செல்குவன் யானென்றான்.

85

இன்ன வாகவி ருவரி னம்பிக்கை
முன்ன ரேகமு றையறி யாரியன
பின்ன ரேகத்தி ருமிப்பி ரான்வழி
தன்னை யுள்ளித்த டவினர் காணெறி.

86

கொடிய மாதிகி லும்பல்கு முப்பமும்
அடிய ருள்ளத்த மளியும் போன்மெனத்
தடியும் பேரிடி யுந்தலைக் கூடுகார்
படியை முடிப்ப ரந்ததவ் வொல்லையே.

87

கருமு கிற்கண் மீண்டிக்க கனமீ
தருமி டித்தொலி தாக்கலு முள்ளுடைந்
தரும றைக்கிழ வன்னிஃ தாழியான்
தரும கோபந்த லைவரல் காணென்றான்.

88

படிதி கழ்த்திப்ப கல்பட மின்னிடுங்
கடிய காரிருள் போர்க்குங்க ணத்திடை
இடியி டித்தாரும் விழ்த்தலி னின்றொடு
முடியுங் கொல்லுல கென்னமு முங்குமால்.

89

ஊதை மாருதம் பொங்கியு டற்றலிற்
பாத வங்கண்மு றிருதுப றிந்தன
ஓத நீரோருங் குண்டுடன் கான்றெனப்
பூத லததுபபொ ழிந்தபெ ருமழை. 90

வான டாருதுபு டவிவ னோத்திழி
சோனே மாரிவி டாதுசொ ரிருதிடத
தான மெங்கும்பு தைந்துத லேத்தலை
மேனி மிரந்துப ரந்தது வெள்ளமே. 91

பாரி டக்குழு வாமெனப் பமபிய
காரி ருட்டிழும் புறநு மேகமும்
பேரி டிகஞ் றுமபெரு மாரியும
ஆரி யாககுயி ரச்சமவி லோத்தவே. 92

உய்யு மாறரி தென்றுள முட்டின
செய்யு மாறறி யாதுதி கைத்தனா
லைய கோவென்ற வமதி யுள்ளினா
வைய கததுநெ றியும ருண்டதால். 93

வெள்ள மல்கவெ ருண்டியி மாழகின
கள்ள மாயப்பொ ற்செறி காரிருட்
பள்ள மெம்மைய டுக்குங்கொ லோவெனத
துள்ளி யாவது டித்தனா துய்மையா. 94

நிலைபெ ய்ந்திடி னேருப பாயமென்
றுலையு நெருசினா மினனொளி யோங் டியுள்
வலைகி ழித்திட வலலிதின வந்தனா
புலைநெ றிப்படு பாதியைப் போகுகியே. 95

ஆச நன்றவ ருந்தவ ராருயி
மோச நேருமென் றஞ்சிமுன் னிடட்டி
கேச ரிப்பகு வாயிறகி டைத்தவோ
பாச டைப்புழை யூற்றப பற்றினா. 96

விங்கு காரிருள் போததுவெ ருட்டில
தாங்க ரும்பல துன்பஞ் சமர்த்தலில்
ஆங்க ணைந்துதம் மாக்கைவி டாய்த்தலில்
தாங்க னாவர் துஞ்சின ராமென. 97

ஆண்டு வேதியா சோகித்த யர்வுழி
சண்டு நல்வழி நீங்கலெ ளிததை
மீண்டு பற்றன்மி கக்கடி நமமெனக்
காண்டல் செய்தன னென்னுடக வனறோ. 98

வேறு.

அந்தாபத ரோரிரு வோரும் யாந்து தூங்குங்
கொந்தாரிரு டிறறுபு ழைக்கரு காய குணற்ற
சந்தேகது ருக்கமெ னாவொரு சார்பில வாழ்வோன
வெந்தாபவி டக்கடு வனனவி டாத கண்டன. 99

நெறிதபபிவ ருமபி யாணை நோ டாத்து
மறியற்சிறை யிட்டுயி வாதைசெய் வனக னுள்ள
பொறிபுக்குழ லப்படு தீமைபு ணாக்கும வம்பன்
உறவுற்றல கைக்கழி துன்பதி யூட்டு கிறபோன். 100

நீசங்கையா யின்வளாந தூட்டுதி ருந் மோச
நாசங்கைவர் ததொழி லாணா ராவி யுண்ணப்
பாசங்கைவர் தபடை யாளபடு நீலி யாய
ஆசங்கையென னுமழிம் பிக்கடி யாம னுள்ள. 101

இப்பாதக ராக்கத னுநெமெ முநது லாவி
வெப்பாலையை யஞ்சிமெய்ந் தூனெறி விட்டு நீங்கி
அப்பாறுறு வாராயி ருஞ்சிறை யாககி யாக்கி
எப்போதும்வ கைநதுயி ரூட்டுவ னில்ல வட்கே. 102

நெறிநீத்திரு வேதிய ருற்றிடு நீமை தோன
பொறியாததவ னாயடித தாருயிா போக்கி யுண்டு
வெறியாட்டின்ம யங்கிநி சாசா வெம்ப சாசன்
பிறியாதபெ ருநதுயில் கூர்ந்தனன் பேய்ச்சி யோடும. 103

அன்னேநெறி விட்டய லேகிய வாத்த ரானோக்
கெனனோபுரி வாமென நாடியி டேற்ற மாககம
இனனேநனி காட்டுவ லென்றெழுந் திண்டு வான்போல்
துன்னாரொளி வீசியெ முந்தனன ஜோதி வெய்யோன. 104

விடிகாற்றியில் வீசியெ முநதுவி டாத கண்டக்
கொடியோனாரி மைப்பழ னக்கொடு வேலி சூழ்ந்த
படிமீதுந டருதிரை தோவுழி யாங்கொர் பாங்கர்
அடியுராதுயி லப்படு நீர்மைசுண டாங்க னேந்தான். 105

கண்டானிரு வர்க்கு மாரக்கங்க டைப்பி டித்த
ஒண்டாபத ரென்பதை யுய்த்துணார் தானு ரப்பித்
திண்டோள்புடைத் தான்சின விக்கறு விச்சி ரிப்புக்
கொண்டானவ ரும்விழித் தாரிது கூற லுற்றான். 106

அஞ்சாதென்னெல் லையடி வைத்திடற் கார்கொ லாரீர்
எஞ்சாதகர ரத்தெரி யிற்கொடி தென்சி னத்தீ
பஞ்சாகதும் மைத்தகிக் கும்மீது பற்றி யாவி
துஞ்சாதமுன் னஞ்சொலத தக்கன சொற்றி ரென்றான். 107

தீயோனிலை கண்டற வோருளந் தீந்து மாயப்
பேயேறிரு தவ்வுருக் கொண்டுமல் பெற்றி யீதென்
றயாநிலை நின்றசை யாதறி வாக்கை குன்றிச
சீயோன்மலை நோக்குபு வந்தனஞ செந்நெ றிக்கே. 108

செல்லாறிழுக் கிமருண் டிந்நெறி சோந்து நேற்றை
அல்லாபொழு திற்புயல் வானம டர்ந்து பெய்த
நில்லாமழைக் கொல்கிநன் னானேறி நேடி யேக
ஒல்லாதொதுங் கியிவ னுற்றன முற்ற தென்றார். 109

என்றிங்நன மாரியர் கூறலு மேத டாரீர்
நன்றற்றப சும்புன்யி தித்துந டந்து முக்கிக்
குன்றுற்றவெ னைக்குணி யாதுகு லாவி யிப்பால்
ஒன்றித்துயி லும்வினோத திரெதி ருத்த ரிப்போ. 110

அருளைத்துணை யாக்கின மென்றெம தானை யாய
இருளைப்பகைத் தீரொளிக் கோர்பக லென்ப தோரீர்
பொருளைக்கெடுத் தென்னையு நீவிரபு றக்க னித்த
தெருளைக்கெடுத் தும்முயி ரார்குவ நிண்ண மோமின். 111

மலைவாரண வாய்க்கரும் பும்புலி வாய்ப்புல் வாயுஞ்
சிலையாருல் புக்குலக் கைக்கிடை சேர்ந்த வும்பின்
புலையிப்புறம் போந்திடு மோவுயிர் போக்கு காறும்
உலைவாய்க்கம டத்தின்ம கிழ்ந்துயி ரோம்பு மின்னே. 112

என்முன்னுற வேருதி ரென்றெதி ரேந டாத்திப்
பின்முன்னில காதய லேகினன் பேய னுண்டு
மன்முன்னேறி தப்பிய மாதவர் வாய டங்கி
முன்முன்னுறச் சென்றன ராரருண் மொய்ப்பு குன்றி. 113

வெஞ்சீயமி ரண்டிடை யெகிய வீர முங்கண்
டஞ்சாதழிம் பர்ப்பொரு தோட்டிய வாற்ற லும்பின்
எஞ்சாமா ணத்திருட் சூழல்புக் கேண்டு மொய்யம்பும்
விஞ்சாரண னைவில கிததனி விட்ட மாதோ. 114

அந்தோவளி திவ்வற னானெறி யாக்க நீப்பின்
நந்தாவொரு செல்வமு நன்மையு நண்ணு மேயோ
முந்தாரிரு ஞாயபல தீமையு மோச முமபல்
சுந்தாகுல முந்நுத் திராவையுஞ் சேர்வ தல்லால். 115

நல்லாறிகக் சும்மதி மோசமோர் நச்ச ராவின்
பொல்லாவிடத திறபுகுந் துள்ளுறப் புத்தி மாழ்கி
எல்லாநல முமபறி போயதென் றேங்கி யெங்கிச்
சொல்லாடவின றிவறி தேகினன சூழ்சசி மிக்கான. 116

பம்பிப்பர வும்படு நாசப்ப ரப்பி னின்றும்
இம்பர்க்ககா யேற்றியீ டேற்றமி சைப்ப ரல்லால்
உடம்பர்க்கர சன்னொறுக் காரென வுளளி யுள்ளி
நம்பிக்கைநம் பிநடந் தான்மறை நண்ப னோடே. 117

இவ்வாறிரு வோரை டாத்தியி கழ்ந்து பேசி
வெவ்வாயாக் கன்வழும் பூன்முடை மிக்கு நாரித்
தெவ்வாயிருள் துற்றுசி னைப்புறஞ் சேர்த்தவ் வொல்லே
அவ்வாயில டைத்தர னாக்கிய கன்று போனான். 118

போனான்புலைப் பேய்மனை யாட்டிபாற் போந்தென் னாவிக்
கானாவமு தேயனை யாயுன தானை யெல்லை
வானாட்டர சன்னொழும் போரிரு மாந்த னாக்கண்
நோரவெண் ணிச்சிறை யுய்த்தன னுற்ற தென்றான். 119

நன்றிங்கிது நாயக நீநரர் பக்க னோச
சென்றங்கவர் நோகவ டித்திசி னந்து தாமே
பொன்றும்வகை யாயதூர்ப் போதனை போதி யென்னான்
துன்றுங்கொலை பாதக வம்பிது னரிந்து சொன்னான். 120

தங்காதலி சொற்றலை மேற்கொடி ராத்த னந்து
வெங்காலதன் டிற்கொடுங் கோலைவி டாத கண்டன்
பொங்காலமென் னச்சின விச்சிறைச் சாலை போந்து
அங்காரண னையடித் தான்கைய லுக்கு மட்டும். 121

தண்டித்துநின் றுகெடு விரினிச சாரு கில்லீர்
பண்டுற்றமாக சுமபடர் வேமெனும் பாழ்நி னைப்பைத்
துண்டித்துவிட் டுத்துணிந் தாருயிர் சோரு மாறு
தெண்டிக்கொளி னன்றியிப் பாடனுத் தீரவ தின்றால். 122

நஞ்சுண்டுசா மின்மன மின்றெனி னுணி கொண்டு
துஞ்சுண்டுபோ மின்னல தாவிதொ லைக்கு மேது
எஞ்சுண்டதில் லையுல கத்தினி ிறு காறும்
அஞ்சுண்டடி யுண்டியி ரோம்பலி னுவ தென்னே. 123

வெயிலுற்றபோ துபனி பற்றற வீயு மாப்போல
அயிலுற்றனை யகடு அனபம டாந்த காலே
செயிருற்றபத திகடை பற்றறத ிரந்து பிணும்
உயிருற்றனிர வெடகமில் லீரத்தி யுளரு தற்கே. 124

என்றினன பன்னின வாய்செறித தேகி னுனவ்
வனறினாயு வல்லாக கனமலை மாந் நோக்கி
அனறினனல டைநதுயிரை தைதழ் தாகை நொது
நினறவகளை யுமயிரு வேதியா நீமை தோவாம. 125

வேறு

பற்றுவி டாத கண்டக னெனனும் படுபாவி
சற்றமி ரக்க மினறிவ தைக்கச சமையோடு
முற்றுமு ழுந்தா ராகைந ளாந்தா முனிகல்லா
சொற்றில தோந தடபிழை யுள்ளித் துரிசில்லா. 126

துஞ்சிருள் பூழி நஞ்சு முண்ணி துருநாற்றம்
வெஞ்சிறை யின்ன சஞ்சல மாய விடமேறி
எஞ்சவ தென்னீ ரஞ்சலி ரெனபா ரிலராகப்
பஞ்சா முற்ற கிளையின் மாழ்கிப் பரிவுற்றா. 127

வேதனை யாற்றான் வேதிய வுள்ள மிகநொது
காதக னென்னே ஜீவனை வாங்கக கருதாது
நோதக விட்டுப் போயினன் யானிர நுகாதுன்பஞ்
சாதலி னன்றித தீருவ தேயோ தகவுளளில். 128

என்னே யென்னே மன்னருள் வேண்டி யெரிபாலை
மின்னே யாக முன்னடை கூடிப் பிழையாமே
கொன்னே சோரக் குக்கலின் வன்கோ லடியுண்டிங்
கின்னே சாவாக் குறுயி ரொடுநைந் திறுமோசமா 129

என்றோ டன்றித் தன்னுயி ரென்றோ வெணைநட்
இனனா னுக்குங் கேடுவி னோத்தே னிவன்விண்ட
பொன்னே யன்ன நன்மதி தள்ளிப் பொறியற்றேன்
அன்றோ வின்னு நச்சுயி ரோம்பி யழிகின்றேன். 130

சும்மையி முத்திச் சிலுவைதி கழ்த்தித் துரிசில்லாச்
செம்முறை நல்கி யேகென வுய்த்த திரியேகர்
மும்மைய ருட்கா ளாயிது காறு முடுகும்ற்
கும்மையி ருட்டுத் தீச்சிறை யுட்பட் டிடவேயோ. 131

இத்தகா மீதினி லென்னிகர் பாவிய ரெவருள்ளார்
பிததுறு பேதைபெ யாததடி வைதத பெருமபாவம்
எத்தனை யோகொடி தெததனை யோபெரி திதுதேரில்
நித்திய நாசம டுததது மேலினி னினைவென்னே. 132

நன்றிம றந்தே னலலுணா வற்றே னவையுற்றேன்
இன்றுணை வற்கொண் டின்னல எக்க ரிடையுய்த்தேன்
கன்றிய ரக்கன் வலலடி யுண்டு கனாகினறேன
பொன்றது மில்லே னென்செய வுள்ளேன புலையேன. 133

ஆன்மசு கத்துக் காரிக வாழ்வை யறவீசி
ஊனமலி துன்பை யுநிரு விபபுக குபாசியோன்
வானமலை முனறில் வந்தமவி முந்தேன மதியற்றிக்
கானமுழை யந்தோ நனறிது நனறென கதிநாட்டம். 134

பூதல மெள்ளிச் சீயென வையும் புலையேனை
மீதல முங்கொள் ளாதுவி டிக்கும் விசுவாச
காதக வீச னென்றினி யென்னே கடையாய
பாதல மொன்றே கொள்ளவி ருந்தேன் படுபாவி. 135

பேணா தாவி யூனுடல் பேணிப் பிழைபட்டேன்
வாணா ளல்கிற் றுரிருண் மூடி வதையுண்பேன்
சேணா டெட்டிப் போகவி டுததேன் திமிரார்வங்
காணா நின்றேன் புல்லுயிர பொன்றுங் கடைகாணேன். 136

என்னம னங்கைத் தின்னன பன்னி யிடருற்றான்
பொன்னக ரந்தோ போக்கின னென்னப் பொருமுற்றான்
தன்னிக ரில்லாத தற்பர ராஜன் சமுகத்துக்
துன்னவு நாணி மூர்ச்சைய டைந்தான் துரிசில்லான். 137

ஆரிய நிவ்வா றுற்றல னாகி யயர்வெய்தக்
கூரிய வைவேல் புண்படு நெஞ்ச குளித்தென்னப்
பெரிடர் துற்றி யாவிய மூங்கிப் பெரிதேங்கிச்
சீரிய நம்பிக் கையுமுள முட்கித் தெருமந்தான். 138

பின்றையும் வெய்யோ னுற்றயி ரோம்பும் பிணமன்னீர்
இன்றொரு காலு மீட்சிது மக்கிங் கினிரீரோ
கொன்றுகொ ளிற்றுன் பொன்றுமி லென்புக் குவைகாண்மின்
முன்றிலி னென்னுப் போயினன் வைது முனிவோடும். 139

புத்திசி றைப்பட்ட டாழல் தீண்டிப் புகர்புல்லி
முநதுச னிக்கண் மாலைய டைந்து முழுதுநதாம்
வெந்துய ரன்றி வேறுண வேது மிசையாராய்
நந்துறு காலே வேதிய னின்ன நவிழற்றான். 140

வேறு.

எம்பி நீன்சொலி கந்துள வென்மதி கேடுந்
தம்பி ரானெறி விட்டசண் டாளமுளு சாநது
வெம்பி யிண்டுவி டாதகண் டப்பெயா மேலிக்
கும்பி வாதைகொ டுப்பநிங் கென்செயக் கூடும். 141

தேவ கோனகர் கிட்டிய தென்றுசெ ருக்கிப்
பாவ காரியிப பாழ்ஞ்சிறை பட்டனெ னந்தோ
கோவி ளங்கும சேசனைக் கூவிளிக் கொள்ள
நாவெ முயபுகி லாதுள முட்கிடு காணி. 142

வல்ல ரக்கனே டேயம ராடிடும் வன்னை
நல்ல ருட்டுனை யோடுகை விட்டது நம்பி
கொல்ல வுங்கரு தான்புரி யுங்கொடு வாதைக்
கெலலை றிலலையிப பாட்டினுக் கெத்தனை வைகல். 143

பெருக்க வாதையோ டாத்தும நீவியம் பேணி
இ ருக்கை தன்னிது மானியை யெவ்வகை யேனும்
நெருக்கி யொல்லவி டெதிற வெய்தலும் நேரோ
ஒருக்கு சாவுமு வப்பெனக் குண்மையி தோர்தி. 144

வள்ள லுய்த்தவ ருட்பய னோவறம் பாலைக்
கொள்ளை யிற்பறி போயின வுள்ளக்கொ திப்பே
எள்ளி யென்னைய டர்த்தவி னென்னுயிர் மாய்ப்பாண்
உள்ளம் வைத்தனெ னீதென துள்ளுறை யென்னுன். 145

கரவி லாணுரை காதுறக் கேட்டுநம் பிக்கை
விரவு துன்பிற்கு வெந்நிட லோநம் விரம்
பாவை வைப்புக்கி யற்கைபன் மாறுதல் பாராய்
இரவு முண்டுப கலுமுண் டேனுனக் கின்னல். 146

சுருதி யுத்திய நுபவந் தூயசன் மார்க்கங்
சுருது முததம பத்தியென ருயக ணக்கில
ஒருதி மத்துமொவ் வேனெட்டு ணையுனக் கேணுந்
தருதி யிண்டுவி. டைசிறி யேன்சில சாற்ற. 147

புரவு னானெறித் தத்துவ போதத்திற் போந்த
கரவி லாமெய்ய நுபவக் காட்சியை காணும்
உரவு நீருல கததைபு வர்த்துநீ யுண்மைக்
சூரவ னீயெனக கென்றுமி தென்மனக் கொள்கை. 148

ஐய நமமது தாபநி லைபர மாயில
வெய்ய ரிபபநதம வேறிலை ரிததுயர் மேவி
சையுரு சீவனி லும்பா னைமிக நன்றம
மெய்ய தாயினும் விள்ளவொன் றுள்ளது மேலோய். 149

மாக மாநக ராதிபன் வன்கொலை செய்யாய்
ஆக வென்றத நிந்தும நிருநில ரேபோற
சோகம விஞ்சியன் னேதற்கொ லைததொழில் சூழ்ந்து
சாக வெண்ணுத லோதரு மந்தனித தக்கோய். 150

ஆக்கை யைததனி யாவியை யாக்கையு மாக்கிக்
காக்கை யுமமுடை யாருளர் நாம்பகை காட்டிப்
போககை யுளருவ தோபுல மைததன்று பொய்யா
வாககை யுள்ளுதி வாய்ததிடு மோநித்ய வாழ்வு. 151

எத்து ணைப்பெருந் துன்பமு னக்குள வேயோ
அத்து ணைப்பெருந் துன்பமு மெற்குள வாக
விதத கத்திற் லோய்சிறி யேனினும் வெம்பிச்
சித்த றொந்துயிர் தீர்வலென் பாயிதென் சீர்மை. 152

ஒன்றி யாயெதிர்த் தப்பொல்லி யோணையு மோட்டி
வென்றி கொண்டெ திததனை வெவ்விரு ளார்ந்த
பொன்று பௌவம்பு குருதுநெ றிககொடு போந்தாய்
குன்று குன்றென நேரவுந் குன்றிலை கொற்றம். 153

வஞ்ச மாயக்க டைப்புர னிக்கும்வம் புக்கும்
வெஞ்சி ஹைக்கும்வி லங்குக்கும் வெந்துய ருக்கும்
துஞ்ச லுக்குந்து ளக்கமில் லாமனத் துயோய்
அஞ்ச கிற்றிகொ லாயிவ்வ ரக்கனுக் 154

கருதி னெம்மட்டுக் குங்கடுங் கோலதி காரம்
நிருத னுக்குச்செ லுநதிரு வுளளரி னைப்பின
பிருது விககணின் ருஞ்செறுத் தெத்தனை பேரோ
பொருது மறறிவன் கையகன் றுய்ந்தனர் பூர்வம். 155

எந்தை யென்னைம றந்திடர்ப் பட்டனெ னினனே
முநதை போலாக கணனிவண் முனனிடில் யானே
புநதி யோடெதி ருன்றிப்பு றநதநது போகத
தொந்த யுதத்தத டாக்குவ னீடதி சோரேல. 156

மருளி னெய்தின மாலிமம றக்கொடுஞ் சூழல
இருளி னைபல வீனகதி யறகையை யிசன
தெருளு மூத்தினா கித்திய ஜீவசெல் வததை
அருளி னுக்கம ருளுமெ னற்கைய மினரால். 157

அநத ணர்க்கரு னிட்டிகை யாமற வோய்நின்
சுந்தை மறறிது சீர்தன ருலுயிர தீய
வெநத ழுறகை யாயினு மிப்படு வெட்கம்
நந்த மைததொட ராவகை நாடுதி நலலோய். 158

என்று கூறினன் வேதியர் கோர்விகற் பின்றி
நன்று வானகதிப பறறுளி டாதநம பிககை
மனறல வாசகந கேட்டலு மாதவன் சிந்தை
யொன்றி நின்றவகு ரததது மெனமெல ளுக்கி. 159

திருநது நம்பிக்கை செம்மொழித் தேனொடு சேர்ந்த
மருநதெ னுநகு ணாநதுதன் வண்செவி வாயா
அருநதி னுன்மறை வாணன கத்தருள் பூப்ப
வருநது மாலித் ளிரத்தது மாண்டழை மல்கி. 160

குளிர்ந றும்பொழி னாடுகு லாயபைந் தென்றல்
வளிய கசசிறை யுடும றிந்திட வல்லே
தெனியு தோன்றித்தி ருத்தகு வேதியன் சென்றான்
அளிப டர்ந்தவ ருட்கிரு பாசனத் தண்டை. 161

அண்டர் போற்றும் ஈசினங் கோமகன் றுளில்
வண்ட மிழ்ச்சுவைத் தேன்மண மாலிகை சூட்டிக்
கண்டு ளித்திரு மஞ்சனங் காதலி னூட்டிக்
தெண்ட னிட்டுவிண் ணப்பமின் றோன செப்பும். 162

தேவாரம், பிழைநீனந்தீரங்கல். (நேரிசை)

1. கின்னடிக் கன்பு செய்யா நீசனென் ஈசனேயுன்
பொன்னடிக் கன்பு செய்யும் புண்ணியா குழாததுட் புகரு
ஈனனடை சுற்று மிலலே னன்னறெலா மொருவி நின்ற
என்னடை யிகநது மிலலே னெனசெய்வான் றோன்றி னேனே.
2. தன்னுயிரி போல விர்தத் தடங்கடற் புடவி மேய
மன்னுயிராக கிரங்கி மேளுள மறமக னாகத் தோன்றி
இன்னுயிரி கொடுத்தி ரகை யீட்டிய விறையை யேத்தி
என்னுயி ரோம்பு கில்லே னெனசெய்வான் றோன்றி னேனே.
3. வந்தணன் பழறன் பொல்லா வஞ்சனென் றிகழ்த்தி டாதென்
புன்கணு கிரங்கி யோபூம பொழிலிடைப புனித மூர்த்தி
நினகணீர் சொரிந்து செநீர் நிலத்துக வியாததல கண்டிம
எனகணீர் சொரியக காணே னெனசெய்வான் றோன்றி னேனே.
4. கதிரொளி மறையப பூமி கம்பிககச சிமயங் கீறிப
பிதிபடச சிலுவை மீது பெருந்தகை குருதி சிந்து
வதைபடு திருக்கோ லத்தை மனக்கணற் றரிசித் தேத்தி
இதயகெக குருகு கில்லே னெனசெய்வான் றோன்றி னேனே.
5. கன்றிய காம நெஞ்சக கள்வனென் காய நீத்த
நன்றிகொண மாநதர் போல நடித்திடு நடலை யுள்ளென்
ஒன்றிய மனத்தோ டெநதா யுன்னருட் டினையை காடி
என்றினி யுய்யப போவே னெனசெய்வான் றோன்றி னேனே.
6. தேசுற்ற மின்னா மோகச் சிகருவே சிக்கிச் சிந்தை
மாசுறறே னுலக மாய வாழ்க்கையை மருண்டு நச்சி
வேசுற்றேன் கவலை யாலே மெலிவுற்றேன் விழைந் தாலும்
வசுற்றேன் ஈசனேயா னெனசெய்வான் றோன்றி னேனே.
7. அருளுடை முகிலை யன்ப ராருயிர்க் குயிராய் நின்ற
தெருளுடை யமுதை யுள்ள தித்திக்குஞ் செழுந்தேன் வைப்பை
மருளுடை யறிவிற் கெட்டா வாழ்வினை வழுத்தி வாழேன்
இருளுடை மனத்தேன் யானே யென்செய்வான் றோன்றி னேனே.
8. பொறிவழி யுள்ளம் போககிப் புலகெறி பொழுதும் பொல்லேன்
அறிவிலி யாத லாலே யாத்துமக் கவலை கொள்ளென்
செறியுடற் போக நச்சித் திரண்டபே ராசை யென்னும்
ஏறிகடற் குளித்து நின்றே னெனசெய்வான் றோன்றி னேனே.

9. சுத்தனோ வல்ல னன்மை சொல்லவெட் டீணையு மில்லேன்
பித்தனன் பெரிய பாவி பிழைக்குமா றுணர மாட்டேன்
நிதநீ யருளு மீவை நினைகிலே னன்றி யீனம்
எத்தனை யிறைவ னேயா னென்செய்வான் றேன்றி னேனே.
10. மெய்த்திடப் பிறர்க்கு வேதம் வினம்புவன் விரித்தெ னுள்ளே
உய்த்ததை யுணர மாட்டே னொழுகருடை யவாபோ னினறுங்
கைத்திடேன் பாவப் பிசைசக கடுகிநாட் கழிய வாளா
எய்ததினோத் தயாந்தே னெநதா யென்செய்வான் றேன்றி னேனே.
11. அழுகிலேன் மனங்க சந்திட் டளியனேன் பிழையை யுன்னி
விழுகிலே னின்பா தார விந்தமே கதியென் றேத்தித்
தொழுகிலே னாவி யாலே தொடர்பவத் துயிலே நீசநிங்
கெழுகிலேன் ஈச னேயா னென்செய்வான் றேன்றி னேனே.
12. பனமுறை யிதய மென்னும் படுகைப் பாகருகு தோறும்
நன்மையோ ரணுவங் காணே னஞ்சினை யமுதா நச்சம்
புன்மையேன் போத மிலலேன் புவிப்பொறை யாய தன்றி
இன்மையேன் பயன்மற நெதா யென்செய்வான் றேன்றி னேனே.

தேவாரம் முடிந்தது

வேறு.

இன்னவா நகத்துத் தேம்பி யெழின்மறை வாணன் றேவ
சநநிதி யடைந்து போற்றிச சனியிரா விடிமட டாக
மன்னிளங் குமரன் செய்ய மலரடி வலேது பற்றி
அந்நிலை விடாது நின்ற னாருட்டுணை யணுகுங் காலும், 163

உலகிரு ளகற்றி வையோ னுதயத்துந் திகழா முன்னம்
அலகலாக கருணைப் பெளவத் தருடகந் தலாநது தோன்றி
இலகொளி பரப்பிச சிதை யிகலற நுறிப் போர்ப்பப்
பலகலை ஞானி யுளளம் பத்தியாற சொகிதத் தன்றே. 164

அகத்தொளி மலித லாலே யாரிய னயதி நீங்கி
மகத்துவ தெய்வ வேந்தை மனமொழி யார வாழ்த்தி
மிருத்துகி பகாநது போற்றி மெய்யெலாம் புளகம் போர்ப்ப
முருத்தெழில் குலவி நம்பி கேளென மொழிவ தானான். 165

பொங்குபே ரின்ப நாட்டுப் புரவல னருளே யீண்டு
மங்கொளி விளக்கைத் தூண்டி வளாததிய வண்ண நின்வாய்த்
துங்கவாக் குருவாய்த் தோன்றித் துயல்வரு மனச்சந் தேக
வெங்கொடு மயலி னின்று மீட்டெனைப் புரந்த தின்னே. 166

உருசன முருச மென்னின் னுயிரை யொல்லி யேயிவ்
வெஞ்சிறைத் ததவின வன்றாள் திறநதியாம் வெளிப்பட்ட டுய்வான்
சஞ்சல மிருசந் தேக துருக்கத்தைத் தணந்து போக
எருசலில் கருவி யாய திறவுகோ லுடாதான் மென்பால். 167

மற்றது பாம சீயோன் மலைக்கதி பதியே நல்கப்
பெற்றனெ னெறிதி மம்பு பீழையான் மணக்க லக்கம்
உற்றியா னுணர்ந்தேனல்ல னொளளியோ யெழுந வென்னுத்
தெற்றெனக் கோலை யிட்டான திறந்தது சிறைக்க பாடம். 169

திறந்தது சிறைக்க பாடஞ் செவ்வியோ ரிருவர் சிறதை
அறந்திகழ் ஜீவன் முத்தி யணிநக ரத்தின் வாயிற்
சிறந்தசெம பொற்க பாடந திறந்தென வுவுகை பூப்ப
மறந்திகழ் சிறையொ ரீஇப்பின் மதிற்றலைக் கடையைக் கிட்டி. 169

மெய்த்தகு திறவு கோளின் வியன்கடைக் கதவு மேய
சித்தசஞ் சலமும் வீசிச் செவ்வனா னெறியைச் சோவான்
வித்தகா வினாந்து சென்றா கதவொலி விழிப்புக் கூட்டப் [170]
பத்தர்கை யகன்ற ரென்னுப் பரிநதுளம் பதைத்தான் வெய்யோன்.

ஒல்லையி னெழுந்து பின்சென் றேழுடனு னூப்பி னுனங்
கல்லையா றிரவி யோங்கி யலாதலிற் கையுங் காலும்
புல்லிய திரிரால் யாண்டும் போகதற்று விழுந்தான் பொங்கி
எல்லையி லகங்கா ரத்தா லீடுபட் டழிந்தா னிப்பால். 171

மாதவர் ஜீவ பாதை மருவுமட் டாக வோடிப்
போதீஇ விடாத கண்டப் புலைமக னெல்லை தாண்டி
வேதனா னெறியிற் புக்கு விட்புலத் தரசன் செய்த
மாதைய யுளளிப் போற்றி வணங்கு வழுதகிப் பல்கால். 172

அருமையா னெறிந் தம்பி மானதிக கொளுவி யாவி
குறுமையுற் றயருங் காலை கொளுத்திக் குவைதொக் கார்போல்
தெறுமழற் பாலை யஞ்சிச் சிறைமறிந் தயருங் காலை
பொறுமைவேந் தருளவர் துய்ப்பப் பூரிததா நுள்ளந தூயோர். 173

ஒளவிய மவித்த சிந்தை யாரிய ராறித் தேறிச்
செவ்வழிப் போக்க ரிண்டு நிகைததுள மருண்டு நம்போற்
றெவ்வழி பிடித்துத் திங்கு திளைப்பரா லென்னச சிந்தித்
கவ்வழி விலக்கி யுய்ப்பா னுய்ந்துமற் றிதனைச் செய்தார். 174

அருஞ்சா மஞ்சி நேருக் கயல்வழிப் படிற்சந் தேக
இருஞ்சிறைத் துருக்கம் புக்காண் டின்னல்செய் விடாத கண்டப்
பெருஞ்சமக் கணுக்காட் பட்டுப் பேதற வருமற் றென்னக்
நருஞ்சிலை பொறித்தாண் னேறிக் கதிவழி காட்டி யுய்த்தார். 175

விடாதகண்டப் படலம் முற்றிற்று.

ஆனந்த சைலப் படலம்.

இனையன நிகழ்ந்த பின்ன ராமக்கினி நிருதன் செய்யும்
வினையெது மினறா மிந்த விததக ராஜ வீதி
தனையவ னனுநா நென்னுத் தம்மிலே யுவந்து பேசி
முனைவனைத் துதித்தார் பலகான் முறையறி ஜீவன முத்தர். 1

பானமு மினறி நானாட் பசித்தலில் ஞான ஜீவ
போனகந் திருத்தி யுண்டு புத்துயி ரடைந்து தேவ
ஆனக முழக்கங் கேட்கு மானந்த சைல நாடி
வானெறி மருவிப் போனா வானெறி மருவி வந்தார். 2

காவத மிரண்டு மூன்று கடந்துசென் றிடுது மாயில்
ஜீவவா னந்த மல்குளு செழுங்கிரி சோது மெனனா
ஆவலித் தறவோர சிந்தித் தடுத்திடுத் தேக வேகத்
தாவரு வசந்த மென்கால் தவழ்ந்ததச சார னினறம. 3

குளிரிளந் தென்றன் மேனி குளித்தலுந் தளாவு நீங்கி
இனிவரு ஜெனம தோட மிரிந்துபே ரின்ப மலக
நளினமொத் தலாந்து செவவி நகைமுகந் திகழத் தூயா
கனிமகிழ சிறப்பச சென்று கனகமால வனாகண னுறறா. 4

வேறு. (சந்த விருத்தம்.)

புதுவினா மதுமலா பொதுளிய முதுகினை பொழிலுழை தழுவுவ புயல்
வதுவையி னதிபதி பொருவரு கருபையின் மலைதலை பொழிவன மழை
அதிரிடி முழுவெழ வரிமுரல சுருதியி னகவுவ மகனிரின மயில
மதுரிய நறைகுட மடிபடி யுருபய னளவிய வினைவன வயல. 5

மாலுறு கொடுமுடி மணியணி யெனவிழு மருவிகள் பொருவன தடம்
வாலிய திருவருள பொருபெரு வளநனி மருவிய பெருவர நதி
கோலிய ஜெபதப விரதரும் வாதரும் வான்முறை குடைவன துறை
பாலடை மலையிலே பரிசென விரசுவ பருவா லொருவுறை பனி. 6

மழகனி ரெழிலுளை யரிவரி யுழுவைக் ஞழைவிழை ஸ்வாடுதிரி வனம்
தழலென வொழுக்கொளி தழுவிய கொழுமுதை தழையொடு கெழு
[முவ தரு
கழுதுக் ஞழுதுழு திதழிழ் செழுமலர் களகன சொரிவன மது
பழுது கிரியையி னெழுதுணா விரியலர் பலதிசை கமுழவ கடி. 7

அடிமுறை யிடுதவ மகளிரி னணிகடை பயிலுவ பிடிமட வனங்
கொடியிடை யவாமொழி யிசைவழி பழகுவ குலவிய கிளியொடு
[குயில்
வடிவழ கியவிரி சிகையுடை குடிகுண மரபியல் பழகுவ மயில
கொடி குவ தெவனவ ரமுதுகுகடைவிழிநுதியொடு பழகுவவருள். 8

வேறு.

ஐகநெறி பொருவிய தவநெறி மகளிர்
முகமென் வலருவ நறைகமழ் முளரி
தகவுடை யவாநகை தவழ்தரு துவாவாய்
நிகரென வலருவ நிலவுறு குழுநம். 9

ஏந்திழை யவரொளி நிகழெயி நெனவே
தேநதள வணிநறு முகையிணர் செறிவ
மாநதளிர் புனாவடி வினாகர மருளக்
காநதள மலாநனி கஞலுவ ககணம். 10

குணவணி தழுவுவா குலமட மகளிர்
தணிவரு மறநெறி தழுவுவா புருடா
மணியொலி தழுவுவ சினகர மறையின்
திணிகடா தழுவுவ திகழ்தரு மிதயம். 11

மதிநல மருளுவ மறுவறு சுருதி
அதிநல மருளுவ வடியவா தொகுதி
நிதிநல மருளுவ நிறைதரு சுகாதங்
கதிநல மருளுவ கடிகமழ் சைலம். 12

வடிவன மிடைவன மகளிரி னுலவிக்
கொடிவன மிடைவன துடியிடை குலவித்
தடிவன மிடைவன வெழிலொளி தழுவித்
கடிவன மிடைவன சினைமலா கஞலி. 13

மனைதொறுந் திகழுவ மறையொளி விளக்கம்
வினைதொறுந் திகழுவ விதிதரு புனிதந்
சினைதொறுந் திகழுவ கொழுங்கனித் திரள்கள்
நனைதொறுந் திகழுவ நறைநக ரளிகள். 14

கொடியன மலையல திலைபுரி கொடிய
கடியன மலால திலையுரை கடிய
இடியன முகிலல திலையா கடியே
குடியன தவமல திலைகெடு குடியே. 15

குளிப்பர்ப்புண் ணியம்பொலி குருதியந் தடத்தில்
களிப்பாநற் கருணையைக் கனிவொடு பருகி
விளிப்பாதம் முடன்மிசை குதிரென விருந்தை
அளிப்பாதென் ளமுதினை யகமுக மலர்ந்தே.

16

நாடக மினிர்வன நனிமிகு தருமம்
நாடக மினிர்வன நனியருள பொழில்வாய்
நாடக மினிர்வன நனிதொகு மயில்கள
நாடக மினிர்வன நனிரின வனசம்.

17

வேறு.

வான ரங்குதிக் குங்குலை மாமந்
ரங்குதிக் குந்தரு மாசசுனை
ரங்கும டுகும லாகடி
வான ரங்கும டுகும டவனம்.

18

மாத ருக்குல மல்கும லைக்குடி.
மாத ருக்குல வாமனை மாட்சிமை
மாத ருக்குல காதிய வஞ்சமும்
மாத ருக்குவர் மாசறு மாடவா.

19

கோட்டு மாக்களை தூங்குங்கொ மும்பொழில்
கோட்டு மாக்களை தூங்குங்கொ முங்கனி
கோட்டு மால்வரை தூங்குங்கு ளிர்புயல்
கோட்டு மால்வரை தூங்குங்கு ளிர்மது.

20

மான்ம தம்படு மைவரை கோளரி
மான்ம தம்படு மைவரை வைபபினம்
மான்ம தம்படு மைவரை மாதவா
மான்ம தம்படு மைவரை வாட்டுவார்.

21

ஒதி மக்குல நான்மல ரோடையை
ஒதி மக்குல மோகையி னுடுவ
ஒதி மக்குகை யொண்டவர் மாமறை
ஒதி மக்குடி லுடுற நாடுவா.

22

ஆய மாதா ணிவரு மாடவர்
ஆய மாதா ணிநிதிப் பெட்டியும்
ஆய மாதா ணிகலப் பேழையும்
ஆய மாதா ணிதா னுணையே.

23

சந்த னந்தந்தி கழுந்த டங்களில்
சந்த னந்தந்தி கழதடஞ் சாரலில்
வந்த னந்தந்தி மாலையுங் காலையும்
வந்த னந்தந்தி ஹைவனை வாழ்த்துவார். 24

வேறு.

மலைபெலாம் புனிதஞ் செல்லு மருங்கெலா மகிழ்ச்சி தெண்ணீர்
நிலைபெலாங் கருணை நீத்தம் நெறியெலா நீதி மார்க்கங்
கலையெலாஞ் சுருதி பேச்சுக் கனிவெலார் தேவ பாஷை
தலையெலா மாசீர வாத்தஞ் சார்பெலாம் பசும்பொற் கேணி. 25

மாதவப் பள்ளி தோறும் வரன்முறைத் தொழும்ப ரீட்டம்
பாதவப் புனாக டோறுஞ் சுருதிதோ பனவ ரீட்டம்
மேதகு கழகந் தோறும் விழுககலை மழவ ரீட்டம்
போதலர் பொய்கை தோறும் புகாறு மகனி ரீட்டம். 26

கள்ளவிழ் முல்லை யின்ற கடிமுனை யனைப ழூர்த்
பிள்ளைகள் விமல ஞானம் பிறங்குதீங் குரவி னேடு
வள்ளலெம் மிளங்கோ மானசெம மலரடி வழுத்தி யேத்தும்
தெள்ளிய மதுர தேஞ் செவிமடுத் திடுமெப் பாலும். 27

விருந்தெதிர் கொண்டு நாடி விழுத்தகு மாபி னோம்பிப்
பொருந்துமெய் யன்பிற் றாய போனக மளிப்பர் பல்லோர்
வருந்துவோர்க் குடையைத் தாங்கும் வண்கையி னுதவி நோர்ந்து
திருந்துநன் மதிகள் சொல்லித் தெருட்டுவார தம்மிற் பல்லோர். 28

பொருளெலாம் பொதுமை மேய புகழெலா மிறைமை நாடும்
அருளெலாஞ் செல்வ முள்ளத் தவாவெலா மறுமை யாக்கந்
தெருளெலா மான்ம போதஞ் செயலெலார் திருத்தொண் டென்ப
மருளெலா, மொழித்து நோற்கு மலைப்பிர தேசத் தோர்க்கே. 29

பெய்வது கருணை மாரி பெருகுவ தன்பி னீத்தஞ்
செய்வது தருமப் பைங்குழ் திருந்துவ துயர்பே ரின்பம்
உய்வது ஜீவ கோடி யோங்குவ தமலன் சீர்த்தி
ஐதவிக் பாமா னந்த சைலப்பிர தேசத் தென்றும். 30

யானந்தன் னுமைபா வண்டு பாண்செய மயில்க ளாடக்
யானந்தன் னவைபாச் செய்ய கமலக்கண் கனித்து நோக்கிப்
பூந்து நறுந்தண் கொன்றைப் பொன்னணிப் பரிசு
பூனந்த சைல வேந்த னாகவிற் றிருப்பன் மாதோ. 31

உலாநிலை கடந்து நின்ற வுன்னதா திபனே மேலை
குலாகடற் புவிசுட் டுண்ணக குவித்தபே ரின்பக் கொள்ளை
வலாநிலை தெருண்டு துய்க்கு மாதவ ருணாவா ரன்றிக
தலாயுளா ருணாநதிவ் வென்று சாற்றலாந தகைமைத் தேயோ. 32

நித்திய சுகபே ரின்ப நிலவளங் கெழுமு ஞான
வித்தக கிரியின் மீது விசம்புற மிளிராத தூய
சதகிய நெறியை நாடித் தணப்பிலபே ருவதை யோடும்
முத்திராட் டிறையைப் போற்றி முடுகினா ஜீவன் முத்தர். 33

செம்மல்தம் முரிமை யாவும் ஜீவயாத் திரிக ராய
தும்மலாக் குறித்திங் குய்த்தாரா நுகாந்துபின் சேறு மீண்டு
வம்மினோ வமபி னெனனா மங்கலக் கொடிக்கை காட்டி
அம்மலை விளிபப தேபோன றமைநதன தெரியக் கண்டார். 34

மோனநாட் டரசனேவற் பணிவிடை முறையிற் செய்யும்
வானவா தொகுதி யீண்டி வந்துவந் தேக்க கண்டார
சேனைகா வலருக கெல்லாச சித்தமு மிணங்கிக கீழ்ப்பட்
டானிக கரும மாற்று மந்தண ரொழுககங் கண்டார். 35

தண்ணளி கவிந்து வானந் தருமருண் மாரி கண்டார்
புண்ணிய ஜீவ கங்கை பொருஞ்நீச சுனையுங் கண்டார்
நண்ணிய திசைக டோறு நன்மையுந் திருவு நட்புங்
கண்ணிய தருமத் தோடு கனிநடம புரியக் கண்டார். 36

கொள்ளைவண் டிமிரின் னோசை கோகிலத் துவனி பூவை
கொள்ளை கிளக்கு மென்றிவ கிளவிபுள ளொலிமற் றெங்குந்
துள்ளிய மதுர கீதஞ் செவிப்புலந் தொகுபப யாவும்
வள்ளல்வண் புகழாக் கண்டு கேட்டுள மகிழ்வர் மன்னோ. 37

தீர்த்தனை யேத்திப போற்றி ஜெபதபம் புரியஞ் செவ்வி
ஆத்தியிற குழுமித தேவா ராதனை புரியுஞ் செவ்வி
கோத்தனை கிளக்குஞ் செவ்வி கேட்டதி சயித்தக கிட்டிப்
பாாதநுட் செயலை வாழ்த்திப பரவச ராகி நிற்பார். 38

வாவிரீ ராடி வாடா மதுமலர் மாலேருடி
ஒவிலா னந்த கீத முளங்கனிந் துருகிப பாடிக்
காவெலாங் களித்து லாகிக் கனிந்தமுந் திரிகை யாதி
ஜீவபோ னகமுண் டள்ளந் தெருண்டுது னெறிசெல் காலை.

வித்தக ரிருவர் செல்லும் விழுத்தகு மரபை நாடி
அகதலத தறவோ ராய வண்டரோர் சிலாவந் திண்டி
வைத்தமா நிதிகண் டார்போல வரன்முறை குழுமி மொய்த்தார்
உத்தம தொழும்ப னன்றோ வுயிர்த்துணை யுலகு கமமா. 40

குழுவிய வாய ருள்ளக் குறிப்பவர் வனச மன்ன
செழுமுக மலர்ச்சி காட்டத தெரிநதுகோ லுன்றி நின்று
விழுமிய குணத் தோளைய வேதியன் விருமபி ரோக்கி
உழுவலன் போடு மற்றீ துசாவுவான் விரய மாக. 41

உன்னத பதவி யோமற் றுலகமோ வும்பர் மேய
பொன்னில வுலகந தானே வதனெடு புவியைச சேர்த்து
நன்னிலை நிறுப்பா னுய்த்த நாநேவ விஞ்சை நாடோ
பன்னரு நித்திய செலவக களஞ்சியப் பகுதி தானே. 42

யாதெனத் தேறு கில்லே மெம்மனோர் கருத்துக் கெட்டா
மேதகு பொருளுஞ் செலவப் பெருகுகழம விமல ஞான
போதந தருமபல் காட்சிப் பொதுமபரும பிறவு மெல்லாம்
ஆதரிப பவரார் யார தனுபவ மறிய கில்லேம. 43

மற்றிது தான்கொல் முத்தி மாநகர் புகுதது மார்க்கம்
கொற்றவ னகருக் கினனுங் குறிப்பிடு தூரபெம்மட்
மெய்மே விடிற்றுன் பேயோ வுதவியோ நிகழ்வ தோர்பால்
இறறைநா ளிரவு தங்கி யேகவீண் டமையுந கொல்லோ. 44

ஆயவித் திறங்க ளெல்லா மறிவுறு மாறெம் பக்கல்
நேயமவைத் துணைக்க வென்னு நிகழ்கதது மாண்டு தொக்க
ஆயரி லொருவன் கிட்டித் தொல்லையே ய்கததுள் ளன்பு
மேயநண் பினனே வென்ன விதநதுரை யாட லுற்றான். 45

ஐயன்மீர் காணு மிந்த வானந்த சைல மென்னுந்
தெய்விக கிரியுஞ் சேர்ந்த சிமயமுஞ் செழுநகண் காவும்
மையறு பொருளுந் தொக்க வளமுமன் னுயிரு மெல்லாம்
முய்யக் கொண்ட மாதுவே லுரிமை தேர்மின். 46

இத்தகு புண்ணி யகேசத் திரத்தினுக் காக வெம்மான்
மெய்த்திரு மேனி சிந்துங் குருகியின் விலைப்பா லீட்டி
வைத்துமுப் பகையை வென்று வளம்படுத் தமலன் செங்கோல்
உய்த்திள வாகா யென்று முவந்துயிற் றிருக்கின் ரூரால். 47

பண்டுதொட் டின்று காறும் பணிவிடைக் கமைந்த வுண்மைத்
தொண்டரை நிறுவி ராஜ்ய துரைத்தன நடத்தா நிற்பர்
அண்டாகோ எனகா நாடி யடுக்குநர் வேண்டு மெல்லாம்
உண்டொரு குறையு மிலலை யுததர மெமக்கு முண்டால். 48

மெய்வழி பிடித்து நீன்றீர் விலகினீ ரல்லீர் விண்ணுட்
டுய்வழி யிதுவே யாகு மும்மையித் தலமீ ருகப்
பொய்வழிப் படாது காதத புண்ணிய முர்த்தி யார்செங்
கைவழி காட்டி யினனுங் கடைவரை காக்கு மன்றோ. 49

கொற்றவ எனக்கிம் மேலே குறிப்பிடு தூரங் கூறில்
பற்றுளார் தமக்குத் தூரம் பற்றிலாக் கண்மை பென்றும்
உற்றுணர் தூன்றி நோக்கி யூக்குவார்க் கிடரொன் றின்றஞ்
சற்றுநா னெறிவிட் டேகிற் சாராதிடு மோச நாசம். 50

சாதுமாரக் கத்தீர் தும்மைத் தலைப்பெய்த வைகல் வான
தூதரை யெதிராதா லன்ன சுபதின மாகக் கொண்டேம்
பேதயின் றெம்மி னுமயில் பிறங்குமித் தலததி லுள்ள
கோதறு நிதிகள் நமமான குருசுயாத தவாக்கே யன்றோ. 51

வழிநடந் தினோத்தீர் சின்னாள் வதிந்தினைப் பாறித் தேறி
விநிலந திகழு மிநத வியன்கிரி மிசைதொக் குள்ள
கதிபெரும் புதுமை யாய காட்சிகண் டறவீர் பின்னர்
எழிறிகழ முத்தி மாரககத் தெய்துமென் றேமப லோடு. 52

செங்கரங் கொளுவி நண்பீர் சேறுது நம்மில் வம்மின்
இங்கினி நின்றல வேண்டா வெனறக மலர்ந்து கூறிப்
பொங்குபே ரன்பி னாலே புதுவிருந தினளைக் கூட்டி
மங்கல கீத மல்க மனைபுகூஉ வரிசை செய்தார். 53

பல்வகை யொருபற் றில்லாப் பாரதேசி களைக்கொண் டாடி
நல்வரை யாயா காட்டு நண்பெவா ருய தென்னிற்
செல்வழி யிகந்த தீய செறுநருக் காக ஜீவன்
நல்கிய வன்பின் வாரி படிந்தமெய்ந் நலத்த தாமால். 54

ஆயரோ டளவ ளாவி யாரிய ரிருவர் தாழும்
நாயகன் கருணை யுள்ளி நயந்தினி திருந்த காலை
மாயமார் பிரபஞ் சத்தை வரைந்துதூல் வழிப்பட் டுய்ந்த
தூய யாத்திரிகந் கேட்க விரும்புளஞ் சொல்க வென்றார். 55

நன்றென வெழுந்து நின்று நலங்களிர் மறையோன் தொக்கார்க்
கொன்றுமஞ் சலிசெய் தெம்மை யுவப்போடு மினிதி னெற்றுக்
கன்றுகாண் கறவை போலக் கசிந்துபா ராட்டு மன்பை
பென்றுமுள் ளுதுங்கைம் மாறென் றீட்டெற் கருக ளல்லேம். 56

தேனந்து நறுந்தண் சோலை செறிதடங் காவு சூழ்ந்த
ஆனந்த சைல மீதென் றதுபவத் துணர்வு பெற்றேம்
ஞானந்தம் மேனி யாய நம்பிரான் றொழும்பா நீலிர்
தானந்த வுணர்ச்சி பெம்முட் டந்தனிர் சான்றெம் முள்ளம். 57

செல்வழிக் கண்ணோர் நாளிற் காணினுஞ் செவ்வி யோர்தார்
தொல்வழிக் கேண்மை யுள்ளந் தோன்றயாத் திடுவ ரென்ப
தொல்வதே பெண்துஞ் செய்கை யுண்மைவற் புறுத்திற் றின்னே
நல்வழி தெருட்டு நல்லீர் நஞ்செயல் கேண்மி னென்னு. 58

விளம்பரத் தொனிகேட் டொல்லி வெருண்டதுங் குரவன் வாய்மை
உளங்கொளத் தெருட்டி யுய்தத வுண்மையுந் தவறி நோந்த
பழங்கணு மோச நாசப் பரிபவச் சிறையு மெல்லாம்
வளம்படப் புகன்று காத்த கிருபையின் மாண்புஞ் செப்பி. 59

கும்பிக்கெ யிரையை நாடுங் கொடியமா யாபு ரிக்கண்
நம்பிக்கை தெருண்டு வந்து நல்வழி பிடித்த வாறுறு
கம்பிக்க வுடலு நெஞ்சங் ககாந்திடக் ககாந்தி ருக்
தும்பிக்கை கொண்டே மென்ற னென்புரு வாய தக்கோன். 60

பனவன்வாய் மொழிந்த செஞ்சொற் பாகினைப் பருகி யாயர்
அனைவரு மவச ராகி யனலமெழு காக வுள்ளங்
கனிவுறீஇ யுருகிற் றென்னக் கண்ணினீர் கவிழ நின்று
முனைவனை யுள்ளி யுள்ளி முறைமுறை துதித்தார் பல்கால். 61

நங்கிவை நிகழ்ந்த பின்ன ரிருவர்க்கு மிரவு தங்கப்
பாங்குறும் பள்ளி நல்கி யவரவர் பக்க லேக
நங்கிய வுலகை யோடு மொண்டவர் கிறில் தியேச
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்திக் கண்டியில் பொருந்தி ளரால். 62

குறியுடை யிரவு நீங்கக் குணதிசை சுடர்வர் தூன்ற
முறையறி ஜீவன் முத்தர் முயங்கிய தயிலை விசி
நிறைமொழி தெருண்டு செய்யு நித்திய கரும முற்றித்
துறைதொழந் தொழுது போற்று மந்திரத் தமுனி கெட்டார். 63

ஆயிடை யறிஞன் மெய்ய னுதபவ ஞானி யன்பன்
தூயனுச் சாகன் றீரன் சுகாதனென றிவர்வந தீண்டி
ஏயவந் தனஞ்செய் தேற்றங் கிருவரை யழைத்தா னந்த
மீயுயர் சைலத் துட்பர் வளனெலாம் விதந்து போங்கால. 64

மெய்ப்பரி சுணர்வீ ரிந்த மெறுங்குவட் டினுக்கு நாமந்
தப்பறை யென்ப ரேறிச சிலரிடை தவறி யப்பாற்
குப்புறீடு விழுந்து மாண்டா குறிககொண்டு காணமி னென்னாச
செப்பின ருற்று நோக்கித் திருமபிவெய் துயிரத்தாரா செய்யோ. 65

ஆண்டொரு சாவ தான மெனுஞ்சிம யத்தை யண்மித்
தூண்டிநீர் சேய்மைத் தாகத் துணைவிழி யிழந்து சில்லோர்
மாண்டவர் தலதது லாவி மறிந்துவிழ்ந தயருந தன்மை
காண்டிரோ வெனவா மெனன வவாநிலை கழற லுறரா. 66

நன்னெறி கடைப்பி டித்த நண்புளீர் நீலிர் வந்த
செந்நெறிக் கிடப்பா லாகச சேருமோ கடவைப் பாதை
அந்நெறி தழுவி யின்னோ ரசுரமை விடாத கண்டத
துன்னெறிப பசாச னுய்த்த சிறையிடைத் துடித்தாரா பன்னாள். 67

எண்ணருளு சிறைபபட் டோரை யிரக்கமில் லாவன் னெஞ்சக
கண்ணறைப பாவி யநதோ கண்ணினை பிடுங்கி யிரத
வண்ணமா மரித்தோர் சேறு மயானவெஞ் சிறையி னுய்த்தான்
புண்ணிய நெறிகை விட்ட புலையாதங் கதியீ தனரோ. 68

என்றெடுத் தியமபு மேலவை யேதமி லிருவர் தம்மில்
ஒன்றிய சிந்தை யாக வொருவரை யொருவா பார்த்து
நின்றுளங் கலங்கி மாழ்கி நெட்டுயிரப் பெறிந்தவ் வாயா
சென்றுழிச் சென்றா ராகோரா செழுமலாக காவின் பாங்கா. 69

அந்தணர் காணு மாறவ் வானந்த சைல வாணர்
பந்தித்த கதவ நீக்கி யுள்ளுறப் பாராமி னென்ன
விந்தையீ தென்னோ வென்று வேதியா விரும்பிக் கிட்டி
முந்துறு படுகா வாயின் முற்றியுண் னோககுங் காலை. 70

கொந்திருள் குழுமித் துற்றுங் கொழும்புகைப் படலங் கண்டார்
கந்தக நாற்றங் கொண்டார் கதழ்ந்தெரி கதுவிப் பொங்குஞ்
செந்தழற் கடலி னோசை செயிமடுத் திடுவ தோர்ந்தார்
அந்தரத் திருமு வீழ்ந்த தாமென வச்ச முற்றார். 71

எழுக்கொழுந் தழுவில் வீழ்ந்து மிறுதிகாண் கிலரா யேங்கிக்
கழிபெருந கூச்ச லிட்டுக் கதறியு மாக்கை தீக்குள்
முழுகியு மாவி னைந்து முறையிட்டு மாற்ற மாட்டா
தழுஞர லோசை மல்கு யலறுபே ரொலியுந் கேட்டார். 72

அவ்வயி னின்று நீங்க யாரிய ரறவோ ராய
செவ்வியிர் யாங்கள் கண்ட திறம்வருத் துறாமி னென்னாக்
கைவரு வருச நெஞ்சக் கள்ளஞா னியர்வி னைந்து
வெவ்வழி னினாய மெய்த விதித்ததிக குறுக்குப பாதை. 73

பன்னெடு நாளா ஜீவ பாதையைப் பிடித்து வந்துந
துன்னிய நாச மோசஞ் சோதனை யிடுகண் டுய்த்தம
இந்நெடு வனாமட டாக வெட்டியு மிகலுக் கொல்கிப்
பின்னிடை பவரே யிந்தப் பிலநதலைப் படுவா மாதோ. 74

இப்பிலத் துவாரத் தன்றே முதற்பிறப பிகழ்ந்த வேழை
விப்பிர யஜமான் றன்னை விற்றசா மித்து ரோகி
துப்புறழ் சுவிசே ஷத்தைத் தூஷணஞ் செய்த பாவி
கைப்பொருள் வெஃகிப் பொய்தத காதகர் கவிழ்ந்தார் முன்னம். 75

கணைஞாற் பிலத்து வாரங் கள்ளஞா னியா தென்னு
இனையன விளமபக கேட்ட மறைவலா னிதுமுன் கேட்டேந்
துனையிருட் பிழம்பு காட்டிச் சொற்றதம முனாகொண் டின்னை
தினையள வைய மின்றித் தெளிந்தன மென்று செப்பும். 76

நெறியலா நெறியிற் சென்று நீமையு மடமை யன்றும்
அறிவன வறிய கிலலா வனநதரு மடமை யன்றும்
பிறிதெவன் கற்றுங் கேட்டும பேரறி ஷடைய ராகிப்
பொறிவழி யுள்ளம் போக்கும் புன்மையே மடமை யாமால். 77

மானிட வாக்கை பெற்றும் மறைநெறி புக்கும் நேர்ந்த
சுனதை நிந்தை துன்ப மினையன சகித்துந் தேவ
கோனருள் பெற்றா னந்தக் குவடுகண் டடைந்து மந்தோ
மேனிலை வழவி விழின் மீட்புண்டோ பாவம் பாவம். 78

போக்குண்டு துன்புக் கெல்லாம் புதலுண்டு விபத்துக் கெம்மான்
வாக்குண்டு நமக்குக் கூட வருந்துனை யுண்டு கெஞ்ச
நாக்குண்டு வீடு கூடு நம்பிக்கை யுண்டு நல்லிர்
மீக்கொண்டு நுங்க ளாசி விடைகொண்டு சேறு மென்றார். 79

நெறியறிந் தவாவை நீக்கி நிருமல வேந்தைக் கிட்டி
முறையறிந் தருளை வேண்டி முன்னிட்டு முடுகல வேண்டும்
இறைதிருக காமே நுமமை யிறுவரை காக்கு மென்றாங்
கறியமற் றென்றுண் டினனும வமமினென் றழைத்துப் போனார். 80

விண்ணுற யினிர்நது தோன்றும் விதககத் தெளிவேன் றோதும்
வண்ணவான் சிகரி யண்பி மறைவலீ ராடி யீது
புண்ணிய நகரைக காட்டும் புதுமையைக் காண்மி னென்னாக்
கண்ணடி வாங்கி யுற்று ரோக்கினா சுருததுள் ஸுந்நி. 81

விரிதரு பரமா காய வெளிதிகழ் பரம சீயோன்
கிரிமிசை யனந்த கோடி ரூரியா கிளாநதா லென்னப்
பரவிய மகிமை யோங்கிப் பகிரண்டப் பரபபை யெல்லாந்
தெரிதர விளககிக் காட்டுந திவவியப் பிழமுபு கண்டார். 82

மேனியிற் தெழுந்த ஜோதி கற்பக விருக்கம் போலும்
வானஜோ திகளு மண்ட கோடியு மாததிற றெருக
கானனை விரிபுக கொத்துக் காய்கனி முதல போலும்
வானுற நிவந்து நிற்கு மரபினைத் தெரியக் கண்டார். 83

மொய்த்தெழு மகண்டா கார முழுசுகடாப் பிழம்பின் முநது
பத்தியிற் றமக்கு நேரே பவித்திர பரமா காய
விதக வெளியைக் கண்டா விமலந நிதியி லுய்க்கும
நித்திய ஜீவ வாயி விதுவெனு நினைவுட் கொண்டார். 84

வானக்கண் கொள்ளா தோங்கு வனொளித திசனைத் திர்நத
ஞானககண் ணடியி னுடிக காணவு நடுங்கி யஞ்சி
ஊனககண் வழுக்கிக் கூசி பொலலைத்தம மிபையை மூடித்
தானககண் விழுந்தி றைஞ்சித திசைரோக்கித தாழ்நது சொன்னார். 85

வாக்கினுக் கதித மெககள் மனத்துக்கு மதிதம ஞான
ரோக்கினுக் கதிதம நுமபால நுவலுதற கதித மாக
மேக்குயர் முகடு முட்ட விளங்கிய பிரபை கண்டேம்
பாக்கிய நகரத் துள்ள பகுப்பொனதுங் காணு கில்லேம். 86

அண்ணலார் புனித மாய வக்கினிப் பிழம்பி தென்கோ
எண்ணு மகிமை ஜோதி யிதென்கோ விளங்கோ லிட்டும்
புண்ணியப் பொலிவே யென்கோ பொங்கிய பரமா னந்தங்
கண்ணிய நிலைய மென்கோ யாதெனக் கழுது கிற்பேம். 87

என்றுதம் மகததே முநத வுணர்ச்சியை யினிது கூறி
இன்றுநீ ரெய்த நனறிக் கெல்லையு மீறு மின்றால்
வெனறியங் கிரியீ ரேக விடையினித தருக வெனறூ
நன்றென வொருவன் றீட்டு நலவழிப் படமொன் றீநதான். 88

இசசக மொழியை நம்பா நிருமென வற்பு றுத்தி
எசசரித் துணாததும முனனே யெதிர்ப்படுஞ் சோக பூமி
நசுகறக கததை நலகு நனவொடு கடத்தி ரெனறும்
அசசுதன றுணையை. நாடி யருணெறி பிடித்தி ரென்றும். 89

ஏனைய பிறவுந் தத்த மறுபவத ிசையநத கூறி
ஆனன மலநதன போடு மாசியு மியம்பி வேண்டும
போனக பான நல்கிப் பொருநதுநல விடையு மீந்தார்
ஞானவா னநத வேங்கல நாடிய வண்டா மாதோ. 90

ஆசியும் ளிடையும பெற்று ரஞ்சனி செய்தா பலகான்
மாசறு மனததா ரெய்த வுதவியும் வருவ காட்டிப்
பேசிய மொழியு நெஞ்சிற் பிறங்கிடத தீட்டி வைத்தார்
ராசனை வழத்தி யேதந் யேகினா வழியைந் கூடி. 91

வேறு.

வானுற் றிழிந்து நிலனுற்ற மாபா மெனன மலர்க்காவின்
தேனுற் றருவி குதிபாயுஞ் சிகரித தலைநீன றிழிநதுகலை
மானுற் றுலவி விளையாமெ வயவெஞ் சிய வகாசசாரல
கானுற் றுலவி யுளையாடிக் கனிவுற றறவோர கடுகினா. 92

பொழிதண் டேறன் மகநதப் பொடிநான் மலரின் விரையளவிப்
பழகிப் பழகிப் பனிதுவித தெண்ணிர்ச கணையிற் படிநதுவருங்
குழவித் தென்ற ஓடலளைநது குலவச சிறைவண் டிசைகின்னை
மழலைக் கேளி செவிமடுப்ப மகிழ்நது விரைநது வழிசசெல்வா. 93

மயலைத் தவிர்க்குந் திருவசனம் வளர்ந் தினையாங் கொந்தளித்த
புயலைத் தவிரகருந் குமோசன மேனா ளீட்டும புண்ணியமபோல்
வெயிலைத் தவிர்க்குந் தண்டலையை விரித்தாங் காங்கு கடுமபசியின்
இயலைத் தவிர்க்கு நறுங்கனிகா யின்றே னுதவி யெதிரசாரல. 94

திருநது கிரியின் புறமனைந்து திகழுந் தடங்கா யாத்திநாசெய்
விருந்திற் வம்மி னெனக்கூவி விளித்துக் களித்து முகமலர்ந்தீ
தருந்தும் பருகு மிளைப்பாறி யகலு மெனக்கை யளிக்குமால்
வருந்தி னொருக காதாஞ்செய் மாட்சி சானன் மனையேபோல். 95

பொன்னாட்டரசனுரிமையெலாம் புனிதத் தொண்டர்பொருட்டுள்ள
தென்னாச் சுருதி முறையிடுவ தீண்டே யறிந்தாம் யாத்திரிகர்
உன்ன முன்ன முள்ளவெலாக காவின் றுதவி யுபசரிக்குந்
தன்ன லென்னி விதுவன்றோ சரத முலகு நிலைபெற்றகே. 96

வேறு.

மாக மீது லாவு மேக சால் மூடு மாதவி
நாக மாதி தாரு நீழ லாந ரந்த நாறுபூஞ்.
சாக மாரி ருல்கி ழிந்தொ முககு நீதத டங்குலாம்
போக பூமி போலு நீடு பொங்க குடு போயினா 97

துங்க வாவி நீப டிந்து சுத்த வத்தி ரந்தரித
தெங்கு மாய வீச னேதது தித்தி றைஞ்சி யேத்தியே
பொங்கு ஜீவ போன கமபு சிததெ முயற் தோத்திர
மங்க லமபு னேதது பாடி நாடு வாவ ழிககோடே. 98

இரவு கான சுத்தொர் பக்க லிலைவி ரிதது றங்குவார்
விரவி ராவி டிந்தி டாத முன்னே முநது விமலனைப்
பரவி நின்று ஜீவ பாதை பற்றி நாடி யேகுவார
குரவா நல்கு நெறிவ னாரத குறிய றிநது கொள்வரால். 99

தங்கு வானு டுக்க ணந்த யங்கி யன்ன பொன்மலைப்
பொங்கர் பன்ம லாக்கு லமபொ லிந்தி ஸங்கு குழல்முற்
தெங்கு மோரி டுக்க ணினறி யேயப லோடவி வேதியா
திங்க ளோரி ரண்டு முனது செல்ல ஸங்கு செல்லுநாள். 100

ஆனந்த ஸைல படலம் முற்றிற்று

விசுவாச விளக்கப் படலம்.

எல்லை தூனெறிக கயலிற்பின் வாங்கியென் றிசைக்கும்
புல்லிய ன்றனைப் பிணிததெழு பேய்தொகூஉப் புடைத்தீர்த்
தல்லி யற்படு பாதலக கிடங்கரு டமிழ்ததச்
செல்லு மாறுகண் டஞ்சியுண் ணடுங்குஞர் செய்யோர். 1

ஆய காலமெய் யாரண னுருயிர்த் துணைவ
பேயி னுற்பிடி பட்டனிப் பதிதனார் பேசில்
மாய பாதிததி யாபுரி நாமப்பின் வாங்கி
தாய நாட்டமற் ருலிருண் மூடிடுந் துணிபே. 2

தூய வாயுதம் பெற்றிலன் றோட்பல மில்லன்
நாய கன்றுனை யிழந்தன னூடுவ தினியென்
பேயர் கையகப் பட்டனன் பேதுறி இ யந்தோ
ஆய சம்பவ மொன்றுள தையவென நறையான். 3

இத்த லத்துநிட் கபடமென் றிசைபெறு நகரம்
அத்த லத்தருட் டனதனா மற்பவிஸ் வாசி
வித்த கக்கலை யாதந நாணய மினிர்நூண்
பத்தி ரத்தொடு முத்திமாரக் கதநிடைப் படாந்தான். 4

அந்தி பட்டிர வாகவங் கடுததலு ரருகில்
வந்தி ருத்தினைப் பாறின னாகதது மாண
சந்தி யென்றறிந தானிலன் றுயினறன்ன சாபம்
முநதி னார்களவா பாதகன முநலிய முவா. 5

வெய்யி பாதகர் வரவறிந திருந்தயில் வீசுப
பொய்யில கேள்வியான் பொருக்கென வெழுந்துபோய்ப் புலையர்
கைய கன்றுய முடுகின னுயினங் கடுகி
நொய்து பற்றினர் புடைததனர் டொருட்பறி நுதவி. 6

திர்க்க மில்லனா யினுப்பிடி விடுத்தலன் சினநது
மூர்க்கர் கைத்தடி யாற்றலை மோதலு மயங்கிப்
பார்க்கண் விழந்தனன் கைப்பொருள் கவர்ந்தனர் பதறி
ஊர்க்கு னோடினா வேற்றொலி கேட்டலு முடைநதே. 7

நாண யம்பறி போயது நல்லணி யெதையுங்
காணு கின்றிலர் கள்வரென் றறிந்துபின் தன்னைப்
பேணி வைத்ததை யிழந்தமை நினைந்துபே துற்றுஞ்
சேனு றுங்கதி வழிபிடித தேகினன் நெருண்டு. 8

யங்கெழின் யாவர்க்கு முலகத்து நடப்புக்
கோணு மன்றியோர் குணமுற தென்னுமிக் குறிப்பைக்
காணு கையதன் கைப்பொரு ளிழத்தலிற் கடுகி
நாணு முந்தைய மேற்றுண்டு நாள்பல கழித்தான். 9

அணிக லம்பல விருக்கவு மையமேற் றுண்ணத்
துணிவ தென்னெனச் சொற்றியேன் மற்றவன் நெருத்த
மணிய ணிக்குல கக்கொலோ விலைவாம் பறியுங்
குணியற் நெங்கனங் கொடுப்பதவ் வணிபிறர் கொள்ள. 10

மெய்ய னிததிரள் களவாகைப் படாமையின் மேலார்
துய்ய வோகையங் கவற்குள தாமெனத துணியேல்
ஐய தற்குள வணிகலப் புதுமையுற் றறியா
நொயய விவவிச வாசிககல் தொலுமோ நுவலில். 11

பொருளி ழுப்பைய நினைந்துபுண் பட்டுளங் கவன்று
மருளி மானிட ரேககுறுபுப் பலருபிர மான்டா
தெருளி னறபவிஸ் வாசிககுத நிரிததுவ தேவ
அருளுற றுய்தத்து ஜீவனை யதிசய மாக. 12

வறுமை யெய்தியு முணவினறி வருந்தியும் பிறரார்
சிறுமை யெய்தியுந் துக்கசூஞ் சலங்களாற நிகைத்தும
மறுமை யாகக்கதைப் பேனின னற்பவிஸ் வாசி
வெறுமை யாககுமோ விழுத்தகு நோன்புளம் வினோயில். 13

என்று வேதிய னிகழ்த்தலு மிறைஞ்சிநம் பிக்கை
ஒன்று வேணடுவல் தெருட்டுகென் றொளளியோ யேசா
முனற னகருள சுதந்தரம் விறறுண்ட முறைபோல்
இன்று சொற்றமற் றிவனசெயி லென்பிழை யென்றான். 14

அப்ப மெப்படிச் சுடபாட்ட ததற்குட்டித நிபபை
எப்ப டிப்புகச செலுத்தின டென்பபோ லெம்பி
தப்பு நககரு துற்றனை தகவுற விரித்துச்
செப்பு வேனென வாரியன வகுத்திவை தெரிப்பான். 15

எம்பி கேட்டிரம் பொறிபுலன் களுக்கிலக் காகா
தம்ப ரத்துள ரகசியப் பொருளறி புறுத்தும்
உமபர் நாயகன் சுருதியவ வுண்மையை நம்பி
இமபர் நோற்றலே மெய்விச வாசத்தி னியற்கை. 16

தெரிவா நும்பா ரகசியம் யாதெனச் செப்பில்
புரவு நூலவழி தெரித்தநம் புராதன சபையின்
குரவ ரேதிரு வசனத்தைத் தொகுத்தி குணித்தார்
கூவி லாதவம் மொழியினைக் கழறுவல் கேணி. 17

வானம் பூமியெல் லாவுல கங்களும வகுத்த
மோன மாகிய சருவவல் லமையுள முதலவன்
ஞான மேதிரு மேனியாக் கொண்டநந் தாதை
தூந லநதிகழ் வஸ்துவுண் டென்பதென் றுணிபு. 18

தந்தை யாகிய தற்பரம் கொருசுத னருளால்
மந்தி ராற்புத மாககன்னி மரிவயிற் றுதித்தோன்
இந்த மாநிலத் திரக்ஷண புதுக்கிய விசன
பொந்தி யுபபிலாத துழையரும் பாடுகள் பொறுத்தோன். 19

மாசி லாவுயிர்ப் பலிசிலு வையிலுவந் தீர்தோன்
பூர மாநியற் றுயிராததெழுந துன்னதம் புககோன்
ஈச னோவலப பாகததி லினிதுவீற றிருப்போன
வசு வாங்கிறிஸ் திரக்ஷ னென்னிசு வாசம். 20

மூன்றென் றுகிய முழுமுதற் பொருளிலே முனைத்தத
தோனறி ஜீவகாத தூயமையாயப் பக்குவப் படுத்தும்
ஆனற் பேரரு ளாவியி னதாகுகி ரகததை
ஊன்றி யேசுவல் ஜீவனுக் கெனமனத துண்மை 21

தூய வேராபொது, திருச்சபை தூயரி ணைக்கியம்
ஆப பாவமன் னிப்புர்ட் டாக்கைபெற நெழுதல்
வயு ந்தநிய ஜீவனென றிவையுள வென்றே
மாய மிஷறியென் மனக்கொளக கிடந்தவிஸ் வாசம். 22

என்று எங்குவந் தெவனிவன் பகிமுக்கத திசைய
நனற் றிககையிட் டிழுவனா நனனெறி பிடித்தே
நினறி டிற்பா கதிபுகூஉ ந்தநிய ஜீவன
ஒனறி வாழ்குவ னுன்னதத தூழியோ ிழி. 23

இத்த கைப்படு மெய்ச்சரு த்தத்தொட ரிதுவே
கதத சநிய மெய்விசு வாசத்தின் றெகுதி
உதத மந்திகழ் ஜீவனுக் குறுதுணை யுலவா
முத்தி வாயிலுட புருத்திடு முத்தினா லிகதம். 24

மாண பாசத்தை மதுமண மாலிகை யாக்குந்
திரண மாககிடு மலகையை யுலசததைத் திரிததுட்
காண சுததசற் கருமதந் கருத்தினை திருத்தும்
புரண புண்ணியற் கன்புசெய் புனிதவிஸ் வாசம். 25

களங்க மற்றவிச் சிாத்தைநீர்க் கயங்கட மதிபோல்
உளங்கொ ளீஇச்சில ருழையுரங் கொண்டுகின் றேறுங்கி
விளங்கு மோர்சில ருள்ளதது மறைபடே மெலிந்து
துளங்கி நிற்குமா லிறுவனா யுயர்க்கி தருவி. 26

ஒரும கப்பலி யூட்டிய வரிமையு மாசின்
தருவை நீதினை தழுவிய தீரமுஞ் சினத்திப்
பொரும ழற்படு சூனையை முடங்குளைப் புழையை
வெருவு ருதெனா தருககிய வொள்ளிய விறலும். 27

உலகை யுளாளுவாத் தோட்டிய வுத்தம நிலையும்
அலகை யைப்புறங் கண்டுளா ராற்றலின் மாண்பும்
கலக மிட்டுயிர கவிழ்த்தபோழ் தத்துமுட் கலங்கா
திலகு மெய்வயி ராககியத தியற்கையு மினவும். 28

தேரி எனம்பிமற் றிவவெலார் தீர்க்கவிஸ் வாசத்
தாருஞ் செய்கையென் றறியினி யற்பவிஸ் வாசச்
சீரு மீண்டெடுத தியம்புவல சிறியவோ ரிடுக்கண்
சாரு மாயினுந் தளாந்திடுங் குலைந்துளஞ் சாமபி. 29

பண்டு மாகிலக் கிழமையைப் பததியிற் படைத்தும்
மண்டு சோதனைக் கிடைநதுபின வழக்கிவிழ் மாபும்
ஒண்டொ டிக்கெதி ருன்றிடா துண்மையைப் புரட்டி
அண்டர் நாதனை மறுத்தபே ரவலத்தி னமைவும். 30

நீதி மான்றின மெழுமுறை விழுந்தெழு நீர்மை
பேதி யாதருண் மொழிமொழி பெற்றியும் பிறவும்
சாது மாககளுசெ லற்பவிஸ் வாசத்தின் சமைவாம்
ஈது நிற்கவே சாரிலை தெருளென விசைப்பான். 31

வேறு.

மாசி லாவிச வாசத்தின் மாண்பெலாம்
பேசக் கேட்டனை சொற்றவிப பெற்றியோர்
ஈசத் தேனுமுண் டென்னவெ சாவிச
வாசச செய்கைவ குத்ததுண் டோமறை. 32

சேட்ட பாகசு தந்தாச் செ.....
றுட்டி னுன்பசிக் கொல்கியின் னோர்தயர்
வாட்டுங் காலைத்தம் மாத்தும வாழ்வைவிற்
றீட்டு வார்புலை யின்பத்தைக் கூளிபால். 33

நச னீந்தவு ரிமையை யெட்டுனை
ஆசை யின்றிவ னாந்தன னாதலில்
வச னுக்கிறை வன்வயி ரேயலால்
பேசு தெய்வமபி ரிதுள தோசொலாய். 34

தும்பி மீனசு ணம்பதங் கஞ்சரும்
பைம்பு லம்புசித் தாருயிர் மாய்தல்போல்
வெம்பி மாந்தரு மைமபொறி வேட்கையுற்
றிம்ப ரோபுதை வார்க்கதி யெண்ணிலார். 35

சவியு லாம்பா லோகசம் பத்தகங்
குறிய நல்குர வாகுவர் கோதிலார்
புவிசு லாயழி போகம்பு சித்தலே
அவிசு வாசிக ளாக்கமென் றாக்குவார். 36

இன்ன ருக்குள்ளொ ருவனி ஸரவேன்
முன்ன வனனென முன்னின்று காட்டுமால்
அன்ன வன்செய லறபவிஸ் வாசியிற்
முன்னு றங்குண தோடத்தைத னாக்குவாம். 37

கையு றம்பொருள் கட்டொடு நீங்கியும்
மெய்யு றம்பல வேதனைக் கொல்கியும்
ஐய மேற்றுண்ட வமதிப் பெய்தியும்
உய்ய னால்வழி நீத்தடி யுய்த்திடான். 38

அரிய ஞானவ னிமணிப் பூஷணந்
தெரியி னித்திய ஜீவித நாட்டினுக்
சூரிய வாமென வொன்றும்வி டுத்திலன்
பெரிது காத்தவை பேணின னெனபவே. 39

பீடு சாலும்பி றங்கணிப் பேழையை
சடு காட்டியி ழிககங் கொள்ளுதல்
நீடு பேரினப நித்திய வாழ்வொரீஇக்
கேடு நாடுங்கெ டுமதி காண்டியால. 40

பாவ தோடத்துக் கஞ்சிப்ப தறியுந்
தேவ தொண்டுக்குச சிந்தைதி ருந்தியும்
ஆவன் மேலிட்ட ருட்பிர சாதமே
ஜீவ னுக்கமு தாயுண்டு தேக்கியும். 41

எழுத லேகுத லெய்த்தலி டறுதல்
விழுத லுளளுதல் ஹிம்முதல் வெம்புதல்
அழுத லேங்குத லஞ்சுதல் கெஞ்சுதல்
தொழுத லாற்றிமெய்ச் சொன்னெறி பற்றியும். 42

வானெ றிக்கண்ம யங்கியுந் தன்பல
வின மிக்குவ முக்கியி முக்கியும்
மான தததழு தேங்கிம லங்கியுந்
தின ராகுகன் சோகண்டு தேறியும். 43

தம்பி ரான்றிருப் பாதச ரோருகம்
நம்பி முன்னுற நாடின னன்றிமற்
றிம்ப ருற்றவி டுக்கணுக் கீடழிந்
தமபு விப்படு கொப்பத்தி லாழ்ந்திலன். 44

வாய சங்கள்பி ணந்தினும் வண்டினர்
துய நாண்மலர்த் தேத்துளி துய்த்திடும்
மாய வின்பநு கர்வாம தியிலார
மேய பேரின்ப நாடுவர் விததகர். 45

நேரு மாளர வம்மென நீததகல்
சோர ணைப்புறந கண்டுது ரந்திட
வீர மில்லனிவ வேதவிஸ் வாசியென்
நேரு கின்றனை யோதுவல் கேட்டியால். 46

ஆண்ட கையனி கத்தரு ளப்பன்வந்
திண்டு பேரொலி யென்றுமுகுக் கள்வரும்
மிண்ட தன்றிவி றவின்மை யாலெனக்
காண்டல செய்கிலா கைகலந் தேற்றவா. 47

பெரிதன் றுலுரம் பேசுதல் பேசல்போற்
புரித லேபெரி தாமிப்பு லையரை
இரித ரச்சம ராடுவை யெகொனீ
தெரித ருஞ்செரு நேரினச் செவ்விவாய். 48

காத கப்படு கள்வரோர் மூவரும்
பாத லதததி பன்படைச் சேவகா
நீதி மார்க்கத்து நின்றவ ழிப்பறி
ஏதஞ் செய்யுமி டுமபொக் காலுமே. 49

காண்ட கும்படு பாதகக் கள்ளுநர்
சேண்ட லம்புகு மார்க்கஞ்சி தைப்பவர்
திண்டி டாதுஞ்ச டுங்கொடுந் தியவர்
மாண்ட வப்பொருட் குறைசெய் மாற்றலர். 50

நீச நெஞ்சுநீட்டி நீரிக ணேர்விச
வாச காதகர் வாண்கதி மார்க்கரை
மோசம் போக்கிழு முக்குரு டாக்கிடும்
நாச காலந் தார்த்தக ராமிவர்.

51

வேண்டு மாயின்வி ளிப்பர்ப சாகினை
ஆண்ட டுததவ னுஞ்சம ராடுவன்
ஈண்டு வேறலெ வாக்கும ரிதுகாண்
ஆண்ட கையரு ளப்பருக் கேயலால்.

52

இனைய வஞ்சப்ப கைவர்வந் தீண்டிய
முனைமு கத்துமு றிந்துடைந் தோர்களுத்
தனைய ரென்றுரை யாடுவல் தக்கதன்
றனையர் தம்மைய வமநித் தெள்ளலே.

53

நேருங் கள்ளநி சாசர னைத்தெறுந்
தீர ரென்றுசெம மாநதுசெ ருக்கிவிண்
வீரி யமபுகல வீமபரின் னோன
போரி லென்றும்பு றக்கொடை யீவர்காண்.

54

வள்ள லூர்புகு மார்க்கததி டைக்கிடை
கள்ளா தொககணி கைப்பொரு ளாதிய
கொள்ளை யாடுங்கு றியுடைத தாதலிற்
றெள்ளி யோரசெய்தி றன்சொலக் கேட்டியால்.

55

வெற்றி கொள்விச வாசபப ரிசைகைப்
பற்றி யேனைப்ப டைக்கல முந்தரித
தற்ற நோக்கிய ருட்டுனை யின்பலம்
முற்று நாடிமுற் செல்வரிம் மொய்ம்பொடே.

56

வாத னைப்படு மாரணச் சூழலைக்
காத கப்பகை யைப்படு கள்வனைச்
சோத னைத்திர னைக்கொடுந் துர்ஜந
சாத கக்குழு வைச்சம பூமியை.

57

பண்டி ராஜப ரிஜந ராயமெய்த்
தொண்டர் வென்றுது ரந்துக டைப்பிடித்
தண்டர் நோனக ரத்தைய டைந்தனர்
விண்ட லத்துவி புதர்கொண் டாடவே.

58

முண்ட வெம்பகை யாவுமு ருக்கிட
 ஈண்டு காறுந்து னேபுரிந தெமபிரான்
 ஆண்டு வந்தவ ருட்செய லாய்தியேல்
 வேண்டு மோவொரு சான்றிதின் வேறினி. 59

என்று மெய்விச வாசத்தி யல்பெலாம்
 நன்றெ டுததுரை யாடிந லநதிகழ்
 மன்றன் மாநக ரததுவ ழிக்கொடு
 நின்றி டாதுமுற் சென்றனா நீரமையார். 60

விசவாச விளக்கப் படலம் முற்றிற்று.

கார்வண்ணப் படலம்

இவ்வா ருக வைதிக மார்க்கத் தியல்பேசிச்
 செவ்வே சென்றா சென்னிழ லேபோற் றிரிவின்றி
 ஒவ்வா வேடத தோரறி வின னுடனேக
 அவ்வா ரோரா தேகினர் சினனா ளறவோரே. 1

ஏகுழி முன்னிட் டாங்கொரு சாரே யிருகறாய்
 மாகத லததுப் பாதையி ரிந்த மரபுன்னிப
 போகுவ தெங்ஙன் மேலினி யென்னுப் புகலமுட்டி
 ஆகுல முற்றே நின்றதி கைததா ரதுபோழ்தில. 2

கோலிய பேயோ காரிரு ளேயோ கொதிக்கொள்ளும்
 ஆலம தேயோ பாதக மோதி யவைபெல்லாஞ்
 சாலவி ருந்தை போலுரு வாய்ந்தோர் தநுவாக
 ஞாலமி சைக்குங் காராவண னென்பா னவையுள்ளான். 3

நஞ்சுக லந்த பாலமிர் தேபோ னயவஞ்சம்
 விஞ்சவி னோக்கும் வாய்மொழி யாளன வினைபொல்லான்
 நெஞ்சினி ருண்ட மேனிபு தைப்பா னிலவினுங்
 கஞ்சுகி போர்த்த கள்வன டெத்துக் கணாவானால். 4

எங்குசெல் குற்றீ ரேனிவ ணிற்பீ ரொம்போல்வீர்
 சங்கட மென்கொல் சாற்றுதி ரொல்கல் தகவன்றால்
 பங்கமி லீரென் றின்னுரை யாடிப் பகர்வான்போல்
 வெங்கடு நெஞ்சன் வேதியர் தம்மை வினவுங்கால். 5

மாசறு சுத்த வைதிகர் தாழு மதிவல்லோய்
நாசமவி னோக்குந் தேசம்வி தெத்திந் நடைகூடி
கர்க்குப் போதுமி வற்றி நெதுஞான
தேசிக மார்க்க மென்றுள நாடித் திகைக்கின்றேம். 6

என்றுதே ரிக்க விச்சக னென்னு மிருள்வண்ணன்
ஒன்றிய நண்பீ ருன்னத வானத் துயரோங்கன்
மன்றன கர்க்கே செல்லுவல் யானும் வழியிது
நன்றுடன் வம்பின் வம்பினெ னுமுன் னடைகொண்டார். 7

பொன்னே யன்ன புங்கவா வேதப் பொறிகுன்றி
என்றோ தேரா தின்னுரை நச்சி யிகல்வெய்யோன்
பின்னே சென்றா ரென்னிலி யாரே பிரபஞ்சத்
தொன்ன னைத்தோந் தொல்லையோ ரூஉமெய் யுரவோரே. 8

அப்புலே யன்பின் னுழ்படு கொப்ப மறியாமே
குப்புற நாடுங் கொலசின வேழக குலமேபோல்
செப்பரும் வேதச செநநெறி விட்டு ஷேகசாலத்
தப்புல ழிப்பட் டாரணா சென்றா சதிதேரா. 9

போயினர் முன்னே காவதம வஞ்சப் பொறிமலகிச்
சேயொளி குன்றிக் காரிருள அறறிச சிறைதோறும்
பேயுழல பாபத தூறடா கானிற பிரபஞ்ச
மாயவ லைக்குள் ளாகிவி முந்தரா மறையோரே. 10

அவ்வயின் முன்செல விச்சக வஞ்சன் னறவோதாந்
தெவ்வலை யிறகிக் குண்டுதி யங்குரு செயலகண்டான்
எவ்வம றைக்கும் போாவையை வீசி யிருளவண்ண
வெவ்விய மேனி தோன்றிட நின்றான் வெருளுற்றா. 11

அநதோ வந்தோ விச்சக நச்சி யகணமபோல்
முந்தோ ராதே மோசவ லைக்குண் முழுகுற்ற
சநதா பத்துத் கென்செய்து மென்னுத் தழலன்ன
வெந்தா பத்தாற் சிந்தையி னைந்தே மிகையோவார். 12

நாயக னூலி னன்னெறி காண்பா னனியாய்வுற்
ரூபா ளித்த தூயப டங்கொண் டறிகில்லேம்
நேயமொ டிய்த்த நல்லுரை யுள்ளே நெறிதப்பி
மாயவ லைப்பட் டாருயிர் மாய்வே மதியில்லேம். 13

கைப்படு தீபங் கொண்டுக் கணற்றிற் கவிழ்வார்போல்
மெய்ப்படு ஞான வித்தக முற்றம விழிமுடிப்
பொய்ப்படு வஞ்சப் புன்னெறி புக்குப் புலைமேவி
இப்படு மோசத தெய்தின மெவ்வா றினியுய்வேம். 14

பொற்புறழ் போர்வை கண்டும ருண்டேம் புலைவாயின்
சறப்பனை யோரோம பேசிய வின்சொற் சதூராலே
அற்புத மார்க்க விற்பன மும்போ யறிவுப்போய்க்
கற்பனை யாலே கற்பிள வெய்தக் கரைகின்றேம். 15

மங்கள மல்கிய வாண்முகம் வாரிச மலரேனும்
இங்கித வாயமொழி சந்தன சீதள மிணையேனுஞ்
சங்கைய ரப்படு தூசசன ருக்கிரு தயமோரில்
வெங்கன லினசிவை யாமெனன் மேலவா விதியன்றோ. 16

துன்றிருள் வண்ணன் கொன்றுழல் கூற்றின் லுணையுள்ளங்
கன்றிய மாயக கள்வனி வன்கை விடுபட்டுப்
பொன்றினி ரீயோன மன்றன காக்குட் புகுவேங்கொல்
என்றிவை பன்னி யாவித ளாநதங் கிடைகாலை. 17

வேறு.

புண்ணி யத்தடம் பூத்தபொற் றுமரை வதனந்
தண்ண லிசகர சிருக்கையாச சமைந்துள தடங்கண்
எண்ண ருளுகவைத தெளமு தெழிற்றிரு வசனம்
உண்ணி லாவுமெய் யனபொளி திவளதிரு வருவம். 18

அஞ்ச லஞ்சலென் றருள்புரி தருமப யாஸ்தஞ்
சஞ்ச லங்களை திடவினா தருதிருப பாதம்
அஞ்ச காயத்தின வடுதநிக முவயவக் காட்சி
விஞ்ச வேதியா விழிக்கெநி தோன்றினர் விமலன். 19

கண்டு கண்டிரு கைத்தலஞ் சென்னியிற் கவினத்
தெண்ட னிட்டுளங் கசிரதமு தேங்கினா திகைத்தார்
உண்டு கொல்லினி யுய்வெமக் கெனப்பிழை யுள்ளி
எண்ட போதனர் நாணின ருரையவிர திருந்தார். 20

எந்த லுரேங்கு செல்குகி ரிருட்படு கானில்
வந்திம மாயவெவ் வலையிடை மறிந்ததென் வருத்துச்
சிறதை யுள்ளுறை தெரிபவர் தெரிக்கெனத் தெரித்தான்
முநதை யுற்றவா றனைத்துஞ்சொன் முறையறி முதியோன். 21

வேத்தி ரக்கர வித்தகன் வேதியன் விதந்த
மாத்தி ரத்தினி யஞ்சன்மின் வஞ்சவிச் சகன்வாய்ச்
சூத்தி ரத்தினுந் தூதவே டத்தினுந் தூய
பாத்தி னன்னென மருண்டனி ரிதுபா மார்த்தம். 22

நன்று நன்றென நாசபா சத்தினை நறுக்கி
ஒன்றி யென்னுடன் வம்மினென் றூர்த்தநா னெறியைச்
சென்று கூட்டினர் தெருட்டினர் சென்முறை திகழ்ததி
நின்று வேதியாக் கடிந்திது புரிந்தனர் நிமலன். 23

மறிதி கழ்த்திய வானந்த மலைக்குலக் குரவர்
குறிதி கழ்த்திய படந்தநது கொற்றவ னகாக்கு
நெறிதி கழ்த்திய நீர்மையை மறந்துநீன் வஞ்சப்
பொறிதி கழ்த்திய கொடுவலைப் புக்குழன் நயநதீர். 24

மண்ட லத்தெம ராயெமை வழிபடு மகவாய்த
தொண்டு பட்டவர் தமமையாந குறிககொண்டு தொடர்ந்து
விண்ட லமபுகுத் துவமிடை விதிவிலக் கிகப்பிற்
றண்ட னைப்படுத் துவநம ராஜஜ்ய தருமம். 25

செப்பு மாறினி யென்னெனச் சினக்குறி மல்கிக்
குப்பு றுத்தியங் கவாதமைக் குணப்படு மட்டாத
துப்பு நழந்தகந் திருக்கர வேதநீர நுணிய
விப்பி ராக்குடல் சிவப்புற வடித்திது விளமபும். 26

உளந்தி ரும்பிமெய்ப் பததியோ டீர்த்தநா னெறியில்
வளந்த ருந்திரு நகரையே குறிக்கொண்டு வாணுள்
அளந்த மட்டுநல் லறங்கடைப பிடிமினென் றன்பிற்
கிளந்து செல்கென விடுததுடன் காந்தனர் கிரீசன். 27

உடையி ழுந்துழி யுதவுதந் கையென வலைப்பட்
டிடையுங் காலையுய்த் தீட்டுபே ருதவியை யெண்ணி
■■■■ றிந்தமெஞ் ஞானியர் நன்றியோ டேத்தி
விடையு கந்துபெற் றேகினர் மேதகு நெறியில். 28

ஆயர் செய்நன்றி யறிநதிடா விழிஞ்ஞ வழிம்பும்
■■■■ விச்சக வாய்மொழி மதித்தபே தைமையுந்
தூய பாதையை விலகிய துணிகாச் செயலும்
பேயன் பின்னொடர்ந் தவனடி பிடித்தபொல் லாங்கும். 29

முற்ற பேரிடர் மூடிய முறையறிந் தீசன்
உற்ற தெத்துவந் துயிரளித் துதவிய வுரித்துங்
குற்ற மின்மதி புகன்றுளந் தெருட்டிய குணமுஞ்
செற்ற மோடடித் தருள்புரி திருவுளக் குறிப்பும. 30

அகத்து மல்கிய ஜீவவித் தீனத்துநம் மீசன்
முகத்து மல்கிய வருட்டுளி தோய்தலின் முளைத்து
மிகததெ ருண்டமெய் யுணர்ச்சியின் விதநதுகா யாடி
மகத்து வம்புனை தேத்தினா வழிகொடு போனார். 31

காவண்ணப் படலம் முற்றிற்று.

சோக பூமிப் படலம்.

மாக நாயகன் நிருவருட் டீணைமையின் வலத்தான்
மோக விச்சக தேசத்தை முறறுமவிட் டொருவித்
தேக தததுவத் தளாவினை யசதியைச் செறிக்குஞ்
சோக பூமிசென றடைநதனா சுருதிநூல் வலவா. 1

மன்னு யிர்க்கெலா முரிமையே மறுமையாத் திரிகம்
என்னி னுஞ்சில ரன்றிமற் றெவருமிங் கெய்தா
பன்னு மாலுறு சோகபூ மியினலம பருகா
முன்ன ரேமுடித் திடுவாங் கிடைக்கிடை முறிந்து. 2

இருந்தி ருந்திடைந் தேங்கலு மெழுந்ததன் ளாடி
வருந்த லுமபொறி மயங்கலுந் தியங்கலு மறுகிப்
பெருந்த கைக்குணம் பிறழ்ந்துபே துறுதலும பேணி
அருந்த லுந்துயில் பொருந்தலு மந்நிலத் தியற்கை. 3

முதுமை யாகிய வாடைவர் துடலிடை முயங்க
மதிம யங்கிவை திகநடை தளர்ந்துகண் மருண்டு
விதிநி டேதத்து விழிப்புற விதந்தனை மறந்து
புதுமை யாத்துயில் பொருந்தலே யந்நிலப் புதுமை. 4

இற்ற தாகிய படப்பையை வேதிய ரெய்தி
மற்றி தானந்த சைலத்து மாதவர் ஊகுத்துச்
சொற்ற சோகமா நிலமெனத் தம்முடற் சோக
முற்ற வாறுகண் டெனாந்தன ராண்டுற்ற வொல்லி. 5

துருவி யேகினர் தூரமோர் சிறிதுகண் டெஞ்சக்
கருவி யாயமென் காறவழந் துடலிடைக் காப்ப
ஒருவ ருந்தாயில் விழித்துணை பொதிதலு முரவோய்
இருவ ருந்தாயின் ரெழுதுமோர் கடிகையென் றிசைத்தான். ■

தூய நம்பிக்கை சொற்றசொல் லயிலுளந் தொளைப்பக்
காய மிக்குற நடுங்கியுங் கலங்கியுங் கவன்றும்
ஆயர் சொற்றிற மறந்தனை யேகொலா ■■■■
மாய நசுகறக் கத்தினை வகாதலே மரபாம். 7

அறங் குலாவுநன் மதிவலோ யாரணத் தெளழ்தம்
உறங்க வோவுண்டு தெவிட்டின மோட்டத்தை யொடுக்கெல்
திறங்கு லாவிய பந்தயப பொருணிலை தெரிந்தீண்
டிறங்கு சென்னியை நிமிர்த்துமுன் னிடுதியா லெம்பி. 8

ஐயீ கேளறம் பொருளின்பம் வீடென லாய
மெய்ய வாம்புரு ஷாததங்க ளொருங்குடன் விலகும்
மையல் கூர்தாயில் விளைத்திடு மானிடப் புரையில்
பெய்ய னைந்தி வினையெலாம் புதுக்குடி பொருந்தும். 9

உறக்க மேயிக பரநன்மைக் குட்பகை யாகும்
உறக்க மேசய முயற்சியை யொருங்கறத துடைக்கும்
உறக்க மேபகைக் கொருதுணை யாயுயி ரொழிக்கும
உறக்க மேவறு மைக்கெலாங் காரண முலகில. 10

இனைய வாதலி னெம்பிநீ கண்முசிழ்த் துறங்க
நினையல் நித்தினை சத்துரு வெனுமபுவி நீதி
முனைவ னல்கிய கலிககமொன் றுளத்தை முடுகி
வனைவ லென்றிரு விழியினுந் தீட்டினுன மறையோன். 11

சிறக்கு நன்மருந் துதவலு நம்பிக்கை தெருண்டான்
உறக்கங் காதமபோ யொளித்ததங் கோரிரு வோருந்
துறக்கங் கிட்டிய தாமெனத தூரெறி நடநது
மறக்கொ ணத்திரு வாக்கெடுத் துணைத்தனர் வருவார். 12

ஆய காலைமா யாபுரிச் சந்தையி லமர்ந்து
திய கொண்டுவிற் றாதியந் திரட்டுநீ தெருண்டு
தூய யாத்தினை செயமனந் துணிந்தொருப் படற்கு
மேயீ காரணந் தெரிக்கென நம்பிக்கை விரிப்பான். 13

உய்வ ழித்திறந் தெருட்டியு முதவிசெய் தளித்துந்
தெய்வ பத்தியில் வளாததுநல வழிவிடிற் சினந்தும்
மெய்வ ழித்துணை யாகியும் புரந்தனை மேலோய்
யிவ கைப்பெருந் குரவனு ழீயெனக கத்த. 14

கண்டு யின்றிடாக் கலிங்கமிட் டருள்வழிக் காத்துக்
கொண்ட னேந்தனை யின்னுநீ குறிக்கொண்டு கோமான்
விண்ட லம்புகு காறுமெற் காப்பதுன் வேலை
தொண்ட னேன்செய்கைம மாறுனக் குண்டுகொல் துணியில். 15

ரது நிற்கயா னிற்றெறி பிடிததகா ரணமென்
ஒது கென்றனை யித்திற முணாநதுகா யாடிப்
போது வேமென்ற றுயிலெமைத தணந்தபின் போகுஞ்
சாது மார்க்கத்துக் கடுதததாங் கேளெனச சாற்றும். 16

சற்ப னைக்கெலா முறையுண்மா யாபுரிச சந்தை
விறப னைப்பொருள் யாவையு மாயமாம விருமபிக்
கற்ப னைப்பொரு ளீட்டியோர யாவரும் கவிழ்ந்தார்
நிற்ப தனறிந்த வாழ்வெனு நிண்ணயந தெரிந்தேன். 17

நின்னிற் றேன்றுசன் மார்க்கத்தி னீதிநின் னையமும
பொன்னிற் றேன்றிய மெய்விச வாசத்தின் பொலிவும்
என்னிற் றேன்றிய வுணாசசியிற் பதிந்தன வெந்தாய
முன்னிற் றேன்றிய வாடியிற் றேன்றிய முகம்போல். 18

குத்தி ரக்குழு வீண்டிவெங் கொலைக்களப் படுத்திச்
சித்தி ரக்கொலை செய்பபட்ட தீர்க்கவிஸ் வாசி
பத்தி மெய்வயி ராகததைப் பவித்திரச செயலை
வித்த கககலை ஞானத்தைக் கண்டுளம் வெருண்டேன். 19

உண்டெ னப்படு மெய்விச வாசத்தி னுரத்தைக்
கண்டு கேட்டுளங் கவன்றதும் வெருண்டதுங் காணடி
அண்டர் நாயகன் றொழுப்பன யவிததையைப் போக்கிப்
பண்டு நன்னெறி பற்றியான படாதற்கு மூலம். 20

பாவி யென்றுளங் கவன்றனன் முடிவுன்னிப் பயங்கொண்
டாவி கைந்தன னாயினு மகத்துளங் குரித்து
விவி லாதெழு முணர்வினை மென்மெலப புதைப்பான்
ஆவ னுற்றிராப் பகலெலா முயன்றன னறவோய். 21

நம்ப னூலிரின் றுளத்திடைப் பொருத்துநல் லொளியை
எம்பி நீயவித் திடமுயன் றதுவென்னென் றிசைத்தி
இமப ரேயெனை யாட்கொள் வென்னுளத் திறுத்த
உமபர் நாயகன் கிருபையென் றுணாந்திடா மடமை. 22

மூற்றும் பாவத்தின் முயங்கிய முயக்கம்விட் டிடாமை
உற்ற டைந்ததித் தோழரை யொருவுகில் லாமை
தூற்று பாவத்தின் சமையனுத் துணையுந்தோன் றுமை.
இற்றெ லாமதி யீனமுங் காரண மெநதாய். 23

ஜெகத்து மெய்நிழல் புதைத்திட முயல்பவர் திறம்போல்
அகத்து மெய்யொளி யவிக்குமா றறமுயன் றிடினும்
மகத்து வச்செய லாலகத் துணாச்சிமா யாது
மிகததெ ருண்டெழு முறைமையை வின்றாவல் கேட்டி. 24

சாது மார்க்கரைக் காண்டலுந் தகைப்படு சுருதி
ஒது கீதைவந் துறுசெவி மடுத்தலு மொடுங்கா
வாதை நோய்கண்டு கலங்கலு மலங்கலுங் கடுகி
ஏது வின்றிமுச சொடுங்கலகண் டஞ்சியேக் குறலும். 25

மேலை நாண்டுத் திரைவையை நினைதூளம் வெருண்டு
காலை மாலையுங் கவன்றுள நடுங்கலும பிறவுஞ்
சால மெய்யுணா வெழுப்பின நன்மனச சான்றுங்
கோலி மெய்மனஸ் தாபததை விளைத்தது குரவ. 26

மெய்யு ணர்ச்சியை யொருபுறத் தொதுக்கினும் வெகுண்டு
துய்ய நன்மனச் சான்றனைக கடிந்திடுஞ் சுடுசொல
யிய தாங்கரி தாதலின் மெய்மனஸ் தாபம்
உய்யு மாறுளத் தூனறிநின் றோங்கிய தூரவோய். 27

வைகல் சிற்சில கழியவு மிடைக்கிடை மாணங்
லந்திடி லென்செய்வ லென்றுளங் கலங்கி
மைக லந்ததுன் மார்க்கசீ லத்தையும் வளைந்த
பொய்க லந்ததி நட்பையும் போககின னொருங்கே. 28

வைதி கம்பெறு சமயசீ லங்களை வழுவில்
மெய்தி கழந்தவான் விதிநீடே தங்களை விழைந்தென்
கைதி கழந்தமெய்த் திருமொழி யகத்துளே கவின
உய்தி றங்கடைப் பிடித்தன னல்லொழுக் குவந்து. 29

இனைய வாத்திரி காணமொத் தியற்றுநல் வினைகள்
எனைய வேனுந்தி தொடுகலந தலதிலை யென்னு
நினைவு முட்டிமேன் மேலுநெய் சொரிநதென நிகழ்த்தி
எனைய தைத்தெரி மடுத்ததிங் கென்மனோ சாக்ஷி. 30

உள்ளு ளேபுக லுளக்கரி யுடையெலா முண்மை
வள்ள லாருமென் பிழையெலாம வரைநதுவைத் தனருட்
கள்ள மாயநற் கருமனகள் கதிக்குரை யேரு
எள்ள னைத்தூரீ தியுயிலை யுய்குவ தெங்ஙன. 31

புதிய சீலமு மொழுக்கமும் புனிதமு மருவி
விதிவி லககனி யனுட்டிபப னாயினும மேலை
முதிய பாவத்துக கென்செயக் கடவன்யான் முத்திக்
கதிப னுணையிற் றீசசிறைப் படுததுவ ரனறோ. 32

அன்றன் றைக்கட னன்றன்றைக் கிறுப்பினும் வறியோர்
தொன்று பட்டவப் பெருங்கடன் றெலேக்குமா நெவன்கா
சொன்று மீதியின் ருய்க்கட னெருங்கிறுப பளவுந
துன்று வெஞ்சிறைப் படுததலே தொல்லுல கியறகை. 33

திது ருதநற் கருமமில் லேன்சிறி தெனினும்
நீதி யுமயிலன பாவதண் டனைக்கெதிர நேரே
போது கின்றனன் புகலிடம் பிறிதெங்கு மில்லேன்
வது செய்குவ னிரக்ஷணை கெனக்கவன் றிறொள். 34

வேறு.

உத்தமந் திகழு மேனி யொண்மதி நிதானி யென்னும்
விததகன் வரககண் டொலலை விழுத்தகு மாபி னேற்றுச்
சித்தசஞ் சலமெற் குற்ற திறனெலாந் தெரியச் செப்பி
எததிற மேலு நன்கொன றியமபுகென் றிரநது நின்றேன். 35

சேய்முக வாட்டங் கண்டு சிந்தனை கசிந்து போற்றுந்
தாயரின் முகநதை வநது தண்பபிலபே ரன்புள் றுநி
வாய்மலாந தொழுகல் போலு மைநதநீ கலங்க லென்னுத்
துயர க்ஷணிய போதந தொகுத்துணா யாட லுற்றான். 36

உன்னுளத் தெழுந்த பாவ வுணர்ச்சியு முள்ளச் சான்றும்
முன்னுறீஇக கடிநத வாக்கு முழுமனஸ் தாப மாய
இன்னலு நினையீ டேற்ற வெம்பிரான் குறிக்கொண் டென்பால்
பன்னருங் கிருபை யுயத்த பரிசென மனததுட் கோடி. 37

ஞானநூ லீனத்துங் கற்று நற்கரு மங்க ளாற்றித்
தூனடை பயினை போதும் ஜென்மத்தே தொடுத்து நின்ற
ஈனமாங் குணதோ ஷங்க ளியைதலால் யாவுத தீதாங்
கானன் ருந்தித் தாகங் கழியுமோ கருதுங் காலே. 38

கருவிலே விடம்போற் பாவங் கலந்துபின் கதித்துப் பாழ்த்த
உருவிலு மனாதி யந்தக் கரணத்து மொருவா தாக
மருவின் றுடற்றி நாளு மாணபா தலத்தைக் காட்டித்
தெருவிலே விடுகருளு செய்கை ஜெகந்நகண்டு தெருளா தின்னும். 39

கற்பனை பத்து மோம்பிக் கைக்கொளல் கடமை யேயாம்
கற்பனை மீறிச் செய்யுங் கருமங்கள் பாவமாகும்
கற்பனை காது மேனற் கருமங்கள் புரிவ தனறோ
கற்பனை களுகரு மேலாக் கதித்தபுன் னியமாந தேரில். 40

கண்ணிய் கடமைப் பாட்டைக் கருத்தறச் செய்ய கில்லா
மண்ணியன் மாநத ரேயாம மாசறு ளிடுக்கு மேலாப்
புண்ணியந திரட்டி முததிப் புனாயிலபே ரின்பங் கூட
எண்ணிய வெண்ண மென்று மேழைமைப் பால தேயாம். 41

தருவிதி விலக்கே யிருத்த தரணியை யொருங்கு கூட்டி
வெருவரும் பாவ தோட வெஞ்சிறைப் படுதநிற் றமமான்
திருவுள மிரங்கித் தம்மோ திருக்குமா ரனை விடுதலப்
பொருவரு மிரைந் யிட்டி மீட்டனா புயியை மேளுள். 42

ஜென்மநாட் டொடங்கி முற்றும் ஜீவநா ளளவும பாவ
கன்மமார் தீட்டு ருமுத கரணமும் புனித மேய
தன்மரு பனசெய் தாகருந் தபோபலந கிடைத்தா லன்றி
நன்மையாம ஜீவ ரைந் நரருகின ருரு மன்றே. 43

பூகலப் பரப்பில யாரிப் புண்ணிய மூர்த்தி யாய
மாதவ னெனனி லின்றும் வடுததிகழ் மேனி யோடு
தாதைபாற் சருவ லோக சரணிய னாகத் தங்கி
மேதினிக் கிரைந் நல்குந் கிறிஸ்துவாம் விமலன் மேளுள். 44

மனிதஜீ வருக்குந் தேவ மகத்துவத் தினுக்கு மூடே
நனிதிகழ் மத்தி யஸ்த நாதேவ மூர்த்தங் கொண்டு
வனிதைபாற் றேனறித் துய வரன்முறை விதியை யோம்பிப்
புனிதஜீ வியத்தை யுய்தத் புதுமையே புதுமை யாமால். 45

உலகெலாஞ் சமழ்த்த பாவ மொருங்கொரு தனியே தாங்கி
விலகருளு சிலுவை மீது விண்ணினறு விழுத்த நீதி
அலகறு தண்ட மேற்றிங் குயிர்ப்பலி யமலற் காக்கி
நிலவுல கருககென் றுய்த்த நீதியே ஜீவ நீதி. 46

பொன்றிய புனித மேனி பூசமா தியினும் புக்கு
நின்றமன் பதைகட் கெல்லா நித்திய ஜீவன் மல்க
வென்றியோ டியாததெ முந்த விரதையை விசுவ சித்துள்
ளொன்றுமெய் யடிய ரன்றோ வுன்னத பதம்பெற் றுய்வார். 47

இத்திறம் பரம ராஜயத் திளவர சாய வெம்மாண்
உய்த்தர ஷணிய மாக்கத் துண்மையை விசுவ சிககிற்
சித்தசனா சலமபோம நீதி திகழ்ந்தொளி கிளைக்கு நினை
மொய்த்தபா பாரத கார முற்றிலும் விடியு மன்றே. 48

ஆண்டகை நீதி யென்னை யடையுமா நெவன்கொ லென் னாத்
தேண்டுதி மெய்யன் போடு திகழ்விச வாசமுன னிற்
காண்டகக் கவினிற் நென்னில கருணையாற் றொழுக்கீ தொன்றோ
வேண்டுநன் னிதியம் யாவும் வியனகப புலநதந துய்க்கும். 49

நன்மைசால் தேவ மைநதன் நடுநின்று நரநுக் கெயாய்
வனமைசான் மதுட தன்ம வரமபறா தொழுதி நீதிப
பொன்மலை குவித்துத் தம்மைப் புகல்புகுந தவாகரு நல்குந
தன்மையை நமபிச சேறி சான்றுமெய் யடியார சங்கம. 50

கடைப்படு வன்க ணீசப் புலையனென் கணிப்பில பாவ
முடைததொழு நோயி னாகை முயங்கியேன் றுணிநது முன்சென்
றடைக்கல மெனலாக கொல்லோ வருவருக் காத்தென் கண்ணி
துடைப்பரோ புனித ரெனனா வையுறீஇத துளங்கல கேண்மோ. 51

பொருந்துவெங் கொடிய பாவப் பொறைசுமந் திளைத்துச் சிந்தை
வருந்துவீர் வம்மின் வம்மின் வந்திளைப பாறி யென்றோ
டிருந்தனை வருந்து மினனென மெமபிரான் விளிக்கு மினசொற்
மெரிநதிலை போலு மெமபி செவிகொடு செவிகொ டின்னே. 52

உரைசெயற் கரிதெம் மைய னுபதேச மொழுக்கஞ் சிலம்
விகாசெறி கிரியை துன்ப மிருத்துவே தனையிவ் வெல்லாம்
புரையற விளக்கு மிந்தப் புததகங் கொண்ணீ யென்றீர்
அரைநிலை பிசகா திருத வுலகொழிந் திறினு மென்றான். 53

என்னுளங் குவிந்த தேனு மீசனோர் குமார வள்ளல்
சந்திதி குறுகி யாங்கு சாற்றும்விண் ணப்ப ப
தென்னென வறிய கில்லே னியம்புகென் றிரந்தே னாகப் [னன். 74
பொன்னெண்ப் போற்று மன்றாட் டொன்றுளம் பொறித்துப் போ

வந்தனத் தோடு நன்றி வழுத்தியான் றிருமித் தக்கோய்
சிந்தையிற் பொறித்த செஞ்சொல கிலையெழுத் தாக நிற்ப
நொந்துடைந் தூறு பட்டு நொறுங்குண்ட விதயத் தேனாய்
அந்தாங் கத்தை நாடி யடைந்தன னவலித் தேங்கி. 55

உன்னத பாம ராஜ னொருதிரு வேலாக் கத்துச்
சந்திதி நினைந்து கிட்டித் தாளினை முடக்கி நின்ற
பன்னருங் கருணை யுளளிப் பத்தியோ டிருகை கூப்பிச்
சென்னிதாழ்த திறைஞ்சி யன்பிற் கிந்தனை கசிந்து போற்றி. 56

ஆகிமெய்த் திருவாக் காகி யவிரோளிப் பிழம்பு மாகிப்
பூதலம் புரக்க வந்த புண்ணியப் புனித மூர்த்தி
மாதயா நிதியே ஞான வரோதய கிரியே நினசீர்
பாதபங் கயமபல் லாண்டு பலலாண்டு வாழி வாழி. 57

அறக்கொடும் பாவி கல்லா வசடாக்குள் ளசட னஞசா
மறக்கொடும் புலைய ஞாய வஞசகப புலைய னேன்யான்
தறக்கராட் டாசன் சிறைச சுடுதழற் சுவாலிக் கஞ்சிச்
கிறக்குறின் சாண நீழ லடைக்கலஞ் சென்று சோநதேன். 58

என்னிகர் பாவி யில்ல ரெனினும்யா னேழைப் பாவி
இன்னுற மழுங்கும் பாவ ஜீவகோ டுகளுக் கென்றும்
நின்னிக ராய தஞ்சம பிறிதிலை யென்ன நேடிப்
பொன்னடி நீழல் வந்து புருந்தனன் போது கில்லேன். 59

இரங்கு பாவ பா றிருஞ்சுமை யாற்ற கில்லேன்
இரங்கு வேழைப் பாவி யெனக்கொரு கதிவே றில்லை
இரங்கு தேவ கோப வெரிவிழுந் தழிக்கா முன்னம்
இரங்கு ஜீவ ராணைக் கென்றுரு வெடுத்த தேவே. 60

என்னுயிர்க் குயிரு நீயே யீடேற்று மீச னீயே
மன்னுசற் குருவு நீயே வழிதடுத் தெனையாட் கொண்ட
முன்னவன் ருனு நீயே முற்றநீ சுற்று நீயென்
றுண்ணன் கறிய நீயென் னுளத்தறி வுறுத்து கெந்தாய். 61

ம்மவினே யிதய மாய வகலுளே மலினம் போக்கி
மெய்விச வாச மென்னும வியன்றிரி கொளுவி மாறாத்
தெய்விக வருளை யூற்றித் திவ்விய சுடனா யேற்றி
நெய்விளக் கலாததி யென்னு ணிலவியிற் றிருத்தி நீண்டோய். 62

உற்றமெய் விசவா சத்தா லுரிமையாம் பரம நீதி
மற்றது பெறுங்கால் ஜீவன் மலகுமென் றுணைக்கும் வாய்மை
அற்றமில் விசவா சத்தை யாகுகிநீ தியைத்தந் தாககன்
முற்றுநின் னருளின செய்கை முறையனறோ கருணை மூர்த்தி. 63

ஆழியிற் பெரிதென் பேனின் னருட்பெருங் கிருபை தன்னை
வாழியின் னன்புக் கெல்லை யாதென வழுதது கிறபேன
பாழியம புலியின் மிகக பாவியேற் புரந்த வன்பென
நாழிதோ றுலகமெங்கு முறைநிற்கு மென்ப தல்லால். 64

எச்சிலே விழையுங் குக்க லெனவிழி தொழில்செ யீனக
குச்சித மான பாவி குவலயத் தெனனை யொப்பா
நிசசய மில்லை யில்லை நீசனேற் கிரங்கி யான்மப
பிசசையிட் டருளிப பாவப பிழையெலாம பொறுத்தி யெந்தாய். 65

கிளருமெய்ஞ ஞான போதங் கேடிஸ்சன் மார்க்க சித்தி
வளாவிச வாசக காட்சி மாசறு புனித நீதி
உளமலி யனபு மேலிட் டுனறொழும புவக்கு மாசை
வினையநின் னுவி நல்கி விடாதுகாத தருளவா யாமென். 66

என்றிவ்வா ருதப பலகா லீராப்பக விதய நொநது
நின்றமன ருடி வேண்டி நெட்டுயிரப பெறிநது சின்னாள்
குன்றிடாக கருணை மலகுங் கோவிளங் குமார தேவன
என்றெனக கிரங்கு வாகொல லென்றுளங் கவலச் சென்ற. 67

ஆயிடை நெஞ்ச மாழ்கி யாவிசோர்ந் தயதி மல்கி
நாயகன் றிருமுன் செலல விடைநதுள நலிநத தேனும்
ஓயகிற் கிலனமன் ருட்டை யுத்தம வுரைக ளெல்லாம்
மாயமி லுண்மை யென்றென் மனக்கொளக் கிடநத மாண்பால். 68

அன்றியுங் கிறிஸ்து நீதி யலதெனைப் புரக்கத் தக்க
தொனறுமின் றுலகத் தென்னு முண்மையும் ஜெபமின் றாயின்
மன்றமன் னிபபு மின்றென் வாய்மையு மன்றாட் டொன்றிப்
பொன்றினு நலமென் றோர்த் போதமுங் காத்த வெநதாய். 69

இன்னுமொன் றறவோய் கேட்டி யெம்பிரா னருட்ச காயம்
உன்னிலே தாழ்க்கு மேனு முவந்துகாத் திருத்தி யாயின்
முன்னுற வருந்தப் பாது முற்றுநின் னயமற் றென்னுப்
பன்னிய சுருதி வாக்கொன றுளத்துறப் பந்நத தந்நாள். 70

இத்தகு முறைமை யாலென் னிதயம்பின் னிடையா தாக
முத்திராட் டரசன மைந்தன் முன்னிலை யாகு மடமும்
நித்தமுந் திருமுன் கிட்டி நின்றமன ருடு மிந்த
விதக்கப் பழக்க மெற்கு விடாப்பிடி யாய் தெநதாய். 71

ஆங்கொரு வைகல் பாவ வருவருப் பெனக்குத தோன்றி
நீங்கருந் துகக மலக நித்திய கேடடை யுள்ளி
ஒங்கிய பிராண தாப முனருநீஇத தகிப்ப வாற்று
தேங்குநெட் டியிததுச் சோக்த நினனலுற றிடையுங்காலை. 72

இகபர பிரண்டி னுக்கு மிறைமைபூண் டெமம ரோக்குப்
புகவிட மான ஜேசு புண்ணியப் படிவத தோடு
முகவிழி கொளப்பொ ருத முதிரோளிப் பிழம்பி னூடென்
அகவிழி களிக்கத தோன்று மற்புகக காட்சி கண்டேன். 73

அருசலை கலங்க வேண்டா மநாதிதித தியபி தாவை
மஞ்சள மெனினே சிதது வானமுறை விசுவா சித்துச்
செஞ்செவே பற்றி நிறறி திடங்கொளென் றமுதச செவ்வாய்க்
கஞ்சக மனைய கோல விதழ்விணடு களக்கக கேட்டேன். 74

என்னுற நித்திய ஜீவ னிருவிழி களிக்கத தோன்றி
முன்னிலைப் பட்ட தென்னு மொழிதிற் றையே னாகிச்
சென்னிதாழ்த் திறைஞ்சி யாண்டோய் ஜெகப்பெரும பாவி யேற்கும்
உன்னரும் பாவ மன்னிப் புறுவது கொல்லோ வென்றேன். 75

பாவஜீ வரைப்பு ரக்கப் பாருல குதித்த ஜேசு
தேவனோ மைந்த னென்றுஞ் சிந்தசென குருதி யொன்றே
ஜீவனைப் புனித மாக்குந் திவ்விய வவிழ்த மென்றும்
மேவர வுயிர்த்தெ முந்த வென்றியே யிரகை யென்றும். 76

உள்ளுணர் விசுவா சத்தா லுக்கிரொந் துடைந்தென் பக்கல்
நள்ளிவந் தடையிற் பொல்லா நராந்தகப் புலைய னென்னு
எள்ளுற பாவி யேனு மிகழ்ந்தவ மதித்தோர் போதூந்
தள்ளிடே னினக்குப் போதூந் தந்தவென் கிருபை யென்றார். 77

இத்திற நிகழ்ந்த பின்றை யெம்பிரா னெனக்குள் ஞாய்த்த
சத்திய வாககின் வண்ணந் தணப்பிலா விசுவா சத்தான்
முத்திரீ தியுமம் மான்மெய் முழுஞ்சோ ரியின்பி ராயச்
சித்தமும் லபிக்கு மென்னுத் தெள்ளிதி னுணர்ந்தேன் மேலும். 78

நன்றியோ டுள்ளி நாளு நயந்தடித் தொழும்பு பற்றி
ஒன்றிய சிந்தை யாற்கே வுரியவாங் கிறிஸ்தி யேசு
நின்றுகீழ்ப் படிந்து பார்க்கு நிரூபித்த தண்ட மேற்றுப்
பொன்றியு மீட்டி வைத்த புண்ணியப் பொலிவென் றோர்த்தேன். 79

வேறு.

இம்மெய் வாக்கொளி யென்னித யத்துற
மைம விரதம னைதுயா மாய்ந்தது
மெய்ம கிழ்ச்சிரி றைநதுவி ழிவழி
கைமி குருதுகண் ணீரெனக் கான்றதால். 80

நந்த மேசுக்கி றிஸ்துவை நம்பிய
அந்த ணாளரை யாங்கவர் சீலத்தைசு
சுந்தை யாரச்சி றக்குநன் பாற்றிட
இந்தி யங்கள்வி ழைந்தன வென்னுளே. 81

குருசு யர்த்தநங் கோக்கும் ரேசனார்
தரிசு னப்பலன் சாற்றுதி யென்றியேல்
பரிசு ழித்தமும் சீவிய பாவத்தைக்
கரிசு றுத்ததுன் கண்கண்ட சாக்ஷியே. 82

மைந்தன் மாசுறு நீதியின் மாண்பினுல்
தந்தை நீதித ருமபுவி ரக்ஷணை
சொந்த நீதிக றையுறத் தோய்தலின்
முநது மாககினை முற்றுமென றோர்த்தனன். 83

உள்ள நாளள வும்குல கத்தினிக்
களள மின்மனசு சான்றினைக காத்துநான்
வள்ள லாரதிரு நாமம கிமையை
நள்ளி நாள்விடு நாட்டம்வந் துற்றதால். 84

எத்தி றப்பகை நேரினு மென்றொரு
வித்த கன்குழல் விட்டிடு கிற்கிலன்
முதநி கிட்டில வேனுமு றைமையிற்
சேத்தி டற்குமோ தீரம்வந் துற்றதால். 85

எந்தை யித்தகு சிந்தனை யென்னுளே
முந்து வந்துமு னேக்கும் தோசொலாய்
விந்தை யாய்வினை யேற்றொழும் பாக்கிய
அந்த னூயிய ருட்டிற் மாண்டகாய்.

86

வன்பு லத்தம டிந்தொழிந் தோர்சிலர்
என்பி ருங்குவைக் கின்னுயி ருட்டிய
அன்பி னூயவ ருட்டொனி யேயலாற்
பின்பொ ரேதுவு மினறெனப் பேசினான்.

87

உற்ற நம்பிக்கை யென்னுமு யிர்த்துனை
சொற்ற வாய்மைச்சு வைமது ரந்திகழ
பொற்ற சும்பமு தஞ்செனி போந்துகுத்
தற்ற வாகவ ருந்தின னூரியன்.

88

உண்டு தேக்கியு ளக்களி யுற்றுநீ
தொண்டு பட்டச ரித்திர நோமறக்
கண்டு கொண்டனன் யாவுங்க ருதறில்
அண்டா கோனரு ளாக்கதி னூயவால.

89

ஆழி குழல கெங்குநம் மாண்டகை
வாழி யந்திரு நாமம கிமையே
ஊழி யும்முல வாதுநின் றோங்குக்
வாழி வாழியென் றெகினா மாதவர்.

90

சோக பூமிப படலம் முற்றிற்று.

அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம்.

மாத வத்தர்ம கிழ்ச்சியோ டேமறைப்
போத முற்றுநற் புந்திதி கழந்திட
மேத கக்கலை ஞானம்வி தந்துலாய்ப்
பாதை பற்றிப்ப டர்ந்தன ரென்பவே.

1

அரிய கேடுதொக் காரஞர் மல்குதற்
பிரிய மென்னப்பெ யரிய நாட்டுளான்
உரிய மாதவ வேடத்தொ ளித்துளான்
தெரியுங் காலைதி ரிதரு சிந்தையான்.

2

காண கததுற கள்ளவழிக்குகாடு
போன கததொழின் முற்றறு புன்மையன்
கோன கத்துக்கு நிப்பறி யாமலிவ்
வான கத்துவழிநடைப பட்டனன். 3

வீரி யந்திகழ் வேடத்த வததனை
ஆரி யன்னெறிக கண்டற வோயுனக்
கூரி யாதிநத லூத்தநெ நிவரக்
காரி யமமெது கட்டுரை யாயெனா. 4

கேட்டி யையகி ளாதற்பி ரியமாம்
நாட்டி னினறது நநதுந லநதரு
வீட்டு லோகம்பு குதவி ருமபியிப்
பாட்டை பற்றிப்ப டாகுவன் யானென்றான். 5

அண்டா கோன்கடை காவலர்க் கவ்வயிற்
கண்டு கொள்கென வுட்புகக காட்டுவான்
உண்டு கொல்லடை யாளமு னககது
கொண்ட னைநதனை யோவெனக் கூறினான். 6

பற்றி கந்தப வித்திர வேதியன்
சொற்ற தோரநதறி வினனுந் தூயவ
முற்ற நிரதமு முழுதல் சித்தமயான்
தெற்றெ னததெரி வனனது தேந்தியால். 7

புநதி யாய்ப்புகிப் பன்சுக போகங்கள்
அந்தி சநதிஜெ பிப்பன றஞ்செயப்
பிநது கிறகிலன பேணிய வரவா
தந்த மகருக்கொ டுபபல்த ருமபொருள். 8

பததி லொனறென்னு ரிமைப குத்ததை
முததி வேண்டுககொ டுப்பன்மு றைமுறை
சித்த சுததிவி ருமபிசகி லதினம
உத்த மததுப வாசமு மோம்புவேன். 9

பிறந்த நாட்டையும் பெற்றுள வாழ்வையுந்
துறந்தும் மார்க்கம்பு கவுந்து னிரந்தனன
அறநதி தம்புகி லாதவெம் மாண்டவன்
மறந்து போவாகொ லோவிநத மாண்பெலாம். 10

இனைய சீலங்க ளெத்தனை யோவெனைப்
புனையும் பல்கலன் போலுள வாகவும்
நினைய கிற்றிலை நீமற்றந் நீர்மையை
எனைய வோவடை யாளமின் றென்றியால். 11

என்றெ டுத்தறி னீனனி சைத்தலும்
நன்ற றிநதந லநதிகழ் வேதியன்
ஒன்றி யுண்ணையு லகம கோத்தமன்
என்ற றிநதனை யென்னினுங் கேட்டியால். 12

நனிதி கழ்ந்தொளி நல்கியி டுக்குறும்
புனித வாயிலபு குநதரு நூலவழி
இனிது நாடுமெ வாக்கும ருளவரால்
தனித மாரருண் முாததியோர் சாதனம். 13

முத்தி மாநகர் வாயிலின் முன்னுநீஇ
இததி ருததகு சாதன மேநதிழற
சித்தி ரபபொற்க பாடநதி தநதிடும்
உத்த மததிருத தொண்டொன் றெல்லையே. 14

வள்ள லுய்த்தம ணிக்கடை வாயிலை
எள்ளி வந்தங்கி டைக்கடை சோபவா
கள்ள ரென்றிறை வன்கடை காவலா
தள்ளி யோச்சுவா சாதன மின்மையால். 15

ஏழை நீகதி மார்க்கத்தி யைநதுமென்
வாழி சாதனம் பெறறும்ம தியிலை
பாழி னீரிறைத் துபபய னெண்ணுகொல்
சூழ கென்றனன நன்மதிச் சூழ்ச்சியான. 16

பொருட ரித்தபு லமையர் போற்றறும்
அருட ரித்தமெய் யாரணன் வாய்மையை
இருட ரித்தம னததின னெண்ணிலன்
குருட ருக்கொளி யாற்பயன் கூடுமோ. 17

வலிய வந்துச ருவிவ ழிமறித்
தெலிய னேனையி முத்துவ முக்கிடும்
புலிய னீர்துறா மககளும் போன்றுளீர்
கலியின் காலக்க ணக்கிது வேகொலாம். 18

முற்று நீரோனக் கன்னியர் முன்பினீர்
பற்றொன் றும்மிலீர் பார்த்து மிரீரொரு
சற்று நேரத்திற் சாடுதி ரீதுநீர்
பெற்ற சாதனத் திற்பெறும் பேறறோ. 19

செல்லு மின்வினார் தும்வழி சேர்ந்தெமர்
நல்ல தேசமு றைப்படி நாகுவல்
புலனு வேயிரு வேமும்ப் பொன்னில
மல்லல கூழுததி மாநகர் வாயிலில். 20

பேத மென்கொல்முன் பினனபின் முன்னவாம்
போது மோவழிப போககாபொ ருட்டிலே
கேத மில்கும ரிககுங்கி முகிகுந
காத மேவழி பாககுங்க ணககிலே. 21

நெருக்க வாயில்பி டித்திந்நெ றிப்படப்
பெருக்க மாநதுன்ப நாளுமபி டிகுருமெர்
திருககு லாவிய தேசநின் நிவவழிச
சுருக்க நாடிவந் தேனிதிற் றோடமென். 22

தேரில் நும்மவர் சேருறு மார்க்கமே
போ ருட்கதி மார்க்கமபி றவெலாரு
சோர மார்க்கமே னத்துணிந் தெளளுதிர்
சீரி தன்றுமக் கென்றனன் சீரிலான். 23

அன்ன வாசகங் கேட்டுட னுரியன்
முன்னம் பிக்கையை நோக்கிமு றைமையோய்
தன்னை ஞானியென் மெண்ணுஞ்ச முக்கனில்
நன்னர் மூடனை நம்புத னன்றொன. 24

அமைவ தேயைய சொற்றனை யாயினுஞ்
சுமடன் கேட்டவை தன்னுளந் துககுறச்
சமய நல்கிபின் சாபநிந தொண்மதி
கமையு டன்சொலிக் காட்டுத னன்றறோ. 25

சொன்ம திக்கணங் காப்படு துர்ஜநர்
நன்மை யாவுமி முப்பர்தந் நாளுகத்
துன்ம னத்திற்று னிந்துமு றுககிய
கன்ம பாசக்கட் டுண்டுக விழ்வரால். 26

தன்னிட் டன்னவன் சாற்றுவ தோர்கிலன்
முன்னிட் டாலுமு ஹையறி வானலன்
பின்னிட் டாவன பேசுது மாலினி
உன்னிட் டம்முரை யென்றன னொள்ளியோன். 27

நின்க ருத்திது வென்றுநி தானியாய்
நன்கு னைத்தனை நமபிந வின்றதே
தென்க ருத்தென வேகுதும யாமெனப்
பொன்கு லத்தல நோக்கினா போயினார். 28

வேறு.

போயினார் சோகமார் பூமியோ டேகதித்
தேயநா னெறிவிடா திடையிடைப் படுகருஞ்
சேயமா தடமலைச் சிகரியு மடகியுந்
தாயினா பிற்பட முற்படுந் தகையினார். 29

தாக்கோ கங்களாற் றளருவார் சிலபகல்
வேகயாத் திரையினு னமெலிசுவா சிலபகல்
தேகநோய் கண்டுளந் தேம்புவா சிலபகல்
கோகுலத் தவரோடுங் குலவுவார் சிலபகல். 30

வேதசாத் திரமெடுத் தோதுவார் விரகோடே
கீதகா னநதொடுத துருசுவார் கிடைதொறும்
ஏதமில் கருணைதுய்த் திறையிளங் கோமகன்
பாதபங் கயமலர் பரவுவார் பலமுறை. 31

என்றிம்மண் ணுலகைவிட் டிடுவமென் மெள்ளுவார்
என்றியாம் வீடடைந் திடுவமென் மோசுவார்
என்றிளங் கோமகற் காண்டுமென் மோசுவார்
என்றுசே வடிநிழல் புகுவமென் மினைசுவார். 32

சோகபூ மியினெறித் தொடரின்குன் றறவுறத்
தேகமவன் பொறையுறத் தெருமா லுறுகினும்
மாகமா நகரணித் துறுமென மகிழ்வுகொண்
டேகினு ருக்கமோ டேதில்வே தியாரோ. 33

சென்றுழிச் சென்றுழிச் செல்லுமன் னிழலென
நின்றழி நின்றழி நின்றறி வினனும்
பின்னொடர்ந் தணுகினுன் பிரிவுறு னறிவுருன்
ஆன்றுதிக் காய்குவார் சூழ்ச்சியிற் றொடருவான். 34

கருமமே கண்ணெனக் கண்டுமுன் செலும்வா
திருமினோக் குழியறி வீனனைச் சேய்மைகண்
டருமையீ தெமைவிடா தனுக்குமா றறிதுமென்
றொருமனத் திருவாசின் றொலலைக் விளிகொள். 35

வீரியத் தொடும்வினார் தவனுறும் விரகிலாப்
பூரியன் றனைமுகப் பொலிவொடேற் றுபசரித
தாரியன் சுகமவினா யண்டாநா யகனெடுன்
காரியத் திறமெவன கழறுகென் றுணாசெய்தான். 36

தேசிகக் குரவசேள் ஜீவா கூணையெனக்
காசையுண டுண்டுநம பிககையு மகிலலோ
கேசனைச் சிறதைவைத் தீறிலமுத தியைவிழைந்
தூசலா டுள்ளமு முண்டெனக் கெனறுமே. 37

சாற்றியித் தகையசா தனமெனக் குண்மையின்
மாற்றருந் தகையமெய்ம் மகிழ்வுளத் தூடுலாய்
ஊற்றிருந் தொழுகவி லுலகசம பததெலாம
போற்றிடா திவவழிப் போந்தன்ன றுறவியாய். 38

வேறு

என்றறி வீனனீ தியம்பக் கேட்டலும்
வென்றியம் பகவனை விதேக முத்தியைக்
கன்றிய வலகையுங் கள்ள மாககரும்
என்றுமுள குவாகதி யெய்தற் பாலரோ. 39

அரும்பெறன் மெய்விச வாசத் தாட்சியின்
பெருமபய னினைப்பினி லடையப் பெட்டிறும்
இருமபியன் மனததசோம பேறி யாத்துமம்
விருமபியும் பெறுதென விள்ளும் வேதமே. 40

வெறுத்தன னுலகவாழ் வெனவோர் வீரியம்
இறுத்தனை சான்றெது வென்னி லெம்பிரீ
கறுத்திடு மிதபமே கரியென பாயினு
மறுத்திடற் பாலதா மாபு கேட்டியால். 41

உற்பவ தோடருக் குலக வாவறல
அற்பமோ வன்றென னறிகி லாமைநிற்
பற்பலா முயன்றுபாழ் பட்டுத் தாமுடைக்
கற்பித் வெண்ணததுக் கவிழ்கின் றாரோ. 42

தன்னிரு தயத்தையே சார்ந்து நம்புவோன்
உன்னரும் பயித்தியோன் மத்த னென்றோரு
மன்னவ ஞானிசொன் மதித்துக் கொண்டவா
பன்னருங் கொடுவிடப் பையென் றோர்வரால். 43

கருதுகென் றுரியன் கழறக் கேட்டலுஞ்
சுருதிதேர் பனவபொல் லாத தூககுணர்
இருதய நிலையெடுத் திசைதத வாய்மையென்
ஒருதவ நிலாவித யத்துக் கொல்லுமோ. 44

நன்றுள விதயமு நன்ன டக்கையும்
ஒன்றினுக கொன்றுசான் றுகி யொத்தலான்
மன்றல்சேர் முத்திவீட் டின்பம வாய்த்திடும
என்றநம பிககையு மெனக்குண் டோதியால். 45

வித்தக நவமணி விளைந்து மல்கிய
அத்தகு சுங்கநல விதய மாகுமால்
பததெனும் விதிவிலக கோமபும பண்புடைச்
சத்திய வொழுக்கமே சாற்று நன்னடை. 46

வேதிய மேலினி விளம்பப் பாலதென்
சாதக பாதகஞ் சாற்று வாயெனக
கோதிலாக் குணத்தனீ குறித்த சுற்றினிற்
பாதக முளத்து பகரக் கேட்டியால். 47

ஒள்ளிய விதயத்தி னொழுங்கு முள்ளுறு
களளவல விதயத்தின கபடுங் காட்டுமால்
உள்ளதை யுள்ளவா றுனாககத தக்கநம்
வள்ளலா ருளையெனு மாற்றுக் கோடுகல. 48

ஈக நூற்பிர மாண மாடக்
மெய்திக முவிரொளி விளக்கை யோம்பிடார்
போய்திக ழிருதயப் புணாப்பை நம்பிவீண்
ஐதிக விருட்டிழம படைநது மாய்வரால். 49

நன்றுசெய் பவனிலை நரசி ருட்டியில்
ஒன்றிய நீதிமா னொருவ னும்மிலை
என்றுமெ லாநர ஹிருத யங்களுங்
கவறிய தீவினைக் கழக மென்பவே. 50

சேணுறு நன்னெறிச் செலவு தீர்த்தொரீஇக்
காணரு மாறுபா டாய கள்ளமுந்
கோணலுந் குலவிய குறுக்குத் தீவழி
நானிலா தொழுதுத னரசு பாவமாம்.

51

புளையறு புண்ணியப் புனிதத் தேமொழி
களையறு கபட்டிரு தயத்தின் களளத்தை
உடையடு நடக்கையை யோர மின்றியே
வளையறைப் படுத்திய மரபு காண்டியால்.

52

துந்நெறி யாய்மறை யியம்பு முண்மையைத்
தன்னகத துணாநதெலாநு சரியென நெுப்பிய
நன்னர்நெஞ் சேநலஞ் சாக்கு நன்னடை
துன்னிநின் துரப்படுஞ் சூழ்ச்சி காணினு.

53

தன்னுறு கேட்டினை யுணரத் தக்கவந்
நன்னாநெஞ் சுன்னத நாய கனறனை
உன்னுறு விதஞ்சிறி துடையபல கேளெனப்
பன்னுவான் றெடங்கினன் பார மாரததிகள்.

54

காமுறு நினைவையுட் கருததின் வஞ்சத்தைத்
தீமையை யிதயததுட் டுணிநத தோடத்தை
நாமுறு கேட்டினை நாடி நமமினுந்
கோமக னறிவென றுளங்கொ திக்குமால்.

55

உண்டென நினைக்குநம் முரிய நீதியை
மண்டுதாக் கந்தமாய் வளாவ ரல்லது
கண்டுளஞ் சகிப்பரோ கருத ருமபர
மண்டலா திபரென மனமப ளைககுமால்.

56

கறுப்புறு குட்டநோய் கழுமி யாக்கையின்
உறுபபெலா மழுக்கிசீ யொழுக்கி லோகரால்
வெறுப்புறு புலையனே னசுதத வெவ்வினை
பொறுப்பரோ புனிதரென றுள்ளம் பொங்குமால்.

57

இத்திற மறிகிலை யெம்பி யுன்னிலே
உததம விருதய முண்டென் றுள்ளுதி
விததக வொழுக்குளை யெனவி யக்குதி
எததனை பிழையென வேழை யோகிலாய்.

58

நீதிமா னெனவுனை நினைக்கு மட்டுநீ
கோதிலாக் கிறிஸ்துவின் குறைவி நீதிக்கொண்
டாதிபான் றிருச்சா ணடைகு வாயலை
ஏதமின் மெய்விச வாச மெங்குளை.

59

என்றுமெய் யுணர்வகத் தெழவி யம்பினுன்
பொன்றிகழந் தெனமிளிர் புகரி னனமதி
ஒன்றிலிக் குடமென லொருங்கு போக்கியே
நன்றெது மறிகிலா னவிறறு வானரோ.

60

பாவிசுட் காரம பரம னோர்கதன்
ஆவிவிட் டனாவற் கடங்கிக் கீழ்ப்படுந்
தாவரு நீதியாற் சாபம போக்கியெந்
காவல ரெனையங்கி கரிபப ரென்பதும்.

61

புண்ணிய முர்த்திதம் புண்ணி யத்திலெற்
கண்ணிய பத்தியின் கருமம யாவுமோர்
அண்ணலுக் காப்பண மாகு மென்பதூந்
திண்ணிய வென்விச வாசச செவ்விகாண்.

62

இவ்விச வாசத்தி லியைநத நீதியுஞ்
செவ்விய நீதியில ஜீவ ரகையுந்
கவ்வையின் றுய்வரு கணககை யோர்கிலை
எவ்வகை திகைத்தனை யியமபு கென்றனன்.

63

எள்ளரு நல்லவித் திட்டென் செய்யினும்
அள்ளலோந் குவாநில மளிக்கு மோபயன்
ஒளனிய நறுவிறா யுண்ட போதினும்
உளனியின குணஞ்சிறி தொருவற் பாலதோ.

64

எத்திற முடியினு மேழைக் கீண்டியான்
உததம மெய்விச வாசத் துண்மைபின்
வித்தக முறையினை விளக்க னன்றெனாச்
சித்தமுற றுரணன் செப்பன் மேயினுன்.

65

உள்ளுறு முன்விச வாசத் துண்மைதான்
வெள்ளென வெளுத்ததுண னுனையின் மேயதுன்
பிள்ளைமை யிடையிலவர் துதித்த பேழைமை
கொள்ளும்வீண் பத்தியாய்க் குலவிற் றுமரோ.

66

சொந்தநற் கிரியையாற் றொருத்த புண்ணியச்
சிறதையி நீதிமா னாகத் தேறினை
அநதரத் தாமரை யலாததிக காட்டிய
விரதையே போலுமால் விகட வேடத்தோய். 67

நீசராம் பாவரை நீதி மாண்களாய்
மாசறச் செய்யுவிச வாசம வலவிதி
விசுதண் டனைக்கிடை விலக்கி ஜேசுவின்
ஆசறு புண்ணிய வடைக்க லத்திடும். 68

பாசமா கிரியையிற் பழுதத வுன்விச
வாசவைக் கடனமோ தீவை வைகளில்
ரசன்கோ பாக்குளிக் கெதிரின றுய்ப்பது
பேசுமாக் கிணையுனைப் பிடித்தி டாதுகொல். 69

நினதுகீழ்ப் படிதலை நீதி யாக்கவே
புனிதநீ தாதிததன் போந்த தாமெனின்
மனிதர ஸ்ணையெலா மாநு வேலருட்
டனிதத்தா லன்றுந் தருமத் தாயவாம். 70

இப்பெரு மருள்பிடித் திழுக்க வேழைநீ
துப்புர வுளையெனத துணிநதுன நீதியார்
தப்பறைக கிடங்கரிற் றலைகி ழக்குறக
குப்புறு கின்றனை கூறக கேடடியால். 71

இத்தரை மனுக்களுக் கிறுத்த தண்டனை
அதனை யுஞ்சுமந தரிய பாடுகள
உததரித துயிர்ப்பலி யுதவிக் கற்பனை
பததையுந் தழுவினா பரம னோசுதன். 72

ஈதுகாண் மெய்விச வாச லக்யம்
ஆதலி னிதையுளத தாக்கி யாண்டகை
நீதியைப் புனைநதிவ ணிலவு வாயெனில
ஜோதிநாட் டியர்பதரு சொந்த மாமென்றான். 73

இச்சையாம் புரவியை யிழுத்திங் குய்ப்பதற்
குசசித கிரியையே கவின முணமையிற்
குசசித மாமெனிற் குவல யம்மெலாம
நிசசயங் கெடுமென நிறுவ வேண்டுமோ. 74

கிரியைநோக் காமலே கிறிஸ்தி ரக்ஷகர்
புனாதபு புண்ணியப் பொலிவின் மாட்சியால்
குறாகடம் புலிககெலா மிரகக்ஷ கூடுமேல்
வரைவதென் பாவததை மதிவ லோயென்றான். 75

ஆரியன் கேட்டறி வீன னுன்பெயர்
பேரியற் பொருளனுப பிசகு றுமலுன்
பூரிய வாய்மொழி புலப்ப டுததுமால
நீரிய நிலததய லெனனு நீமைபோல. 76

கோதியன் மாந்தகாக் கோதி லாரென
நீதிமா னுக்கிடு நீதி மாண்பையும
வேதனா நீதிககு விலக்கி நற்கதி
ஈதலின மரபையு மினனுந தோகிலை. 77

* இத்தகை யெனமுன மெடுத்தி யம்பிய
அததகு மெய்விச வாச மாக்கிடும்
உத்தம பலன்களை யுசிதச செய்கையை
எததகு வனவென யாதூந தோகிலை. 78

என்னினுந் தெரிப்பலெம மிருத யத்தினை
முன்னவன கிறிஸ்துவின மூல மாய்ப்பிரான்
சநிதிச குய்த்திடுந் தையயன் பாதிய
பன்னருங் குணங்களைப் பாலித தூட்டுமால். 79

தனதுட லுயிர்பொருள் தனக்கின் றுமென
அனவர தாதிபற காககி யன்பிஞன
மனமொழி மெய்களின வணங்கி வாழ்த்தியும்
தினபர வசமுறச செய்யு மாலரோ. 80

சுருதியைச் சுருதியிற் றேன்று மார்க்கத்தைக்
சுருதமெய் யுணாவொடு கலநதம் மாாகசத்து
வருதிருத் தொண்டரை மதிததுள் ளன்பிஞற்
பருவரல சகித்திடும் பான்மை நல்குமால். 81

சொற்றவித் துணைகொலோ சுகிர்தம் யாவுக்கும்
உற்றவோர் மூலமா யுயிருந் றோங்கிய
அற்றமின் மெய்விச வாச வாக்கத்தைப்
பெற்றவ ரோந்திய ஜீவப் பேறுளரா. 82

கருத்தனாந் கிறிஸ்துவின் காட்சி யுற்றிடு
திருத்தகு மெய்விச வாசச செவ்வியிற்
பொருத்தமா மன்புறு கிரியை புண்ணியர்
அருத்துவா இருபையா ரமிாத போனகம். 83

அன்புறு கிரியையோ டளவ ளாவிடும்
பொன்புறா மெய்விச வாசம் பூததிடின்
மன்பெருந் துரிசுசையின் வாயிற் பெய்வதோர்
கொன்பயில் கலினமாந் குறிக்கொள் வாயென்றான். 84

அவ்வயிற் கடவுள்வேந் தருட்கு மாரனை
எவவகை வெளிப்படுத தினரி வற்கெனச்
செவ்வியோய் வினவுகென் றுரைப்பச சீரிலா
அவ்விய னகங்கடுத தறைகு வானரோ. 85

விண்ணுல காளியோர் விபுத மைந்தனைக்
கண்ணெதிர மயலறக காண வேகொலாம
எண்ணிய வெண்ணதும் மிருவா வாய்மையும்
திண்ணறி வீனத்தைத் தெரிசகு மாலரோ. 86

எத்தனை யாகவீ னெண்ணந் கொள்ளுதிர்
எத்தனை நுணுகுகமா யெடுத்தி யம்புதிர்
எத்தனை றுமவிச வாச மென்னினும்
அத்தனைக குறுகுறை வல்லன யானென்றான். 87

இததலத் தவரெலா மிறைவ னோர்திருச்
சித்தமுய்த துணாகிலா ஜெனமத் தீட்டினால்
உததம் கிறிஸ்துவை யெமக்கிங் குளளுந்
அத்தனே வெளிப்படை யாக்க வேண்டுமால். 88

தெய்விக வெளிப்படைத் தேற்ற மின்றெனில்
உயவருள் பவாதிருக குமர னுற்றவர்
தைவிகா தந்தையி லுளரெ னத்தகு
மெய்வெளி வருவகை யாது விளளென. 89

வேதிய னெல்லையே விரய மாய்விளித்
தாதா வோடுநம் மாண்ம ரகூனை
காதலாய் நுட்பமாய்க் கருது றுமல்யாம்
பேதமை யாலெயிற் பிணங்கற் பாலதோ. 90

சிருட்டிக ராகிய தேவ தந்தைதம்
அருட்டுணை மைந்தனை யறியு மாறிவண்
தெருட்டினு லன்றியார் தெருள வல்லவன்
பொருட்டிற னறிந்தவன் புகன்ற துண்மைகாண். 91

புன்னர ஜீவரைப் புரக்கப் போந்தவம்
மனனொரு சுதனையா மனத்து ஞாய்ப்பதற்
குன்னதத் தரசனே யுவநது நமபகத
தின்னருட் கிரியையை யியற்ற வேண்டுமால். 92

மாயமின் மெய்விசு வாச மாட்சியை
நியறிந திலைசிறி தேனு நினனிகல்
வாயுரை தெரித்தமேல் வருநிராப பந்தத்தை
ஆயுதி யாயுணாந தறிதி தாழ்த்திடேல். 93

ஜேசுவே யடைக்கலம் ஜேகத்தி னுக்கெலாம்
ஈசனு மவாகும ரேசன் பககலில
ஆசையோ டேவினார் தடுபபை யாயிலுன்
பாசவெவ் வினைகள்வோ பறியுங் காண்டியால். 94

பாவரி வாரணப் பயனி தொன்றுகொல்
தேவகோ பாககினைத திகிலு நீங்கிடும்
ஜீவர கூணையுமெய் வாழ்வுஞ் சித்தியாம்
ஆவலித் தோடுதி யகங்கு விந்தரோ. 95

சொன்மதி யிவ்வெலாஞ் சுருதி கூறுமெய்
நன்மதி யாதலி னையநதுட் கொண்டுநீ
உன்மதி யீனத்தை யொருவி யொல்லையே
சென்மதி கிறிஸ்துவைச சேவி யென்றனன். 96

ஒள்ளியீர படபடத் துரைக்கு மாறுபோல்
துள்ளுதிர் நடையிலு மெனக்குத் துரமால்
மெள்ளமெள் ளத்தனி வருவல் விட்டுமுற்
கொள்ளுதி ரென்றனன் குணத்தைக் கொள்கிலான். 97

வாட்படை யனையசொல் வழங்கக் கேட்பினுங்
கோட்படா மனத்தினன் குறிக்கொண் டானலன்
கேட்பினுங் கேட்கிலாத் தகைய கேள்வியாற்
ரோட்குறாச் செவியெனுஞ் சொற்பொய் யாவதே. 98

ஆரியன் நேழனை நோக்கி யையவீண்
காரிய மினியிவண் காலம் போக்குதல்
சீரிய கதிவழி வினாநது சேறலே
கூரிய மதியெமக் கென்று கூறினான். 99

ஆமிதே கருமமென் றவனு நோந்தனன்
மமகி பதிதிரு வருளை வேண்டினா
பாமான் றனையொரீஇப் பாதை பற்றினார்
கோமகன் நிருபபுகழ் குறிக்கொண் டென்பவே. 100

வேறு.

சீவவழி செல்பொழுது தேசிகனு மேழைப்
பாவியறி வீனனமுடி விற்படரு முககப்
போவதை நினைதெனுளம் புண்படுவ தைய
ஆவதினி யாதுசெய லாவழிய வந்தோ. 101

என்றுபரி தாபமொடி யமபலுகம் பிகை
ஒன்றுமதி யெததனையு னாததுமறி வீனன்
பொன்றுமவழி யூடுதனி போவதுது ண்நதான்
நன்றறியு மெததையிதி னுமபரிவ தெனனே. 102

பித்துலக மாயவலை யூடுபிணி யுண்டு
மததமுறு மாயபுரி யினமறுகு தேறும்
உய்ததுணாவி லாதுபடு மோசமுறு கிளறா
இததகைய ரெததனைய ரெனபனுனக கென்றான். 103

தூயகவி சேஷவொளி தோற்றரிய தாகப்
பேயலகை யாயபிர பஞ்சவதி காரி
மாயவிச வாசிகண்ம னக குருடு ரெய்தான்
ஆயதிவ கைததெனினு மையவிது கேணமோ. 104

சோரவழி யூடுதிரி துர்ஜநர்த மக்கும்
பாரமிகு பாவவுணா வுண்டுபய முண்டென்
நேரினுமி யறகையறி வீனமுற லாலே
சேரடையு மார்க்கமில் ராயுணாவு தேய்வார். 105

முற்றுநல்லு ணாச்சியொடு முருமனஸ் தாபம்
உறறவிடை யாததுமநல லுநியமி தென்னாத்
தெற்றவுண ராததுசி தைக்கவகை செய்தே
அறறுடலி னிசசைவழி யிறறுணிவு கொள்வார். 106

இன்னவகை யாயவுணர் வாதியித யத்தில்
துன்னிநிலை பெற்றிடுமெ னிற்கருதி கூறும்
நனனெறிபு குததுமென நமபிகரு தற்றாய்
அநநெறிதெ ரிபபலென வாரணனை ரிப்பான். 107

பாவபய முன்னதப யம்பகரி ரண்டில்
ஒவலுறு முன்னையதி டைக்கிடையு யிர்த்துத்
தேவபய முள்ளுறுமெ னிறற்கழ்மெய்ஞ் ஞானம்
மேவுமது வேனிதிவி லக்கின்வழி யுய்க்கும். 108

நீத்தொழிலை விட்டொருவு கென்றுமதி செப்பும்
மாத்தகைய ரக்ஷகரை நாடிவழி பட்டுன
ஆகதுமளி ரக்ஷபெறு கெனறறிவு றுத்தந
தோத்திரஜெ பங்கடாய கத்திடையோ குக்கும். 109

உத்தமநல் லாவியறி ஷூட்டுமுறை பற்றிச
சுத்தமன ரம்மியசு சீலசகி தங்கள்
விதகவி வேகமின மேவியருள வேத
சத்தியமு றைக்குநிலை தநதுதரிப் பிக்கும். 110

இப்பெருந லநதருவ தேதுபய மதுவே
செப்பரிய தேவபய மற்றிநதெ ளிநதோர்
தப்பிலவிச வாசமுறை சாரதிறுதி காறும்
ஒப்பரிய வுத்தமவொ முக்கநெறி நிற்பார். 111

செவ்விதிக முத்தமப யத்தினுறு சீலம்
இவ்வகைய வென்றுதுணி யாகவறி வீனர்
வெவ்வியபி சாகளமவி னைத்ததென வெண்ணி
அவனியல்கெ டுத்துளம் டககியலை வாரால். 112

ஐயவிது காறுமறி வீனனியல் பேசி
ஸமயலுறு சோகமனு காதுவழி வந்தேம்
வையகவ ழிக்கடையின் மல்குபெரு வாழ்க்கை
கையுறவ டுத்தனமி தோகடிகை தூரம். 113

என்றகம கிழ்ச்சியொடி சைந்துவழி யேகி
வென்றிபுனை வேதியன்வி ளம்பிடவி யந்து
நன்றுமிக நன்றெனநம் பிக்கையுந டநதான்
ஒன்றியிரு வோருநெறி யேகினரு வந்தே. 114

அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம் முற்றிற்று.

நிலைகேடனாதியர் விவரணப் படலம்.

ஊசிபுகு மாறுசெலு தூவினொரு வாமே
ஆசுதநம பிககைவிசு வாசியையடுத்துப்
பேசுகடை கூடினனோர் பேதமில் ராக
சசனைவ முத்திரெறி யேகினர்வி னாந்தே. 1

அங்கனொரு குழலையடுத்துமறை தேர்ந்த
புங்கவனம பிககைமுக நோக்கிமதி பூததோய்
கங்குலித யத்துநிலை கேடனொரு கஞ்சன்
எங்குளன நிந்தனைகொ லோபுகறி யென்றுன். 2

நன்றறிவ னானவனை நாணயபு ரத்துக்
கொன்றியவ மார்க்கபுர மென்பதவ னூராம்
முன்றனையு ணாநதுபய முற்றுமன முட்டி
மன்றனகர் யாத்திரைம தித்தனனொ ருக்கால். 3

மாயநக ரிக்கருக மார்க்கபுர வாயில்
ஆயதுகொ டென்வயின துத்துநிலை கேடன்
மேயவுணா வும்பயமும் விண்ணிழி வழிநீர்
ஏயவுள முங்குவனி ரகையையி னாவி. 4

பண்டுபல காலவன கத்தெழுப யத்தைக்
கொண்டுமிரு கண்கலாழி கோததிடுகு நிப்பைக்
கண்டுமிவ னுக்குயிரி ரகையெறு கவலை
உண்டுமென நமபிமன முருகியதெ னக்கும். 5

இப்பரிசி ருப்பினும் மீசனொரு சித்தம்
எப்பரிசெ னாவதைய நிந்தினிதி யற்ற
ஒப்பினடை கொள்கிலர்கண் ணீரானியு குக்கும்
அப்பரிசி னென்பயனெ னுச்சிறிதை யுற்றேன். 6

எத்தனைய ரோபரம நாமமெடுத் தோதிக்
கத்துபவ ரல்லர்கதி காண்பவர்க ருத்தன்
சித்தமறி வுற்றதுசெ யற்குளம கிழந்த
உத்தமர்க ளையெனுமு னாத்திறமு ணர்ந்தேன். 7

ஆங்கவன சுத்தயல்தன் மீட்சியும் றப்பின்
வாங்கியுமெ னப்பெயர்வ திருதமதி கேடர்
நீங்கரிய நட்பினரி வற்கவாநி கழ்த்துந்
திங்குமொழி கொண்டெழுநற் சிந்தனைதொ லைத்தான். ■

ஐயநிலை கேடன்முத லாயவர்தி றத்தென்
நொய்யமதி யிற்படுக ருத்தைதுவல வன்பின்
செய்யமதி யுளளுறைதெ ரித்தியினி தென்னு
மையறுநம் பிக்கைமுன்வ குத்திடுவ தானான். 9

இங்குறிப டைத்தவர்தம் மின்னொறு பாவச்
செக்குளமெ மும்பநர சுத்திகில டைந்து
புக்கரிய வானகதிபு குநதிடவி ரும்பி
முக்கியவி ரகைவழி செல்லமுயல கின்றார். 10

பின்னர்சில வைகலொரு பெற்றிகழி யப்போய்
அன்னர்பிற விகருணம சுத்திடையெ மும்பி
முன்னுறுமு ணாச்சியையொ ருங்கறமு ருக்க
நன்னெறியொ ரீஇமுனெறி நச்சிதுழை கின்றார். 11

மேதகுவை தீகநடை வித்தகவி வேகஞ்
சாதுகுண சிலமொடு தர்மநெறி யாவும்
ஒதுபிற விக்குணமு யர்ந்திடுலொழிகும்
ஏதுகுண மேலிடும தற்கடிமை யெல்லாம். 12

ஆண்டகைகி நிஸ்துவைய நிரநவறி வாலே
தீண்டரும சுத்தவுல சுத்தநெறி சித்து
மீண்டவர்தம் றுத்துமவ்வி டாக்குள்விழு வாரேன்
முண்டெழுபல் கேடுறுவர் முன்னையிலும் பின்னே. 13

நீதிநெறி நீர்மையை நிரந்துமதி னின்றும்
மாதகைய கட்டளையை வல்லிதின்வ னானது
போதலினு முநதுறவப் போதமடை யாமே
மேதினியி னூடலைதன் மிக்கநல மன்றோ. 14

கக்கியத யின்றுகடை காத்துயிர்க ழிக்கும்
குக்கல்கழு வப்படினுங் கோதுபட வொல்லை
புக்குளைபு ண்டலையுங் கோலமது போலிம்
மக்களும் சுத்தநெறி யூடுமறி வாரால். ■

வேறு.

பிறவித் தீக்குணச் செயலிது பிரபஞ்ச மயக்கின்
உறவு மச்சமு மேவிட நாகச்ச மொடுங்கி
மறவி யாதவி னுலகினப நுகாந்துயிர வாழ்தல்
அறவி யற்கையென நக்ககரி மழுகுகுண ரூரால். 16

அலகி லாரண னானெறி பிடித்தலி னவியா
துலக நிரதைமேன மேலுமு பாதிதொக கோங்குங்
கலக மாமதாற் றந்திரோ பாயத்தாற கழிப்பாம
இலகு மாயுளென மெண்ணியும பின்னிடை கின்றார். 17

புலநு காச்சியை விழைநதிறு மைந்துயிர போலத்
தலம ருத்தபுன் போகத்தாத தலைடு மாறிச
சுலவு மாயவின பங்குநாத துய்த்தகந துலககிக்
குலவு நல்லுணா வளைததையும் புதைப்பாரிக கொடியோர். 18

மேவு நன்னெறி யால்வரு வெட்கத்தி னிடறி
ஒளி லாணவத் தருக்கினு னல்லுணா வொழிநது
விவின ருய்வரும வேதனைக கிடங்காவீழ் கின்றார்
தேவ பத்தியி னலததையுற் ருய்கிலாச சீதடா. 19

சுலவு பாவமும் பயங்கரத் தொகுதியுஞ் சூழ்ந்து
நிலவி மேலவரு மாக்கினைத் தீர்ப்பையுண ணிலைந்து
விலவி லததக நடுங்கவில் விருப்பமின் ருகி
உலவு கிணறனா பாவத்தி னுசலா டுளத்தா. 20

மூல மாயகத் தெழும்புநல் லுணாச்சியை முறையே
பால னஞ்செய்து காக்கிணற பத்திமைக குழுக்கள்
மேலை நிரப்பநத விழவிலே வீழ்நதழி வதனமுன்
சால வேயடைக கலம்புகுந் துய்குவா சரதம. 21

தந்தை கேட்டிசன் மார்க்கத்து நடுநிலை தவறி
வெந்துன் மார்க்கத்துக் கவிழ்த்துமே துக்களை விதந்தேன்
எந்த வாறபின் வாங்குகிண ருரென வெடுததுச்
சிறதை யாரநீ தெரிககென வேதியன் மெரிப்பான். 22

தெள்ளி யோய்நிலை கேடனா தியாகந் தெளிந்தங்
குள்ள கோதெலா நனிவடித துணைத்தனை யுள்ளம்
விள்ளு நல்லுணா வோடெழு மெய்மனஸ் தாபங்
கொள்ளு நீரே நிலைபிசு காநிற்குங் குணத்தா. 23

நின்ற நன்னிலை தவறிப்பின் வாங்கிடு நீசர்
சென்று சென்றுதுன் மாக்கததுச சிக்குனுஞ் சோகேள்
நன்று தெய்வத்தை மரணத்தை நாகவெஞ் சிறையை
ஒன்று முள்கிலா மறதியே மூலவுற் பாதம்.

24

வேத வைதிக வொழுக்கெலா முறைமுறை விடுதல்
சாத கம்பெறு பாவத்தை யிச்சையைத் தழுவல்
பேத மைத்துணி கரங்கொடு பிரபஞ்ச மயக்கம்
ஒது சற்கரு மங்களை யொழிதலே யுபயம்.

25

இனைய தூர்க்குண சீலங்க ளிதயத்துக் கெழுமிக்
கனவு போன்றுசின் னூட்செலக் கருத்திடைக் கதித்து
நினைவி னோகுகிப்பின் வாகுகினுஞ் செயலினு நிலவி
வினையி னூல்வர வரவெளிப பட்டிடம் விரகாய்.

26

மெய்க்கி நிஸ்தவர் கூட்டுற விழிவென விடுவர்
பொய்க்கு ருக்களென நிகழுவ ரறவரைப் பொதிந்து
வைக்குந் திமைக்குப புகல்சொல மறையவ ருள்ளங்
கைக்கு ளேநரை முளைதததென் நெள்ளுவா கடுகி.

27

ஐகந்த மைத்திடு சிற்றின்பப் பிரியருல் லாசர்
முகநது கொளபொரு ளாசையா முழுக்குடி வெறியர்
அகந்தை யாளாபே ருண்டிய ராயமற நிவரோ
டுகநது நண்பராய்க் கூட்டுண்டு களிப்பரிங் குழன்றே.

28

வைகல் சிற்சில கழியவும் வரம்பிலாப் பாவச்
செய்க லந்தனு போகததை விளைப்பதே செயலாய்
உய்க லாநெறிக் கோடியா டிததிரிந துலவிப்
பொய்க லந்தவா னுளிறப் பொனறுவர் முடிவில்.

29

இத்தி தத்தருக் கிரங்கிரம் மிரகூண மூத்தி
அதது டக்கினின் தகற்றியுய் வருளில ராயின்
தத்த மக்குவைப் பாக்கிய கெடுநிதிச் சலதிக
குத்தி யோகம்பெற் றுழல்வரா னுழியோ டீழி.

30

என்றிவ் வாறுரைத் துறநிலை கெட்டுப்பின் வாங்கித்
தன்று னைப்பெரு மீட்பினி யுண்டெனத் தருக்கும்
பொன்று தீக்குண வியல்பெலாம் போகவிட் டிடுதூந்
துன்று சோகபூ மியினொடு மென்றனன் றாயோன்.

31

சொற்ற வாய்மைகேட் டெளத்துண்மை ஞானத்தைத் தோருத்துத்
 துற்று சோகபூ மியிற்படு முயக்கெலாந் தொலைய
 முற்று நீத்தன மெனுங்குது கலத்தொடு முடுகி
 நறற வத்தனோ டேகின னம்பிக்கை யொருவான். 119

நிலகேடனாதியர் விவரணப் படலம் முற்றிற்று.

ஆரணியபருவம் கவி, 739.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

ஐந்தாவது: இரக்ஷணிய பருவம்.

தர்மக்ஷேத்திரப் படலம்.

உடலுயிர் கண்ணிமை யொத்த மாட்சியர்
படருறு மனந்தரின் படுகர் வைப்பையும்
நடலையார் பிரபஞ்ச நச்ச வாழ்க்கையின்
கடையையுங் கடந்துமெய் வாழ்வைக் கண்ணுற்றார். 1

பல்வளங் களுங்குழிஇப் பரம பாகையின்
கல்வியுஞ் செல்வமுங் கவின்கொண் டோங்கிய
நல்வள நாட்டையு டுருவி ஈம்பிரான்
மல்வள நகர்புகு மாகாகஞ் சென்றதால். 2

புயனினா பொதுளிய பொதும்ப ரும்பல
பயிர்வளஞ் செறிந்தெழில் படர்ந்த பாங்கரும்
வியனிலப் பரப்புநல் விரையும் யானமும்
மயலறு காட்சியின் மயங்கு மாலது. 3

வானமும் பூமியு மிணைந்த மாண்பது
ஞானமும் நன்மையு நனிக தித்தது
தினமு மீனமுஞ் சேர்வின் றுயதெவ்
லுனமும் பாவமு மொழிந்த நீரது. 4

ஆரிய ரோகுடி பமையத் தக்கது
பூரிய ரவ்வழி புசப்பெ றுதது
சூரியன் கதின வாதந் துன்னலால்
காரிரு னெங்கனுங் காணெ னுதது. 5

புனிதமே யெங்கணும் பொலியும் பொற்பது
தனிதமா ரருண்மழை பொழியுஞ் சால்பது
மனிதர்வா னவரென மருளத் தக்கது
நனிதவ வொழுக்கத்தி னலங்கொண் மொய்ப்பது. 6

புண்ணிய நதிவளம் பொருந்து பொற்பது
தண்ணளித் தடங்கனிந் பெருக்கஞ் சான்றது
கண்ணிய பரிவளங் கவின்கொள் காட்சியின்
வண்ணமித் துணையென வகுக்கொ ணுதது. 7

சீலமு மொழுக்கமுந் திகழ்ந்த செவ்வியிற்
பாலொடு தேன்கலந் தோடும பாலது
ஞாலமுந் துறதொகூஉ நன்க ருநதினுஞ்
சாலவும் பயன்படுந் தகைமை சான்றது. 8

கருமபூ மிரின்கடைக் கண்ண தாயது
திருமலை சாரலோ டிசைநத சீரது
மருமலி தருமலாச சோலை வாய்நதது
தருமசேத் திரமெனப் பெயாத் ழைத்தது. 9

அத்தகு சேத்திரத் தணிகொண் மாட்சியைச
சத்திய நிலைபெறு தனக்ககண ணுடியின்
பத்தியின் விழிக்கொடு பாரப்பி னலலது
வித்தரிப் புறையியல விளக்கற் பாலதோ. 10

வேறு

இன்ன ணந்தகு பரமசா தனங்களோ டிசைந்து
மணனு ஞானநல வளநதரு தருமசேத் திரத்தைத்
துணனு மாததிரத் தாரணக் கிழவராக தூயோர
பனை ருமபர மானந்த பரவச ரானா. 11

பனிதி கழ்நதவண் புதுமலர்ப் பரிமளம் பரம்பித்
தனித மாமதுத துளிபடு தண்டலைப் பரப்பில
நனித வழ்நதுலா நறுநதென்றன் மெய்யுற நணுகப்
புனித ராயின நிருவரும பொன்னொளி மருவி. 12

மாய மார்பிர பஞ்சத்து மயக்கினி மருவாத்
தூய சேத்திர மடைநதன மாலெனத் தொழுது
மேய தோத்திரம் புரிந்தனர் விண்ணுல காளும்
நாய கன்னருட் டுணைமையை நன்றியோ டுள்ளி. 13

இனைய சீலராய் நன்னெறி பிடித்திரு வோருந்
தினைய னைத்துநோ வின்றியுள் ளதிகயரு சிறப்பத்
துனைவி னேகுழி வரமபறு காட்சியைத் தொகுத்துப்
புனையும் வேதியன் ரோழற்குக் காட்டினன் புகலவான். 14

கூருந் ரோங்கிய மதிவலைய் கொற்றவன் மகிமைச்
சீருந் ரோங்கிய திருநக ரணிததுறுஞ் செயலால்
ஏருந் ரோங்குபைம் பொன்மய வெழிலுருப் படைத்திப்
பாருந் ரோங்கிய சராசரப் பகுதிகள் பாராய். 15

நிண்ண யந்திக முத்தம நிருமல வரசன்
தண்ண ளிபபெருக காவதித் தருமசேத திரமென்
றெண்ண ரும்பல வளநிறைந் தென்கணு மலிந்து
கண்ணை திரப்படு காட்சியே தெரிப்பன காணாய். 16

என்னு யிராக்கருந் துனைவவித் தலத்தவ ரெல்லாம்
மனனா கோமகன் குருநிரீ ராடிய மரபாற்
செநரி மததபொன் னுருவொளி திகழ்ந்தமே னியராய்ப்
பன்ன ருமமெழில் படைத்துள புதுமையைப் பாராய். 17

அனித விர்த்தருந் துனைபுரி தோழவித் தேயப்
புனிதர் வாய்மலா பொழிதரு புதுமொழித் தேன்போல
நனிதி கழ்ந்தமுந் திரிகையி னறுங்கொழுந் குலைகள்
கனித் ரும்புது நறைவிரி காட்சியைக் காணாய். 18

உரவு நீரிலத் தருட்டி வியம்பெற்ற வரவோய்
இரவு மின்றது துயிலுமின் ருதவி னெங்கும்
புரவ லன்றிரு வடிககனபு பொருந்திய புனிதா
பரவ சத்துயில னீனைக்கினை புதுமையைப் பாராய். 19

உரம னைந்தமெய் யுத்தம விர்திலத் துவோர்
கரவி லாதகம் புறமெங்கு முண்மையே கவினப்
புரவ லன்சித்தம் போற்புரி புனிதமாச் செயலாற்
பரம ராஜஜ்யம் வந்துற்ற பரிசினைப் பாராய். 20

அற்பு மலகிய வாருயிர்த் தோழரும் மருமைத்
தற்ப ரன்சுதன் பிராட்டியோ டிலவுவான் சமைத்த
விற்ப முத்தபைம் பொன்மலாப் பரிமளம் வீசுங்
கற்பு கச்செழுந் காவனத் தெழினலங் காணாய். 21

மீயு யாந்தவா டூட்டிள வரசன்வீற் றிருக்கத்
தூய பொன்னெடு மின்னையும் வெயிலையுந் தொகுத்து
மேய பன்மணி குயின்றுவின் னுறமிளிர்ந் தெங்கும்
பாபி ருஞ்சுடர் பரப்புமண் டபநிலை பாராய். 22

நம்பர் நாட்டிய நம்பிக்கை யுருக்கொண்ட
இம்பர் நாட்டிய திருச்சபை யெனுமண வாட்டிக்
கும்பா நாட்டிள வரசன்செய் யொப்புடன் படிக்கைக்
கம்ப நாட்டிய திருமணப் பந்தலைக் காணாய். 23

புரையின் மெய்விசு வாசனிப் புனிதசேத் திரத்தின்
தரையில் வந்துவந் தேகின்ற சாரண விபுதர்
விரைய லாந்தபொற் றுமணாத் திருமுக விளக்கங்
கரையில் பேரின்ப மகிழ்ச்சியைத் தெரிப்பன காணாய். 24

ஞான நண்பபொன் னகரணித தெமக்கினி நவிறில்
வான கத்தர சன்றிரு வேலகக மன்றில்
ஆன கத்தொனி யோடெழு மாரண கீத
கான கந்தரு வஞ்செவி மடுப்பன காணாய். 25

எம்பி யிந்நிலை யாடியி லிணையில்பே ரின்பச்
செம்பொன் மாளிகை திருக்கடை திருநெடு வீதி
உம்ப ரோங்குகோ புரமகி மைத்திர னுயர்ந்த
பைம்பொ னிஞ்சிமா நகருருக காட்டுவ பாராய். 26

எனம னககினி யாய்சரு வேகா ரேசம்
நன்மை நற்குண நன்னடை நன்மனச சான்று
தன்ம பாலனந் தையயன்பு சாந்தமென் றினைய
பன்ம ணிததிரள் புராகுண நிதிகளைப் பாராய். 27

தெள்ளி யோயிந்தத் திவ்விய சேத்திர மெங்கும்
உள்ளு றப்பளிந் கெனத்தெளிந் துறுமணங் கமழும்
வள்ள வாய்மலர்ந் திதழ்விண்ட மறுத்துளி மல்கிப்
பள்ள நீரகத் தலர்முக வனசுங்கள் பாராய். 28

ஜீவ நன்மையைத் தெரிந்துளந் திரும்பிய செய்யோய்
தேவ மைந்தனோர் சீர்த்தியைச சேத்திர மடந்தை
ஆவ லிற்புனைந் தேத்திசை யாமென வணிகொள்
காவ கத்தெழு புள்ளொலி காட்டுவ காணாய். 29

இனைய யாவையும் வயின்றொறுந் தோழனுக் கியம்பிச்
சினைய லர்த்தபூக் காவகச் செழும்பொழி னடுவண்
வனையும் பொற்றிரு மாமணி மண்டப மடுத்தான்
நினைவி னீங்கலா நம்பிக்கை யோடுமர் நிவிர்த்தன். 30

திருக்கு லாவுமம் முன்றிலிற் நிவ்வி ய ஜோதி
விருக்க மல்குமோர் சூழலில் வேதிய ரிருவர்
மருக்கு லாவிய மலர்செறி யசோகத்தை மருவி
உருக்கு மண்டபப் பொலிவுகண் டெவப்புட னிருந்தார். 31

ஆய போழ்த்து வனபரி பாலக ரடுத்துத்
தூய பாததினாக் குறியினு லவாநிலை துணரிந்து
நேய நன்மொழி நிகழ்த்துந் நெறிக்கிடை நிகழ்ந்த
சேய காரியந் தெரிக்கென வேதியன் நெரிப்ப. 32

நன்று கேட்டுளக் களிப்போடு நாயகந் பரவி
நின்று செவ்வியீர் பிரபஞ்ச நிருவிசா ரத்து
மன்றி ருந்துயிவ வளமபடு தருமசேத் திரத்து
முன்றில வநதனிர் திருவருண் மாட்சியே முற்றும். 33

ஐயன் மீரினித் துன்பமின் றுயினு மாண்டோர்
மையி ருட்படு மரணத்தை வரன்முறை நீர்தித்
துய்ய வாயவக் கரைபபடிற் சுவாககபே ரினபங்
கைய தாகுமா லென்றுளங் கனிநதுரை யாடி. 34

வம்மி னீண்டென மலர்க்கரங் கொளுவியுப் யானத்
தெம்ம ருங்கினு மிசைநதுள புதுமையைக காட்டி
அம்ம வீதிதென் றமைவெலா மகமுறத் தெருட்டி
மம்மர் நீங்கிய மதிவலீர் கேண்மென வகுப்பார. 35

மரும லிந்தவிச் செழுமலர்க் காவொடு மலிந்த
தரும சேத்திரப் பகுதியுஞ் சருவலோ கேசன்
திரும கற்குரித் தாமிவண் செறிபலன் யாவும்
ஒரும னத்தயாத் திரிகருக் குரிமையா முரைக்கில். 36

மறியுந் தண்புணன் மடுவுண்டு நதியுண்டு வனையக்
கறையி லாதவெண் டுகலுண்டு கவினணி யுண்டு
நறிய முப்பழக் கனியுண்டு தீம்பழ நறையும்
நிறைய வுண்டுபோ னகமுண்டிந் நிலத்தினி லெங்கும். 37

தங்க மானிகைத் தலமுண்டு தலைவனைப் பரவப்
பொங்கு மாதவப் புளையுண்டு புகதுளை திசுத்தத்
எங்கும வேதியக் குழுக்களுண் டாதலி னெமரீர்
இங்க ருந்துசின் னுடகழி மினனென விசைத்தார். 38

என்ற வின்னிசை வாசகஞ் செவிமடுத் திறும்பூ
தொன்றி வேதிய ரிருவரு முவப்பொடங் கவாக்கு
நன்றி கூறிவந் தனஞ்சொலி நயந்தினி திருந்தாரா
துன்று கற்பகச சோலைவா யருந்தவச சூழல. 39

புனித நீர்பயிர் தாடுவர் பூந்துகில் வனைவர்
கனித னீமையிற் கடவுளைக் கைகுவித் திறைஞ்சி
இனிது போனக மருந்துவ ரின்னிசை பயிலவா
துனித விரந்தன வாதமுந் தோத்திரம புரிவார். 40

நந்த னாதெழில் கண்டுகண் டிலவுவர் நாளுளு
சந்த னுடவிப பொதுமபரிற் றடநதுயில் கொள்வர்
விரதை யாய்ப்பல காட்சியை விரந்துளங் களிப்பார்
முந்தி ரிப்பழ நறையுண்டு தேக்குவா முறையால. 41

துன்னு மாதவக குழுவொடு தோழமை கொள்வாரா
பன்னு வேதிய ரோடுசம பாஷனை பயில்வாரா
பொன்ன காததொனி செவிமடுத் துளககளி பூப்பார்
இன்ன வாரவண வைகலோர சிலகழிந் திடுககால. 42

உம்பர் மேயசீ யோன்மலை யுன்னத கீதம்
பமப வேதிய கைத்துறை யாததுமப பன்னி
எம்பி ராணநே சனாததலைக் கூடுநா ளெதுவென்
றைமபு லனகளு மயங்கிமெய் யவசமுற் றயாரநாள். 43

தூந லந்திகழ் காதனோய் சுடச்சுடத் துய்க்கும்
பான லந்திக முணவெது மருந்திலள் பதைப்பாள்
கான வேடுவா வலைப்படு யானெனக் கலங்கி
ஊன னைந்ததன் னுயிர்துடித் துள்ளமுங் குலைவாள். 44

ஆசை நாயக னருளுரு வெளியினு லயர்வாள்
தேச லாவிய திருமுகத் தொளியகந் தினைப்பாள்
சீசி யிவவுடற் சமைமென்று தீாவலென் றினைவாள்
நேச மாற்றரி தாய்மிக ரெட்டுயிரப் பெறிவாள். 45

உலக பாசங்க ளொழிந்துந்தம் முயிர்க்குயி ராகி
இலகு மாத்தும நேசர்பா லாசைமிக் கேங்கி
விலகி நேசபா சத்தின லிறுகுற விசிப்புண்
டலகி லாததுமத் துயாடைந் தாக்கையுந் தளர்வாள். 46

அருமை நாயகன் மூட்டிய வாசைநோய் தணியா
தெரிமு கத்துற்ற மெழுகென விளகியுள் ளுடைவாள்
திருமு கச்செவ்வி காணகுறுஞ் செவ்விரீ ளிதெகை
கருமு கிறுளி காணகிலாப பயிரெகை கரிவாள். 47

உத்த மந்திக முன்புமிக் குயிர்க்குயி ராய
வித்த கன்றிறத் தோங்கிய விரகதா பசுதாற்
சித்த சஞ்சலங் கதித்தலிற் றெருமர லுழந்து
பித்த ரிதறிசைத் தலமரீஇ மருண்டுபே துறுவாள். 48

பண்டு பாரிடச சூழலின மாதனிப பாங்காக்
கண்டு நெருசையுங் கருததையுங் கவாந்துடன் மணந்து
கொண்டு வந்தொரு குறியிடத் துய்ததருட் கனிவாய்
விண்ட மெய்ததிரு வாசகெலா நினைந்துவெய் துயிரப்பாள். 49

ஏது செய்குதி ரென்றொரு நேசாபா லெனக்காங்
காத னோய்க்கொரு மருந்துமுண் டோவவா கனிவாய்ப்
போது மலகுபுத் தழுதலா லெனெகம புலந்து
மீது மீதெரி தவழ்ந்தென வெந்துபுண் படுவாள். 50

அழுத னெட்டுயிர்த் தழுங்குதல் சோருத லவாவி
எழுதல் வீழுத விரங்குத லிருகாங் கூப்பித
தொழுத லாதிய ரொழிலலாற் ரொழிலின்றித் துயர்வாள்
உழுவ லண்பினிற் கொடிதியா துவரிசு முலகில. 51

ளர்த்தொழு காதலால் வெவ்விடா பழுத்த
தீககொ டுஞ்சிறை மீட்டுமென் னாயகன் செறுக்கும்
ஆக்கை வெஞ்சிறை மீட்டெனை யணைக்கில ரென்னுக்
கூக்கு ரற்படுத் தழுங்கித்தன் னுருயிர குறையும். 52

இருண்ட பாதலப் படுகர்நின் றெடுத்தபே ரன்பை
உருண்ட சிந்தையின் மறந்தன னாலென வுள்ளித்
தெருண்டென் னாயகன் வரவிடு துதொன்று சேரின்
மருண்ட புன்மைபோய் மாறுமென ரொருசிலை மதிக்கும். 53

அன்பு லப்பிலா னடித்தொழும் பாற்றுதற் குதவாப்
புன்பு லாறுடற் பொறைசுமந் தெத்தனை பொழுது
மன்பு விப்பொறை யாய்த்திரி வேனென மயங்குந்
தன்பு லப்பகை யவித்தயோ கியாநிலை சாரும்.

54

வேறு.

பன்ன நும்பா லோகப தவிரீத்
திரநி லத்துவந் தெய்திய வீசனார்
மன்னு மனபும யததிரு மேனியை
உன்னி யுன்னித்தன னுள்ளமு ருசுவாள்.

55

தருவி வந்தெனைத் தொண்டுபெ டுத்தவும்
பொருவில பேரின்ப போகத்தை யூட்டவும்
பருவ ரற்கட னீந்திய பான்மைநெரு
சுருவு கிணறதென் றுவியு யங்குவாள்.

56

திங்கு மல்கிய தீக்கடன் யாவையுந்
தாங்கி நின்றுத்த ரிததெனைத் தாங்கியன்
போங்கு காதல னுடினா போலுமால்
நீங்கு மாறினி யென்னென நேடுவாள்.

57

பாதி ரிததுவ வேந்தன்ப ணிப்படி
வரதன் வைதிக மாட்சிவ ரன்முறை
விரத நோன்புபி டித்திடும் விததக
சாத மெண்ணித்த விப்புறு நீமையாள்.

58

ஒரும லைச்சிக ரத்தொரு மூவருக்
கருநி லததுச்சு டருமி ரவிபோல
தரும ஜோதித னைத்திடக் காட்டுமத்
திருமு கச்சுட றுள்ளித்தி யங்குவாள்.

59

சுதத மாக்கிவெண் சேணி நல்கித்தம்
முத்தி தருதிற்ப மூட்டிய காதலா
வித்த கக்கனி வாயிழை விண்டசொற்
றித்திக் கின்றதென் சிறதையு ணின்றென்பாள்.

60

கள்ள மின்றவர் கட்டுரை யாயினும்
உள்ள முற்றுமு ருககிக்க வரந்துடன்
கொள்ளை கொள்ளுங்கு ணமுடைத் தென்றுகண்
வெள்ளந் தோய்ந்துமவெ துப்புறு மேனியாள்.

61

சேவ டித்துணை நோவத்தி சைதிசை
ஆவ லித்தெனைத் தேடிய வன்புளார்
கூவிக் கூவிவி ளிக்கக்கு றிககொளார்
பாவி யேன்பிழை யேயென்று பன்னுவாள். 62

விண்க லக்கும்வி முநெறி வீசியிம்
மண்க லந்தம யலனை நோங்கிய
எண்க லந்தவெ ருசலைக் காயிரு
கண்க லுழந்தக ருணையை யுன்னுவாள். 63

பொற்பி னொயிர பொன்றுடல் கூடவும்
உறப வததினு டற்குறை நீங்கவும்
பற்பல் வெம்பிணி தீரவும் பாவிதத
அற்பு தச்செய லுன்னிய முங்குவாள். 64

வருதி னைத்தும ணத்தொழின் முற்றுவான்
குருதி வேர்த்துளி மேனியிற் கோத்துகத
திருவு ளத்துததி ருநதணி ரெய்தசோ
கருதி யாவிக ணாந்துக லுழுவாள். 65

மெய்ச்சி ரத்தையிற் பாசமவி சிக்கமெய்
பசசி ரததஞ்சொ ரியப்ப தகாமுன்
நச்ச முண்முடி தைக்கந லிவுறும்
உச்சி தத்தனி நேசத்தை யுன்னுவாள். 66

குறும் னக்கொடி யார்செய்கு ருரமுஞ்
சிறுமை யும்புகல் தீச்சொலுந தாங்கியத
தெறும் கத்துவர் சிந்தைசி னைகிடாப்
பொறுமை யுள்ளிப்பு கைநதுபு லம்புவாள். 67

விருண மேனியில் வெவ்விருப் பாணிசெல்
தருண மற்றிவர் தம்பிழை யோர்கிலர்
அருண யந்துமன் னிக்கவத தாவெனுங்
கருணை யுள்ளிக்க சிந்துக லுழுவாள். 68

ஞால மேவுந ராத்தும நாயகன்
ஓல மார்குரு சொண்மட லூர்ந்தருட்
சீல மாகத்தி ருத்துதி ருமணக்
கோல முள்ளிக்கு ழைநதுளந் தேமபுவாள். 69

சொழித்த சிந்தையத தெவ்வாதி கைக்கவும்
அராதத தொண்டருக் காருயிர் மலகவும்
பயிராதத பூமபணைப பள்ளினின் ருண்டகை
உயிராததெ முந்தமை யுள்ளியுள் ளாகருவாள். 70

ஆழி யானவலப் பாகத்த மர்ந்துளார
வாழி வாழியென் றேத்தினும் வைகலோர்
ஊழி யாகத்தி சைத்துள்ளு டைந்தனள
ஏழை யாத்துமப பன்னியிங் கெனபவே. 71

நது காலத்துன னுன்மவி ரக்ஷகர்
காத வித்துன்ப லனகளுங் கைக்கொடிங்
காத ரித்தடுக் கினறன ராலெனக்
கோதில சீயோன்கு மரிகருக கூறுமின். 72

என்றோர் சத்தமெ முந்தது விண்ணிடை
மன்றன மங்கள மலகிய பொன்னகர்
முன்றி னின்றமு முங்கிமு றைமுறை
துன்றெக காளந்தொ னித்தடு மாறுபோல. 73

வானின் றுள்ளத்து வாரந்தல் வாக்கெனூர்
தேனுண் டாராதன ளாத்துமச செலவியும்
ஊன னோந்தவு டறறுயில வீசினுன்
ஞான மலகிய மெய்மறை நாவலன். 74

குருசு யாத்தகு ரிசில்வ ருகையின்
பரிசு ணர்நதுகம பிக்கையும் பண்ணவ
தரிசு னைக்கரு காயது தம்பிரான்
புரிசை மாநகர் போதுவம யாமென்றான். 75

நன்றெ னூவிரு வோருந றும்பொழின்
மன்று ளார்விடை பெற்றுவந் தித்துடன்
சென்று கூடினா செவ்விய னூனெறி
என்று மாறிவி றைவனை யேத்தியே. 76

இத்த கைப்படு சம்பவம் யாவுங்கை
உய்தத நெலலிக்க னியிலு ணாந்தியான்
வித்த காப்பின்றொ டர்நதுவி னோவினி
ஏத்தி தத்ததெ ரிவலென் றேகினேன், 77

மங்க ளஞ்செறி மாங்கா நோக்கிமன்
சிலக வேறோரி ரண்டுடன் சென்றெனக்
கங்கு லின்றிக்க திர்படு கானகப
பொங்க ளுடுந டந்தனா போயினா. 78

சென்னெ றிக்கெதி ராயிரு சீரியோ
பொன்னி னாயவு டையினா பொற்புறு
மினனெ ளிககதிர் வீசுமு கததினா
முன்னாத தோன்றிமொ ழிவாழு றைமையால். 79

எங்கு ளீரிநடு றிக்கிடை யெங்கெங்கு
தங்கி வந்தனிர சாரதவி பததவை
அங்கங் குற்றவ ருட்செயல யாவெலாம்
இங்கெ தெதுனா மின்னென்றி யம்பலாம். 80

திருவு ளாதருட் செவ்வியி தாமென
இருவ ருந்தஞ்ச ரிதத்தி யல்பெலாந்
துருவி யாதிதொ ட்த்தங்கி றுவனா
பரிவி னோடுமப காரதனா பண்பினே. 81

வந்தி றுத்தம ரபும றையவா
சிந்தை யின்பரி பாகமுந் தெள்ளிதின்
அந்த னாளா றிந்தரு ளாண்டகை
விந்தை யின்செய லேததிவி ளம்புவா. 82

தொக்க பேரிடாச் சூழல கனறிவண்
புக்கு வந்தனிர தெய்வப்பு ணாபபினால்
விக்கி னப்புத ருண்டினி மேற்கொளின்
மிக்க பேரின்ப வீட்டுல கெய்துவீர். 83

ஐயன் மீர்தும்ம வாவின்வ ழித்துணை
செய்ய வுத்தர மின்றுதி ருந்ததுந்
துய்ய மெய்விக வாசத்து ணிபினால்
வெய்ய துன்பினை மேற்கொள வேண்டுமால். 84

திரித்து வப்பரன் றிவ்விய வாக்கையுட்
கருத்தி ருத்திக்க லங்கலி ராய்வரும்
வருத்த முடறுத் தேகவ ரம்பிலின்
பருத்து பாங்கா டைகுநி ராலென்றார். 85

அஞ்ச லித்துவ ரன்முறை யாசியர்
செஞ்செ வேவழி பற்றினர் திவ்விய
கஞ்ச கததரி ருவருங் காட்சிவிட்
டெஞ்சு ருதநக வரோடு மேகினூர்.

86

தாமக்ஷேத்திரப படலம் முற்றிற்று

இகபரசந்திப் படலம்.

வித்தகந திகழு மான்ம விசாரிநம பிககை யென்ற
உத்தம ரிருவா ஜீவ சரிதத்தை யொருவா ருக
இத்தகைத் தென்று சொற்றா மினிவரு மரண நீநதி
முத்திராஜ ஜியத்தை யுற்ற முறைமையை மொழிது மன்றே. 1

பகலொளி சதானின் றோங்கும் பவித்திர தேசாந் தத்தில
இகபர சந்தி யென்னு மிடரிருட் பிழம்பு தொக்கங்
ககவயிற் கடுகிச செல்லு மடுதினா பரண வாற்றைக்
ககனயாத் திரிகா தததங் கண்களிற் றெரியக் கண்டா. 2

கண்டுடன் மனமுங் கண்ணுங் கலங்கினர் கவன்று ரேனும்
உண்டமக் குறுதி யென்ன வுள்ளுளே யூக்கித் தொண்டர்
மண்டலம் புரந்த ஜேசு மலாடிப் புணையைப் பற்றி
எண்டரு தேவா ரங்கொண் டிசைத்தனா பிணிப்பார் நெஞ்சில 3

தேவாரம், கடைக்கணி. (பன, இரதளம்)

1. பரணேபரம பரணேபரப பொருளேபரஞ் ஜோதி
உரனாடிய விசுவாசிகட் குவந்தாதரம் புரியும
பெருமானடி யேனோபெரும பாவிபிழை பட்டேன
சரனாடிவந தடைநதேனோரு தமிழேனகடைக கணியே

2. தூலத்தையு வந்துண்டுசு கித்துசுகம் பேணிக
காலத்தையு கழித்தேனுயா கதிகுட்டெம்ர க்ஷணிய
மூலத்தனி முதலேகடை மூச்சோயுமுன் முடுகிச்
சேலத்திரு முகத்தாரொளி திகழ்ககடைக கணியே,

3. தொடுவீனாயின் மணலெத்துளி துளியாக்கிமுன் னீனா
இடினுங்கணக கென்றீவினைக் கின்றேகணக் கிகந்தாய்
படுபாவியென் றென்னாதெனைப் பரிவாய்மன்னிப் பருளி
நடுகாளுன தடியாரொடு நணுகககடைக் கணியே.

4. அன்பார்கலி யருண்மாமழை யடியாக்கண வரத
இன்பார்தரு கிருபாநிதி யிரக்ஷணயபுண் ணியக்குண்
றுன்பாற்சரண் புகுந்தேனெனே யொறுக்காயகத் தொளிதந்
தென்பாற்பியை பொறுததாதரித தெந்தாய்கடைக் கணியே.
5. பெற்றருடன் பிறந்தாதமர் பெண்டாமக்கள் பெருநட்
புற்றூரினு முற்றூர்சில ருலந்தாருயி ருலககப
பெற்றேனல னென்னேதிர வுள்ளமபெரு மானே
நற்றூயினு மினியாயுனை நாடககடைக் கணியே.
6. மரணாதவல் வீருண்மூடிமெய் வசமற்றூயிர் மறுகிக்
கரணங்களும் பொறியாதிபுங் கலங்கித்திகைத் தயருந்
தருணங்கிறிஸ தரசேயெனே யஞ்சேலெனத் தாங்கும
அரணமபிறி திலையேயுனை யலலாறகடைக் கணியே.
7. அநதககர ணததுள்ளன வறிவாயடி யேனில்
எநதக்குறை யுளவென்னினு மெந்தாயபொறுத் திரங்கிச
இநதைக்கவ லையுநதீததெனேத் திருத்திகுருணப படுததி
அநதத்திரு சரணீழலதந தருளிக்கடைக் கணியே.
8. கோதாருணக் கேடனமிகக் கொடியன்கொடும் பாலி
ஏதாகிது நன்றெனறில னென்னினும்புறக் கணியா
தாதாரசர் வேசாவன வரதாவரு ணாதா
பாதாரசர் தஞ்சோததெனேப் பரிவாய்க்கடைக் கணியே.
9. ஓசைக்கடற் புவிக்குளனெனே யொப்பாரொரு பாலி
ஆசைக்குமி ராரெனபதென னகங்கணடறி யுணமை
ஈசற்கொரு புதல்வாவெனக் கிரக்ஷணயபுண் ணியனே
பாசத்தனே விடுததெற்குள் பாலிகடைக் கணியே.
10. ஒன்றாயொரு மூன்றாயொரு மூன்றும்மொரு முதலாய
நின்றாயிது பரமாததநி஁க் கருஷ்டமிநத நெறியை
நன்றாய்நதுளந் திருமபியுனை நாடிந்கதி நாடும
என்றாயுனை யடைந்தேனெனக் கிரவங்கிக்கடைக் கணியே.
11. பேராதர முடையாய்பொரி யோனேபெரு மானே
பாராதரித துயிரீந்திர க்ஷணயிட்டிய பரனே
ஓராதர முனையன்றிலை யுயிர்போம்பொழு துடன்வந்
தாராதரம புரிவாரெனக் கையாகடைக் கணியே.
12. கிருபாகீர கருணகர கிளாபுண்ணியப் பொருப்பே
பெருமாவடி யேன்செயபிழை பொறுததென்னுயிர் பிரிகாங்
மருவார்தரு குருசிறநிகழ் வதனும்புஜ முமமுன்
திருநாமந திரமும்மகந திகழ்ககடைக் கணியே.

பூதலம் புரிந்த பாவப் புயல்பார் திருண்ட நித்ய
வேதனை யுத்தி மொண்டு விழுத்தநீ வெள்ளம் பொங்கிப்
பேதைமா னிடத்தை யேனைப் பிராணியை மோதி யீர்த்துப்
பாதலப் படுக ருய்க்கும் பாதக மரண கங்கை.

4

ஏதெனென் றுணைக்க நின்ற வெழினுந் துணர்ப்பூங் காவின்
ஆகியீற் றோனறி யென்றும் மவனியைச் சூழ்ந்து லாவி
வேதனைப் பயினை யோமபி விராசத்தை விளைத்து நித்ய
மாதுயாக கடலில் வீழ்ந்து மறிவது மரண கங்கை.

5

ஆசையிற் பெரிது வஞ்சத் தாழ்ந்தது துன்பந் துக்கம்
மூசிய விடரி வற்றின முறிநிறா புரளு நீர்தது
மாசடை யிதயம் போல மலிந்திருள குழுமி மலகு
பாசடை மலின மூடிக் கலங்கிய பான்மைத் தமமா.

6

தாங்கரும் பிணிக ளாய சலசரம் பயில்வ தியாண்டும்
ஒங்குதீ வினைக ளாய படாக்கோடி யுறழ்வ தூக்கிப்
பாங்குறிற் காளி கூளி பைசாச கணங்கள் புககு
நீங்கரி தாடு நின்று நெடுந்திகில் விளைக்கு நீர்தது.

7

பள்ளரீ நுலக மெங்கும் பகைகொளக கரந்து வைகிக்
கொள்ளுநன் மருந்தை யெல்லாங் கூட்டுண்டு குணங்கொ டாமே
உளளுறப் பரவி யொலலை யுயிராவதைத் தொருங்கு கொல்லுங்
களாவெவ் விடவ ராவிற் கிடந்தது மரண கங்கை.

8

அடுத்தழி யழுதை மலக வயலெலா நடுங்கி யஞ்சக்
கடுத்துறு மனமபோற சற்றுங் கணனோட்ட மினறி நாட்டைக்
கெடுத்தழித தலைவு செய்து கெழுமிய வளைத்துந் தீவாய்
மடுத்திடுங் கொடுங்கோல வேந்தை மாணுமான் மரண வாரி.

9

நினைத்திரா வேளை வந்து நிலத்திடை யீட்டி வைத்த
அனைத்திரு நிதியும் வாரி யாருயிராக் கழிவு செய்து
மனைத்தலை யிழவுண டாக்கி மறைந்திடு மாபிற் கள்ள
வினைத்திறம் புரியும் வெய்யா போல்வதம் மிருத்து நீத்தம்.

10

நாளென் வரம்பு காட்டி நாலேவா ரிதிசூழ் வைப்பிற்
கேளுறு முயிருக் கெல்லா நன்றுபோற் கேடு சூழ்ந்து
வாளெனப் பிளந்து தள்ளி மாயமாக் குறைக்கும் வாணுட்
கோளுறு காலத தோடு கூட்டுற வாமிந் நீத்தம்.

11

காலத்தைக் கருதி நின்றுட் பகையாகிக் கலக்கங் காட்டிக்
கோலத்தைக் குலைத்துக் கோறிக் கூரிருட் குழ லுய்த்து
ஞாலத்தைக் கெடுக்கும் பொல்லா நசகத்தி யாய்வே யேபோற்
சாலத்தை விளைக்கு மிந்தச் சதிபுரி யான கங்கை. 12

தேகதத் துவங்கள் குன்றுஞ் சீர்கெடு மையஞ் சேருஞ்
சோகமாம் பொறுபு லன்கள சுழன்றநதக் காண மாயும்
ஆகமுங் கிடையா மேலிட் பாருயி ரொடுங்கு மந்தோ
மோகமா மாண கங்கை யூடுற முடுகுங் காலே. 13

பாபத்தை விளைத்தோர்க் நூற்ற பயிரிடுங் கூலி தேவ
கோபத்தின் மிகுதி யிந்தக் குவலயத தெவாக்கு நீங்காச்
சாபத்தின் சமைவு மோசச் சற்பனைக் கிடங்கு மாய
ஆபத்தின் குகையா மிந்த வறக்கொடு மாணச் சூழல். 14

கெடுமீதி வித்திற் றேன்றி யிச்சையிற் கிளம்பிப் பொல்லாக
கடுமனத் தெழுமு வாசைக் கவடுவிட் டஞராய்ப் பூததுக்
கொடுவினைத் திரளைக் காய்ததுக் குலவிய பாவ தாருப்
படுபழங் கனிந்த சாறிப் பயங்கெழு மாண நீத்தம். 15

புரண்புண் ணியரே யாக்கும் புகவிட மவர்பொற் பாத
அரணத்தைத் தேடித் தமமை யடைக்கலப் படுத்தி யந்தக்
கரணவிந் தியங்க ளோடு காயத்தைப் புனித மாக்கி
மரணத்தை நினைத்து வாழா மாந்தரே மாந்த மாந்தா. 16

பழிபடு மாண வாற்றைப் பாரித்துப் பகர்வ தெங்ஙன்
சுழிபடு மலைவாய்ப் பட்ட துரும்பெனத துறைக்குண் மூழ்கி
அழிபடு ஜீவ ரோயவ் வவஸ்தையை யறிவ ரன்றி
மொழிபடு வனவிப் பாங்க ருத்தேச முறைமைத தாமால். 17

ஆயுளுக் கெல்லை யாயு மவனிக்கோ ரந்த மாயும்
மீயுயர் கதிவா யிற்கு மிகவணித் தாயு மூடே
பாயுமம் வாற்றின் படுகரை யடுத்தங் குற்றார்
நாயகன் பதத்தை நாடு நலந்திகழ் மறைவ லாளர். 18

அவ்வயி னொளிகொ தே ராரணர் தம்மை நோக்கி
இவ்வரை காண்மின் சொற்ற விகபா சந்தி யாய
பௌவமற் றிதனை நீந்தி யக்கரைப் படுகி லீரோல்
திவ்விழ வாயிற் சேர்ந்திடப் பெறுவி ரல்லீர். 19

ஒலிடு மரண வாற்றிற் கொருபுனை யேனு மின்ற
பாலமு மின்று நீந்தும் பரிசிஞற் கடத்தல் வேண்டும்
ஏலியா வேளோக் கென்ற விருவாச்செல் வழியிற் செல்ல
ஞாலம் தேவாக்கு மென்று நம்பனுத் தார மின்றால். 20

நதிநிலை வினவு வீரே னம்பிமீர் நவிலக் கேண்மோ
சதிபுரி யாழ முண்டு தரிகொளுந் திடரு முண்டெம்
அசிபதி யருண்மே லுய்த்த விசுவாச வளவி னுமால்
மதிநிலை கலங்கீ ராகி மரணத்தைக் கடத்தி றென்றார். 21

வேறு .

ஆய தேபுரி வாமென வருமறைக் கிழவர்
மேய வநநிப பெருக்கினேக் கண்டுளம் வெருண்டு
துய வககளைப் படுதுமோ வெனநிலை துளங்கிக்
காய முஞ்சலித் தினிசசெய லென்னெனக் கவன்றார். 22

கலைநி ரம்பிய மதியினன் கவன்றன னென்னும்
நிலைவ ரகடுறில் தியேகவென னிதநிய ஜீவன்
உலைவென் சாவுரல லுநிய மெனக்கென வுரத்தான்
உலைது ளங்கினு மனநதுளங் காதமெய்ம் மறையோன். 23

நோக்கி னுன்விக வாசியி னகநிலை நுதலி
மீசுதி ளாந்தெழு முவகைய னம்பிகை விறலோய்
பாகுதி யமமணித் துளதுகாண் படுகரு டுருவி
ஊக்கி யக்களைப் படுவதே கருமமென் றுணாததான். 24

சீரி தாமென விருவருந் திருப்பெருங் கருணை
ஆர வுண்டகந் தேக்கின ரானந்த பதவிப்
பேர ருட்கரை பிடித்துமென் றுவலிற் றுணிந்து
மார ணத்துறை யிறங்கினர் வஞ்சமின் மறையோர். 25

இறங்கி டுந்துறை நீத்துள தாதலி னிறங்கி
அறங்கி ளாந்தமெய் யாரண னுழத்தி னமிழந்திக்
கறங்கு பேர்நசுமுன நகநிலை கலங்கியுள் ளுடைந்து
பிறங்கு நன்மதி திகைத்தனன் கானிலை பிசகி. 26

ஆர ணத்துறை நீந்திய வருள்விக வாசி
மார ணத்துறை முயங்கலும் வருந்தியுண் மறுகிக்
கார ணத்தனி முதல்வனைக் கருத்தினுற் றமுவிசு
கோர ணிப்படு திளையிடை முழுகிமுகுக் குளிப்பான். 27

உத்த மந்திக மொண்மதி படைத்தநம் பிக்காய்
மெத்த வாழ்கயத் தமிழுகின் றனன்றலை மேலாய்த்
தத்து பேரலை புரண்டேனை மூடுமாற் றரிப்பின்
றெத்தி றம்மினிக் கடைப்பிடித் துய்வலென் றிசைப்ப. 28

என்னை யென்னைநீ கலங்குதி திடங்கொண்மற் றெந்தாய்
நன்ன ரென்னிரு கால்களு நனிதரிப் பனவால்
முன்ன ரேகிரு பாஸ்தமுண் டிங்ஙன முடுகிப்
பனன ருநதிரு வடித்துனை பற்றெனப் பகாநதான். 29

புந்தி யுற்றநம் பிக்கைசொற் கேட்டுமெய்ப் போத
அநத ணன்னென தாருயிாக் கருந்துனை யாய
மைநத பாவிபே னுயிாக்குறு மரணபந தங்கள்
தொந்த மாய்ப்புடை வளைநதுகுழந தனவிங்கு துயோய். 30

ஊனு வட்டுபால் தேனெடு பெருக்கெடுத தோடும்
மாண ரும்புது வளஞ்செறி மங்கல நாட்டைக்
காணி யாகுவான் கருதினன் காணவுங் கிடையேன்
கோணி லாவுமிந் நதியிடைக் குப்பழீஇ யென்றான். 31

முயங்கு காரிருட் படலமல் வொல்லையின் முடுகிப்
பயங்க ரங்களுந் துன்பமு மேக்கமும் பற்ற
லுயங்கி டும்பொறி புலனகளு மிருண்டுனர் வினைய
மயங்கி னுனந்தக் கரணமு மாரியன் மாழ்கி. 32

செய்த பாவங்க ணினைந்துளந் தேமபின னெனவும்
வெய்து துன்பமே விடுதலின் விழுத்தரு முளத்தில்
எய்து மாறுத லெடுதலினி தியம்பில னெனவும்
மெய்தி கழந்தமுன் மொழிகளால் விளங்கிட வறிந்தேன். 33

ஆரி யன்றளந் தயாவுழி நம்பிக்கை யடுதது
நீரி லேதலை நிமித்துமூச சியங்குற நிறுவி
கூரி யோய்க்கா யணிததெனப் பன்முறை கூவிச்
சீரி யோன்சிறி துணாவறத் தெருட்டுவா னானான். 34

வெய்ய வன்றனை மின்மினி யாக்கிவிண் மிளிருஞ்
செய்ய பொன்னக ரலங்கமுந் திருக்கடைச் சிறப்புந்
துய்ய ரோர்சிலர் நந்தமைக் கூட்டுவான் சுலவித்
தைய தாகிய காட்சியுங் காண்டியின் டென்றான்.

ஆல்லை யாரிய னுத்தம தோழநிற் கூட்ட
வல்ல தூதுவர் வந்தனை கின்றனர் வாய்மை
நல்லை யென்றுநீ நம்பிக்கை நம்பிக்கை யேயில்
வல்ல லாற்றையு மாழமின் ருக்கிய தென்றான். 36

ஆரி யன்சொல வைபரீ மெய்விச வாசச்
சீரி யைந்துளை நின்னுழைத தோன்றிய சிறியேன்
பேரி யைநதன னாதலிற் பிறன்கொலோ பெறும்பே
ரோரி லந்தனை பேதமென் னெம்மிலென் றுலாத்தான். 37

எம்பி தேர்தியா னுத்தம ஜீவிய னென்னில்
நம்பி ரானனைக் கைவிடு வாகொனட் டாற்றில்
இம்ப ரென்பெரும் பாவததி னியித்தமே யென்னை
வெம்பு மிக்கொடு மாணத்துள் விடுத்தன ரென்றான். 38

உதத மாரிய வுணாதிரம போலுல கருக்குச்
சத்து ருக்களின பயமிலை சாவின்வே தனையும்
அத்த னைக்கலை யெனுமறை யாதவி னடியார்க்
கெத்த னைக்கரும் பாடுக ளுள்ளன வெண்ணாய். 39

மெய்வி டுத்திடா வித்தக வெவ்விய மாணத்
துய்வ ளிக்குநின் மெய்விச வாசத்தி னுரத்தைத்
தெய்வம் பாங்காநின றறிதிற னல்லது தீரக்
கைவி டுத்தமை யன்றிது பரீகிக்குங் கணக்கால். 40

எந்தை நீதிடங் கொள்ளிதோ வெங்கிறிஸ் தியேச
வந்த னைந்தன ரெம்முறு நோயெலா மாய்த்து
விந்தை யாயசிற் சுகநதர வென்றனன் விளித்தான்
அந்த னுளனுந் தலையெடுத் தாருயி ரடைந்தான். 41

மண்டு நீர்க்கயத தாழ்ந்துணா வழிந்துயிர் மாயக்
கண்டு நம்பிரான் றிருப்பெயர்த தொனியுளங் கவின
விண்டு நித்திய ஜீவனை யூட்டிய விதத்தில்
தொண்ட ருக்குயிர் கிறிஸ்துவே யெனுமுண்மை துணிந்தாம். 42

பாவ ஜீவரைப் பவித்திர மாக்கியீ டேற்றுந்
தேவ மைந்தனாங் கிறிஸ்துவின் றிருப்பெய ரொன்றே
ஆவி நீங்குவோர்க் கூட்டிடு மருமருந் தாய
ஜீவ தாரக மந்திர யென்பதுந் தெளிந்தாம். 43

திட்ப நூண்மதி யோயிங்கென் ஜீவரா யகனை
விட்பு லததர சன்றிரு மைந்தனை விளங்கக்
கட்பு லததெதிர் காணுகின் றன்னெனக் கசிவுற்
றுட்பு லங்குவிற் தேததினன கைதலை யுயாததி. 44

அஞ்ச லஞ்சனீ யானுனை மீட்டன னன்றே
எஞ்ச ருப்பெயர் தரித்தனன் யானுனக கிதனற்
செஞ்செ வேயெனக் குடையைநீ செலலுழி யெங்குந்
தஞ்சம் யானுனக குன்னுட னிருப்பதுஞ் சரதம். 45

நதியிற் செலலினு நடுங்கலை நடுக்கலை யமையுங்
கொதிய முறகிடை நடப்பினுங் கொளுத்திடா துன்னை
அதிப னாகிய வாண்டகைத் தெய்வமு நினக்குக
கதிந லநதரு மிரகூணைக் கடவுளும் யானே. 46

என்று தம்பிரா னுடைத்தமெய் வாக்குளத் தெழலும்
நன்று ரங்கொடு நம்பிக்கைக் கிவ்வுரை நவிறற
ஆன்ற லாநதவா ரிசமென வகமுகங் கவினி
நின்று ரததன ரிருவருந் திடங்கொண்டு நிமிர்தார். 47

இகலெ லாம்புற மீட்டன விருட்டிழும் பிரியப
பகலொ னிச்சுடர் திகழ்ந்தது பாரடிப படுததி
ஹகமி ருதுவா நதியினைத் தீரமோ நுருவிப
புகரின் முத்தியங் கரைபிடித் தேறினா புலவா. 48

வெங்கொ டும்பசி தாகம்வன் பிணியிடர் மேற்கொள்
ஆங்கி யென்றிலை யாவையு மாற்றொடு போக்கித்
துங்க மேனிபொன் னுடைபர மாநைநந் துதைய
மங்க ளககரை யேறினா வழுவினா மறையோ. 49

பத்தி யோவிச வாசமோ பகருமெய் யன்போ
சித்த சுத்தியோ சற்கரு மத்தினோர் திறனோ
முத்தி யின்கரை பிடித்தது யாதெனின் மூலம்
அதத னைக்குநம் மாண்டகை கிருபையே யாமால். 50

பொருளும் பெண்டிரு மக்களும் பூததை துறவும்
மருளு றுத்துவெம் பிணிகரை யுடலொடு மறியும்
அருடந் துய்த்தநம் பிக்கையே யாருயிர்த் துணையாய்த்
தெருளு றுத்தினின் றுன்னத பதவியிற் சோக்கும். 51

ஆன்ற வேதிய னகத்துவிஸ் வாசத்தை யாக்கி
என்று ஜீவபா தையிற்செல விடுத்தது மிடையே
ஊன்று நமபிக்கை யுருபபுனைந் துருபபடுத் தியதும்
மூன்றொன் றுகிய தைவிக கிருபையே முற்றும். 52

ஜீவ முத்தியங் கரைபிடித் தேறிய செல்வர்
மேவு பேரின்ப தலம்புக்க விந்தையை யுள்ளித்
தேவ தேவப ராபர திரித்துவ தேவை
ஆவ லிற்றுதித் தனபொடு போற்றுவா ன்மைநதார். 53

தேவாரம். (போற்றித் திருவிருத்தங்கள்)

(பூவ சுருதி)

1. ஆதிமத் யாந்த ரஹிதநிஷ் களங்க வநாதியங் கடவுளே போற்றி
ஜோதியா யகண்டா காரமாய் விளங்குந தூயசை தநயமே போற்றி
பேதியா நிலைநின் றுலகெலாந தந்த பிரணவ தெய்வமே போற்றி
நீதியோ டிரகக சமரச நெறியை நிறுவிய நிமலனே போற்றி.
2. முன்னமோநரனூல்வினோநததிவினையைமுனிந்திடும்முதல்வனேபோற்றி
பின்னரங் வினோதீந் துலகெலா முய்யப பேரரு ளளித்தவா போற்றி
நன்னெறி யிகநதோ பிரளயத் தமிழ் நயநதிடு நாதனே போற்றி
மன்னுநோவாவோ டெண்மரைப புரநத மாபெருங் கருணையாய் போற்றி.
3. குழுவியோரூலையபபாஷைவே ருக்கிக்குழப்பிடுங் கொற்றவா போற்றி
வழிவழி சுருதி முறைமுறை யாக வகுத்தவே தானதனே போற்றி
விழியருள் பரப்பி யாபிர காமை விளித்தருள் விமலனே போற்றி
கிழமுதிர பருவத தொருமக வளித்த கேடிலாக கிருபையாய் போற்றி.
4. தொண்டனைவலிந்துநகர்ப்புறங்கொடுபோய்துநாதபேரருளினாய்போற்றி
வண்டரு ரெரிவாய் மதெதிட முனிநத மாண்புறு நீதியாய் போற்றி
கொண்டொருமகவைபபலியிடத் துணிநதகொற்றவன்றெய்வமேபோற்றி
பண்டுபோன மகவீந தவற்குநல லாகி பகாநதிடும பகவனே போற்றி.
5. உத்தம தொழும்பற்குரைத்தவாக் கனைதது முவந்துகாத் தளித்தவா போற்றி
பத்தனை யடாககப பலமிலா தொல்கிப பரிவுறும் பரமனே போற்றி
சித்தம்வைத் தவனிற் பன்னிரு மரபு திகழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி
வித்தகன் யோசேப பினைநனி யுயாத்தும் விட்புல வேந்தனே போற்றி.
6. கருப்பினி லிஸ்ரேல் மக்களைக் காத்த கருணையங் கடவுளே போற்றி [மற்
வீருப்பொடங்கவணாவாரிதிமணற்போல்மிகச்செய்யும்விந்தையாய்போ
திருப்பரு மடிமைத் தனத்தினு லவகாத் திருத்திய தெய்வமே போற்றி
ஒருப்பம் இ யோல மிமெவாக குருகி யுறுதுயர் களைந்தவா போற்றி

7. அருளிஔ செங்கோ லளித்துமோ சேயையனுபயி யவமலனே போற்றி
இருளுறு மனத்தா ரிடைப்பல புதுமை யியற்றிய வீசனே போற்றி
மருளுறு மிஸரேல் சிறைதவிர்ந் தேக வரந்தரும் வள்ளலே போற்றி
தெருளி லாப்பார்வோன் ஐனத்தொடுமடியச் செங்கடல்விடுத்தவா போற்றி.
8. மற்றவர் தமக்கு வழித்துணை யாகி வானமு தருளினாய் போற்றி
வெற்றியங் கிரிமீ துலகெலா நடுங்க விளங்கிடும் விபுதனே போற்றி
நற்றவன் வழியே விதிவிலக கருளி நடத்திடு நம்பனே போற்றி
கொற்றமொ டிஸரேல் வளமிகு காணுந் குடிபுக வருளினாய் போற்றி.
9. மன்னர சரிமை முறைநிநீஇக் குடிமை வளந்தரு மகிபனே போற்றி
அன்னேபோற் கசிந்துநதநதைபோற் கடிந்துமாம்பரிசுணர்த்தினாய் போற்றி
நன்னெறி யிகநத மன்னரைச் செகுத்து நலமுனை நம்பனே போற்றி
செந்நெறிச செனறாக் குறுதுணை யாய திரியேக தெய்வமே போற்றி.
10. கோலநீததொருசெங்கோலிசாய் மகற்குக் கொடுத்தருள் கொற்றவாபோற்
சீலமா யவன்சொன் னயநதுசங் கீதரு செவிமதே துகநதவா போற்றி [ரி
சாலமோன் தேவா லயமுலந் தருளித் தரித்திடுந் தற்பரா போற்றி
மேலைநாள் பூத ஐனஞ்சிறைப் படவும் மீளவு மருளினாய் போற்றி.
11. திருவுளக் குறிப்பைத் தீர்க்கரான் முன்னந் தெரித்திடுந் தீர்த்தனே போற்றி
வருவாமே வியக்கென் றடியருக கினிய வாககமு தூட்டினாய் போற்றி
பொருவரு மாண்ம ரணகூமார்க் கததைப் புதுக்கிய புராதன போற்றி
சருவலோ கமுமீ டேறவோர மகவைத் தந்தருள் தந்தையே போற்றி.

(உதகா சுருதி)

12. ஆதிமெய்த் திருவாக் காய வகிலகா ரணனே போற்றி
கோதிலாக் குணங்கன் பூதத குவலயத தொளியே போற்றி
மாதுவித் தாகி யிருந் மாநிலம் புரப்ப லென்று
தாதைபாற் பரிந்து நின்ற தற்பரா போற்றி போற்றி.
13. பன்னரு மஹிமை யோடு பண்ணவர் பரவி யேத்த
உன்னரும் பரமா காயத் துச்சிவீற் றிருந்தாய் போற்றி
புன்னரா பொருட்டுப் பாவப் புலையுல கதது மேலிக்
கன்னிபா லுதித்தாய் போற்றி கருணைவா ரிதியே போற்றி.
14. வறிதுபுல் லணையிற் கந்தை வணந்தொரு குழவி யாகி
அறிதுயி லமாந்தாய் போற்றி யலகில்பல் லயினா பூட்டிச்
செறிதரு பசிக்காற் றுது தேம்பிகின் றழுதாய் போற்றி
நெறிதிக ழுறவோ ராயர் நேர்ந்தின் மலனே போற்றி.
15. ஈசனா ருணாகொண் டேகி யெகிப்துநா டடைந்து மீண்டு
காசரேத் தூர்வந் துற்ற ஈசரேய நம்பி போற்றி
ஆசற வளந்து பெற்றோர்க் கமைந்திடு மைய போற்றி
தேசிக ஞான தீகைச் செவ்வதி னடைந்தாய் போற்றி.

16. அம்முறை விரத மேற்கொண் டாரணி யத்து மேவிச்
செம்முறை திறம்பா வண்ணம் ஜெபதபம் புரிந்தாய் போற்றி
முமமுறை முனிநது பேயை முடுக்கிய முனிவா போற்றி
எம்முறை பாட்டுக் குள்ள மிரங்கிடு மெந்தாய் போற்றி.
17. வந்தது பரம ராஜயம் மனந்திரும் புங்க ளென்று
முந்துப தேசஞ் செய்த முத்திவித் தகனே போற்றி
சிறதனை கசிகதி ராறு சீஷனா யழைத்தாட் கொண்டு
விகதையாப் பரம ஞானம் விளம்பிய குருவே போற்றி.
18. நள்ளுந ரொடுகு முற்ற நரசமு ஹங்கட் கெல்லாம்
விள்ளருங் கருணை யாலோர வெற்பிடை விளங்கித் தோன்றி
ள்ளருஞ் சுவிசே ஷத்தி னிருஞ்சுடா விரித்தஞ் ஞான
நள்ளிருட் பிழம்பு சீத்த ஞானகு ரியனே போற்றி.
19. மையுறு வஞ்ச நெஞ்ச மாயவல் லியற்கை முற்றுங்
கையுறு கெல்லி போலக காண்டலாற கதியைக் கூட்டும்
மெய்யுறு தருமம் யாவும் விழுத்தக விளம்பி யாங்கு
பொய்யுறு சானரா நின்ற புண்ணிய மூர்த்தி போற்றி.
20. பாரிடம் வியக்கத் தீய பாரிடந் தூரந்து நேர்ந்த
கோரவெம பிணிகுடன் மூகை குருடுவன் செவிடு பங்கு
தீரமெயந நிமிரப் பேசத் தெரியக்கண டிற்கக்கச செல்ல
ஆரநு ளளித்த திவ்ய வற்புத மூர்த்தி போற்றி.
21. அன்றொரு சிறுமி யேழை யமங்கலை சிறுவன் சேமத்
தொன்றிய தொழும்ப னின்னோக் குருக்கிகண் கலுழி சிந்திப்
பொன்றிய வயிராவ தெயதப் புண்ணியம் புரிந்தாய் போற்றி
நன்றிலேன் சிஞார்க்கும் ஜீவ னல்கிய நம்பா போற்றி.
22. பாழியங் கிரிமீ தோகாற் பரிதிபோற் பொலிந்தன் பர்க்கு
வாழிய வதனை சேவை வழங்கிய தேவே போற்றி
ஆழிமீ துலவி யாழி யலையின யடக்கி யாங்கே
சூழிரும் புசலை நீத்த தொல்லெயம் பரனே போற்றி.
23. விஞ்சிய வகங்கா ரத்தால் வினவுவே தியருண் ணாணி
அஞ்சிவா யடைபட் டேக வவிரித் துலர்ந்தாய் போற்றி
வஞ்சரான மடியு மாறும் மறுத்துயிர்த் தெழும்பு மாறுஞ்
செஞ்செவே யுழைத்த ஞான தேசிக மூர்த்தி போற்றி.
24. தொண்டணாத் தெருட்டி யாங்கோர் துறுமலர்ச் சோலை நண்ணி
அண்டர்நா யகன்வெஞ் சேற்றத் தாரழல் குளித்தாய் போற்றி
கொண்டொரு முத்தத் தாலே குறிப்பிடக் கட்டுண் டேகிக்
கண்டகர் முன்றி னின்று கடுந்துய ரடைந்தாய் போற்றி.

25. கைதவர் சினந்து தூய கமலவாண் முகத்து மிழ்ந்து
வைதுமுண் மௌலி வேய்நது வாரினு லடிப்ப மாழ்கி
வெய்துயிர்த் திழிசெஞ் சோரி மெய்யெலாம் புதைபப யாங்கள்
உய்திற நாடி நின்ற வுபசாநத மூர்த்தி போற்றி.
26. முழுதுநா னறியே னென்று மும்முறை மறுத்த சீடன்
அழுதுளங் கசக்கச் செய்யு மருணோக்க முடையாய் போற்றி
பழுதின்மை யறிந்தும் வேந்தன் படுகொலைத் தீர்ப்புக் கூற
இழுதைய ரிகழ நின்ற யேசுநா யகனே போற்றி.
27. எம்பவச் சம்மை தானே ஹீனமாவ் குருசந் தாங்கி
அம்பதம் பெயர்ப்ப மாழ்கி யணிமறு கணைநது நின்ற
வம்பவிழ் கோதை மாதா வாய்திறந் தரற்ற வான்டோர்
வெம்பரம் பிறுததாய் போற்றி வீணைதொட ரறுததாய் போற்றி.
28. வேதனை குணிக்கற் பாற்றே வெங்குரு சறைந்து கொல்லும்
பாதகக் காய்மன் றாடிப் பரிந்துவாக கருளிச் சோரற
காதரம் புரிநது ஜீவ வரும்பலி யமலற் காக்கிப்
பூதல முயசச மாகி பொருந்திய தேவே போற்றி.
29. பொங்குநீ ருலகுக் கெல்லாம் புண்ணியம் பொலியப் பாவ
சங்கடந தொலைய நானூந் தனியறந் தழைப்ப வேத
மங்கல வோசை மல்க வானவா மகிழ மீட்டும்
இவருயாத தெழுந்தி ரகை யீட்டிய வெந்தாய் போற்றி.
30. மலங்கிய சீட ரோடு வைகலீ ரிருபான் வைகி
நலங்கிளர் வாக்குக் கூறி நயந்தொரு முகின்மீ தேகி
இலங்குமைந் காயங் காட்டி யெம்பிரான் நிருமு னென்றும்
வலங்கிள ரணைமீ துற்ற மாதுவே லரசே போற்றி.
31. மூதுல கருக்கு ஜீவ முக்திசா தனமுண் டாகக்
கோதறு புனித வாவிக் கொழுங்கதிப பிழம்பை நல்கிக்
காதலற் றடைந்தோர் தமமைக காப்பது கருதி யென்றுந்
தாதைபாற் பரிந்து பேசந் தயாபரா போற்றி போற்றி.
- (பரிசுத்தாவியின பரம்)
32. திரித்துவ ப்ராப ரத்திற் நிகழ்கி பரிசுத் தாத்ம
ஒருத்துவ வநாதி நித்திய வ்யாமகத் துவமே போற்றி
விரித்தமுந் நீர்மு கத்து விநதைபாய் விளங்கி மேனூன்
திருத்தகு புவனம் பூத்த தெய்வமே போற்றி போற்றி.
33. மறைவழிப் படரா மாந்தர் வன்மனந் தனிற்போ ராடி
இறைவழிப் படுத்துந் தூய வெம்பெரு மானே போற்றி
சிறைவழிப் பட்டோர்க் குள்ளந் தெளிந்தனோ வாவைக் கொண்டு
முறைவழிப் போத மீந்த முக்தியா ரணனே போற்றி.

34. சுத்தமெய் விசுவா சத்தைத் துரிசுற விளக்கித் துய
பத்தனா மாபி ராமைப பாதுகாத் தனிததாய் போற்றி
நித்திய ஜீவ மாக்க நெறிகடைப பிடித்து நின்ற
உத்தமக கியாண்டு நீங்கா வறுதுணை யானாய் போற்றி.
35. வலிந்தெனை மருவு கென்று மருட்டிய வனிதைக் குள்ளம்
மெலிந்தழி யாது முன்னோர் விடலையைக் காத்தாய் போற்றி
மலிந்திடு ராஜ போகம வணர்ந்தினத தோடு மோசே
நலிந்து நிறை நச்ச நயந்தரு ளளித்தாய் போற்றி.

36. கோட்டமற் றுளநதி ருத்திக் குலவுமெய்ப பத்தி வித்தி
நாட்டம்வைத தருணீர் பாய்ச்சி நலிவெலா மகற்றி யாதும்
வாட்டமின் ருக வோமபி வரகதி விளைவித தன்பா
ராட்டமாந துயததும்ப பிககு மிதயநா யகனே போற்றி.

தேவாரம் முற்றிறறு

இவ்வண்ண மேகோ வாவை யிருதயங் கணிந்து போற்றிச்
செவ்விய ரிருவா தாமுந தெவிடடிடாப் பரமா னந்தப்
பெளவவா ரிதியின மூழ்கிப் பரவச ராகி நினறா
திவ்விய வாக்கச சோமை ஜெகத்துரை தெரிப்ப தேயோ. 54

இகபரசந்திப் படலம் முற்றிற்று.

சுவர்க்காரோகணப் படலம்.

மதிதிகழ் மறைவ லாளர் மரபினிற் சென்று சேர்ந்த
துதிபெறு பரமா காயச் சூழலில் விளங்கித் தோன்றும்
அதிபரி சுத்த மாய வாயிரத தெட்டு மாற்று
மதிபெறு பசும்பொற் சோதி மயகிரி பரம சீயோன். 1

சத்தாகிச் சித்து மாகித தணப்பிலா னந்த மாகி
நித்தியந் திகழ்த்தி நிறகு நிருமல திரியே கத்தின்
உத்தம கிருபை ஞான வொளியதி புனித மென்னும்
முத்தலைச் சிகர மோங்கித் திகழ்வதம் முதிய குன்றம். 2

தண்ணளிப் பெருக்கத் தாலே சருவலோ கேசன் மைந்தன்
அண்ணலார் புனித நீதிக் காருயிர் பவியாய் நல்கி
மண்ணுல களாய் டேற்ற வரன்முறை யீட்டி வைத்த
புண்ணியத் திரளே யென்னத் திகழ்வதப் பொலன்கொள் வெற்பு. 3

தற்பா னருளிற் றேன்றித் தயைமல்கித் தருமம் புட்பித்
தற்புத சுகிர்த முற்றி யளவில்புண் ணியம்ப மூத்துப்
பொற்புறு நித்யா னந்த போகத்தைக் கனியும் ஜீவ
கற்பக விருகடி மோங்கித் திகழ்வதக் கணகக் குன்றம்.

4

மணவணி பொதுனி நித்ய மங்கள் கீத மல்கிக்
குணநிதிக் குவைக ளோங்கிக் குலவுபே ரின்பம் பொங்கி
இணரொளி மகிமைக் கற்றை யெங்கணும் பாம்ப வீசி
உணர்வினுக் கதித் மாகி யோங்குவ துயாபொன் மேரு.

5

அன்பினார் கலிரீ பொங்கி யருண்மடை திறந்தா லென்னப்
பொன்பொலி சிமய நின்றோ புத்தமு தருவி போந்து
நன்பெரு மணிக ளாய நவநிதி வான்றிப் பாயும்
மன்பெரும் ஜீவ கங்கை மடுப்பதம மகவே தண்டம்.

6

புகலருங் கடவுள் வேந்தன் புகழ்மிகு புனித ஞானத்
தகவினி லுயர்வுற் றோங்கித் தண்ணளிப் பெருககற் பஸ்கி
மகிமையில் ஜோதி வாய்ந்து வைகலின் விகற்பின ருகிப்
பகலொளி திகழ்த்தி நிற்கும் பவித்திர பரம சீயோன்.

7

தரிசன வேதி யாய சாதரு பாச லத்திற்
பரிசன ராய தூய பவித்திர வான சேனை
துரிசற விமைக்குந் தாரா கணமெனச் சுலவித் தோன்றி
விரசுவர் திகாந்த மெங்கும் விமலவேந் தானே மேவி.

8

தணிவரும் ஜோதி பூத்த தடங்கிரிச் சார லெங்கும்
பணிவிடை புரியு மாவிப் பண்ணவர் தொகுதி மலகி
அணியணி யாக நின்றங் கருட்டிரி யேக தேவைப்
பணிகுவர் பரமா னந்த பரவச ராகிப் போற்றி.

9

கற்பனை கடந்து நிற்குங் காரண தீத மான
பொற்புறு புனித வேந்தன் பூரண னந்த வாழ்வின்
அற்புதக் காட்சி சொல்ல வருகவே ஆழிப் போதைப்
புற்புதம் பொதிந்து காட்டப் பொருந்தினும் பொருந்தா தன்றே.

10

மிருத்தொடிவ வுலக பந்தம் வீசிய மறையோ ரினை
திருத்தகு சீயோ னென்னுந் திருமலை யடிவா ரத்தை
அருத்தியோ டணைந்து முன்னிட் டாண்டகை திருப்பொற் பாதங்
கருத்தினே னெளிப் போற்றிக் கனிந்துவர் தேத்துங் காலை.

11

ஐயன்மீர் வம்மின் வம்மின் னமலவேந் தடியீர் வம்மின்
வையகம் புரந்த ஜேசு மலாடித் தொழுமபீர் வம்மின்
தூய்பநல் லாவிக் கென்றுந் துக்கமுட் டாதீர் வம்மின்
உய்யுநா னெறிவி டாத வுத்தம தவத்தீர் வம்மின். 12

என்றுப சரித்துக் கிட்டி யிதயத்து முகத்து மன்பு
துன்றிமன னுவகை வெள்ளரு சொரிந்தெனத் தூரில் தூதர்
மன்றலவா சகமி முற்றி வந்துவே நியனா யேற்றார்
கன்றுகாண் கறவை யேபோற் கசிந்துளங் கரையு ரீரார். 13

அன்பிற்கு முண்டோ யாண்டு மடைக்குந்தா ழார்வ மிக்கா
புன்கனீர் பொசிநது போந்து பூசலேத் தருமற நென்னாத்
தென்புலந் திகழ்த்தி நிற்குரு செநதமிழ் மொழிகருச சான்றப்
பொன்புலத் துறுபுத் தேனீர் பூஜிதை புரிநதா ரனபில். 14

வேதியர் தாமுன் கண்ட வித்தக ரிவரே யென்னாக்
காதலோ டளவ ளாவிக் கடன்முறை பரிவிற் செய்து
மேதரு வியப்பி னோடு விட்புலத் தரசை வாழ்த்த
ஏதமில் வான தூத ரிருவரு மிதனைச் சொன்னார். 15

மண்ணுல கததி னின்று வரன்முறை மாண நீந்திப்
புண்ணிய லோகத் தெல்லை புருந்திர கூண்பெற் றுய்ய
நண்ணிய தும்போல் வார்க்குப் பணிபுரி நலம்பெற் றுள்ளேம்
அண்ணல்வா னகத்து வேரந னுணையி னடுத்தேம் தும்பால். 16

எண்ணருந் தவத்தீர் வம்மி னெமமொடென் றழைத்துக் கூட்டித்
தண்ணளி யொடுகை கோத்துத் தடங்கிரி மீது செல்வா
மண்ணர கீடங் கட்டு வாணத்தை வணக்கி நின்ற
புண்ணியப் பெருக்கை யாரே புனைந்துணா செய்யற் பாலார். 17

வேறு.

தூல தேகம் விட்ட டைந்த தூய ருக்கு மத்தனுச்
சீல ராய வேத வாணா சிநதை யுட்க ளிப்பினால்
மேலு மேலு யாநது செல்க திக்க ணேவி டாய்த்திடா
சால வும்பா தம்பி ரான்ற யோர்ச்சி தத்தை யுள்ளுவார். 18

துன்ப நாச தேச மாரதொ டர்ச்சி நின்றி முத்தமீ
நன்பு லத்து வழிந டத்தி நண்ணு விக்கி மமமெலாம்
பின்பு டத்தி மாண ரீப்பெ ருகை யுங்க டத்திய
அன்பின் வல்ல பத்தை யுன்னி யானந தககொண் டாவார். 19

வந்து வந்து டற்று துன்பம் வறுமை துக்கம் வம்பவிழ்
நிந்தை மல்கு சாக ரத்தி னின்றெ டித்து நித்திய
விந்தை யாய சிற்சு சுதது விட்டு வாழ்வு காட்டிய
சுந்த ரக்கு மாற னைத்து தித்தி றைஞ்சி வாழ்த்துவார். 20

காய மோடு நாற்ற மிக்க கந்தை யைக்க னைந்துந்
றாய பைமபொ னுடை நலகி நேய மிக்க தூதரைச
சேயு யர்ந்த கதிவ ழிச்ச காய ராசசெய் திவ்விய
நாய கக்கிரு பாச லததை நனிவி யந்து போற்றுவார். 21

பண்டி லாத புனித மாய பொறிபு லன்ப டைத்தலில்
உண்டு பட்ட வதிச யத்தி னுள்ளெ முந்த வுகையும்
அண்டர் வாழ்ப தந்த மதகு மணுக வந்த வாக்கமும்
விண்டு விண்டு போற்றி செய்து விமல னைப்ப ராவுவார். 22

பொருவி லாவ ருட்பு யல்பொ ழிந்த வன்பு மாரியால்
தரும மாய சாலி விணச தோத யமவி னைத்திடும்
அருமை யாய ஜீவ போன கானந் தத்தி னளவிலாத்
திரும லிந்த செவ்வி கண்டு செங்கை கூபபி யேசுவார. 23

புனித ராஜ சமுக நின்ற போநது லாவு மாதயைப்
பனித ருங்கு னிராச்சி யோடு பாரி சுதத வனல்வெதுப்
பினிது மல்கு மகிமை யாய விரவி யதத மின்றியே
நனிதி கழ்த்து னீமை கண்டு நம்ப னைப்ப ழிச்சுவார. 24

புதுமை யாய காட்சி கண்டு நின்ற நின்ற புகழுவார்
மதூ கீத கான மல்கு மாபு ணர்ந்து மகிழுவார
குதுக லத்தோ டாச னுமம் வாழி யென்று கூறுவார்
கதுமெ னக்க தித்தெ முந்து ■■■■ மூடு படாகுவார். 25

முத்தி யின்பங் கருணை தர்மம் முற்று பாரி சுத்தமாண்
சத்தி யங்கு லாவி நிர்த்த னம்பு ரிந்து சந்ததம்
நித்தி யானந் தத்தை நலகு னீர்மை கண்டிவ வேதியர்
துத்தி யஞ்செய் துவகை யோடு தொழுது. மீது துருவுவார். 26

இனைய சீல ராக வுன்ன தத்தை நாடி யேகுமவ்
வினைய வேதி யர்க்கு வந்த விபுத தூத ரிருவரும்
முனைவ னைப்ப ராய்வி தேக முத்தி யுற்ற மொய்ப்புளீர்
நினைமி னீண்டி யாஞ்சொல் ■■■■ கம்மெ னுரி கழ்த்துவார். 27

வேறு.

மாய மின்மனத் தீரிந்த மாதலந்
தூய ராகித்தொ மும்புபட் டார்க்கெலாந்
தாய கம்புனா யததரும் பேறெலாஞ்
செயொ னென்னுநதி ருமலை காண்டிரால். 28

மாண்ட குந்திரு மாமலை யுச்சியில்
எண்டு ஜோதிப்ப ரமவெ ருசலேங் .
காண்ட குந்திரு மாநகாக் காட்சிதான்
சேண்ட யங்கிததி கழுவது காண்டிரால். 29

உத்த மத்திருத் தொண்டங்கு ஞற்றிடு
விதத கந்திகழ் மெய்ப்பரி சுததராம்
நிதய சூரிகள் சங்கநி னாரினா
பததி யிற்றிகழ் கின்றன பாரத்திரால். 30

ஜீவ புத்தகத் துப்பெயர் தீட்டியும்
ஆவ விததமு தற்பல னாகியுந்
தேவ தொண்டுகக மைநததி ருக்குழாம்
மேவு சங்கவி லாசமுங் காண்டிரால். 31

போத மல்குசம் பூரண மாய்ப்பலன்
மேத கப்பெற்ற மேம்படு வித்தக
நீதி மான்களி னாவிதி கழ்ந்திடும்
மாத லத்தினம் கிமையும பாரத்திரால். 32

உன்ன தத்திரி யேகரொ ருதிருச்
சந்நி தானம கிமைத ஹைத்திடும்
பன்ன ரும்பர லோகப விததிரப்
பொன்னி லத்துப்பு துமையும பாரத்திரால். 33

இத்தி ருத்தரு வானவி ராஜ்ஜியத்
துத்த மக்குடி யாகவந் தூன்றினீர்
நிதய ஜீவவி ருக்கநி லவுறுஞ்
சித்தி ரப்பர தீசினிச் சேருவீர். 34

ஜீவ மாநதி யாடியுந் திவ்விய
ஜீவ நாட்டுடை சீரணி தாங்கியும்
ஜீவ நாயகன் சேவடி போற்றியும்
ஜீவ மாக்கனி யுண்டுந்நி கழுவிர். 35

தஞ்சல் சோரல்து யரும லின்றிநம்
நெஞ்சி ருக்குநி ருமல வேந்தனை
அஞ்ச லித்தங்க வரொடு மாரியிர்
சஞ்ச ரித்துச்ச தோதயந் தங்குவீர. 36

பெருந்த கைக்கன்பு செய்திடும் பெற்றியிர்
வருநது மானிட தேகம டுந்ததால்
பொருந்து ருதம ரணமும புன்கணுந்
திருநது வீரினி நித்திய ஜீவியம. 37

முந்தை யாபிர காமுதன் மூவரார்
தந்தை யாரொடுந் தீரக்கத ரிசன
அந்த னுள்ளாக் கண்டங்க ளவளாய்ச்
சுந்தை யானநதங கொள்ளுவீர சேர்ந்தினி. 38

வெஞ்சி னக்கன லுக்குவி லக்கியுந்
தஞ்ச மாக்கியி ராணை தந்துமன்
செஞ்செ வேழுத்தி சோத்திடுந் தெய்விக
மஞ்ச னைக்கண்டு வாழ்த்திவ ணங்குவீர். 39

மாரி லாப்பர மானந்த வைப்பிலெம்
பேறி யாவெனிற் பிச்சல கததுநாள்
தோறு நீர்துய்த்த துன்பமுந் துககமும்
ஈறில் வேந்தன்ம மந்தில ரெண்ணுமின். 40

துன்பந் துக்கந்தொ டர்வதின் ருலினி
இன்ப முஞ்சுக வாழ்வுமி யைநதுநீர்
மன்பெ ருமபர லோகம கததுவந்
கன்ப ராகிய டுநிழல் வைகுவீர. 41

மனித ஜீவரை வானவ ராக்கிடுந்
தனித மாராருட் சந்திநி நின்னுநீர்
புனித ஜீவகி ரிடம்பொ றுத்தென்றுங்
கனித னீர்மையிற் கண்டும கிழுவீர். 42

மாணி டப்பல வீனம்வ ருத்தமந்
டம்பொடொ ருவின வாலினிக்
கோனி டம்படு முழியந் கோதற
வாண டம்பின்ம கிழந்துசெய் கிற்பிரால். 43

விண்ண வர்க்கா சன்றிரு மேனியைக்
கண்ணிற் கண்டுக் கிததிடுங் கண்மலர்
அண்ண லாதிரு வாகசைநும மஞ்சேவி
உண்ணு மாரயிர தாகவு வகுமால். 44

முன்னிங் கும்மின்மு யங்கிய நேசரைச்
சநநி தானத்துக் கண்டுக் கிராபபிரால்
இன்ன வாறிகுகி னிவரு தூயரை
நன்ன ரேறநாந யநதும கிழுவீர. 45

அகில லோகத்த ராசன்பு னீதமார
ககன கோளத்து லவுமக் காலையில்
புகரி லாமணிப் பூணணி பூண்டுடன்
மகிமை யோடுமு லவிவ ருவிரால். 46

காக ளத்தொனி காட்டிக்க டவுளார
மேக வாகன மீதுவி ளங்கியப
போக பூமிந டிப்புரி போதுநீர்
ஒகை யோடகக் வரோடு முவிரால். 47

ராச னாநடுத் தீாவையி யம்பரீ
தாச னத்தின மருமக் காலேநீர்
யாச னத்திர னாககுமுன் வந்தரு
காச னத்தினி தாகவ மருவீர். 48

பூத லத்தைக்கெ டுததபொல் லாங்குடைத்
துத ருக்கும மாராகத்தொ குதிகும
நாதன் நண்டனைத் தீர்ப்புந விலகையில்
நீத சான்றுரை நீருநி கழ்த்துவீர். 49

புதிய வானம்பு வியும்ப டைத்துமேல்
விதிநி டேதமவி திததுநம் மாண்டகை
அதிப னாவர சாளுமக் காலேநீர்
பதிதொ னுமபரி பாலக் ராகுவீர் 50

இத்தி நத்தவி னியும்ம நுபவத்
துய்த்து ணாந்தறி மின்னுரை யாலிதை
விதத ரிததுகைக் கப்பெறு வேமலேம்
எத்கி நகருரை வழம்மலை யீண்டென்றார். 51

திங்கள் வாண்முகச் செவ்வியா செப்பிய
மங்க லத்திரு வாககிணம கீழ்ச்சியுட்
பொங்கி யாரியா பூரித ராகியுத்
துங்க வேரதைத்தொ முதுட னேருவார. 52

குற்ற வாளிக ளாங்கொடி யேழுக்கிங்
கற்ற மிலகிற்சு கானாத வாககமவர்
தெற்றென் றோதுமி றையருட் பெற்றியின்
முற்றும் புண்ணியத தாலென முந்துவார. 53

வேறு.

ஆதியான் றாதனா யடுத்திவ் வண்ணமா
வேதிய ரிருவரும் விசுமபி வர்ந்துபோய்
மேதரு நித்திய விமல முத்தியின
ஜோதிமா நகர்ப்புறந துன்னி னாரோ. 54

ஆயிடைத திருநக ரணிகொள் சேனையின்
மேயவோர் பகுதியுள் வியந்து மேம்படு
துயரை யெதிரொளச் சலவி விண்ணிடை
ஏயெனு மாத்திரத் திறுத்த தென்பவே. 55

அவ்வயிற் பணிபுரி யறவ ரிவ்விரு
செவ்வியர் தேவனைச சிநேகித தாங்கவர்
திவ்விய நாமததி னிமித்தந திங்குமீஇ
எவ்வகை யுரிமையு மிகநது ளாரிவா. 56

மருளுறு மாணநீர் நீந்தி வந்தவர்
திருவுளத் தருளவழி யழைத்துச் சேறுவேந்
தெருளுறு சநிதி சேரு மட்டெடைப்
பொருளுளலாம் புலப்படப் புகன்று காட்டினார். 57

ஆரியர் தவநிலை யறிந்தம் முன்னணி
பேருவ கையினொடு வாழ்த்திப பெட்டமுஞ்
சீரிய திருமண விருந்திற் சோந்துளார்
சேரியும் பாக்கிய ரென்னச செப்பினார். 58

இறையவன் சந்திதி நின்று மின்னிசை
மறைதிகழ் மங்கல கீத வாத்தியா
துறைதொறுந் துறைதொறுஞ் சூழ்ந்து தொக்கனர்
முறைமுறை துந்துபி முழக்கி னாரோ. 59

கின்னார் தம்புரு வினை கேழ்கிளர்
 இன்னாம புளரிசை யெழாலமி டற்றொலி
 மன்னிய பெருஞ்சுர மண்ட லத்தொனி
 பொன்னுல கெங்கணும் பொதுளிற் றென்பவே. 60

உததம கிறிஸ்தவர்க் கோகை பேசினீர்
 ஆததரை யுலகைவிட் டளவில் பேரின்பப்
 புததல கடைநததே புதுமை யாமென
 வித்தக வினையை மீட்டிப் பாடுவாரா. 61

பன்னரு மகாத்துமர் பலரோ ருங்குதொக்
 கந்நிலை யுவநதுப சரிததங் காத்துமப
 பனனிய கைகொடு பரம நாயகன்
 சநநிதி மணவறை சாரா வேமெனா. 62

எல்லையில் வான்கண மெங்கு மீண்டியே
 தொல்லையம் பானடி தொழுது வாழ்த்தவும்
 நல்லிசைக் கருவியி னாத மோங்கவும்
 பலலிய முழங்கவும் பாடி யேசுவார். 63

சாதுசங் கத்தவா தம்மி லித்தகு
 மாதவ ரிருவாவந் தடைந்த மாட்சியும்
 ஆதரித் தெதிர்கொளப் பெற்ற வாக்கமுங்
 காதலித துவகையிற் கனிந்து பேசுவாரா. 64

எங்கணுந் தண்ணில வெறிக்கும் பூரண
 திங்களுக் களவிலை யெனினுஞ் சிந்தையிற்
 பொங்குரீர் நிலையெலாம் பூத்த லர்ந்தன
 செங்கம லங்களுஞ் செப்பற் பாலதென். 65

காட்சியின் புதுமையு மதூர கானத்தின்
 ஆட்சியுங் கண்டுகேட் டறிந்த வாரணர்
 மாட்சிசான் முத்தியுண் மருவி னாமெனச்
 சூழ்ச்சிசெய் துவகையுட் டுதைந்து போயினார். 66

ஒதரு மித்தகு புனித வுத்தம
 சாதுசங் கத்துடன் றரிக்கப் பெற்றனம்
 மாதயை மாதயை யெனம கிழ்ச்சியாற்
 போதமற் றனரெனப் பொருமி விம்மினார். 67

இலகுமோ க்ஷானந்த மோவி தென்கொலாம்
உலகசிறி நிற்பெலா மொழியு மேயென்பர்
அலகிலவ் வானந்த வளவைக காட்டிடற்
குலகில்வே நெதையெடுத துவமை கூறுகேன். 68

உன்னதா னந்தமென் றுரைப்ப தன்றிமற்
நென்னதான் யாவர்தா மெண்ணி யெண்ணீமன்
சொன்னபோ தினுமனுக் துணைக்குப போதுமோ
தன்னிகர் தம்பிரான் தருமப் பேறறிந்கே. 69

இணைததென வாக்கினுக் கதித மெண்ணவும்
மனதநினுக் கதிதமவ் வரமபி லானந்தம
எனையதுணை யளவைமற நெடுததுக் காட்டினுந்
தினைததுணை யினுமலை பெரிதென சீமைபாம். 70

வேறு.

பன்ன நும்பலித் திரக்குழாம் பலலியந் துவைப்ப
மன்னா மன்னரை யெதிராகொளு மாண்பினு மாண
நன்னர் வேதியர் தமையெதிர் கொண்டு னடத்தித்
துன்னி னுர்முத்தி மாநகாத தோரண வாயில். 71

கோக்கு மான்செங் கோன்முறைக் குறையுளாய்க் குலவி
மேக்கு யாந்தமா மகிமையின கோபுரம விளங்கிப்
பாக்கி யம்பொதிந் தனவா தானந்தம் பயிலும்
மோக்க வாயிலைக் கண்டனர் முதுகடைப் பிடியோர். 72

கண்டு காதலித் திறைஞ்சினர் கருணையங் கடற்குப்
பண்டுண் டாக்கிய வருண்மடை யாமெனப் பரிவில்
அண்டர் கோன்றிரு வடிததுணை யன்பொடு பரவி
விண்டு தோத்திரம் புரிந்தனர் விரயபூ ருவமாய். 73

மன்னு மித்திரு நகாக்குளில் வாயிலின் வழியாய்த்
துன்னி நித்திய ஜீவதா ருவைசகதந் தரிக்கப்
பன்னு நன்னடை பற்றியோரா பாக்கிய ரென்னப்
பொன்னெ முத்தறு புதுமைகண் ளெமகிழ் பூத்தார். 74

ஆங்க டுத்திரு தூதரு மையன்மீ ரணிகொண்
டோங்கு பொற்கடை வாயிலைத் திறக்கென விரித்திற்
பாங்கொ டும்விளி மின்னெனப் பணித்தலும் பனவர்
விங்கு மெய்யுணர் வொடுதட்டி விளிக்கலுற் றனரால். 75

(கடைதிறப்பு.)

கேடு மல்கிய நாசதே சத்துளேங் கிருபை
நாடி வந்தெமைப பிடித்துநன் னெறியிலே நடத்த
ஓடி வந்தனோத துறுமா ணததையு நுருவித்
தேடி வந்துகண் டடைந்துளேந் திருக்கடை திறமின். 76

நிருத வெஞ்சிறை மறிந்துளே நீசரே முக்காய்க்
குருதி யினகிலை கொடுத்தெமை யாட்கொண்ட கோமான்
சுருதி மாக்கத்துத் தொழும்புபட் டுளமவர் துணைத்தாள்
சுருதி வந்தனவு சுருணையீர கடைதிறந் தருண்மின். 77

ஜேச வின்மதி வதனமுஞ் செங்கனி வாயும்
நேச முங்கரு ணையுமபொழி நேத்திரங் களுநற்
நேச லாந்திரு மேனியுஞ் செமமலாப் பதமும்
ஆசை யங்கனன மூட்டுவ வருட்கடை திறமின். 78

பாவ தாருவின் பழநுகர் தீவினைப் பயனுஞ்
சாவு மெமமைவிட டகன்றன தற்பா னுளால்
வீவின் ருகிமே னுண்முனோத் தோங்கிவிண் படர்ந்த
ஜீவ தாருவைக் காணுமா றருட்கடை திறமின். 79

பாவ மாஞ்சுடு பாலையிற் பகலெலா முழன்று
தாவ ருங்கடுந் தாகவி டாய்கொண்டு தவித்திங்
காவி யேவழி காட்டவந் தடுத்தன மடியேம்
ஜீவ வூற்றுநீர் வேட்டனந் திருக்கடை திறமின். 80

இலகு மைந்துகா யங்கொண்ட வடைக்கலத் தெழிலும்
அலகை யினறலை நசுக்கிய வரவிந்தச் சரணும்
உலகு னேமுகுகென் றோங்கப் யாஸ்தமு முளவெம்
அலகி லாண்டகைக் கடியரே மருட்கடை திறமின். 81

அம்பு ராகிரு முவனிகழி டேற்றத்தை யளிப்பான்
உமபர் தினறுதஞ் சுதனைதந் துன்னத வன்பால்
எய்பி ராணனுக் கிரக்ஷணை யருளெகோ வாவாந்
தமபி ராணடித் தொழுமபரேந் தலைக்கடை திறமின். 82

அருளி னாலெமை யறிந்தன மருள்வழிப் பட்டேம்
அருளி னாமு துண்டன மருளுயி ரடைந்தேம்
அருளி னொழுக கண்டன மடுபகை யனைத்தும்
அருளி னாற்கதி யடுத்தன மருட்கடை திறமின். 83

பாவ மல்குந் புலகுளே மறக்கொடும் பாவர்
தேவ மைந்தனார் சிலுவையி னுருத்தசெஞ் சோரி
மேவு புண்ணிய வசத்திலிவ் விட்டுல கடைந்தேம்
ஜீவ நாயகம் றொழும்பரேந திருக்கடை திறமின. 84

முத்தி சாதன மாகிய சிலுவையின் மூதாதம்
புத்த கததுளே மானுவே லுயிரகொடுத் தீட்டி
வைத்த மாநிலிக் குரியராய் வகுத்தசா தனமெங்
கைத்த லததுளேங் காட்டுகெங் கடைதிறந் தருண்மின். 85

வேறு.

இவ்வண்ணம் விதேக முத்த ரிருவரு மிரந்து கூவுளு
செவ்வண்ண மறிந்து மோசே யாதியர் சோந்தாங் குய்த்த
கைவண்ணச சாததை யேற்றுக் கருணைவேந் தருக்குக காட்டி
அவ்வண்ண லழைமி னென்ற வருள்பெற்று மீண்ட வொலலை. 86

என்மறோ ரதரா யென்று மிதயபீ டத்து மேய
தன்மராக கிறிஸ்தி யேசு சாமிசா மீப மாக
நன்மைசால் மெய்விஸ் வாச நராத்தும் ஜீவாக் குய்த்த
ஜெனமசா பலிய முததித் திருக்கடை திறந்த தம்மா. 87

முத்திமா நகர வாயின் முகப்புவே தியருக் காக
வித்தகக் கபாடம் வல்லே திறவுண்ட விதத்தை யோசிற்
சித்தமுள் னாவந்து ஜேசு திருவடிக் கன்பு செய்யும்
பத்திமை யல்லால் வேறு பாமசம் பத்தொன் றுண்டோ. 88

எண்ணரும் பரம சேனை பெதிர்கொண்டிங் கணைமி னென்னப்
பண்ணவர் குழுமி வாழ்த்தப் பாரபான் புதல்வ னீந்த
புண்ணியங் கைமா றில்லாப் புண்ணியம் புண்ய மென்ன
விண்ணவர்க் கரசை யேத்தி வேதிய ரகத்துட் புக்கார். 89

ஆயிடை யடுத்தா னாக வறிவின னவனைப் பற்றித்
துயசின் னங்கள் யாது மிலனெனத் துணிந்தவ வொலலை
சேயுயர் முகப்பி னின்றஞ் சேத்திருட் சிறையி லுய்த்தார
வாயில்காப் பாள ரந்தோ மதியற்றார் கதியற் றாரே. 90

சொன்மதி தெருளான் றொலலைத் தூராசா மொருவா னுப
துன்மதி யந்த காரச் சூழலை யடையப் பெற்றான்
பொன்மதி புகட்டி யுய்க்கும் புங்கவர் வேத போத
நன்மதி படைத்தார் நிக்ய நலந்தரு நகருட் புக்கார். 91

அங்கமபுகும் பேறு பெற்ற வருமறை யவாசீர் தேரில்
 ஷேகமபடு செலவ மாதி கிறறின்ப துகாசகிக் கெல்லாம்
 முகக்கொடா ராகித் தம்மான் மொழிவழி முறையிற் பற்றி
 இகமபடு தொலை நீததிங் கிறிலபே சின்பத் துற்றார். 92

எத்தனை துன்பந் துக்க மெததனை புண்ணீர் கண்ணீர்
 எததனை நிகதை லஜதை யெததனை மோச நாசம
 எததனை சிறைய பாய மெததனை பயங்க ரங்கள்
 அத்தனை யுமயின் ருககி விடிய்த்த தருளி னுக்கம் 93

உய்துகிங் கொன்றோ மேனமே லுவகைபே சின்ப போகம்
 நித்திர ஜீவ நனமை நிறைபரி சுதத நெஞ்சம
 விததக விமல நேசம மேதகக தத்து வங்கள்
 இத்தனை நலமு நலகிற் றிறையவ னருளி னுக்கம். 94

பொங்கிரும் ஜோதி பூத்த பொன்னகாப் பரபரி லெங்கும்
 மங்கல மதூர கீத மலிந்தவா னகமு முக்கம
 எங்கனும் பொதுளத தாககி யிரட்டின லெதிரகொண் டேற்ற
 அங்கண்வா னகத்துச சேனை யாரப்பொலி கெழுமிற் றன்றே. 95

பொனைக ரத்து வாணா யாவரு மகிழ்ச்சி பூத்து
 மனனில வுலகி னினறம் மாந்தனா வழிந டாததி
 உனைக பரமா காயத துசசெயிற நிகழ்த்திக காட்டுந்
 தன்னிக ராய வேநதைத் தனித்தனி பரவி னூரால். 96

புக்கவ ரனந்த ரந்தம் புண்ணியப் பொருளைப் போற்றி
 மிககுறு பரமா னந்த விமமித ராகி யேத்திப்
 பகருவப் படுநெஞ் சாரப் பலலாண்டு கூறி வாழ்த்தித்
 தொக்கவிண் ணவாகருளு செய்தா ரஞ்சலி முறையிற னாயோர். 97

புரவுறு னெறியிற் சென்று புண்ணிய கதியிற் புக்க
 உரவினா ருருவ மாறி யொளிதிகழ் மேனி வாய்ப்ப
 இரவியிற் சுடருந் தூய விலங்கெழின் முகத்த ராகிப்
 பரவினா நேத்தி யேத்திப் பண்ணவ ரோடு செல்வார். 98

அமபர லோக ராஜ னருட்டிரு முன்பு நின்றிங்
 குமபரோ சிலாவந தூளறி யுத்தம கிறிஸ்த வற்கும்
 நம்பிக்கை பென்னு நாம நலந்திகழ் மொய்யபி னுற்கும்
 பைம்பொனி னுடை சாத்திப் பன்மணிக் கலனகள் பூட்டி. 99

அதிபதி யார்த்ரி யேக வாண்டகை சீரெம் மோடு
துதிபகர் திசைமி னெண்ணச் சுரமண்ட லங்க ளீந்து
கதிபெறு மரபி னாககங் கவினிமங் களமே மல்க
மதிகதி ரணைய ஜீவ மௌலியும் புனைந்தார் வாழி. 100

முடிபுனை காட்சி கண்டேன் முறைவழா தரசற் போற்றிப்
படியினுக் கீட்டி வைத்த பரமசந் தோஷந் துய்ப்பான்
கடிமணக கோலத் தோடிக் ககனமண் டபத்துட் டீய
வடிவுடை யெமரீர் வமமோ வம்மென்ற வாக்குங் கேட்டேன். 101

மங்கள சுரமா யெங்கும் வானதுர் துமிக னோடு
சங்கையில புனித நாத மணியொலி தழைத்த தாவாப்
பொங்கிய பரமா னந்தப் புதுக்களி யாட்டு மல்கி
அங்கண்வா னகர மெங்கு மருங்கடி விழாக்கொண டன்றே. 102

கதிமிசூ சிறப்புப் பெற்ற காவலர் பலரெங் கர்த்தர்
அதிபரி சுததா சுத்த ரதிபரி சுதத ரென்னு
விதிமுறைப் படிசல் லாப மிழற்றிசை திகழ்த்திப் பாடிச்
சதிமுறை தழுவித் தூங்கத் தகைபெறு நடனஞ் செய்தார. 103

திருந்துவே தியருந் தேவ சங்கமுஞ் சிந்தை யாரப்
பெருந்தகை யாய தேவ பிதாவுக்குங் குமர னாக்கும்
பொருந்திய தேவா லிக்கும புளையறு மகிமை யாற்றல்
அருதுதி யென்று மலக வாமெனென் றிசைத்தார பலகால். 104

ஒழுக்கொளி மௌலி சூடி யுத்தமாத துமிகள் தம்மோ
அழகிய மணவா ளன்பா லவாவொடு செல்லுங் காட்சி
விழிகளிப் புறநோக் குங்கால் விரிகதி ரனந்தந் தொக்குப்
பொழிகதி ருகுத்தா லெனனப் பொலிந்தது மகிமை ஜோதி. 105

ஜோதியின் பிழம்பு போர்ப்பத் துணுக்குநீலிக் துயிலா நின்ற
மீதுயர் கிரியின் சரால் விழித்தனென் விமல ராஜன்
பாதபங் கயம்ப ராவிப் பவிதிர தரிச னத்தைக்
காதலா யகம்பொ றித்துக் காட்டினே னுலகுக் கம்மா. 106

சிந்தையாத் தினாயி னேர்ந்த திவ்விய சரித மற்றிவ்
விந்தையைக் கருத்தி லுய்தது விழுததகு நோன்பு பற்றி
அந்தண ராகி வேத வறநெறி வழுவாக கெல்லாஞ்
சந்தத முழிவில் பேறு தருவாரம் பரம தந்தை. 107

வேறு

வாழி வாழியோர் திரித்தவ நாமத்தின் மகிமை
வாழி மன்னுயிராக இரக்ஷணை வழங்கு வண்கருதி
வாழி மெய்யடி யாகுமுடந் திருச்சபை மரபு
வாழி மெய்கருந் பாம்பரை பூதிய மாண்பே.

108

வேறு.

மல்குக் ஜீவர்க் கெல்லா மதிநலந் தருமெய்த் ஞானம்
புல்குக் வறங்க் ளெங்கும் புனையிலாச செங்கோ லோங்கி
வெல்குக் மெய்மை யெனறும் விளங்குக் கலவி செல்வம்
பல்குக் வுலக் மெங்கும் பரமபுக நன்மை மாடோ.

109

நன்றுல கணைத்துத் தந்து நலம்பெறு தந்தை யாக
வென்றிசோர் மைநத னாக விமலாகி யாக வொன்றும்
மன்றல்சோ திரியே கறகு மகிமையுங் கனமு மாறா
தெனறுமுள ளனபோ லின்று மெனறுமுண் டாக வாமென்.

110

சுவாகக்ாரோகணப படலம் முற்றிற்று

இரக்ஷணிய பருவம் கவி, 250

தேவாரம்

I உண்மை வற்புறுத்தல் (பண, பழம் பஞ்சரம்)

1. தொக்கபாவமன னிப்புகித்திய ஜீவநனமையுஞ் சுகிதமும்
மிககபேரினப் வீடுநகுகிறிஸ தியேசவைவிச வாசிககிற
கைகருளவந்ததிங் கையமொன்றிலை கண்டுக்கேட்டுணொந் துலகுளீர்
தக்கவாறுநன றுயமினரக்ஷணய சமயநிரணயந் தானிதே.
- தேவதேவதரி யேகதெயவிக ஜேசவினறிரு நாமமே
ஜீவரக்ஷணை நலகுதிவ்விய சேலமாதிரு மந்திரம்
ஆவதனறிமற் றிலலவேறிதை யாயுமின்வினாந் துலகுளீர்
தாவருமபர மாததரக்ஷணய சமயநிரணயந் தானிதே.
3. இம்பா மெய்ப்புரு ஷார்த்தமீட்டுதற் கேற்றநல்வழி யீசனை
நமயியனபுசெய வாகக்கெலாமழி யாதபேரின்ப நன்னிதி
உம்பர் நோக்குசன் மாகக்கமாதியு ணர்த்துசற்குரு வுலகுளீர்
தம்பிரானகதி கூட்டுரக்ஷணய சமயநிரணயந் தானிதே.
- எமையுயக்கொண்ட வீசனாதிதொட் டெழுதுவித்தது மிம்பரிற்
சுமையததேயலா தீபம்போனாறு திருச்சபைகருய்த்துத் தெருட்டலும்
உமையததெத துண்மைகூறிவற் புறத்தநிற்பது முலகுளீர்
சமையபாஷகர னாமிரக்ஷணய சமயநிரணயந் தானிதே.

5. முத்துவத்தனி யேகவஸ்துவ மோக்ஷமுந்தரு மார்த்தமும்
நித்யஜீவனும் ஜீவமார்க்கமு நெறிநிரிந்துசேல பாவமும்
சித்தசஞ்சலப படுகரும்முன தோக்கசத்திய மூலகுளீர்
சத்தியநதவ ருதரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
6. ஆதிநித்திய மாத்துமாமற்ற வகிலம்யாவும் நித்தியம்
பூதலத்திறந் தோருயிர்ததெழுந் தெமபிராணபு புரியுநாள்
ந்நியாய்வரு பலனுநித்திய நீக்கமின்றுல கததுளீர்
சாதுசங்கததைச் சார்மினரக்ஷணய சமயநிரணயந் தானிதே.
7. கனிதனீர்மையிற் கிதிஸ்துவின்றிருக கடைக்கணுகிலக் காகிழல்
துனிதவீரந்நிம பாவசங்கடந தொலையுதநகடை சுகாதமாம்
புனிதகனமனம் பொருநதுமன்புளம பொருகிமேலிடு மூலகுளீர்
தனிதமாரருண் மல்குமரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
8. கிழக்கெழுஞ்சுடா போலச்சத்தியந கிளரககண்டினுந கேதமார்
பழக்கமானதி வினையவேறப படுததுநன்னெறி பற்றிமா
வழக்குரைத்துவா ணைப்போக்குதன மதிசெலோவுல கத்துளீர்
சமுதகைவிட்டுளந திருமபுமரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
9. சேயருந்தம ருஞ்சிநேகருந தேடுபல்பொருட் செல்வமுங்
காயநீத்துயி பிரியுங்காலொரு கழகைபினவரக் காணடுமோ
நாயகன்கிறிஸ் தியேசுவேமறு மைக்குநற்றுணை யுலகுளீர்
தாயகம்பிறி தில்லேரக்ஷணய சமயநிரணயந தானிதே.
10. நம்மைநோக்கிய தண்டனைக்கொரு நடுவராய்நின்று தாங்கியுஞ்
செம்மையற்றிறம் பாதுநித்திய ஜீவபுண்ணியந திரட்டியும
இம்மைக்கும்மறு மைக்குநனமையுண் டாகவிங்குதித துலகுளீர்
தம்மையுந்தத சாமிரக்ஷணய சமயநிரணயந் தானிதே.

உணமை வறபுறுததல முற்றிறறு

II. அந்நிபபலி. (பண், பழம பஞ்சரம்)

- 1 தேவதேவத்ரி யேகதோத்திரம் ஜேகநாயக தோத்திரம்
பாவகாரிசி ரஞ்சிதைத்தெழு பாதபங்கஜ தோத்திரம்
ஜீவபரிதையில் வழிநடத்திடுந திவ்யவாததும தோத்திரம்
ஆவலோடுனக் கனநததோத்திர மகிலலோகசா வேசனே
2. அவகிலாவருன் ஜோதியேபக வருணஞ்ஞொளி யத்தமித
துலகெலாயிருட் படலமூடிய துனக்ககிப்பலி யுதவுவான்
இலகுநின்கிரு பாசனத்தைவந் தெய்தினேனித யத்தொளி
அவரவைத்தெனக் காவிதநதரு னகிலலோகசர் வேசனே.
3. உடைபபெரும்பொருள் கல்விநட்டிற் வுரிமையாவுயில் வுடலொடும்
இடைக்கணினிடு முதவுமோதுணை யென்றுநீயடி யேற்கியான்
படைக்ககின்றழற் படுகருய்க்குமென் பாவமஞ்சியுன் பாதததே
அடைக்கலம்புகுந் தேன்கடைக்கணி யகிலலோகசா வேசனே.

4. ஈஞ்சமல்கிய வஞ்சவல்லினை கச்சிகச்சியென் னொளொளங்
கிஞ்சிததுமபய னின்றியோயநதன கெஞ்சவந்துனைக் கிட்டினேன்
தஞ்சமுன்னிரு கஞ்சநாணமலாச சரணலாற்புக வரணிலேன
அஞ்சலெனறெனை யாதரிதநரு ளகிலலோகசர் வேசனே.
5. பையுளேனுனைப் பற்றிலேன்பயன் பட்டிடேனொரு பாலியான்
கையதாகிய ஜீவபுஸதகக கணககிலென்பெயர் காண்பதோ
துபயவாவியை யருளியெனருண தோடம்யாவையு நீக்கியாள்
ஐபதாரகம் யாதுமினறெனக் ககிலலோகசர் வேசனே.
6. ஓரணுததுனை மதியிலாதுசிறி நிற்பமுண்டிலைக் கமடமாய்க்
காரணத்தைவிட் டலகையோடுகை கோத்தொழுவுந் ழிநததே
மாரணத்துறை நேரினிததிய மங்களக்கனா வாய்கருமோ
ஆரணததுறை காட்டியெறகரு ளகிலலோகசர் வேசனே.
7. துன்புற்றதறழ்த் தலசினைவகலுஞ் சுவைமணம்பெறு கிற்கிலாப
பொனபொலிநதசொன் மாலகொண்டுனைப் போற்றினுமபய னென்னை
என்புநெக்குரு கிககணீசொரிந் தேததுமெய்விச வாசமோ [யாம்
டனபுற்றதசொற் பாலியென்கவிக ககிலலோகசர் வேசனே.
8. பற்றெலாம்விடு பட்டபோதினும் பாழ்த்தவென்னகப் பற்றினும்
முற்றுநீங்கல வாகினினைறெனை முரணினைவகலு மோசருசெய்
புற்றராவொடு காட்கழிப்பது புண்ணியாதிரு வுள்ளமேல்
அற்றதாகுக் வெறபுரநரு ளகிலலோகசர் வேசனே.
9. உண்டுபட்டவென் மடமையும்பல வீனமுந்திரு வுள்ளத்தே
கொண்டருட்கும ரேசனபுண்ணிய மொனறையேகுறிக கொண்டெனிற
கண்டகாணகிற காணுமெனபிழை யாவையுங்கணக் கேற்றிடா
தண்டாநாயக பொறுத்திரைகூசெய் யகிலலோகசர் வேசனே.
10. தியிரகீங்குமுன் நேகநீங்கியென் ஜீவனம்மையிற் சேரினுங்
குமரநாயகன றிருவடித்துனை கூட்டியுய்யருட் கொண்டலே
எமரொடுநததெ தாண்டபேரரு னென்னும்வாழிய வாழிய
அமரநாயக வாழிவாழிய வகிலலோகசர் வேசனே.

அந்நிபபலி முற்றிற்று

இரக்ஷணிய யாதகிரிகம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம் கவி, 3622.

இடைக்கிடை சேர்ந்துள்ள தேவாரம் கவி, 141.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

சிலேஷை, யமகம், திரிபு, மடக்கு முதலிய
சில கவிகளுக்கு அர்த்தம்.

பரமராஜ்யப் படலம்.

21. நித்திய ஜீவநீர்நிலை—சாவாத ஜீவனைச் சுரக்கின்ற வாவிகள் (எண்டு தேவாலயத்தைக் குறித்தது)

முத்தி நாட்டெழில்—பரலோக ராஜ்யத்தின் அழகிய வைபவங்கள்

முயங்கக் காட்டலில்—சத்தமிற பிரதிபிம்பித்துக் காட்டுதலினாலே.

உத்தமக் குலத்து ஒதிமக்குழாம்—உத்தம வருபவிலுள்ள அனைப் பகவிகளின கூட்டம்.

அங்ன்றிடா—(அந்த நீர்நிலையை) விட்டு நீங்காமற் சதா வசிக்கின்றன.
(ஆதலால் அவைகள்),

பத்திசெய் தவப்பள்ளி போலுமால்—பத்தியோடு திருத்தொண்டர் தவம் பயிலுகின்ற தேவாலயம்போலு முள்ளன என்றவாறு.
ஆவ—அசைநிலை.

விசேடவுரை—பிரபஞ்ச வனந்தரத்திலே நெறிதப்பி யலைந்து திரிந்து இளைத்து விடாய்த ஆதமகோடிகளுக்கு அந்த விடாயைத் தணித்து ஆரோகியத்தையும், பரமசுகத்தையு மருளிக் காக்கவல்லது ஸ்ரீ கிரிஸ்து பெருமானது கருணைப்பெருக்க மாதலில் அதனை “நித்திய ஜீவநீர்நிலை” என்றும், அந்தக் கருணைப்பெருக்கே ஜீவருக்கு அதிரிவியமாயிருந்த பரலோக பேரின்பவாழ்வைத் துலகமாய்க் காட்டிய தாதலில் “முத்திகாட்டெழின் முயங்கக் காட்டலில்” என்றும், இத்தாதி உசித சுகாநுபவங்களை ருசித்தறிந்து மேனமேலு மவாவி அந்த நிலையை விடாதுபற்றி முயற்சிக்கின்ற சுவேதவாணத தாரான மாதர் கூட்டத்தை “உத்தமகருலத் தோதிமக்குழாம்” என்றும், ஆகவே இரத்தக் கூட்டத்தார் பிரதிதினமும் அநுஷ்டித்து வரும் ஜெபதப விரதமுதலிய சத்கர்மாநுஷ்டானங்களும் மெயத் திருத்தொண்டர் நியமனப்படி குழீஇ ஆண்டாண்டு முறையாய் நடத் திவரும் ஸதுதி தோத்திர ஜெபமுதலிய தேவாராதனையோடு நிருவி கற்பமாய்த் தோன்றலில் அதனைப் “பத்திசெய் தவப்பள்ளிபோ லும்” என்றும், கூறினும்.

22. மாக மீது நேர்—ஆகாயத்திற் கூடின.

கருணைமாரி பேய்மேகம்—அருள்மழை பொழிகின்ற மேகத்தை.

கண்ணு கண்ணு உவந்து—பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்ந்து.

வித்தகத் தோமைமாயில்—ஞானமுள்ள சிறந்த தோகையையுடைய மயில்கள் (சுதேச ஸ்திரீகள்.)

அருவுந் துழல்வாய்—ஆனந்திகின்ற பொழில்கள்தோறும்.

நாகம் மாயுமே—தந்திரமுள்ள பசாசாகிய சாபபந தலை நீட்டாது ஒழிவான்

நாகம் ஆயுமே—சுவாககலோகவாசிகள் (இந்தக்காட்சியைக்) கூர்ந்து கவனிப்பார்கள் என்று.

23. சீதவாலியின்—குளிராத தடாகங்களில்

செய்ய பங்கயப்போது அலர்ந்தீடும்போது—செந்நாமரைப்பூப்புகள் விரிகின்ற பிராதகாலத்தில்

ஆதபன் கதிர் அலருந்தாலையில்தீதியின் சூரியகிரணம் விளங்குகின்ற (காலை யாராதனைக்குக் கூடுகின்ற)

மாதர் வாண்முத வாரிசங்களும் அலர்ந்தீடும்—ஸ்திரீகளின் பக்தி விளங்குகின்ற உதமபுயங்களும் விகசிதமாயலாநது விளங்கும். என்று

24 இன்ன லுற்றவர்க்கு கிங்கி—துன்பத்தை துருகின்ற வறியவருக்கு இரங்கி.

யாண்டுநெய் நன்னீர் வாசக நலிற்றி—எப்பொழுதும் உண்மையான மாதூரியவசனங்களைக் கூறி

ஆதரித்து—ஆதரவுசெய்து.

உன்னருங்குணத் துதவியெய்தீடும்—நினைததற்கரிய நற்குணத்தோடு உபகாரஞ் செய்கின்ற.

அந்நலாரோலாய்—அந்த நல்லவர்களெல்லாரும்.

அநலாரீகனோ—அத்திருநாட்டில் வாசஞ்செய்யும் உதமகுணப் பெண்டுகள்தாம். என்று.

25 மாரிசம் கனோ மா தவத்தரும்—கன்னமில்லாத மனஸோடு பக்திசெய்கின்ற திருத்தொண்டரும்.

நாரி சங்கீதம்—மாதா கூட்டமும்

நண்ணி அங்கு இருபாரிசங்களும்—(ஜீவவூற்றண்டை) அடுத்த இரு மருங்கும்.

படியுங்கால்—படியும்போது.

முதவாரிசம் துலாம்—(அவர்கள்) முகபத்மங்கள் விளங்கிய.

வாரிசங்கமே—ஜீவ நீரிலைகள் (அந்நாட்டில்) சங்கமென்று சொல்லத்தக்கனவாயிருக்கும் என்று.

‘படியுங்கால்’ எனப்பதை நீரிலையில் நீராடுதலாகவும், தேவாலயத்தில் வணங்குதலாகவும் கொள்க.

26. தீநுமலிந்த மங்கையர் சிறரோடும்—வைதீகநலங் கதித்த பெண்டி
ரோடும் பிள்ளைகளோடும்.

மைந்தரீதாம்—புருஷரானவர்கள்.

மருமலிந்த பூம்பொழிலின்—புஷ்பவாசனை பரிமளிக்கின்ற சோலை
யினிடத்து (நற்கிரியை பரிமளிக்கின்ற குககிராமங்களில் என்றபடி.)

நீநுமலாதிபண் பணிசெய் நித்திய கருமநீ சாலும்—பரிசுத்த கட
வுளரசனாகருத் திருப்பணிவிடை புரிகின்ற பிரதிதின ஊழியங்கள்
மிருத்திருக்கும். (ஆதலால்.)

கரு மநீசு ஓலுமே—(அவவிடத்துக் கிருபையாகிய) கருமேகம் வந்து
படியும். ஏ-று.

ஏகாமிரண்டும் ஈற்றசைகள்

கவிசேஷமார்க்கப் படலம்.

35. கண்டகம் கடுப்புதர் அடர்ந்த கான்வழி—முட்செடிகளும் விஷப
பூண்டுகளும் நெருங்கிக் காடுபற்றி யிருக்கின்ற பூவ பாதையை.

கண்டு அகங் கடுப்புற—திருவுளத்திற் கண்டு வேகமாய்.

கண்டகம் கோடு—பட்டயத்தைக்கொண்டு

வோறந் களைந்து தடிந்தனர்—நிருமூலமாகும்படி வெட்டி யெறிந்
தார். (யா?)

வளீ கண்டகன்—கொடிய பசாசின் கழுத்தோடுகூடத் தலையை.

சிறைத்த செங்குமல பாகுனர்—நசுகிய தாமரை மலாபோன்ற திரு
வடியையுடைய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பெருமான். ஏ-று.

ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம்.

12. வனம் அடங்கலும்—காடு முழுவதும்.

போது அகம்—புஷ்பங்களுக் குறைவிடமாம்.

வரி அளி மருவும்—ஆகவே நீங்காரஞ்செய்யும் வண்டிகள் நீங்காது
வசிக்கும்.

வன மடங்கலும்—அழகிய சிங்கங்களும்.

போதககீ தருளையும்—யானைக் கன்றுகளும்

மயங்கும்—விரோதமின்றி யுறவுபூண்டு வாழ்ந்திருக்கும்.

கனம் மடங்க அல்லம் போது—மேகம்வந்து கவியும்பொழுது.

அகவும் களி மயில்கள்—செருக்குள்ள மயில்கள் தோகை விரித்து
நிருத்தனஞ்செய்யும்.

மடம் கலும் (கல்லும்)—மிருதியான அறியாமையைக் கல்வி யெறியத்தக்க.

போதகம் தரும் பலகாட்சி—அவ்விடத்துள்ள பலவாகிய காட்சிகள் நல்ல போதனைகளைக் கொடுக்கும். எ-று.

அல்-சாரியை, உம்-அசை.

மாயாபுரிப் படலம்.

46. ஆம் கம் ஆம் மதவாரணத் தோளிபடுமல்லால்—அழகிய கருமேகம் போன்ற மதயானைகளின் பிளிறொருவி செவி மடுப்பனவேயன்றி.

அங்கம் மாமத ஆணத் தோளிபடாது ஆக—மெய்மார்க்க சாஸ்திரங்களினுடையவும் வேத பாராயணத்தினுடையவுந் தோனிகள் யாண்டுமே கேட்கப்படுவன அல்ல. அப்படியே,

எங்கும் இல் ஒழுக்த இகந்தன என்பதை யல்லால்—எங்குமுள்ள வீடுகள் தாம் ஒழுகுகற்றிருப்பன வென்பதேயல்லாமல்.

எங்கும் இல்லொழுக்த இகந்தன இலை யென்பதிலை—எவ்விடத்தும் இல்லற பொழுக்கமுறைமை யொழிந்தன வில்லையென்று சொல்லப்படுவதில்லை. எ-று. ஒழிந்தன வென்பதே துணிபு.

78. ஆணங்கு ஆட்டம் நாடி—பேயமகளினையொத்த விலைமாதர் நட்பும் பயிவையையே கருதிப்பார்த்து

அகங்குழைந் திருப்பாரீ யாண்டும்—எப்பொழுது மனங்களித்திருப்பார். (அல்லாமல்.)

ஆணம் காட்ட நாடி—(தங்களுடைய மோசமான நிலைமையை) மெய்வேதமெடுத்து விளக்கிக்காட்ட அவற்றை யாராய்ந்து.

அகங்குழைந் திருப்பாரில்லரீ—மனநிறுமபிக கனிவுற்றிருப்பவர் அவ்விடத்து யாருமில்லா.

யாண்டும் தாரீ அணி தந்து அஞ்ஞானச் சனியனைப் பணிவார்—எவ்விடத்தும் மாலைகளைப்போட்டு அஞ்ஞானமுள்ள சனியனாகிய விகிரகத்தை வணங்குவாரேயன்றி.

தாரணி தந்த ஞான தம்பிராந் பணிவாரில்லரீ—உலகத்தையும் எல்லாப் பொருள்களையுஞ் சிருஷ்டித்துத் தந்த சர்வ ஞானமுள்ள கடவுளை யாண்டும் வணங்குவோரில்லா எ-று.

82. அந்நீள் கடைவீதி—அந்த நீண்ட மாயக்கடைவீதி.

படம் விரித்துப் பழிக்கஞ்சிடாது—பணமருடத்தை விரித்துப் பாத கத்துக்கொல்லாமல்.

பெருடல் கிடத்தி—பெரிய தன்னுடலை நீட்டிக் கிடத்தி.

உறுவன வாயிலே—கிட்டிய எல்லாவற்றையும் விழுங்கி.

கோடுவிடம் பொதித்து—பொல்லாத விஷத்தை மறைத்துவைத்து.

ஆநயர்க்கீ கொள்ளுகொள் நெடிய பாந்தன்—அருமையான பிராணனைக் கொள்ளுகொள்ளும் நீண்ட பெருமபாம்புபோலும். எ-று.
கடைவீதிக்குப் படத்தைத் திளையென்றும், பேருடல் என்பதை இரண்டு சிறகுள்ள பெரிய தெருவென்றும், கொடுவிடமென்பதை நித்திய கேடு என்றுங் கொள்க.

83. என்றிலங்க விலங்கெழில்வாய் நெகஉ—அருணையமானவுடனே விளங்குகின்ற அழகிய இதழ்களை யவாத்தி.

மன்றலார்த்து—பரிமளத்தைப் பரப்பி

அளி மொய்த்து—வண்டிகளால் மொய்க்கப்பட்டு.

மதுச்சொரிந்து—தேனைச் சொரிந்து.

ஒன்று அக் களிகாட்டலில்—பொருந்தியபடி மனசுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருதவினாலே

ஒண்மறுத—துலக்கமுள்ள அந்த மாயக்கடைவீதி

அன்றலார்த்த அருங்கிடியமலையே—புதிதான நல்ல வாசனையுள்ள பூமலை போலுமுள்ளது. எ-று

கடைவீதிக்கு 'வாயநெகஉ' எனப்பதைக் கபாடந் திறவுண்டு எனவும், 'அளிமொய்த்து' எனப்பதைப் பிரீதியினாலே ஜனங்களைக் கூடப்பெற்று எனவும், 'மதுச்சொரிந்து' என்பதைக் களையவாத்தது எனவும், 'களி' எனப்பதை வெறி எனவுங் கொள்க

84. தீசைமுகம் தீசுழப் பொருள் சேய்தலில்—நான்கு திசையிலும் நான்குமுகந் தீசுழ வீற்றிருந்து, எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கின்ற தொழிலைச் செய்தலினால், பிரமாவையும்

வசையில மாயை வாய்ப்பறு பான்மையில—வசை மொழிகளாலும் அளவிலலாத் கபடநாடகத்தினாலும், விஷணுவையும்.

நசைபிறங்கி மன்று ஆடி நடித்தலில்—விரும்பமுண்டாக அமபலத்தில ஆடி நடிப்பதினால், சிவனையும்.

இசையும் அம்மறுகிந்து முத்தேவனை—அந்த மாயக்கடைவீதி இருதுக்கள் வணங்கும் பிரமாத் தேவர்களை யொத்துள்ளது. எ-று.

(1) கடைவீதிக்கு நான்கு திசைகளிலும் வியாபித்து இகழ்த்தக்க விதமாய்ப் பொருள்கூட்டு முயற்சி செய்தலினாலும், (2) அளவிலலாத வசையும், மாயமும் பொருந்தியிருக்கிற தன்மையினாலும், (3) கொளவோருக்குப் பிரியமுண்டாக நயந்துபேசி வருகிக்கிற விதத்தினாலும், முத்தேவனை யொத்துள்ளது எனக் கொள்க.

ஆனந்தசைலப் படலம்.

17. நனிமீத நதும் நாடு அகம் மிளிர்வன—அநேகமாக விதக்கப்பட்ட தருமங்கள் யாவும் திருநாட்டின்கண் விளங்குவன.

நனியருள் நாடு அகம் மிளிர்வன—நாடுகின்ற திருத்தொண்டரகத்து அதிகமதிகமாகத் தேவகிருபை விளங்குவன.

நன்தொதமயில்கள் போழில்வாய் நாடகம் மிளிர்வன—சோலைப் புறங்களில் அநேகமாகக் கூடுகின்ற மயில்களின் நிருத்தனம் விளங்குவன

நளிர் இளவனம் நாஸ்தக மிளிர்வன—குளிர்ச்சியுள்ள புதிய தாமரைமலர் பிராக்காலந் தகவுபெற விளங்குவன என்று.

18. கலைமாமதி வான் அரங்கு உதிக்கும்—பூரண கலையுள்ள சிறந்த சந்திரன் ஆகாய அரங்கத்தில் உதயமாகும்.

வானம் தருமாச்சினை துதிக்கும்—குரங்கு விருகங்களின் பெரிய கொம்புகளில் தாவித்தாவித் குதித்து விளையாடும்

மலர்க்கடி வானர் அங்கம் மடுக்கும்—புட்பகந்தம் பரலோக யாத்நிரிகா அங்கத்தில் அனைந்து பரிமளிகளும்.

மடஅனம் வான் அங்கம் அடுக்கும்—இளமையான அனப்பக்கிகள் தூயமையான ஆற்றிடைக் குறையான மணல்திடாக்களை அடுத்து வசிகளும். என்று.

19. மா தருக் தலம் மல்துமலை—மலையிலும் மலைசாராத இடங்களிலும் ஜாதிஜாதியான பெரிய விருகங்கள் நிறைந்துநிற்கும்

துடிமாதருத்த உலவா மனைமாட்சிமை—நருண நற்செய்கையாகிய குடித்தனவொழுக்கம் அவ்வவ் கிராமங்களிலுள்ள குலமாதரிடத்து ஒழியாது நிலைத்துநிற்கும்.

மாசுறும் ஆடவர்—திரிகரண சுததரான புருடர்.

மா தருத்த உலகு மாது வஞ்சமும் ஆதிய—பெரிய அகங்காரத்தையும், உலக மயக்கத்தையும், பெண்ணரசையையும், பசாசுக்கேயுரிய கபடத்தையும், இவை முதலான துராசாரங்களை.

அருத்துவர்—தங்களிடத்து நெருங்கவொட்டாது தேயத்துவிடுவார். என்று 'வஞ்சமும' என்றதின் 'உம்மை' வனையவற்றோடுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது

20. கொழும்போழில் கோட்டுமரக் கிளை தூங்கும்—கொழுமையுள்ள மலைஞ்சோலையிற கொம்புள்ள மிருகஜாதிகள் தம்மினத்தோடு துயிலும்.

கொழங்குளி கோட்டு மரக்கிளை தூங்கும்—நறுங்கனி வாக்கங்கள் கவடுகளுள்ள பெரிய விருகங்களின் கொம்புகளிற குலைஞ்லையாகத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

துளிர்புயல் கோட்டு மால்வரை தூங்கும்—குளிர்ச்சியுள்ள கருமேக சாலங்கள் பெரிய பாவத் சிவங்களிற படிநது கவிந்துகொண்டிருக்கும்.

துளிர்மது கோட்டு மால்வரை தூங்கும்—குளிர்ந்த மது பிந்துகள் கோணலாக வளர்ந்த பெரிய மூங்கிற்பண்ணையில் கூட்டிய தேன்தட்டுகளினின்றும் இடைவிடாது துளித்துக்கொண்டிருக்கும். என்று.

21. மான்—மாண்ஜாதியும்.

மதம்படு—மதத்தைச் சொரிகின்ற.

மைவரை—கரிய மலைபோன்ற யானைக்கூட்டங்களும.

கோளரி—சிங்கத்திரளும்.

மாண்மதம்—கஸ்தூரிவாக்கமும.

படு—பொருந்தியுள்ள.

மைவரை வைப்பில்—மேகம் படியும் அந்த ஆனந்த சைலப்பிரதேசத் தில்

நம்மான் மதம்படு—மமுடைய கிறிஸ்துவின் மாககத் தமைநதுள்ள.

மைவரை மாதவர்—குற்றமற்ற மெய்தொண்டர்.

மால்—மயக்கத்தையும்

மதம்—அகங்காரத்தையும்

படும்—விளைவிககிற

ஐவரை—மீம்பொறிகளாகிய பகைவரை

வாட்டுவார்—கெடுப்பார்கள் என்று

22. ஒது இமக்குல நாள்மலர் ஒடையை—பொற்றாமையென்று சொல்லத்தக்க செந்தாமரைப் புஷ்பங்கள் அலாந்திருக்கின்ற கானயாற மோடையிலே

ஒதிக் துலம் ஒகையில நாடுவ—அமஸ்பபக்திகள் குதுகலத்தோடு நாடித் தங்கும்.

ஒதிக் துலை ஒண்டவர்—மலை முடிஞ்சுகளிற நங்கியிருந்து, ஒளரிய தபஸைச் செய்யும் மெய்ததிருத்தொண்டர்கள்.

மா மறை ஒது—மெய்ச்சுருதியை வாசித்துப் பாராயணஞ் செய்கின்ற.

இமக்குல ஊற்ற நாடுவார்—பனியால மிக்க குளிர்துள்ள குடிசைகளில் வசிகும ஏனைய தொண்டர் குழாததைச் சந்திக்க வருவார். என்று

23. ஆய—மேற்சொல்லப்பட்ட வகையாய.

மாது அரண் இவரும் ஆடவர்—விரும்பத்தக்க மலைகுழந்த அந்தப் பிரதேசத்தைருகு.

ஆய—உண்டாகிய.

மா தாணி நீதிப்பெட்டியும்—பெரிய பூஸ்திதியும், திரவியம் பொதித்துவைத்திருக்கிற கருவூலமும

ஆயமாதர் அணிகலப் பேழையும்—மேயப்பருடைய ஸ்திரீஜாதிகளுக்கரிய பல்வகையாய ஆபரணங்கள் நிறைந்துள்ள பெட்டகங்களும்.

ஆய—நாம் எவையென்று ஆராயுமிடத்து.

மா தரணிதான் ஜீணையே—மகத்துவ அரசன அருளிச்செய்த விதி
விலகருகளுடங்கிய வேதமே. என்று

24 சந்த நந்தம் திகழ்த் தடங்களில்—அழகிய சங்குகள் குழுமி விளங்
குகின்ற மடுகளிலும்.

சந்து அனந்தம் திகழ்தடம் சாலில்—சந்தன விருகுகள் அனந்த
மாக விளங்குகின்ற பெரிய மலைச்சாபிலும்.

வந்து அலந்தது அந்திமாலையுங் காலையும்த—அமலைவாசிகள் வந்து
இரவை வருவிக்கும் அஸதமனத்துக்கு முந்திய மாலேநேரத்தும்
பிரதகாலத்தும்

வந்தனம் சந்து இறைவனை வாழ்த்துவார்—பரலோகத்தரசனை நமஸ
கரித்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்வார்கள். என்று

அர்த்தம் முற்றிற்று.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகஸிடம், பூமி.
 அகிலம், உலகம்..
 அகைத்தல, வேதனை.
 அக்கரப்படை, அட்சரக்கருவி.
 (Tract).
 அங்கண், அவ்விடம்.
 அங்களை, பெண்.
 அங்காடி, கடைவீதி.
 அங்குரீத்தல், வாய்திறத்தல்.
 அங்கி, அககிளி.
 அங்குரித்தல், முளைத்தல்
 அசலம், மலை
 அசனி, இடி.
 அசுசுதம், அழிவின்மை.
 அசுசுவத்தம், அரசமரம்.
 அசுசுறுத்தல், பயப்படுத்தல்.
 அசுசோவே, அய்யாவே.
 அஞர், துன்பம், வேதனை
 அஞ்சலித்தல், நமஸ்காரம், கைகு
 அஞ்சனம், கறுப்பு, மை [வித்தல்.
 அடாததி, நெருக்கம், செறிவு.
 அடனி, காடு
 அடுக்கல், மலை.
 அடுதல், கொல்லுதல், சமைத்தல்.
 அணங்கு, வருத்தம், துன்பம்.
 அணவுதல், அடுத்தல்.
 அணை, மெத்தை.
 அண்மி, சமீபித்து.
 அதர், வழி.

அதலம், கீழுலகம்.
 அதிதம், கடந்தது, எட்டாதது.
 அதோகதி, நரகம்
 அதோமுகம், முகங்குப்புற.
 அத்தினி, ஏவான்.
 அநித்தம், நிலையின்மை.
 அநுட்டித்தல், ஆசரித்தல்.
 அநதக்கரணம், மனமுதலிய தத்து
 அந்தரியாமி, கடவுள். [வங்கன்.
 அந்தோ, அய்யோ.
 அபயாஸ்தம், அஞ்சவென்று குறிப
 அபராதி, குற்றவாளி. [பிடுங் கை.
 அபாவம், எவ்விடத்தும், எக்காலத்
 தும் இல்லாமை.
 அமரார, பகைவர்.
 அமரார்க்கம், கேட்டிழன்வழி
 அமைதி, சமாதானம்.
 அமையம், சமயம்.
 அமோகம், மிகுதி, அபரிமிதம்.
 அம, அழகு.
 அம்பி, நாவாய், மரக்கலம்.
 அமமான், கடவுள்.
 அயர்வு, சோர்வு, தளர்ச்சி.
 அயிர்த்தல், சந்தேகித்தல்.
 அயில், கூர்மை, வேல்.
 அரக்கி, இராசுவலி.
 அரங்கம், அறைவீடு.
 அரதனதிபம், இரத்தின தீபம்.
 அரந்தை, துன்பம்.
 அரற்றல், ஒலித்தல்.

அர்விந்தம், தாமரை.
 அரவுரி, பாம்புச் சட்டை.
 அரிமுழை, சிங்கக்குகை.
 அரியேறு, ஆண் சிங்கம்.
 அரிவை, பெண்.
 அருங்கலம், அரிய ஆபரணம்.
 அருத்தி, ஆசை, ஊட்டி.
 அருப்பு, அரும்பு.
 அரோகாடவி, ஆரோகியவனம்
 அரப்பணம், உயர்ந்தோருக்குக் கொ
 அலகிலா, அளவில்லாத [டுத்தல்.
 அலகை, பிசாசு.
 அலக்கண், துன்பம், வருத்தம்.
 அலங்கல், பூமலை, இலங்குதல்.
 அலசாமே, வருந்தாமல்.
 அலமந்து, வருந்தி.
 அலாதல், விரிதல்
 அல், இருள், இராதிரி.
 அவசம், ஸ்மரணையின்மை.
 அவஸ்தை, துன்பம்.
 அவண், அவ்விடம்.
 அவதி, துன்பம்.
 அவலம், அதைரியம்.
 அவணி, பூமி.
 அவா, ஆசை.
 அவிர்தல், பிரகாசித்தல்.
 அவிததை, அஞ்ஞானம்.
 அழிம்பு, பொல்வாங்கு.
 அளக்கா, சமுத்திரம்.
 அளவளவிய, கலந்த.
 அளறு, சேறு.
 அளி, வண்டு, கிருபை.
 அளிய, எளிய, பரிதபிக்கத்தக்க.
 அனையியாவு, புற்றுப் பாம்பு,

அறுவராய், அற்றுப்போனவராய்.
 அற்றம், சமயம், மறைவு.
 அனகன், பாபரஹிதன்.
 அனந்தா, மயக்க டூக்கம்.
 அனர்த்தம், துன்பம், இடுக்கண்.
 அனவரதம், எப்போதும்.
 அனாசாரம், துன்மாக்கம்.
 அனனே, தாயே.

ஆ

ஆகம், தேகம், மாப்பு.
 ஆகுலம், வருத்தம், ஒசை
 ஆக்கம், பெருக்கம், செலவம்.
 ஆசாடபூதி, மாறுவேஷக்காரன்.
 ஆசி, ஆசோவாதம்.
 ஆசு, குற்றம்.
 ஆச்சிரமத்தார், இலகருடில் வாசிகள்
 ஆச்சிரமம், நிலைமை
 ஆடி, கண்ணாடி.
 ஆணவம், அகங்காரம்.
 ஆணை, ஆகவினை
 ஆதபன், சூரியன்.
 ஆதரம், ஆசை, அன்பு.
 ஆதித்தன், சூரியன்.
 ஆதிமதயாருதரஹிதா, கடவுள்.
 ஆதுலா, ஏழைகள்
 ஆத்தா, சிகேதா.
 ஆநதிகம், நித்தியகருமம்.
 ஆமலகம் (ஆமலம்), நெல்லிக்கனி.
 ஆம்பி, கடற் காளான்.
 ஆரணம், வேதம்.
 ஆரணி, வேதவதி.
 ஆரணியம், காடு.
 ஆருடர், உயர்ந்தோர், மேனோர்.

ஆரோபம், பொய்த்தோற்றம்
ஆர்த்தி, ஆசை.
ஆர்த், நிறைந்த.
ஆரவம், ஆணை அன்பு
ஆலம், விஷம்.
ஆலுதல், அசைதல்.
ஆவணம், சாஸனம், கைச்சாத்தல்.
ஆளரியேறு, சிங்கம்.
ஆழி, சமுத்திரம், சக்கரம்.
ஆறு, வழி
ஆற்றல், வல்லமை, செயல்
ஆனனம், முகம்
ஆதை, கெடாத
ஆனரோய், பெரியோய
ஆன்ற, மிகுந்த.

இ

இகத்தல், கடத்தல், மீறுதல்
இகபரசநிதி, மரண சமயம்
இகம், இம்மை, இவ்வுலகம்.
இகலி, பகைத்து, போராடி
இச்சகம், முகஸ்துதி.
இஞ்சை, வருத்தத்தல்
இடடினை, கட்டளை, அசக.
இணா, பூங்கொத்து
இகழ், பூவிதழ், உதடி.
இகிகாசம், கதை.
இந்தியநீங்கள், விடையங்களை யுட்
கொள்ளும் பொறிகள்.
இந்து, ஈந்திரன்.
இப்பி, சிப்பி.
இமம், பனி.
இமிர்தல், ஒலித்தல்.
இயலறம், இயற்கைப்பிரமாணம்.
இரங்கல், இரங்குதல், ஒலித்தல், பி
ழைநினைந்து பரிதபித்தல்.

63

இரட்டுதல், ஒசைப்படுத்தல்.
இரவி, சூரியன்.
இரிந்து, சிதறி, ஒடி.
இருமை, இம்மை - மறுமை, பெரு
இலக்கம், இலட்சம். [மை.
இலக்கணை, போவி.
இவாதல், மேற்கொள்ளுதல்.
இவ்வுழை, இவ்விடம்.
இழிதல், இறங்குதல்.
இழுக்கு, தவறு.
இறால், தேனக்டி.
இறுதி, முடிவு.
இறுத்தல், சேர்தல்
இறுமபு, சிறுமலை.
இறை, வரி, தீாவை, கொஞ்சம்.
இற்றிது, இத்தன்மைத்து.
இனன், சூரியன்.
இன்னல், துன்பம்.
இன்னே, இப்பொழுதே.

ஈ

ஈசோப்பு, ஓர் பூண்டு.
ஈடணை, உலகப்பறறு.
ஈட்டல், சம்பாதித்தல்,
ஈமம், இடிகாடி.
ஈரத்தல், இழுத்தல்.
ஈறில், முடிவிலாத

உ

உகார்த்தம், உலகமுடிவு.
உகுதல், சிதறுதல்.
உகைத்தல், எழுதல்.
உசாவுதல், வினாவுதல்.
உசவாசம், சுவாசம் விடுதல்.
உச்சிதம், உசிதம்.

உஞ்ற்றுதல், செய்தல்.
 உஞ்சனன், பிழைத்தேன.
 உடற்றல், வருத்துதல்.
 உணங்கி, உலாநது, வாடி.
 உதகம், ஜலம்.
 உததி, சமுத்திரம்
 உநதுதல், தள்ளுதல்.
 உபாதி, துன்பம், சஞ்சலம்
 உயங்கல், வாடல், மனநதளரல்.
 உய்த்துணாநது, ஊகித்தறிநது.
 உய்யானம், பூந்தோட்டம்.
 உருக்கு, மனனை உருக்குகின்ற.
 உருமு, இடி
 உலப்பில், முடிவில்லாத, சாவில்
 உலம், தூண் [லாத
 உலர்தல், காயதல், விடாயததல்.
 உலவை, காற்று.
 உவகை, மகிழ்ச்சி.
 உவரி, சமுத்திரம்.
 உவாததல், வெறுததல்.
 உழுததல், அதுபவித்தல்.
 உழுவல், தொடாபுபற்றிய அனபு.
 உழையா, வேலையாட்கள்.
 உளக்கரி, மனச்சாட்சி.
 உளர்தல், தடவுதல், மீட்டுதல்.
 உள்ளல், நினைத்தல்.
 உறுகண், துன்பம்.
 உறையுள், வீடு, வசிப்பிடம்
 உற்பவம், பிறப்பு
 உன்மத்தம், பைத்தியம்.

ஊக்கல், மேற்கொள்ளல்.
 ஊங்கு, மேற்பட்ட.

ஊதியம், இலாபம்.
 ஊழி, முடிவு.
 ஊற்றம், பலம்.
 ஊனம், குற்றம்

எ

எஞ்சுதல், குறைவுபடுதல்.
 எட்பகவு, எள்ளின்பிளவு.
 எம்பி, தம்பி.
 எமமோய், என் தாய்.
 எயிறு, பல்.
 எல், பகல், சூரியன்.
 எல்லோன், சூரியன்
 எல்லை, சமயம், வேலை.
 எழால், யாழ்நகரப்பின் ஓசை.
 எழிவி, மேகம்.
 எழில், அழகு
 எள்ளுதல், இகழுதல்.
 எற்று, எததன்மைதது
 எனகோ, என்கவோ.
 என்று, சூரியன்.

ஏ

ஏதம், குற்றம்.
 ஏதி, ஆயுதம்.
 ஏம்பல், களிப்பு, மகிழ்ச்சி.
 ஏமம், காவல்.
 ஏய்தல், பொருததல்.
 ஏா, அழகு.
 ஏவம், குற்றம்.
 ஏனவா, மற்றவர்.
 ஏன்று, ஏற்பட்டு.

ஐ, கபம், சிலேத்துமம்.
 ஐயம், சந்தேகம், சிலேத்துமம்.

ஒ

ஒக்கல், சுற்றத்தார்.
ஒண்டவன், மெய்ததபசி.
ஒண்ணெறி, வினக்கமான வழி
ஒய், வினாவுக குறிப்பு.
ஒருங்கு, கெட.
ஒருங்கு, முழுக்கவும.
ஒருசாரா, ஒருபக்கம்.
ஒருத்துவம், ஒருத்தத்துவம்
ஒருபுடல், துணிதல், ஒருமனமாத
ஒலகுதல், அஞ்சுதல், வெடகல் [வ
ஒல்லுதல், கூடுதல்.
ஒல்லை, சீக்கிரம், உடனே
ஒவ்வ, ஒப்ப.
ஒள்ளியோய், மெய்யறிவுடையோ
ஒறுத்தல், தண்டித்தல். [ய
ஒன்றுதல், பொருந்துதல்
ஒன்னலார, பகைவா.

ஒ

ஒகை, சந்தோஷம், மகிழ்ச்சி
ஒதிமம், அன்னப்பகிழ்.
ஒம்படை, அடைக்கலம்
ஒம்பல, காப்பாற்றுதல்.
ஒரிவா, ஒப்பற்ற இவா.
ஒரை, வேலை.
ஒலிவே, முறையிட்டு
ஒலவில், இடைவிடாத

ஒள

ஒளவியம், பொறுமை.

ஓ

ஓனம், ஆகாயம்.
ஓகாளம், ஆகாயகோளம்.
ஓலுதல், ஓய், செறிதல்.

கஞ்சம், தாமரை.
கடம், குடம்
கடா, வினா.
கடாசலம், மதயானை.
கடி, காவல்-அரண-வாசனை-பிசாசு,
கடிப்பு, பறையடிக்கும் கோல்.
கடு, விஷம்
கடுததழை, வேபயிலை.
கடுப்ப, ஒப்ப.
கட்கம், வாள்.
கணம், கூட்டம்.
கண்கலுழி, கண்ணீர்
கண்டகன, பொலலாதவன் [பிய.
கண்ணிய, தொடுத்த, சோந்த, அரும்
கண்ணிலான, தாக்கணிய மிலலாத
வன
கண்ணுறல், காண்டல்.
கண்படை, தூக்கம்.
கதழவு, வேகம்.
கதுமென, வினாவாக.
கதனுருத்துவம், கருத்தத்துவம்.
கரதை, பிறல் (ஸவயநீது)
கபாடம், கதவு
கபாடபந்தனம், கதவடைத்தல்.
கப்படி, இருபினவானகால.
கமை, பொறுமை.
கயம், யானை.
கரகம், ஜலபாத்திரம்.
கரணம், தொழிற்படுகருவி.
கரத்தல், ஒளித்தல், மறைத்தல்.
கரந்து, மறைந்து.
கரு, உற்பத்திமூலம்.
கலித்தல், ஒலித்தல்.
கலை, கல்வி, சந்திரகலை.

கல்லளைச்சுனை, மலையிற் சுரக்கும்
 கலுதல், கிளளுதல் [ஊற்று.
 கவினை, குடை.
 கவிண், அழகு.
 கவவை, ஒசை.
 கழகம், கூடுமிடம்.
 கழங்கு, பந்து.
 கழனி, வயல்.
 கழிதாயா, மிகுத்த துன்பம்
 கழை, மூங்கில, சுருமடி.
 களப்பறை, போர்ப்பறை.
 களாநிலம், உவாநிலம்
 களைகண், ஆதாரம்
 களாருநா, களவா.
 கறங்கு, காற்றாடி, சுழற்சி
 கறவை, பாற்பசு
 கறித்தல், தினனுதல்.
 கறை, களங்கம்.
 கறபணி, கற்பாகிய அணி.
 கற்பிதம், பொய்
 கனைறு, கோபித்து. [ம்பு
 கனனல், நாழிகை, சாககரை, கரு

கா

காகளம், எககாளம்.
 காசில், குற்றமற்ற.
 காசினி, உலகம்.
 காதகன், கொலையாளி.
 காற்றை, காற்றுப்பட்டவன்.
 காமர், அழகிய.
 காமித்து, விரும்பி.
 காயம், தேகம்.
 காய்தல், கோபித்தல்.
 காரி, யூதாஸ்காரியோத்து.

காலத்திராயம், மூன்றுகாலம்.
 காலுதல், கக்குதல்.
 காவணம், பந்தல்.
 காவதம், காத்தம்.
 காவனம், சோலைக்காடு.
 காளரி, கறுத்தமேகம்.
 கானம், காடி. [பொருந்திய.
 காளுடு (கான் + நாடு), வாசனை

கி

கிருபாஸ்தம், கிருபைத்திருக்கரம்.
 கிளக்கல், சொல்லுதல்
 கிளாதல், விளங்குதல், எழுச்சி
 கிளாவி, சொல்.
 கிளை, கொம்பு.

கீ

கீண்டு, பிளந்து.

கு

குசோத்தியம், தந்திரம்.
 குச்சிதன், அருவருக்கத்தக்கவன்.
 குஞ்சரம், யானை.
 குடைதல், நீராடிதல், மொளளுதல்
 குணக்கு, கிழக்கு.
 குணித்தல், கணித்தல்.
 குணுகா, பைசாசத்தலைவா.
 குதுகலம், மிகுமகிழ்ச்சி.
 குத்தினா, வஞ்சகி.
 குமபி, நகம்.
 குயிலுதல், அழுத்துதல், ஆக்குதல்
 குரவா, குருமார்.
 குரிசில், இராஜகுமாரன்.
 குலீனா, கீழ்குலத்தார்.
 குழுமி, கூடி.
 குளித்தது, முழுகியது.

குளிந்தல், முழங்குதல்.
குன்றுதல், குறைவுபடுதல்.

கூ

கூம்பு, பாய்மரம்
கூத்தனிகை, ஆயுதம்.
கூவல், கிணறு
கூவினிககொளல்; உரததுகூப்பிடு
கூற்று, சொல் [தல்.

கே

கேசயம், மயில், அசண்பபுள்
கேவலா, மோக்ஷபிரயாணிகள்.

கை

கைங்கீரியம்; செய்கை
கைதவா, வருசகா
கைபுனைதல், அவதகாரஞ் செய்தல்
கைமாறு, பிரதியுபகாரம்.
கையடை, அடைக்கலம்.
கைவருதல், பலிதமாதவ
கைவல்லியம், மோக்ஷம்.
கைவைதது, பிடித்தது.

கோ

கோங்கு, வாசனை, மணம்.
கோடுமுடி, மலையுச்சி
கோண்டூல், மேகம்.
கோணமூ, மேகம்
கோந்திருள், செறிந்து நிரண்ட இ
கோன்றே, வீணே. [ருள்.

கோ

கோகிலம், குயில்.
கோசரம், விடயம், தீக்ஷணம்.
கோடல், கோணுதல்.
கோடு, கொம்பு, குவடு, சிரம்.

கோட்டம், கோணுதல்.

கோட்டி, சபை

கோட்டுதல், எழுதுதல், தீட்டுதல்.

கோமளம், இளமை.

கோரம், கொடுமை, அச்சம்.

கோலுதல், வளைதல்.

கோளரி, சிங்கம்.

கோழமவகை, கொல்லும்வகை.

ச

சகஸ்திரம், ஆயிரம்.

சங்கலபம், நினைவு, தீர்மானம்

சச்சிதானந்தப்பொருள், கடவுள்.

சஞ்சிதம், வினைத்தொடாபு.

சஞ்சிவிதம், மாண்டாணா யுயிர்ப
பிசுருமருந்து.

ஜடவியோகம், தேகத்தை விடுதல்.

சதம், நூறு.

சதா, எப்பொழுதும்

சதி, மோசம்.

சதுரா, புத்திமான்கள்

சததி, மூன்றுகாலத்தமுள்ளது.

சததிரம், ஆயுதப்பொது.

சந்தம், எப்பொழுதும்.

சமரஹிதா, சமயிலலாதவா.

சமாபபணம், உயாந்தோர்க்குக் கொ

சமழ்ததல், வருத்தல். [டுததல்.

சமிசுக்கை, சைக்கை.

சமூகம், கூட்டம்.

சரம், இயங்கியற்பொருள்

சரளம், ஒழுங்கு.

சரோருகம், தாமரை.

சலி, ஒளி.

சமூக்கா, அறிவிலார், பொய்யார்.

சுற்போதர், ஞானகுரு, மெய்யறிவு ஜீவலயம், மரணம்,
டையோர்.

சா

சாகம், கிளை.

சாகரம், சமுத்திரம்

சாகை, கிளை.

சாதகம், பயிற்சி-பிசாசு

சாதனை சதுஷ்கம், நாலுகாரணமுள்

சாபம், வில், சாபம் [ளவை

சாபல்லியம், பலனடைதல்.

சாமியம், ஒப்பு, உபமானம்.

சாமீபம், சநிதியிலிருக்கப் பெறும

முத்தி.

சாமபிராஜ்ஜியம், சுககரவாத்திதன்

மை, மேலானபதவி

சாயகம், அம்பு, பாணம்.

சாரல், மலைப்பக்கம்

சாஸி, நெற்பயிர்.

சாளரம், பலகணி

சாஸ்து, சாட்சி

சி

சிச்சி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

சிட்டா, உததமா

சித்தா, அறிவீனர், குருடா.

சிதைத்தல், அழித்தல், நெடுத்தல்.

சித்து, விளங்கக்கூடிய பொருள்.

சிந்தை, எண்ணம், கவலை.

சிந்தாமணி, சிந்தித்ததைதரும் இரத

சிமயம், மலையுச்சி. [தினம்

சிலகியர், பணிவிடைபெபண்கள்.

சிலீமுகம், பாணம்.

சிலை, வில், ஒலி.

சிலைத்தல், ஒலித்தல்.

ஜீவன் முக்தர், பரம ஞானிகள்.

சிவை, கொல்லன் உலோமுகு.

சிறை, இடம், மறியல்.

சிற்குணுலயர், சத்ருன உறைவி
மானவா.

சிற்குகம், பரமசுகம்

சீ

சீத்து, தள்ளி, வெறுத்து.

சீயம், சிவகம்.

சீலம், குணம், ஒழுககம்.

சு

சுகிர்தம், நற்கிரியை.

சுடருலகு, பரலோகம்.

சுண்ணம், நீறு

சுகை, நீறு

சுயம்பு, தானுயிருத்தல்

சுரகணம், தேவகூட்டம்,

சுரிகை, வாள்.

சுருங்கை, நுழைவாயில்

சுருதி, வேதம்.

சுருமபு, வண்டு.

சுபாவேசசை, தேகசுபாவ இச்சை

சுப்பிரம், ஒளி. [பிரசங்கம்

சுப்பிரசங்கம், வெண்சகரு-நல்

சுமதி, விவேகி, நற்புத்தி.

சுலவுதல், சுழலுதல்.

சுவரணை, தேகவுணர்ச்சி,

சுனை, நீருற்று.

சூ

சூகரம், பன்றி.

சூலெழிளி, பெய்யத்தக்க பருவமே

சூழல், இடம்.

சூழ்ச்சி, யோசனை.

சே

செகுத்தல், கொல்லுதல்.

செக்கா, அந்திவானம்.

செஞ்சுடர், சூரியன்.

செஞ்செவே, நேரே

செண்டுவிடுதல், வட்டமிடுதல்.

செநநெறி, கோவழி.

செம்மணி, மாணிக்கம்

செம்மல், இராஜகுமாரன்.

செருககு, அகங்காரம்

செருழி, நிறைந்து.

செவிவி, வளாகுந்தாய்

செவ்வி, அழகு, சமயம்.

செவ்வே, நேரே

செறிவு, அடக்கம், நெருக்கம்

செறுத்து, தடுத்தது.

செறுநர், பகைவர்

சே

சேக்கை, படுக்கையிடம், படுக்கை

சேண், ஆகாயம்.

சேதாம்பல, குமுதம், அரக்காம்பல்.

சேத்திரம், நிலம்.

சேப்ப, சிவக்க.

சேயித்தல், புதைத்தல்.

சேயாளி, சிவந்த ஒளி.

சேவ, தரிசனம், சேவித்தல்

சேவி, பேசு

சேதர்யம், பரமஞானம், சேதனவ

மலை.

[ஸ்து.

சோ

சோகம், தளர்ச்சி.

சோடசம், பதினாறு.

சூ

சூயிறு, சூரியன்.

சூ

சூயம், விஷயம்

த

தசம்பு, பொற்குடம்.

தடம், வழி, பாதை.

தடக்கை, பெரியகை.

தடி, மின்னல்

தடித்தல், உருவாதல், ரூபிகரித்தல்,

மின்னுதல்.

தணத்தல், தளளுதல்.

தணவாத, நீங்காத

தண்டலை, விருட்சம், சோலை.

தண்ணளி, கிருபை

தப்புதல், கெடுதல்.

தபோதனர், திருத்தொண்டா.

தமரம், ஓசை.

தமர், சுற்றத்தா.

தமியேன், அகதியாகிய நான்

தயங்குதல், விளங்குதல்.

தயோரச்சிதன், மிகுந்த கிருபையுள்

தரணி, சூரியன்.

[ளவன்.

தரணிபன், அரசன்.

தரளம், முத்து.

தராநலம், பூமி.

தராபதி, அரசன்.

தரியலா, பகைவா.

தரு, விருட்சம்.

தருக்கு, அகங்காரம்.

தரும் ஆழி, தரும் சக்கரம்.

தவளம், வெண்மை.

தவா, கெடாத.

தழங்கல், ஒலித்தல்.

தளவு, முல்லை

தலை, விலங்கு.

தழி, தூண்.

தறுகண், அஞ்சாமை.

தனதன், திரவியஸ்தன்

தனக்கொடி, பணக்கொடி

தனி, ஒப்பற்ற.

தனிதம், விடாபபெயச்சல், சோனை.

தனூ, தேகம், வில

தனையன், புதல்வன்.

தா

தாது, புஷ்பராகம்.

தாபம், அநி உஷ்ணம்.

தாமிதம், உஷ்ணம்.

தாரகாபதி, சந்திரன்.

தாரகை, நட்சத்திரம்.

தாரம், மனைவி.

தாளை, இடைவிடாத ஒழுக்கு.

தாலு, நாவு.

தாவில், கெடுதலில்லாத.

தாழ்த்தல், தாமதித்தல்.

தாமு, குலை

தானம், பூமி

தி

திசுழ்தல், விளங்குதல்.

திகாந்தம், திசைகளின் முடிவு.

திசிரி, சககராயுதம்.

திக்குபந்தனம், திசைக்கட்டு.

திங்கள், சாதிரன்.

திட்பம், அசைவின்மை, பலம்.

திந்திருணி, புளியமரம்.

திமிராரி, சூரியன்.

திரிகரணம், மனம்-வாக்கு-காயம்.

திருகுதல், மாறுபடுதல்.

திருமுதல், திரும்புதல்.

திருவோலக்கம், திருசசமுகம்.

திவள், ததும்புதல், துவளுதல்.

திமம்புதல், தவறுதல்.

தினகரன், சூரியன்.

தீ

தீக்கை, ஞானஸ்தானம்.

தீரம், கரை

தீர்த்தன், கடவுள்.

தீர்த்திகை, தீர்த்தம்.

தீனதயாளா, பலவீனருக்கு இரக்

கஞ் செய்கிறவா.

து

துங்கம், உயர்ச்சி.

துஞ்சுதல், தூங்குதல், ஓய்தல்

துணிக்கை, துண்டு.

துணிபு, நிச்சயம்.

துதைதல், நெருங்குதல், செறிதல்.

துமித்தல், கொல்லுதல்.

துப்பு, வலிமை-பரிசுத்தம்-பவனா

துயல்வரல், அசைதல்.

துய்த்தல், புசித்தல்.

துரிசு, குற்றம்.

துரியம், உயர்ச்சி.

துருக்கம், மலைமேற் கோட்டை.

துருவமீன், வடதுருவ நட்சத்திரம்

துருவை, செம்மறியாடு.

துருவுதல், தேடுதல்.

துவர், பவழம்.
துவணி, சப்தம்.
துவன்றி, நெருங்கி.
துழனி, ஓசை.
துளங்கல், அசைதல்.
துற்றி, நெருங்கி
துனி, வருத்தம், கோபம்
துனை, நெருக்கம், விரைவு.
துஜம், கொடி.

து

துணம், தூண்.
துமம், புதை.
தும்பு, ஜலநாணா
துரத்தன, பொல்லாதவன

தே

தெண்ணீர், தெளிந்தநீர்.
தெம், பகை.
தெருமரல், சுழல், மயங்கல்
தெருள்பு, தெளிவு.
தெவ்வா, பகைவா.
தெளித்தனர், கூவினா.
தெறுதல், சிதைத்தல், கொல்லுதல்.
தெற்றென, தெளிவாக, விரைவாக.

தே

தக்குதல், நிறைகுதல்.
தெகன், குரு.
தசு, ஒளி
தம்படு, மதுரமான.
தறல், தேன்.

தோ

தாருதி, திரள், கூட்டம்.
தாக்களைந்த, கூடியனவளாவிய.

தொடர், சங்கிலி.
தொடுகடல், இணைந்தகடல்.
தொடுதல், தோண்டிதல்.
தொடை, பூமலை.
தொந்தம், தொடர்பு.
தொள்ளை, தொல்லை, பழமை.
தொறுவா, இடையர்.

தோ

தோயம், ஜலம்.
தோன்றல், புதகிரன்.

ந

நசை, விருப்பம்.
நசைதல், விருமபுதல்.
நடம் நவின்று, நிரத்தனஞ்செய்து.
நடலை, வஞ்சனை
நடுநிலை, உண்மை, நியாயம்.
நந்தல், கேடு, ஆக்கம்.
நமரங்காள், நம்மவர்களே.
நாந்தம், கஸ்தூரி, நாரததை.
நாரந்தகர், கூற்றுவர்.
நல்குரவு, தரித்திரம்.
நவை, குற்றம்.
நளி, குளிர்ச்சி.
நள்ளுநா, கிணைதர்.
நறு, நல்ல.
நறுவினா, நல்வாசனை.
நனை, அரும்பு.

நா

நாகம், ஆகாயம்-பாம்பு-புன்னை-ம
ரம்-மலை.
நாகதலம், சுவர்க்கலோகம்.
நாடல், நினைத்தல், தேடுதல், அடுத்தல்.
நாதம், ஓசை.

நாந்த்கம், வான்.
 நாப்பண், நடு, மத்தி.
 நாரி, பெண்.
 நாலவாய், துதிகளை.

நி

நிலிலம், எல்லாம்.
 நிசுவாசம், சுவாசமடங்கல்.
 நிச்சலும், நாள்தோறும்.
 நிஷ்களம், களங்கமினமை.
 நிண்ணயம், உண்மை, தீர்மானம்
 நித்திலம், முத்து.
 நியமனம், ஏற்பாடு.
 நிரந்தரம், எப்பொழுதும்.
 நிருமித்த, ஏற்படுத்திய.
 நிருவிசாரம், ஓர் ஊர்.
 நிராயம், நாகம்.
 நிலவுதல், விளங்குதல்.
 நிவித்தன், துறவி.
 நிறுவுதல், நிலைப்படுத்தல், நிறுத்தல்.

நீ

நீத்தம், பெருக்கம், வெள்ளம்
 நீத்தல், தள்ளுதல்
 நீர்மை, குணம்.

நெ

நெக்குவிட்டு, கட்டுவிட்டு.

நே

நேர்தல், ஒப்பாதல்.

நைதல், துன்பமடைதல்.

நோ

நொடிதல், சொல்லுதல்.

நோ

நோதக, வருந்த.
 நோன்மை, தவம், வவிமை.

ப

பகழி, அம்பு.
 பகனறை, மணமில்லாத ஓர் பூச்செ
 பசுவாசனை, ஜீவப்பழக்கம். [டி]
 பஞ்சரம், கூடு
 படப்பை, நாடு.
 படா, துன்பம்
 படலம், பரப்பான திரட்சி.
 படாம், போர்வைத்துகில.
 படி, பூமி, உலகம்.
 படிந்த, கவிந்த
 படிவம், வடிவம்.
 படுக்கும், கெடுக்கின்ற.
 படைக்கலம், ஆயுதம்.
 பணமுடி, பாம்பின்படம்.
 பணி, வேலை.
 பண்ணவர், தேவா.
 பண்ணை, வயல்.
 பதங்கம், விட்டில்
 பதங்கன், சூரியன்.
 பதடி, பதா.
 பதம், பதவி.
 பததி, வரிசை
 பந்தம், பாவககட்டு.
 பம்புதல், நெருங்குதல்.
 பயன், பால், பிரயோசனம்.
 பரம், சமை.
 பரமார்த்தம், உண்மை.
 பரல், சரற்கல்.
 பரவை, சமுத்திரம்.

பரிசு, தன்மை.
 பரிதி, சூரியன்.
 பரித்தல், தாங்குதல்.
 பரித்தியாகம், முழுவதும் கொடுத்து
 விடல்.
 பருகல், ஜலபானம் பண்ணல்.
 பருவரல், துன்பம்.
 பஸ்கு, பெருக.
 பல்லாண்டு, பலவருஷங்கள்.
 பல்லியம், பலவாச்சியங்கள்.
 பவஞ்சம், பிரபஞ்சம்.
 பவித்திரம், பரிசுத்தம்.
 பழங்கண், துன்பம்.
 பழநிறை, பழரசம், தேன்.
 பழிச்சல், துதித்தல்.
 பழுவம், காடு.
 புளங்கு, சமுத்திரம்.
 புளளி, படுக்கையிடம், கோவிலு
 னவர், முனிவர், தேவர், குருமாரா
 னவன், வேதபாராயணன்.
 புனிததல், நடுக்குதல்.
 புனுவல், தூல்.
 புன்னகசாலை, இலையால் வேய்ந்த
 புன்னுதல், சொல்லுதல். [சாலை]

பா

பாசு, சாக்கைப்பாசு.
 பாங்கர், பக்கம்.
 பாங்கு, பக்கம்.
 பாசம், பாசி, தீவினை.
 பாசறை, பீடைவீடு.
 பாசரம், பாட்டு, தூல்.
 பாட்டளி, பாடுகின்ற வண்டு.
 பாதவம், விருகம்.

பாந்தள், மலைம்பாம்பு.
 பாமரன், மூடன்.
 பாயல், மெத்தை.
 பாயெரி, பரவிய பிரகாசம்.
 பாரிசம், பக்கம்.
 பாரிடம், பிசாசு.
 பாரித்தல், அதிகமாகப் பேசுதல்.
 பாலது, தன்மையது.
 பாலனம், சமரகூணை.
 பாலித்தல், அருளுதல்.
 பாலை, பாலக்காடு.
 பாழியம்புவி, பெரியவுலகம்.
 பாறிட, பின்வாங்க.
 பானு, சூரியன்.
 பான்மை, தன்மை.

பி

பிசசு, பித்து.
 பிடர்புறம், பிடரிப்பக்கம்.
 பிணி, கட்டு.
 பிதறுதல், உழறுதல்.
 பிததனை, மயக்கங்கொண்ட.
 பித்தி, சுவர்.
 பிரணவம், மூலம்.
 பிரமை, பயித்தியம்.
 பிராந்தி, மயக்கம்.
 பிலம், பாதாளவழி.
 பிழம்பு, செறிவு, திரன்.
 பிறங்கல், மலை, வினங்கல்.

பு

புகல், அடைக்கலம்.
 புங்கவன், அறிவிலுயர்த்தோன்.
 புஷ்ணிணி, தடாகம்.
 புடவி, உலகம்.

புடைத்தல், அடித்தல்.
 புட்டில், அம்புக் கூடு.
 புணரி, சமுத்திரம்.
 புணர்ப்பு, செய்கை.
 புணை, மிதப்பு, மரக்கலம்.
 புதர், செடி.
 புதுமை, ஆச்சரியம்
 புத்தேவிர, தேவா.
 புருலகம், மறுவுலகம்.
 புநதி, புததி, புதன்நிழமை.
 புரத்தல், இரட்சிததல
 புரவலன், அரசன்.
 புராதனம், பழமை.
 புரிசை, கோட்டை
 புரா, குற்றம்.
 புலக்கண், அறிவினகண்.
 புலங்கொள, அறிந்துகொள்ளும்படி
 புலம், வயல்-அறிவு-இடம்.
 புலமைத்து, அறிவினையுடையது.
 புலரி, சூரியன்.
 புலாதல, உலர்தல்
 புலவர், தேவர்.
 புலன், சுவை-ஒளி-ஊறு-ஒசை-
 நாற்றம்.
 புலை, நீசத்தனம்.
 புலகுசு, பொருநது.
 புல்லல, தழுவல்.
 புல்லிது, அற்பமானது.
 புவனபோகம், உலக அதுபவங்கள்
 புள், பறவை.
 புற்கணம், புலிககூட்டம்.
 புற்புதசாலம், நீககுமிழித்திள்.
 புனிதம், பரிசுத்தம்.

பு

புகம், கமுகமரம்.
 பூதரம், மலை.
 பூத்தல், உண்டாதல்.
 பூராயம், இரகசியம்.
 பூரியன், கீழ்மகன், அறிவீனன்.
 பூவணம், நல்லநிறமுள்ள பூ.
 பூவை, நாகணவாய்ப்புள்.
 பூளை, கண்ணுப்பூளை, பஞ்சு.

பெ

பெட்டி, விருப்பம்
 பெம்மான், பெருமான்.
 பெற்றி, தனமை.

பே

பேதுறல், மயங்கல்.

பை

பைங்கழை, பசுமையான மூங்கில்

பொ

பொங்கர், சோலை.
 பொதும்பா, சோலை.
 பொதுவில், சபையில்.
 பொதுளல், நெருங்கல்.
 பொருப்பு, மலை.
 பொலங்கெழு, அழகுமிருத்த.
 பொறி, மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு
 பொறித்து, எழுதி. [செ]
 பொற்பு, அழகு.

போ

போதம், அறிவு.
 போதர, போதலைசெய்ய.
 போநது, வந்து.

போழ்தல், பிளத்தல்.

போனகம், ஆகாரம்.

பௌ

பௌதிகம், பூதங்களாலாயசிருஷ்டி.

பௌமன், பூமியாளுவோன்.

ம

மகோத்தி, சமுத்திரம்

மங்குல, மேகம்.

மஞ்ஞை, மயில்.

மஞ்சன், புத்திரன்.

மஞ்சு, மேகம், வலிமை.

மடங்குதல், சிவகம்.

மடம், அறியாமை, இளமை

மடி, மசாம்பல்.

மடு, குளம்.

மட்டு, தேன்.

மண்ணி, கழுவி.

மதிவிளக்கு, புத்தியாகியதீபம்.

மதுகை, வலிமை.

மமமா, மயக்கம்.

மாபு, முறைமை

மாருங்கு, சுற்றம், பக்கம்

மாருட்டுதல், மயக்குதல்

மாருத்து, காற்று.

மாருமலி, வாசனைமிகுத்த.

மாருள், மயக்கம்.

மாவினம், அழுக்கு.

மாலோத்தி, நரகம்

மால், வளம், வலி, அழகு.

மல்கு, நிறைய.

மல்லல், வளம்.

மழவர், இளையவர், சிறுவர்.

மறம், கொடுமை, பாபம்.

மறுகு, வீதி.

மனைக்கிழத்தி, மனைவி.

மனோக்கியம், மனமகிழ்ச்சி, மனதுக்
கிசைந்த.

மன்பதை, ஜனங்கள்.

மன்பொதுத்தந்தை, கடவுள்.

மன்றல், வாசனை, மங்களம்.

மன்னுதல், நிலைபெறுதல்.

மா

மா, மிருகம், பெருமை.

மாகணம், சாபபம், மலைப்பாம்பு.

மாடகம், பிரடை, முறுககாணி.

மாண், மாட்சிமையான.

மாதவப்பள்ளி, கோவில்.

மாதவி, குருக்கத்திமரம், தவப்பெண்.

மாதிரம், திககு, ஆகாயம்

மாந்தி, புசித்து.

மாரிசம், கைவந்தம்.

மாருதம், சூரம்.

மால், மயக்கம், பெருமை.

மாழாத்தல், வருந்துதல்.

மாறு, பகை.

மாற்றேய், பகைவனே.

மானதவிழி, அகக்கண்.

மானும், போலும்.

மான்மியம், மகத்துவம்.

மி

மிகை, குற்றம்.

மிடறு, தொண்டை, குரல்வளை.

மிடுக்கு, பலம்.

மினடதல், நெருங்குதல்.

மிதுனம், இரட்டை, ஓர் புன்.

மித்துருத்துவம், சிநேகம்.
மிருத்திகேயன், ஆதாம்.
மிருத்து, மரணம்.
மிளிர்ந்தல், பிரகாசித்தல்.

மீ

மீ, மேல்.
மீன், நட்சத்திரம், மீன்.

மு

முகில், மேகம்.
முசலாக்கிரம், உலக்கைதுணி.
முடங்குதாள், முழங்கால், வளைந்த
முடங்குளை, சிங்கம். [லோ.
முட்புறக்கனி, பலாபழம்.
முதுசுருதி, பழமையான வேதம்.
முத்தமிழ், இயல்-இசை-நாடகம்.
முப்பகை, உலகம்-பசாசு-துரிச்சை
முற்றம், முக்குற்றம், அபாவ: கா
முடி வெகுளி-மயக்கம்.
முடிக்குதல், முடிதல்.
முருகு, தேன்-இளமை-வாசனை.
முருந்து, மயில்தட்டை.
முறம், சளகு.
முறை, நீதி, ஒழுங்கு, புத்தகம்.
முறைப்பாடு, ஜெபம்.
முனிவு, வெறுப்பு, கோபம்.
முனைவன், கடவுள்.
முன்றில், முற்றம்.

மூ

மூல், மொய்த்திடல்.
மூல், பல.
மூலாத, தொடாத.

மே

மேய், உண்மை, தேகம்.

மே

மேக்குயர், மேலாக உயர்ந்த.
மேரு, மலை.
மேவர, பொருந்த.
மேவலார், பைகவர்.

மை

மை, கறுப்பு, மேகம், இருள்.

மொ

மொய்ப்பு, பலம்.

மோ

மோனம், மௌனம்.

மௌ

மௌட்டியம், மூடத்தனம்.
மௌவல், முல்லை.

யா

யாண்டு, எவ்வுடம், எப்பொழுது.
யாதது, கட்டி.
யாமம், சாமம்.

ரா

ராபி, போதகர்.
ராமியம், சந்தோஷம்

வ

வசந்தமென்கால், மெதுவான வெ
ன்றல் காற்று.
வசந்தனா, பூமி.
வச்சை, வசை.
வடித்தல், ஒழுக்குதல்.
வணக்குதல், வளைத்தல்.

வதனம், முகம்.

வயங்கல், விளங்குதல்.

வயம், பலம்.

வயின், இடம்.

வரமனோகரம், வேதம்.

வரிசை, நீதி.

வரை, பொழுது.

வரைந்து, நீக்கி.

வலம்புரி, சங்கு, பலஞ்செய்கின்ற.

வல்லி, சங்கிலி, கொடி.

வல்லியம், புலி.

வல்லுளி, பன்றி.

வலும்பு, நிணம்.

வள்ளல், இல்லையென்னுது கொடுப

வள்ளம், கண்ணம். [பவன்.

வறிது, பயனின்றி.

வறுநிலம், கரம்புநிலம்

வனகராசலம், காட்டானை.

வனப்பு, அழகு

வனவிழி, அழகியகண்.

வன்னம், வருணம், நிறம்.

வா

வாகை, வெற்றி.

வாரந்த, நீளமான, நெடிய.

வாரி, சமுத்திரம், தடாகம்.

வாரிசம், தாமரை.

வாரிதி, சமுத்திரம்.

வாரிய, பரிசுத்தமான.

வாலுகம், மணல்.

வி

விசை, விளக்கம்.

விசைத்தல், கட்டுதல்.

விஞ்சை, மந்திரம்

விடாய், தாகம்.

விடைபுகள, பொறிகளுக்குப் பு

லபபடம் பொருள்கள்

விட்புலம், மேலுலகம்.

விதிகுழுவன், பிரமாணிக்கன்.

விதிராபு, நடுக்கம்.

விதேகமுத்தர், தேகத்தைவிட்டு

முத்தியடைந்தவா.

வித்தகம், ஞானம்

விப்பிரன, வேதியன், பரதேசி.

விபுதர், தேவா

விபுதராயன், கடவுள்.

வியோமா, அருபி

விரசி, சஞ்சரித்து

விரத்தி, துறவி.

விராய், கலந்து

விருத்தி, முயற்சி ^{விருத்தி}

விரோசனன், சூரியன்.

விலங்கல், மலை.

விலங்கு, மிருகம், தலை.

விலோசனம், கண்.

வில், ஒளி, வில்

விவேசனம், விவேகம்.

விழல், ஓர்புல், பயன்படாநிலம்.

விழா, சிறப்பு

விழாப்பறை, திருவிழாப்பறை.

விழுநிதி, சிறந்த திரவியம்.

விழுமம், துன்பம்.

விழுமிது, மேலானது.

விழைதல், விரும்புதல்.

விளிவு, சாவு.

விள்ளுதி, சொல்லு.

விறல், வலிமை.
விற்பத்தி, அறிவு
விற்பனம், ஞானம்

வீ

வீட்டுதல், சேதப்படுத்தல், கெடுத்தல்
வீனா, சமுத்திரம் [தல
வீறு, பெருமை

வே

வெஞ்சமர், கொடிய யுத்தம்
வெந், முதுகு.
வெய்யவன், சூரியன்
வெரீஇ, பயந்த
வெரிந், முதுகு

வெருட்சி, பயம்
வெருளல், பயமடைதல்
வெள்ளடை, வெற்றிலை.

வே

வேட்டல், விரும்புதல்
வேதபாராயணம், வேதத்தை மனம்
பாடஞ்செய்கல்
வேதிகை, பலிப்பீடம்

வை

வைகலும், நாளதோறும்
வைததமாநிதி, புதையற்பொருள்
வைபபு, பூமி.
வையம், உலகம்,

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	செய்யுள்	வரி	பிழை	திருத்தம்
9	30	3	வந்திடுங் கதியெனனெ	வசிப்பிடமென
10	38	3	திவ்ரித்தோடல் [ன்று	திவ்ரித்தோடல். [என,
13	9	1	சுவிசேஷனீ	சுவிசேஷனீ.
24	8	4	கருமத்துரை	தருமத்துரை.
25	11	2	ஆப்பபரிக்க	ஆப்பபரிக்கத்.
27	16	1	பொருத்தி	பொருத்தித்.
31	9	1	திகழித்தரு	திகழித்தரு
32	20	3	எண்டருங்	எண்டருங்.
61	13	4	யோர்க்கிலாய்	யோர்க்கிலாய்.
64	1	4	கடைபிடித்	கடைபிடித்த.
101	109	2	பிழைமை	பிழையைப.
106	153	4	றாவலோடு	றாவலோடு.
148	7	4	அரசேயுன்னை	அரசேயுன்னை.
"	8	4	ஆயேயுன்னை	ஆயேயுன்னை.
"	9	4	அன்னேயுன்னை	அன்னேயுன்னை.
151	118	1	பொய்யுணைக்கொறு	பொய்யுணைக்கொரு.
159	53	2	எழுந்திலரொருசாரா	எழுந்திலரொருசாரா.
166	107	2	னலலால்லிக்	னலலால்லிக்.
"	109	2	தகருந்தலை	தகருந்தலை.
174	53	3	மேசியாவியவை	மேசியாவியவை.
176	66	4	அனவரதயின்பம்	அனவரதயின்பம்.
194	208	2	தராததிரிககி	தராதலத்தி.
233	"	"	காட்சிப் படலம்	விசிராந்திப் படலம்.
"	"	"	விசிராந்திப்படலம் }	" "
"	"	"	முற்றிற்று }	" "
"	"	"	காட்சிப் படலம்	" "
235	"	"	காட்சிப் படலம்	விசிராந்திப் படலம்.
"	10	4	10.	21.
236	"	14	—	{ விசிராந்திப் படலம்
"	—	—	வேறு.	{ முற்றிற்று.
"	"	4	11.	காட்சிப் படலம்.
239	35	4	சீராவியவை	சீராவியவை.
246	96	"	96.	86.
255	45	3	மதியுய்க்கும்	சதியுய்க்கும்.
"	48	4	முடியாதால்	முடியாவால்.
260	87	3	ஆருயர்	ஆருயர்.

வக்கம்	செய்யுள்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
261	99	3	அமர்தொடுத்து	அமர்தொடுத்துத்.
264	12	2	யொருமுவோருக்	யொருவுவோருக்.
265	18	2	நெறியெலாம்	நெறியெலாம்.
"	"	4	அசலுங்	அசலுங்.
"	36	1	சார்ந்து	சார.
"	57	2	றுஞ்செயல்	றுஞ்செயல்.
"	58	1	றுஞ்சுப்பிர	றுஞ்சுப்பிர.
"	58	4	கருத்தோடே	கருத்தோடே.
"	59	4	லகத்தோடே	லகத்தோடே.
296	91	2	கழித்தி	கணித்தி.
"	"	2	னறனிலாப்	னறனிலாப்.
297	95	4	என்றனன்னனினாகாணி	என்றன என்னினிதானி.
299	8	1	வெதுப்புரிஇ	வெதுப்புரிஇ.
310	64	1	மகிமைப்பட்டம்	மகிமைபட்டம்
381	102	1	ரரக்கதன்	ரரக்கதன்.
382	107	2	சுரத்தெரியில்	சுரத்தெரியில்.
385	132	4	நினைவென்னே	நினைவென்னே.
390	165	1	அயநி	அயர்நி.
399	60	1	கும்பிக்கே	கும்பிக்கே.
400	68	3	சேறும்	சேரும்.
421	38	3	யாவுத்திரம்	யாவுத்திரம்.
426	79	2	புரியவாங்	புரியவாங்.
433	47	1	விளம்பப்பாலது	விளம்பற்பாலது.
457	85	3	ஊடறுத்தேக	ஊடறுத்தேகி.
458	3	2	கணக்கிகந்தாய்	கணக்கிகந்தாய்.
459	9	4	பாவி	பாவி.

